

Holy Bible

Aionian Edition®

Η Καινή Διαθήκη
Greek Majority Text NT

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as “ The Purple Bible ”

Holy Bible Aionian Edition ©
Η Καινή Διαθήκη
Greek Majority Text NT

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2024

Source text: eBible.org

Source version: 8/25/2024

Source copyright: Public Domain

Maurice A. Robinson and William G. Pierpont, 2000

Accent and breathing marks are omitted

Formatted by Speedata Publisher 4.19.20 (Pro) on 8/31/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* © is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

History

Ελληνική at AionianBible.org/History

- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 377 translations now available in 166 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.

Table of Contents

NEW TESTAMENT

Κατα Ματθαιον	11
Κατα Μαρκον	51
Κατα Λουκαν	76
Κατα Ιωαννην	119
Πραξεις	151
Προς Ρωμαιους	193
Προς Κορινθιους Α΄	209
Προς Κορινθιους Β΄	224
Προς Γαλατας	234
Προς Εφεσιους	239
Προς Φιλιππησιους	245
Προς Κολοσσαεις	249
Προς Θεσσαλονικεις Α΄	253
Προς Θεσσαλονικεις Β΄	257
Προς Τιμοθεον Α΄	259
Προς Τιμοθεον Β΄	263
Προς Τιτον	266
Προς Φιλημονα	268
Προς Εβραιους	269
Ιακωβου	281
Πετρου Α΄	285
Πετρου Β΄	289
Ιωαννου Α΄	292
Ιωαννου Β΄	297
Ιωαννου Γ΄	298
Ιουδα	299
Αποκαλυψις Ιωαννου	301

APPENDIX

Reader's Guide

Glossary

Maps

Destiny

Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

Ο δε ιησους ελεγεν πατερ αφες αυτοις ου γαρ οιδασιν τι ποιουσιν
διαμεριζομενοι δε τα ματια αυτου εβαλον κληρον
Κατα Λουκαν 23:34

Κατα Ματθαιον

1 βιβλος γενεσεω ιησου χριστου υιου δαυιδ υιου αβρααμ **2** αβρααμ εγεννησεν τον ισαακ ισαακ δε εγεννησεν τον ιακωβ ιακωβ δε εγεννησεν τον ιουδαν και τους αδελφους αυτου **3** ιουδασ δε εγεννησεν τον φαρεσ και τον ζαρα εκ της θαμαρ φαρεσ δε εγεννησεν τον εσρωμ εσρωμ δε εγεννησεν τον αραμ **4** αραμ δε εγεννησεν τον αμιναδαβ αμιναδαβ δε εγεννησεν τον ναασσων ναασσων δε εγεννησεν τον σαλμων **5** σαλμων δε εγεννησεν τον βοοζ εκ της ραχαβ βοοζ δε εγεννησεν τον ωβηδ εκ της ρουθ ωβηδ δε εγεννησεν τον ιεσσαι **6** ιεσσαι δε εγεννησεν τον δαυιδ τον βασιλεα δαυιδ δε ο βασιλευσ εγεννησεν τον σολομωνα εκ της του ουριου **7** σολομων δε εγεννησεν τον ροβοαμ ροβοαμ δε εγεννησεν τον αβια αβια δε εγεννησεν τον ασα **8** ασα δε εγεννησεν τον ιωσαφατ ιωσαφατ δε εγεννησεν τον ιωραμ ιωραμ δε εγεννησεν τον οζιαν **9** οζιασ δε εγεννησεν τον ιωαθαμ ιωαθαμ δε εγεννησεν τον αχαζ αχαζ δε εγεννησεν τον εξεκιαν **10** εξεκιασ δε εγεννησεν τον μανασση μανασση δε εγεννησεν τον αμων αμων δε εγεννησεν τον ιωσιαν **11** ιωσιασ δε εγεννησεν τον ιεχονιαν και τους αδελφους αυτου επι της μετοικεσιασ βαβυλωνοσ **12** μετα δε την μετοικεσιαν βαβυλωνοσ ιεχονιασ εγεννησεν τον σαλαθιηλ σαλαθιηλ δε εγεννησεν τον ζοροβαβελ **13** ζοροβαβελ δε εγεννησεν τον αβιουδ αβιουδ δε εγεννησεν τον ελιακειμ ελιακειμ δε εγεννησεν τον αζωρ **14** αζωρ δε εγεννησεν τον σαδωκ σαδωκ δε εγεννησεν τον αχειμ αχειμ δε εγεννησεν τον ελιουδ **15** ελιουδ δε εγεννησεν τον ελεαζαρ

ελεαζαρ δε εγεννησεν τον ματθαν ματθαν δε εγεννησεν τον ιακωβ **16** ιακωβ δε εγεννησεν τον ιωσηφ τον ανδρα μαριασ εξ ησ εγεννηθη ιησουσ ο λεγομενοσ χριστοσ **17** πασαι ουν αι γενεαι απο αβρααμ εωσ δαυιδ γενεαι δεκατεσσαρεσ και απο δαυιδ εωσ της μετοικεσιασ βαβυλωνοσ γενεαι δεκατεσσαρεσ και απο της μετοικεσιασ βαβυλωνοσ εωσ του χριστου γενεαι δεκατεσσαρεσ **18** του δε ιησου χριστου η γεννησισ ουτωσ ην μνηστευθεισισ γαρ της μητροσ αυτου μαριασ τω ιωσηφ πριν η συνελθειν αυτουσ ευρεθη εν γαστρι εχουσα εκ πνευματοσ αγιου **19** ιωσηφ δε ο ανηρ αυτησ δικαιοσ ων και μη θελων αυτην παραδειγματισαι εβουληθη λαθρα απολυσαι αυτην **20** ταυτα δε αυτου ενθυμηθεντοσ ιδου αγγελοσ κυριου κατ οναρ εφανη αυτω λεγων ιωσηφ υιοσ δαυιδ μη φοβηθησ παραλαβειν μαριαμ την γυναικα σου το γαρ εν αυτη γεννηθεν εκ πνευματοσ εστιν αγιου **21** τεξεται δε υιον και καλεσεισ το ονομα αυτου ιησουν αυτοσ γαρ σωσει τον λαον αυτου απο των αμαρτιων αυτων **22** τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντοσ **23** ιδου η παρθενοσ εν γαστρι εξει και τεξεται υιον και καλεσουσιν το ονομα αυτου εμμανουηλ ο εστιν μεθερμηνευομενοσ μεθ ημων ο θεοσ **24** διεγερθεισ δε ο ιωσηφ απο του υπνου εποιησεν ωσ προσεταξεν αυτω ο αγγελοσ κυριου και παρελαβεν την γυναικα αυτου **25** και ουκ εγινωσκεν αυτην εωσ ου ετεκεν τον υιον αυτησ τον πρωτοτοκον και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιησουσ

2 του δε ιησου γεννηθεντος εν βηθλεεμ της ιουδαιας εν ημεραις ηρωδου του βασιλεως ιδου μαγοι απο ανατολων παρεγενοντο εις ιεροσολυμα **2** λεγοντες που εστιν ο τεχθεισ βασιλευσ των ιουδαιων ειδομεν γαρ αυτου τον αστερα εν τη ανατολη και ηλθομεν προσκυνησαι αυτω **3** ακουσας δε ηρωδης ο βασιλευσ εταραχθη και πασα ιεροσολυμα μετ αυτου **4** και συναγαγων παντας τους αρχιερεις και γραμματεις του λαου επυνθανετο παρ αυτων που ο χριστος γενναται **5** οι δε ειπον αυτω εν βηθλεεμ της ιουδαιας ουτως γαρ γεγραπται δια του προφητου **6** και συ βηθλεεμ γη ιουδα ουδαμως ελαχιστη ει εν τοις ηγεμοσιν ιουδα εκ σου γαρ εξελευσεται ηγουμενος οστις ποιμανει τον λαον μου τον ισραηλ **7** τοτε ηρωδης λαθρα καλεσας τους μαγους ηκριβωσεν παρ αυτων τον χρονον του φαινομενου αστερος **8** και πεμψας αυτους εις βηθλεεμ ειπεν πορευθεντες ακριβως εξετασατε περι του παιδιου επαν δε ευρητε απαγγειλατε μοι οπως καγω ελθων προσκυνησω αυτω **9** οι δε ακουσαντες του βασιλεως επορευθησαν και ιδου ο αστηρ ον ειδον εν τη ανατολη προηγεν αυτους εως ελθων εστη επανω ου ην το παιδιον **10** ιδοντες δε τον αστερα εχαρησαν χαραν μεγαλην σφοδρα **11** και ελθοντες εις την οικιαν ειδον το παιδιον μετα μαριας της μητρος αυτου και πεσοντες προσεκυνησαν αυτω και ανοιξαντες τους θησαυρους αυτων προσηνεγκαν αυτω δωρα χρυσον και λιβανον και σμυρναν **12** και χρηματισθεντες κατ οναρ μη ανακαμψαι προσ ηρωδην δι αλλησ οδου ανεχωρησαν εις την χωραν αυτων **13** αναχωρησαντων δε αυτων ιδου

αγγελος κυριου φαινεται κατ οναρ τω ιωσηφ λεγων εγερθεισ παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και φευγε εις αιγυπτον και ισθι εκει εωσ αν ειπω σοι μελλει γαρ ηρωδης ζητειν το παιδιον του απολεσαι αυτο **14** ο δε εγερθεισ παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου νυκτοσ και ανεχωρησεν εις αιγυπτον **15** και ην εκει εωσ της τελευτης ηρωδου ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντος εξ αιγυπτου εκαλεσα τον υιον μου **16** τοτε ηρωδης ιδων οτι ενεπαιχθη υπο των μαγων εθυμωθη λιαν και αποστειλασ ανειλεν παντας τους παιδασ τους εν βηθλεεμ και εν πασιν τοις οριοις αυτης απο διετους και κατωτερω κατα τον χρονον ον ηκριβωσεν παρα των μαγων **17** τοτε πληρωθη το ρηθεν υπο ιερεμιου του προφητου λεγοντος **18** φωνη εν ραμα ηκουσθη θρηνοσ και κλαυθμοσ και οδυρμοσ πολυσ ραχηλ κλαιουσα τα τεκνα αυτης και ουκ ηθελεν παρακληθηναι οτι ουκ εισιν **19** τελευτησαντος δε του ηρωδου ιδου αγγελος κυριου κατ οναρ φαινεται τω ιωσηφ εν αιγυπτω **20** λεγων εγερθεισ παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και πορευου εις γην ισραηλ τεθνηκασιν γαρ οι ζητουντες την ψυχην του παιδιου **21** ο δε εγερθεισ παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου και ηλθεν εις γην ισραηλ **22** ακουσας δε οτι αρχελαοσ βασιλευει επι της ιουδαιας αντι ηρωδου του πατροσ αυτου εφοβηθη εκει απελθειν χρηματισθεισ δε κατ οναρ ανεχωρησεν εις τα μερη της γαλιλαιας **23** και ελθων κατωκησεν εις πολιν λεγομενην ναζαρετ οπως πληρωθη το ρηθεν δια των προφητων οτι ναζωραιοσ κληθησεται

3 εν δε ταις ημεραις εκειναις παραγινεται ιωαννης ο βαπτιστης κηρυσσων εν τη ερημω της ιουδαιας **2** και λεγων μετανοειτε γηγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων **3** ουτος γαρ εστιν ο ρηθεις υπο ησαιου του προφητου λεγοντος φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου **4** αυτος δε ο ιωαννης ειχεν το ενδυμα αυτου απο τριχων καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου η δε τροφη αυτου ην ακριδες και μελι αγριον **5** τοτε εξεπορευετο προς αυτον ιεροσολυμα και πασα η ιουδαια και πασα η περιχωρος του ιορδανου **6** και εβαπτιζοντο εν τω ιορδανη υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων **7** ιδων δε πολλους των φαρισαιων και σαδδουκαιων ερχομενους επι το βαπτισμα αυτου ειπεν αυτοις γεννηματα εχιδνων τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης **8** ποιησατε ουν καρπον αξιον της μετανοιας **9** και μη δοξητε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ **10** ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται **11** εγω μεν βαπτιζω υμας εν υδατι εις μετανοιαν ο δε οπισω μου ερχομενος ισχυροτερος μου εστιν ου ουκ ειμι ικανος τα υποδηματα βαστασαι αυτος υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω **12** ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον αυτου εις την αποθηκην το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω **13** τοτε παραγινεται ο ιησους απο της γαλιλαιας επι τον

ιορδανην προς τον ιωαννην του βαπτισθηναι υπ αυτου **14** ο δε ιωαννης διεκωλυεν αυτον λεγων εγω χριαν εχω υπο σου βαπτισθηναι και συ ερχη προς με **15** αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν προς αυτον αφες αρτι ουτως γαρ πρεπον εστιν ημιν πληρωσαι πασαν δικαιοσυνην τοτε αφησιν αυτον **16** και βαπτισθεις ο ιησους ανεβη ευθυσ απο του υδατος και ιδου ανεωχθησαν αυτω οι ουρανοι και ειδεν το πνευμα του θεου καταβαινον ωσει περιστεραν και ερχομενον επ αυτον **17** και ιδου φωνη εκ των ουρανων λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα

4 τοτε ο ιησους ανηχθη εις την ερημον υπο του πνευματος πειρασθηναι υπο του διαβολου **2** και νηστευσας ημερας τεσσαρακοντα και νυκτας τεσσαρακοντα υστερον επεινασεν **3** και προσελθων αυτω ο πειραζων ειπεν ει υιος ει του θεου ειπε ινα οι λιθοι ουτοι αρτοι γενωνται **4** ο δε αποκριθεις ειπεν γεγραπται ουκ επ αρτω μονω ζησεται ανθρωπος αλλ επι παντι ρηματι εκπορευομενω δια στοματος θεου **5** τοτε παραλαμβανει αυτον ο διαβολος εις την αγιαν πολιν και ιστησιν αυτον επι το πτερυγιον του ιερου **6** και λεγει αυτω ει υιος ει του θεου βαλε σεαυτον κατω γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελιοις αυτου εντελειται περι σου και επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψησ προσ λιθον τον ποδα σου **7** εφη αυτω ο ιησους παλιν γεγραπται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου **8** παλιν παραλαμβανει αυτον ο διαβολος εις ορος υψηλον λιαν και δεικνυσιν αυτω πασας τας βασιλειας του κοσμου και την δοξαν αυτων **9** και

λεγει αυτω ταυτα παντα σοι δωσω εαν πεσων
προσκυνησης μοι **10** τοτε λεγει αυτω ο ιησους
υπαγε οπισω μου σατανα γεγραπται γαρ κυριον
τον θεον σου προσκυνησεις και αυτω μονω
λατρευσεις **11** τοτε αφησιν αυτον ο διαβολος
και ιδου αγγελιοι προσηλθον και διηκουνου
αυτω **12** ακουσας δε ο ιησους οτι ιωαννης
παρεδοθη ανεχωρησεν εις την γαλιλαιαν **13**
και καταλιπων την ναζαρετ ελθων κατωκησεν
εις καπερναουμ την παραθαλασσιαν εν οριοις
ζαβουλων και νεφθαλειμ **14** ινα πληρωθη το
ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος **15**
γη ζαβουλων και γη νεφθαλειμ οδον θαλασσης
περαν του ιορδανου γαλιλαια των εθνων **16** ο
λαος ο καθημενος εν σκοτει ειδεν φως μεγα
και τοις καθημενοις εν χωρα και σκια θανατου
φως ανετειλεν αυτοις **17** απο τοτε ηρξατο ο
ιησους κηρυσσειν και λεγειν μετανοειτε ηγγικεν
γαρ η βασιλεια των ουρανων **18** περιπατων
δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν
δυο αδελφους σιμωνα τον λεγομενον πετρον
και ανδρεαν τον αδελφον αυτου βαλλοντας
αμφιβληστρον εις την θαλασσαν ησαν γαρ αλιεις
19 και λεγει αυτοις δευτε οπισω μου και ποιησω
υμας αλιεις ανθρωπων **20** οι δε ευθεως αφεντες
τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω **21** και προβας
εκειθεν ειδεν αλλους δυο αδελφους ιακωβον
τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον
αυτου εν τω πλοιω μετα ζεβεδαιου του πατρος
αυτων καταρτιζοντας τα δικτυα αυτων και
εκαλεσεν αυτοις **22** οι δε ευθεως αφεντες το
πλοιον και τον πατερα αυτων ηκολουθησαν
αυτω **23** και περιηγεν ολην την γαλιλαιαν ο

ιησους διδασκων εν ταις συναγωγαις αυτων
και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και
θεραπευων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν
εν τω λαω **24** και απηλθεν η ακοη αυτου
εις ολην την συριαν και προσηνεγκαν αυτω
παντας τους κακως εχοντας ποικιλιας νοσοις
και βασανοις συνεχομενους και δαιμονιζομενους
και σεληνιαζομενους και παραλυτικους και
εθεραπευσεν αυτοις **25** και ηκολουθησαν αυτω
οχλοι πολλοι απο της γαλιλαιας και δεκαπολεως
και ιεροσολυμων και ιουδαιας και περαν του
ιορδανου

5 ιδων δε τους οχλους ανεβη εις το οροσ
και καθισαντος αυτου προσηλθον αυτω οι
μαθηται αυτου **2** και ανοιξας το στομα αυτου
εδιδασκεν αυτοις λεγων **3** μακαριοι οι πτωχοι
τω πνευματι οτι αυτων εστιν η βασιλεια των
ουρανων **4** μακαριοι οι πενθουντες οτι αυτοι
παρακληθησονται **5** μακαριοι οι πραεις οτι
αυτοι κληρονομησουσιν την γην **6** μακαριοι οι
πεινωντες και διψωντες την δικαιοσυνην οτι
αυτοι χορτασθησονται **7** μακαριοι οι ελεημονες
οτι αυτοι ελεηθησονται **8** μακαριοι οι καθαροι τη
καρδια οτι αυτοι τον θεον οψονται **9** μακαριοι οι
ειρηνοποιοι οτι αυτοι υιοι θεου κληθησονται **10**
μακαριοι οι δεδιωγμενοι ενεκεν δικαιοσυνης οτι
αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων **11** μακαριοι
εστε οταν ονειδισωσιν υμας και διωξωσιν και
ειπωσιν παν πονηρον ρημα καθ υμων ψευδομενοι
ενεκεν εμου **12** χαιρετε και αγαλλιασθε οτι ο
μισθος υμων πολυς εν τοις ουρανοις ουτως
γαρ εδιωξαν τους προφητας τους προ υμων
13 υμεις εστε το αλας της γης εαν δε το αλας

μωρανθη εν τινι αλισθησεται εις ουδεν ισχυει επι μη βληθηναι εξω και καταπατεισθαι υπο των ανθρωπων 14 υμεις εστε το φως του κοσμου ου δυναται πολις κρυβηναι επανω ορουσ κειμενη 15 ουδε καιουσιν λυχνον και τιθεασιν αυτον υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν και λαμπει πασιν τοις εν τη οικια 16 ουτωσ λαμψατω το φωσ υμων εμπροσθεν των ανθρωπων οπωσ ιδωσιν υμων τα καλα εργα και δοξασωσιν τον πατερα υμων τον εν τοις ουρανοισ 17 μη νομισητε οτι ηλθον καταλυσαι τον νομον η τουσ προφητασ ουκ ηλθον καταλυσαι αλλα πληρωσαι 18 αμην γαρ λεγω υμιν εωσ αν παρελθη ο ουρανοσ και η γη ιωτα εν η μια κεραια ου μη παρελθη απο του νομου εωσ αν παντα γενηται 19 οσ εαν ουν λυση μιαν των εντολων τουτων των ελαχιστων και διδαξη ουτωσ τουσ ανθρωπουσ ελαχιστοσ κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων οσ δ αν ποιηση και διδαξη ουτοσ μεγασ κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων 20 λεγω γαρ υμιν οτι εαν μη περισσευση η δικαιοσυνη υμων πλειον των γραμματεων και φαρισαιων ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων 21 ηκουσατε οτι ερρεθη τοισ αρχαιοισ ου φονευσεισ οσ δ αν φονευση ενοχοσ εσται τη κρισει 22 εγω δε λεγω υμιν οτι πασ ο οργιζομενοσ τω αδελφω αυτου εικη ενοχοσ εσται τη κρισει οσ δ αν ειπη τω αδελφω αυτου ρακα ενοχοσ εσται τω συνεδριω οσ δ αν ειπη μωρε ενοχοσ εσται εις την γεενναν του πυροσ (Geenna g1067) 23 εαν ουν προσφερησ το δωρον σου επι το θυσιαστηριον και εκει μνησθησ οτι ο αδελφοσ σου εχει τι κατα σου 24 αφεσ εκει το δωρον σου εμπροσθεν του θυσιαστηριου

και υπαγε πρωτον διαλλαγηθι τω αδελφω σου και τοτε ελθων προσφερε το δωρον σου 25 ισθι ευνοων τω αντιδικω σου ταχυ εωσ οτου ει εν τη οδω μετ αυτου μηποτε σε παραδω ο αντιδικοσ τω κριτη και ο κριτησ σε παραδω τω υπηρετη και εις φυλακην βληθησ 26 αμην λεγω σοι ου μη εξελθησ εκειθεν εωσ αν αποδωσ τον εσχατον κοδραντην 27 ηκουσατε οτι ερρεθη ου μοιχευσεισ 28 εγω δε λεγω υμιν οτι πασ ο βλεπων γυναικα προσ το επιθυμησαι αυτην ηδη μοιχευσεν αυτην εν τη καρδια αυτου 29 ει δε ο οφθαλμοσ σου ο δεξιουσ κανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν (Geenna g1067) 30 και ει η δεξια σου χειρ κανδαλιζει σε εκκοψον αυτην και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν (Geenna g1067) 31 ερρεθη δε οτι οσ αν απολυση την γυναικα αυτου δωτω αυτη αποστασιον 32 εγω δε λεγω υμιν οτι οσ αν απολυση την γυναικα αυτου παρεκτοσ λογου πορνειασ ποιει αυτην μοιχασθαι και οσ εαν απολελυμενη γαμηση μοιχαται 33 παλιν ηκουσατε οτι ερρεθη τοισ αρχαιοισ ουκ επιορκησεισ αποδωσεισ δε τω κυριω τουσ ορκουσ σου 34 εγω δε λεγω υμιν μη ομοσαι ολωσ μητε εν τω ουρανω οτι θρονοσ εστιν του θεου 35 μητε εν τη γη οτι υποποδιον εστιν των ποδων αυτου μητε εις ιεροσολυμα οτι πολισ εστιν του μεγαλου βασιλεωσ 36 μητε εν τη κεφαλη σου ομοσησ οτι ου δυνασαι μιαν τριχα λευκην η μελαιναν ποιησαι 37 εστω δε ο λογοσ υμων ναι ναι ου ου το δε περισσον τουτων εκ του πονηρου εστιν 38

ηκουσατε οτι ερρεθη οφθαλμον αντι οφθαλμου και οδοντα αντι οδοντος **39** εγω δε λεγω υμιν μη αντιστηναι τω πονηρω αλλ οστις σε ραπισει επι την δεξιαν σιαγονα στρεψον αυτω και την αλλην **40** και τω θελοντι σοι κριθηναι και τον χιτωνα σου λαβειν αφες αυτω και το ιματιον **41** και οστις σε αγγαρευσει μιλιον εν υπαγε μετ αυτου δυο **42** τω αιτουντι σε διδου και τον θελοντα απο σου δανεισασθαι μη αποστραφης **43** ηκουσατε οτι ερρεθη αγαπησεις τον πλησιον σου και μισησεις τον εχθρον σου **44** εγω δε λεγω υμιν αγαπατε τους εχθρους υμων ευλογειτε τους καταρωμενους υμας καλωσ ποιειτε τοις μισουσιν υμας και προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων υμας και διωκοντων υμας **45** οπως γενησθε υιοι του πατρος υμων του εν τοις ουρανοις οτι τον ηλιον αυτου ανατελλει επι πονηρους και αγαθους και βρεχει επι δικαιους και αδίκους **46** εαν γαρ αγαπησητε τους αγαπωντας υμας τινα μισθον εχετε ουχι και οι τελωναι το αυτο ποιουσιν **47** και εαν ασπασησθε τους φιλους υμων μονον τι περισσον ποιειτε ουχι και οι τελωναι ουτως ποιουσιν **48** εσεσθε ουν υμεις τελειοι ωσπερ ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις τελειος εστιν

6 προσεχετε την ελεημοσυνην υμων μη ποιειν εμπροσθεν των ανθρωπων προς το θεαθηναι αυτοις ει δε μηγε μισθον ουκ εχετε παρα τω πατρι υμων τω εν τοις ουρανοις **2** οταν ουν ποιησ ελεημοσυνην μη σαλπισησ εμπροσθεν σου ωσπερ οι υποκριται ποιουσιν εν ταις συναγωγαις και εν ταις ρυμαις οπως δοξασθωσιν υπο των ανθρωπων αμην λεγω υμιν απεχουσιν τον μισθον

αυτων **3** σου δε ποιουντος ελεημοσυνην μη γνωτω η αριστερα σου τι ποιει η δεξια σου **4** οπως η σου η ελεημοσυνη εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αυτος αποδωσει σοι εν τω φανερω **5** και οταν προσευχη ουκ εση ωσπερ οι υποκριται οτι φιλουσιν εν ταις συναγωγαις και εν ταις γωνιας των πλατειων εστωτες προσευχεσθαι οπως αν φανωσιν τοις ανθρωποις αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων **6** συ δε οταν προσευχη εισελθε εις το ταμειον σου και κλεισασ την θυραν σου προσευξαι τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι εν τω φανερω **7** προσευχομενοι δε μη βαττολογησητε ωσπερ οι εθνικοι δοκουσιν γαρ οτι εν τη πολυλογια αυτων εισακουσθησονται **8** μη ουν ομοιωθητε αυτοις οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ων χρειαν εχετε προ του υμας αιτησαι αυτον **9** ουτως ουν προσευχεσθε υμεις πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα σου **10** ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ωσ εν ουρανω και επι της γης **11** τον αρτον ημων τον επιουσιον δος ημιν σημερον **12** και αφες ημιν τα οφειληματα ημων ωσ και ημεις αφιεμεν τοις οφειλεταις ημων **13** και μη εισενεγκησ ημας εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημας απο του πονηρου οτι σου εστιν η βασιλεια και η δυναμις και η δοξα εις τους αιωνας αμην **14** εαν γαρ αφητε τοις ανθρωποις τα παραπτωματα αυτων αφησει και υμιν ο πατηρ υμων ο ουρανιος **15** εαν δε μη αφητε τοις ανθρωποις τα παραπτωματα αυτων ουδε ο πατηρ υμων αφησει τα παραπτωματα υμων **16** οταν

δε νηστευητε μη γινεσθε ωσπερ οι υποκριται σκυθρωποι αφανιζουσιν γαρ τα προσωπα αυτων οπως φανωσιν τοις ανθρωποις νηστευοντες αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων 17 συ δε νηστευων αλειψαι σου την κεφαλην και το προσωπον σου νιψαι 18 οπως μη φανησ τοις ανθρωποις νηστευων αλλα τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι 19 μη θησαυριζετε υμιν θησαυρους επι της γης οπου σης και βρωσις αφανιζει και οπου κλεπται διορυσσουσιν και κλεπτουσιν 20 θησαυριζετε δε υμιν θησαυρους εν ουρανω οπου ουτε σης ουτε βρωσις αφανιζει και οπου κλεπται ου διορυσσουσιν ουδε κλεπτουσιν 21 οπου γαρ εστιν ο θησαυρος υμων εκει εσται και η καρδια υμων 22 ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος εαν ουν ο οφθαλμος σου απλους η ολον το σωμα σου φωτεινον εσται 23 εαν δε ο οφθαλμος σου πονηρος η ολον το σωμα σου σκοτεινον εσται ει ουν το φως το εν σοι σκοτος εστιν το σκοτος ποσον 24 ουδεις δυναται δυσιν κυριοις δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα 25 δια τουτο λεγω υμιν μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε και τι πιητε μηδε τω σωματι υμων τι ενδυσησθε ουχι η ψυχη πλειον εστιν της τροφης και το σωμα του ενδυματος 26 εμβλειψατε εισ τα πετεινα του ουρανου οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν ουδε συναγουσιν εισ αποθηκασ και ο πατηρ υμων ο ουραنيος τρεφει αυτα ουχ υμεις μαλλον διαφερετε αυτων 27 τισ δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την

ηλικιαν αυτου πηχυν ενα 28 και περι ενδυματος τι μεριμνατε καταμαθετε τα κρινα του αγρου πως αυξανει ου κοπια ουδε νηθει 29 λεγω δε υμιν οτι ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ως εν τουτων 30 ει δε τον χορτον του αγρου σημερον οντα και αυριον εισ κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεννυσιν ου πολλω μαλλον υμας ολιγοπιστοι 31 μη ουν μεριμνησητε λεγοντες τι φαγωμεν η τι πιωμεν η τι περιβαλωμεθα 32 παντα γαρ ταυτα τα εθνη επιζητει οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ο ουραنيος οτι χρηζετε τουτων απαντων 33 ζητειτε δε πρωτον την βασιλειαν του θεου και την δικαιοσυνην αυτου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν 34 μη ουν μεριμνησητε εισ την αυριον η γαρ αυριον μεριμνησει τα εαυτης αρκετον τη ημερα η κακια αυτης

7 μη κρινετε ινα μη κριθητε 2 εν ω γαρ κριματι κρινετε κριθησεσθε και εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν 3 τι δε βλεπεισ το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε εν τω σω οφθαλμω δοκον ου κατανοεισ 4 η πως ερεισ τω αδελφω σου αφεσ εκβαλω το καρφος απο του οφθαλμου σου και ιδου η δοκος εν τω οφθαλμω σου 5 υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεισ εκβαλειν το καρφος εκ του οφθαλμου του αδελφου σου 6 μη δωτε το αγιον τοις κυσιν μηδε βαλητε τους μαργαριτας υμων εμπροσθεν των χοιρων μηποτε καταπατησωσιν αυτους εν τοις ποσιν αυτων και στραφεντες ρηξωσιν υμας 7 αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν 8 πασ γαρ ο αιτων λαμβανει και

ο ζητων ευρισκεται και τω κρουοντι ανοιγησεται 9
η τις εστιν εξ υμων ανθρωπος ον εαν αιτηση ο
υιος αυτου αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω 10
και εαν ιχθυον αιτηση μη οφιν επιδωσει αυτω
11 ει ουν υμεις πονηροι οντες οιδατε δοματα
αγαθα διδοναι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον
ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις δωσει αγαθα
τοις αιτουσιν αυτον 12 παντα ουν οσα αν θελητε
ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι ουτως και υμεις
ποιειτε αυτοις ουτος γαρ εστιν ο νομος και οι
προφηται 13 εισελθετε δια της στενης πυλης
οτι πλατεια η πυλη και ευρυχωρος η οδος η
απαγουσα εις την απωλειαν και πολλοι εισιν οι
εισερχομενοι δι αυτης 14 τι στενη η πυλη και
τεθλιμμενη η οδος η απαγουσα εις την ζων και
ολιγοι εισιν οι ευρισκοντες αυτην 15 προσεχετε
δε απο των ψευδοπροφητων οιτινες ερχονται
προσ υμας εν ενδυμασιν προβατων εσωθεν
δε εισιν λυκοι αρπαγεσ 16 απο των καρπων
αυτων επιγνωσεσθε αυτους μητι συλλεγουσιν
απο ακανθων σταφυλην η απο τριβολων συκα
17 ουτως παν δενδρον αγαθον καρπους καλους
ποιει το δε σαπρον δενδρον καρπους πονηρους
ποιει 18 ου δυναται δενδρον αγαθον καρπους
πονηρους ποιειν ουδε δενδρον σαπρον καρπους
καλους ποιειν 19 παν δενδρον μη ποιουν καρπον
καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται 20 ara
γε απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους
21 ου πασ ο λεγων μοι κυριε κυριε εισελευσεται
εις την βασιλειαν των ουρανων αλλ ο ποιων
το θελημα του πατροσ μου του εν ουρανοις 22
πολλοι ερουσιν μοι εν εκεινη τη ημερα κυριε
κυριε ου τω σω ονοματι προεφητευσαμεν και

τω σω ονοματι δαιμονια εξεβαλομεν και τω σω
ονοματι δυναμεις πολλασ εποιησαμεν 23 και
τοτε ομολογησω αυτοις οτι ουδεποτε εγνω
υμασ αποχωρειτε απ εμου οι εργαζομενοι την
ανομιαν 24 πασ ουν οστισ ακουει μου τουσ
λογουσ τουτουσ και ποιει αυτουσ ομοιωσω αυτον
ανδρι φρονιμω οστισ ωκοδομησεν την οικιαν
αυτου επι την πετραν 25 και κατεβη η βροχη
και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι
και προσεπεσον τη οικια εκεινη και ουκ επεσεν
τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν 26 και πασ
ο ακουων μου τουσ λογουσ τουτουσ και μη
ποιων αυτουσ ομοιωθησεται ανδρι μωρω οστισ
ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την αμμον 27
και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και
επνευσαν οι ανεμοι και προσεκοψαν τη οικια
εκεινη και επεσεν και ην η πτωσισ αυτης μεγαλη
28 και εγενετο οτε συνετελεσεν ο ιησουσ τουσ
λογουσ τουτουσ εξεπλησσοντο οι οχλοι επι τη
διδαχη αυτου 29 ην γαρ διδασκων αυτουσ ωσ
εξουσιαν εχων και ουχ ωσ οι γραμματεισ

8 καταβαντι δε αυτω απο του ορουσ
ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι 2 και ιδου
λεπρος ελθων προσεκυνη αυτω λεγων κυριε
εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι 3 και εκτεινασ
την χειρα ηψατο αυτου ο ιησουσ λεγων θελω
καθαρισθητι και ευθεωσ εκαθαρισθη αυτου η
λεπρα 4 και λεγει αυτω ο ιησουσ ορα μηδενι
ειπησ αλλα υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και
προσενεγκε το δωρον ο προσεταξεν μωσιση εις
μαρτυριον αυτοις 5 εισελθοντι δε αυτω εις
καπερναουμ προσηλθεν αυτω εκατονταρχοσ
παρακαλων αυτον 6 και λεγων κυριε ο παισ

μου βεβληται εν τη οικια παραλυτικος δεινωσ βασανιζομενος 7 και λεγει αυτω ο ιησους εγω ελθων θεραπευσω αυτον 8 και αποκριθεις ο εκατονταρχος εφη κυριε ουκ ειμι ικανος ινα μου υπο την στεγην εισελθης αλλα μονον ειπε λογω και ιαθησεται ο παις μου 9 και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει 10 ακουσας δε ο ιησους εθαυμασεν και ειπεν τοις ακολουθουσιν αμην λεγω υμιν ουδε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον 11 λεγω δε υμιν οτι πολλοι απο ανατολων και δυσμων ηξουσιν και ανακλιθησονται μετα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ εν τη βασιλεια των ουρανων 12 οι δε υιοι της βασιλειας εκβληθησονται εις το σκοτος το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων 13 και ειπεν ο ιησους τω εκατονταρχη υπαγε και ως επιστευσας γεννηητω σοι και ιαθη ο παις αυτου εν τη ωρα εκεινη 14 και ελθων ο ιησους εις την οικιαν πετρου ειδεν την πενθεραν αυτου βεβλημενην και πυρεσσοσαν 15 και ηψατο της χειροσ αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος και ηγερθη και διηκονει αυτω 16 οψιασ δε γενομενησ προσηνεγκαν αυτω δαιμονιζομενους πολλους και εξεβαλεν τα πνευματα λογω και παντας τους κακωσ εχοντας εθεραπευσεν 17 οπως πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος αυτοσ τας ασθeneιασ ημων ελαβεν και τας νοσους εβαστασεν 18 ιδων δε ο ιησους πολλους οχλους περι αυτον εκελευσεν απελθειν εις το περαν 19 και προσελθων εις γραμματευσ

ειπεν αυτω διδασκαλε ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη 20 και λεγει αυτω ο ιησους αι αλωπεκες φωλεουσ εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεις ο δε υιοσ του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη 21 ετερος δε των μαθητων αυτου ειπεν αυτω κυριε επιτρεψον μοι πρωτον απελθειν και θαψαι τον πατερα μου 22 ο δε ιησους ειπεν αυτω ακολουθει μοι και αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους 23 και εμβαντι αυτω εις το πλοιον ηκολουθησαν αυτω οι μαθηται αυτου 24 και ιδου σεισμος μεγασ εγενετο εν τη θαλασση ωστε το πλοιον καλυπτεσθαι υπο των κυματων αυτοσ δε εκαθευδεν 25 και προσελθοντες οι μαθηται ηγειραν αυτον λεγοντες κυριε σωσον ημασ απολλυμεθα 26 και λεγει αυτοις τι δειλοι εστε ολιγοπιστοι τοτε εγερθεις επετιμησεν τοις ανεμοις και τη θαλασση και εγενετο γαληνη μεγαλη 27 οι δε ανθρωποι εθαυμασαν λεγοντες ποταπος εστιν ουτοσ οτι και οι ανεμοι και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω 28 και ελθοντι αυτω εις το περαν εις την χωραν των γεργεσηνων υπηνητησαν αυτω δυο δαιμονιζομενοι εκ των μνημειων εξερχομενοι χαλεποι λιαν ωστε μη ισχυειν τινα παρελθειν δια της οδου εκεινησ 29 και ιδου εκραξαν λεγοντες τι ημιν και σοι ιησου υιε του θεου ηλθεσ ωδε προ καιρου βασανισαι ημασ 30 ην δε μακραν απ αυτων αγελη χοιρων πολλων βοσκομενη 31 οι δε δαιμονες παρεκαλουν αυτον λεγοντες ει εκβαλλεισ ημασ επιτρεψον ημιν απελθειν εις την αγελην των χοιρων 32 και ειπεν αυτοις υπαγετε οι δε εξελθοντες απηλθον εις την αγελην των χοιρων

και ιδου ωρμησεν πασα η αγελη των χοιρων κατα του κρημνου εις την θαλασσαν και απεθανον εν τοις υδασι **33** οι δε βοσκοντες εφυγον και απελθοντες εις την πολιν απηγγειλαν παντα και τα των δαιμονιζομενων **34** και ιδου πασα η πολις εξηλθεν εις συναντησιν τω ιησου και ιδοντες αυτον παρεκαλεσαν οπως μεταβη απο των οριων αυτων

9 και εμβασ εις το πλοιον διεπερασεν και ηλθεν εις την ιδιαν πολιν **2** και ιδου προσεφερον αυτω παραλυτικον επι κλινησ βεβλημενον και ιδων ο ιησους την πιστιν αυτων ειπεν τω παραλυτικω θαρσει τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτια σου **3** και ιδου τινες των γραμματεων ειπον εν εαυτοις ουτος βλασφημει **4** και ιδων ο ιησους τας ενθυμησησ αυτων ειπεν ινα τι υμεις ενθυμησησθητε πονηρα εν ταισ καρδιαισ υμων **5** τι γαρ εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτια η ειπειν εγειραι και περιπατει **6** ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιοσ του ανθρωπου επι της γησ αφιεναι αμαρτιασ τοτε λεγει τω παραλυτικω εγερθεισ αρων σου την κλινην και υπαγε εις τον οικον σου **7** και εγερθεισ απηλθεν εις τον οικον αυτου **8** ιδοντες δε οι οχλοι εθαυμασαν και εδοξασαν τον θεον τον δοντα εξουσιαν τοιαυτην τοις ανθρωποισ **9** και παραγων ο ιησους εκειθεν ειδεν ανθρωπον καθημενον επι το τελωνιον ματθαιον λεγομενον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω **10** και εγενετο αυτου ανακειμενου εν τη οικια και ιδου πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι ελθοντες συνανεκειντο τω ιησου και τοισ μαθηταισ αυτου **11** και ιδοντες οι φαρισαιοι ειπον τοισ μαθηταισ

αυτου δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει ο διδασκαλοσ υμων **12** ο δε ιησους ακουσασ ειπεν αυτοισ ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακωσ εχοντες **13** πορευθεντες δε μαθετε τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ου γαρ ηλθον καλεσαι δικαιοουσ αλλα αμαρτωλουσ εις μετανοιαν **14** τοτε προσερχονται αυτω οι μαθηται ιωαννου λεγοντες δια τι ημεις και οι φαρισαιοι νηστευομεν πολλα οι δε μαθηται σου ου νηστεουσιν **15** και ειπεν αυτοισ ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνοσ πενθειν εφ οσον μετ αυτων εστιν ο νυμφιοσ ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιοσ και τοτε νηστεουσιν **16** ουδεις δε επιβαλλει επιβλημα ρακουσ αγναφου επι ιματιω παλαιω αιρει γαρ το πληρωμα αυτου απο του ιματιου και χειρον σχισμα γινεται **17** ουδε βαλλουσιν οινον νεον εις ασκουσ παλαιουσ ει δε μηγε ριγγυννται οι ασκοι και ο οινοσ εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα βαλλουσιν οινον νεον εις ασκουσ καινουσ και αμφοτεροι συντηρουνται **18** ταυτα αυτου λαλουντοσ αυτοισ ιδου αρχων εις ελθων προσεκυνει αυτω λεγων οτι η θυγατηρ μου αρτι ετελευτησεν αλλα ελθων επιθεσ την χειρα σου επ αυτην και ζησεται **19** και εγερθεισ ο ιησους ηκολουθησεν αυτω και οι μαθηται αυτου **20** και ιδου γυνη αιμορροουσα δωδεκα ετη προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου **21** ελεγεν γαρ εν εαυτη εαν μονον αφωμαι του ιματιου αυτου σωθησομαι **22** ο δε ιησους επιστραφεισ και ιδων αυτην ειπεν θαρσει θυγατερ η πιστισ σου σεσωκεν σε και εσωθη η γυνη απο της ωρασ εκεινησ

23 και ελθων ο ιησους εις την οικιαν του αρχοντος και ιδων τους αυλητας και τον οχλον θορυβουμενον 24 λεγει αυτοις αναχωρειτε ου γαρ απεθανεν το κορασιον αλλα καθευδει και κατεγελων αυτου 25 οτε δε εξεβληθη ο οχλος εισελθων εκρατησεν της χειρος αυτης και ηγερθη το κορασιον 26 και εξηλθεν η φημη αυτη εις ολην την γην εκεινην 27 και παραγοντι εκειθεν τω ιησου ηκολουθησαν αυτω δυο τυφλοι κραζοντες και λεγοντες ελεησον ημας υιε δαυιδ 28 ελθοντι δε εις την οικιαν προσηλθον αυτω οι τυφλοι και λεγει αυτοις ο ιησους πιστευετε οτι δυναμαι τουτο ποιησαι λεγουσιν αυτω ναι κυριε 29 τοτε ηψατο των οφθαλμων αυτων λεγων κατα την πιστιν υμων γενηθητω υμιν 30 και ανεωχθησαν αυτων οι οφθαλμοι και ενεβριμησατο αυτοις ο ιησους λεγων ορατε μηδεις γινωσκετω 31 οι δε εξελθοντες διεφημισαν αυτον εν ολη τη γη εκεινη 32 αυτων δε εξερχομενων ιδου προσηνεγκαν αυτω ανθρωπον κωφον δαιμονιζομενον 33 και εκβληθεντος του δαιμονιου ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι λεγοντες ουδεποτε εφανη ουτως εν τω ισραηλ 34 οι δε φαρισαιοι ελεγον εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια 35 και περιηγεν ο ιησους τας πολεις πασας και τας κωμας διδασκων εν ταις συναγωγαις αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπειων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω 36 ιδων δε τους οχλους εσπλαγχνισθη περι αυτων οτι ησαν εσκυλμενοι και ερριμμενοι ωσει προβατα μη εχοντα ποιμενα 37 τοτε λεγει τοις μαθηταις

αυτου ο μεν θερισμος πολυς οι δε εργαται ολιγοι 38 δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλη εργατας εις τον θερισμον αυτου

10 και προσκαλεσαμενος τους δωδεκα μαθητας αυτου εδωκεν αυτοις εξουσιαν πνευματων ακαθαρτων ωστε εκβαλλειν αυτα και θεραπευειν πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν 2 των δε δωδεκα αποστολων τα ονοματα εστιν ταυτα πρωτος σιμων ο λεγομενος πετρος και ανδρεας ο αδελφος αυτου ιακωβος ο του ζεβεδαιου και ιωαννης ο αδελφος αυτου 3 φιλιππος και βαρθολομαιος θωμας και ματθαιος ο τελωνης ιακωβος ο του αλφαιου και λεββαιος ο επικληθεις θαδδαιος 4 σιμων ο κανανιτης και ιουδας ισκαριωτης ο και παραδους αυτον 5 τουτους τους δωδεκα απεστειλεν ο ιησους παραγγειλας αυτοις λεγων εις οδον εθνων μη απελθητε και εις πολιν σαμαρειτων μη εισελθητε 6 πορευεσθε δε μαλλον προς τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ 7 πορευομενοι δε κηρυσσετε λεγοντες οτι ηγγικεν η βασιλεια των ουρανων 8 ασθενουντας θεραπευετε λεπρους καθαριζετε δαιμονια εκβαλλετε δωρεαν ελαβετε δωρεαν δοτε 9 μη κτησησθε χρυσον μηδε αργυρον μηδε χαλκον εις τας ζωνας υμων 10 μη πηραν εις οδον μηδε δυο χιτωνας μηδε υποδηματα μηδε ραβδους αξιος γαρ ο εργατης της τροφης αυτου εστιν 11 εις ην δ αν πολιν η κωμην εισελθητε εξετασατε τις εν αυτη αξιος εστιν κακει μεινατε εως αν εξελθητε 12 εισερχομενοι δε εις την οικιαν ασπασασθε αυτην 13 και εαν μεν η η οικια αξια ελθητω η ειρηνη υμων επ αυτην εαν δε μη η αξια η ειρηνη υμων προς υμας επιστραφητω 14 και ος

εαν μη δεζηται υμας μηδε ακουση τουσ λογουσ υμων εξερχομενοι της οικιασ η της πολεωσ εκεινησ εκτιναξατε τον κονιορτον των ποδων υμων 15 αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται γη σοδομων και γομορρων εν ημερα κρισεωσ η τη πολει εκεινη 16 ιδου εγω αποστελλω υμασ ωσ προβατα εν μεσω λυκων γινεσθε ουν φρονιμοι ωσ οι οφεισ και ακεραιοι ωσ αι περιστεραι 17 προσεχετε δε απο των ανθρωπων παραδωσουσιν γαρ υμασ εισ συνεδρια και εν ταισ συναγωγαισ αυτων μαστιγωσουσιν υμασ 18 και επι ηγεμονασ δε και βασιλεισ αχθησεσθε ενεκεν εμου εισ μαρτυριον αυτοισ και τοισ εθνεσιν 19 οταν δε παραδιδωσιν υμασ μη μεριμνησητε πωσ η τι λαλησητε δοθησεται γαρ υμιν εν εκεινη τη ωρα τι λαλησετε 20 ου γαρ υμεισ εστε οι λαλουντεσ αλλα το πνευμα του πατροσ υμων το λαλουν εν υμιν 21 παραδωσει δε αδελφοσ αδελφον εισ θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεισ και θανατωσουσιν αυτοουσ 22 και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινασ εισ τελοσ ουτοσ σωθησεται 23 οταν δε διωκωσιν υμασ εν τη πολει ταυτη φευγετε εισ την αλλην αμην γαρ λεγω υμιν ου μη τελεσητε τασ πολεισ του ισραηλ εωσ αν ελθη ο υιοσ του ανθρωπου 24 ουκ εστιν μαθητησ υπερ τον διδασκαλον ουδε δουλοσ υπερ τον κυριον αυτου 25 αρκετον τω μαθητη ινα γενηται ωσ ο διδασκαλοσ αυτου και ο δουλοσ ωσ ο κυριοσ αυτου ει τον οικοδεσποτην βεελζεβουλ εκαλεσαν ποσω μαλλον τουσ οικειακουσ αυτου 26 μη ουν φοβηθητε αυτοουσ ουδεν γαρ εστιν κεκαλυμμενον ο ουκ αποκαλυφθησεται και

κρυπτον ο ου γνωσθησεται 27 ο λεγω υμιν εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι και ο εισ το ουσ ακουετε κηρυξατε επι των δωματων 28 και μη φοβεισθε απο των αποκτενοντων το σωμα την δε ψυχην μη δυναμενων αποκτειναι φοβηθητε δε μαλλον τον δυναμενον και την ψυχην και το σωμα απολεσαι εν γεεννη (Geenna g1067) 29 ουχι δυο στρουθια ασσαριου πωλειται και εν εξ αυτων ου πεσειται επι την γην ανευ του πατροσ υμων 30 υμων δε και αι τριχεσ της κεφαλησ πασαι ηριθμημεναι εισιν 31 μη ουν φοβηθητε πολλων στρουθιων διαφερετε υμεισ 32 πασ ουν οστισ ομολογησει εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων ομολογησω καγω εν αυτω εμπροσθεν του πατροσ μου του εν ουρανοισ 33 οστισ δ αν αρνησηται με εμπροσθεν των ανθρωπων αρνησομαι αυτον καγω εμπροσθεν του πατροσ μου του εν ουρανοισ 34 μη νομισητε οτι ηλθον βαλειν ειρηνην επι την γην ουκ ηλθον βαλειν ειρηνην αλλα μαχαιραν 35 ηλθον γαρ διχασαι ανθρωπον κατα του πατροσ αυτου και θυγατερα κατα της μητροσ αυτησ και νυμφην κατα της πενθερασ αυτησ 36 και εχθροι του ανθρωπου οι οικειακοι αυτου 37 ο φιλων πατερα η μητερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιοσ και ο φιλων υιον η θυγατερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιοσ 38 και οσ ου λαμβανει τον σταυρον αυτου και ακολουθει οπισω μου ουκ εστιν μου αξιοσ 39 ο ευρων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο απολεσασ την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην 40 ο δεχομενοσ υμασ εμε δεχεται και ο εμε δεχομενοσ δεχεται τον αποστειλαντα με 41 ο δεχομενοσ προφητην εισ ονομα προφητου μισθον προφητου ληψεται και

ο δεχομενος δικαιον εις ονομα δικαιου μισθον δικαιου ληψεται 42 και ος εαν ποτιση ενα των μικρων τουτων ποτηριον ψυχρου μονον εις ονομα μαθητου αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου

11 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους διατασων τοις δωδεκα μαθηταις αυτου μετεβη εκειθεν του διδασκειν και κηρυσσειν εν ταις πολεσιν αυτων 2 ο δε ιωαννης ακουσας εν τω δεσμωτηριω τα εργα του χριστου πεμψας δυο των μαθητων αυτου 3 ειπεν αυτω συ ει ο ερχομενος η ετερον προσδοκωμεν 4 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη ακουετε και βλεπετε 5 τυφλοι αναβλεπουσιν και χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται και κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται και πτωχοι ευαγγελιζονται 6 και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι 7 τουτων δε πορευομενων ηρξατο ο ιησους λεγειν τοις οχλοις περι ιωαννου τι εξηλθετε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον 8 αλλα τι εξηλθετε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι τα μαλακα φορουντες εν τοις οικοις των βασιλειων εισιν 9 αλλα τι εξηλθετε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου 10 ουτος γαρ εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου 11 αμην λεγω υμιν ουκ εγηγερται εν γεννητοις γυναικων μειζων ιωαννου του βαπτιστου ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια των ουρανων μειζων αυτου εστιν 12 απο δε των ημερων ιωαννου του

βαπτιστου εως αρτι η βασιλεια των ουρανων βιαζεται και βιασται αρπαζουσιν αυτην 13 παντες γαρ οι προφηται και ο νομος εως ιωαννου προεφητευσαν 14 και ει θελετε δεξασθαι αυτος εστιν ηλιας ο μελλων ερχεσθαι 15 ο εχων ωτα ακουειν ακουετω 16 τινη δε ομοιωσω την γενεαν ταυτην ομοια εστιν παιδιοις εν αγοραις καθημενοις και προσφωνουσιν τοις εταιροις αυτων 17 και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκοψασθε 18 ηλθεν γαρ ιωαννης μητε εσθιων μητε πινων και λεγουσιν δαιμονιον εχει 19 ηλθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγουσιν ιδου ανθρωπος φαγος και οينوποτης τελωνων φιλος και αμαρτωλων και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτης 20 τοτε ηρξατο ονειδιζειν τας πολεις εν αις εγενοντο αι πλεισται δυναμεις αυτου οτι ου μετενοησαν 21 ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω μετενοησαν 22 πλην λεγω υμιν τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεως η υμιν 23 και συ καπερναουμ η εως του ουρανου υψωθεισα εως αδου καταβιβασθησθαι οτι ει εν σοδομοις εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν σοι εμειναν αν μεχρι της σημερον (Hadēs 986) 24 πλην λεγω υμιν οτι γη σοδομων ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεως η σοι 25 εν εκεινω τω καιρω αποκριθεις ο ιησους ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι απεκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιοις 26 ναι ο πατηρ οτι ουτως εγενετο ευδοκια εμπροσθεν

σου 27 παντα μοι παρεδοθη υπο του πατροσ μου και ουδεις επιγινωσκει τον υιον ει μη ο πατηρ ουδε τον πατερα τισ επιγινωσκει ει μη ο υιοσ και ω εαν βουληται ο υιοσ αποκαλυψαι 28 δευτε προσ με παντεσ οι κοπιωντεσ και πεφορτισμενοι καγω αναπαυσω υμασ 29 αρατε τον ζυγον μου εφ υμασ και μαθετε απ εμου οτι πραοσ ειμι και ταπεινοσ τη καρδια και ευρησετε αναπαυσιν ταισ ψυχαισ υμων 30 ο γαρ ζυγοσ μου χρηστοσ και το φορτιον μου ελαφρον εστιν

12 εν εκεινω τω καιρω επορευθη ο ιηουσοσ τοισ σαββασιν δια των σοριμων οι δε μαθηται αυτου επεινασαν και ηρξαντο τιλλειν σταχυασ και εσθειν 2 οι δε φαρισαιοι ιδοντεσ ειπον αυτω ιδου οι μαθηται σου ποιουσιν ο ουκ εξεστιν ποιειν εν σαββατω 3 ο δε ειπεν αυτοισ ουκ ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε επεινασεν αυτοσ και οι μετ αυτου 4 πωσ εισηλθεν εισ τον οικον του θεου και τουσ αρτουσ της προθεσεωσ εφαγεν ουσ ουκ εξον ην αυτω φαγειν ουδε τοισ μετ αυτου ει μη τοισ ιερευσιν μονοισ 5 η ουκ ανεγνωτε εν τω νομω οτι τοισ σαββασιν οι ιερεισ εν τω ιερω το σαββατον βεβηλουσιν και αναιτιοι εισιν 6 λεγω δε υμιν οτι του ιερου μειζον εστιν ωδε 7 ει δε εγνωκειτε τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ουκ αν κατεδικασατε τουσ αναιτιουσ 8 κυριοσ γαρ εστιν του σαββατου ο υιοσ του ανθρωπου 9 και μεταβασ εκειθεν ηλθεν εισ την συναγωγην αυτων 10 και ιδου ανθρωποσ ην την χειρα εχων ξηραν και επηρωτησαν αυτον λεγοντεσ ει εξεστιν τοισ σαββασιν θεραπευειν ινα κατηγορησωσιν αυτου 11 ο δε ειπεν αυτοισ τισ εσται εξ υμων ανθρωποσ οσ εξει προβατον εν και εαν εμπεση

τουτο τοισ σαββασιν εισ βοθυνον ουχι κρατησει αυτο και εγερει 12 ποσω ουν διαφερει ανθρωποσ προβατου ωστε εξεστιν τοισ σαββασιν καλωσ ποιειν 13 τοτε λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη υγιησ ωσ η αλλη 14 οι δε φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον κατ αυτου εξελθοντεσ οπωσ αυτον απολεσωσιν 15 ο δε ιηουσοσ γνουσ ανεχωρησεν εκειθεν και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτοουσ παντασ 16 και επετιμησεν αυτοισ ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν 17 οπωσ πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντοσ 18 ιδου ο παισ μου ον ηρετισα ο αγαπητοσ μου εισ ον ευδοκησεν η ψυχη μου θησω το πνευμα μου επ αυτον και κρισιν τοισ εθνεσιν απαγγελει 19 ουκ ερισει ουδε κραυγασει ουδε ακουσει τισ εν ταισ πλατειαισ την φωνην αυτου 20 καλαμον συντετριμμενον ου κατεαξει και λινον τυφομενον ου σβεσει εωσ αν εκβαλη εισ νικοσ την κρισιν 21 και τω ονοματι αυτου εθνη ελπιουσιν 22 τοτε προσηνεχθη αυτω δαιμονιζομενοσ τυφλοσ και κωφοσ και εθεραπευσεν αυτον ωστε τον τυφλον και κωφον και λαλειν και βλεπειν 23 και εξισταντο παντεσ οι οχλοι και ελεγον μητι ουτοσ εστιν ο υιοσ δαυιδ 24 οι δε φαρισαιοι ακουσαντεσ ειπον ουτοσ ουκ εκβαλλει τα δαιμονια ει μη εν τω βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων 25 ειδωσ δε ο ιηουσοσ τασ ενθυμησεισ αυτων ειπεν αυτοισ πασα βασιλεια μερισθεισα καθ εαυτησ ερημουται και πασα πολισ η οικια μερισθεισα καθ εαυτησ ου σταθησεται 26 και ει ο σατανασ τον σαταναν εκβαλλει εφ εαυτον εμερισθη πωσ ουν σταθησεται η βασιλεια

αυτου 27 και ει εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο αυτοι υμων εσονται κριται 28 ει δε εν πνευματι θεου εγω εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμας η βασιλεια του θεου 29 η πως δυναται τισ εισελθειν εις την οικιαν του ισχυρου και τα σκευη αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον δηση τον ισχυρον και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει 30 ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει 31 δια τουτο λεγω υμιν πασα αμαρτια και βλασφημια αφεθησεται τοις ανθρωποις η δε του πνευματος βλασφημια ουκ αφεθησεται τοις ανθρωποις 32 και ος εαν ειπη λογον κατα του υιου του ανθρωπου αφεθησεται αυτω ος δ αν ειπη κατα του πνευματος του αγιου ουκ αφεθησεται αυτω ουτε εν τω νυν αιωνι ουτε εν τω μελλοντι (αιθη g165) 33 η ποιησατε το δενδρον καλον και τον καρπον αυτου καλον η ποιησατε το δενδρον σαπρον και τον καρπον αυτου σαπρον εκ γαρ του καρπου το δενδρον γινωσκεται 34 γεννηματα εχιδνων πως δυνασθε αγαθα λαλειν πονηροι οντες εκ γαρ του περισσευματος της καρδιας το στομα λαλει 35 ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου εκβαλλει αγαθα και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου εκβαλλει πονηρα 36 λεγω δε υμιν οτι παν ρημα αργον ο εαν λαλησωσιν οι ανθρωποι αποδωσουσιν περι αυτου λογον εν ημερα κρισεως 37 εκ γαρ των λογων σου δικαιοθηση και εκ των λογων σου καταδικασθηση 38 τοτε απεκριθησαν τινες των γραμματεων και φαρισαιων λεγοντες διδασκαλε θελομεν απο σου σημειον ιδειν 39 ο δε αποκριθεισ

ειπεν αυτοις γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου 40 ωσπερ γαρ ην ιωνας εν τη κοιλια του κητους τρεις ημερας και τρεις νυκτας ουτως εσται ο υιοσ του ανθρωπου εν τη καρδια της γησ τρεις ημερας και τρεις νυκτας 41 ανδρες νινευιται αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε 42 βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτην οτι ηλθεν εκ των περατων της γησ ακουσαι την σοφιαν σολομωνος και ιδου πλειον σολομωνος ωδε 43 οταν δε το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και ουχ ευρισκει 44 τοτε λεγει επιστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον και ελθον ευρισκει σχολαζοντα σεσαρωμενον και κεκοσμημενον 45 τοτε πορευεται και παραλαμβανει μεθ εαυτου επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και εισελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων ουτως εσται και τη γενεα ταυτη τη πονηρα 46 ετι δε αυτου λαλουντος τοις οχλοις ιδου η μητηρ και οι αδελφοι αυτου εισηκεισαν εξω ζητουντες αυτω λαλησαι 47 ειπεν δε τισ αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εξω εστηκασιν ζητουντες σοι λαλησαι 48 ο δε αποκριθεισ ειπεν τω ειποντι αυτω τισ εστιν η μητηρ μου και τινες εισιν οι αδελφοι μου 49 και εκτεινας την χειρα αυτου επι τους μαθητας αυτου ειπεν ιδου η μητηρ μου και οι αδελφοι μου 50 οστις γαρ αν ποιηση το

θηλημα του πατρος μου του εν ουρανοισ αυτοσ μου αδελφοσ και αδελφη και μητηρ εστιν

13 εν δε τη ημερα εκεινη εξελθων ο ιησουσ απο της οικιασ εκαθητο παρα την θαλασσαν 2 και συνηχθησαν προσ αυτον οχλοι πολλοι ωστε αυτον εισ το πλοιον εμβαντα καθησθαι και πασ ο οχλοσ επι τον αιγιαλον ειστηκε 3 και ελαλησεν αυτοισ πολλα εν παραβολαισ λεγων ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειρειν 4 και εν τω σπειρειν αυτον α μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτα 5 αλλα δε επεσεν επι τα πετρωδη οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεωσ εξαντειλεν δια το μη εχειν βαθοσ γησ 6 ηλιου δε ανατειλαντοσ εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη 7 αλλα δε επεσεν επι τασ ακανθασ και ανεβησαν αι ακανθαι και απεπνιξαν αυτα 8 αλλα δε επεσεν επι την γην την καλην και εδιδου καρπον ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα 9 ο εχων ωτα ακουειν ακουετω 10 και προσελθοντεσ οι μαθηται ειπον αυτω δια τι εν παραβολαισ λαλεισ αυτοισ 11 ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ οτι υμιν δεδοται γνωναι τα μυστηρια της βασιλειασ των ουρανων εκεινοισ δε ου δεδοται 12 οστισ γαρ εχει δοθησεται αυτω και περισσευθησεται οστισ δε ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου 13 δια τουτο εν παραβολαισ αυτοισ λαλω οτι βλεποντεσ ου βλεπουσιν και ακουοντεσ ουκ ακουουσιν ουδε συνιουσιν 14 και αναπληρουται αυτοισ η προφητεια ησαιου η λεγουσα ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντεσ βλεψετε και ου μη ιδητε 15 επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοισ ωσιν βαρεωσ ηκουσαν και τουσ οφθαλμουσ αυτων

εκαμμουσαν μηποτε ιδωσιν τοισ οφθαλμοισ και τοισ ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτοουσ 16 υμων δε μακαριοι οι οφθαλμοι οτι βλεπουσιν και τα ωτα υμων οτι ακουει 17 αμην γαρ λεγω υμιν οτι πολλοι προφηται και δικαιοι επεθυμησαν ιδειν α βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν 18 υμεισ ουν ακουσατε την παραβολην του σπειροντοσ 19 παντοσ ακουοντοσ τον λογον της βασιλειασ και μη συνιεντοσ ερχεται ο πονηροσ και αρπαζει το εσπαρμενον εν τη καρδια αυτου ουτοσ εστιν ο παρα την οδον σπαρεισ 20 ο δε επι τα πετρωδη σπαρεισ ουτοσ εστιν ο τον λογον ακουων και ευθυσ μετα χαρασ λαμβανων αυτον 21 ουκ εχει δε ριζαν εν εαυτω αλλα προσκαιροσ εστιν γενομενησ δε θλιψεωσ η διωγμου δια τον λογον ευθυσ σκανδαλιζεται 22 ο δε εισ τασ ακανθασ σπαρεισ ουτοσ εστιν ο τον λογον ακουων και η μεριμνα του αιωνοσ τουτου και η απατη του πλουτου συμπνιγει τον λογον και ακαρποσ γινεται (aiōn g165) 23 ο δε επι την γην την καλην σπαρεισ ουτοσ εστιν ο τον λογον ακουων και συνιων οσ δη καρποφορει και ποιει ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα 24 αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοισ λεγων ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω σπειροντι καλον σπερμα εν τω αγρω αυτου 25 εν δε τω καθευδειν τουσ ανθρωπουσ ηλθεν αυτου ο εχθροσ και εσπειρεν ζιζανια ανα μεσον του σιτου και απηλθεν 26 οτε δε εβλαστησεν ο χορτοσ και καρπον εποηισεν τοτε εφανη και τα ζιζανια 27 προσελθοντεσ δε οι δουλοι του οικοδεσποτου ειπον αυτω κυριε

ουχι καλον σπερμα εσπειρασ εν τω σω αγρω ποθεν ουν εχει ζιζανια 28 ο δε εφη αυτοις εχθρος ανθρωπος τουτο εποιησεν οι δε δουλοι ειπον αυτω θελεις ουν απελθοντες συλλεξομεν αυτα 29 ο δε εφη ου μηποτε συλλεγοντες τα ζιζανια εκριζωσητε αμα αυτοις τον σιτον 30 αφετε συνναξανεσθαι αμφοτερα μεχρι του θερισμου και εν καιρω του θερισμου ερω τοις θερισταις συλλεξατε πρωτον τα ζιζανια και δησατε αυτα εις δεσμας προς το κατακαυσαι αυτα τον δε σιτον συναγαγετε εις την αποθηκην μου 31 αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων κοκκω σιναπεωσ ον λαβων ανθρωπος εσπειρεν εν τω αγρω αυτου 32 ο μικροτερον μεν εστιν παντων των σπερματων οταν δε αυξηθη μειζον των λαχανων εστιν και γινεται δενδρον ωστε ελθειν τα πετεινα του ουρανου και κατασκηνοουν εν τοις κλαδοις αυτου 33 αλλην παραβολην ελαλησεν αυτοις ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ζυμη ην λαβουσα γυνη εκρυψεν εις αλευρου σατα τρια εως ου εξυμωθη ολον 34 ταυτα παντα ελαλησεν ο ιησους εν παραβολαις τοις οχλοις και χωρις παραβολης ουκ ελαλει αυτοις 35 οπως πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος ανοιξω εν παραβολαις το στομα μου ερευξομαι κεκρυμμενα απο καταβολης κοσμου 36 τοτε αφεις τους οχλους ηλθεν εις την οικιαν ο ιησους και προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες φρασον ημιν την παραβολην των ζιζανιων του αγρου 37 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ο σπειρων το καλον σπερμα εστιν ο υιος του ανθρωπου 38 ο δε αγρος εστιν ο κοσμος το δε καλον σπερμα

ουτοι εισιν οι υιοι της βασιλειας τα δε ζιζανια εισιν οι υιοι του πονηρου 39 ο δε εχθρος ο σπειρας αυτα εστιν ο διαβολος ο δε θερισμος συντελεια του αιωνος εστιν οι δε θερισται αγγελοι εισιν (aiōn g165) 40 ωσπερ ουν συλλεγεται τα ζιζανια και πυρι καιεται ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος τουτου (aiōn g165) 41 αποστελει ο υιος του ανθρωπου τους αγγελους αυτου και συλλεξουσιν εκ της βασιλειας αυτου παντα τα σκανδαλα και τους ποιουντας την ανομιαν 42 και βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυρος εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων 43 τοτε οι δικαιοι εκλαμψουσιν ως ο ηλιος εν τη βασιλεια του πατρος αυτων ο εχων ωτα ακουειν ακουετω 44 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων θησαυρω κεκρυμμενω εν τω αγρω ον ευρων ανθρωπος εκρυψεν και απο της χαρας αυτου υπαγει και παντα οσα εχει πωλει και αγοραζει τον αγρον εκεινον 45 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω εμπορω ζητουντι καλους μαργαριτας 46 ος ευρων ενα πολυτιμον μαργαριτην απελθων πεπρακεν παντα οσα ειχεν και ηγορασεν αυτον 47 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων σαγηνη βληθειση εις την θαλασσαν και εκ παντος γενους συναγαγουση 48 ην οτε επληρωθη αναβιβασαντες επι τον αιγιαλον και καθισαντες συνελεξαν τα καλα εις αγγεια τα δε σαπρα εξω εβαλον 49 ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος εξελεουσιν οι αγγελοι και αφοριουσιν τους πονηρους εκ μεσου των δικαιων (aiōn g165) 50 και βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυρος εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων 51 λεγει

αυτοις ο ιησους συνηκατε ταυτα παντα λεγουσιν αυτω ναι κυριε 52 ο δε ειπεν αυτοισ δια τουτου πασ γραμματεουσ μαθητευθεισ εις την βασιλειαν των ουρανων ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εκβαλλει εκ του θησαυρου αυτου καινα και παλαια 53 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τας παραβολασ ταυτας μετηρεν εκειθεν 54 και ελθων εις την πατριδα αυτου εδιδασκεν αυτους εν τη συναγωγη αυτων ωστε εκπληττεσθαι αυτους και λεγειν ποθεν τουτω η σοφια αυτη και αι δυναμεισ 55 ουχ ουτος εστιν ο του τεκτονου υιοσ ουχι η μητηρ αυτου λεγεται μαριαμ και οι αδελφοι αυτου ιακωβωσ και ιωσησ και σιμων και ιουδασ 56 και αι αδελφαι αυτου ουχι πασαι προσ ημασ εισιν ποθεν ουν τουτω ταυτα παντα 57 και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ο δε ιησους ειπεν αυτοισ ουκ εστιν προφητησ ατιμοσ ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τη οικια αυτου 58 και ουκ εποιησεν εκει δυναμεισ πολλασ δια την απιστιαν αυτων

14 εν εκεινω τω καιρω ηκουσεν ηρωδησ ο τετραρχησ την ακοην ιησου 2 και ειπεν τοισ παισιν αυτου ουτος εστιν ιωαννησ ο βαπτιστησ αυτοσ ηγερθη απο των νεκρων και δια τουτου αι δυναμεισ ενεργουσιν εν αυτω 3 ο γαρ ηρωδησ κρατησασ τον ιωαννην εδησεν αυτον και εθετο εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου 4 ελεγεν γαρ αυτω ο ιωαννησ ουκ εξεστιν σοι εχειν αυτην 5 και θελων αυτον αποκτειναι εφοβηθη τον οχλον οτι ωσ προφητην αυτον ειχον 6 γενεσιων δε αγομενων του ηρωδου ωρχησατο η θυγατηρ τησ ηρωδιαδοσ εν τω μεσω και ηρεσεν τω ηρωδη 7 οθεν μεθ ορκου

ωμολογησεν αυτη δουναι ο εαν αιτησηται 8 η δε προβιβασθεισα υπο τησ μητροσ αυτησ δοσ μοι φησιν ωδε επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου 9 και ελυπηθη ο βασιλευσ δια δε τουσ ορκουσ και τουσ συνανακειμενουσ εκελευσεν δοθηναι 10 και πεμψασ απεκεφαλισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη 11 και ηνεχθη η κεφαλη αυτου επι πινακι και εδοθη τω κορασιω και ηνεγκεν τη μητρι αυτησ 12 και προσελθοντεσ οι μαθηται αυτου ηραν το σωμα και εθαψαν αυτο και ελθοντεσ απηγγειλαν τω ιησου 13 και ακουσασ ο ιησους ανεχωρησεν εκειθεν εν πλοιω εις ερημον τοπον κατ ιδιαν και ακουσαντεσ οι οχλοι ηκολουθησαν αυτω πεζη απο των πολεων 14 και εξελθων ο ιησους ειδεν πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοισ και εθεραπευσεν τουσ αρρωστοουσ αυτων 15 οψιασ δε γενομενησ προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντεσ ερημοσ εστιν ο τοποσ και η ωρα ηδη παρηλθεν απολυσον τουσ οχλουσ ινα απελθοντεσ εις τασ κωμασ αγορασωσιν εαυτοισ βρωματα 16 ο δε ιησους ειπεν αυτοισ ου χρειαν εχουσιν απελθειν δοτε αυτοισ υμεισ φαγειν 17 οι δε λεγουσιν αυτω ουκ εχομεν ωδε ει μη πεντε αρτουσ και δυο ιχθυασ 18 ο δε ειπεν φερετε μοι αυτουσ ωδε 19 και κελευσασ τουσ οχλουσ ανακλιθηναι επι τουσ χορτουσ λαβων τουσ πεντε αρτουσ και τουσ δυο ιχθυασ αναβλεψασ εις τον ουρανον ευλογησεν και κλασασ εδωκεν τοισ μαθηταισ τουσ αρτουσ οι δε μαθηται τοισ οχλοισ 20 και εφαγον παντεσ και εχορτασθησαν και ηραν το περισσευον των κλασματων δωδεκα κοφινουσ πληρεισ 21 οι δε εσθιοντεσ ησαν ανδρεσ ωσει

πεντακισχιλιοι χωρισ γυναικων και παιδιων 22 και ευθεωσ ηναγκασεν ο ιησους τους μαθητας εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν αυτον εις το περαν εωσ ου απολυση τους οχλους 23 και απολυσασ τους οχλους ανεβη εις το οροσ κατ ιδιαν προσευξασθαι οψιασ δε γενομενης μονοσ ην εκει 24 το δε πλοιον ηδη μεσον της θαλασσης ην βασανιζομενον υπο των κυματων ην γαρ εναντιοσ ο ανεμοσ 25 τεταρτη δε φυλακη της νυκτοσ απηλθεν προς αυτοουσ ο ιησους περιπατων επι της θαλασσης 26 και ιδοντεσ αυτον οι μαθηται επι την θαλασσαν περιπατουντα εταραχθησαν λεγοντεσ οτι φαντασμα εστιν και απο του φοβου εκραξαν 27 ευθεωσ δε ελαλησεν αυτοισ ο ιησους λεγων θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε 28 αποκριθεισ δε αυτω ο πετροσ ειπεν κυριε ει συ ει κελευσον με προς σε ελθειν επι τα υδατα 29 ο δε ειπεν ελθε και καταβασ απο του πλοιου ο πετροσ περιεπατησεν επι τα υδατα ελθειν προς τον ιησουν 30 βλεπων δε τον ανεμον ισχυρον εφοβηθη και αρξαμενοσ καταποντιζεσθαι εκραξεν λεγων κυριε σωσον με 31 ευθεωσ δε ο ιησους εκτεινας την χειρα επελαβετο αυτου και λεγει αυτω ολιγοπιστε εις τι εδιστασασ 32 και εμβαντων αυτων εις το πλοιον εκοπασεν ο ανεμοσ 33 οι δε εν τω πλοιω ελθοντεσ προσεκυνησαν αυτω λεγοντεσ αληθωσ θεου υιοσ ει 34 και διαπερασαντεσ ηλθον εις την γην γεννησαρετ 35 και επιγοντεσ αυτον οι ανδρεσ του τοπου εκεινου απεστειλαν εις ολην την περιχωρον εκεινην και προσηνεγκαν αυτω παντασ τους κακωσ εχοντασ 36 και παρεκαλουν

αυτον ινα μονον αφωνται του κρασπεδου του ιματιου αυτου και οσοι ηψαντο διεσωθησαν

15 τοτε προσερχονται τω ιησου οι απο ιεροσολυμων γραμματεισ και φαρισαιοι λεγοντεσ 2 δια τι οι μαθηται σου παραβαινουσιν την παραδοσιν των πρεσβυτερων ου γαρ νιπτονται τασ χειρασ αυτων οταν αρτον εσθιωσιν 3 ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ δια τι και υμεισ παραβαινετε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων 4 ο γαρ θεοσ ενετειλατο λεγων τιμα τον πατερα και την μητερα και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω 5 υμεισ δε λεγετε οσ αν ειπη τω πατρι η τη μητρι δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθησ και ου μη τιμηση τον πατερα αυτου η την μητερα αυτου 6 και ηκυρωσατε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων 7 υποκριται καλωσ προεφητευσεν περι υμων ησαιασ λεγων 8 εγγιζει μοι ο λαοσ ουτοσ τω στοματι αυτων και τοισ χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου 9 ματην δε σεβονται με διδασκοντεσ διδασκαλιασ ενταλματα ανθρωπων 10 και προσκαλεσαμενοσ τον οχλον ειπεν αυτοισ ακουετε και συνιετε 11 ου το εισερχομενον εις το στομα κοινοι τον ανθρωπον αλλα το εκπορευομενον εκ του στοματοσ τουτο κοινοι τον ανθρωπον 12 τοτε προσελθοντεσ οι μαθηται αυτου ειπον αυτω οιδασ οτι οι φαρισαιοι ακουσαντεσ τον λογον εσκανδαλισθησαν 13 ο δε αποκριθεισ ειπεν πασα φυτεια ην ουκ εφυτευσεν ο πατηρ μου ο ουρανιοσ εκριζωθησεται 14 αφετε αυτοουσ οδηγοι εισιν τυφλοι τυφλων τυφλοσ δε τυφλον εαν οδηγη αμφοτεροι εις βοθυνον πεσουνται 15 αποκριθεισ δε ο πετροσ ειπεν

αυτω φρασον ημιν την παραβολην ταυτην **16** ο δε ιησους ειπεν ακμην και υμεις ασυνετοι εστε **17** ουπω νοειτε οτι παν το εισπορευομενον εις το στομα εις την κοιλιαν χωρει και εις αφεδρωνα εκβαλλεται **18** τα δε εκπορευομενα εκ του στοματος εκ της καρδιας εξερχεται κακεινα κοινοι τον ανθρωπον **19** εκ γαρ της καρδιας εξερχονται διαλογισμοι πονηροι φονοι μοιχειαι πορνειαι κλοπαι ψευδομαρτυρια βλασφημια **20** ταυτα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον το δε ανιπτοις χερσιν φαγειν ου κοινοι τον ανθρωπον **21** και εξελθων εκειθεν ο ιησους ανεχωρησεν εις τα μερη τυρου και σιδωνος **22** και ιδου γυνη χαναναια απο των οριων εκεινων εξελθουσα εκραυγασεν αυτω λεγουσα ελεησον με κυριε υιε δαυιδ η θυγατηρ μου κακωσ δαιμονιζεται **23** ο δε ουκ απεκριθη αυτη λογον και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηρωτων αυτον λεγοντες απολυσον αυτην οτι κραζει οπισθεν ημων **24** ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ απεσταλην ει μη εις τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ **25** η δε ελθουσα προσεκυνησεν αυτω λεγουσα κυριε βοηθει μοι **26** ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ εστιν καλον λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις κυναριοις **27** η δε ειπεν ναι κυριε και γαρ τα κυναρια εσθιει απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζης των κυριων αυτων **28** τοτε αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη ω γυναι μεγαλη σου η πιστις γενηθητω σοι ως θελεις και ιαθη η θυγατηρ αυτης απο της ωρας εκεινης **29** και μεταβας εκειθεν ο ιησους ηλθεν παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας και αναβας εις το ορος εκαθητο εκει **30** και προσηλθον

αυτω οχλοι πολλοι εχοντες μεθ εαυτων χωλους τυφλους κωφους κυλλους και ετερους πολλους και ερριψαν αυτους παρα τους ποδας του ιησου και εθεραπευσεν αυτους **31** ωστε τους οχλους θαυμασαι βλεποντας κωφους λαλουντας κυλλους υγειοις χωλους περιπατουντας και τυφλους βλεποντας και εδοξασαν τον θεον ισραηλ **32** ο δε ιησους προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν και απολυσαι αυτους νηστειοι ου θελω μηποτε εκλυθωσιν εν τη οδω **33** και λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν ημιν εν ερημια αρτοι τοσουτοι ωστε χορτασαι οχλον τοσουτον **34** και λεγει αυτοις ο ιησους ποσοις αρτους εχετε οι δε ειπον επτα και ολιγα ιχθυδια **35** και εκελευσεν τοις οχλοις αναπεσειν επι την γην **36** και λαβων τους επτα αρτους και τους ιχθυας ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν τοις μαθηταις αυτου οι δε μαθηται τω οχλω **37** και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και ηραν το περισσευον των κλασματων επτα σπυριδας πληρεις **38** οι δε εσθιοντες ησαν τετρακισχιλιοι ανδρες χωρις γυναικων και παιδιων **39** και απολυσας τους οχλους ενεβη εις το πλοιον και ηλθεν εις τα ορια μαγδαλα

16 και προσελθοντες οι φαρισαιοι και σαδδουκαιοι πειραζοντες επηρωτησαν αυτον σημειον εκ του ουρανου επιδειξαι αυτοις **2** ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οψιας γενομενης λεγετε ευδια πυρραζει γαρ ο ουρανος **3** και πρωι σημερον χειμων πυρραζει γαρ στυγναζων ο ουρανος υποκριται το μεν προσωπον του

ουρανου γινωσκετε διακρινειν τα δε σημεια των καιρων ου δυνασθε 4 γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου και καταλιπων αυτους απηλθεν 5 και ελθοντες οι μαθηται αυτου εις το περαν επελαθοντο αρτους λαβειν 6 ο δε ιησους ειπεν αυτοις ορατε και προσεχετε απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων 7 οι δε διελογιζοντο εν εαυτοις λεγοντες οτι αρτους ουκ ελαβομεν 8 γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι διαλογιζεσθε εν εαυτοις ολιγοπιστοι οτι αρτους ουκ ελαβετε 9 ουπω νοειτε ουδε μνημονευετε τους πεντε αρτους των πεντακισχιλιων και ποσους κοφινους ελαβετε 10 ουδε τους επτα αρτους των τετρακισχιλιων και ποσας σπυριδας ελαβετε 11 πως ου νοειτε οτι ου περι αρτου ειπον υμιν προσεχειν απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων 12 τοτε συνηκαν οτι ουκ ειπεν προσεχειν απο της ζυμης του αρτου αλλα απο της διδαχης των φαρισαιων και σαδδουκαιων 13 ελθων δε ο ιησους εις τα μερη καισαρειας της φιλιππου ηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι τον υιον του ανθρωπου 14 οι δε ειπον οι μεν ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν ετεροι δε ιερειαν η ενα των προφητων 15 λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι 16 αποκριθεις δε σιμων πετρος ειπεν συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος 17 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτω μακαριος ει σιμων βαριωνα οτι σαρχ και αιμα ουκ απεκαλυψεν σοι αλλ ο πατηρ μου ο εν τοις ουρανοις 18 καγω δε σοι λεγω οτι συ ει πετρος και επι ταυτη τη πετρα

οικοδομησω μου την εκκλησιαν και πυλαι αδου ου κατισχουσιν αυτης (Hadēs 986) 19 και δωσω σοι τας κλεις της βασιλειας των ουρανων και ο εαν δησησ επι της γης εσται δεδεμενον εν τοις ουρανοις και ο εαν λυσησ επι της γης εσται λελυμενον εν τοις ουρανοις 20 τοτε διεστειλατο τοις μαθηταις αυτου ινα μηδενι ειπωσιν οτι αυτος εστιν ιησους ο χριστος 21 απο τοτε ηρξατο ο ιησους δεικνυειν τοις μαθηταις αυτου οτι δει αυτον απελθειν εις ιεροσολυμα και πολλα παθειν απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερθηναι 22 και προσλαβομενος αυτον ο πετρος ηρξατο επιτιμαν αυτω λεγων ιλεωσ σοι κυριε ου μη εσται σοι τουτο 23 ο δε στραφεις ειπεν τω πετρω υπαγε οπισω μου σατανα σκανδαλον μου ει οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων 24 τοτε ο ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι 25 ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην 26 τι γαρ ωφελειται ανθρωπος εαν τον κοσμον ολον κερδηση την δε ψυχην αυτου ζημιωθη η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου 27 μελλει γαρ ο υιος του ανθρωπου ερχεσθαι εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων αυτου και τοτε αποδωσει εκαστω κατα την πραξιν αυτου 28 αμην λεγω υμιν εισιν τινες ωδε εστωτες οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εωσ αν ιδωσιν τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν τη βασιλεια αυτου

17 και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν **2** και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων και ελαμψεν το προσωπον αυτου ως ο ηλιος τα δε ιματια αυτου εγενοντο λευκα ως το φως **3** και ιδου ωφθησαν αυτοις μωση και ηλιας μετ αυτου συλλαλουντες **4** αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν τω ιησου κυριε καλον εστιν ημας ωδε ειναι ει θελεις ποιησωμεν ωδε τρεις σκηνας σοι μιαν και μωση μιαν και μιαν ηλια **5** ετι αυτου λαλουντος ιδου νεφελη φωτεινη επεσκιασεν αυτους και ιδου φωνη εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα αυτου ακουετε **6** και ακουσαντες οι μαθηται επεσον επι προσωπον αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα **7** και προσελθων ο ιησους ηψατο αυτων και ειπεν εγερθητε και μη φοβεισθε **8** επارانτες δε τους οφθαλμους αυτων ουδενα ειδον ει μη τον ιησουν μονον **9** και καταβαινοντων αυτων εκ του ορους εντειλατο αυτοις ο ιησους λεγων μηδενι ειπητε το οραμα εως ου ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη **10** και επηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες τι ουν οι γραμματαις λεγουσιν οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον **11** ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοις ηλιας μεν ερχεται πρωτον και αποκαταστησει παντα **12** λεγω δε υμιν οτι ηλιας ηδη ηλθεν και ουκ επεγνωσαν αυτον αλλα εποιησαν εν αυτω οσα ηθελησαν ουτως και ο υιος του ανθρωπου μελλει πασχειν υπ αυτων **13** τοτε συνηκαν οι μαθηται οτι περι ιωαννου του βαπτιστου ειπεν αυτοις **14** και ελθοντων αυτων προς τον οχλον προσηλθεν

αυτω ανθρωπος γονυπετων αυτον **15** και λεγων κυριε ελεησον μου τον υιον οτι σεληνιαζεται και κακως πασχει πολλακις γαρ πιπτει εις το πυρ και πολλακις εις το υδωρ **16** και προσηνεγκα αυτον τοις μαθηταις σου και ουκ ηδυνηθησαν αυτον θεραπευσαι **17** αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε εσομαι μεθ υμων εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε μοι αυτον ωδε **18** και επετιμησεν αυτω ο ιησους και εξηλθεν απ αυτου το δαιμονιον και εθεραπευθη ο παις απο της ωρας εκεινης **19** τοτε προσελθοντες οι μαθηται τω ιησου κατ ιδιαν ειπον δια τι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο **20** ο δε ιησους ειπεν αυτοις δια την απιστιαν υμων αμην γαρ λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν ως κοκκον σιναπεως ερειτε τω ορει τουτω μεταβηθι εντευθεν εκει και μεταβησεται και ουδεν αδυνατησει υμιν **21** τουτο δε το γενοσ ουκ εκπορευεται ει μη εν προσευχη και νηστεια **22** αναστρεφομενων δε αυτων εν τη γαλιλαια ειπεν αυτοις ο ιησους μελλει ο υιος του ανθρωπου παραδιδοσθαι εις χειρας ανθρωπων **23** και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα εγερθησεται και ελυπηθησαν σφοδρα **24** ελθοντων δε αυτων εις καπερναουμ προσηλθον οι τα διδραχμα λαμβανοντες τω πετρω και ειπον ο διδασκαλος υμων ου τελει τα διδραχμα **25** λεγει ναι και οτε εισηλθεν εις την οικιαν προεφθασεν αυτον ο ιησους λεγων τι σοι δοκει σιμων οι βασιλεις της γησ απο τινων λαμβανουσιν τελη η κηνσον απο των υιων αυτων η απο των αλλοτριων **26** λεγει αυτω ο πετρος απο των αλλοτριων εφη αυτω ο ιησους αρα γε ελευθεροι εισιν οι υιοι **27** ινα δε

μη σκανδαλισωμεν αυτους πορευθεισ εις την θαλασσαν βαλε αγκιστρον και τον αναβαινοντα πρωτον ιχθυον αρων και ανοιξασ το στομα αυτου ευρησεισ στατηρα εκεινον λαβων δος αυτοισ αντι εμου και σου

18 εν εκεινη τη ωρα προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες τισ αρα μειζων εστιν εν τη βασιλεια των ουρανων **2** και προσκαλεσαμενος ο ιησους παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων **3** και ειπεν αμην λεγω υμιν εαν μη στραφητε και γενησθε ωσ τα παιδια ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων **4** οστισ ουν ταπεινωσει εαυτον ωσ το παιδιον τουτου ουτος εστιν ο μειζων εν τη βασιλεια των ουρανων **5** και οσ εαν δεξηται παιδιον τουτου εν επι τω ονοματι μου εμε δεχεται **6** οσ δ αν σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων των πιστευοντων εις εμε συμφερει αυτω ινα κρεμασθη μυλος ονικος εις τον τραχηλον αυτου και καταποντισθη εν τω πελαγει της θαλασσης **7** ουαι τω κοσμω απο των σκανδαλων αναγκη γαρ εστιν ελθειν τα σκανδαλα πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου το σκανδαλον ερχεται **8** ει δε η χειρ σου η ο πους σου σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτα και βαλε απο σου καλον σοι εστιν εισελθειν εις την ζωην χωλον η κυλλον η δυο χειρας η δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις το πυρ το αιωνιον (**aiōnios g166**) **9** και ει ο οφθαλμος σου σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εις την ζωην εισελθειν η δυο οφθαλμουσ εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος (**Geenna g1067**) **10** ορατε μη καταφρονησητε ενος των μικρων τουτων λεγω γαρ υμιν οτι οι αγγελιοι αυτων εν ουρανοισ

δια παντος βλεπουσιν το προσωπον του πατροσ μου του εν ουρανοισ **11** ηλθεν γαρ ο υιοσ του ανθρωπου σωσαι το απολωλοσ **12** τι υμιν δοκει εαν γενηται τινη ανθρωπω εκατον προβατα και πλανηθη εν εξ αυτων ουχι αφεισ τα ενενηκοντα εννεα επι τα ορη πορευθεισ ζητει το πλανωμενον **13** και εαν γενηται ευρειν αυτο αμην λεγω υμιν οτι χαιρει επ αυτω μαλλον η επι τοισ ενενηκοντα εννεα τοισ μη πεπλανημενοισ **14** ουτωσ ουκ εστιν θελημα εμπροσθεν του πατροσ υμων του εν ουρανοισ ινα αποληται εις των μικρων τουτων **15** εαν δε αμαρτηση εις σε ο αδελφοσ σου υπαγε και ελεγξον αυτον μεταξυ σου και αυτου μονου εαν σου ακουση εκερδησασ τον αδελφον σου **16** εαν δε μη ακουση παραλαβε μετα σου ετι ενα η δυο ινα επι στοματος δυο μαρτυρων η τριων σταθη παν ρημα **17** εαν δε παρακουση αυτων ειπε τη εκκλησια εαν δε και της εκκλησιασ παρακουση εστω σοι ωσπερ ο εθνικοσ και ο τελωνησ **18** αμην λεγω υμιν οσα εαν δησητε επι της γησ εσται δεδεμενα εν τω ουρανω και οσα εαν λυσητε επι της γησ εσται λελυμενα εν τω ουρανω **19** παλιν αμην λεγω υμιν οτι εαν δυο υμων συμφωνησωσιν επι της γησ περι παντοσπραγματοσ ου εαν αιτησωνται γενησεται αυτοισ παρα του πατροσ μου του εν ουρανοισ **20** ου γαρ εισιν δυο η τρεισ συνηγμενοι εις το εμον ονομα εκει ειμι εν μεσω αυτων **21** τοτε προσελθων αυτω ο πετροσ ειπεν κυριε ποσακισ αμαρτησει εις εμε ο αδελφοσ μου και αφησω αυτω εωσ επτακισ **22** λεγει αυτω ο ιησους ου λεγω σοι εωσ επτακισ αλλ εωσ εβδομηκοντακισ επτα **23** δια τουτο ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οσ

ηθελησεν συναραι λογον μετα των δουλων αυτου **24** αρξαμενου δε αυτου συναιρειν προσηνεχθη αυτω εισ οφειλετησ μυριων ταλαντων **25** μη εχοντοσ δε αυτου αποδουναι εκελευσεν αυτον ο κυριοσ αυτου πραθηναι και την γυναικα αυτου και τα τεκνα και παντα οσα ειχεν και αποδοθηναι **26** πεσων ουν ο δουλοσ προσεκυνει αυτω λεγων κυριε μακροθυμησον επ εμοι και παντα σοι αποδωσω **27** σπλαγχνισθεισ δε ο κυριοσ του δουλου εκεινου απελυσεν αυτον και το δανειον αφηκεν αυτω **28** εξελθων δε ο δουλοσ εκεινοσ ευρεν ενα των συνδουλων αυτου οσ ωφειλεν αυτω εκατον δηναρια και κρατησασ αυτον επνιγεν λεγων αποδοσ μοι ει τι οφειλεις **29** πεσων ουν ο συνδουλοσ αυτου εισ τουσ ποδασ αυτου παρεκαλει αυτον λεγων μακροθυμησον επ εμοι και αποδωσω σοι **30** ο δε ουκ ηθελεν αλλα απελθων εβαλεν αυτον εισ φυλακην εωσ ου αποδω το οφειλομενον **31** ιδοντεσ δε οι συνδουλοι αυτου τα γενομενα ελυπηθησαν σφοδρα και ελθοντεσ διεσαφησαν τω κυριω εαυτων παντα τα γενομενα **32** τοτε προσκαλεσαμενοσ αυτον ο κυριοσ αυτου λεγει αυτω δουλε πονηρε πασαν την οφειλην εκεινην αφηκα σοι επει παρεκαλεσασ με **33** ουκ εδει και σε ελεησαι τον συνδουλον σου ωσ και εγω σε ηληεσα **34** και οργισθεισ ο κυριοσ αυτου παρεδωκεν αυτον τοισ βασανισταισ εωσ ου αποδω παν το οφειλομενον αυτω **35** ουτωσ και ο πατηρ μου ο επουρανοσ ποιησει υμιν εαν μη αφητε εκαστοσ τω αδελφω αυτου απο των καρδιων υμων τα παραπτωματα αυτων

19 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιηουσοσ τουσ λογουσ τουτουσ μετηρεν απο της γαλιλαιασ και ηλθεν εισ τα ορια της ιουδαιασ περαν του ιορδανου **2** και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτουσ εκει **3** και προσηλθον αυτω οι φαρισαιοι πειραζοντεσ αυτον και λεγοντεσ αυτω ει εξεστιν ανθρωπω απολυσαι την γυναικα αυτου κατα πασαν αιτιαν **4** ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ ουκ ανεγνωτε οτι ο ποιησασ απ αρχησ αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτουσ **5** και ειπεν ενεκεν τουτου καταλειψει ανθρωποσ τον πατερα και την μητερα και προσκολληθησεται τη γυναικι αυτου και εσονται οι δυο εισ σαρκα μιαν **6** ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα σαρξ μια ο ουν ο θεοσ συνεζευξεν ανθρωποσ μη χωριζετω **7** λεγουσιν αυτω τι ουν μωσησ ενετειλατο δουναι βιβλιον αποστασιου και απολυσαι αυτην **8** λεγει αυτοισ οτι μωσησ προσ την σκληροκαρδιαν υμων επετρεψεν υμιν απολυσαι τασ γυναιकाσ υμων απ αρχησ δε ου γεγονεν ουτωσ **9** λεγω δε υμιν οτι οσ αν απολυση την γυναικα αυτου μη επι πορνεια και γαμηση αλλην μοιχαται και ο απολελυμενην γαμησασ μοιχαται **10** λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ει ουτωσ εστιν η αιτια του ανθρωπου μετα της γυναικοσ ου συμφερει γαμησαι **11** ο δε ειπεν αυτοισ ου παντεσ χωρουσιν τον λογον τουτον αλλ οισ δεδοται **12** εισιν γαρ ευνουχοι οιτινεσ εκ κοιλιασ μητροσ εγεννηθησαν ουτωσ και εισιν ευνουχοι οιτινεσ ευνουχισθησαν υπο των ανθρωπων και εισιν ευνουχοι οιτινεσ ευνουχισαν εαυτουσ δια την βασιλειαν των ουρανων ο δυναμενοσ χωρειν χωρειτω **13** τοτε προσηνεχθη

αυτω παιδια ινα τας χειρας επιθη αυτοις και προσευξηται οι δε μαθηται επιτιμησαν αυτοις **14** ο δε ιησους ειπεν αφετε τα παιδια και μη κωλυετε αυτα ελθειν προς με των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια των ουρανων **15** και επιθεισ αυτοις τας χειρας επορευθη εκειθεν **16** και ιδου εις προσελθων ειπεν αυτω διδασκαλε αγαθε τι αγαθον ποιησω ινα εχω ζωην αιωνιον (aiōnios g166) **17** ο δε ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος ει δε θελεις εισελθειν εις την ζωην τηρησον τας εντολας **18** λεγει αυτω ποιας ο δε ιησους ειπεν το ου φονευσεις ου μοιχευσεις ου κλειψεις ου ψευδομαρτυρησεις **19** τιμα τον πατερα και την μητερα και αγαπησεις τον πλησιον σου ωσ σεαυτον **20** λεγει αυτω ο νεανισκος παντα ταυτα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου τι ετι υστερω **21** εφη αυτω ο ιησους ει θελεις τελειος ειναι υπαγε πωλησον σου τα υπαρχοντα καιδος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι **22** ακουσας δε ο νεανισκος τον λογον απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα **23** ο δε ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου αμην λεγω υμιν οτι δυσκολωσ πλουσιος εισελυσεται εις την βασιλειαν των ουρανων **24** παλιν δε λεγω υμιν ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια τρυπηματος ραφιδος διελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν **25** ακουσαντες δε οι μαθηται αυτου εξεπλησσαντο σφοδρα λεγοντες τις αρα δυναται σωθηναι **26** εμβλεψας δε ο ιησους ειπεν αυτοις παρα ανθρωποις τουτο αδυνατον εστιν παρα δε θεω παντα δυνατα **27** τοτε αποκριθεισ ο πετρος ειπεν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα

και ηκολουθησαμεν σοι τι αρα εσται ημιν **28** ο δε ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι υμεις οι ακολουθησαντες μοι εν τη παλιγγενεσια οταν καθιση ο υιος του ανθρωπου επι θρονου δοξης ουτου καθισεσθε και υμεις επι δωδεκα θρονους κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ **29** και πασ ος αφηκεν οικιας η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρους ενεκεν του ονοματος μου εκατονταπλασιονα ληψεται και ζωην αιωνιον κληρονομησει (aiōnios g166) **30** πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι

20 ομοια γαρ εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εξηλθεν αμα πρωιμισθωσασθαι εργατας εις τον αμπελωνα αυτου **2** και συμφωνησας μετα των εργατων εκ δηναριου την ημεραν απεστειλεν αυτους εις τον αμπελωνα αυτου **3** και εξελθων περι τριτην ωραν ειδεν αλλους εστωτας εν τη αγορα αργους **4** και εκεινοις ειπεν υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον δωσω υμιν **5** οι δε απηλθον παλιν εξελθων περι εκτην και ενατην ωραν εποιησεν ωσαυτως **6** περι δε την ενδεκατην ωραν εξελθων ευρεν αλλους εστωτας αργους και λεγει αυτοις τι ωδε εστηκατε ολην την ημεραν αργοι **7** λεγουσιν αυτω οτι ουδεις ημας εμισθωσατο λεγει αυτοις υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον ληψεσθε **8** οψιας δε γενομενης λεγει ο κυριος του αμπελωνος τω επιτροπω αυτου καλεσον τους εργατας και αποδος αυτοις τον μισθον αρξαμενος απο των εσχατων εως των πρωτων **9** και ελθοντες οι περι την ενδεκατην ωραν

ελαβον ανα δηναριον **10** ελθοντες δε οι πρωτοι ενομισαν οτι πλειονα ληψονται και ελαβον και αυτοι ανα δηναριον **11** λαβοντες δε εγογγυζον κατα του οικοδεσποτου **12** λεγοντες οτι ουτοι οι εσχατοι μιαν ωραν εποιησαν και ισους ημιν αυτους εποιησας τοις βαστασασιν το βαρος της ημερας και τον καυσωνα **13** ο δε αποκριθεις ειπεν ενι αυτων εταιρε ουκ αδικω σε ουχι δηναριου συνεφωνησας μοι **14** αρων το σον και υπαγε θελω δε τουτω τω εσχατω δουναι ωσ και σοι **15** η ουκ εξεστιν μοι ποιησαι ο θελω εν τοις εμοις ει ο οφθαλμος σου πονηρος εστιν οτι εγω αγαθος ειμι **16** ουτως εσονται οι εσχατοι πρωτοι και οι πρωτοι εσχατοι πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι **17** και αναβαινων ο ιησους εις ιεροσολυμα παρελαβεν τους δωδεκα μαθητας κατ ιδιαν εν τη οδω και ειπεν αυτοις **18** ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσις και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω **19** και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν εις το εμπαιξαι και μαστιγωσαι και σταυρωσαι και τη τριτη ημερα αναστησεται **20** τοτε προσηλθεν αυτω η μητηρ των υιων ζεβεδαιου μετα των υιων αυτης προσκυνουσα και αιτουσα τι παρ αυτου **21** ο δε ειπεν αυτη τι θελεις λεγει αυτω ειπε ινα καθισωσιν ουτοι οι δυο υιοι μου εις εκ δεξιων σου και εις εξ ευωνυμων σου εν τη βασιλεια σου **22** αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πειν το ποτηριον ο εγω μελλω πινειν η το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι λεγουσιν αυτω δυναμεθα **23** και λεγει αυτοις το μεν ποτηριον μου πιεσθε και

το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων μου ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οιοσ ητοιμασται υπο του πατροσ μου **24** και ακουσαντες οι δεκα ηγανακτησαν περι των δυο αδελφων **25** ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους ειπεν οιδατε οτι οι αρχοντες των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι κατεξουσιαζουσιν αυτων **26** ουχ ουτως δε εσται εν υμιν αλλ οσ εαν θελη εν υμιν μεγασ γενεσθαι εσται υμων διακονοσ **27** και οσ εαν θελη εν υμιν εινα πρωτοσ εστω υμων δουλοσ **28** ωσπερ ο υιοσ του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων **29** και εκπορευομενων αυτων απο ιεριχω ηκολουθησεν αυτω οχλοσ πολυσ **30** και ιδου δυο τυφλοι καθημενοι παρα την οδον ακουσαντες οτι ιησους παραγει εκραξαν λεγοντες ελεησον ημασ κυριε υιοσ δαυιδ **31** ο δε οχλοσ επιτιμησεν αυτοις ινα σιωπησωσιν οι δε μειζον εκραζον λεγοντες ελεησον ημασ κυριε υιοσ δαυιδ **32** και στασ ο ιησους εφωνησεν αυτους και ειπεν τι θελετε ποιησω υμιν **33** λεγουσιν αυτω κυριε ινα ανοιχθωσιν ημων οι οφθαλμοι **34** σπλαγχνισθεισ δε ο ιησους ηψατο των οφθαλμων αυτων και ευθεωσ ανεβλεψαν αυτων οι οφθαλμοι και ηκολουθησαν αυτω

21 και οτε ηγγισαν εις ιεροσολυμα και ηλθον εις βηθσφαγη προσ το οροσ των ελαιων τοτε ο ιησους απεστειλεν δυο μαθητας **2** λεγων αυτοις πορευθητε εις την κωμην την απεναντι υμων και ευθεωσ ευρησετε ονον δεδεμενην και πωλον μετ αυτησ λυσαντες αγαγετε μοι **3** και εαν τισ

υμιν ειπη τι ερειτε οτι ο κυριος αυτων χρειαν
εχει ευθεωσ δε αποστελλει αυτους 4 τουτο δε
ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν δια του
προφητου λεγοντος 5 ειπατε τη θυγατρι σιων
ιδου ο βασιλευσ σου ερχεται σοι πραυσ και
επιβεβηκωσ επι ονον και πωλον υιον υποζυγιου
6 πορευθεντες δε οι μαθηται και ποιησαντες
καθωσ προσεταξεν αυτοισ ο ιησους 7 ηγαγον την
ονον και τον πωλον και επεθηκαν επανω αυτων
τα ιματια αυτων και επεκαθισεν επανω αυτων 8
ο δε πλειστος οχλωσ εστρωσαν εαυτων τα ιματια
εν τη οδω αλλοι δε εκοπτον κλαδουσ απο των
δενδρων και εστρωννυον εν τη οδω 9 οι δε οχλοι
οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον
λεγοντες ωσαννα τω υιω δαυιδ ευλογημενοσ
ο ερχομενοσ εν ονοματι κυριου ωσαννα εν
τοις υψιστοις 10 και εισελθοντοσ αυτου εισ
ιεροσολυμα εσεισθη πασα η πολις λεγουσα
τισ εστιν ουτοσ 11 οι δε οχλοι ελεγον ουτοσ
εστιν ιησους ο προφητησ ο απο ναζαρετ της
γαλιλαιασ 12 και εισηλθεν ο ιησους εισ το ιερον
του θεου και εξεβαλεν παντασ τουσ πωλουντασ
και αγοραζοντασ εν τω ιερω και τασ τραπεζασ
των κολλυβιστων κατεστρεψεν και τασ καθεδρασ
των πωλουντων τασ περιστερασ 13 και λεγει
αυτοις γεγραπται ο οικοσ μου οικοσ προσευχησ
κληθησεται υμεισ δε αυτον εποιησατε σπηλαιον
ληστων 14 και προσηλθον αυτω χωλοι και
τυφλοι εν τω ιερω και εθεραπευσεν αυτουσ 15
ιδοντες δε οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ τα
θαυμασια εποιησεν και τουσ παιδασ κραζοντασ
εν τω ιερω και λεγοντασ ωσαννα τω υιω δαυιδ
ηγανακτησαν 16 και ειπον αυτω ακουεισ τι

ουτοι λεγουσιν ο δε ιησους λεγει αυτοισ ναι
ουδεποτε ανεγνωτε οτι εκ στοματοσ νηπιων και
θηλαζοντων κατηρτισω αινον 17 και καταλιπων
αυτουσ εξηλθεν εξω της πολεωσ εισ βηθανιαν
και ηυλισθη εκει 18 πρωιασ δε επαναγων εισ
την πολιν επεινασεν 19 και ιδων συκην μιαν
επι της οδου ηλθεν επ αυτην και ουδεν ευρεν
εν αυτη ει μη φυλλα μονον και λεγει αυτη
μηκετι εκ σου καρποσ γενηται εισ τον αιωνα
και εξηρανθη παραχρημα η συκη (αιδñ g165) 20
και ιδοντες οι μαθηται εθαυμασαν λεγοντες
πωσ παραχρημα εξηρανθη η συκη 21 αποκριθεισ
δε ο ιησους ειπεν αυτοισ αμην λεγω υμιν εαν
εχητε πιστιν και μη διακριθητε ου μονον το
της συκησ ποιησετε αλλα καν τω ορει τουτω
ειπητε αρθητι και βληθητι εισ την θαλασσαν
γενησεται 22 και παντα οσα εαν αιτησητε εν τη
προσευχη πιστευοντες ληψεσθε 23 και ελθοντι
αυτω εισ το ιερον προσηλθον αυτω διδασκοντι οι
αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι του λαου λεγοντες
εν ποια εξουσια ταυτα ποιεισ και τισ σοι εδωκεν
την εξουσιαν ταυτην 24 αποκριθεισ δε ο ιησους
ειπεν αυτοισ ερωτησω υμασ καγω λογον ενα ον
εαν ειπητε μοι καγω υμιν ερω εν ποια εξουσια
ταυτα ποιω 25 το βαπτισμα ιωαννου ποθεν ην εξ
ουρανου η εξ ανθρωπων οι δε διελογιζοντο παρ
εαυτοις λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει
ημιν δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω 26 εαν δε
ειπωμεν εξ ανθρωπων φοβουμεθα τον οχλον
παντες γαρ εχουσιν τον ιωαννην ωσ προφητην
27 και αποκριθεντες τω ιησου ειπον ουκ οίδαμεν
εφη αυτοισ και αυτοσ ουδε εγω λεγω υμιν εν
ποια εξουσια ταυτα ποιω 28 τι δε υμιν δοκει

ανθρωπος ειχεν τεκνα δυο και προσελθων τω πρωτω ειπεν τεκνον υπαγε σημερον εργαζου εν τω αμπελωνι μου **29** ο δε αποκριθεις ειπεν ου θελω υστερον δε μεταμεληθεις απηλθεν **30** και προσελθων τω δευτερω ειπεν ωσαυτως ο δε αποκριθεις ειπεν εγω κυριε και ουκ απηλθεν **31** τις εκ των δυο εποιησεν το θελημα του πατρος λεγουσιν αυτω ο πρωτος λεγει αυτοις ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι οι τελωναι και αι πορναι προαγουσιν υμας εις την βασιλειαν του θεου **32** ηλθεν γαρ προς υμας ιωαννης εν οδω δικαιοσυνης και ουκ επιστευσατε αυτω οι δε τελωναι και αι πορναι επιστευσαν αυτω υμεις δε ιδοντες ου μετεμεληθητε υστερον του πιστευσαι αυτω **33** αλλην παραβολην ακουσατε ανθρωπος τις ην οικοδεσποτης οστις εφυτευσεν αμπελωνα και φραγμαν αυτω περιεθηκεν και ωρυξεν εν αυτω ληνον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν **34** οτε δε ηγγισεν ο καιρος των καρπων απεστειλεν τους δουλους αυτου προς τους γεωργους λαβειν τους καρπους αυτου **35** και λαβοντες οι γεωργοι τους δουλους αυτου ον μεν εδειραν ον δε απεκτειναν ον δε ελιθοβολησαν **36** παλιν απεστειλεν αλλους δουλους πλειονας των πρωτων και εποιησαν αυτοις ωσαυτως **37** υστερον δε απεστειλεν προς αυτους τον υιον αυτου λεγων εντραπησονται τον υιον μου **38** οι δε γεωργοι ιδοντες τον υιον ειπον εν εαυτοις ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και κατασχωμεν την κληρονομiam αυτου **39** και λαβοντες αυτον εξεβαλον εξω του αμπελωνος και απεκτειναν **40** οταν ουν ελθη ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησει

τωις γεωργοις εκεινοις **41** λεγουσιν αυτω κακουσ κακωσ απολεσει αυτους και τον αμπελωνα εκδωσεται αλλοις γεωργοις οιτινες αποδωσουσιν αυτω τους καρπους εν τοις καιροις αυτων **42** λεγει αυτοις ο ιησους ουδεποτε ανεγνωτε εν ταις γραφαις λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων **43** δια τουτο λεγω υμιν οτι αρθησεται αφ υμων η βασιλεια του θεου και δοθησεται εθνει ποιουντι τους καρπους αυτης **44** και ο πεσων επι τον λιθον τουτον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον **45** και ακουσαντες οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι τας παραβολας αυτου εγνωσαν οτι περι αυτων λεγει **46** και ζητουντες αυτον κρατησαι εφοβηθησαν τους οχλους επειδη ωσ προφητην αυτον ειχον

22 και αποκριθεις ο ιησους παλιν ειπεν αυτοις εν παραβολαις λεγων **2** ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οστις εποιησεν γαμους τω υιω αυτου **3** και απεστειλεν τους δουλους αυτου καλεσαι τους κεκλημενους εις τους γαμους και ουκ ηθελον ελθειν **4** παλιν απεστειλεν αλλους δουλους λεγων ειπατε τοις κεκλημενοις ιδου το αριστον μου ητοιμασα οι ταυροι μου και τα σιτιστα τεθυμενα και παντα ετοιμα δευτε εις τους γαμους **5** οι δε αμελησαντες απηλθον ο μεν εις τον ιδιον αγρον ο δε εις την εμποριαν αυτου **6** οι δε λοιποι κρατησαντες τους δουλους αυτου υβρισαν και απεκτειναν **7** και ακουσας ο βασιλευσ εκεινος ωργισθη και πεμψασ τα στρατευματα

αυτου απωλεσεν τους φονεις εκεινους και την πολιν αυτων ενεπρησεν 8 τοτε λεγει τοις δουλοις αυτου ο μεν γαμος ετοιμος εστιν οι δε κεκλημενοι ουκ ησαν αξιοι 9 πορευεσθε ουν επι τας διεξοδους των οδων και οσους αν ευρητε καλεσατε εις τους γαμους 10 και εξελθοντες οι δουλοι εκεινοι εις τας οδους συνηγαγον παντας οσους ευρον πονηρους τε και αγαθους και επλησθη ο γαμος ανακειμενων 11 εισελθων δε ο βασιλευς θεασασθαι τους ανακειμενους ειδεν εκει ανθρωπον ουκ ενδεδυμενον ενδυμα γαμου 12 και λεγει αυτω εταιρε πως εισηλθες ωδε μη εχων ενδυμα γαμου ο δε εφιμωθη 13 τοτε ειπεν ο βασιλευς τοις διακονοις δησαντες αυτου ποδας και χειρας αρατε αυτον και εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων 14 πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι 15 τοτε πορευθεντες οι φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον οπως αυτον παγιδευσωσιν εν λογω 16 και αποστελλουσιν αυτω τους μαθητας αυτων μετα των ηρωδιανων λεγοντες διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθησ ει και την οδον του θεου εν αληθεια διδασκεισ και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων 17 ειπε ουν ημιν τι σοι δοκει εξεστιν δουναι κηνσον καισαρι η ου 18 γνουσ δε ο ιησους την πονηριαν αυτων ειπεν τι με πειραζετε υποκριται 19 επιδειξατε μοι το νομισμα του κηνσου οι δε προσηνεγκαν αυτω δηναριον 20 και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη 21 λεγουσιν αυτω καισαρος τοτε λεγει αυτοις αποδοτε ουν τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω 22 και ακουσαντες

εθαυμασαν και αφεντες αυτον απηλθον 23 εν εκεινη τη ημερα προσηλθον αυτω σαδδουκαιοι οι λεγοντες μη ειναι αναστασιν και επηρωτησαν αυτον 24 λεγοντες διδασκαλε μωσησ ειπεν εαν τις αποθανη μη εχων τεκνα επιγαμβρευσει ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και αναστησει σπερμα τω αδελφω αυτου 25 ησαν δε παρ ημιν επτα αδελφοι και ο πρωτος γαμησας ετελευτησεν και μη εχων σπερμα αφηκεν την γυναικα αυτου τω αδελφω αυτου 26 ομοιωσ και ο δευτερος και ο τριτος εως των επτα 27 υστερον δε παντων απεθανεν και η γυνη 28 εν τη ουν αναστασει τινος των επτα εσται γυνη παντες γαρ εσχον αυτην 29 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις πλανασθε μη ειδοτες τας γραφασ μηδε την δυναμιν του θεου 30 εν γαρ τη αναστασει ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμιζονται αλλ ωσ αγγελιοι του θεου εν ουρανω εισιν 31 περι δε της αναστασεωσ των νεκρων ουκ ανεγνωτε το ρηθεν υμιν υπο του θεου λεγοντος 32 εγω ειμι ο θεοσ αβρααμ και ο θεοσ ισαακ και ο θεοσ ιακωβ ουκ εστιν ο θεοσ θεοσ νεκρων αλλα ζωντων 33 και ακουσαντες οι οχλοι εξεπλησσαντο επι τη διδαχη αυτου 34 οι δε φαρισαιοι ακουσαντες οτι εφιμωσεν τους σαδδουκαιουσ συνηχθησαν επι το αυτο 35 και επηρωτησεν εις εξ αυτων νομικοσ πειραζων αυτον και λεγων 36 διδασκαλε ποια εντολη μεγαλη εν τω νομω 37 ο δε ιησους εφη αυτω αγαπησεισ κυριον τον θεον σου εν ολη καρδια σου και εν ολη ψυχη σου και εν ολη τη διανοια σου 38 αυτη εστιν πρωτη και μεγαλη εντολη 39 δευτερα δε ομοια αυτη αγαπησεισ τον πλησιον σου ωσ σεαυτον 40 εν ταυταισ ταισ δυσιν εντολαισ

ολος ο νομος και οι προφηται κρεμανται 41
συνηγμενων δε των φαρισαιων επηρωτησεν
αυτους ο ιησους 42 λεγων τι υμιν δοκει περι
του χριστου τινος υιος εστιν λεγουσιν αυτω
του δαυιδ 43 λεγει αυτοις πως ουν δαυιδ εν
πνευματι κυριον αυτον καλει λεγων 44 ειπεν
ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου
εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των
ποδων σου 45 ει ουν δαυιδ καλει αυτον κυριον
πως υιος αυτου εστιν 46 και ουδεις εδυνατο
αυτω αποκριθηαι λογον ουδε ετολμησεν τις απ
εκεινησ της ημερας επερωτησαι αυτον ουκετι
23 τοτε ο ιησους ελαλησεν τοις οχλοις και
τοις μαθηταις αυτου 2 λεγων επι της μωσεως
καθεδρας εκαθισαν οι γραμματαις και οι
φαρισαιοι 3 παντα ουν οσα εαν ειπωσιν υμιν
τηρειν τηρειτε και ποιειτε κατα δε τα εργα αυτων
μη ποιειτε λεγουσιν γαρ και ου ποιουσιν 4
δεσμεουσιν γαρ φορτια βαρεα και δυσβαστακτα
και επιτιθεασιν επι τους ωμους των ανθρωπων
τω δε δακτυλω αυτων ου θελουσιν κινησαι
αυτα 5 παντα δε τα εργα αυτων ποιουσιν προς
το θεαθηαι τοις ανθρωποις πλατυνουσιν δε
τα φυλακτηρια αυτων και μεγαλυννουσιν τα
κρασπεδα των ιματιων αυτων 6 φιλουσιν τε
την πρωτοκλισιαν εν τοις δειπνοις και τας
πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαις 7 και
τους ασπασμους εν ταις αγοραις και καλεισθαι
υπο των ανθρωπων ραββι ραββι 8 υμεις δε μη
κληθητε ραββι εις γαρ εστιν υμων ο καθηγητης
ο χριστος παντες δε υμεις αδελφοι εστε 9 και
πατερα μη καλεσητε υμων επι της γησ εις γαρ
εστιν ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις 10

μηδε κληθητε καθηγηται εις γαρ υμων εστιν
ο καθηγητης ο χριστος 11 ο δε μειζων υμων
εσται υμων διακονος 12 οστις δε υψωσει εαυτον
ταπεινωθησεται και οστις ταπεινωσει εαυτον
υψωθησεται 13 ουαι δε υμιν γραμματαις και
φαρισαιοι υποκριται οτι κατεσθιετε τας οικιας
των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι
δια τουτο ληψεσθε περισσοτερον κριμα 14 ουαι
υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι
κλειετε την βασιλειαν των ουρανων εμπροσθεν
των ανθρωπων υμεις γαρ ουκ εισερχεσθε ουδε
τους εισερχομενους αφιετε εισελθειν 15 ουαι
υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι
περιαγετε την θαλασσαν και την ξηραν ποιησαι
ενα προσηλυτον και οταν γενηται ποιειτε αυτον
υιον γεεννης διπλοτερον υμων (Geenna g1067)
16 ουαι υμιν οδηγοι τυφλοι οι λεγοντες ος αν
ομοση εν τω ναω ουδεν εστιν ος δ αν ομοση
εν τω χρυσω του ναου οφειλει 17 μωροι και
τυφλοι τισ γαρ μειζων εστιν ο χρυσος η ο ναος
ο αγιαζων τον χρυσον 18 και ος εαν ομοση εν
τω θυσιαστηριω ουδεν εστιν ος δ αν ομοση εν
τω δωρω τω επανω αυτου οφειλει 19 μωροι και
τυφλοι τι γαρ μειζον το δωρον η το θυσιαστηριον
το αγιαζον το δωρον 20 ο ουν ομοσας εν τω
θυσιαστηριω ομνυει εν αυτω και εν πασιν τοις
επανω αυτου 21 και ο ομοσας εν τω ναω ομνυει
εν αυτω και εν τω κατοικησαντι αυτον 22 και ο
ομοσας εν τω ουρανω ομνυει εν τω θρονω του
θεου και εν τω καθημενω επανω αυτου 23 ουαι
υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι
αποδεκατουτε το ηδουσομον και το ανηθον και το
κυμινον και αφηκατε τα βαρυτερα του νομου την

κρισιν και τον ελεον και την πιστιν ταυτα εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι **24** οδηγοι τυφλοι οι διυλιζοντες τον κωνωπα την δε καμηλον καταπινοντες **25** ουαι υμιν γραμματαισ και φαρισαιοι υποκριται οτι καθαριζετε το εξωθεν του ποτηριου και της παροψιδος εσωθεν δε γεμουσιν εξ αρπαγησ και αδικιασ **26** φαρισαιε τυφλε καθαρισον πρωτον το εντος του ποτηριου και της παροψιδος ινα γενηται και το εκτος αυτων καθαρων **27** ουαι υμιν γραμματαισ και φαρισαιοι υποκριται οτι παρομοιαζετε ταφοισ κεκονιαμενοισ οιτινεσ εξωθεν μεν φαινονται ωραιοι εσωθεν δε γεμουσιν οστων νεκρων και πασησ ακαθαρσιασ **28** ουτωσ και υμεισ εξωθεν μεν φαινεσθε τοισ ανθρωποισ δικαιοι εσωθεν δε μεστοι εστε υποκρισεωσ και ανομιασ **29** ουαι υμιν γραμματαισ και φαρισαιοι υποκριται οτι οικοδομειτε τουσ ταφουσ των προφητων και κοσμειτε τα μνημεια των δικαιων **30** και λεγετε ει ημεν εν ταισ ημεραισ των πατερων ημων ουκ αν ημεν κοινωνοι αυτων εν τω αιματι των προφητων **31** ωστε μαρτυρειτε εαυτοισ οτι υιοι εστε των φονευσαντων τουσ προφητασ **32** και υμεισ πληρωσατε το μετρον των πατερων υμων **33** οφεισ γεννηματα εχιδνων πωσ φυγητε απο της κρισεωσ της γεεννησ (**Geenna g1067**) **34** δια τουτου ιδου εγω αποστελλω προσ υμασ προφητασ και σοφουσ και γραμματαισ και εξ αυτων αποκτενειτε και σταυρωσατε και εξ αυτων μαστιγωσατε εν ταισ συναγωγαισ υμων και διωξετε απο πολεωσ εισ πολιν **35** οπωσ ελθη εφ υμασ παν αιμα δικαιον εκχυνομενον επι της γησ απο του αιματοσ αβελ του δικαιου εωσ του αιματοσ ζαχαριου υιου

βαραχιου ον εφονευσατε μεταξυ του ναου και του θυσιαστηριου **36** αμην λεγω υμιν οτι ηξει παντα ταυτα επι την γενεαν ταυτην **37** ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτενουσα τουσ προφητασ και λιθοβολουσα τουσ απεσταλμενουσ προσ αυτην ποσακισ ηθελησα επισυναγαγειν τα τεκνα σου ον τροπον επισυναγει ορνισ τα νοσσια εαυτησ υπο τασ πτερυγασ και ουκ ηθελησατε **38** ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων ερημοσ **39** λεγω γαρ υμιν ου μη με ιδητε απ αρτι εωσ αν ειπητε ευλογημενοσ ο ερχομενοσ εν ονοματι κυριου

24 και εξελθων ο ιησουσ επορευετο απο του ιερου και προσηλθον οι μαθηται αυτου επιδειξαι αυτω τασ οικοδομασ του ιερου **2** ο δε ιησουσ ειπεν αυτοισ ου βλεπετε παντα ταυτα αμην λεγω υμιν ου μη αφεθη ωδε λιθοσ επι λιθον οσ ου καταλυθησεται **3** καθημενου δε αυτου επι του ορουσ των ελαιων προσηλθον αυτω οι μαθηται κατ ιδιαν λεγοντεσ ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον της σης παρουσιασ και της συντελειασ του αιωνοσ (**aiōn g165**) **4** και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν αυτοισ βλεπετε μη τισ υμασ πλανηση **5** πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντεσ εγω ειμι ο χριστοσ και πολλουσ πλανησουσιν **6** μελλησετε δε ακουειν πολεμουσ και ακοασ πολεμων ορατε μη θροεισθε δει γαρ παντα γενεσθαι αλλ ουπω εστιν το τελοσ **7** εγερθησεται γαρ εθνοσ επι εθνοσ και βασιλεια επι βασιλειαν και εσονται λιμοι και λοιμοι και σεισμοι κατα τοπουσ **8** παντα δε ταυτα αρχη ωδινων **9** τοτε παραδωσουσιν υμασ εισ θλιψιν και αποκτενουσιν υμασ και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων των εθνων δια το ονομα μου **10** και

τοτε σκανδαλισθησονται πολλοι και αλληλους
παραδωσουσιν και μισησουσιν αλληλους 11
και πολλοι ψευδοπροφηται εγερθησονται και
πλανησουσιν πολλους 12 και δια το πληθυνθησαι
την ανομιαν ψυγησεται η αγαπη των πολλων
13 ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται
14 και κηρυχθησεται τουτο το ευαγγελιον της
βασιλειας εν ολη τη οικουμενη εις μαρτυριον
πασιν τοις εθνεσιν και τοτε ηξει το τελος 15
οταν ουν ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεως το
ρηθεν δια δανηλ του προφητου εστωσ εν τοπω
αγιω ο αναγιωσκων νοειτω 16 τοτε οι εν τη
ιουδαια φυγετωσαν επι τα ορη 17 ο επι του
δωματος μη καταβαινετω αραι τα εκ της οικιας
αυτου 18 και ο εν τω αγρω μη επιστρεψατω
οπισω αραι τα ιματια αυτου 19 ουαι δε ταις
εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν
εκειναις ταις ημεραις 20 προσευχεσθε δε ινα μη
γενηται η φυγη υμων χειμωνος μηδε σαββατω
21 εσται γαρ τοτε θλιψις μεγαλη οια ου γεγονεν
απ αρχης κοσμου εως του νυν ουδ ου μη γενηται
22 και ει μη εκολοβωθησαν αι ημεραι εκειναι
ουκ αν εσωθη πασα σαρξ δια δε τους εκλεκτους
κολοβωθησονται αι ημεραι εκειναι 23 τοτε εαν
τις υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστος η ωδε μη
πιστευσητε 24 εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι
και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια μεγαλα
και τερατα ωστε πλανησαι ει δυνατον και τους
εκλεκτους 25 ιδου προειρηκα υμιν 26 εαν ουν
ειπωσιν υμιν ιδου εν τη ερημω εστιν μη εξελθητε
ιδου εν τοις ταμειοις μη πιστευσητε 27 ωσπερ γαρ
η αστραπη εξερχεται απο ανατολων και φαινεται
εως δυσμων ουτως εσται και η παρουσια του

υιου του ανθρωπου 28 οπου γαρ εαν η το
πτωμα εκει συναχθησονται οι αετοι 29 ευθεωσ
δε μετα την θλιψιν των ημερων εκεινων ο ηλιος
σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγος
αυτης και οι αστερες πεσουνται απο του ουρανου
και αι δυναμεις των ουρανων σαλευθησονται
30 και τοτε φανησεται το σημειον του υιου του
ανθρωπου εν τω ουρανω και τοτε κοψονται
πασαι αι φυλαι της γης και οψονται τον υιον
του ανθρωπου ερχομενον επι των νεφελων
του ουρανου μετα δυναμεως και δοξης πολλης
31 και αποστελει τους αγγελους αυτου μετα
σαλπιγγος φωνης μεγαλης και επισυναξουσιν
τους εκλεκτους αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων
απ ακρων ουρανων εως ακρων αυτων 32 απο
δε της συκης μαθετε την παραβολην οταν ηδη
ο κλαδος αυτης γενηται απαλος και τα φυλλα
εκφυη γινωσκετε οτι εγγυς το θερος 33 ουτως
και υμεις οταν ιδητε ταυτα παντα γινωσκετε οτι
εγγυς εστιν επι θυρας 34 αμην λεγω υμιν ου
μη παρελθη η γενεα αυτη εως αν παντα ταυτα
γενηται 35 ο ουρανος και η γη παρελευσονται
οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν 36 περι δε
της ημερας εκεινης και ωρας ουδεις οιδεν ουδε
οι αγγελοι των ουρανων ει μη ο πατηρ μου
μονος 37 ωσπερ δε αι ημεραι του νωε ουτως
εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου 38
ωσπερ γαρ ησαν εν ταις ημεραις ταις προ του
κατακλυσμου τρωγοντες και πινοντες γαμουντες
και εκγαμιζοντες αχρι ης ημερας εισηλθεν νωε
εις την κιβωτον 39 και ουκ εγνωσαν εως ηλθεν
ο κατακλυσμος και ηρεν απαντας ουτως εσται
και η παρουσια του υιου του ανθρωπου 40 τοτε

δυο εσονται εν τω αγρω ο εισ παραλαμβανεται και ο εισ αφιεται 41 δυο αληθουσαι εν τω μυλωνι μια παραλαμβανεται και μια αφιεται 42 γρηγορευτε ουν οτι ουκ οιδατε ποια ωρα ο κυριος υμων ερχεται 43 εκεινο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια φυλακη ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν εισασεν διορυγηναι την οικιαν αυτου 44 δια τουτο και υμεις γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται 45 τις αρα εστιν ο πιστος δουλος και φρονιμος ον κατεστησεν ο κυριος αυτου επι της θεραπειας αυτου του διδοναι αυτοις την τροφην εν καιρω 46 μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα ουτως 47 αμην λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον 48 εαν δε ειπη ο κακος δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριος μου ελθειν 49 και αρξηται τυπτειν τους συνδουλους εσθιειν δε και πινειν μετα των μεθυοντων 50 ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει 51 και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα των υποκριτων θησει εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων

25 τοτε ομοιωθησεται η βασιλεια των ουρανων δεκα παρθενοι αιτινες λαβουσαι τας λαμπαδας αυτων εξηλθον εισ απαντησιν του νυμφιου 2 πεντε δε ησαν εξ αυτων φρονιμοι και αι πεντε μωραι 3 αιτινες μωραι λαβουσαι τας λαμπαδας αυτων ουκ ελαβον μεθ εαυτων ελαιον 4 αι δε φρονιμοι ελαβον ελαιον εν τοις αγγειοις αυτων μετα των λαμπαδων αυτων 5 χρονιζοντος δε

του νυμφιου ενυσταξαν πασαι και εκαθευδον 6 μεση δε νυκτος κραυγη γεγονεν ιδου ο νυμφιος ερχεται εξερχεσθε εισ απαντησιν αυτου 7 τοτε ηγερθησαν πασαι αι παρθενοι εκειναι και εκοσμησαν τας λαμπαδας αυτων 8 αι δε μωραι ταις φρονιμοις ειπον δοτε ημιν εκ του ελαιου υμων οτι αι λαμπαδες ημων σβεννυνται 9 απεκριθησαν δε αι φρονιμοι λεγουσαι μηποτε ουκ αρκεση ημιν και υμιν πορευεσθε δε μαλλον προς τους πωλουντας και αγορασατε εαυταις 10 απερχομενων δε αυτων αγορασαι ηλθεν ο νυμφιος και αι ετοιμοι εισηλθον μετ αυτου εισ τους γαμους και εκλεισθη η θυρα 11 υστερον δε ερχονται και αι λοιπαι παρθενοι λεγουσαι κυριε κυριε ανοιξον ημιν 12 ο δε αποκριθεις ειπεν αμην λεγω υμιν ουκ οιδα υμας 13 γρηγορευτε ουν οτι ουκ οιδατε την ημεραν ουδε την ωραν εν η ο υιος του ανθρωπου ερχεται 14 ωσπερ γαρ ανθρωπος αποδημων εκαλεσεν τους ιδιους δουλους και παρεδωκεν αυτοις τα υπαρχοντα αυτου 15 και ω μεν εδωκεν πεντε ταλαντα ω δε δυο ω δε εν εκαστω κατα την ιδιαν δυναμιν και απεδημησεν ευθεως 16 πορευθεισ δε ο τα πεντε ταλαντα λαβων ειργασατο εν αυτοις και εποιησεν αλλα πεντε ταλαντα 17 ωσαυτως και ο τα δυο εκερδησεν και αυτοσ αλλα δυο 18 ο δε το εν λαβων απελθων ωρυξεν εν τη γη και απεκρυψεν το αργυριον του κυριου αυτου 19 μετα δε χρονον πολυν ερχεται ο κυριος των δουλων εκεινων και συναιρει μετ αυτων λογον 20 και προσελθων ο τα πεντε ταλαντα λαβων προσηνεγκεν αλλα πεντε ταλαντα λεγων κυριε πεντε ταλαντα μοι παρεδωκασ ιδε αλλα πεντε

ταλαντα εκερδησα επ αυτοις 21 εφη δε αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ησ πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εισ την χαραν του κυριου σου 22 προσελθων δε και ο τα δυο ταλαντα λαβων ειπεν κυριε δυο ταλαντα μοι παρεδωκασ ιδε αλλα δυο ταλαντα εκερδησα επ αυτοις 23 εφη αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ησ πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εισ την χαραν του κυριου σου 24 προσελθων δε και ο το εν ταλαντον ειληφωσ ειπεν κυριε εγνων σε οτι σκληροσ ει ανθρωποσ θεριζων οπου ουκ εσπειρασ και συναγων οθεν ου διεσκορπισασ 25 και φοβηθεις απελθων εκρυψα το ταλαντον σου εν τη γη ιδε εχεισ το σον 26 αποκριθεις δε ο κυριος αυτου ειπεν αυτω πονηρε δουλε και σκληρη ηδεις οτι θεριζω οπου ουκ εσπειρα και συναγω οθεν ου διεσκορπισα 27 εδει ουν σε βαλειν το αργυριον μου τοις τραπεζιταισ και ελθων εγω εκομισαμην αν το εμον συν τοκω 28 αρατε ουν απ αυτου το ταλαντον και δοτε τω εχοντι τα δεκα ταλαντα 29 τω γαρ εχοντι παντι δοθησεται και περισσευθησεται απο δε του μη εχοντοσ και ο εχει αρθησεται απ αυτου 30 και τον αχρειον δουλον εκβαλετε εισ το σκοτοσ το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων 31 οταν δε ελθη ο υιοσ του ανθρωπου εν τη δοξη αυτου και παντεσ οι αγιοι αγγελοι μετ αυτου τοτε καθισει επι θρονου δοξησ αυτου 32 και συναχθησεται εμπροσθεν αυτου παντα τα εθνη και αφοριει αυτοουσ απ αλληλων ωσπερ ο ποιμην αφοριζει τα προβατα απο των εριφων 33 και στησει τα μεν προβατα εκ δεξιων αυτου τα δε

εριφια εξ ευωνυμων 34 τοτε ερει ο βασιλευσ τοις εκ δεξιων αυτου δευτε οι ευλογημενοι του πατροσ μου κληρονομησατε την ητοιμασμενην υμιν βασιλειαν απο καταβολησ κοσμου 35 επεινασα γαρ και εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και εποτισατε με ξενοσ ημην και συνηγαγετε με 36 γυμνοσ και περιεβαλετε με ησθενησα και επεσκεψασθε με εν φυλακη ημην και ηλθετε προσ με 37 τοτε αποκριθησονται αυτω οι δικαιοι λεγοντεσ κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα και εθρεψαμεν η διψωντα και εποτισαμεν 38 ποτε δε σε ειδομεν ξενον και συνηγαγομεν η γυμνον και περιεβαλομεν 39 ποτε δε σε ειδομεν ασθενη η εν φυλακη και ηλθομεν προσ σε 40 και αποκριθεισ ο βασιλευσ ερει αυτοις αμην λεγω υμιν εφ οσον εποησατε ενι τουτων των αδελφων μου των ελαχιστων εμοι εποησατε 41 τοτε ερει και τοις εξ ευωνυμων πορευεσθε απ εμου οι κατηραμενοι εισ το πυρ το αιωνιον το ητοιμασμενον τω διαβολω και τοις αγγελιοισ αυτου (aiōnios g166) 42 επεινασα γαρ και ουκ εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και ουκ εποτισατε με 43 ξενοσ ημην και ου συνηγαγετε με γυμνοσ και ου περιεβαλετε με ασθενησ και εν φυλακη και ουκ επεσκεψασθε με 44 τοτε αποκριθησονται και αυτοι λεγοντεσ κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα η διψωντα η ξενον η γυμνον η ασθενη η εν φυλακη και ου διηκονησαμεν σοι 45 τοτε αποκριθησεται αυτοις λεγων αμην λεγω υμιν εφ οσον ουκ εποησατε ενι τουτων των ελαχιστων ουδε εμοι εποησατε 46 και απελευσονται ουτοι εισ κολασιν αιωνιον οι δε δικαιοι εισ ζωην αιωνιον (aiōnios g166)

26 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους παντας τους λογους τουτους ειπεν τοις μαθηταις αυτου **2** οιδατε οτι μετα δυο ημερας το πασχα γινεται και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις το σταυρωθηναι **3** τοτε συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι του λαου εις την αυλην του αρχιερεωσ του λεγομενου καιαφα **4** και συνεβουλευσαντο ινα τον ιησουν δολω κρατησωσιν και αποκτεινωσιν **5** ελεγον δε μη εν τη εορτη ινα μη θορυβος γενηται εν τω λαω **6** του δε ιησου γενομενου εν βηθανια εν οικια σιμωνοσ του λεπρου **7** προσηλθεν αυτω γυνη αλαβαστρον μυρου εχουσα βαρυτιμου και κατεχεεν επι την κεφαλην αυτου ανακειμενου **8** ιδοντες δε οι μαθηται αυτου ηγανακτησαν λεγοντες εις τι η απωλεια αυτη **9** ηδυνατο γαρ τουτο το μυρον πραθηναι πολλου και δοθηναι πτωχοισ **10** γνουσ δε ο ιησους ειπεν αυτοισ τι κοπους παρεχετε τη γυναικι εργον γαρ καλον ειργασατο εις εμε **11** παντοτε γαρ τους πτωχουσ εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε **12** βαλουσα γαρ αυτη το μυρον τουτο επι του σωματοσ μου προσ το ενταφιασαι με εποιησεν **13** αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εν ολω τω κοσμω λαληθησεται και ο εποιησεν αυτη εις μνημοσυνον αυτησ **14** τοτε πορευθεισ εις των δωδεκα ο λεγομενοσ ιουδασ ισκαριωτησ προσ τους αρχιερεις **15** ειπεν τι θελετε μοι δουναι καγω υμιν παραδωσω αυτον οι δε εστησαν αυτω τριακοντα αργυρια **16** και απο τοτε εξητει ευκαιριαν ινα αυτον παραδω **17** τη δε πρωτη των αζυμων προσηλθον οι μαθηται του ιησου λεγοντες αυτω που θελεισ ετοιμασομεν

σοι φαγειν το πασχα **18** ο δε ειπεν υπαγετε εις την πολιν προσ τον δεινα και ειπατε αυτω ο διδασκαλοσ λεγει ο καιροσ μου εγγυσ εστιν προσε ποιω το πασχα μετα των μαθητων μου **19** και εποιησαν οι μαθηται ωσ συνεταξεν αυτοισ ο ιησους και ητοιμασαν το πασχα **20** οψιασ δε γενομενησ ανεκειτο μετα των δωδεκα **21** και εσθιοντων αυτων ειπεν αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με **22** και λυπουμενοι σφοδρα ηρξαντο λεγειν αυτω εκαστοσ αυτων μητι εγω ειμι κυριε **23** ο δε αποκριθεισ ειπεν ο εμβαψασ μετ εμου εν τω τρυβλιω την χειρα ουτοσ με παραδωσει **24** ο μεν υιοσ του ανθρωπου υπαγει καθωσ γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωποσ εκεινοσ **25** αποκριθεισ δε ιουδασ ο παραδιδουσ αυτον ειπεν μητι εγω ειμι ραββι λεγει αυτω συ ειπασ **26** εσθιοντων δε αυτων λαβων ο ιησους τον αρτον και ευχαριστησασ εκλασεν και εδιδου τοισ μαθηταισ και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου **27** και λαβων το ποτηριον και ευχαριστησασ εδωκεν αυτοισ λεγων πιετε εξ αυτου παντες **28** τουτο γαρ εστιν το αιμα μου το τησ καινησ διαθηκησ το περι πολλων εκχυνομενον εις αφεσιν αμαρτιων **29** λεγω δε υμιν οτι ου μη πιω απ αρτι εκ τουτου του γεννηματοσ τησ αμπελου εωσ τησ ημερασ εκεινησ οταν αυτο πινω μεθ υμων καινον εν τη βασιλεια του πατροσ μου **30** και υμνησαντες εξηλθον εις το οροσ των ελαιων **31** τοτε λεγει αυτοισ ο ιησους παντες υμεισ σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη γεγραπται γαρ παταξω

τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα της ποιμνης **32** μετα δε το εγερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν **33** αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω ει παντες σκανδαλισθησονται εν σοι εγω δε ουδεποτε σκανδαλισθησομαι **34** εφη αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι εν ταυτη τη νυκτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρισ απαρνηση με **35** λεγει αυτω ο πετρος καν δεη με συν σοι αποθανειν ου μη σε απαρνησωμαι ομοιωσ δε και παντες οι μαθηται ειπον **36** τοτε ερχεται μετ αυτων ο ιησους εις χωριον λεγομενον γεθσημανη και λεγει τοις μαθηταις καθισατε αυτου εωσ ου απελθων προσευξωμαι εκει **37** και παραλαβων τον πετρον και τουσ δυο υιουσ ζεβεδαιου ηρξατο λυπεισθαι και αδημονειν **38** τοτε λεγει αυτοις ο ιησους περιλυπος εστιν η ψυχη μου εωσ θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε μετ εμου **39** και προσελθων μικρον επεσεν επι προσωπον αυτου προσευχομενος και λεγων πατερ μου ει δυνατον εστιν παρελθετω απ εμου το ποτηριον τουτο πλην ουχ ωσ εγω θελω αλλ ωσ συ **40** και ερχεται προσ τουσ μαθητας και ευρισκει αυτοουσ καθευδοντας και λεγει τω πετρω ουτως ουκ ισχυσατε μιαν ωραν γρηγορησαι μετ εμου **41** γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενησ **42** παλιν εκ δευτερου απελθων προσηυξατο λεγων πατερ μου ει ου δυναται τουτο το ποτηριον παρελθειν απ εμου εαν μη αυτο πω γενηθητω το θελημα σου **43** και ελθων ευρισκει αυτοουσ παλιν καθευδοντας ησαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι βεβαρημενοι **44** και αφεισ αυτοουσ απελθων παλιν προσηυξατο εκ τριτου τον αυτον λογον ειπων **45**

τοτε ερχεται προσ τουσ μαθητας αυτου και λεγει αυτοις καθευδετε το λοιπον και αναπαυεσθε ιδου ηγγικεν η ωρα και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας αμαρτωνων **46** εγειρεσθε αγωμεν ιδου ηγγικεν ο παραδιδουσ με **47** και ετι αυτου λαλουντος ιδου ιουδας εις των δωδεκα ηλθεν και μετ αυτου οχλος πολυσ μετα μαχαιρων και ξυλων απο των αρχιερων και πρεσβυτερων του λαου **48** ο δε παραδιδουσ αυτον εδωκεν αυτοις σημειον λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτον **49** και ευθεωσ προσελθων τω ιησου ειπεν χαιρε ραββι και κατεφιλησεν αυτον **50** ο δε ιησους ειπεν αυτω εταιρε εφ ω παρει τοτε προσελθοντες επεβαλον τασ χειρας επι τον ιησουν και εκρατησαν αυτον **51** και ιδου εις των μετα ιησου εκτεινας την χειρα απεσπασεν την μαχαιραν αυτου και παταξασ τον δουλον του αρχιερωσ αφειλεν αυτου το ωτιον **52** τοτε λεγει αυτω ο ιησους αποστρεψον σου την μαχαιραν εις τον τοπον αυτησ παντες γαρ οι λαβοντες μαχαιραν εν μαχαιρα αποθανουνται **53** η δοκεισ οτι ου δυναμαι αρτι παρακαλεσαι τον πατερα μου και παραστησει μοι πλειουσ η δωδεκα λεγεωνασ αγγελων **54** πωσ ουν πληρωθωσιν αι γραφαι οτι ουτως δει γενεσθαι **55** εν εκεινη τη ωρα ειπεν ο ιησους τοις οχλοις ωσ επι ληστην εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με καθ ημεραν προσ υμας εκαθεζομην διδασκων εν τω ιερω και ουκ εκρατησατε με **56** τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθωσιν αι γραφαι των προφητων τοτε οι μαθηται παντες αφεντες αυτον εφυγον **57** οι δε κρατησαντες τον ιησουν απηγαγον προσ καιαφαν τον αρχιερα οπου οι γραμματαισ και

οι πρεσβυτεροι συνηχθησαν 58 ο δε πετρος ηκολουθει αυτω απο μακροθεν εωσ της αυλης του αρχιερεωσ και εισελθων εσω εκαθητο μετα των υπηρετων ιδειν το τελος 59 οι δε αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι και το συνεδριον ολον εξητουν ψευδομαρτυριαν κατα του ιησου οπωσ θανατωσωσιν αυτον 60 και ουχ ευρον και πολλων ψευδομαρτυρων προσελθοντων ουχ ευρον 61 υστερον δε προσελθοντες δυο ψευδομαρτυρεσ ειπον ουτοσ εφη δυναμαι καταλυσαι τον ναον του θεου και δια τριων ημερων οικοδομησαι αυτον 62 και αναστας ο αρχιερευσ ειπεν αυτω ουδεν αποκρινη τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν 63 ο δε ιηουσ εσιωπα και αποκριθεισ ο αρχιερευσ ειπεν αυτω εξορκιζω σε κατα του θεου του ζωντοσ ινα ημιν ειπησ ει συ ει ο χριστοσ ο υιοσ του θεου 64 λεγει αυτω ο ιηουσ συ ειπασ πλην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον υιον του ανθρωπου καθημενον εκ δεξιων της δυναμεωσ και ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου 65 τοτε ο αρχιερευσ διερρηξεν τα ιματια αυτου λεγων οτι εβλασφημησεν τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων ιδε νυν ηκουσατε την βλασφημιαν αυτου 66 τι υμιν δοκει οι δε αποκριθεντες ειπον ενοχοσ θανατου εστιν 67 τοτε ενεπτυσαν εισ το προσωπον αυτου και εκολαφισαν αυτον οι δε ερραπισαν 68 λεγοντες προφητευσον ημιν χριστε τισ εστιν ο παισασ σε 69 ο δε πετροσ εξω εκαθητο εν τη αυλη και προσηλθεν αυτω μια παιδισκη λεγουσα και συ ησθα μετα ιησου του γαλιλαιου 70 ο δε ηρνησατο εμπροσθεν αυτων παντων λεγων ουκ οίδα τι λεγεισ 71 εξελθοντα δε αυτον εισ τον πυλωνα ειδεν αυτον αλλη και

λεγει αυτοισ εκει και ουτοσ ην μετα ιησου του ναζωραιου 72 και παλιν ηρνησατο μεθ ορκου οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον 73 μετα μικρον δε προσελθοντες οι εστωτεσ ειπον τω πετρω αληθωσ και συ εξ αυτων ει και γαρ η λαλια σου δηλον σε ποιει 74 τοτε ηρξατο καταθεματιζειν και ομνυειν οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον και ευθεωσ αλεκτωρ εφωνησεν 75 και εμνησθη ο πετροσ του ρηματοσ του ιησου ειρηκοτοσ αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρισ απαρνηση με και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρωσ

27 πρωιασ δε γενομενησ συμβουλιον ελαβον παντεσ οι αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι του λαου κατα του ιησου ωστε θανατωσαι αυτον 2 και δησαντεσ αυτον απηγαγον και παρεδωκαν αυτον ποντιω πιλατω τω ηγεμονι 3 τοτε ιδων ιουδασ ο παραδιδουσ αυτον οτι κατεκριθη μεταμεληθεισ απεστρεψεν τα τριακοντα αργυρια τοισ αρχιερευσιν και τοισ πρεσβυτεροισ 4 λεγων ημαρτον παραδουσ αιμα αθων οι δε ειπον τι προσ ημασ συ οψει 5 και ριψασ τα αργυρια εν τω ναω ανεχωρησεν και απελθων απηγατο 6 οι δε αρχιερεισ λαβοντεσ τα αργυρια ειπον ουκ εξεστιν βαλειν αυτα εισ τον κορβαναν επει τιμη αιματοσ εστιν 7 συμβουλιον δε λαβοντεσ ηγορασαν εξ αυτων τον αγρον του κεραμεωσ εισ ταφην τοισ ξενοισ 8 διο εκληθη ο αγροσ εκεινοσ αγροσ αιματοσ εωσ της σημερον 9 τοτε επληρωθη το ρηθεν δια ιερεμιου του προφητου λεγοντοσ και ελαβον τα τριακοντα αργυρια την τιμην του τετιμημενου ον ετιμησαντο απο υιων ισραηλ 10 και εδωκαν αυτα εισ τον αγρον του κεραμεωσ καθα συνεταξεν μοι κυριοσ 11 ο δε ιηουσ εστη

εμπροσθεν του ηγεμονος και επηρωτησεν αυτον ο ηγεμων λεγων συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε ιησους εφη αυτω συ λεγεις 12 και εν τω κατηγορεισθαι αυτον υπο των αρχιερευων και των πρεσβυτερων ουδεν απεκρινατο 13 τοτε λεγει αυτω ο πιλατος ουκ ακουεις ποσα σου καταμαρτυρουσιν 14 και ουκ απεκριθη αυτω προσ ουδε εν ρημα ωστε θαυμαζειν τον ηγεμονα λιαν 15 κατα δε εορτην ειωθει ο ηγεμων απολυειν ενα τω οχλω δεσμιον ον ηθελον 16 ειχον δε τοτε δεσμιον επισημον λεγομενον βαραββαν 17 συνηγμενων ουν αυτων ειπεν αυτοις ο πιλατος τινα θελετε απολυσω υμιν βαραββαν η ιησουν τον λεγομενον χριστον 18 ηδει γαρ οτι δια φθονον παρεδωκαν αυτον 19 καθημενου δε αυτου επι του βηματος απεστειλεν προς αυτον η γυνη αυτου λεγουσα μηδεν σοι και τω δικαιω εκεινω πολλα γαρ επαθον σημερον κατ οναρ δι αυτον 20 οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι επεισαν τους οχλους ινα αιτησωνται τον βαραββαν τον δε ιησουν απολεσωσιν 21 αποκριθεις δε ο ηγεμων ειπεν αυτοις τινα θελετε απο των δυο απολυσω υμιν οι δε ειπον βαραββαν 22 λεγει αυτοις ο πιλατος τι ουν ποιησω ιησουν τον λεγομενον χριστον λεγουσιν αυτω παντες σταυρωθητω 23 ο δε ηγεμων εφη τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσως εκραζον λεγοντες σταυρωθητω 24 ιδων δε ο πιλατος οτι ουδεν ωφελει αλλα μαλλον θορυβος γινεται λαβων υδωρ απενιψατο τας χειρας απεναντι του οχλου λεγων αθωος ειμι απο του αιματος του δικαιου τουτου υμεις οψεσθε 25 και αποκριθεις πασ ο λαος ειπεν το αιμα αυτου εφ ημας και επι τα τεκνα ημων 26 τοτε

απελυσεν αυτοις τον βαραββαν τον δε ιησουν φραγελλωσας παρεδωκεν ινα σταυρωθη 27 τοτε οι στρατιωται του ηγεμονος παραλαβοντες τον ιησουν εις το πραιτωριον συνηγαγον επ αυτον ολην την σπειραν 28 και εκδυσαντες αυτον περιεθηκαν αυτω χλαμυδα κοκκινην 29 και πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν επι την κεφαλην αυτου και καλαμον επι την δεξιαν αυτου και γονυπετησαντες εμπροσθεν αυτου ενεπαιζον αυτω λεγοντες χαιρε ο βασιλευσ των ιουδαιων 30 και εμπτυσαντες εις αυτον ελαβον τον καλαμον και ετυπτον εις την κεφαλην αυτου 31 και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την χλαμυδα και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου και απηγαγον αυτον εις το σταυρωσαι 32 εξερχομενοι δε ευρον ανθρωπον κυρηναιον ονοματι σιμωνα τουτον ηγγαρευσαν ινα αρη τον σταυρον αυτου 33 και ελθοντες εις τοπον λεγομενον γολγοθα ο εστιν λεγομενος κρανιου τοπος 34 εδωκαν αυτω πειν οξος μετα χολησ μειγμενον και γευσαμενος ουκ ηθελεν πειν 35 σταυρωσαντες δε αυτον διεμερισαντο τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον 36 και καθημενοι ετηρουν αυτον εκει 37 και επεθηκαν επανω της κεφαλης αυτου την αιτιαν αυτου γεγραμμενην ουτος εστιν ιησους ο βασιλευσ των ιουδαιων 38 τοτε σταυρουνται συν αυτω δυο λησται εις εκ δεξιων και εις εξ ευωνυμων 39 οι δε παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλας αυτων 40 και λεγοντες ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραισ οικοδομων σωσον σεαυτον ει υιοσ ει του θεου καταβηθι απο του σταυρου 41 ομοιωσ δε και οι

αρχιερεις εμπαιζοντες μετα των γραμματεων και πρεσβυτερων και φαρισαιων ελεγον 42 αλλουσι εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι ει βασιλευσ ισραηλ εστιν καταβατω νυν απο του σταυρου και πιστευσομεν επ αυτω 43 πεποιθεν επι τον θεον ρυσασθω νυν αυτον ει θελει αυτον ειπεν γαρ οτι θεου ειμι υιοσ 44 το δ αυτω και οι λησται οι συσταυρωθεντες αυτω ωνειδιζον αυτον 45 απο δε εκτησ ωρασ σκοτοσ εγενετο επι πασαν την γην εωσ ωρασ ενατησ 46 περι δε την ενατην ωραν ανεβοησεν ο ιησουσ φωνη μεγαλη λεγων ηλι ηλι λιμα σαβαχθανι τουτ εστιν θεε μου θεε μου ινα τι με εγκατελιπεσ 47 τινεσ δε των εκει εστωτων ακουσαντεσ ελεγον οτι ηλιαν φωνει ουτοσ 48 και ευθεωσ δραμων εισ εξ αυτων και λαβων σπογγον πλησασ τε οξουσ και περιθεισ καλαμω εποτιζεν αυτον 49 οι δε λοιποι ελεγον αφεσ ιδωμεν ει ερχεται ηλιασ σωσων αυτον 50 ο δε ιησουσ παλιν κραξασ φωνη μεγαλη αφηκεν το πνευμα 51 και ιδου το καταπετασμα του ναου εσχισθη εισ δυο απο ανωθεν εωσ κατω και η γη εσεισθη και αι πετραι εσχισθησαν 52 και τα μνημεια ανεωχθησαν και πολλα σωματα των κεκοιμημενων αγιων ηγερθη 53 και εξελθοντεσ εκ των μνημειων μετα την εγερσιν αυτου εισηλθον εισ την αγιαν πολιν και ενεφανισθησαν πολλοισ 54 ο δε εκατονταρχοσ και οι μετ αυτου τηρουντεσ τον ιησουν ιδοντεσ τον σεισμον και τα γενομενα εφοβηθησαν σφοδρα λεγοντεσ αληθωσ θεου υιοσ ην ουτοσ 55 ησαν δε εκει γυναικεσ πολλα απο μακροθεν θεωρουσαι αιτινεσ ηκολουθησαν τω ιησου απο της γαλιλαιασ διακονουσαι αυτω

56 εν αισ ην μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου και ιωση μητηρ και η μητηρ των υιων ζεβεдайου 57 οψιασ δε γενομενησ ηλθεν ανθρωποσ πλουσιοσ απο αριμαθαιασ τουνομα ιωσηφ οσ και αυτοσ εμαθητευσεν τω ιησου 58 ουτοσ προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου τοτε ο πιλατοσ εκελευσεν αποδοθηναι το σωμα 59 και λαβων το σωμα ο ιωσηφ ενετυλιξεν αυτω σινδονι καθαρα 60 και εθηκεν αυτω εν τω καινω αυτου μνημειω ο ελατομησεν εν τη πετρα και προσκυλισασ λιθον μεγαν τη θυρα του μνημειου απηληθεν 61 ην δε εκει μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια καθημεναι απεναντι του ταφου 62 τη δε επαυριον ητισ εστιν μετα την παρασκευην συνηχθησαν οι αρχιερεισ και οι φαρισαιοι προσ πιλατον 63 λεγοντεσ κυριε εμνησθημεν οτι εκεινοσ ο πλανοσ ειπεν ετι ζων μετα τρεισ ημερασ εγειρομαι 64 κελευσον ουν ασφαλισθηναι τον ταφον εωσ της τριτησ ημερασ μηποτε ελθοντεσ οι μαθηται αυτου νυκτοσ κλεψωσιν αυτον και ειπωσιν τω λαω ηγερθη απο των νεκρων και εσται η εσχατη πλανη χειρων της πρωτησ 65 εφη δε αυτοισ ο πιλατοσ εχετε κουστωδιαν υπαγετε ασφαλισασθε ωσ οιδατε 66 οι δε πορευθεντεσ ησφαλισαντο τον ταφον σφραγισαντεσ τον λιθον μετα της κουστωδιασ

28 οψε δε σαββατων τη επιφωσκουση εισ μιαν σαββατων ηλθεν μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια θεωρησαι τον ταφον 2 και ιδου σεισμοσ εγενετο μεγασ αγγελοσ γαρ κυριου καταβασ εξ ουρανου προσελθων απεκυλισεν τον λιθον απο της θυρασ και εκαθητο επανω

αυτου 3 ην δε η ιδεα αυτου ωσ αστραπη και το ενδυμα αυτου λευκον ωσει χιων 4 απο δε του φοβου αυτου εσεισθησαν οι τηρουντες και εγενοντο ωσει νεκροι 5 αποκριθεισ δε ο αγγελος ειπεν ταισ γυναιξιν μη φοβεισθε υμεις οιδα γαρ οτι ιησουν τον εσταυρωμενον ζητειτε 6 ουκ εστιν ωδε ηγερθη γαρ καθωσ ειπεν δευτε ιδετε τον τοπον οπου εκειτο ο κυριος 7 και ταχυ πορευθεισαι ειπατε τοις μαθηταισ αυτου οτι ηγερθη απο των νεκρων και ιδου προαγει υμασ εισ την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε ιδου ειπον υμιν 8 και εξελθουσαι ταχυ απο του μνημειου μετα φοβου και χαρασ μεγαλησ εδραμον απαγγελαι τοις μαθηταισ αυτου 9 ωσ δε επορευοντο απαγγελαι τοις μαθηταισ αυτου και ιδου ιησουσ απηνητησεν αυταισ λεγων χαιρετε αι δε προσελθουσαι εκρατησαν αυτου τουσ ποδασ και προσεκυνησαν αυτω 10 τοτε λεγει αυταισ ο ιησουσ μη φοβεισθε υπαγετε απαγγειλατε τοις αδελφοισ μου ινα απελθωσιν εισ την γαλιλαιαν και εκει με οψονται 11 πορευομενων δε αυτων ιδου τινεσ της κουστωδιασ ελθοντεσ εισ την πολιν απηγγειλαν τοις αρχιερευσιν απαντα τα γενομενα 12 και συναχθεντεσ μετα των πρεσβυτερων συμβουλιον τε λαβοντεσ αργυρια ικανα εδωκαν τοις στρατιωταισ 13 λεγοντεσ ειπατε οτι οι μαθηται αυτου νυκτοσ ελθοντεσ εκλεψαν αυτον ημων κοιμωμενων 14 και εαν ακουσθη τουτο επι του ηγεμονοσ ημεισ πεισομεν αυτον και υμασ αμεριμνουσ ποιησομεν 15 οι δε λαβοντεσ τα αργυρια εποιησαν ωσ εδιδαχθησαν και διεφημισθη ο λογοσ ουτοσ παρα ιουδαιοισ μεχρι της σημερον 16 οι δε ενδεκα μαθηται

επορευθησαν εισ την γαλιλαιαν εισ το οροσ ου εταξατο αυτοισ ο ιησουσ 17 και ιδοντεσ αυτον προσεκυνησαν αυτω οι δε εδιστασαν 18 και προσελθων ο ιησουσ ελαλησεν αυτοισ λεγων εδοθη μοι πασα εξουσια εν ουρανω και επι γησ 19 πορευθεντεσ μαθητευσατε παντα τα εθνη βαπτιζοντεσ αυτουσ εισ το ονομα του πατροσ και του υιου και του αγιου πνευματοσ 20 διδασκοντεσ αυτουσ τηρειν παντα οσα ενετειλαμην υμιν και ιδου εγω μεθ υμων ειμι πασασ τασ ημερασ εωσ της συντελειασ του αιωνοσ αμην (aiōn g165)

Κατα Μαρκον

1 αρχη του ευαγγελιου ιησου χριστου υιου του θεου **2** ως γεγραπται εν τοις προφηταις ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου **3** φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιεите τας τριβους αυτου **4** εγενετο ιωαννης βαπτιζων εν τη ερημω και κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εισ αφεσιν αμαρτιων **5** και εξεπορευετο προς αυτον πασα η ιουδαια χωρα και οι ιεροσολυμιται και εβαπτιζοντο παντες εν τω ιορδανη ποταμω υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων **6** ην δε ο ιωαννης ενδεδυμενος τριχας καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου και εσθιων ακριδας και μελι αγριον **7** και εκηρυσσεν λεγων ερχεται ο ισχυροτερος μου οπισω μου ου ουκ ειμι ικανος κυψασ λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου **8** εγω μεν εβαπτισα υμας εν υδατι αυτος δε βαπτισει υμας εν πνευματι αγιω **9** και εγενετο εν εκειναις ταις ημεραις ηλθεν ιησους απο ναζαρετ της γαλιλαιας και εβαπτισθη υπο ιωαννου εισ τον ιορδανην **10** και ευθεωσ αναβαινων απο του υδατος ειδεν σχιζομενους τους ουρανους και το πνευμα ωσει περιστερην καταβαινον επ αυτον **11** και φωνη εγενετο εκ των ουρανων συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα **12** και ευθυσ το πνευμα αυτον εκβαλλει εισ την ερημον **13** και ην εκει εν τη ερημω ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο του σατανα και ην μετα των θηριων και οι αγγελοι διηκονουν αυτω **14** μετα δε το παραδοθηται τον ιωαννην ηλθεν ο ιησους εισ την γαλιλαιαν

κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας του θεου **15** και λεγων οτι πεπληρωται ο καιρος και ηγγικεν η βασιλεια του θεου μετανοειτε και πιστευετε εν τω ευαγγελιω **16** περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμωνα και ανδρεαν τον αδελφον αυτου του σιμωνος βαλλοντας αμφιβληστρον εν τη θαλασση ησαν γαρ αλιεις **17** και ειπεν αυτοις ο ιησους δευτε οπισω μου και ποιησω υμας γενεσθαι αλιεις ανθρωπων **18** και ευθεωσ αφεντες τα δικτυα αυτων ηκολουθησαν αυτω **19** και προβασ εκειθεν ολιγον ειδεν ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αυτοις εν τω πλοιω καταρτιζοντας τα δικτυα **20** και ευθεωσ εκαλεσεν αυτοις και αφεντες τον πατερα αυτων ζεβεδαιον εν τω πλοιω μετα των μισθωτων απηλθον οπισω αυτου **21** και εισπορευονται εισ καπερναουμ και ευθεωσ τοις σαββασιν εισελθων εισ την συναγωγην εδιδασκεν **22** και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου ην γαρ διδασκων αυτοις ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματεις **23** και ην εν τη συναγωγη αυτων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω και ανεκραξεν **24** λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνη ηλθες απολεσαι ημας οίδα σε τις ει ο αγιος του θεου **25** και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου **26** και σπαραξαν αυτον το πνευμα το ακαθαρτον και κραξαν φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου **27** και εθαμβηθησαν παντες ωστε συζητειν προς εαυτους λεγοντας τι εστιν τουτο τις η διδαχη η καινη αυτη οτι κατ εξουσιαν και τοις πνευμασιν τοις ακαθαρμοις επιτασσει και υπακουουσιν

αυτω 28 εξηλθεν δε η ακοη αυτου ευθυσ εις ολην την περιχωρον της γαλιλαιας 29 και ευθεωσ εκ της συναγωγης εξελθοντες ηλθον εις την οικιαν σιμωνος και ανδρου μετ ιακωβου και ιωαννου 30 η δε πενθερα σιμωνος κατεκειτο πυρεσσουσα και ευθεωσ λεγουσιν αυτω περι αυτης 31 και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησασ της χειροσ αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετοσ ευθεωσ και διηκονει αυτοισ 32 οφιασ δε γενομενης οτε εδω ο ηλιουσ εφερον προσ αυτον παντασ τουσ κακωσ εχοντασ και τουσ δαιμονιζομενουσ 33 και η πολισ ολη επισυνηγημενη ην προσ την θυραν 34 και εθεραπευσεν πολλουσ κακωσ εχοντασ ποικιλαισ νοσοισ και δαιμονια πολλα εξεβαλεν και ουκ ηφιεν λαλειν τα δαιμονια οτι ηδεισαν αυτον 35 και πρωι εννυχον λιαν αναστασ εξηλθεν και απηλθεν εις ερημον τοπον κακει προσηυχετο 36 και κατεδιωξαν αυτον ο σιμων και οι μετ αυτου 37 και ευροντεσ αυτον λεγουσιν αυτω οτι παντεσ σε ζητουσιν 38 και λεγει αυτοισ αγωμεν εις τασ εχομενασ κωμοπολεισ ινα και εκει κηρυξω εις τουτο γαρ εξηληλυθα 39 και ην κηρυσσων εν ταισ συναγωγαισ αυτων εις ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων 40 και ερχεται προσ αυτον λεπροσ παρακαλων αυτον και γονυπετων αυτον και λεγων αυτω οτι εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι 41 ο δε ιησουσ σπλαγχνισθεισ εκτεινασ την χειρα ηψατο αυτου και λεγει αυτω θελω καθαρισθητι 42 και ειποντοσ αυτου ευθεωσ απηλθεν απ αυτου η λεπρα και εκαθαρισθη 43 και εμβριμησαμενοσ αυτω ευθεωσ εξεβαλεν αυτον 44 και λεγει αυτω ορα μηδενι μηδεν ειπησ αλλ υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε

περι του καθαρισμου σου α προσεταξεν μωσησ εις μαρτυριον αυτοισ 45 ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λογον ωστε μηκετι αυτον δυνασθαι φανερωσ εις πολιν εισελθειν αλλ εξω εν ερημοισ τοποισ ην και ηρχοντο προσ αυτον πανταχοθεν

2 και εισηλθεν παλιν εις καπερναουμ δι ημερων και ηκουσθη οτι εις οικον εστιν 2 και ευθεωσ συνηχθησαν πολλοι ωστε μηκετι χωρειν μηδε τα προσ την θυραν και ελαλει αυτοισ τον λογον 3 και ερχονται προσ αυτον παραλυτικον φεροντεσ αιρομενον υπο τεσσαρων 4 και μη δυναμενοι προσεγγισαι αυτω δια τον οχλον απεστεγασαν την στεγην οπου ην και εξορυξαντεσ χαλωσιν τον κραββατον εφ ω ο παραλυτικος κατεκειτο 5 ιδων δε ο ιησουσ την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτια σου 6 ησαν δε τινεσ των γραμματεων εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταισ καρδιαισ αυτων 7 τι ουτοσ ουτωσ λαλει βλασφημιασ τισ δυναται αφιεναι αμαρτιασ ει μη εις ο θεοσ 8 και ευθεωσ επιγνουσ ο ιησουσ τω πνευματι αυτου οτι ουτωσ αυτοι διαλογιζονται εν εαυτοισ ειπεν αυτοισ τι ταυτα διαλογιζεσθε εν ταισ καρδιαισ υμων 9 τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν τω παραλυτικω αφεωνται σου αι αμαρτια η ειπειν εγειραι και αρον σου τον κραββατον και περιπατει 10 ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιοσ του ανθρωπου αφιεναι επι της γησ αμαρτιασ λεγει τω παραλυτικω 11 σοι λεγω εγειραι και αρον τον κραββατον σου και υπαγε εις τον οικον σου 12 και ηγερθη ευθεωσ και αρασ τον κραββατον εξηλθεν εναντιον παντων

ωστε εξιστασθαι παντας και δοξαζειν τον θεον λεγοντας οτι ουδεποτε ουτως ειδομεν **13** και εξηλθεν παλιν παρα την θαλασσαν και πας ο οχλος ηρχετο προς αυτον και εδιδασκεν αυτους **14** και παραγων ειδεν λευι τον του αλφαιου καθημενον επι το τελωνιον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω **15** και εγενετο εν τω κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου και πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου ησαν γαρ πολλοι και ηκολουθησαν αυτω **16** και οι γραμματεις και οι φαρισαιοι ιδοντες αυτον εσθιοντα μετα των τελωνων και αμαρτωλων ελεγον τοις μαθηταις αυτου τι οτι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει και πινει **17** και ακουσας ο ιησους λεγει αυτοις ου χρεϊαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες ουκ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους εις μετανοϊαν **18** και ησαν οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστευοντες και ερχονται και λεγουσιν αυτω δια τι οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστεουσιν οι δε σοι μαθηται ου νηστεουσιν **19** και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν νηστευειν οσον χρονον μεθ εαυτων εχουσιν τον νυμφιον ου δυνανται νηστευειν **20** ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστεουσιν εν εκειναις ταις ημεραις **21** και ουδεις επιβλημα ρακουσ αγναφου επιραπτει επι ιματιω παλαιω ει δε μη αιρει το πληρωμα αυτου το καινον του παλαιου και χειρον σχισμα γινεται **22** και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκουσ παλαιουσ ει δε

μη ρησσει ο οινος ο νεος τουσ ασκουσ και ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα οινον νεον εις ασκουσ καινους βλητεον **23** και εγενετο παραπορευεσθαι αυτον εν τοις σαββασιν δια των σποριμων και ηρξαντο οι μαθηται αυτου οδον ποιειν τιλλοντες τουσ σταχυασ **24** και οι φαρισαιοι ελεγον αυτω ιδε τι ποιουσιν εν τοις σαββασιν ο ουκ εξεστιν **25** και αυτοσ ελεγεν αυτοις ουδεποτε ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε χρεϊαν εσχεν και επεινασεν αυτοσ και οι μετ αυτου **26** πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου επι αβιαθαρ αρχιερωσ και τουσ αρτουσ της προθεσεωσ εφαγεν ουσ ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τοις ιερευσιν και εδωκεν και τοις συν αυτω ουσιν **27** και ελεγεν αυτοις το σαββατον δια τον ανθρωπον εγενετο ουχ ο ανθρωπος δια το σαββατον **28** ωστε κυριος εστιν ο υιος του ανθρωπου και του σαββατου

3 και εισηλθεν παλιν εις την συναγωγην και ην εκει ανθρωπος εξηραμμενην εχων την χειρα **2** και παρετηρουν αυτον ει τοις σαββασιν θεραπευσει αυτον ινα κατηγορησωσιν αυτου **3** και λεγει τω ανθρωπω τω εξηραμμενην εχοντι την χειρα εγειραι εις το μεσον **4** και λεγει αυτοις εξεστιν τοις σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι οι δε εσιωπων **5** και περιβλεψαμενοσ αυτουσ μετ οργησ συλλυπουμενοσ επι τη πωρωσει της καρδιασ αυτων λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιησ ωσ η αλλη **6** και εξελθοντες οι φαρισαιοι ευθεωσ μετα των ηρωδιανων συμβουλιον εποιουν κατ αυτου οπως αυτον

απολεσωσιν 7 και ο ιησους ανεχωρησεν μετα των μαθητων αυτου προς την θαλασσαν και πολυ πληθος απο της γαλιλαιας ηκολουθησαν αυτω και απο της ιουδαιας 8 και απο ιεροσολυμων και απο της ιδουμιας και περαν του ιορδανου και οι περι τυρον και σιδωνα πληθος πολυ ακουσαντες οσα εποικει ηλθον προς αυτον 9 και ειπεν τοις μαθηταις αυτου ινα πλοιαριον προσκαρτερη αυτω δια τον οχλον ινα μη θλιβωσιν αυτον 10 πολλους γαρ εθεραπευσεν ωστε επιπιπτειν αυτω ινα αυτου αφωσωνται οσοι ειχον μαστιγας 11 και τα πνευματα τα ακαθαρτα οταν αυτον εθεωρει προσεπιπτεν αυτω και εκραζεν λεγοντα οτι συ ει ο υιος του θεου 12 και πολλα επετιμα αυτοις ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν 13 και αναβαινει εις το ορος και προσκαλειται ους ηθελεν αυτος και απηλθον προς αυτον 14 και εποιησεν δωδεκα ινα ωσιν μετ αυτου και ινα αποστελλη αυτους κηρυσσειν 15 και εχειν εξουσιαν θεραπευειν τας νοσους και εκβαλλειν τα δαιμονια 16 και επεθηκεν τω σιμωνι ονομα πετρον 17 και ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον του ιακωβου και επεθηκεν αυτοις ονοματα βοανεργες ο εστιν υιοι βροντης 18 και ανδρεαν και φιλιππον και βαρθολομαιον και ματθαιον και θωμαν και ιακωβον τον του αλφαιου και θαδδαιον και σιμωνα τον κανανιτην 19 και ιουδαν ισκαριωτην ος και παρεδωκεν αυτον και ερχονται εις οικον 20 και συνερχεται παλιν οχλος ωστε μη δυνασθαι αυτους μητε αρτον φαγειν 21 και ακουσαντες οι παρ αυτου εξηλθον κρατησαι αυτον ελεγον γαρ οτι εξεστη 22 και οι γραμματεις οι απο ιεροσολυμων καταβαντες

ελεγον οτι βεελζεβουλ εχει και οτι εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια 23 και προσκαλεσαμενος αυτους εν παραβολαις ελεγεν αυτοις πως δυναται σατανας σαταναν εκβαλλειν 24 και εαν βασιλεια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η βασιλεια εκεινη 25 και εαν οικια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η οικια εκεινη 26 και ει ο σατανας ανεστη εφ εαυτον και μεμερισται ου δυναται σταθηναι αλλα τελος εχει 27 ουδεις δυναται τα σκευη του ισχυρου εισελθων εις την οικιαν αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον τον ισχυρον δηση και τοτε την οικιαν αυτου διαρπαση 28 αμην λεγω υμιν οτι παντα αφεθησεται τα αμαρτηματα τοις υιοις των ανθρωπων και βλασφημια οσας αν βλασφημησωσιν 29 ος δ αν βλασφημηση εις το πνευμα το αγιον ουκ εχει αφεσιν εις τον αιωνα αλλ ενοχος εστιν αιωνιου κρισεως (αιθη g165, αιθnios g166) 30 οτι ελεγον πνευμα ακαθαρτον εχει 31 ερχονται ουν οι αδελφοι και η μητηρ αυτου και εξω εστωτες απεστειλαν προς αυτον φωνουντες αυτον 32 και εκαθητο οχλος περι αυτον ειπον δε αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου και αι αδελφαι σου εξω ζητουσιν σε 33 και απεκριθη αυτοις λεγων τις εστι η μητηρ μου η οι αδελφοι μου 34 και περιβλεψαμενος κυκλω τους περι αυτον καθημενους λεγει ιδε η μητηρ μου και οι αδελφοι μου 35 ος γαρ αν ποιηση το θελημα του θεου ουτος αδελφος μου και αδελφη μου και μητηρ εστιν

4 και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα την θαλασσαν και συνηχθη προς αυτον οχλος πολυς ωστε αυτον εμβαντα εις το πλοιον καθησθαι εν

τη θαλασση και πασ ο οχλος προς την θαλασσαν
επι της γησ ην 2 και εδιδασκεν αυτους εν
παραβολαισ πολλα και ελεγεν αυτοισ εν τη
διδαχη αυτου 3 ακουετε ιδου εξηλθεν ο σπειρων
του σπειραι 4 και εγενετο εν τω σπειρειν ο μεν
επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα
και κατεφαγεν αυτο 5 αλλο δε επεσεν επι
το πετρωδες οπου ουκ ειχεν γην πολλην και
ευθεωσ εξαντειλεν δια το μη εχειν βαθος γησ
6 ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια
το μη εχειν ριζαν εξηρανθη 7 και αλλο επεσεν
εις τασ ακανθασ και ανεβησαν αι ακανθαι και
συνεπνιξαν αυτο και καρπον ουκ εδωκεν 8 και
αλλο επεσεν εις την γην την καλην και εδιδου
καρπον αναβαινοντα και αυξανοντα και εφερεν
εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον
9 και ελεγεν ο εχων ωτα ακουειν ακουετω 10
οτε δε εγενετο καταμονασ ηρωτησαν αυτον οι
περι αυτον συν τοισ δωδεκα την παραβολην
11 και ελεγεν αυτοισ υμιν δεδοται γνωσαι το
μυστηριον της βασιλειασ του θεου εκεινοισ
δε τοισ εξω εν παραβολαισ τα παντα γινεται
12 ινα βλεποντες βλεπωσιν και μη ιδωσιν και
ακουοντες ακουωσιν και μη συνιωσιν μηποτε
επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοισ τα αμαρτηματα
13 και λεγει αυτοισ ουκ οιδατε την παραβολην
ταυτην και πως πασασ τασ παραβολασ γνωσεσθε
14 ο σπειρων τον λογον σπειρει 15 ουτοι δε
εισιν οι παρα την οδον οπου σπειρεται ο λογοσ
και οταν ακουσωσιν ευθεωσ ερχεται ο σατανας
και αιρει τον λογον τον εσπαρμενον εν ταισ
καρδιαισ αυτων 16 και ουτοι εισιν ομοιωσ οι
επι τα πετρωδη σπειρομενοι οι οταν ακουσωσιν

τον λογον ευθεωσ μετα χαρασ λαμβανουσιν
αυτον 17 και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοισ αλλα
προσκαιροι εισιν ειτα γενομενης θλιψεωσ η
διωγμου δια τον λογον ευθεωσ σκανδαλιζονται
18 και ουτοι εισιν οι εις τασ ακανθασ σπειρομενοι
οι τον λογον ακουοντες 19 και αι μεριμναι
του αιωνοσ τουτου και η απατη του πλουτου
και αι περι τα λοιπα επιθυμια εισπορευομεναι
συμπνιγουσιν τον λογον και ακαρποσ γινεται
(αιθñ g165) 20 και ουτοι εισιν οι επι την γην
την καλην σπαρεντες οιτινεσ ακουουσιν τον
λογον και παραδεχονται και καρποφορουσιν εν
τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον 21 και
ελεγεν αυτοισ μητι ο λυχνοσ ερχεται ινα υπο
τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην ουχ ινα επι
την λυχνιαν επιτεθη 22 ου γαρ εστιν τι κρυπτον
ο εαν μη φανερωθη ουδε εγενετο αποκρυφον
αλλ ινα εισ φανερον ελθη 23 ει τισ εχει ωτα
ακουειν ακουετω 24 και ελεγεν αυτοισ βλεπετε τι
ακουετε εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν
και προστεθησεται υμιν τοισ ακουουσιν 25 οσ
γαρ αν εχη δοθησεται αυτω και οσ ουκ εχει και ο
εχει αρθησεται απ αυτου 26 και ελεγεν ουτωσ
εστιν η βασιλεια του θεου ωσ εαν ανθρωποσ
βαλη τον σπορον επι της γησ 27 και καθευδη
και εγειρηται νυκτα και ημεραν και ο σποροσ
βλαστανη και μηκυνηται ωσ ουκ οιδεν αυτοσ 28
αυτοματη γαρ η γη καρποφορει πρωτον χορτον
ειτα σταχυν ειτα πληρη σιτον εν τω σταχυι 29
οταν δε παραδω ο καρποσ ευθεωσ αποστελλει
το δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θερισμοσ 30 και
ελεγεν τινι ομοιωσωμεν την βασιλειαν του θεου
η εν ποια παραβολη παραβαλωμεν αυτην 31 ωσ

κοκκον σιναπεωσ οσ οταν σπαρη επι της γησ και διεσπασθαι υπ αυτου τασ αλυσεισ και τασ μικροτεροσ παντων των σπερματων εστιν των πεδας συντετριφθαι και ουδεις αυτον ισχυεν επι της γησ **32** και οταν σπαρη αναβαινει και δαμασαι **5** και δια παντοσ νυκτοσ και ημερασ εν γινεται παντων των λαχανων μειζων και ποιει τοισ ορεσιν και εν τοισ μνημασιν ην κραζων και κλαδουσ μεγαλουσ ωστε δυνασθαι υπο την σκιαν κατακοπτων εαυτον λιθοισ **6** ιδων δε τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτω **7** και κραζασ φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι και ιησου υιε του θεου του υψιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισησ **8** ελεγεν γαρ αυτω εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του ανθρωπου **9** και επηρωτα αυτον τι σοι ονομα και απεκριθη λεγων λεγεων ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν **10** και παρακαλει αυτον πολλα ινα μη αυτουσ αποστειλη εξω της χωρασ **11** ην δε εκει προσ τω ορει αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη **12** και παρακαλεσαν αυτον παντεσ οι δαιμονεσ λεγοντεσ πεμψον ημασ εισ τουσ χοιρουσ ινα εισ αυτουσ εισελθωμεν **13** και επετρεψεν αυτοισ ευθεωσ ο ιησουσ και αυτω διδασκαλε ου μελει σοι οτι απολλυμεθα **39** και διεγερθεισ επετιμησεν τω ανεμω και ειπεν τη θαλασση σιωπα πεφιμωσο και εκοπασεν ο ανεμοσ και εγενετο γαληνη μεγαλη **40** και ειπεν αυτοισ τι δειλοι εστε ουτωσ πωσ ουκ εχετε πιστιν **41** και εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προσ αλληλουσ τισ αρα ουτοσ εστιν οτι και ο ανεμοσ και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω

5 και ηλθον εισ το περαν της θαλασσησ εισ την χωραν των γαδαρηνων **2** και εξελθοντι αυτω εκ του πλοιου ευθεωσ απηνητησεν αυτω εκ των μνημειων ανθρωποσ εν πνευματι ακαθαρτω **3** οσ την κατοικησιν ειχεν εν τοισ μνημασιν και ουτε αλυσεσιν ουδεις εδυνατο αυτον δησαι **4** δια το αυτον πολλακισ πεδαισ και αλυσεσιν δεδεσθαι

και διεσπασθαι υπ αυτου τασ αλυσεισ και τασ πεδας συντετριφθαι και ουδεις αυτον ισχυεν δαμασαι **5** και δια παντοσ νυκτοσ και ημερασ εν τοισ ορεσιν και εν τοισ μνημασιν ην κραζων και κατακοπτων εαυτον λιθοισ **6** ιδων δε τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτω **7** και κραζασ φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισησ **8** ελεγεν γαρ αυτω εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του ανθρωπου **9** και επηρωτα αυτον τι σοι ονομα και απεκριθη λεγων λεγεων ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν **10** και παρακαλει αυτον πολλα ινα μη αυτουσ αποστειλη εξω της χωρασ **11** ην δε εκει προσ τω ορει αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη **12** και παρακαλεσαν αυτον παντεσ οι δαιμονεσ λεγοντεσ πεμψον ημασ εισ τουσ χοιρουσ ινα εισ αυτουσ εισελθωμεν **13** και επετρεψεν αυτοισ ευθεωσ ο ιησουσ και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εισ τουσ χοιρουσ και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εισ την θαλασσαν ησαν δε ωσ δισχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση **14** οι δε βοσκοντεσ τουσ χοιρουσ εφυγον και ανηγγειλαν εισ την πολιν και εισ τουσ αγρουσ και εξηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονοσ **15** και ερχονται προσ τον ιησουν και θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον καθημενον και ιματισμενον και σωφρονουντα τον εσχηκοτα τον λεγεωνα και εφοβηθησαν **16** διηγησαντο δε αυτοισ οι ιδοντεσ πωσ εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των χοιρων **17** και ηρξαντο παρακαλειν αυτον απελθειν απο των οριων αυτων **18** και εμβαντοσ αυτου εισ το πλοιον παρακαλει αυτον ο δαιμονισθεισ ινα η μετ αυτου **19** ο δε ιησουσ

ουκ αφηκεν αυτον αλλα λεγει αυτω υπαγε εις τον οικον σου προς τους σουσ και αναγγειλον αυτοις οσα σοι ο κυριος πεποιηκεν και ηλησηεν σε **20** και απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη δεκαπολει οσα εποιησεν αυτω ο ιησους και παντες εθαυμαζον **21** και διαπερασαντος του ιησου εν τω πλοιω παλιν εις το περαν συνηχθη οχλος πολυς επ αυτον και ην παρα την θαλασσαν **22** και ιδου ερχεται εις των αρχισυναγωγων ονοματι ιαειρος και ιδων αυτον πιπτει προς τους ποδας αυτου **23** και παρεκαλει αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου εσχατωσ εχει ινα ελθων επιθησ αυτη τασ χειρασ οπως σωθη και ζησεται **24** και απηλθεν μετ αυτου και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς και συνεθλιβον αυτον **25** και γυνη τις ουσα εν ρυσει αιματος ετη δωδεκα **26** και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων και δαπανησασα τα παρ αυτης παντα και μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον εις το χειρον ελθουσα **27** ακουσασα περι του ιησου ελθουσα εν τω οχλω οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου **28** ελεγεν γαρ οτι καν των ιματιων αυτου αφωμαι σωθησομαι **29** και ευθεωσ εξηρανθη η πηγη του αιματος αυτης και εγνω τω σωματι οτι ιαται απο της μαστιγος **30** και ευθεωσ ο ιησους επιγνους εν εαυτω την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσαν επιστραφεισ εν τω οχλω ελεγεν τις μου ηψατο των ιματιων **31** και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου βλεπεισ τον οχλον συνθλιβοντα σε και λεγεισ τις μου ηψατο **32** και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν **33** η δε γυνη φοβηθεισα και τρεμουσα ειδυια ο γεγονεν επ αυτη ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω πασαν την

αληθειαν **34** ο δε ειπεν αυτη θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε υπαγε εις ειρηνην και ισθι υγιησ απο της μαστιγος σου **35** ετι αυτου λαλουντος ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντες οτι η θυγατηρ σου απεθανεν τι ετι σκυλλεισ τον διδασκαλον **36** ο δε ιησους ευθεωσ ακουσασ τον λογον λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγω μη φοβου μονον πιστευε **37** και ουκ αφηκεν ουδενα αυτω συνακολουθησαι ει μη πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον ιακωβου **38** και ερχεται εις τον οικον του αρχισυναγωγου και θεωρει θορυβον κλαιοντασ και αλαλαζοντασ πολλα **39** και εισελθων λεγει αυτοις τι θορυβεισθε και κλαιετε το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει **40** και κατεγελων αυτου ο δε εκβαλων παντασ παραλαμβανει τον πατερα του παιδιου και την μητερα και τους μετ αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον ανακειμενον **41** και κρατησασ της χειροσ του παιδιου λεγει αυτη ταλιθα κουμι ο εστιν μεθερμηνευομενον το κορασιον σοι λεγω εγειραι **42** και ευθεωσ ανεστη το κορασιον και περιεπατει ην γαρ ετων δωδεκα και εξεστησαν εκστασει μεγαλη **43** και διεστειλατο αυτοις πολλα ινα μηδεισ γνω τουτο και ειπεν δοθηναι αυτη φαγειν

6 και εξηλθεν εκειθεν και ηλθεν εις την πατριδα αυτου και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου **2** και γενομενου σαββατου ηρξατο εν τη συναγωγη διδασκειν και πολλοι ακουοντες εξεπλησσαντο λεγοντες ποθεν τουτω ταυτα και τις η σοφια η δοθεισα αυτω και δυναμεισ τοιαυται δια των χειρων αυτου γινονται **3** ουχ ουτος εστιν ο τεκτων ο υιοσ μαριασ αδελφοσ δε

ιακωβου και ιωση και ιουδα και σιμωνος και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προς ημας και εσκανδαλιζοντο εν αυτω 4 ελεγεν δε αυτοις ο ιησους οτι ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοις συγγενεσιν και εν τη οικια αυτου 5 και ουκ ηδυνατο εκει ουδεμιαν δυναμιν ποιησαι ει μη ολιγοις αρρωστοις επιθειστας χειρας εθεραπευσεν 6 και εθαυμαζεν δια την απιστιαν αυτων και περιηγεν τας κωμας κυκλω διδασκων 7 και προσκαλειται τους δωδεκα και ηρξατο αυτοις αποστελλειν δυο δυο και εδιδου αυτοις εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων 8 και παρηγγειλεν αυτοις ινα μηδεν αιρωσιν εις οδον ει μη ραβδον μονον μη πηραν μη αρτον μη εις την ζωνην χαλκον 9 αλλ υποδεδεμενους σανδαλια και μη ενδυσησθε δυο χιτωνας 10 και ελεγεν αυτοις οπου εαν εισελθητε εις οικιαν εκει μενετε εωσ αν εξελθητε εκειθεν 11 και οσοι αν μη δεξωνται υμας μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον υποκατω των ποδων υμων εις μαρτυριον αυτοις αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται σοδομοις η γομορροις εν ημερα κρισεωσ η τη πολει εκεινη 12 και εξελθοντες εκηρυσσον ινα μετανοησωσιν 13 και δαιμονια πολλα εξεβαλλον και ηλειφον ελαιω πολλουσ αρρωστουσ και εθεραπευον 14 και ηκουσεν ο βασιλευσ ηρωδης φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου και ελεγεν οτι ιωαννης ο βαπτιζων εκ νεκρων ηγερθη και δια τουτο ενεργουσιν αι δυναμεισ εν αυτω 15 αλλοι ελεγον οτι ηλιασ εστιν αλλοι δε ελεγον οτι προφητης εστιν ωσ εισ των προφητων 16 ακουσασ δε ηρωδης ειπεν οτι ον εγω απεκεφαλιασ

ιωαννην ουτοσ εστιν αυτοσ ηγερθη εκ νεκρων 17 αυτοσ γαρ ο ηρωδης αποστειλασ εκρατησεν τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου οτι αυτην εγαμησεν 18 ελεγεν γαρ ο ιωαννης τω ηρωδη οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα του αδελφου σου 19 η δε ηρωδιασ ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι και ουκ ηδυνατο 20 ο γαρ ηρωδης εφοβειτο τον ιωαννην ειδωσ αυτον ανδρα δικαιον και αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσασ αυτου πολλα εποιει και ηδεωσ αυτου ηκουεν 21 και γενομενης ημερασ ευκαιρου οτε ηρωδης τοις γενεσιοις αυτου δειπνον εποιει τοις μεγιστασιν αυτου και τοις χιλιαρχοις και τοις πρωτοις της γαλιλαιασ 22 και εισελθουσης της θυγατροσ αυτησ της ηρωδιαδοσ και ορχησαμενης και αρεσασης τω ηρωδη και τοις συνανακειμενοις ειπεν ο βασιλευσ τω κορασιω αιτησον με ο εαν θελησ και δωσω σοι 23 και ωμοσεν αυτη οτι ο εαν με αιτησης δωσω σοι εωσ ημισουσ της βασιλειασ μου 24 η δε εξελθουσα ειπεν τη μητρι αυτησ τι αιτησομαι η δε ειπεν την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου 25 και εισελθουσα ευθεωσ μετα σπουδης προς τον βασιλεα ητησατο λεγουσα θελω ινα μοι δωσ εξαυτησ επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου 26 και περιλυποσ γενομενοσ ο βασιλευσ δια τουσ ορκουσ και τουσ συνανακειμενουσ ουκ ηθελησεν αυτην αθετησαι 27 και ευθεωσ αποστειλασ ο βασιλευσ σπεκουλατορα επεταξεν ενεχθηναι την κεφαλην αυτου 28 ο δε απελθων απεκεφαλιασεν αυτον εν τη φυλακη και ηνεγκεν την κεφαλην αυτου επι

πινακι και εδωκεν αυτην τω κορασιω και το κορασιον εδωκεν αυτην τη μητρι αυτης 29 και ακουσαντες οι μαθηται αυτου ηλθον και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν μνημειω 30 και συναγονται οι αποστολοι προσ τον ιησουν και απηγγειλαν αυτω παντα και οσα εποιησαν και οσα εδιδαξαν 31 και ειπεν αυτοις δευτε υμεις αυτοι κατ ιδιαν εισ ερημον τοπον και αναπαυεσθε ολιγον ησαν γαρ οι ερχομενοι και οι υπαγοντες πολλοι και ουδε φαγειν ευκαιρουν 32 και απηλθον εισ ερημον τοπον τω πλοιω κατ ιδιαν 33 και ειδον αυτοους υπαγοντας και επεγνωσαν αυτον πολλοι και πεζη απο πασων των πολεων συνεδραμον εκει και προηλθον αυτοους και συνηλθον προσ αυτον 34 και εξελθων ειδεν ο ιησους πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοις οτι ησαν ωσ προβατα μη εχοντα ποιμενα και ηρξατο διδασκειν αυτοους πολλα 35 και ηδη ωρας πολλησ γενομενησ προσελθοντες αυτω οι μαθηται αυτου λεγουσιν οτι ερημος εστιν ο τοπος και ηδη ωρα πολλη 36 απολυσον αυτοους ινα απελθοντες εισ τους κυκλω αγρους και κωμασ αγορασωσιν εαυτοις αρτους τι γαρ φαγωσιν ουκ εχουσιν 37 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις δοτε αυτοις υμεις φαγειν και λεγουσιν αυτω απελθοντες αγορασωμεν δηναριων διακοσιων αρτους και δωμεν αυτοις φαγειν 38 ο δε λεγει αυτοις ποσοους αρτους εχετε υπαγετε και ιδετε και γνοντες λεγουσιν πεντε και δυο ιχθυασ 39 και επεταξεν αυτοις ανακλιναι παντας συμποσια συμποσια επι τω χλωρω χορτω 40 και ανεπεσον πρασαι πρασαι ανα εκατον και ανα πεντηκοντα 41 και λαβων τους πεντε αρτους και

τους δυο ιχθυασ αναβλεψασ εισ τον ουρανον ευλογησεν και κατεκλασεν τους αρτους και εδιδου τοις μαθηταισ αυτου ινα παραθωσιν αυτοις και τους δυο ιχθυασ εμερισεν πασιν 42 και εφαγον παντες και εχορτασθησαν 43 και ηραν κλασματων δωδεκα κοφινουσ πληρεις και απο των ιχθυων 44 και ησαν οι φαγοντες τους αρτους πεντακιςχιλιοι ανδρες 45 και ευθεωσ ηναγκασεν τους μαθητασ αυτου εμβηναι εισ το πλοιον και προαγειν εισ το περαν προσ βηθσαιδαν εωσ αυτοσ απολυση τον οχλον 46 και αποταξαμενοσ αυτοισ απηλθεν εισ το οροσ προσευξασθαι 47 και οψιασ γενομενησ ην το πλοιον εν μεσω της θαλασσησ και αυτοσ μονοσ επι της γησ 48 και ειδεν αυτοους βασανιζομενουσ εν τω ελαυνειν ην γαρ ο ανεμοσ εναντιοσ αυτοις και περι τεταρτην φυλακην της νυκτοσ ερχεται προσ αυτοους περιπατων επι της θαλασσησ και ηθελεν παρελθειν αυτοους 49 οι δε ιδοντες αυτον περιπατουντα επι της θαλασσησ εδοξαν φαντασμα ειναι και ανεκραξαν 50 παντες γαρ αυτον ειδον και εταραχθησαν και ευθεωσ ελαλησεν μετ αυτων και λεγει αυτοις θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε 51 και ανεβη προσ αυτοους εισ το πλοιον και εκοπασεν ο ανεμοσ και λιαν εκπερισσου εν εαυτοις εξισταντο και εθαυμαζον 52 ου γαρ συνηκαν επι τοις αρτοις ην γαρ αυτων η καρδια πεπωρωμενη 53 και διαπερασαντες ηλθον επι την γην γεννησαρετ και προσωρμισθησαν 54 και εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθεωσ επιγοντες αυτον 55 περιδραμοντες ολην την περιχωρον εκεινην ηρξαντο επι τοις κραββατοισ τουσ κακωσ εχοντασ περιφερειν οπου ηκουον οτι εκει εστιν 56 και οπου αν εισεπορευετο εισ κωμασ

η πολεις η αγρους εν ταις αγοραις ετιθουν τους ασθενουντας και παρεκαλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου αφωνται και οσοι αν ηπτοντο αυτου εσωζοντο

7 και συναγονται προς αυτον οι φαρισαιοι και τινες των γραμματεων ελθοντες απο ιεροσολυμων **2** και ιδοντες τινας των μαθητων αυτου κοιναις χερσιν τουτ εστιν ανιπτοις εσθιοντας αρτους εμεμψαντο **3** οι γαρ φαρισαιοι και παντες οι ιουδαιοι εαν μη πυγμα νιψωνται τας χειρας ουκ εσθιουσιν κρατουντες την παραδοσιν των πρεσβυτερων **4** και απο αγορας εαν μη βαπτισωνται ουκ εσθιουσιν και αλλα πολλα εστιν α παρελαβον κρατειν βαπτισμους ποτηριων και ξεστων και χαλκιων και κλινων **5** επειτα επερωτωσιν αυτον οι φαρισαιοι και οι γραμματεις δια τι οι μαθηται σου ου περιπατουσιν κατα την παραδοσιν των πρεσβυτερων αλλα ανιπτοις χερσιν εσθιουσιν τον αρτον **6** ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οτι καλωσ προεφητευσεν ησαιας περι υμων των υποκριτων ωσ γεγραπται ουτος ο λαος τοις χειλεισιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου **7** ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων **8** αφεντες γαρ την εντολην του θεου κρατειτε την παραδοσιν των ανθρωπων βαπτισμους ξεστων και ποτηριων και αλλα παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε **9** και ελεγεν αυτοις καλωσ αθετειτε την εντολην του θεου ινα την παραδοσιν υμων τηρησητε **10** μωση γαρ ειπεν τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω **11** υμεις δε λεγετε εαν ειπη ανθρωπος

τω πατρι η τη μητρι κορβαν ο εστιν δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθησ **12** και ουκετι αφιετε αυτον ουδεν ποιησαι τω πατρι αυτου η τη μητρι αυτου **13** ακουρουντες τον λογον του θεου τη παραδοσει υμων η παρεδωκατε και παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε **14** και προσκαλεσαμενος παντα τον οχλον ελεγεν αυτοις ακουετε μου παντες και συνιετε **15** ουδεν εστιν εξωθεν του ανθρωπου εισπορευομενον εις αυτον ο δυναται αυτον κοινωσαι αλλα τα εκπορευομενα απ αυτου εκεινα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον **16** ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω **17** και οτε εισηλθεν εις οικον απο του οχλου επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου περι της παραβολησ **18** και λεγει αυτοις ουτωσ και υμεις ασυνετοι εστε ου νοειτε οτι παν το εξωθεν εισπορευομενον εις τον ανθρωπον ου δυναται αυτον κοινωσαι **19** οτι ουκ εισπορευεται αυτου εις την καρδιαν αλλ εις την κοιλιαν και εις τον αφεδρωνα εκπορευεται καθαριζον παντα τα βρωματα **20** ελεγεν δε οτι το εκ του ανθρωπου εκπορευομενον εκεινο κοινοι τον ανθρωπον **21** εσωθεν γαρ εκ της καρδιασ των ανθρωπων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευονται μοιχειαι πορνειαι φονοι **22** κλοπαι πλεονεξιαι πονηριαι δολοσ ασελγεια οφθαλμοσ πονηροσ βλασφημια υπερηφανια αφροσυνη **23** παντα ταυτα τα πονηρα εσωθεν εκπορευεται και κοινοι τον ανθρωπον **24** και εκειθεν αναστας απηλθεν εις τα μεθορια τυρου και σιδωνοσ και εισελθων εις οικιαν ουδεν ηθελεν γνωμαι και ουκ ηδυνηθη λαθειν **25** ακουσασα γαρ γυνη περι αυτου ησ ειχεν το θυγατριον αυτησ πνευμα ακαθαρτον ελθουσα προσεπεσεν προς τους ποδας αυτου **26** ην δε

η γυνη ελληνισ συραφοινικισσα τω γενει και ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον εκβαλη εκ της θυγατρος αυτης 27 ο δε ιησους ειπεν αυτη αφες πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ καλον εστιν λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις κυναριοις 28 η δε απεκριθη και λεγει αυτω κυριε και γαρ τα κυναρια υποκατω της τραπεζης εσθιει απο των ψιχιων των παιδιων 29 και ειπεν αυτη δια τουτον τον λογον υπαγε εξεληλυθεν το δαιμονιον εκ της θυγατρος σου 30 και απελθουσα εις τον οικον αυτης ευρεν το δαιμονιον εξεληλυθος και την θυγατερα βεβλημενην επι της κλινης 31 και παλιν εξελθων εκ των οριων τυρου και σιδωνος ηλθεν προσ την θαλασσαν της γαλιλαιας ανα μεσον των οριων δεκαπολεως 32 και φερουσιν αυτω κωφον μογγιλαλον και παρακαλουσιν αυτον ινα επιθη αυτω την χειρα 33 και απολαβομενος αυτον απο του οχλου κατ ιδιαν εβαλεν τους δακτυλους αυτου εις τα ωτα αυτου και πτυσας ηψατο της γλωσσης αυτου 34 και αναβλεψας εις τον ουρανον εστεναξεν και λεγει αυτω εφραθα ο εστιν διανοιχθητι 35 και ευθεως διηνοιχθησαν αυτου αι ακοαι και ελυθη ο δεσμος της γλωσσης αυτου και ελαλει ορθως 36 και διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι ειπωσιν οσον δε αυτος αυτοις διεστελλετο μαλλον περισσοτερον εκηρυσσον 37 και υπερπερισσως εξεπλησσοντο λεγοντες καλως παντα πεποιηκεν και τους κωφους ποιει ακουειν και τους αλαλους λαλειν

8 εν εκειναις ταις ημεραις παμπολλου οχλου οντος και μη εχοντων τι φαγωσιν προσκαλεσαμενος ο ιησους τους μαθητας αυτου

λεγει αυτοις 2 σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν 3 και εαν απολυσω αυτους νηστεις εις οικον αυτων εκλυθησονται εν τη οδω τινες γαρ αυτων μακροθεν ηκουσιν 4 και απεκριθησαν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν τουτους δυνησεται τισ ωδε χορτασαι αρτων επ ερημιας 5 και επηρωτα αυτους ποσους εχετε αρτους οι δε ειπον επτα 6 και παρηγγειλεν τω οχλω αναπεσειν επι της γης και λαβων τους επτα αρτους ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παραθωσιν και παρεθηκαν τω οχλω 7 και ειχον ιχθυδια ολιγα και ευλογησας ειπεν παραθειναι και αυτα 8 εφαγον δε και εχορτασθησαν και ηραν περισσευματα κλασματων επτα σπυριδας 9 ησαν δε οι φαγοντες ως τετρακιςχιλιοι και απελυσεν αυτους 10 και ευθεως εμβασ εις το πλοιον μετα των μαθητων αυτου ηλθεν εις τα μερη δαλμανουθα 11 και εξηλθον οι φαρισαιοι και ηρξαντο συζητειν αυτω ζητουντες παρ αυτου σημειον απο του ουρανου πειραζοντες αυτον 12 και αναστεναξας τω πνευματι αυτου λεγει τι η γενεα αυτη σημειον επιζητει αμην λεγω υμιν ει δοθησεται τη γενεα ταυτη σημειον 13 και αφεις αυτους εμβασ παλιν εις πλοιον απηλθεν εις το περαν 14 και επελαθοντο λαβειν αρτους και ει μη ενα αρτον ουκ ειχον μεθ εαυτων εν τω πλοιω 15 και διεστελλετο αυτοις λεγων ορατε βλεπετε απο της ζυμης των φαρισαιων και της ζυμης ηρωδου 16 και διελογιζοντο προς αλληλους λεγοντες οτι αρτους ουκ εχομεν 17 και γνους ο ιησους λεγει αυτοις τι διαλογιζεσθε

οτι αρτους ουκ εχετε ουπω νοειτε ουδε συνιετε
ετι πεπωρωμενην εχετε την καρδιαν υμων **18**
οφθαλμους εχοντες ου βλεπετε και ωτα εχοντες
ουκ ακουετε και ου μνημονευετε **19** οτε τους
πεντε αρτους εκλασα εις τους πεντακιςχιλιους
ποσους κοφινους πληρεις κλασματων ηρατε
λεγουσιν αυτω δωδεκα **20** οτε δε τους επτα
εις τους τετρακιςχιλιους ποσων σπυριδων
πληρωματα κλασματων ηρατε οι δε ειπον επτα **21**
και ελεγεν αυτοις πως ου συνιετε **22** και ερχεται
εις βηθσαιδαν και φερουσιν αυτω τυφλον και
παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου αψηται **23** και
επιλαβομενος της χειρος του τυφλου εξηγαγεν
αυτον εξω της κωμης και πτυσας εις τα ομματα
αυτου επιθεισας χειρας αυτω επηρωτα αυτον ει
τι βλεπει **24** και αναβλεψας ελεγεν βλεπω τους
ανθρωπους οτι ως δενδρα ορω περιπατουντας
25 ειτα παλιν επεθηκεν τας χειρας επι τους
οφθαλμους αυτου και εποιησεν αυτον αναβλεψαι
και αποκατεσταθη και ενεβλεψεν τηλαυγως
απαντας **26** και απεστειλεν αυτον εις τον οικον
αυτου λεγων μηδε εις την κωμην εισελθης μηδε
ειπης τι εν τη κωμη **27** και εξηλθεν ο ιησους
και οι μαθηται αυτου εις τας κωμας καισαρειας
της φιλιππου και εν τη οδω επηρωτα τους
μαθητας αυτου λεγων αυτοις τινα με λεγουσιν
οι ανθρωποι ειναι **28** οι δε απεκριθησαν ιωαννην
τον βαπτιστην και αλλοι ηλιαν αλλοι δε ενα
των προφητων **29** και αυτος λεγει αυτοις υμεις
δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεισ δε ο πετρος
λεγει αυτω συ ει ο χριστος **30** και επετιμησεν
αυτοις ινα μηδενι λεγωσιν περι αυτου **31** και
ηρξατο διδασκειν αυτοους οτι δει τον υιον του

ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι
απο των πρεσβυτερων και των αρχιερεων και
των γραμματεων και αποκτανθηναι και μετα
τρεις ημερας αναστηναι **32** και παρησια τον
λογον ελαλει και προσλαβομενος αυτον ο πετρος
ηρξατο επιτιμαν αυτω **33** ο δε επιστραφεις και
ιδων τους μαθητας αυτου επετιμησεν τω πετρω
λεγων υπαγε οπισω μου σατανα οτι ου φρονεις
τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων **34** και
προσκαλεσαμενος τον οχλον συν τοις μαθηταις
αυτου ειπεν αυτοις οστις θελει οπισω μου
ακολουθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον
σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι **35** ος γαρ
αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην
ος δ αν απολεση την εαυτου ψυχην ενεκεν εμου
και του ευαγγελιου ουτος σωσει αυτην **36** τι γαρ
ωφελησει ανθρωπον εαν κερδηση τον κοσμον
ολον και ζημιωθη την ψυχην αυτου **37** η τι δωσει
ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου **38** ος
γαρ εαν επαισχυνθη με και τους εμους λογους
εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω
και ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται αυτον
οταν ελθη εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα
των αγγελων των αγιων

9 και ελεγεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι
εισιν τινες των ωδε εστηκοτων οιτινες ου μη
γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν
του θεου εληλυθειαν εν δυναμει **2** και μεθ ημερας
εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και τον
ιακωβον και ιωαννην και αναφερει αυτοους εις
ορος υψηλον κατ ιδιαν μονους και μετεμορφωθη
εμπροσθεν αυτων **3** και τα ιματια αυτου εγενοντο
στιλβοντα λευκα λιαν ως χιων οια γναφευς επι

της γης ου δυναται λευκαναι 4 και ωφθη αυτοις ηλιας συν μωση και ησαν συλλαλουντες τω ιησου 5 και αποκριθεις ο πετρος λεγει τω ιησου ραββι καλον εστιν ημας ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνας τρεις σοι μιαν και μωση μιαν και ηλια μιαν 6 ου γαρ ηδει τι λαλησει ησαν γαρ εκφοβοι 7 και εγενετο νεφελη επισκιαζουσα αυτοις και ηλθεν φωνη εκ της νεφελης ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος αυτου ακουετε 8 και εξαπινα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδενα ειδον αλλα τον ιησουν μονον μεθ εαυτων 9 καταβαινοντων δε αυτων απο του ορους διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι διηγησωνται α ειδον ει μη οταν ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη 10 και τον λογον εκρατησαν προς εαυτους συζητουντες τι εστιν το εκ νεκρων αναστηναι 11 και επηρωτων αυτον λεγοντες οτι λεγουσιν οι γραμματαις οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον 12 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ηλιας μεν ελθων πρωτον αποκαθιστα παντα και πωσ γεγραπται επι τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθη και εξουδενωθη 13 αλλα λεγω υμιν οτι και ηλιας εληλυθεν και εποιησαν αυτω οσα ηθελησαν καθως γεγραπται επι αυτον 14 και ελθων προς τους μαθητας ειδεν οχλον πολυν περι αυτους και γραμματαις συζητουτας αυτοις 15 και ευθεως πας ο οχλος ιδων αυτον εξεθαμβηθη και προστρεχοντες ησαζοντο αυτον 16 και επηρωτησεν τους γραμματαις τι συζητειτε προς αυτους 17 και αποκριθεις εις εκ του οχλου ειπεν διδασκαλε ηνεγκα τον υιον μου προς σε εχοντα πνευμα αλαλον 18 και οπου αν αυτον καταλαβη ρησσει αυτον και αφριζει και τριζει τους οδοντας αυτου και ξηραινεται και ειπον

τοις μαθηταις σου ινα αυτο εκβαλωσιν και ουκ ισχυσαν 19 ο δε αποκριθεις αυτω λεγει ω γενεα απιστος εως ποτε προς υμας εσομαι εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε αυτον προς με 20 και ηνεγκαν αυτον προς αυτον και ιδων αυτον ευθεως το πνευμα εσπαραξεν αυτον και πεσων επι της γης εκυλιετο αφριζων 21 και επηρωτησεν τον πατερα αυτου ποσος χρονος εστιν ωσ τουτου γεγονεν αυτω ο δε ειπεν παιδιοθεν 22 και πολλακις αυτον και εις το πυρ εβαλεν και εις υδατα ινα απολεση αυτον αλλ ει τι δυνασαι βοηθησον ημιν σπλαγχνισθεις εφ ημας 23 ο δε ιησους ειπεν αυτω το ει δυνασαι πιστευσαι παντα δυνατα τω πιστευοντι 24 και ευθεως κραξας ο πατηρ του παιδιου μετα δακρυων ελεγεν πιστευω κυριε βοηθει μου τη απιστια 25 ιδων δε ο ιησους οτι επισυντρεχει οχλος επετιμησεν τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγων αυτω το πνευμα το αλαλον και κωφον εγω σοι επιτασσω εξελθε εξ αυτου και μηκετι εισελθης εις αυτον 26 και κραξαν και πολλα σπαραξαν αυτον εξηλθεν και εγενετο ωσει νεκρος ωστε πολλους λεγειν οτι απεθανεν 27 ο δε ιησους κρατησας αυτον της χειρος ηγειρεν αυτον και ανεστη 28 και εισελθοντα αυτον εις οικον οι μαθηται αυτου επηρωτων αυτον κατα ιδιαν οτι ημεις ουκ ηδυνθημεν εκβαλειν αυτο 29 και ειπεν αυτοις τουτο το γενοσ εν ουδενι δυναται εξελθειν ει μη εν προσευχη και νηστεια 30 και εκειθεν εξελθοντες παρεπορευοντο δια της γαλιλαιας και ουκ ηθελεν ινα τις γνω 31 εδιδασκεν γαρ τους μαθητας αυτου και ελεγεν αυτοις οτι ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας ανθρωπων και αποκτενουσιν αυτον

και αποκτανθεισ τη τριτη ημερα αναστησεται 32 οι δε ηγνοουν το ρημα και εφοβουντο αυτον επερωτησαι 33 και ηλθεν εις καπερναουμ και εν τη οικια γενομενος επηρωτα αυτους τι εν τη οδω προσ εαυτους διελογιζεσθε 34 οι δε εσιωπων προς αλληλους γαρ διελεχθησαν εν τη οδω τισ μειζων 35 και καθισασ εφωνησεν τους δωδεκα και λεγει αυτοισ ει τισ θελει πρωτος ειναι εσται παντων εσχατος και παντων διακονος 36 και λαβων παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και εναγκαλισαμενος αυτο ειπεν αυτοισ 37 οσ εαν εν των τοιουτων παιδιων δεξηται επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και οσ εαν εμε δεξηται ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με 38 απεκριθη δε αυτω ιωαννης λεγων διδασκαλε ειδομεν τινα τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια οσ ουκ ακολουθει ημιν και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει ημιν 39 ο δε ιησους ειπεν μη κωλυετε αυτον ουδεις γαρ εστιν οσ ποιησει δυναμιν επι τω ονοματι μου και δυνασεται ταχυ κακολογησαι με 40 οσ γαρ ουκ εστιν καθ υμων υπερ υμων εστιν 41 οσ γαρ αν ποτιση υμασ ποτηριον υδατος εν ονοματι μου οτι χριστου εστε αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου 42 και οσ εαν σκανδαλιση ενα των μικρων των πιστευοντων εις εμε καλον εστιν αυτω μαλλον ει περικειται λιθος μυλικος περι τον τραχηλον αυτου και βεβληται εις την θαλασσαν 43 και εαν σκανδαλιζη σε η χειρ σου αποκοψον αυτην καλον σοι εστιν κυλλον εις την ζωνην εισελθειν η τασ δυο χειρας εχοντα απελθειν εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον (Geenna g1067) 44 οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και

το πυρ ου σβεννυται 45 και εαν ο πους σου σκανδαλιζη σε αποκοψον αυτον καλον εστιν σοι εισελθειν εις την ζωνην χωλον η τους δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον (Geenna g1067) 46 οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται 47 και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιζη σε εκβαλε αυτον καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος (Geenna g1067) 48 οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται 49 πασ γαρ πυρι αλισθησεται και πασα θυσια αλι αλισθησεται 50 καλον το αλασ εαν δε το αλασ αναλον γενηται εν τινι αυτο αρτυσετε εχετε εν εαυτοισ αλασ και ειρηνευετε εν αλληλοις

10 κακειθεν αναστας ερχεται εις τα ορια της ιουδαιασ δια του περαν του ιορδανου και συμπορευονται παλιν οχλοι προσ αυτον και ωσ ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτους 2 και προσελθοντες φαρισαιοι επηρωτησαν αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντες αυτον 3 ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ τι υμιν ενετειλατο μωσση 4 οι δε ειπον μωσση επετρεψεν βιβλιον αποστασιου γραψαι και απολυσαι 5 και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτοισ προσ την σκληροκαρδιαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην 6 απο δε αρχησ κτισεωσ αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους ο θεοσ 7 ενεκεν τουτου καταλειψει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προσ την γυναικα αυτου 8 και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα μια

σαρξ **9** ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω **10** και εν τη οικια παλιν οι μαθηται αυτου περι του αυτου επηρωτησαν αυτον **11** και λεγει αυτοις ος εαν απολυση την γυναικα αυτου και γαμηση αλλην μοιχαται επ αυτην **12** και εαν γυνη απολυση τον ανδρα αυτησ και γαμηθη αλλω μοιχαται **13** και προσεφερον αυτω παιδια ινα αφηται αυτων οι δε μαθηται επετιμων τοις προσφερουσιν **14** ιδων δε ο ιησους ηγανακτησεν και ειπεν αυτοις αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου **15** αμην λεγω υμιν ος εαν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην **16** και εναγκαλισαμενος αυτα τιθεισ τας χειρας επ αυτα ευλογει αυτα **17** και εκπορευομενου αυτου εις οδον προσδραμων εις και γονυπετησασ αυτον επηρωτα αυτον διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ινα ζωην αιωνιον κληρονομησω (αἰθῆνιος g166) **18** ο δε ιησους ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος **19** τας εντολας οιδασ μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης μη αποστερησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα **20** ο δε αποκριθεις ειπεν αυτω διδασκαλε ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεότητος μου **21** ο δε ιησους εμβλεψας αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω εν σοι υστερει υπαγε οσα εχεις πωλησον καιδος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι αρσ τον σταυρον **22** ο δε στυγνασας επι τω λογω απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα **23** και περιβλεψαμενος ο ιησους λεγει τοις μαθηταισ αυτου πως δυσκολωσ οι τα χρηματα εχοντες εις

την βασιλειαν του θεου εισελευσονται **24** οι δε μαθηται εθαμβουντο επι τοις λογοισ αυτου ο δε ιησους παλιν αποκριθεις λεγει αυτοις τεκνα πως δυσκολον εστιν τους πεποιθοτας επι χρημασιν εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν **25** ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια της τρυμαλιασ της ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν **26** οι δε περισσως εξεπλησσοντο λεγοντες προς εαυτους και τις δυναται σωθηναι **27** εμβλεψας δε αυτοις ο ιησους λεγει παρα ανθρωποισ αδυνατον αλλ ου παρα θεω παντα γαρ δυνατα εστιν παρα τω θεω **28** ηρξατο ο πετροσ λεγειν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι **29** αποκριθεις ο ιησους ειπεν αμην λεγω υμιν ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η αδελφουσ η αδελφασ η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρουσ ενεκεν εμου και ενεκεν του ευαγγελιου **30** εαν μη λαβη εκατονταπλασιονα νυν εν τω καιρω τουτω οικιασ και αδελφουσ και αδελφασ και μητερασ και τεκνα και αγρουσ μετα διωγμων και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωην αιωνιον (αἰθῆν g165, αἰθῆνιος g166) **31** πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι **32** ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες εις ιεροσολυμα και ην προαγων αυτους ο ιησους και εθαμβουντο και ακολουθουντες εφοβουντο και παραλαβων παλιν τους δωδεκα ηρξατο αυτοις λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαινειν **33** οτι ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιοσ του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν **34** και εμπαιξουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν

αυτον και εμπτυσουσιν αυτω και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα αναστησεται 35 και προσπορευονται αυτω ιακωβος και ιωαννης οι υιοι ζεβεδαιου λεγοντες διδασκαλε θελομεν ινα ο εαν αιτησωμεν ποιησης ημιν 36 ο δε ειπεν αυτοις τι θελετε ποιησαι με υμιν 37 οι δε ειπον αυτω δος ημιν ινα εισ εκ δεξιων σου και εισ εξ ευωνυμων σου καθισωμεν εν τη δοξη σου 38 ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πειν το ποτηριον ο εγω πινω και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι 39 οι δε ειπον αυτω δυναμεθα ο δε ιησους ειπεν αυτοις το μεν ποτηριον ο εγω πινω πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε 40 το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οισ ητοιμασται 41 και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανακτειν περι ιακωβου και ιωαννου 42 ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους λεγει αυτοις οιδατε οτι οι δοκουντες αρχειν των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιαζουσιν αυτων 43 ουχ ουτως δε εσται εν υμιν αλλ ος εαν θελη γενεσθαι μεγας εν υμιν εσται υμων διακονος 44 και ος εαν θελη υμων γενεσθαι πρωτος εσται παντων δουλος 45 και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων 46 και ερχονται εις ιεριχω και εκπορευομενου αυτου απο ιεριχω και των μαθητων αυτου και οχλου ικανου υιος τιμαιου βαρτιμαιος ο τυφλος εκαθητο παρα την οδον προσαιτων 47 και ακουσας οτι ιησους ο ναζωραιος εστιν ηρξατο κραζειν και λεγειν ο υιος δαυιδ ιησου

ελεησον με 48 και επετιμων αυτω πολλοι ινα σιωπηση ο δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με 49 και στασ ο ιησους ειπεν αυτον φωνηθηναι και φωνουσιν τον τυφλον λεγοντες αυτω θαρσει εγειραι φωνει σε 50 ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου αναστας ηλθεν προς τον ιησουν 51 και αποκριθεις λεγει αυτω ο ιησους τι θελεις ποιησω σοι ο δε τυφλος ειπεν αυτω ραββουνι ινα αναβλεψω 52 ο δε ιησους ειπεν αυτω υπαγε η πιστις σου σεσωκεν σε και ευθεως ανεβλεψεν και ηκολουθει τω ιησου εν τη οδω

11 και οτε εγγιζουσιν εις ιερουσαλημ εις βηθσφαγη και βηθανιαν προς το οροσ των ελαιων αποστελλει δυο των μαθητων αυτου 2 και λεγει αυτοις υπαγετε εις την κωμην την κατεναντι υμων και ευθεως εισπορευομενοι εις αυτην ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις ανθρωπων κεκαθικεν λυσαντες αυτον αγαγετε 3 και εαν τισ υμιν ειπη τι ποιειτε τουτο ειπατε οτι ο κυριος αυτου χρειαν χειρι και ευθεως αυτον αποστελλει ωδε 4 απηλθον δε και ευρον πωλον δεδεμενον προς την θυραν εξω επι του αμφοδου και λυουσιν αυτον 5 και τινες των εκει εστηκοτων ελεγον αυτοις τι ποιειτε λυοντες τον πωλον 6 οι δε ειπον αυτοις καθως ενετειλατο ο ιησους και αφηκαν αυτους 7 και ηγαγον τον πωλον προς τον ιησουν και επεβαλον αυτω τα ιματια αυτων και εκαθισεν επι αυτω 8 πολλοι δε τα ιματια αυτων εστρωσαν εις την οδον αλλοι δε στοιβαδας εκοπτου εκ των δενδρων και εστρωννυου εις την οδον 9 και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος

εν ονοματι κυριου **10** ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια εν ονοματι κυριου του πατρος ημων δαυιδ ωσαννα εν τοις υψιστοις **11** και εισηλθεν εις ιεροσολυμα ο ιησους και εις το ιερον και περιβλεψαμενος παντα οφιασ ηδη ουσης της ωρας εξηλθεν εις βηθανιαν μετα των δωδεκα **12** και τη επαυριον εξελθοντων αυτων απο βηθανιασ επεινασεν **13** και ιδων συκην μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλθεν ει αρα ευρησει τι εν αυτη και ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν ει μη φυλλα ου γαρ ην καιρος συκων **14** και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτη μηκετι εκ σου εις τον αιωνα μηδεις καρπον φαγοι και ηκουον οι μαθηται αυτου (αιδñ g165) **15** και ερχονται εις ιεροσολυμα και εισελθων ο ιησους εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τουσ πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τασ τραπεζασ των κολλυβιστων και τασ καθεδρασ των πωλουντων τασ περιστερας κατεστρεψεν **16** και ουκ ηφιεν ινα τισ διενεγκη σκευοσ δια του ιερου **17** και εδιδασκεν λεγων αυτοις ου γεγραπται οτι ο οικοσ μου οικοσ προσευχησ κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν υμεισ δε εποιησατε αυτον σπηλαιον ληστων **18** και ηκουσαν οι γραμματεισ και οι αρχιερεισ και εζητουν πωσ αυτον απολεσωσιν εφοβουντο γαρ αυτον οτι πασ ο οχλοσ εξεπλησσετο επι τη διδαχη αυτου **19** και οτε οψε εγενετο εξεπορευετο εξω της πολεωσ **20** και πρωι παραπορευομενοι ειδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζων **21** και αναμνησθεισ ο πετροσ λεγει αυτω ραββι ιδε η συκη ην κατηρασω εξηρανται **22** και αποκριθεισ ο ιησους λεγει αυτοις εχετε πιστιν θεου **23** αμην γαρ λεγω υμιν οτι οσ αν ειπη τω ορει τουτω

αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν και μη διακριθη εν τη καρδια αυτου αλλα πιστευση οτι α λεγει γινεται εσται αυτω ο εαν ειπη **24** δια τουτο λεγω υμιν παντα οσα αν προσευχομενοι αιτησθε πιστευετε οτι λαμβανετε και εσται υμιν **25** και οταν στηκητε προσευχομενοι αφιετε ει τι εχετε κατα τινοσ ινα και ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοισ αφη υμιν τα παραπτωματα υμων **26** ει δε υμεισ ουκ αφιετε ουδε ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοισ αφησει τα παραπτωματα υμων **27** και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα και εν τω ιερω περιπατουντοσ αυτου ερχονται προς αυτον οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ και οι πρεσβυτεροι **28** και λεγουσιν αυτω εν ποια εξουσια ταυτα ποιεισ και τισ σοι την εξουσιαν ταυτην εδωκεν ινα ταυτα ποιησ **29** ο δε ιησους αποκριθεισ ειπεν αυτοις επερωτησω υμασ και εγω ενα λογον και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω **30** το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι **31** και ελογιζοντο προς εαυτουσ λεγοντεσ εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω **32** αλλ ειπωμεν εξ ανθρωπων εφοβουντο τον λαον απαντεσ γαρ ειχον τον ιωαννην οτι οντωσ προφητησ ην **33** και αποκριθεντεσ λεγουσιν τω ιησου ουκ οίδαμεν και ο ιησους αποκριθεισ λεγει αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

12 και ηρξατο αυτοις εν παραβολαισ λεγειν αμπελωνα εφυτευσεν ανθρωποσ και περιεθηκεν φραγμαν και ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδοτο αυτον γεωργοισ και απεδημησεν **2** και απεστειλεν προς τουσ

γεωργουσ τω καιρω δουλον ινα παρα των γεωργων λαβη απο του καρπου του αμπελωνος 3 οι δε λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον 4 και παλιν απεστειλεν προς αυτους αλλον δουλον κακεινον λιθοβολησαντες κεφαλαιωσαν και απεστειλαν ητιμωμενον 5 και παλιν αλλον απεστειλεν κακεινον απεκτειναν και πολλους αλλους τους μεν δερνοντες τους δε αποκτενοντες 6 ετι ουν ενα υιον εχων αγαπητον αυτου απεστειλεν και αυτον προς αυτους εσχατον λεγων οτι εντραπησονται τον υιον μου 7 εκεινοι δε οι γεωργοι ειπον προς εαυτους οτι ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ημων εσται η κληρονομια 8 και λαβοντες αυτον απεκτειναν και εξεβαλον εξω του αμπελωνος 9 τι ουν ποιησει ο κυριος του αμπελωνος ελευσεται και απολεσει τους γεωργουσ και δωσει τον αμπελωνα αλλοις 10 ουδε την γραφην ταυτην ανεγνωτε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας 11 παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων 12 και εζητουν αυτον κρατησαι και εφοβηθησαν τον οχλον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ειπεν και αφεντες αυτον απηλθον 13 και αποστελλουσιν προς αυτον τινας των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα αυτον αγρευσωσιν λογω 14 οι δε ελθοντες λεγουσιν αυτω διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις εξεστιν κησον καισαρι δουναι η ου 15 δωμεν η μη δωμεν ο δε ειδως

αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοις τι με πειραζετε φερετε μοι δηναριον ινα ιδω 16 οι δε ηνεγκαν και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη οι δε ειπον αυτω καισαρος 17 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις αποδοτε τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω και εθαυμασαν επ αυτω 18 και ερχονται σαδδουκαιοι προς αυτον οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη ειναι και επηρωτησαν αυτον λεγοντες 19 διδασκαλε μωσης εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος αποθανη και καταλιπη γυναικα και τεκνα μη αφη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου 20 επτα αδελφοι ησαν και ο πρωτος ελαβεν γυναικα και αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα 21 και ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανεν και ουδε αυτοσ αφηκεν σπερμα και ο τριτος ωσαυτως 22 και ελαβον αυτην οι επτα και ουκ αφηκαν σπερμα εσχατη παντων απεθανεν και η γυνη 23 εν τη αναστασει οταν αναστωσιν τινος αυτων εσται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα 24 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις ου δια τουτο πλανασθε μη ειδοτε τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου 25 οταν γαρ εκ νεκρων αναστωσιν ουτε γαμουσιν ουτε γαμισκονται αλλ εισιν ωσ αγγελοι οι εν τοις ουρανοις 26 περι δε των νεκρων οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε εν τη βιβλω μωσεως επι του βατου ωσ ειπεν αυτω ο θεος λεγων εγω ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ 27 ουκ εστιν ο θεος νεκρων αλλα θεος ζωντων υμεις ουν πολυ πλανασθε 28 και προσελθων εις των γραμματεων ακουσας αυτων συζητουτων

ειδωσ οτι καλωσ αυτοισ απεκριθη επηρωτησεν αυτον ποια εστιν πρωτη παντων εντολη **29** ο δε ιησους απεκριθη αυτω οτι πρωτη παντων των εντολων ακουε ισραηλ κυριος ο θεος ημων κυριος εις εστιν **30** και αγαπησεισ κυριον τον θεον σου εξ ολησ τησ καρδιασ σου και εξ ολησ τησ ψυχησ σου και εξ ολησ τησ διανοιασ σου και εξ ολησ τησ ισχυοσ σου αυτη πρωτη εντολη **31** και δευτερα ομοια αυτη αγαπησεισ τον πλησιον σου ωσ σεαυτον μειζων τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν **32** και ειπεν αυτω ο γραμματευσ καλωσ διδασκαλε επ αληθειασ ειπασ οτι εις εστιν και ουκ εστιν αλλοσ πλην αυτου **33** και το αγαπαν αυτον εξ ολησ τησ καρδιασ και εξ ολησ τησ συνεσεωσ και εξ ολησ τησ ψυχησ και εξ ολησ τησ ισχυοσ και το αγαπαν τον πλησιον ωσ εαυτον πλειον εστιν παντων των ολοκαυτωματων και θυσιων **34** και ο ιησους ιδων αυτον οτι νουνεχωσ απεκριθη ειπεν αυτω ου μακραν ει απο τησ βασιλειασ του θεου και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι **35** και αποκριθεισ ο ιησους ελεγεν διδασκων εν τω ιερω πωσ λεγουσιν οι γραμματεισ οτι ο χριστοσ υιοσ εστιν δαυιδ **36** αυτοσ γαρ δαυιδ ειπεν εν πνευματι αγιω λεγει ο κυριωσ τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου **37** αυτοσ ουν δαυιδ λεγει αυτον κυριον και ποθεν υιοσ αυτου εστιν και ο πολυσ οχλοσ ηκουεν αυτου ηδεωσ **38** και ελεγεν αυτοισ εν τη διδαχη αυτου βλεπετε απο των γραμματεων των θελοντων εν στολαισ περιπατειν και ασπασμουσ εν ταισ αγοραισ **39** και πρωτοκαθεδριασ εν ταισ συναγωγαισ και πρωτοκλισιασ εν τοισ δειπνοισ

40 οι κατεσθιοντεσ τασ οικιασ των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι ουτοι ληφονται περισσοτερον κριμα **41** και καθισασ ο ιησους κατεναντι του γαζοφυλακιου εθεωρει πωσ ο οχλοσ βαλλει χαλκον εις το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα **42** και ελθουσα μια χηρα πτωχη εβαλεν λεπτα δυο ο εστιν κοδραντησ **43** και προσκαλεσαμενοσ τουσ μαθητασ αυτου λεγει αυτοισ αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων βεβληκεν των βαλλοντων εις το γαζοφυλακιον **44** παντεσ γαρ εκ του περισσευοντοσ αυτοισ εβαλον αυτη δε εκ τησ υστερησεωσ αυτησ παντα οσα ειχεν εβαλεν ολον τον βιον αυτησ

13 και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου λεγει αυτω εις των μαθητων αυτου διδασκαλε ιδε ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι **2** και ο ιησους αποκριθεισ ειπεν αυτω βλεπεισ ταυτασ μεγαλασ οικοδομασ ου μη αφεθη λιθοσ επι λιθω οσ ου μη καταλυθη **3** και καθημενου αυτου εις το οροσ των ελαιων κατεναντι του ιερου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν πετροσ και ιακωβοσ και ιωαννησ και ανδρεασ **4** ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη παντα ταυτα συντελεισθαι **5** ο δε ιησους αποκριθεισ αυτοισ ηρξατο λεγειν βλεπετε μη τισ υμασ πλανηση **6** πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντεσ οτι εγω ειμι και πολλουσ πλανησουσιν **7** οταν δε ακουσητε πολεμουσ και ακοασ πολεμων μη θροεισθε δει γαρ γενεσθαι αλλ ουπω το τελοσ **8** εγερθησεται γαρ εθνοσ επι εθνοσ και βασιλεια επι βασιλειαν και εσονται σεισμοι κατα τοπουσ και εσονται

λιμοι και ταραχαι αρχαι ωδινων ταυτα 9 βλεπετε δε υμεις εαυτους παραδωσουσιν γαρ υμας εις συνεδρια και εις συναγωγασ δαρησεσθε και επι ηγεμονων και βασιλεων σταθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις 10 και εις παντα τα εθνη δει πρωτον κηρυχθηναι το ευαγγελιον 11 οταν δε αγαγωσιν υμας παραδιδοντες μη προμεριμνατε τι λαλησητε μηδε μελετατε αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο λαλειτε ου γαρ εστε υμεις οι λαλουντες αλλα το πνευμα το αγιον 12 παραδωσει δε αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους 13 και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται 14 οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεωσ το ρηθεν υπο δανιηλ του προφητου εστωσ οπου ου δει ο αναγινωσκων νοειτω τοτε οι εν τη ιουδαια φυγετωσαν εις τα ορη 15 ο δε επι του δωματος μη καταβατω εις την οικιαν μηδε εισελθητω αραι τι εκ της οικιασ αυτου 16 και ο εις τον αγρονων μη επιστρεψατω εις τα οπισω αραι το ιματιον αυτου 17 ουαι δε ταισ εν γαστρι εχουσαισ και ταισ θηλαζουσαισ εν εκειναισ ταισ ημεραισ 18 προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνοσ 19 εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψιοσ ου γεγονεν τοιαυτη απ αρχησ κτισεωσ ησ εκτισεν ο θεοσ εωσ του νυν και ου μη γενηται 20 και ει μη κυριοσ εκολοβωσεν τασ ημερασ ουκ αν εσωθη πασα σαρξ αλλα δια τουσ εκλεκτουσ ουσ εξελεξατο εκολοβωσεν τασ ημερασ 21 τοτε εαν τισ υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστοσ η ιδου εκει μη πιστευετε 22 εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι

και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια και τερατα προσ το αποπλαναν ει δυνατον και τουσ εκλεκτουσ 23 υμεις δε βλεπετε ιδου προειρηκα υμιν παντα 24 αλλ εν εκειναισ ταισ ημεραισ μετα την θλιψιν εκεινην ο ηλιοσ σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγοσ αυτησ 25 και οι αστερεσ του ουρανου εσονται εκπιπτοντεσ και αι δυναμεισ αι εν τοισ ουρανοισ σαλευθησονται 26 και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελαισ μετα δυναμεωσ πολλησ και δοξησ 27 και τοτε αποστελει τουσ αγγελουσ αυτου και επισυναξει τουσ εκλεκτουσ αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γησ εωσ ακρου ουρανου 28 απο δε της συκησ μαθετε την παραβολην οταν αυτησ ηδη ο κλαδοσ απαλοσ γενηται και εκφυη τα φυλλα γινωσκετε οτι εγγυσ το θεροσ εστιν 29 ουτωσ και υμεις οταν ταυτα ιδητε γινομενα γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν επι θυραισ 30 αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη μεχρι ου παντα ταυτα γενηται 31 ο ουρανοσ και η γη παρελευσεται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν 32 περι δε της ημερασ εκεινησ η ωρασ ουδεισ οιδεν ουδε οι αγγελοι οι εν ουρανω ουδε ο υιοσ ει μη ο πατηρ 33 βλεπετε αγρυπνειτε και προσευχεσθε ουκ οιδατε γαρ ποτε ο καιροσ εστιν 34 ωσ ανθρωποσ αποδημοσ αφεισ την οικιαν αυτου και δουσ τοισ δουλοισ αυτου την εξουσιαν και εκαστω το εργον αυτου και τω θυρωρω εντετειλατο ινα γρηγορη 35 γρηγορειτε ουν ουκ οιδατε γαρ ποτε ο κυριοσ της οικιασ ερχεται οψε η μεσονυκτιου η αλεκτοροφωνιασ η πρωι 36 μη ελθων εξαιφνησ

ευρη υμασ καθευδοντασ 37 α δε υμιν λεγω πασιν
λεγω γρηγορειτε

14ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα δυο ημερασ
και εζητουν οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ πωσ
αυτον εν δολω κρατησαντεσ αποκτεινωσιν 2
ελεγον δε μη εν τη εορτη μηποτε θορυβοσ εσται
του λαου 3 και οντοσ αυτου εν βηθανια εν
τη οικια σιμωνοσ του λεπρου κατακειμενου
αυτου ηλθεν γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου
ναρδου πιστικησ πολυτελουσ και συντριψασα το
αλαβαστρον κατεχεεν αυτου κατα τησ κεφαλησ
4 ησαν δε τινεσ αγανακτουντεσ προς εαυτουσ
και λεγοντεσ εισ τι η απωλεια αυτη του μυρου
γεγονεν 5 ηδυνατο γαρ τουτο πραθηναι επανω
τριακοσιων δηναριων και δοθηναι τοισ πτωχοισ
και ενεβριμωντο αυτη 6 ο δε ιηουσοσ ειπεν αφετε
αυτην τι αυτη κοπουσ παρεχετε καλον εργον
ειργασατο εν εμοι 7 παντοτε γαρ τουσ πτωχοουσ
εχετε μεθ εαυτων και οταν θελητε δυνασθε
αυτουσ ευ ποιησαι εμε δε ου παντοτε εχετε 8 ο
εσχεν αυτη εποιησεν προελαβεν μυρισαι μου το
σωμα εισ τον ενταφιασμον 9 αμην λεγω υμιν
οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εισ ολον
τον κοσμον και ο εποιησεν αυτη λαληθησεται εισ
μνημοσυνον αυτησ 10 και ο ιουδασ ο ισκαριωτησ
εισ των δωδεκα απηλθεν προς τουσ αρχιερεισ
ινα παραδω αυτον αυτοισ 11 οι δε ακουσαντεσ
εχαρησαν και επηγγειλαντο αυτω αργυριον
δουναι και εζητει πωσ ευκαιρωσ αυτον παραδω
12 και τη πρωτη ημερα των αζυμων οτε το πασχα
εθυον λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου που
θελεισ απελθοντεσ ετοιμασωμεν ινα φαγησ το
πασχα 13 και αποσπελλει δυο των μαθητων

αυτου και λεγει αυτοισ υπαγετε εισ την πολιν
και απαντησει υμιν ανθρωποσ κεραμιον υδατοσ
βασταζων ακολουθησατε αυτω 14 και οπου εαν
εισελθη ειπατε τω οικοδεσποτη οτι ο διδασκαλοσ
λεγει που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα
μετα των μαθητων μου φαγω 15 και αυτοσ
υμιν δειξει ανωγειον μεγα εστρωμενον ετοιμον
εκει ετοιμασατε ημιν 16 και εξηλθον οι μαθηται
αυτου και ηλθον εισ την πολιν και ευρον καθωσ
ειπεν αυτοισ και ητοιμασαν το πασχα 17 και
οψιασ γενομενησ ερχεται μετα των δωδεκα 18
και ανακειμενων αυτων και εσθιοντων ειπεν
ο ιηουσοσ αμην λεγω υμιν οτι εισ εξ υμων
παραδωσει με ο εσθιων μετ εμου 19 οι δε ηρξαντο
λυπεισθαι και λεγειν αυτω εισ καθ εισ μητι εγω
και αλλοσ μητι εγω 20 ο δε αποκριθεισ ειπεν
αυτοισ εισ εκ των δωδεκα ο εμβαπτομενοσ μετ
εμου εισ το τρυβλιον 21 ο μεν υιοσ του ανθρωπου
υπαγει καθωσ γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω
ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιοσ του ανθρωπου
παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη
ο ανθρωποσ εκεινοσ 22 και εσθιοντων αυτων
λαβων ο ιηουσοσ αρτον ευλογησασ εκλασεν και
εδωκεν αυτοισ και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο
εστιν το σωμα μου 23 και λαβων το ποτηριον
ευχαριστησασ εδωκεν αυτοισ και επιον εξ αυτου
παντεσ 24 και ειπεν αυτοισ τουτο εστιν το αιμα
μου το τησ καινησ διαθηκησ το περι πολλων
εκχυνομενον 25 αμην λεγω υμιν οτι ουκετι ου
μη πιω εκ του γενηματοσ τησ αμπελου εωσ τησ
ημερασ εκεινησ οταν αυτο πινω καινον εν τη
βασιλεια του θεου 26 και υμνησαντεσ εξηλθον
εισ το οροσ των ελαιων 27 και λεγει αυτοισ ο

ιησους οτι παντες σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη οτι γεγραπται παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα 28 αλλα μετα το εγερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν 29 ο δε πετρος εφη αυτω και ει παντες σκανδαλισθησονται αλλ ουκ εγω 30 και λεγει αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι συ σημερον εν τη νυκτι ταυτη πριν η διασ αλεκτορα φωνησαι τρισ απαρνηση με 31 ο δε εκπερισσους ελεγεν μαλλον εαν με δεη συναποθανειν σοι ου μη σε απαρνησωμαι ωσαυτως δε και παντες ελεγον 32 και ερχονται εις χωριον ου το ονομα γεθημανη και λεγει τοις μαθηταις αυτου καθισατε ωδε εως προσευξωμαι 33 και παραλαμβάνει τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην μεθ εαυτου και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονειν 34 και λεγει αυτοις περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε 35 και προσελθων μικρον επεσεν επι της γησ και προσηυχето ινα ει δυνατον εστιν παρελθη απ αυτου η ωρα 36 και ελεγεν αββα ο πατηρ παντα δυνατα σοι παρενεγκε το ποτηριον απ εμου τουτο αλλ ου τι εγω θελω αλλα τι συ 37 και ερχεται και ευρισκε αυτοουσ καθευδοντας και λεγει τω πετρω σιμων καθευδεις ουκ ισχυσασ μιαν ωραν γρηγορησαι 38 γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενησ 39 και παλιν απελθων προσηυξατο τον αυτον λογον ειπων 40 και υποστρεψασ ευρεν αυτοουσ παλιν καθευδοντας ησαν γαρ οι οφθαλμοι αυτων βεβαρημενοι και ουκ ηδειςαν τι αυτω αποκριθωσιν 41 και ερχεται το τριτον και λεγει αυτοις καθευδετε λοιπον και αναπαυεσθε

απεχει ηλθεν η ωρα ιδου παραδιδοται ο υιος του ανθρωπου εις τας χειρας των αμαρτωλων 42 εγειρεσθε αγωμεν ιδου ο παραδιδους με ηγγικεν 43 και ευθεωσ ετι αυτου λαλουντος παραγινεται ιουδας εις ων των δωδεκα και μετ αυτου οχλος πολυς μετα μαχαιρων και ξυλων παρα των αρχιερων και των γραμματεων και των πρεσβυτερων 44 δεδωκει δε ο παραδιδους αυτον συσσημον αυτοις λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτον και απαγαγετε ασφαλωσ 45 και ελθων ευθεωσ προσελθων αυτω λεγει αυτω ραββι ραββι και κατεφιλησεν αυτον 46 οι δε επεβαλον επ αυτον τας χειρας αυτων και εκρατησαν αυτον 47 εις δε τισ των παρεστηκοτων σπασαμενος την μαχαιραν επαισεν τον δουλον του αρχιερωσ και αφειλεν αυτου το ωτιον 48 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις ωσ επι ληστην εξηληθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με 49 καθ ημεραν ημην προσ υμας εν τω ιερω διδασκων και ουκ εκρατησατε με αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι 50 και αφεντεσ αυτον παντες εφυγον 51 και εις τισ νεανισκοσ ηκολουθησεν αυτω περιβεβλημενος σινδονα επι γυμνου και κρατουσιν αυτον οι νεανισκοι 52 ο δε καταλιπων την σινδονα γυμνοσ εφυγεν απ αυτων 53 και απηγαγον τον ιησουν προσ τον αρχιερα και συνερχονται αυτω παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι και οι γραμματεισ 54 και ο πετροσ απο μακροθεν ηκολουθησεν αυτω εωσ εσω εις την αυλην του αρχιερωσ και ην συγκαθημενοσ μετα των υπηρετων και θερμαινομενοσ προσ το φωσ 55 οι δε αρχιερεισ και ολον το συνεδριον εζητουν κατα του ιησου

μαρτυριαν εις το θανατωσαι αυτον και ουχ ευρισκον **56** πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν **57** και τινες ανασταντες εψευδομαρτυρουν κατ αυτου λεγοντες **58** οτι ημεις ηκουσαμεν αυτου λεγοντος οτι εγω καταλυσω τον ναον τουτον τον χειροποιητον και δια τριων ημερων αλλον αχειροποιητον οικοδομησω **59** και ουδε ουτως ιση ην η μαρτυρια αυτων **60** και αναστας ο αρχιερευς εις μεσον επηρωτησεν τον ιησουν λεγων ουκ αποκρινη ουδεν τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν **61** ο δε εσιωπα και ουδεν απεκρινατο παλιν ο αρχιερευς επηρωτα αυτον και λεγει αυτω συ ει ο χριστος ο υιος του ευλογητου **62** ο δε ιησους ειπεν εγω ειμι και οψεσθε τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων καθημενον της δυναμεως και ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου **63** ο δε αρχιερευς διαρρηξας τους χιτωνας αυτου λεγει τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων **64** ηκουσατε της βλασφημιας τι υμιν φαινεται οι δε παντες κατεκριναν αυτον ειναι ενοχον θανατου **65** και ηρξαντο τινες εμπτυειν αυτω και περικαλυπτειν το προσωπον αυτου και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω προφητευσον και οι υπηρεται ραπισμασιν αυτον εβαλλον **66** και οντος του πετρου εν τη αυλη κατω ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερευς **67** και ιδουσα τον πετρον θερμαινομενον εμβλεψασα αυτω λεγει και συ μετα του ναζαρηνου ιησου ησθα **68** ο δε ηρνησατο λεγων ουκ οιδα ουδε επισταμαι τι συ λεγεις και εξηλθεν εξω εις το προαυλιον και αλεκτωρ εφωνησεν **69** και η παιδισκη ιδουσα αυτον παλιν ηρξατο λεγειν τοις παρεστηκοσιν οτι ουτος εξ αυτων εστιν **70**

ο δε παλιν ηρνειτο και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτες ελεγον τω πετρω αληθως εξ αυτων ει και γαρ γαλιλαιος ει και η λαλια σου ομοιαζει **71** ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυναι οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον τουτον ον λεγετε **72** και εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν και ανεμνησθη ο πετρος το ρημα ο ειπεν αυτω ο ιησους οτι πριν αλεκτορα φωνησαι δις απαρνηση με τρις και επιβαλων εκλαιεν

15 και ευθεως επι το πρωι συμβουλιον ποιησαντες οι αρχιερεις μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το συνεδριον δησαντες τον ιησουν απηνεγκαν και παρεδωκαν τω πιλατω **2** και επηρωτησεν αυτον ο πιλατος συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε απκριθεισ ειπεν αυτω συ λεγεις **3** και κατηγορουν αυτου οι αρχιερεις πολλα **4** ο δε πιλατος παλιν επηρωτησεν αυτον λεγων ουκ αποκρινη ουδεν ιδε ποσα σου καταμαρτυρουσιν **5** ο δε ιησους ουκετι ουδεν απεκριθη ωστε θαυμαζειν τον πιλατον **6** κατα δε εορτην απελυεν αυτοις ενα δεσμιον ονπερ ητουντο **7** ην δε ο λεγομενος βαραββας μετα των συστασιαστων δεδεμενος οιτινες εν τη στασει φονον πεποιηκεισαν **8** και αναβοησας ο οχλος ηρξατο αιτεισθαι καθως αι εποιει αυτοις **9** ο δε πιλατος απεκριθη αυτοις λεγων θελετε απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων **10** εγινωσκεν γαρ οτι δια φθονον παραδεδωκεισαν αυτον οι αρχιερεις **11** οι δε αρχιερεις ανεσεισαν τον οχλον ινα μαλλον τον βαραββαν απολυση αυτοις **12** ο δε πιλατος απκριθεισ παλιν ειπεν αυτοις τι ουν θελετε ποιησω ον λεγετε βασιλεα των ιουδαιων **13** οι δε

παλιν εκραξαν σταυρωσον αυτον 14 ο δε πιλατος ελεγεν αυτοις τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσοτερωσ εκραξαν σταυρωσον αυτον 15 ο δε πιλατος βουλομενος τω οχλω το ικανον ποιησαι απελυσεν αυτοις τον βαραββαν και παρεδωκεν τον ιησουν φραγελλωσασ ινα σταυρωθη 16 οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον εσω της αυλης ο εστιν πραιτωριον και συγκαλουσιν ολην την σπειραν 17 και ενδυουσιν αυτον πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντες ακανθινον στεφανον 18 και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον χαιρε ο βασιλευσ των ιουδαιων 19 και ετυπτον αυτου την κεφαλην καλαμω και ενεπτουν αυτω και τιθεντες τα γονατα προσεκυνουν αυτω 20 και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την πορφυραν και ενεδυσαν αυτον τα ιματια τα ιδια και εξαγουσιν αυτον ινα σταυρωσωσιν αυτον 21 και αγγαρευουσιν παραγοντα τινα σιμωνα κυρηναιον ερχομενον απ αγρου τον πατερα αλεξανδρου και ρουφου ινα αρη τον σταυρον αυτου 22 και φερουσιν αυτον επι γολγοθα τοπον ο εστιν μεθερμηνευομενον κρανιου τοπος 23 και εδιδουν αυτω πειν εσμυρνισμενον οινον ο δε ουκ ελαβεν 24 και σταυρωσαντες αυτον διαμεριζονται τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον επ αυτα τισ τι αρη 25 ην δε ωρα τριτη και εσταυρωσαν αυτον 26 και ην η επιγραφη της αιτιασ αυτου επιγεγραμμενη ο βασιλευσ των ιουδαιων 27 και συν αυτω σταυρουσιν δυο ληστας ενα εκ δεξιων και ενα εξ ευωνυμων αυτου 28 και επληρωθη η γραφη η λεγουσα και μετα ανομων ελογισθη 29 και οι παραπορευομενοι εβλασφημουσιν αυτον κινουντες τασ κεφαλασ αυτων και λεγοντες

ουα ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραισ οικοδομων 30 σωσον σεαυτον και καταβα απο του σταυρου 31 ομοιωσ και οι αρχιερεισ εμπαιζοντες προς αλληλουσ μετα των γραμματεων ελεγον αλλουσ εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι 32 ο χριστος ο βασιλευσ του ισραηλ καταβατω νυν απο του σταυρου ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν αυτω και οι συνεσταυρωμενοι αυτω ωνειδιζον αυτον 33 γενομενησ δε ωρασ εκτησ σκοτοσ εγενετο εφ ολην την γην εωσ ωρασ ενατησ 34 και τη ωρα τη ενατη εβοησεν ο ιησουσ φωνη μεγαλη λεγων ελωι ελωι λιμα σαβαχθανι ο εστιν μεθερμηνευομενον ο θεοσ μου ο θεοσ μου εισ τι με εγκατελιπεσ 35 και τινεσ των παρεστηκοτων ακουσαντες ελεγον ιδου ηλιαν φωνει 36 δραμων δε εισ και γεμισασ σπογγον οζουσ περιθεισ τε καλαμω εποτιζεν αυτον λεγων αφετε ιδωμεν ει ερχεται ηλιασ καθελειν αυτον 37 ο δε ιησουσ αφεισ φωνην μεγαλην εξεπνευσεν 38 και το καταπετασμα του ναου εσχισθη εισ δυο απο ανωθεν εωσ κατω 39 ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστηκωσ εξ εναντιασ αυτου οτι ουτωσ κραξασ εξεπνευσεν ειπεν αληθωσ ο ανθρωπωσ ουτοσ υιοσ ην θεου 40 ησαν δε και γυναικεσ απο μακροθεν θεωρουσαι εν αισ ην και μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου του μικρου και ιωση μητηρ και σαλωμη 41 αι και οτε ην εν τη γαλιλαια ηκολουθουν αυτω και διηκουνουν αυτω και αλλαι πολλαι αι συναναβασαι αυτω εισ ιεροσολυμα 42 και ηδη οψιασ γενομενησ επει ην παρασκευη ο εστιν προσαββατον 43 ηλθεν ιωσηφ ο απο αριμαθαιασ ευσημων βουλευτησ οσ και αυτοσ ην προσδεχομενοσ την βασιλειαν του θεου

τολμησας εισηλθεν προς πιλατον και ητησατο το σωμα του ιησου 44 ο δε πιλατος εθαυμασεν ει ηδη τεθνηκεν και προσκαλεσαμενος τον κεντυριωνα επηρωτησεν αυτον ει παλαι απεθανεν 45 και γνουσ απο του κεντυριωνος εδωρησατο το σωμα τω ιωσηφ 46 και αγορασας σινδονα και καθελων αυτον ενειλησεν τη σινδονι και κατεθηκεν αυτον εν μνημειω ο ην λελατομημενον εκ πετρασ και προσεκυλισεν λιθον επι την θυραν του μνημειου 47 η δε μαρια η μαγδαλινη και μαρια ιωσηφ εθεωρουν που τιθεται

16 και διαγενομενου του σαββατου μαρια η μαγδαλινη και μαρια ιακωβου και σαλωμη ηγορασαν αρωματα ινα ελθουσαι αλειψωσιν αυτον 2 και λιαν πρωι της μιας σαββατων ερχονται επι το μνημειον ανατειλαντοσ του ηλιου 3 και ελεγον προς εαυτασ τισ αποκυλισει ημιν τον λιθον εκ της θυρασ του μνημειου 4 και αναβλεψασαι θεωρουσιν οτι αποκεκυλισται ο λιθος ην γαρ μεγασ σφοδρα 5 και εισελθουσαι εισ το μνημειον ειδον νεανισκον καθημενον εν τοισ δεξιουσ περιβεβλημενον στολην λευκην και εξεθαμβηθησαν 6 ο δε λεγει αυταισ μη εκθαμβεισθε ιησουν ζητειτε τον ναζαρηνον τον εσταυρωμενον ηγερθη ουκ εστιν ωδε ιδε ο τοποσ οπου εθηκαν αυτον 7 αλλ υπαγετε ειπατε τοισ μαθηταισ αυτου και τω πετρω οτι προαγει υμασ εισ την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε καθωσ ειπεν υμιν 8 και εξελθουσαι εφυγον απο του μνημειου ειχεν δε αυτασ τρομοσ και εκστασισ και ουδενι ουδεν ειπον εφοβουντο γαρ 9 (note: **The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.**) αναστασ δε πρωι πρωτη σαββατου

εφανη πρωτον μαρια τη μαγδαλινη αφ ησ εκβεβληκει επτα δαιμονια 10 εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοισ μετ αυτου γενομενοισ πενθουσιν και κλαιουσιν 11 κακεινοι ακουσαντεσ οτι ζη και εθεαθη υπ αυτησ ηπιστησαν 12 μετα δε ταυτα δυσιν εξ αυτων περιπατουσιν εφανερωθη εν ετερα μορφη πορευομενοισ εισ αγρον 13 κακεινοι απελθοντεσ απηγγειλαν τοισ λοιποισ ουδε εκεινοισ επιστευσαν 14 υστερον ανακειμενοισ αυτοισ τοισ ενδεκα εφανερωθη και ωνειδισεν την απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι τοισ θεασαμενοισ αυτον εγηγερμενον ουκ επιστευσαν 15 και ειπεν αυτοισ πορευθεντεσ εισ τον κοσμον απαντα κηρυξατε το ευαγγελιον παση τη κτισει 16 ο πιστευσασ και βαπτισθεισ σωθησεται ο δε απιστησασ κατακριθησεται 17 σημεια δε τοισ πιστευσασιν ταυτα παρακολουθησει εν τω ονοματι μου δαιμονια εκβαλουσιν γλωσσαισ λαλησουσιν καιναισ 18 οφεισ αρουσιν καν θανασιμον τι πωσιν ου μη αυτουσ βλαψη επι αρρωστουσ χειρασ επιθησουσιν και καλωσ εξουσιν 19 ο μεν ουν κυριοσ μετα το λαλησαι αυτοισ ανεληφθη εισ τον ουρανον και εκαθισεν εκ δεξιων του θεου 20 εκεινοι δε εξελθοντεσ εκηρυξαν πανταχου του κυριου συνεργουντοσ και τον λογον βεβαιουντοσ δια των επακολουθουντων σημειων αμην

Κατα Λουκαν

1 επειδηπερ πολλοι επεχειρησαν αναταξασθαι διγησιν περι των πεπληροφορημενων εν ημιν πραγματων **2** καθωσ παρεδοσαν ημιν οι απ αρχησ αυτοπται και υπηρεται γενομενοι του λογου **3** εδοξεν καμοι παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβωσ καθεξησ σοι γραψαι κρατιστε θεοφιλε **4** ινα επιγνωσ περι ων κατηχηθησ λογων την ασφαλειαν **5** εγενετο εν ταισ ημεραισ ηρωδου του βασιλεωσ της ιουδαιασ ιερευσ τισ ονοματι ζαχαριασ εξ εφημεριασ αβια και η γυνη αυτου εκ των θυγατερων ααρων και το ονομα αυτης ελισαβετ **6** ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι ενωπιον του θεου πορευομενοι εν πασαισ ταισ εντολαισ και δικαιωμασιν του κυριου αμεμπτοι **7** και ουκ ην αυτοισ τεκνον καθοτι η ελισαβετ ην στειρα και αμφοτεροι προβεβηκοτεσ εν ταισ ημεραισ αυτων ησαν **8** εγενετο δε εν τω ιερατευειν αυτον εν τη ταξει της εφημεριασ αυτου εναντι του θεου **9** κατα το εθοσ της ιερατειασ ελαχεν του θυμιασαι εισελθων εισ τον ναον του κυριου **10** και παν το πληθοσ ην του λαου προσευχομενον εξω τη ωρα του θυμιαματοσ **11** ωφθη δε αυτω αγγελοσ κυριου εστωσ εκ δεξιων του θυσιαστηριου του θυμιαματοσ **12** και εταραχθη ζαχαριασ ιδων και φοβοσ επεπεσεν επ αυτον **13** ειπεν δε προσ αυτον ο αγγελοσ μη φοβου ζαχαρια διοτι εισηκουσθη η δεησισ σου και η γυνη σου ελισαβετ γεννησει υιον σοι και καλεσεισ το ονομα αυτου ιωαννην **14** και εσται χαρα σοι και αγαλλιασισ και πολλοι επι τη γεννησει αυτου χαρησονται **15** εσται γαρ μεγασ ενωπιον του κυριου και οινον και σικερα ου μη πιη και πνευματοσ αγιου πλησθησεται ετι εκ

κοιλιασ μητροσ αυτου **16** και πολλοουσ των υιων ισραηλ επιστρεψει επι κυριον τον θεον αυτων **17** και αυτοσ προελευσεται ενωπιον αυτου εν πνευματι και δυναμει ηλιου επιστρεψαι καρδιασ πατερων επι τεκνα και απειθεισ εν φρονησει δικαιων ετοιμασαι κυριω λαον κατεσκευασμενον **18** και ειπεν ζαχαριασ προσ τον αγγελον κατα τι γνωσομαι τουτο εγω γαρ ειμι πρεσβυτησ και η γυνη μου προβεβηκυια εν ταισ ημεραισ αυτης **19** και αποκριθεισ ο αγγελοσ ειπεν αυτω εγω ειμι γαβριηλ ο παρεστηκωσ ενωπιον του θεου και απεσταλην λαλησαι προσ σε και ευαγγελισασθαι σοι ταυτα **20** και ιδου εση σιωπων και μη δυναμενοσ λαλησαι αχρι ησ ημερασ γενηται ταυτα ανθ ων ουκ επιστευσασ τοισ λογοισ μου οιτινεσ πληρωθησονται εισ τον καιρον αυτων **21** και ην ο λαοσ προσδοκων τον ζαχαριαν και εθαυμαζον εν τω χρονιζειν αυτον εν τω ναω **22** εξελθων δε ουκ ηδυνατο λαλησαι αυτοισ και επεγνωσαν οτι οπτασιαν εωρακεν εν τω ναω και αυτοσ ην διανευων αυτοισ και διεμενεν κωφοσ **23** και εγενετο ωσ επλησθησαν αι ημεραι της λειτουργιασ αυτου απηλθεν εισ τον οικον αυτου **24** μετα δε ταυτασ τασ ημερασ συνελαβεν ελισαβετ η γυνη αυτου και περιεκρυβεν εαυτην μηνασ πεντε λεγουσα **25** οτι ουτωσ μοι πεποιηκεν ο κυριοσ εν ημεραισ αισ επειδεν αφελειν το ονειδοσ μου εν ανθρωποισ **26** εν δε τω μηνι τω εκτω απεσταλη ο αγγελοσ γαβριηλ υπο του θεου εισ πολιν της γαλιλαιασ η ονομα ναζαρετ **27** προσ παρθενον μεμνηστευμενην ανδρι ω ονομα ιωσηφ εξ οικου δαυιδ και το ονομα της παρθενου μαριαμ **28** και εισελθων ο αγγελοσ προσ αυτην

ειπεν χαιρε κεχαριτωμενη ο κυριος μετα σου
ευλογημενη συ εν γυναιξιν 29 η δε ιδουσα
διεταραχθη επι τω λογω αυτου και διελογιζετο
ποταπος ειη ο ασπασμος ουτος 30 και ειπεν ο
αγγελος αυτη μη φοβου μαριαμ ευρες γαρ χαριν
παρα τω θεω 31 και ιδου συλληψη εν γαστρι και
τεξη υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν 32
ουτος εσται μεγας και υιος υψιστου κληθησεται
και δωσει αυτω κυριος ο θεος τον θρονον δαυιδ
του πατρος αυτου 33 και βασιλευσει επι τον
οικον ιακωβ εισ τους αιωνας και της βασιλειας
αυτου ουκ εσται τελος (aiōn g165) 34 ειπεν δε
μαριαμ προς τον αγγελον πως εσται τουτο επει
ανδρα ου γινωσκω 35 και αποκριθεις ο αγγελος
ειπεν αυτη πνευμα αγιον επελευσεται επι σε
και δυναμις υψιστου επισκιασει σοι διο και το
γεννωμενον αγιον κληθησεται υιος θεου 36
και ιδου ελισαβη η συγγενησ σου και αυτη
συνειληφουια υιον εν γηρει αυτησ και ουτος
μην εκτος εστιν αυτη τη καλουμενη στειρα 37
οτι ουκ αδυνατησει παρα τω θεω παν ρημα 38
ειπεν δε μαριαμ ιδου η δουλη κυριου γενοιτο
μοι κατα το ρημα σου και απηλθεν απ αυτησ ο
αγγελος 39 αναστασα δε μαριαμ εν ταισ ημεραισ
ταυταισ επορευθη εισ την ορεινην μετα σπουδησ
εισ πολιν ιουδα 40 και εισηλθεν εισ τον οικον
ζαχαριου και ησπασατο την ελισαβητ 41 και
εγενετο ωσ ηκουσεν η ελισαβητ τον ασπασμον
της μαριασ εσκιτησεν το βρεφος εν τη κοιλια
αυτησ και επλησθη πνευματοσ αγιου η ελισαβητ
42 και ανεφωνησεν φωνη μεγαλη και ειπεν
ευλογημενη συ εν γυναιξιν και ευλογημενοσ ο
καρποσ της κοιλιασ σου 43 και ποθεν μοι τουτο

ινα ελθη η μητηρ του κυριου μου προς με 44 ιδου
γαρ ωσ εγενετο η φωνη του ασπασμου σου εισ τα
ωτα μου εσκιτησεν το βρεφος εν αγαλλιασει
εν τη κοιλια μου 45 και μακαρια η πιστευσασα
οτι εσται τελειωσισ τοισ λελαλημενοισ αυτη
παρα κυριου 46 και ειπεν μαριαμ μεγαλυνει
η ψυχη μου τον κυριον 47 και ηγαλλιασεν το
πνευμα μου επι τω θεω τω σωτηρι μου 48 οτι
επεβλεψεν επι την ταπεινωσιν της δουλησ αυτου
ιδου γαρ απο του νυν μακαριουσιν με πασαι αι
γενεαι 49 οτι εποιησεν μοι μεγαλεια ο δυνατοσ
και αγιον το ονομα αυτου 50 και το ελεοσ
αυτου εισ γενεασ γενεων τοισ φοβουμενοισ
αυτον 51 εποιησεν κρατοσ εν βραχιονι αυτου
διεσκορπισεν υπερηφανουσ διανοια καρδιασ
αυτων 52 καθειλεν δυναστας απο θρονων και
υψωσεν ταπεινουσ 53 πεινωντας ενεπλησεν
αγαθων και πλουτουντας εξαπεστειλεν κενουσ
54 αντελαβετο ισραηλ παιδοσ αυτου μνησθηται
ελεουσ 55 καθωσ ελαλησεν προς τουσ πατερας
ημων τω αβρααμ και τω σπερματι αυτου εισ
τον αιωνα (aiōn g165) 56 εμεινεν δε μαριαμ συν
αυτη ωσει μηνασ τρεισ και υπεστρεψεν εισ τον
οικον αυτησ 57 τη δε ελισαβητ επλησθη ο χρονοσ
του τεκειν αυτην και εγεννησεν υιον 58 και
ηκουσαν οι περιοικοι και οι συγγενεισ αυτησ
οτι εμεγαλυνεν κυριοσ το ελεοσ αυτου μετ
αυτησ και συνεχαιρον αυτη 59 και εγενετο εν
τη ογδοη ημερα ηλθον περιτεμειν το παιδιον
και εκαλουν αυτο επι τω ονοματι του πατροσ
αυτου ζαχαριαν 60 και αποκριθισα η μητηρ
αυτου ειπεν ουχι αλλα κληθησεται ιωαννησ 61
και ειπον προς αυτην οτι ουδεισ εστιν εν τη

συγγενεια σου ος καλειται τω ονοματι τουτω
62 ενενευον δε τω πατρι αυτου το τι αν θελοι
καλεισθαι αυτον 63 και αιτησας πινακιδιον
εγραψεν λεγων ιωαννης εστιν το ονομα αυτου
και εθαυμασαν παντες 64 ανεωχθη δε το στομα
αυτου παραχρημα και η γλωσσα αυτου και ελαλει
ευλογων τον θεον 65 και εγενετο επι παντας
φοβος τους περιοικουντας αυτους και εν ολη τη
ορεινη της ιουδαιας διελαλειτο παντα τα ρηματα
ταυτα 66 και εθεντο παντες οι ακουσαντες εν
τη καρδια αυτων λεγοντες τι αρα το παιδιον
τουτου εσται και χειρ κυριου ην μετ αυτου 67
και ζαχαριας ο πατηρ αυτου επλησθη πνευματος
αγιου και προεφητευσεν λεγων 68 ευλογητος
κυριος ο θεος του ισραηλ οτι επεσκεψατο και
εποιησεν λυτρωσιν τω λαω αυτου 69 και ηγειρεν
κερας σωτηριας ημιν εν τω οικω δαυιδ του
παιδου αυτου 70 καθως ελαλησεν δια στοματος
των αγιων των απ αιωνος προφητων αυτου
(aiōn g165) 71 σωτηριαν εξ εχθρων ημων και εκ
χειρος παντων των μισουντων ημας 72 ποιησαι
ελεος μετα των πατερων ημων και μνησθησαι
διαθηκησ αγιασ αυτου 73 ορκον ον ωμοσεν προς
αβρααμ τον πατερα ημων του δουναι ημιν 74
αφοβωσ εκ χειρος των εχθρων ημων ρυσθεντας
λατρευειν αυτω 75 εν οσιοτητι και δικαιοσυνη
ενωπιον αυτου πασας τας ημερας της ζωης
ημων 76 και συ παιδιον προφητης υψιστου
κληθηση προπορευση γαρ προ προσωπου κυριου
ετοιμασαι οδουσ αυτου 77 του δουναι γνωσιν
σωτηριασ τω λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων
αυτων 78 δια σπλαγχνα ελεουσ θεου ημων εν οισ
επεσκεψατο ημασ ανατολη εξ υψουσ 79 επιφαναι

τοις εν σκοτει και σκια θανατου καθημενοισ του
κατευθυναι τουσ ποδας ημων εισ οδον ειρηνησ 80
το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι
και ην εν ταισ ερημοισ εωσ ημερασ αναδειξεωσ
αυτου προσ τον ισραηλ

2 εγενετο δε εν ταισ ημεραισ εκειναισ εξηλθεν
δογμα παρα καισαροσ αυγουστου απογραφεσθαι
πασαν την οικουμενην 2 αυτη η απογραφη πρωτη
εγενετο ηγεμονευοντοσ της συριασ κυρηνιου 3
και επορευοντο παντες απογραφεσθαι εκαστοσ
εισ την ιδιαν πολιν 4 ανεβη δε και ιωσηφ
απο της γαλιλαιασ εκ πολεωσ ναζαρετ εισ την
ιουδαιαν εισ πολιν δαυιδ ητισ καλειται βηθλεεμ
δια το ειναι αυτον εξ οικου και πατριασ δαυιδ 5
απογραψασθαι συν μαριαμ τη μεμνηστευμενη
αυτω γυναικι ουση εγκυω 6 εγενετο δε εν
τω ειναι αυτουσ εκει επλησθησαν αι ημεραι
του τεκειν αυτην 7 και ετεκεν τον υιον αυτησ
τον πρωτοτοκον και εσπαργανωσεν αυτον και
ανεκλινεν αυτον εν τη φατνη διοτι ουκ ην αυτοισ
τοποσ εν τω καταλυματι 8 και ποιμενεσ ησαν εν
τη χωρα τη αυτη αγραυλουντες και φυλασσοντες
φυλακασ της νυκτοσ επι την ποιμνην αυτων 9
και ιδου αγγελοσ κυριου επεστη αυτοισ και δοξα
κυριου περιελαμψεν αυτουσ και εφοβηθησαν
φοβον μεγαν 10 και ειπεν αυτοισ ο αγγελοσ μη
φοβεισθε ιδου γαρ ευαγγελιζομαι υμιν χαραν
μεγαλην ητισ εσται παντι τω λαω 11 οτι ετεχθη
υμιν σημερον σωτηρ οσ εστιν χριστοσ κυριοσ
εν πολει δαυιδ 12 και τουτο υμιν το σημειον
ευρησετε βρεφοσ εσπαργανωμενον κειμενον εν
φατνη 13 και εξαιφνησ εγενετο συν τω αγγελω
πληθοσ στρατιασ ουρανιου αιουνωντων τον θεον

και λεγοντων **14** δοξα εν υψιστοις θεω και επι γησ ειρηνη εν ανθρωποις ευδοκια **15** και εγενετο ωσ απηλθον απ αυτων εισ τον ουρανον οι αγγελιοι και οι ανθρωποι οι ποιμενες ειπον προς αλληλους διελθωμεν δη εωσ βηθλεεμ και ιδωμεν το ρημα τουτο το γεγονοσ ο ο κυριοσ εγνωρισεν ημιν **16** και ηλθον σπευσαντες και ανευρον την τε μαριαμ και τον ιωσηφ και το βρεφοσ κειμενον εν τη φατνη **17** ιδοντες δε διεγνωρισαν περι του ρηματοσ του λαληθεντοσ αυτοισ περι του παιδιου τουτου **18** και παντες οι ακουσαντες εθαυμασαν περι των λαληθεντων υπο των ποιμενων προς αυτοουσ **19** η δε μαριαμ παντα συνετηρει τα ρηματα ταυτα συμβαλλουσα εν τη καρδια αυτησ **20** και υπεστρεψαν οι ποιμενες δοξαζοντες και αινουντες τον θεον επι πασιν οισ ηκουσαν και ειδον καθωσ ελαληθη προς αυτοουσ **21** και οτε επλησθησαν ημεραι οκτω του περιτεμειν αυτον και εκληθη το ονομα αυτου ιησουσ το κληθεν υπο του αγγελου προ του συλληφθηναι αυτον εν τη κοιλια **22** και οτε επλησθησαν αι ημεραι του καθαρισμου αυτων κατα τον νομον μωσεωσ ανηγαγον αυτον εισ ιεροσολυμα παραστησαι τω κυριω **23** καθωσ γεγραπται εν νομω κυριου οτι παν αρσεν διανοιγον μητραν αγιον τω κυριω κληθησεται **24** και του δουναι θυσιαν κατα το ειρημενον εν νομω κυριου ζευγοσ τρυγωνων η δυο νεοσσοουσ περιστερων **25** και ιδου ην ανθρωποσ εν ιερουσαλημ ω ονομα συμεων και ο ανθρωποσ ουτοσ δικαιοσ και ευλαβησ προσδεχομενοσ παρακλησιν του ισραηλ και πνευμα ην αγιον επ αυτον **26** και ην αυτω κεχηματισμενον υπο του πνευματοσ του αγιου

μη ιδειν θανατον πριν η ιδη τον χριστον κυριου **27** και ηλθεν εν τω πνευματι εισ το ιερον και εν τω εισαγαγειν τουσ γονεισ το παιδιον ιησουν του ποιησαι αυτοουσ κατα το ειθισμενον του νομου περι αυτου **28** και αυτοσ εδεξατο αυτο εισ τασ αγκαλασ αυτου και ευλογησεν τον θεον και ειπεν **29** νυν απολυεισ τον δουλον σου δεσποτα κατα το ρημα σου εν ειρηνη **30** οτι ειδον οι οφθαλμοι μου το σωτηριον σου **31** ο ητοιμασασ κατα προσωπον παντων των λαων **32** φωσ εισ αποκαλυψιν εθνων και δοξαν λαου σου ισραηλ **33** και ην ιωσηφ και η μητηρ αυτου θαυμαζοντες επι τοισ λαλουμενοισ περι αυτου **34** και ευλογησεν αυτοουσ συμεων και ειπεν προς μαριαμ την μητερα αυτου ιδου ουτοσ κειται εισ πτωσιν και αναστασιν πολλων εν τω ισραηλ και εισ σημειον αντιλεγομενον **35** και σου δε αυτησ την ψυχην διελευσεται ρομφαια οπωσ αν αποκαλυφθωσιν εκ πολλων καρδιων διαλογισμοι **36** και ην αννα προφητισ θυγατηρ φανουηλ εκ φυλησ ασηρ αυτη προβεβηκυια εν ημεραισ πολλαισ ζησασα ετη μετα ανδροσ επτα απο τησ παρθενιασ αυτησ **37** και αυτη χηρα ωσ ετων ογδοηκοντα τεσσαρων η ουκ αφιστατο απο του ιερου νηστειαισ και δεησεσιν λατρευουσα νυκτα και ημεραν **38** και αυτη αυτη τη ωρα επιστασα ανθρωμολογειτο τω κυριω και ελαλει περι αυτου πασιν τοισ προσδεχομενοισ λυτρωσιν εν ιερουσαλημ **39** και ωσ ετελεσαν απαντα τα κατα τον νομον κυριου υπεστρεψαν εισ την γαλιλαιαν εισ την πολιν εαυτων ναζαρετ **40** το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι πληρουμενον σοφιασ και χαρισ θεου ην επ αυτο **41** και επορευοντο οι γονεισ αυτου κατ ετοσ εισ

ιερουσαλημ τη εορτη του πασχα 42 και οτε εγενετο
ετων δωδεκα αναβαντων αυτων εις ιεροσολυμα
κατα το εθος της εορτης 43 και τελειωσαντων
τας ημερας εν τω υποστρεφειν αυτοους υπεμεινεν
ιησους ο παις εν ιερουσαλημ και ουκ εγνω
ιωσηφ και η μητηρ αυτου 44 νομισαντες δε
αυτον εν τη συνοδια ειναι ηλθον ημερας οδον
και ανεζητουν αυτον εν τοις συγγενεσιν και
εν τοις γνωστοις 45 και μη ευροντες αυτον
υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ ζητουντες αυτον 46
και εγενετο μεθ ημερας τρεις ευρον αυτον εν
τω ιερω καθεζομενον εν μεσω των διδασκαλων
και ακουοντα αυτων και επρωτωντα αυτοους
47 εξισταντο δε παντες οι ακουοντες αυτου επι
τη συνεσει και ταις αποκρισεσιν αυτου 48 και
ιδοντες αυτον εξεπλαγησαν και προς αυτον η
μητηρ αυτου ειπεν τεκνον τι εποιησας ημιν
ουτως ιδου ο πατηρ σου καγω οδυνωμενοι
εζητουμεν σε 49 και ειπεν προς αυτοους τι οτι
εζητειτε με ουκ ηδειτε οτι εν τοις του πατρος
μου δει ειναι με 50 και αυτοι ου συνηκαν το ρημα
ο ελαλησεν αυτοις 51 και κατεβη μετ αυτων
και ηλθεν εις ναζαρετ και ην υποτασσομενος
αυτοις και η μητηρ αυτου διετηρει παντα τα
ρηματα ταυτα εν τη καρδια αυτης 52 και ιησους
προεκοπτεν σοφια και ηλικια και χαριτι παρα
θεω και ανθρωποις

3 εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της ηγεμονιας
τιβεριου καισαρος ηγεμονευοντος ποντιου
πιλατου της ιουδαιας και τετραρχουντος
της γαλιλαιας ηρωδου φιλιππου δε του
αδελφου αυτου τετραρχουντος της ιτουραιας και
τραχωνιτιδος χωρας και λυσανιου της αβιληνης

τετραρχουντος 2 επι αρχιερεως αννα και καιαφα
εγενετο ρημα θεου επι ιωαννην τον ζαχαριου
υιον εν τη ερημω 3 και ηλθεν εις πασαν την
περιχωρον του ιορδανου κηρυσσων βαπτισμα
μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων 4 ως γεγραπται
εν βιβλω λογων ησαιου του προφητου λεγοντος
φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την
οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου
5 πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν ορος και
βουνοσ ταπεινωθησεται και εσται τα σκολια εις
ευθειαν και αι τραχειαι εις οδους λειας 6 και
οψεται πασα σαρξ το σωτηριον του θεου 7 ελεγεν
ουν τοις εκπορευομενοις οχλοις βαπτισθηναι υπ
αυτου γεννηματα εχιδνων τισ υπεδειξεν υμιν
φυγειν απο της μελλουσης οργης 8 ποιησατε
ουν καρπους αξιους της μετανοιας και μη
αρξησθε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον
αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεοσ εκ
των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ 9
ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων
κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον
καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται 10
και επρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες τι ουν
ποιησομεν 11 αποκριθεις δε λεγει αυτοις ο εχων
δυο χιτωνας μεταδοτω τω μη εχοντι και ο εχων
βρωματα ομοιωσ ποιειτω 12 ηλθον δε και τελωναι
βαπτισθηναι και ειπον προς αυτον διδασκαλε
τι ποιησομεν 13 ο δε ειπεν προς αυτοους μηδεν
πλεον παρα το διατεταγμενον υμιν πρασσετε 14
επρωτων δε αυτον και στρατευομενοι λεγοντες
και ημεις τι ποιησομεν και ειπεν προς αυτοους
μηδενα διασεισητε μηδε συκοφαντησητε και
αρκεισθε τοις οψωνιοις υμων 15 προσδοκωντος

δε του λαου και διαλογιζομενων παντων εν ταις καρδιαις αυτων περι του ιωαννου μηποτε αυτοσ ειη ο χριστος 16 απεκρινατο ο ιωαννης απασιν λεγων εγω μεν υδατι βαπτιζω υμασ ερχεται δε ο ισχυροτεροσ μου ου ουκ ειμι ικανοσ λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου αυτοσ υμασ βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι 17 ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον εις την αποθηκην αυτου το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω 18 πολλα μεν ουν και ετερα παρακαλων ευηγγελιζετο τον λαον 19 ο δε ηρωδης ο τετραρχησ ελεγχομενοσ υπ αυτου περι ηρωδιαδοσ τησ γυναικοσ του αδελφου αυτου και περι παντων ων εποιησεν πονηρων ο ηρωδης 20 προσεθηκεν και τουτο επι πασιν και κατεκλεισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη 21 εγενετο δε εν τω βαπτισθηναι απαντα τον λαον και ιησου βαπτισθεντοσ και προσευχομενου ανεωχθηναι τον ουρανον 22 και καταβηναι το πνευμα το αγιον σωματικω ειδει ωσει περιστεραν επ αυτον και φωνην εξ ουρανου γενεσθαι λεγουσαν συ ει ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εν σοι ευδοκησα 23 και αυτοσ ην ο ιησουσ ωσει ετων τριακοντα αρχομενοσ ων ωσ ενομιζετο υιοσ ιωσηφ του ηλι 24 του ματθατ του λευι του μελχι του ιαννα του ιωσηφ 25 του ματταθιου του αμωσ του ναουμ του εσλι του ναγγαι 26 του μααθ του ματταθιου του σεμει του ιωσηφ του ιουδα 27 του ιωαναν του ρησα του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ του νηρι 28 του μελχι του αδδι του κωσαμ του ελμωδαμ του ηρ 29 του ιωση του ελιεζερ του ιωρειμ του ματθατ του λευι 30 του συμεων του ιουδα του

ιωσηφ του ιωαν του ελιακειμ 31 του μελεα του μαιναν του ματταθα του ναθαν του δαυιδ 32 του ιεσσαι του ωβηδ του βοοζ του σαλμων του ναασων 33 του αμιναδαβ του αραμ του εσρωμ του φαρεσ του ιουδα 34 του ιακωβ του ισαακ του αβρααμ του θαρα του ναχωρ 35 του σερουχ του ραγαν του φαλεγ του εβερ του σαλα 36 του καιναν του αρφαξαδ του σημ του νωε του λαμεχ 37 του μαθουσαλα του ενωχ του ιαρεδ του μαλελεηλ του καιναν 38 του ενωσ του σθηθ του αδαμ του θεου

4 ιησουσ δε πνευματοσ αγιου πληρησ υπεστρεψεν απο του ιορδανου και ηγετο εν τω πνευματι εις την ερημον 2 ημερασ τεσσαρακοντα πειραζομενοσ υπο του διαβολου και ουκ εφαγεν ουδεν εν ταις ημεραισ εκειναισ και συντελεσθεισων αυτων υστερον επεινασεν 3 και ειπεν αυτω ο διαβολοσ ει υιοσ ει του θεου ειπε τω λιθω τουτω ινα γενηται αρτοσ 4 και απεκριθη ιησουσ προσ αυτον λεγων γεγραπται οτι ουκ επ αρτω μονω ζησεται ανθρωποσ αλλ επι παντι ρηματι θεου 5 και αναγαγων αυτον ο διαβολοσ εις οροσ υψηλον εδειξεν αυτω πασασ τασ βασιλειασ τησ οικουμενησ εν στιγμη χρονου 6 και ειπεν αυτω ο διαβολοσ σοι δωσω την εξουσιαν ταυτην απασαν και την δοξαν αυτων οτι εμοι παραδεδοται και ω εαν θελω διδωμι αυτην 7 συ ουν εαν προσκυνησησ ενωπιον εμου εσται σου πασα 8 και αποκριθεισ αυτω ειπεν ο ιησουσ υπαγε οπισω μου σατανα γεγραπται προσκυνησεισ κυριον τον θεον σου και αυτω μονω λατρευσεισ 9 και ηγαγεν αυτον εις ιερουσαλημ και εστησεν αυτον επι το πτερυγιον

του ιερου και ειπεν αυτω ει υιος ει του θεου
βαλε σεαυτον εντευθεν κατω **10** γεγραπται γαρ
οτι τοις αγγελοις αυτου εντελειται περι σου
του διαφυλαξαι σε **11** και επι χειρων αρουσιν
σε μηποτε προσκοψησ προσ λιθον τον ποδα
σου **12** και αποκριθεις ειπεν αυτω ο ιησους οτι
ειρηται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου **13**
και συντελεσας παντα πειρασμον ο διαβολος
απεστη απ αυτου αχρι καιρου **14** και υπεστρεψεν
ο ιησους εν τη δυναμει του πνευματος εις την
γαλιλαιαν και φημη εξηλθεν καθ ολησ της
περιχωρου περι αυτου **15** και αυτοσ εδιδασκεν
εν ταισ συναγωγαισ αυτων δοξαζομενοσ υπο
παντων **16** και ηλθεν εις την ναζαρετ ου ην
τεθραμμενοσ και εισηλθεν κατα το ειωθοσ αυτω
εν τη ημερα των σαββατων εις την συναγωγην
και ανεστη αναγνωνας **17** και επεδοθη αυτω
βιβλιον ησαιου του προφητου και αναπτυξασ το
βιβλιον ευρεν τον τοπον ου ην γεγραμμενον
18 πνευμα κυριου επ εμε ου εινεκεν εχρισεν
με ευαγγελισασθαι πτωχοισ απεσταλκεν με
ιασασθαι τουσ συντετριμμενουσ την καρδιαν
κηρυξαι αιχμαλωτοισ αφεσιν και τυφλοισ
αναβλεψιν αποστειλαι τεθραυσμενουσ εν αφεσει
19 κηρυξαι ενιαυτον κυριου δεκτον **20** και πτυξασ
το βιβλιον αποδουσ τω υπηρετη εκαθισεν και
παντων εν τη συναγωγή οι οφθαλμοι ησαν
ατενιζοντεσ αυτω **21** ηρξατο δε λεγειν προσ
αυτουσ οτι σημερον πεπληρωται η γραφη αυτη
εν τοις ωσιν υμων **22** και παντεσ εμαρτυρουν
αυτω και εθαυμαζον επι τοις λογοισ της χαριτοσ
τοις εκπορευομενοισ εκ του στοματοσ αυτου
και ελεγον ουχ ουτοσ εστιν ο υιοσ ιωσηφ **23**

και ειπεν προσ αυτουσ παντωσ ερειτε μοι την
παραβολην ταυτην ιατρε θεραπευσον σεαυτον
οσα ηκουσαμεν γενομενα εν τη καπερναουμ
ποιησον και ωδε εν τη πατριδι σου **24** ειπεν δε
αμην λεγω υμιν οτι ουδεις προφητησ δεκτοσ
εστιν εν τη πατριδι αυτου **25** επ αληθειας δε
λεγω υμιν πολλαι χηραι ησαν εν ταισ ημεραισ
ηλιου εν τω ισραηλ οτε εκλεισθη ο ουρανοσ
επι ετη τρια και μηνασ εξ ωσ εγενετο λιμοσ
μεγασ επι πασαν την γην **26** και προσ ουδεμιαν
αυτων επεμφθη ηλιασ ει μη εις σαρεπτα της
σιδωνοσ προσ γυναικα χηραν **27** και πολλοι
λεπροι ησαν επι ελισσαιου του προφητου εν
τω ισραηλ και ουδεις αυτων εκαθαρισθη ει μη
νεεμαν ο συροσ **28** και επλησθησαν παντεσ
θυμου εν τη συναγωγή ακουοντεσ ταυτα **29** και
ανασταντεσ εξεβαλον αυτον εξω της πολεωσ
και ηγαγον αυτον εωσ οφρουοσ του ορουσ εφ ου
η πολισ αυτων ωκοδομητο εις το κατακρημνισαι
αυτον **30** αυτοσ δε διελθων δια μεσου αυτων
επορευετο **31** και κατηλθεν εις καπερναουμ
πολιν της γαλιλαιασ και ην διδασκων αυτουσ
εν τοις σαββασιν **32** και εξεπλησσοντο επι τη
διδαχη αυτου οτι εν εξουσια ην ο λογοσ αυτου
33 και εν τη συναγωγή ην ανθρωποσ εχων
πνευμα δαιμονιου ακαθαρτου και ανεκραξεν
φωνη μεγαλη **34** λεγων εα τι ημιν και σοι
ιησου ναζαρηνε ηλθεσ απολεσαι ημασ οίδα
σε τισ ει ο αγιοσ του θεου **35** και επετιμησεν
αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ
αυτου και ριψαν αυτον το δαιμονιον εις μεσον
εξηλθεν απ αυτου μηδεν βλαψαν αυτον **36** και
εγενετο θαμβοσ επι παντασ και συνελαλουν

προς αλληλους λεγοντες τισ ο λογος ουτος οτι εν εξουσια και δυναμει επιτασσει τοις ακαθαρτοις πνευμασιν και εξερχονται 37 και εξεπορευετο ηχος περι αυτου εις παντα τοπον της περιχωρου 38 αναστας δε εκ της συναγωγης εισηλθεν εις την οικιαν σιμωνος πενθερα δε του σιμωνος ην συνεχομενη πυρετω μεγαλω και ηρωτησαν αυτον περι αυτης 39 και επιστας επανω αυτης επετιμησεν τω πυρετω και αφηκεν αυτην παραχρημα δε αναστασα διηκονει αυτοις 40 δυνοντος δε του ηλιου παντες οσοι ειχον ασθενουντας νοσοις ποικιλαις ηγαγον αυτους προς αυτον ο δε ενι εκαστω αυτων τας χειρας επιθεισ εθεραπευσεν αυτους 41 εξηρχετο δε και δαιμονια απο πολλων κραζοντα και λεγοντα οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου και επιτιμων ουκ εια αυτα λαλειν οτι ηδεισαν τον χριστον αυτον ειναι 42 γενομενης δε ημερας εξελθων επορευθη εις ερημον τοπον και οι οχλοι επεζητουν αυτον και ηλθον εως αυτου και κατειχον αυτον του μη πορευεσθαι απ αυτων 43 ο δε ειπεν προς αυτους οτι και ταις ετεραις πολεσιν ευαγγελισασθαι με δει την βασιλειαν του θεου οτι εις τουτο απεσταλμαι 44 και ην κηρυσσων εν ταις συναγωγαις της γαλιλαιας

5 εγενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι αυτω του ακουειν τον λογον του θεου και αυτοσ ην εστωσ παρα την λιμνην γεννησαρετ 2 και ειδεν δυο πλοια εστωτα παρα την λιμνην οι δε αλεισ αποβαντες απ αυτων απεπλυναν τα δικτυα 3 εμβασ δε εις εν των πλοιων ο ην του σιμωνος ηρωτησεν αυτον απο της γησ επαναγαγειν ολιγον και καθισασ εδιδασκεν εκ του πλοιου τους

οχλους 4 ως δε επαυσατο λαλων ειπεν προς τον σιμωνα επαναγαγε εις το βαθος και χαλασατε τα δικτυα υμων εις αγραν 5 και αποκριθεισ ο σιμων ειπεν αυτω επιστατα δι ολησ της νυκτος κοπιασαντες ουδεν ελαβομεν επι δε τω ρηματι σου χαλασω το δικτυον 6 και τουτο ποιησαντες συνεκλεισαν πληθος ιχθυων πολυ διερρηγγυτο δε το δικτυον αυτων 7 και κατενευσαν τοις μετοχοις τοις εν τω ετερω πλοιω του ελθοντας συλλαβεσθαι αυτοις και ηλθον και επλησαν αμφοτερα τα πλοια ωστε βυθιζεσθαι αυτα 8 ιδων δε σιμων πετροσ προσεπεσεν τοις γονασιν ιησου λεγων εξελθε απ εμου οτι ανηρ αμαρτωλος ειμι κυριε 9 θαμβος γαρ περιεσχεν αυτον και παντας τους συν αυτω επι τη αγρα των ιχθυων η συνελαβον 10 ομοιωσ δε και ιακωβον και ιωαννην υιουσ ζεβεδαιου οι ησαν κοινωνοι τω σιμωνι και ειπεν προς τον σιμωνα ο ιησους μη φοβου απο του νυν ανθρωπουσ εση ζωγων 11 και καταγαγοντες τα πλοια επι την γην αφεντες απαντα ηκολουθησαν αυτω 12 και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν μια των πολεων και ιδου ανηρ πληρης λεπρασ και ιδων τον ιησουν πεσων επι προσωπον εδεθη αυτου λεγων κυριε εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι 13 και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ειπων θελω καθαρισθητι και ευθεωσ η λεπρα απηλθεν απ αυτου 14 και αυτοσ παρηγγειλεν αυτω μηδενι ειπειν αλλα απελθων δειξον σεαυτον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου καθωσ προσεταξεν μωσησ εις μαρτυριον αυτοις 15 διηρχετο δε μαλλον ο λογος περι αυτου και συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακουειν και θεραπευεσθαι υπ αυτου

απο των ασθενειων αυτων 16 αυτοσ δε ην υποχωρων εν ταισ ερημοισ και προσευχομενοσ 17 και εγενετο εν μια των ημερων και αυτοσ ην διδασκων και ησαν καθημενοι φαρισαιοι και νομοδιδασκαλοι οι ησαν εληλυθοτες εκ πασης κωμησ της γαλιλαιασ και ιουδαιασ και ιερουσαλημ και δυναμισ κυριου ην εισ το ιασθαι αυτοουσ 18 και ιδου ανδρες φεροντες επι κλινησ ανθρωπον οσ ην παραλελυμενοσ και εζητουν αυτον εισενεγκειν και θειναι ενωπιον αυτου 19 και μη ευροντες ποιασ εισενεγκωσιν αυτον δια τον οχλον αναβαντες επι το δωμα δια των κεραμων καθηκαν αυτον συν τω κλινιδιω εισ το μεσον εμπροσθεν του ιησου 20 και ιδων την πιστιν αυτων ειπεν αυτω ανθρωπε αφεωνται σοι αι αμαρτια σου 21 και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι λεγοντες τισ εστιν ουτοσ οσ λαλει βλασφημιασ τισ δυναται αφιεναι αμαρτιασ ει μη μονοσ ο θεοσ 22 επιγνουσ δε ο ιησουσ τουσ διαλογισμουσ αυτων αποκριθεισ ειπεν προσ αυτοουσ τι διαλογιζεσθε εν ταισ καρδιαισ υμων 23 τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτια σου η ειπειν εγειραι και περιπατει 24 ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιοσ του ανθρωπου επι της γησ αφιεναι αμαρτιασ ειπεν τω παραλελυμενω σοι λεγω εγειραι και αρασ το κλινιδιον σου πορευου εισ τον οικον σου 25 και παραχρημα αναστασ ενωπιον αυτων αρασ εφ ο κατεκειτο απηλθεν εισ τον οικον αυτου δοξαζων τον θεον 26 και εκστασισ ελαβεν απαντασ και εδοξαζον τον θεον και επλησθησαν φοβου λεγοντες οτι ειδομεν παραδοξα σημερον 27 και μετα ταυτα εξηλθεν

και εθεασατο τελωνην ονοματι λευιν καθημενον επι το τελωνιον και ειπεν αυτω ακολουθει μοι 28 και καταλιπων απαντα αναστασ ηκολουθησεν αυτω 29 και εποησεν δοχην μεγαλην λευισ αυτω εν τη οικια αυτου και ην οχλοσ τελωνων πολυσ και αλλων οι ησαν μετ αυτων κατακειμενοι 30 και εγογγυζον οι γραμματεισ αυτων και οι φαρισαιοι προσ τουσ μαθητασ αυτου λεγοντες δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιετε και πινετε 31 και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν προσ αυτοουσ ου χρειαν εχουσιν οι υγιαινωντεσ ιατρου αλλ οι κακωσ εχοντεσ 32 ουκ εληλυθα καλεσαι δικαιοουσ αλλα αμαρτωλουσ εισ μετανοιαν 33 οι δε ειπον προσ αυτον δια τι οι μαθηται ιωαννου νηστεουσιν πυκνα και δεησεισ ποιουνται ομοιωσ και οι των φαρισαιων οι δε σοι εσθιουσιν και πινουσιν 34 ο δε ειπεν προσ αυτοουσ μη δυνασθε τουσ υιοουσ του νυμφωνοσ εν ω ο νυμφιοσ μετ αυτων εστιν ποιησαι νηστευειν 35 ελευσονται δε ημεραι και οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιοσ τοτε νηστεουσουσιν εν εκειναισ ταισ ημεραισ 36 ελεγεν δε και παραβολην προσ αυτοουσ οτι ουδεισ επιβλημα ιματιου καινου επιβαλλει επι ιματιον παλαιον ει δε μηγε και το καινον σχιζει και τω παλαιω ου συμφωνει το απο του καινου 37 και ουδεισ βαλλει οινον νεον εισ ασκουσ παλαιοουσ ει δε μηγε ρηξει ο νεοσ οινοσ τουσ ασκουσ και αυτοσ εκχυθησεται και οι ασκοι απολουνται 38 αλλα οινον νεον εισ ασκουσ καινουσ βλητεον και αμφοτεροι συντηρουνται 39 και ουδεισ πιων παλαιον ευθεωσ θελει νεον λεγει γαρ ο παλαιοσ χρηστοτεροσ εστιν

6 εγενετο δε εν σαββατω δευτεροπρωτω διαπορευεσθαι αυτον δια των σποριμων και επιλλον οι μαθηται αυτου τους σταχυασ και ησθιον ψωχοντες ταισ χερσιν **2** τινεσ δε των φαρισαιων ειπον αυτοισ τι ποιειτε ο ουκ εξεστιν ποιειν εν τοισ σαββασιν **3** και αποκριθεισ προσ αυτοουσ ειπεν ο ιησους ουδε τουτο ανεγνωτε ο εποιησεν δαυιδ οποτε επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου οντεσ **4** ωσ εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τουσ αρτουσ της προθεσεωσ ελαβεν και εφαγεν και εδωκεν και τοισ μετ αυτου ουσ ουκ εξεστιν φαγειν ει μη μονουσ τουσ ιερεισ **5** και ελεγεν αυτοισ οτι κυριουσ εστιν ο υιοσ του ανθρωπου και του σαββατου **6** εγενετο δε και εν ετερω σαββατω εισελθειν αυτον εις την συναγωγην και διδασκειν και ην εκει ανθρωποσ και η χειρ αυτου η δεξια ην ξηρα **7** παρετηρουν δε οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι ει εν τω σαββατω θεραπευσει ινα ευρωσιν κατηγοριαν αυτου **8** αυτος δε ηδει τουσ διαλογισμουσ αυτων και ειπεν τω ανθρωπω τω ξηραν εχοντι την χειρα εγειραι και στηθι εις το μεσον ο δε αναστασ εστη **9** ειπεν ουν ο ιησους προσ αυτοουσ επερωτησω υμασ τι εξεστιν τοισ σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι **10** και περιβλεψαμενοσ παντασ αυτοουσ ειπεν αυτω εκτεινον την χειρα σου ο δε εποιησεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιησ ωσ η αλλη **11** αυτοι δε επλησθησαν ανοιασ και διελαλουν προσ αλληλουσ τι αν ποιησειαν τω ιησου **12** εγενετο δε εν ταισ ημεραισ ταυταισ εξηλθεν εις το οροσ προσευξασθαι και ην διανυκτερευων εν τη προσευχη του θεου

13 και οτε εγενετο ημερα προσεφωνησεν τουσ μαθητασ αυτου και εκλεξαμενοσ απ αυτων δωδεκα ουσ και αποστολουσ ωνομασεν **14** σιμωνα ον και ωνομασεν πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου ιακωβον και ιωαννην φιλιππον και βαρθολομαιον **15** ματθαιον και θωμαν ιακωβον τον του αλφαιου και σιμωνα τον καλουμενον ζηλωτην **16** ιουδαν ιακωβου και ιουδαν ισκαριωτην οσ και εγενετο προδοτησ **17** και καταβασ μετ αυτων εστη επι τοπου πεδινου και οχλοσ μαθητων αυτου και πληθοσ πολυ του λαου απο πασησ της ιουδαιασ και ιερουσαλημ και της παραλιου τυρου και σιδωνοσ οι ηλθον ακουσαι αυτου και ιαθηναι απο των νοσων αυτων **18** και οι οχλουμενοι υπο πνευματων ακαθαρτων και εθεραπευοντο **19** και πασ ο οχλοσ εζητει απτεσθαι αυτου οτι δυναμισ παρ αυτου εξηρχετο και ιατο παντασ **20** και αυτος επαρασ τουσ οφθαλμουσ αυτου εις τουσ μαθητασ αυτου ελεγεν μακαριοι οι πτωχοι οτι υμετερα εστιν η βασιλεια του θεου **21** μακαριοι οι πεινωντεσ νυν οτι χορτασθησεσθε μακαριοι οι κλαιοντεσ νυν οτι γελασετε **22** μακαριοι εστε οταν μισησωσιν υμασ οι ανθρωποι και οταν αφορισωσιν υμασ και ονειδισωσιν και εκβαλωσιν το ονομα υμων ωσ πονηρον ενεκα του υιου του ανθρωπου **23** χαρητε εν εκεινη τη ημερα και σκιρτησατε ιδου γαρ ο μισθοσ υμων πολυσ εν τω ουρανω κατα ταυτα γαρ εποιουν τοισ προφηταισ οι πατερεσ αυτων **24** πλην ουαι υμιν τοισ πλουσιοισ οτι απεχετε την παρακλησιν υμων **25** ουαι υμιν οι εμπεπλησμενοι οτι πεινασετε ουαι υμιν οι γελωντεσ νυν οτι πενθησετε και κλαυσετε **26**

ουαι οταν καλωσ υμασ ειπωσιν οι ανθρωποι κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις ψευδοπροφηταισ οι πατερεσ αυτων 27 αλλ υμιν λεγω τοις ακουουσιν αγαπατε τουσ εχθρουσ υμων καλωσ ποιειτε τοις μισουσιν υμασ 28 ευλογειτε τουσ καταρωμενουσ υμιν προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων υμασ 29 τω τυπτοντι σε επι την σιαγονα παρεχε και την αλλην και απο του αιροντοσ σου το ιματιον και τον χιτωνα μη κωλυσησ 30 παντι δε τω αιτουντι σε διδου και απο του αιροντοσ τα σα μη απαιτει 31 και καθωσ θελετε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι και υμεισ ποιειτε αυτοισ ομοιωσ 32 και ει αγαπατε τουσ αγαπωντασ υμασ ποια υμιν χαρισ εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι τουσ αγαπωντασ αυτοουσ αγαπωσιν 33 και εαν αγαθοποιητε τουσ αγαθοποιουντασ υμασ ποια υμιν χαρισ εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι το αυτο ποιουσιν 34 και εαν δανειζιτε παρ ων ελπιζετε απολαβειν ποια υμιν χαρισ εστιν και γαρ αμαρτωλοι αμαρτωλοισ δανειζουσιν ινα απολαβωσιν τα ισα 35 πλην αγαπατε τουσ εχθρουσ υμων και αγαθοποιειτε και δανειζετε μηδεν απελπιζοντεσ και εσται ο μισθοσ υμων πολυσ και εσεσθε υιοι υψιστου οτι αυτοσ χρηστοσ εστιν επι τουσ αχαριστουσ και πονηρουσ 36 γινεσθε ουν οικτιρμονεσ καθωσ και ο πατηρ υμων οικτιρμων εστιν 37 και μη κρινετε και ου μη κριθητε μη καταδικαζετε και ου μη καταδικασθητε απολυετε και απολυθησεσθε 38 διδοτε και δοθησεται υμιν μετρον καλον πεπιεσμενον και σεσαλευμενον και υπερεκχυνομενον δωσουσιν εισ τον κολπον υμων τω γαρ αυτω μετρω ω μετρειτε αντιμετρηθησεται υμιν 39 ειπεν δε παραβολην αυτοισ μητι δυναται

τυφλοσ τυφλον οδηγειν ουχι αμφοτεροι εισ βοθυνον πεσουνται 40 ουκ εστιν μαθητησ υπερ τον διδασκαλον αυτου κατηρτισμενοσ δε πασ εσται ωσ ο διδασκαλοσ αυτου 41 τι δε βλεπεισ το καρφοσ το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε δοκον την εν τω ιδιω οφθαλμω ου κατανοεισ 42 η πωσ δυνασαι λεγειν τω αδελφω σου αδελφε αφεσ εκβαλω το καρφοσ το εν τω οφθαλμω σου αυτοσ την εν τω οφθαλμω σου δοκον ου βλεπων υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψει εκβαλειν το καρφοσ το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου 43 ου γαρ εστιν δενδρον καλον ποιουν καρπον σαπρον ουδε δενδρον σαπρον ποιουν καρπον καλον 44 εκαστον γαρ δενδρον εκ του ιδιου καρπου γινωσκεται ου γαρ εξ ακανθων συλλεγουσιν συκα ουδε εκ βατου τρυγωσιν σταφυλην 45 ο αγαθοσ ανθρωποσ εκ του αγαθου θησαυρου τησ καρδιασ αυτου προφερει το αγαθον και ο πονηροσ ανθρωποσ εκ του πονηρου θησαυρου τησ καρδιασ αυτου προφερει το πονηρον εκ γαρ του περισσευματοσ τησ καρδιασ λαλει το στομα αυτου 46 τι δε με καλειτε κυριε κυριε και ου ποιειτε α λεγω 47 πασ ο ερχομενοσ προς με και ακουων μου των λογων και ποιων αυτοουσ υποδειξω υμιν τινι εστιν ομοιοσ 48 ομοιοσ εστιν ανθρωπω οικοδομουντι οικιαν οσ εσκαψεν και εβαθυνεν και εθηκεν θεμελιον επι την πετραν πλημμυρασ δε γενομενησ προσερρηξεν ο ποταμοσ τη οικια εκεινη και ουκ ισχυσεν σαλευσαι αυτην θεμελιωτο γαρ επι την πετραν 49 ο δε ακουσασ και μη ποιησασ ομοιοσ εστιν ανθρωπω οικοδομησαντι οικιαν επι την γην

χωρις θεμελιου η προσερρηξεν ο ποταμος και ευθεωσ επεσεν και εγενετο το ρηγμα της οικιασ εκεινησ μεγα

7 επει δε επληρωσεν παντα τα ρηματα αυτου εισ τασ ακοασ του λαου εισηλθεν εισ καπερναουμ 2 εκατονταρχου δε τινος δουλος κακωσ εχων εμελλεν τελευταν οσ ην αυτω εντιμοσ **3** ακουσασ δε περι του ιησου απεστειλεν προσ αυτον πρεσβυτερουσ των ιουδαιων ερωτων αυτον οπωσ ελθων διασωση τον δουλον αυτου **4** οι δε παραγενομενοι προσ τον ιησουν παρεκαλουν αυτον σπουδαιωσ λεγοντεσ οτι αξιοσ εστιν ω παρεξει τουτο **5** αγαπα γαρ το εθνοσ ημων και την συναγωγην αυτοσ ωκοδομησεν ημιν **6** ο δε ιηουσ επορευετο συν αυτοισ ηδη δε αυτου ου μακραν απεχοντοσ απο της οικιασ επεμψεν προσ αυτον ο εκατονταρχοσ φιλουσ λεγων αυτω κυριε μη σκυλλου ου γαρ ειμι ικανοσ ινα υπο την στεγην μου εισελθησ **7** διο ουδε εμαυτον ηξιωσα προσ σε ελθειν αλλ ειπε λογω και ιαθησεται ο παισ μου **8** και γαρ εγω ανθρωποσ ειμι υπο εξουσιασ τασσομενοσ εχων υπ εμαυτον στρατιωτασ και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει **9** ακουσασ δε ταυτα ο ιηουσ εθαυμασεν αυτον και στραφεισ τω ακολουθουντι αυτω οχλω ειπεν λεγω υμιν ουτε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον **10** και υποστρεψαντεσ οι πεμφθεντεσ εισ τον οικον ευρον τον ασθενουντα δουλον υγαιινοντα **11** και εγενετο εν τω εξησ επορευετο εισ πολιν καλουμενην ναιν και συνεπορευοντο αυτω οι μαθηται αυτου ικανοι και οχλοσ πολυσ **12** ωσ δε ηγγισεν τη πυλη

της πολεωσ και ιδου εξεκομιζετο τεθνηκωσ υιοσ μονογενησ τη μητρι αυτου και αυτη χηρα και οχλοσ της πολεωσ ικανοσ συν αυτη **13** και ιδων αυτην ο κυριοσ εσπλαγχνισθη επ αυτη και ειπεν αυτη μη κλαιε **14** και προσελθων ηψατο της σορου οι δε βασταζοντεσ εστησαν και ειπεν νεανισκε σοι λεγω εγερθητι **15** και ανεκαθισεν ο νεκροσ και ηρξατο λαλειν και εδωκεν αυτον τη μητρι αυτου **16** ελαβεν δε φοβοσ παντασ και εδοξαζον τον θεον λεγοντεσ οτι προφητησ μεγασ εγηγερται εν ημιν και οτι επεσκεψατο ο θεοσ τον λαον αυτου **17** και εξηλθεν ο λογοσ ουτοσ εν ολη τη ιουδαια περι αυτου και εν παση τη περιχωρω **18** και απηγγειλαν ιωαννη οι μαθηται αυτου περι παντων τουτων **19** και προσκαλεσαμενοσ δυο τινασ των μαθητων αυτου ο ιωαννησ επεμψεν προσ τον ιησουν λεγων συ ει ο ερχομενοσ η αλλον προσδοκωμεν **20** παραγενομενοι δε προσ αυτον οι ανδρεσ ειπον ιωαννησ ο βαπτιστησ απεσταλκεν ημασ προσ σε λεγων συ ει ο ερχομενοσ η αλλον προσδοκωμεν **21** εν αυτη δε τη ωρα εθεραπευσεν πολλουσ απο νοσων και μαστιγων και πνευματων πονηρων και τυφλοισ πολλοισ εχαρισατο το βλεπειν **22** και αποκριθεισ ο ιηουσ ειπεν αυτοισ πορευθεντεσ απαγγειλατε ιωαννη α ειδετε και ηκουσατε οτι τυφλοι αναβλεπουσιν χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται πτωχοι ευαγγελιζονται **23** και μακαριοσ εστιν οσ εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι **24** απελθοντων δε των αγγελων ιωαννου ηρξατο λεγειν τοισ οχλοισ περι ιωαννου τι εξεληλυθατε εισ την ερημον θεασασθαι

καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον 25 αλλα
τι εξεληλυθατε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοισ
ιματιοισ ημφιεσμενον ιδου οι εν ιματισμω
ενδοξω και τρυφη υπαρχοντες εν τοις βασιλαιοισ
εισιν 26 αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν προφητην
ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου
27 ουτος εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω
αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου
ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου 28
λεγω γαρ υμιν μειζων εν γεννητοισ γυναικων
προφητης ιωαννου του βαπτιστου ουδεις εστιν ο
δε μικροτερος εν τη βασιλεια του θεου μειζων
αυτου εστιν 29 και πας ο λαος ακουσας και
οι τελωναι εδικαιωσαν τον θεον βαπτισθεντες
το βαπτισμα ιωαννου 30 οι δε φαρισαιοι και
οι νομικοι την βουλην του θεου ηθετησαν εισ
εαυτους μη βαπτισθεντες υπ αυτου 31 τινη ουν
ομοιωσω τους ανθρωπους της γενεας ταυτης
και τινη εισιν ομοιοι 32 ομοιοι εισιν παιδιοισ
τοισ εν αγορα καθημενοισ και προσφωνουσιν
αλληλοισ και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ
ωρχησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκλαυσατε
33 εληλυθεν γαρ ιωαννης ο βαπτιστης μητε αρτον
εσθιων μητε οινον πινων και λεγετε δαιμονιον
εχει 34 εληλυθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων
και πινων και λεγετε ιδου ανθρωπος φαγος και
οινοποτης φιλος τελωνων και αμαρτωλων 35
και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτης
παντων 36 ηρωτα δε τις αυτον των φαρισαιων
ινα φαγη μετ αυτου και εισελθων εισ την οικιαν
του φαρισαιου ανεκλιθη 37 και ιδου γυνη εν
τη πολει ητις ην αμαρτωλος επιγνουςα οτι
ανακειται εν τη οικια του φαρισαιου κομισασα

αλαβαστρον μυρου 38 και στασα παρα τους
ποδας αυτου οπισω κλαιουσα ηρξατο βρεχειν
τους ποδας αυτου τοισ δακρυσιν και ταις θριξιν
της κεφαλης αυτης εξεμασσεν και κατεφιλει
τους ποδας αυτου και ηλειφεν τω μυρω 39
ιδων δε ο φαρισαιος ο καλεσας αυτον ειπεν εν
εαυτω λεγων ουτος ει ην προφητης εγνωσκεν
αν τις και ποταπη η γυνη ητις απτεται αυτου
οτι αμαρτωλος εστιν 40 και αποκριθεις ο ιησους
ειπεν προς αυτον σιμων εχω σοι τι ειπειν ο δε
φησιν διδασκαλε ειπε 41 δυο χρεωφειλεται ησαν
δανειστη τινη ο εισ ωφειλεν δηναρια πεντακοσια
ο δε ετερος πεντηκοντα 42 μη εχοντων δε αυτων
αποδουναι αμφοτεροισ εχαρισατο τις ουν αυτων
ειπε πλειον αυτον αγαπησει 43 αποκριθεις δε
ο σιμων ειπεν υπολαμβανω οτι ω το πλειον
εχαρισατο ο δε ειπεν αυτω ορθως εκρινας 44
και στραφεις προς την γυναικα τω σιμωνι εφη
βλεπεις ταυτην την γυναικα εισηλθον σου εισ
την οικιαν υδωρ επι τους ποδας μου ουκ εδωκας
αυτη δε τοισ δακρυσιν εβρεξεν μου τους ποδας
και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμαξεν 45
φιλημα μοι ουκ εδωκας αυτη δε αφ ης εισηλθον
ου διελιπεν καταφιλουσα μου τους ποδας 46
ελαιω την κεφαλην μου ουκ ηλειψας αυτη δε
μυρω ηλειψεν μου τους ποδας 47 ου χαριν λεγω
σοι αφεωνται αι αμαρτια αυτης αι πολλαι οτι
ηγαπησεν πολυ ω δε ολιγον αφιεται ολιγον
αγαπα 48 ειπεν δε αυτη αφεωνται σου αι αμαρτια
49 και ηρξαντο οι συνανακειμενοι λεγειν εν
εαυτοισ τις ουτος εστιν ος και αμαρτιας αφησιν
50 ειπεν δε προς την γυναικα η πιστις σου
σεσωκεν σε πορευου εισ ειρηνην

8 και εγενετο εν τω καθεξις και αυτος διωδευεν κατα πολιν και κωμην κηρυσσων και ευαγγελιζομενος την βασιλειαν του θεου και οι δωδεκα συν αυτω **2** και γυναικες τινες αι ησαν τεθεραπευμεναι απο πνευματων πονηρων και ασθενειων μαρια η καλουμενη μαγδαλινη αφ ης δαιμονια επτα εξεληλυθει **3** και ιωαννα γυνη χουζα επιτροπου ηρωδου και σουσαννα και ετεραι πολλαι αιτινες διηκονουν αυτοις απο των υπαρχοντων αυταις **4** συνιοντος δε οχλου πολλου και των κατα πολιν επιπορευομενων προς αυτον ειπεν δια παραβολης **5** εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι τον σπορον αυτου και εν τω σπειρειν αυτον ο μεν επεσεν παρα την οδον και κατεπατηθη και τα πετεινα του ουρανου κατεφαγεν αυτο **6** και ετερον επεσεν επι την πετραν και φυνε εξηρανθη δια το μη εχειν ικμαδα **7** και ετερον επεσεν εν μεσω των ακανθων και συμφυεσαι αι ακανθαι απεπνιξαν αυτο **8** και ετερον επεσεν εις την γην την αγαθην και φυνε εποησεν καρπον εκατονταπλασιονα ταυτα λεγων εφωνει ο εχων ωτα ακουειν ακουετω **9** επηρωτων δε αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες τισ ειη η παραβολη αυτη **10** ο δε ειπεν υμιν δεδοται γνωναι τα μυστηρια της βασιλειας του θεου τοις δε λοιποισ εν παραβολαις ινα βλεποντες μη βλεπωσιν και ακουοντες μη συνιωσιν **11** εστιν δε αυτη η παραβολη ο σπορος εστιν ο λογος του θεου **12** οι δε παρα την οδον εισιν οι ακουοντες ειτα ερχεται ο διαβολος και αιρει τον λογον απο της καρδιας αυτων ινα μη πιστευσαντες σωθωσιν **13** οι δε επι της πετρας οι οταν ακουσωσιν μετα χαρας δεχονται τον

λογον και ουτοι ριζαν ουκ εχουσιν οι προς καιρον πιστευουσιν και εν καιρω πειρασμου αφιστανται **14** το δε εις τας ακανθας πεσον ουτοι εισιν οι ακουσαντες και υπο μεριμνων και πλουτου και ηδωνων του βιου πορευομενοι συμπνιγονται και ου τελεσφορουσιν **15** το δε εν τη καλη γη ουτοι εισιν οιτινες εν καρδια καλη και αγαθη ακουσαντες τον λογον κατεχουσιν και καρποφορουσιν εν υπομονη **16** ουδεις δε λυχνον αφασ καλυπτει αυτον σκευει η υποκατω κλινησ τιθησιν αλλ επι λυχνιασ επιτιθησιν ινα οι εισπορευομενοι βλεπωσιν το φως **17** ου γαρ εστιν κρυπτον ο ου φανερον γενησεται ουδε αποκρυφον ο ου γνωσθησεται και εις φανερον ελθη **18** βλεπετε ουν πως ακουετε ος γαρ εαν εχη δοθησεται αυτω και ος εαν μη εχη και ο δοκει εχειν αρθησεται απ αυτου **19** παρεγενοντο δε προς αυτον η μητηρ και οι αδελφοι αυτου και ουκ ηδυναντο συντυχειν αυτω δια τον οχλον **20** και απηγγελη αυτω λεγοντων η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εστηκασιν εξω ιδειν σε θελοντες **21** ο δε αποκριθεις ειπεν προς αυτους μητηρ μου και αδελφοι μου ουτοι εισιν οι τον λογον του θεου ακουοντες και ποιουντες αυτον **22** και εγενετο εν μια των ημερων και αυτος ενεβη εις πλοιον και οι μαθηται αυτου και ειπεν προς αυτους διελθωμεν εις το περαν της λιμνης και ανηχθησαν **23** πλεοντων δε αυτων αφυπνωσεν και κατεβη λαιλαψ ανεμου εις την λιμνην και συνεπληρουντο και εκινδυνευον **24** προσελθοντες δε διηγειραν αυτον λεγοντες επιστατα επιστατα απολλυμεθα ο δε εγερθεις επιτιμησεν τω ανεμω και τω κλυδωνι του υδατος

και επαυσαντο και εγενετο γαληνη 25 ειπεν δε αυτοις που εστιν η πιστις υμων φοβηθεντες δε εθαυμασαν λεγοντες προς αλληλους τις αρα ουτος εστιν οτι και τοις ανεμοις επιτασσει και τω υδατι και υπακουουσιν αυτω 26 και κατεπλευσαν εις την χωραν των γαδαρηνων ητις εστιν αντιπεραν της γαλιλαιας 27 εξελθοντι δε αυτω επι την γην υπηνητησεν αυτω ανηρ τις εκ της πολεως ος ειχεν δαιμονια εκ χρονων ικανων και ιματιον ουκ ενεδιδυσκετο και εν οικια ουκ εμενεν αλλ εν τοις μνημασιν 28 ιδων δε τον ιησουν και ανακραξας προσεπεσεν αυτω και φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου δεομαι σου μη με βασανισησ 29 παρηγγειλεν γαρ τω πνευματι τω ακαθαρτω εξελθειν απο του ανθρωπου πολλοις γαρ χρονοις συνηρακει αυτον και εδεσμειτο αλυσεσις και πεδαισ φυλασσομενος και διαρρησων τα δεσμα ηλανετο υπο του δαιμονος εις τας ερημους 30 επηρωτησεν δε αυτον ο ιησους λεγων τι σοι εστιν ονομα ο δε ειπεν λεγων οτι δαιμονια πολλα εισηλθεν εις αυτον 31 και παρεκαλει αυτον ινα μη επιταξη αυτοις εις την αβυσσον απελθειν (Abyssos g12) 32 ην δε εκει αγελη χοιρων ικανων βοσκομενων εν τω ορει και παρεκαλουν αυτον ινα επιτρεψη αυτοις εις εκεινους εισελθειν και επετρεψεν αυτοις 33 εξελθοντα δε τα δαιμονια απο του ανθρωπου εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την λιμνην και απεπνιγη 34 ιδοντες δε οι βοσκοντες το γεγενημενον εφυγον και απηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους 35 εξηλθον δε ιδειν το γεγονος και ηλθον προς τον ιησουν και ευρον

καθημενον τον ανθρωπον αφ ου τα δαιμονια εξεληλυθει ιματισμενον και σωφρονουντα παρα τους ποδας του ιησου και εφοβηθησαν 36 απηγγειλαν δε αυτοις και οι ιδοντες πως εσωθη ο δαιμονισθεις 37 και ηρωτησαν αυτον απαν το πληθος της περιχωρου των γαδαρηνων απελθειν απ αυτων οτι φοβω μεγαλω συνειχοντο αυτος δε εμβασ εις το πλοιον υπεστρεψεν 38 εδεετο δε αυτου ο ανηρ αφ ου εξεληλυθει τα δαιμονια ειναι συν αυτω απελυσεν δε αυτον ο ιησους λεγων 39 υποστρεφε εις τον οικον σου και διηγου οσα εποιησεν σοι ο θεος και απηλθεν καθ ολην την πολιν κηρυσσων οσα εποιησεν αυτω ο ιησους 40 εγενετο δε εν τω υποστρεψαι τον ιησουν απεδεξατο αυτον ο οχλος ησαν γαρ παντες προσδοκωντες αυτον 41 και ιδου ηλθεν ανηρ ω ονομα ιαιιρος και αυτος αρχων της συναγωγης υπηρχεν και πεσων παρα τους ποδας του ιησου παρεκαλει αυτον εισελθειν εις τον οικον αυτου 42 οτι θυγατηρ μονογενησ ην αυτω ως ετων δωδεκα και αυτη απεθνησκειν εν δε τω υπαγειν αυτον οι οχλοι συνεπνιγον αυτον 43 και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος απο ετων δωδεκα ητις ιατροις προσαναλωσασα ολον τον βιον ουκ ισχυσεν υπ ουδενος θεραπευθηναι 44 προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου και παραχρημα εστη η ρυσις του αιματος αυτης 45 και ειπεν ο ιησους τις ο αψαμενος μου αρνουμενων δε παντων ειπεν ο πετρος και οι μετ αυτου επιστατα οι οχλοι συνεχουσιν σε και αποθλιβουσιν και λεγεις τις ο αψαμενος μου 46 ο δε ιησους ειπεν ηψατο μου τις εγω γαρ εγνων δυναμιν εξελθουσιν απ εμου 47

ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν τρεμουσα ηλθεν και προσπεσουσα αυτω δι ην αιτιαν ηψατο αυτου απηγγειλεν αυτω ενωπιον παντος του λαου και ως ιαθη παραχρημα 48 ο δε ειπεν αυτη θαρσει θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην 49 ετι αυτου λαλουντος ερχεται τισ παρα του αρχισυναγωγου λεγων αυτω οτι τεθνηκεν η θυγατηρ σου μη σκυλλε τον διδασκαλον 50 ο δε ιησους ακουσας απεκριθη αυτω λεγων μη φοβου μονον πιστευε και σωθησεται 51 ελθων δε εις την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν ουδεναν ει μη πετρον και ιωαννην και ιακωβον και τον πατερα της παιδος και την μητερα 52 εκλαιον δε παντες και εκοπτοντο αυτην ο δε ειπεν μη κλαιετε ουκ απεθανεν αλλα καθευδει 53 και κατεγελων αυτου ειδοτες οτι απεθανεν 54 αυτος δε εκβαλων εξω παντας και κρατησας της χειρος αυτης εφωνησεν λεγων η παις χειρου 55 και επεστρεψεν το πνευμα αυτης και ανεστη παραχρημα και διαταξεν αυτη δοθηναι φαγειν 56 και εξεστησαν οι γονεις αυτης ο δε παρηγγειλεν αυτοις μηδενι ειπειν το γεγονος

9 συγκαλεσαμενος δε τους δωδεκα εδωκεν αυτοις δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαιμονια και νοσους θεραπευειν 2 και απεστειλεν αυτους κηρυσσειν την βασιλειαν του θεου και ιασθαι τους ασθενουντας 3 και ειπεν προς αυτους μηδεν αιρετε εις την οδον μητε ραβδου μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον μητε ανα δυο χιτωνας εχειν 4 και εις ην αν οικιαν εισελθητε εκει μενετε και εκειθεν εξερχεσθε 5 και οσοι εαν μη δεξωνται υμας εξερχομενοι απο της πολεως εκεινησ και τον κονιορτον απο

των ποδων υμων αποτιναξατε εις μαρτυριον επ αυτους 6 εξερχομενοι δε διηρχοντο κατα τας κωμας ευαγγελιζομενοι και θεραπευοντες πανταχου 7 ηκουσεν δε ηρωδης ο τετραρχησ τα γινομενα υπ αυτου παντα και διηπορει δια το λεγεσθαι υπο τινων οτι ιωαννης εγηγηρται εκ νεκρων 8 υπο τινων δε οτι ηλιασ εφανε αλλων δε οτι προφητης εις των αρχαιων ανεστη 9 και ειπεν ηρωδης ιωαννην εγω απεκεφαλισα τισ δε εστιν ουτος περι ου εγω ακουω τοιαυτα και εξητει ιδειν αυτον 10 και υποστρεψαντες οι αποστολοι διηγησαντο αυτω οσα εποιησαν και παραλαβων αυτους υπεχωρησεν κατ ιδιαν εις τοπον ερημον πολεωσ καλουμενησ βηθσαιδαν 11 οι δε οχλοι γνοντες ηκολουθησαν αυτω και δεξαμενος αυτους ελαλει αυτοις περι της βασιλειασ του θεου και τους χριαν εχοντας θεραπειασ ιατο 12 η δε ημερα ηρξατο κλινειν προσελθοντες δε οι δωδεκα ειπον αυτω απολυσον τον οχλον ινα απελθοντες εις τας κυκλω κωμας και τους αγρους καταλυσωσιν και ευρωσιν επισιτισμον οτι ωδε εν ερημω τοπω εσμεν 13 ειπεν δε προς αυτους δοτε αυτοις υμεις φαγειν οι δε ειπον ουκ εισιν ημιν πλειον η πεντε αρτοι και ιχθυεσ δυο ει μητι πορευθεντες ημεις αγορασωμεν εις παντα τον λαον τουτον βρωματα 14 ησαν γαρ ωσει ανδρες πεντακιςχιλιοι ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου κατακλινατε αυτους κλισιασ ανα πεντηκοντα 15 και εποιησαν ουτως και ανεκλιναν απαντας 16 λαβων δε τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυασ αναβλειψασ εις τον ουρανον ευλογησεν αυτους και κατεκλασεν και εδιδου τοις μαθηταισ παρατιθεναι τω οχλω 17 και

εφαγον και εχορτασθησαν παντες και ηρθη το περισσευσαν αυτοις κλασματων κοφινου δωδεκα 18 και εγενετο εν τω ειναι αυτον προσευχομενον καταμονασ συνησαν αυτω οι μαθηται και επηρωτησεν αυτοουσ λεγων τινα με λεγουσιν οι οχλοι ειναι 19 οι δε αποκριθεντες ειπον ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν αλλοι δε οτι προφητησ τισ των αρχαιων ανεστη 20 ειπεν δε αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεισ δε ο πετροσ ειπεν τον χριστον του θεου 21 ο δε επιτιμησασ αυτοις παρηγγειλεν μηδενι ειπειν τουτο 22 ειπων οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι 23 ελεγεν δε προς παντας ει τισ θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι 24 οσ γαρ εαν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην οσ δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ουτοσ σωσει αυτην 25 τι γαρ ωφελειται ανθρωποσ κερδησασ τον κοσμον ολον εαυτον δε απολεσασ η ζημιωθεισ 26 οσ γαρ αν παισχυνθη με και τουσ εμουσ λογουσ τουτον ο υιοσ του ανθρωπου παισχυνθησεται οταν ελθη εν τη δοξη αυτου και του πατροσ και των αγιων αγγελων 27 λεγω δε υμιν αληθωσ εισιν τινεσ των ωδε εστωτων οι ου μη γευσωνται θανατου εωσ αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου 28 εγενετο δε μετα τουσ λογουσ τουτουσ ωσει ημεραι οκτω και παραλαβων πετρον και ιωαννην και ιακωβον ανεβη εισ το οροσ προσευξασθαι 29 και εγενετο εν τω προσευχεσθαι αυτον το ειδοσ

του προσωπου αυτου ετερον και ο ιματισμοσ αυτου λευκοσ εξαστραπτων 30 και ιδου ανδρεσ δυο συνελαλουν αυτω οιτινεσ ησαν μωσησ και ηλιασ 31 οι οφθεντεσ εν δοξη ελεγον την εξοδον αυτου ην εμελλεν πληρουν εν ιερουσαλημ 32 ο δε πετροσ και οι συν αυτω ησαν βεβαρημενοι υπνω διαγρηγορησαντεσ δε ειδον την δοξαν αυτου και τουσ δυο ανδρασ τουσ συνεστωτασ αυτω 33 και εγενετο εν τω διαχωριζεσθαι αυτοουσ απ αυτου ειπεν πετροσ προς τον ιησουν επιστατα καλον εστιν ημασ ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνασ τρεισ μιαν σοι και μιαν μωση και μιαν ηλια μη ειδωσ ο λεγει 34 ταυτα δε αυτου λεγοντοσ εγενετο νεφελη και επεσκιασεν αυτοουσ εφοβηθησαν δε εν τω εκεινουσ εισελθειν εισ την νεφελην 35 και φωνη εγενετο εκ της νεφελησ λεγουσα ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ αυτου ακουετε 36 και εν τω γενεσθαι την φωνην ευρεθη ο ιηουσοσ μονοσ και αυτοι εσιγησαν και ουδενι απηγγειλαν εν εκειναισ ταισ ημεραισ ουδεν ων εωρακασιν 37 εγενετο δε εν τη εξησ ημερα κατελθοντων αυτων απο του ορουσ συνηντησεν αυτω οχλοσ πολυσ 38 και ιδου ανηρ απο του οχλου ανεβοησεν λεγων διδασκαλε δεομαι σου επιβλεψαι επι τον υιον μου οτι μονογενησ εστιν μοι 39 και ιδου πνευμα λαμβανει αυτον και εξαιφνησ κραζει και σπαρασσει αυτον μετα αφρου και μογισ αποχωρει απ αυτου συντριβον αυτον 40 και εδεθητην των μαθητων σου ινα εκβαλωσιν αυτο και ουκ ηδυνηθησαν 41 αποκριθεισ δε ο ιηουσοσ ειπεν ω γενεα απιστοσ και διεστραμμενη εωσ ποτε εσομαι προς υμασ και ανεξομαι υμων προσαγαγε τον υιον σου ωδε

42 ετι δε προσερχομενου αυτου ερρηξεν αυτον το δαιμονιον και συνεσπαραξεν επετιμησεν δε ο ιησους τω πνευματι τω ακαθαρτω και ιασατο τον παιδα και απεδωκεν αυτον τω πατρι αυτου 43 εξεπλησοντο δε παντες επι τη μεγαλειοτητι του θεου παντων δε θαυμαζοντων επι πασιν οισ εποιησεν ο ιησους ειπεν προς τους μαθητας αυτου 44 θεσθε υμεις εις τα ωτα υμων τους λογους τουτους ο γαρ υιος του ανθρωπου μελλει παραδιδοσθαι εις χειρας ανθρωπων 45 οι δε ηγνουον το ρημα τουτο και ην παρακεκαλυμμενον απ αυτων ινα μη αισθωνται αυτο και εφοβουντο ερωτησαι αυτον περι του ρηματος τουτου 46 εισηλθεν δε διαλογισμος εν αυτοις το τις αν ειη μειζων αυτων 47 ο δε ιησους ιδων τον διαλογισμον της καρδιας αυτων επιλαβομενος παιδιου εστησεν αυτο παρ εαυτω 48 και ειπεν αυτοις ος εαν δεζηται τουτο το παιδιον επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος εαν εμε δεζηται δεχεται τον αποστειλαντα με ο γαρ μικροτερος εν πασιν υμιν υπαρχων ουτος εσται μεγας 49 αποκριθεις δε ο ιωαννης ειπεν επιστατα ειδομεν τινα επι τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει μεθ ημων 50 και ειπεν προς αυτον ο ιησους μη κωλυετε ος γαρ ουκ εστιν καθ ημων υπερ ημων εστιν 51 εγενετο δε εν τω συμπληρουσθαι τας ημερας της αναληψεως αυτου και αυτος το προσωπον αυτου εστηριξεν του πορευεσθαι εις ιερουσαλημ 52 και απεστειλεν αγγελους προ προσωπου αυτου και πορευθεντες εισηλθον εις κωμην σαμαρειτων ωστε ετοιμασαι αυτω 53 και ουκ εδεξαντο αυτον οτι το προσωπον

αυτου ην πορευομενον εις ιερουσαλημ 54 ιδοντες δε οι μαθηται αυτου ιακωβος και ιωαννης ειπον κυριε θελεις ειπωμεν πυρ καταβηναι απο του ουρανου και αναλωσαι αυτους ως και ηλιας εποιησεν 55 στραφεις δε επετιμησεν αυτοις και ειπεν ουκ οιδατε οιου πνευματος εστε υμεις 56 ο γαρ υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν ψυχας ανθρωπων απολεσαι αλλα σωσαι και επορευθησαν εις ετεραν κωμην 57 εγενετο δε πορευομενων αυτων εν τη οδω ειπεν τις προς αυτον ακολουθησω σοι οπου αν απερχη κυριε 58 και ειπεν αυτω ο ιησους αι αλωπεκες φωλεους εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεις ο δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη 59 ειπεν δε προς ετερον ακολουθει μοι ο δε ειπεν κυριε επιτρεψον μοι απελθοντι πρωτον θαψαι τον πατερα μου 60 ειπεν δε αυτω ο ιησους αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους συ δε απελθων διαγγελλε την βασιλειαν του θεου 61 ειπεν δε και ετερος ακολουθησω σοι κυριε πρωτον δε επιτρεψον μοι αποταξασθαι τοις εις τον οικον μου 62 ειπεν δε ο ιησους προς αυτον ουδεις επιβαλων την χειρα αυτου επ αροτρον και βλεπων εις τα οπισω ευθετος εστιν εις την βασιλειαν του θεου

10 μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο κυριος και ετερους εβδομηκοντα και απεστειλεν αυτους ανα δυο προ προσωπου αυτου εις πασαν πολιν και τοπον ου εμελλεν αυτος ερχεσθαι 2 ελεγεν ουν προς αυτους ο μεν θερισμος πολυς οι δε εργαται ολιγοι δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλη εργατας εις τον θερισμον αυτου 3 υπαγετε ιδου εγω αποστελλω υμας ως

αρνας εν μεσω λυκων 4 μη βασταζετε βαλαντιον μη πηραν μηδε υποδηματα και μηδενα κατα την οδον ασπασησθε 5 εις ην δ αν οικιαν εισερχησθε πρωτον λεγετε ειρηνη τω οικω τουτω 6 και εαν η εκει υιοσ ειρηνησ επαναπαυσεται επ αυτον η ειρηνη υμων ει δε μηγε εφ υμασ ανακαμψει 7 εν αυτη δε τη οικια μενετε εσθιοντες και πινοντες τα παρ αυτων αξιοσ γαρ ο εργατησ του μισθου αυτου εστιν μη μεταβαινετε εξ οικιασ εις οικιαν 8 και εις ην αν πολιν εισερχησθε και δεχωνται υμασ εσθιετε τα παρατιθεμενα υμιν 9 και θεραπευετε τουσ εν αυτη ασθενεισ και λεγετε αυτοισ ηγγικεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου 10 εις ην δ αν πολιν εισερχησθε και μη δεχωνται υμασ εξελθοντες εις τασ πλατειασ αυτησ ειπατε 11 και τον κονιορτον τον κολληθεντα ημιν εκ τησ πολεωσ υμων απομασσομεθα υμιν πλην τουτο γινωσκετε οτι ηγγικεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου 12 λεγω υμιν οτι σοδομοισ εν τη ημερα εκεινη ανεκτοτερον εσται η τη πολει εκεινη 13 ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεισ αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω καθημεναι μετενοησαν 14 πλην τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν τη κρισει η υμιν 15 και συ καπερναουμ η εωσ του ουρανου υψωθεισα εωσ αδου καταβιβασθησθαι (Hades g86) 16 ο ακουων υμων εμου ακουει και ο αθετων υμασ εμε αθετει ο δε εμε αθετων αθετει τον αποστειλαντα με 17 υπεστρεψαν δε οι εβδομηκοντα μετα χαρασ λεγοντες κυριε και τα δαιμονια υποτασσεται ημιν εν τω ονοματι σου 18 ειπεν δε αυτοισ εθεωρουν τον σαταναν ωσ αστραπην εκ του

ουρανου πεσοντα 19 ιδου διδωμι υμιν την εξουσιαν του πατειν επανω οφειων και σκορπιων και επι πασαν την δυναμιν του εχθρου και ουδεν υμασ ου μη αδικησθαι 20 πλην εν τουτω μη χαιρετε οτι τα πνευματα υμιν υποτασσεται χαιρετε δε οτι τα ονοματα υμων εγραφη εν τοισ ουρανοισ 21 εν αυτη τη ωρα ηγαλλιασατο τω πνευματι ο ιησουσ και ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και τησ γησ οτι απεκρυψασ ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψασ αυτα νηπιοισ ναι ο πατηρ οτι ουτωσ εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου 22 και στραφεισ προσ τουσ μαθητασ ειπεν παντα μοι παρεδοθη υπο του πατροσ μου και ουδεις γινωσκει τισ εστιν ο υιοσ ει μη ο πατηρ και τισ εστιν ο πατηρ ει μη ο υιοσ και ω εαν βουληται ο υιοσ αποκαλυψαι 23 και στραφεισ προσ τουσ μαθητασ κατ ιδιαν ειπεν μακαριοι οι οφθαλμοι οι βλεποντες α βλεπετε 24 λεγω γαρ υμιν οτι πολλοι προφηται και βασιλεισ ηθελησαν ιδειν α υμεισ βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν 25 και ιδου νομικοσ τισ ανεστη εκπειραζων αυτον και λεγων διδασκαλε τι ποιησασ ζωην αιωνιον κληρονομησω (aiōnios g166) 26 ο δε ειπεν προσ αυτον εν τω νομω τι γεγραπται πωσ αναγινωσκεις 27 ο δε αποκριθεισ ειπεν αγαπησεισ κυριον τον θεον σου εξ ολησ τησ καρδιασ σου και εξ ολησ τησ ψυχησ σου και εξ ολησ τησ ισχυοσ σου και εξ ολησ τησ διανοιασ σου και τον πλησιον σου ωσ σεαυτον 28 ειπεν δε αυτω ορθωσ απεκριθησ τουτο ποιει και ζηση 29 ο δε θελων δικαιουν εαυτον ειπεν προσ τον ιησουν και τισ εστιν μου πλησιον 30 υπολαβων

δε ο ιησους ειπεν ανθρωπος τισ κατεβαινεν απο ιερουσαλημ εις ιεριχω και λησταισ περιεπεσεν οι και εκδυσαντες αυτον και πληγασ επιθεντες απηλθον αφεντες ημιθανη τυχανοντα **31** κατα συγκυριαν δε ιερευσ τισ κατεβαινεν εν τη οδω εκεινη και ιδων αυτον αντιπαρηλθεν **32** ομοιωσ δε και λευιτησ γενομενος κατα τον τοπον ελθων και ιδων αντιπαρηλθεν **33** σαμαρειτησ δε τισ οδευων ηλθεν κατ αυτον και ιδων αυτον εσπλαγχνισθη **34** και προσελθων κατεδησεν τα τραυματα αυτου επιχεων ελαιον και οινον επιβιβασασ δε αυτον επι το ιδιον κτηνοσ ηγαγεν αυτον εις πανδοχειον και επεμεληθη αυτου **35** και επι την αυριον εξελθων εκβαλων δυο δηναρια εδωκεν τω πανδοχει και ειπεν αυτω επιμεληθητι αυτου και ο τι αν προσδαπανησισ εγω εν τω επανερχεσθαι με αποδωσω σοι **36** τισ ουν τουτων των τριων πλησιον δοκει σοι γεγονεναι του εμπεσοντοσ εις τουσ ληστας **37** ο δε ειπεν ο ποιησασ το ελεοσ μετ αυτου ειπεν ουν αυτω ο ιησους πορευου και συ ποιει ομοιωσ **38** εγενετο δε εν τω πορευεσθαι αυτουσ και αυτοσ εισηλθεν εις κωμην τινα γυνη δε τισ ονοματι μαρθα υπεδεξατο αυτον εις τον οικον αυτησ **39** και τηδε ην αδελφη καλουμενη μαρια η και παρακαθισασα παρα τουσ ποδας του ιησου ηκουεν τον λογον αυτου **40** η δε μαρθα περιεσπατο περι πολλην διακονιαν επιστασα δε ειπεν κυριε ου μελει σοι οτι η αδελφη μου μονην με κατελειπεν διακονειν ειπε ουν αυτη ινα μοι συναντιλαβηται **41** αποκριθεισ δε ειπεν αυτη ο ιησους μαρθα μαρθα μεριμνας και τυρβαζη περι πολλα **42**

ενοσ δε εστιν χρεια μαρια δε την αγαθην μεριδα εξελεξατο ητισ ουκ αφαιρεθησεται απ αυτησ

11 και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν τοπω τινι προσευχομενον ωσ επαυσατο ειπεν τισ των μαθητων αυτου προς αυτον κυριε διδαξον ημασ προσευχεσθαι καθωσ και ιωαννησ εδιδαξεν τουσ μαθητασ αυτου **2** ειπεν δε αυτοισ οταν προσευχησθε λεγετε πατερ ημων ο εν τοισ ουρανοισ αγιασθητω το ονομα σου ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ωσ εν ουρανω και επι τησ γησ **3** τον αρτον ημων τον επιουσιον διδου ημιν το καθ ημεραν **4** και αφεσ ημιν τασ αμαρτιασ ημων και γαρ αυτοι αφιεμεν παντι οφειλοντι ημιν και μη εισενεγκησ ημασ εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημασ απο του πονηρου **5** και ειπεν προς αυτουσ τισ εξ υμων εξει φιλον και πορευεσεται προς αυτον μεσονυκτιου και ειπη αυτω φιλε χρησον μοι τρεισ αρτουσ **6** επειδη φιλοσ παρεγενετο εξ οδου προς με και ουκ εχω ο παραθησω αυτω **7** κακεινοσ εσωθεν αποκριθεισ ειπη μη μοι κοπουσ παρεχε ηδη η θυρα κεκλεισται και τα παιδια μου μετ εμου εις την κοιτην εισιν ου δυναμαι αναστασ δουναι σοι **8** λεγω υμιν ει και ου δωσει αυτω αναστασ δια το ειναι αυτου φιλον δια γε την αναιδειαν αυτου εγερθεισ δωσει αυτω οσον χρηζει **9** καγω υμιν λεγω αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν **10** πασ γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται **11** τινα δε υμων τον πατερα αιτησει ο υιοσ αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω η και ιχθυν μη αντι ιχθυοσ οφιν επιδωσει αυτω **12** η και εαν αιτηση ωον μη επιδωσει αυτω σκορπιον **13** ει

ουν υμεις πονηροι υπαρχοντες οιδατε δοματα αγαθα διδονται τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ ο εξ ουρανου δωσει πνευμα αγιον τοις αιτουσιν αυτον 14 και ην εκβαλλων δαιμονιον και αυτο ην κωφον εγενετο δε του δαιμονιου εξελθοντος ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι 15 τινες δε εξ αυτων ειπον εν βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια 16 ετεροι δε πειραζοντες σημειον παρ αυτου εζητουν εξ ουρανου 17 αυτοσ δε ειδωσ αυτων τα διανοηματα ειπεν αυτοις πασα βασιλεια εφ εαυτην διαμερισθεισα ερημουται και οικος επι οικον πιπτει 18 ει δε και ο σατανας εφ εαυτον διμερισθη πως σταθησεται η βασιλεια αυτου οτι λεγετε εν βεελζεβουλ εκβαλλει με τα δαιμονια 19 ει δε εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο κριται υμων αυτοι εσονται 20 ει δε εν δακτυλω θεου εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου 21 οταν ο ισχυροσ καθωπλισμενοσ φυλασση την εαυτου αυλην εν ειρηνη εστιν τα υπαρχοντα αυτου 22 επαν δε ο ισχυροτεροσ αυτου επελθων νικηση αυτον την πανοπλιαν αυτου αιρει εφ η επεποιθει και τα σκυλα αυτου διαδιδωσιν 23 ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει 24 οταν το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και μη ευρισκον λεγει υποστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον 25 και ελθον ευρισκει σεσαρωμενον και κεκοσμημενον 26 τοτε πορευεται και παραλαμβανει επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και ελθοντα

κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων 27 εγενετο δε εν τω λεγειν αυτον ταυτα επαρασα τισ γυνη φωνην εκ του οχλου ειπεν αυτω μακαρια η κοιλια η βαστασασα σε και μαστοι ουσ εθηλασασ 28 αυτοσ δε ειπεν μενουνγε μακαριοι οι ακουοντες τον λογον του θεου και φυλασσοντες αυτον 29 των δε οχλων επαθροιζομενων ηρξατο λεγειν η γενεα αυτη πονηρα εστιν σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου 30 καθωσ γαρ εγενετο ιωνασ σημειον τοις νινευιταισ ουτωσ εσται και ο υιοσ του ανθρωπου τη γενεα ταυτη 31 βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα των ανδρων της γενεασ ταυτησ και κατακρινει αυτοουσ οτι ηλθεν εκ των περατων της γησ ακουσαι την σοφιαν σολομωνοσ και ιδου πλειον σολομωνοσ ωδε 32 ανδρεσ νινευι αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεασ ταυτησ και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε 33 ουδεις δε λυχνον αφασ εις κρυπτην τιθησιν ουδε υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν ινα οι εισπορευομενοι το φεγγοσ βλεπωσιν 34 ο λυχνοσ του σωματοσ εστιν ο οφθαλμοσ οταν ο οφθαλμοσ σου απλουσ η και ολον το σωμα σου φωτεινον εστιν επαν δε πονηροσ η και το σωμα σου σκοτεινον 35 σκοπει ουν μη το φωσ το εν σοι σκοτοσ εστιν 36 ει ουν το σωμα σου ολον φωτεινον μη εχον τι μεροσ σκοτεινον εσται φωτεινον ολον ωσ οταν ο λυχνοσ τη αστραπη φωτιζη σε 37 εν δε τω λαλησαι ηρωτα αυτον φαρισαιοσ τισ οπωσ αριστηση παρ αυτω εισελθων δε ανεπεσεν 38 ο δε φαρισαιοσ ιδων

εθαυμασεν οτι ου πρωτον εβαπτισθη προ του
αριστου 39 ειπεν δε ο κυριος προς αυτον νυν
υμεις οι φαρισαιοι το εξωθεν του ποτηριου και
του πινακος καθαριζετε το δε εσωθεν υμων
γεμει αρπαγησ και πονηριασ 40 αφρονες ουχ
ο ποιησασ το εξωθεν και το εσωθεν εποιησεν
41 πλην τα ενοντα δοτε ελεημοσυνην και ιδου
παντα καθαρα υμιν εστιν 42 αλλ ουαι υμιν τοις
φαρισαιοις οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον και
το πηγανον και παν λαχανον και παρερχεσθε
την κρισιν και την αγαπην του θεου ταυτα εδει
ποιησαι κακεινα μη αφιεναι 43 ουαι υμιν τοις
φαρισαιοις οτι αγαπατε την πρωτοκαθεδριαν εν
ταις συναγωγαϊς και τουσ ασπασμους εν ταις
αγοραις 44 ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι
υποκριται οτι εστε ωσ τα μνημεια τα αδηλα
και οι ανθρωποι περιπατουντεσ επανω ουκ
οιδασιν 45 αποκριθεισ δε τισ των νομικων
λεγει αυτω διδασκαλε ταυτα λεγων και ημασ
υβριζεισ 46 ο δε ειπεν και υμιν τοις νομικοις
ουαι οτι φορτιζετε τουσ ανθρωπουσ φορτια
δυσβαστακτα και αυτοι ενι των δακτυλων υμων
ου προσψανετε τοις φορτιοις 47 ουαι υμιν
οτι οικοδομειτε τα μνημεια των προφητων οι
δε πατερεσ υμων απεκτειναν αυτοουσ 48 αρα
μαρτυρειτε και συνευδοκειτε τοις εργοις των
πατερων υμων οτι αυτοι μεν απεκτειναν αυτοουσ
υμεις δε οικοδομειτε αυτων τα μνημεια 49 δια
τουτο και η σοφια του θεου ειπεν αποστωλεισ εις
αυτουσ προφητασ και αποστολουσ και εξ αυτων
αποκτενουσιν και εκδιωξουσιν 50 ινα εκζητηθη
το αιμα παντων των προφητων το εκχνομενον
απο καταβολησ κοσμου απο τησ γενεασ ταυτησ 51

απο του αιματοσ αβελ εωσ του αιματοσ ζαχαριου
του απολομενου μεταξυ του θυσιαστηριου και
του οικου ναι λεγω υμιν εκζητηθησεται απο
τησ γενεασ ταυτησ 52 ουαι υμιν τοις νομικοις
οτι ηρατε την κλειδα τησ γνωσεωσ αυτοι ουκ
εισηλθετε και τουσ εισερχομενουσ εκωλυσατε 53
λεγοντοσ δε αυτου ταυτα προς αυτοουσ ηρξαντο
οι γραμματαις και οι φαρισαιοι δεινωσ ενεχειν
και αποστοματιζειν αυτον περι πλειονων 54
ενεδρευοντεσ αυτον ζητουντεσ θηρευσαι τι εκ
του στοματοσ αυτου ινα κατηγορησωσιν αυτου
12 εν οισ επισυναχθεισων των μυριαδων του
οχλου ωστε καταπατειν αλληλουσ ηρξατο λεγειν
προς τουσ μαθητασ αυτου πρωτον προσεχετε
εαυτοις απο τησ ζυμησ των φαρισαιων ητισ
εστιν υποκρισις 2 ουδεν δε συγκεκαλυμμενον
εστιν ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο
ου γνωσθησεται 3 ανθ ων οσα εν τη σκοτια
ειπατε εν τω φωτι ακουσθησεται και ο προς το
ουσ ελαλησατε εν τοις ταμειοις κηρυχθησεται
επι των δωματων 4 λεγω δε υμιν τοις φιλοις
μου μη φοβηθητε απο των αποκτενοντων το
σωμα και μετα ταυτα μη εχοντων περισσοτερον
τι ποιησαι 5 υποδειξω δε υμιν τινα φοβηθητε
φοβηθητε τον μετα το αποκτειναι εξουσιαν
εχοντα εμβαλειν εις την γεενναν ναι λεγω υμιν
τουτον φοβηθητε (Geenna g1067) 6 ουχι πεντε
στρουθια πωλειται ασσαριων δυο και εν εξ αυτων
ουκ εστιν επιλελησμενον ενωπιον του θεου 7
αλλα και αι τριχεσ τησ κεφαλησ υμων πασαι
ηριθμηνται μη ουν φοβεισθε πολλων στρουθιων
διαφερετε 8 λεγω δε υμιν πασ οσ αν ομολογηση
εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων και ο υιοσ

του ανθρωπου ομολογησει εν αυτω εμπροσθεν των αγγελων του θεου 9 ο δε αρνησαμενος με ενωπιον των ανθρωπων απαρνηθησεται ενωπιον των αγγελων του θεου 10 και πασ οσ ερει λογον εις τον υιον του ανθρωπου αφεθησεται αυτω δε εις το αγιον πνευμα βλασφημησαντι ουκ αφεθησεται 11 οταν δε προσφερωσιν υμασ επι τασ συναγωγασ και τασ αρχασ και τασ εξουσιασ μη μεριμνατε πως η τι απολογησηθε η τι ειπητε 12 το γαρ αγιον πνευμα διδαξει υμασ εν αυτη τη ωρα α δει ειπειν 13 ειπεν δε τισ αυτω εκ του οχλου διδασκαλε ειπε τω αδελφω μου μερισασθαι μετ εμου την κληρονομιαν 14 ο δε ειπεν αυτω ανθρωπε τισ με κατεστησεν δικαστην η μεριστην εφ υμασ 15 ειπεν δε προσ αυτουσ ορατε και φυλασσεσθε απο της πλεονεξιασ οτι ουκ εν τω περισσευειν τινι η ζωη αυτω εστιν εκ των υπαρχοντων αυτου 16 ειπεν δε παραβολην προσ αυτουσ λεγων ανθρωπου τινουσ πλουσιου ευφορησεν η χωρα 17 και διελογιζετο εν εαυτω λεγων τι ποιησω οτι ουκ εχω που συναξω τουσ καρπουσ μου 18 και ειπεν τουτο ποιησω καθελω μου τασ αποθηκασ και μειζονασ οικοδομησω και συναξω εκει παντα τα γενηματα μου και τα αγαθα μου 19 και ερω τη ψυχη μου ψυχη εχεισ πολλα αγαθα κειμενα εις ετη πολλα αναπαουσ φαγε πιε ευφραινου 20 ειπεν δε αυτω ο θεοσ αφρον ταυτη τη νυκτι την ψυχην σου απαιτουσιν απο σου α δε ητοιμασασ τινι εσται 21 ουτωσ ο θησαυριζων εαυτω και μη εις θεον πλουτων 22 ειπεν δε προσ τουσ μαθητασ αυτου δια τουτο υμιν λεγω μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε μηδε τω σωματι τι

ενδυσηθε 23 η ψυχη πλειον εστιν της τροφησ και το σωμα του ενδυματοσ 24 κατανοησατε τουσ κορακασ οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν οισ ουκ εστιν ταμειον ουδε αποθηκη και ο θεοσ τρεφει αυτουσ ποσω μαλλον υμεισ διαφερετε των πετεινων 25 τισ δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα 26 ει ουν ουτε ελαχιστον δυνασθε τι περι των λοιπων μεριμνατε 27 κατανοησατε τα κρινα πως αυξανει ου κοπια ουδε νηθει λεγω δε υμιν ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ωσ εν τουτων 28 ει δε τον χορτον εν τω αγρω σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεοσ ουτωσ αμφιεννυσιν ποσω μαλλον υμασ ολιγοπιστοι 29 και υμεισ μη ζητειτε τι φαγητε η τι πιητε και μη μετεωριζεσθε 30 ταυτα γαρ παντα τα εθνη του κοσμου επιζητει υμων δε ο πατηρ οιδεν οτι χρηζετε τουτων 31 πλην ζητειτε την βασιλειαν του θεου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν 32 μη φοβου το μικρον ποιμνιον οτι ευδοκησεν ο πατηρ υμων δουναι υμιν την βασιλειαν 33 πωλησατε τα υπαρχοντα υμων και δοτε ελεημοσυνην ποιησατε εαυτοισ βαλαντια μη παλαιουμενα θησαυρον ανεκλειπτον εν τοισ ουρανοισ οπου κλεπτησ ουκ εγγιζει ουδε σης διαφθειρει 34 οπου γαρ εστιν ο θησαυροσ υμων εκει και η καρδια υμων εσται 35 εστωσαν υμων αι οσφυεσ περιεζωσμεναι και οι λυχνιοι καιομενοι 36 και υμεισ ομοιοι ανθρωποισ προσδεχομενοισ τον κυριον εαυτων ποτε αναλυση εκ των γαμων ινα ελθοντοσ και κρουσαντοσ ευθεωσ ανοιξωσιν αυτω 37 μακαριοι οι δουλοι εκεινοι οουσ ελθων ο κυριοσ ευρησει

γρηγορουντας αμην λεγω υμιν οτι περιζωσεται και ανακλινει αυτους και παρελθων διακονησει αυτοις **38** και εαν ελθη εν τη δευτερα φυλακη και εν τη τριτη φυλακη ελθη και ευρη ουτως μακαριοι εισιν οι δουλοι εκεινοι **39** τουτο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια ωρα ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν αφηκεν διορυγηται τον οικον αυτου **40** και υμεις ουν γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται **41** ειπεν δε αυτω ο πετρος κυριε προς ημας την παραβολην ταυτην λεγεις η και προς παντας **42** ειπεν δε ο κυριος τις αρα εστιν ο πιστος οικονομος και φρονιμος ον καταστησει ο κυριος επι της θεραπειας αυτου του διδοναι εν καιρω το σιτομετριον **43** μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα ουτως **44** αληθως λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον **45** εαν δε ειπη ο δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριος μου ερχεσθαι και αρζηται τυπτειν τους παιδας και τας παιδικασ εσθιειν τε και πινειν και μεθυσκεσθαι **46** ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα των απιστων θησει **47** εκεινος δε ο δουλος ο γνους το θελημα του κυριου εαυτου και μη ετοιμασας μηδε ποιησας προς το θελημα αυτου δαρησεται πολλας **48** ο δε μη γνους ποιησας δε αξια πληγων δαρησεται ολιγας παντι δε ω εδοθη πολυ πολυ ζητηθησεται παρ αυτου και ω παρεθεντο πολυ περισσοτερον αιτησουσιν αυτον **49** πυρ ηλθον βαλειν εισ την γην και τι θελω ει

ηδη ανηφθη **50** βαπτισμα δε εχω βαπτισθηναι και πως συνεχομαι εως ου τελεσθη **51** δοκειτε οτι ειρηνην παρεγενομην δουναι εν τη γη ουχι λεγω υμιν αλλ η διαμερισμον **52** εσονται γαρ απο του νυν πεντε εν οικω ενι διαμεμερισμενοι τρεις επι δυσιν και δυο επι τρισιν **53** διαμερισθησεται πατηρ επι υιω και υιος επι πατρι μητηρ επι θυγατρι και θυγατηρ επι μητρι πενθερα επι την νυμφην αυτης και νυμφη επι την πενθεραν αυτης **54** ελεγεν δε και τοις οχλοις οταν ιδητε την νεφελην ανατελλουσαν απο δυσμων ευθεως λεγετε ομβρος ερχεται και γινεται ουτως **55** και οταν νοτον πνεοντα λεγετε οτι καυσων εσται και γινεται **56** υποκριται το προσωπον της γης και του ουρανου οιδατε δοκιμαζειν τον δε καιρον τουτον πως ου δοκιμαζετε **57** τι δε και αφ εαυτων ου κρινετε το δικαιον **58** ως γαρ υπαγεις μετα του αντιδικου σου επ αρχοντα εν τη οδω δος εργασιαν απηλλαχθαι απ αυτου μηποτε κατασυρη σε προς τον κριτην και ο κριτης σε παραδω τω πρακτορι και ο πρακτωρ σε βαλη εισ φυλακην **59** λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως ου και τον εσχατον λεπτον αποδωσ

13 παρησαν δε τινες εν αυτω τω καιρω απαγγελοντες αυτω περι των γαλιλαιων ων το αιμα πιλατος εμιξεν μετα των θυσιων αυτων **2** και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις δοκειτε οτι οι γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι παρα παντας τους γαλιλαιους εγενοντο οτι τοιαυτα πεπονθασιν **3** ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ωσαυτως απολεισθε **4** η εκεινοι οι δεκα και οκτω εφ ους επεσεν ο πυργος εν τω σιλωαμ και απεκτεινεν αυτους δοκειτε

οτι ουτοι οφειλεται εγενοντο παρα παντας ανθρωπους τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ 5 ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ομοιωσ απολεισθε 6 ελεγεν δε ταυτην την παραβολην συκτην ειχεν τισ εν τω αμπελωνι αυτου πεφυτευμενην και ηλθεν ζητων καρπον εν αυτη και ουχ ευρεν 7 ειπεν δε προς τον αμπελουργον ιδου τρια ετη ερχομαι ζητων καρπον εν τη συκτη ταυτη και ουχ ευρισκω εκκοψον αυτην ινα τι και την γην καταργει 8 ο δε αποκριθεις λεγει αυτω κυριε αφες αυτην και τουτο το ετος εως ουτου σκαψω περι αυτην και βαλω κοπρια 9 καν μεν ποιηση καρπον ει δε μηγε εις το μελλον εκκοψεις αυτην 10 ην δε διδασκων εν μια των συναγωγων εν τοις σαββασιν 11 και ιδου γυνη ην πνευμα εχουσα ασθενειας ετη δεκα και οκτω και ην συγκυπτουσα και μη δυναμενη ανακυψαι εις το παντελεσ 12 ιδων δε αυτην ο ιησους προσεφωνησεν και ειπεν αυτη γυνη απολελυσαι της ασθενειας σου 13 και επεθηκεν αυτη τας χειρας και παραχημα ανωρθωθη και εδοξαζεν τον θεον 14 αποκριθεις δε ο αρχισυναγωγος αγανακτων οτι τω σαββατω εθεραπευσεν ο ιησους ελεγεν τω οχλω εξ ημεραι εισιν εν αις δει εργαζεσθαι εν ταυταις ουν ερχομενοι θεραπευεσθε και μη τη ημερα του σαββατου 15 απεκριθη ουν αυτω ο κυριος και ειπεν υποκριται εκαστος υμων τω σαββατω ου λυει τον βουν αυτου η τον ονον απο της φατνης και απαγαγων ποτιζει 16 ταυτην δε θυγατερα αβρααμ ουσαν ην εδησεν ο σατανας ιδου δεκα και οκτω ετη ουκ εδει λυθηναι απο του δεσμου τουτου τη ημερα του σαββατου 17 και

ταυτα λεγοντος αυτου κατησχυνοντο παντες οι αντικειμενοι αυτω και πας ο οχλος εχαιρεν επι πασιν τοις ενδοξοις τοις γινομενοις υπ αυτου 18 ελεγεν δε τινι ομοια εστιν η βασιλεια του θεου και τινι ομοιωσω αυτην 19 ομοια εστιν κοκκω σιναπεωσ ον λαβων ανθρωπος εβαλεν εις κηπον εαυτου και ηυξησεν και εγενετο εις δενδρον μεγα και τα πετεινα του ουρανου κατεσκηνωσεν εν τοις κλαδοις αυτου 20 παλιν ειπεν τινι ομοιωσω την βασιλειαν του θεου 21 ομοια εστιν ζυμη ην λαβουσα γυνη ενεκρυψεν εις αλευρου σατα τρια εως ου εξυμωθη ολον 22 και διεπορευετο κατα πολεις και κωμασ διδασκων και πορειαν ποιουμενος εις ιερουσαλημ 23 ειπεν δε τισ αυτω κυριε ει ολιγοι οι σωζομενοι ο δε ειπεν προς αυτους 24 αγωνιζεσθε εισελθειν δια της στενης πυλης οτι πολλοι λεγω υμιν ζητησουσιν εισελθειν και ουκ ισχουσιν 25 αφ ου αν εγερθη ο οικοδεσποτης και αποκλειση την θυραν και αρξησθε εξω εσταναι και κρουειν την θυραν λεγοντες κυριε κυριε ανοιξον ημιν και αποκριθεις ερει υμιν ουκ οιδα υμασ ποθεν εστε 26 τοτε αρξεσθε λεγειν εφαγομεν ενωπιον σου και επιομεν και εν ταις πλαταιαις ημων εδιδασα 27 και ερει λεγω υμιν ουκ οιδα υμασ ποθεν εστε αποστητε απ εμου παντες οι εργαται της αδικιας 28 εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγγμος των οδοντων οταν οψησθε αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και παντας τους προφητας εν τη βασιλεια του θεου υμασ δε εκβαλλομενους εξω 29 και ηξουσιν απο ανατολων και δυσμων και βορρα και νοτου και ανακλιθησονται εν τη βασιλεια του θεου 30 και ιδου εισιν εσχατοι οι εσονται πρωτοι

και εισιν πρωτοι οι εσονται εσχατοι **31** εν αυτη τη ημερα προσηλθον τινες φαρισαιοι λεγοντες αυτω εξελθε και πορευου εντευθεν οτι ηρωδης θελει σε αποκτειναι **32** και ειπεν αυτοις πορευθεντες ειπατε τη αλωπεκι ταυτη ιδου εκβαλλω δαιμονια και ιασεις επιτελω σημερον και αυριον και τη τριτη τελειουμαι **33** πλην δει με σημερον και αυριον και τη εχομενη πορευεσθαι οτι ουκ ενδεχεται προφητην απολεσθαι εξω ιερουσαλημ **34** ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτενουσα τους προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναξαι τα τεκνα σου ον τροπον ορνισ την εαυτησ νοσσιαν υπο τας πτερυγασ και ουκ ηθελησατε **35** ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων ερημος λεγω δε υμιν οτι ου μη με ιδητε εωσ αν ηξει οτε ειπητε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

14 και εγενετο εν τω ελθειν αυτον εις οικον τινος των αρχοντων των φαρισαιων σαββατω φαγειν αρτον και αυτοι ησαν παρατηρουμενοι αυτον **2** και ιδου ανθρωπος τισ ην υδρωπικος εμπροσθεν αυτου **3** και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς τους νομικους και φαρισαιους λεγων ει εξεστιν τω σαββατω θεραπευειν **4** οι δε ησυχασαν και επιλαβομενος ιασατο αυτον και απελυσεν **5** και αποκριθεις προς αυτους ειπεν τινος υμων υιος η βουσ εις φρεαρ εμπεσειται και ουκ ευθεωσ ανασπασει αυτον εν τη ημερα του σαββατου **6** και ουκ ισχυσαν ανταποκριθηναι αυτω προς ταυτα **7** ελεγεν δε προς τους κεκλημενους παραβολην επεχων πως τας πρωτοκλισιασ εξελεγοντο λεγων προς αυτους **8** οταν κληθης υπο τινος εις γαμους μη κατακλιθης εις την πρωτοκλισιαν

μηποτε εντιμοτερος σου η κεκλημενος υπ αυτου **9** και ελθων ο σε και αυτον καλεσασ ερει σοι δος τουτω τοπον και τοτε αρξη μετ αισχυνης τον εσχατον τοπον κατεχειν **10** αλλ οταν κληθης πορευθεις αναπεσε εις τον εσχατον τοπον ινα οταν ελθη ο κεκληκωσ σε ειπη σοι φιλε προσαναβηθι ανωτερον τοτε εσται σοι δοξα ενωπιον των συνανακειμενων σοι **11** οτι πασ ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται και ο ταπεινων εαυτον υψωθησεται **12** ελεγεν δε και τω κεκληκοτι αυτον οταν ποιησ αριστον η δειπνον μη φωνει τους φιλους σου μηδε τους αδελφους σου μηδε τους συγγενεις σου μηδε γειτονας πλουσιους μηποτε και αυτοι σε αντικαλεσωσιν και γενηται σοι ανταποδομα **13** αλλ οταν ποιησ δοχην καλει πτωχους αναπηρους χωλους τυφλους **14** και μακαριος εση οτι ουκ εχουσιν ανταποδουναι σοι ανταποδοθησεται γαρ σοι εν τη αναστασει των δικαιων **15** ακουσασ δε τισ των συνανακειμενων ταυτα ειπεν αυτω μακαριος οσ φαγεται αριστον εν τη βασιλεια του θεου **16** ο δε ειπεν αυτω ανθρωπος τισ εποιησεν δειπνον μεγα και εκαλεσεν πολλους **17** και απεστειλεν τον δουλων αυτου τη ωρα του δειπνου ειπειν τοις κεκλημενοις ερχεσθε οτι ηδη ετοιμα εστιν παντα **18** και ηρξαντο απο μιας παραιτεισθαι παντες ο πρωτος ειπεν αυτω αγρον ηγορασα και εχω αναγκην εξελθειν και ιδειν αυτον ερωτω σε εχε με παρητημενον **19** και ετερος ειπεν ζευγη βων ηγορασα πεντε και πορευομαι δοκιμασαι αυτα ερωτω σε εχε με παρητημενον **20** και ετερος ειπεν γυναικα εγημα και δια τουτου ου δυναμαι ελθειν **21** και παραγενομενος ο

δουλος εκεινος απηγγειλεν τω κυριω αυτου ταυτα τοτε οργισθεισ ο οικοδεσποτης ειπεν τω δουλω αυτου εξελθε ταχεως εισ τας πλατειασ και ρυμασ της πολεωσ και τουσ πτωχουσ και αναπηρουσ και χωλουσ και τυφλουσ εισαγαγε ωδε **22** και ειπεν ο δουλος κυριε γεγονεν ωσ επεταξασ και ετι τοποσ εστιν **23** και ειπεν ο κυριουσ προσ τον δουλον εξελθε εισ τασ οδουσ και φραγμουσ και αναγκασον εισελθειν ινα γεμισθη ο οικουσ μου **24** λεγω γαρ υμιν οτι ουδεις των ανδρων εκεινων των κεκλημενων γευσεται μου του δειπνου πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι **25** συνεπορευοντο δε αυτω οχλοι πολλοι και στραφεισ ειπεν προσ αυτοουσ **26** ει τισ ερχεται προσ με και ου μισει τον πατερα αυτου και την μητερα και την γυναικα και τα τεκνα και τουσ αδελφουσ και τασ αδελφασ ετι δε και την εαυτου ψυχην ου δυναται μου μαθητησ ειναι **27** και οστισ ου βασταζει τον σταυρον αυτου και ερχεται οπισω μου ου δυναται ειναι μου μαθητησ **28** τισ γαρ εξ υμων ο θελων πυργον οικοδομησαι ουχι πρωτον καθισασ ψηφιζει την δαπανην ει εχει τα εισ απαρτισμον **29** ινα μηποτε θεντοσ αυτου θεμελιον και μη ισχυοντοσ εκτελεσαι παντεσ οι θεωρουντεσ αρξωνται εμπαιζειν αυτω **30** λεγοντεσ οτι ουτοσ ο ανθρωποσ ηρξατο οικοδομειν και ουκ ισχυσεν εκτελεσαι **31** η τισ βασιλευσ πορευομενοσ συμβαλειν ετερω βασιλει εισ πολεμον ουχι καθισασ πρωτον βουλευεται ει δυνατοσ εστιν εν δεκα χιλιασιν απαντησαι τω μετα εικοσι χιλιαδων ερχομενω επ αυτον **32** ει δε μηγε ετι πορρω αυτου οντοσ πρεσβειαν αποστειλασ ερωτα τα προσ ειρηνην **33** ουτωσ

ουν πασ εξ υμων οσ ουκ αποτασσεται πασιν τοισ εαυτου υπαρχουσιν ου δυναται μου ειναι μαθητησ **34** καλον το αλασ εαν δε το αλασ μωρανθη εν τινι αρτυθησεται **35** ουτε εισ γην ουτε εισ κοπριαν ευθετον εστιν εξω βαλλουσιν αυτω ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

15 ησαν δε εγγιζοντεσ αυτω παντεσ οι τελωναι και οι αμαρτωλοι ακουειν αυτου **2** και διεγογγυζον οι φαρισαιοι και οι γραμματεισ λεγοντεσ οτι ουτοσ αμαρτωλουσ προσδεχεται και συνεσθιει αυτοισ **3** ειπεν δε προσ αυτοουσ την παραβολην ταυτην λεγων **4** τισ ανθρωποσ εξ υμων εχων εκατον προβατα και απολεσασ εν εξ αυτων ου καταλειπει τα ενενηκοντα εννεα εν τη ερημω και πορευεται επι το απολωλοσ εωσ ευρη αυτο **5** και ευρων επιτιθησιν επι τουσ ωμουσ εαυτου χαιρων **6** και ελθων εισ τον οικον συγκαλει τουσ φιλουσ και τουσ γειτονασ λεγων αυτοισ συχαρητε μοι οτι ευρον το προβατον μου το απολωλοσ **7** λεγω υμιν οτι ουτωσ χαρα εσται εν τω ουρανω επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι η επι ενενηκοντα εννεα δικαιοισ οιτινεσ ου χρειαν εχουσιν μετανοιασ **8** η τισ γυνη δραχμασ εχουσα δεκα εαν απολεση δραχμην μιαν ουχι απτει λυχνον και σαροι την οικιαν και ζητει επιμελωσ εωσ οτου ευρη **9** και ευρουσα συγκαλειται τασ φιλασ και τασ γειτονασ λεγουσα συχαρητε μοι οτι ευρον την δραχμην ην απωλεσα **10** ουτωσ λεγω υμιν χαρα γινεται ενωπιον των αγγελων του θεου επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι **11** ειπεν δε ανθρωποσ τισ ειχεν δυο υιουσ **12** και ειπεν ο νεωτεροσ αυτων τω πατρι πατερ δοσ μοι το επιβαλλον μεροσ της ουσιασ και διειλεν

αυτοισ τον βιον 13 και μετ ου πολλας ημερας συναγαγων απαντα ο νεωτεροσ υιοσ απεδημησεν εισ χωραν μακραν και εκει διεσκορπισεν την ουσιαν αυτου ζων ασωτωσ 14 δαπανησαντοσ δε αυτου παντα εγενετο λιμοσ ισχυροσ κατα την χωραν εκεινην και αυτοσ ηρξατο υστερεισθαι 15 και πορευθεισ εκολληθη ενι των πολιτων της χωρασ εκεινησ και επεμψεν αυτον εισ τουσ αγρουσ αυτου βοσκειν χοιρουσ 16 και επεθυμει γεμισαι την κοιλιαν αυτου απο των κερατιων ων ησθιον οι χοιροι και ουδεισ εδιδου αυτω 17 εισ εαυτον δε ελθων ειπεν ποσοι μισθιοι του πατροσ μου περισσεουσιν αρτων εγω δε λιμω απολλυμαι 18 αναστασ πορευσομαι προσ τον πατερα μου και ερω αυτω πατερ ημαρτον εισ τον ουρανον και ενωπιον σου 19 και ουκετι ειμι αξιοσ κληθηναι υιοσ σου ποιησον με ωσ ενα των μισθιων σου 20 και αναστασ ηλθεν προσ τον πατερα αυτου ετι δε αυτου μακραν απεχοντοσ ειδεν αυτον ο πατηρ αυτου και εσπλαγχνισθη και δραμων επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και κατεφιλησεν αυτον 21 ειπεν δε αυτω ο υιοσ πατερ ημαρτον εισ τον ουρανον και ενωπιον σου και ουκετι ειμι αξιοσ κληθηναι υιοσ σου 22 ειπεν δε ο πατηρ προσ τουσ δουλουσ αυτου εξενεγκατε την στολην την πρωτην και ενδυσατε αυτον και δοτε δακτυλιον εισ την χειρα αυτου και υποδηματα εισ τουσ ποδασ 23 και ενεγκαντεσ τον μοσchon τον σιτευτον θυσατε και φαγοντεσ ευφρανθωμεν 24 οτι ουτοσ ο υιοσ μου νεκροσ ην και ανεζησεν και απολωλωσ ην και ευρεθη και ηρξαντο ευφραεισθαι 25 ην δε ο υιοσ αυτου ο πρεσβυτεροσ εν αγρω και ωσ ερχομενοσ ηγγισεν

τη οικια ηκουσεν συμφωνιασ και χορων 26 και προσκαλεσαμενοσ ενα των παιδων επυνθανετο τι ειη ταυτα 27 ο δε ειπεν αυτω οτι ο αδελφοσ σου ηκει και εθυσεν ο πατηρ σου τον μοσchon τον σιτευτον οτι υγιαινοντα αυτον απελαβεν 28 ωργισθη δε και ουκ ηθελεν εισελθειν ο ουν πατηρ αυτου εξελθων παρεκαλει αυτον 29 ο δε αποκριθεισ ειπεν τω πατρι ιδου τοσαυτα ετη δουλευω σοι και ουδεποτε εντολην σου παρηλθον και εμοι ουδεποτε εδωκασ εριφον ινα μετα των φιλων μου ευφρανθω 30 οτε δε ο υιοσ σου ουτοσ ο καταφαγων σου τον βιον μετα πορνων ηλθεν εθυσασ αυτω τον μοσchon τον σιτευτον 31 ο δε ειπεν αυτω τεκνον συ παντοτε μετ εμου ει και παντα τα εμα σα εστιν 32 ευφρανθηναι δε και χαρηναι εδει οτι ο αδελφοσ σου ουτοσ νεκροσ ην και ανεζησεν και απολωλωσ ην και ευρεθη

16 ελεγεν δε και προσ τουσ μαθητασ αυτου ανθρωποσ τισ ην πλουσιοσ οσ ειχεν οικονομον και ουτοσ διεβληθη αυτω ωσ διασκορπιζων τα υπαρχοντα αυτου 2 και φωνησασ αυτον ειπεν αυτω τι τουτο ακουω περι σου αποδοσ τον λογον της οικονομιασ σου ου γαρ δυνηση ετι οικονομειν 3 ειπεν δε εν εαυτω ο οικονομοσ τι ποιησω οτι ο κυριοσ μου αφαιρειται την οικονομιαν απ εμου σκαπτειν ουκ ισχυω επατειν αισχυνομαι 4 εγνων τι ποιησω ινα οταν μετασταθω της οικονομιασ δεξωνται με εισ τουσ οικουσ αυτων 5 και προσκαλεσαμενοσ ενα εκαστον των χρεωφειλετων του κυριου εαυτου ελεγεν τω πρωτω ποσον οφειλεισ τω κυριω μου 6 ο δε ειπεν εκατον βατουσ ελαιου και ειπεν

αυτω δεξαι σου το γραμμα και καθισας ταχεως γραψον πεντηκοντα 7 επειτα ετερω ειπεν συ δε ποσον οφειλεις ο δε ειπεν εκατον κορους σιτου και λεγει αυτω δεξαι σου το γραμμα και γραψον ογδοηκοντα 8 και επηνεσεν ο κυριος τον οικονομον της αδικιας οτι φρονιμωσ εποησεν οτι οι υιοι του αιωνος τουτου φρονιμωτεροι υπερ τουσ υιουσ του φωτος εισ την γενεαν την εαυτων εισιν (aiōn g165) 9 καγω υμιν λεγω ποιησατε εαυτοις φιλους εκ του μαμωνα της αδικιας ινα οταν εκλιπητε δεξωνται υμασ εισ τασ αιωνιουσ σκηνας (aiōnios g166) 10 ο πιστος εν ελαχιστω και εν πολλω πιστος εστιν και ο εν ελαχιστω αδικος και εν πολλω αδικος εστιν 11 ει ουν εν τω αδικω μαμωνα πιστοι ουκ εγενεσθε το αληθινον τισ υμιν πιστευσει 12 και ει εν τω αλλοτριω πιστοι ουκ εγενεσθε το υμετερον τισ υμιν δωσει 13 ουδεις οικητησ δυναται δυσιν κυριοισ δουλευει η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα 14 ηκουον δε ταυτα παντα και οι φαρισαιοι φιλαργυροι υπαρχοντες και εξεμυκτηριζον αυτον 15 και ειπεν αυτοισ υμεις εστε οι δικαιουντες εαυτουσ ενωπιον των ανθρωπων ο δε θεοσ γινωσκει τασ καρδιασ υμων οτι το εν ανθρωποισ υψηλον βδελυγμα ενωπιον του θεου 16 ο νομοσ και οι προφηται εωσ ιωαννου απο τοτε η βασιλεια του θεου ευαγγελιζεται και πασ εισ αυτην βιαζεται 17 ευκοπωτερον δε εστιν τον ουρανον και την γην παρελθειν η του νομου μιαν κεραιαν πεσειν 18 πασ ο απολυων την γυναικα αυτου και γαμων ετεραν μοιχευει και πασ ο απολελυμενην απο

ανδροσ γαμων μοιχευει 19 ανθρωποσ δε τισ ην πλουσιοσ και ενεδιδυσκετο πορφυραν και βυσσον ευφραινομενοσ καθ ημεραν λαμπρωσ 20 πτωχοσ δε τισ ην ονοματι λαζαροσ οσ εβεβλητο προς τον πυλωνα αυτου ηλκωμενοσ 21 και επιθυμων χορτασθηναι απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζησ του πλουσιου αλλα και οι κυνεσ ερχομενοι απειλειχον τα ελκη αυτου 22 εγενετο δε αποθανειν τον πτωχον και απενεχθηναι αυτον υπο των αγγελων εισ τον κολπον αβρααμ απεθανεν δε και ο πλουσιοσ και εταφη 23 και εν τω αδη επαρασ τουσ οφθαλμουσ αυτου υπαρχων εν βασανοισ ορα τον αβρααμ απο μακροθεν και λαζαρον εν τοισ κολποισ αυτου (Hadēs g86) 24 και αυτοσ φωνησασ ειπεν πατερ αβρααμ ελεησον με και πεμψον λαζαρον ινα βαψη το ακρον του δακτυλου αυτου υδατοσ και καταψυξη την γλωσσαν μου οτι οδυνωμαι εν τη φλογι ταυτη 25 ειπεν δε αβρααμ τεκνον μνησθητι οτι απελαβεσ συ τα αγαθα σου εν τη ζωη σου και λαζαροσ ομοιωσ τα κακα νυν δε ωδε παρακαλειται συ δε οδυνασαι 26 και επι πασιν τουτοισ μεταξυ ημων και υμων χασμα μεγα εστηρικται οπωσ οι θελοντες διαβηναι ενθεν προς υμασ μη δυνωνται μηδε οι εκειθεν προς ημασ διαπερωσιν 27 ειπεν δε ερωτω ουν σε πατερ ινα πεμψησ αυτον εισ τον οικον του πατροσ μου 28 εχω γαρ πεντε αδελφουσ οπωσ διαμαρτυρηται αυτοισ ινα μη και αυτοι ελθωσιν εισ τον τοπον τουτον της βασανου 29 λεγει αυτω αβρααμ εχουσιν μωσαε και τουσ προφητασ ακουσατωσαν αυτων 30 ο δε ειπεν ουχι πατερ αβρααμ αλλ εαν τισ απο νεκρων πορευθη προς

αυτους μετανοησουςιν 31 ειπεν δε αυτω ει μωσεωσ και των προφητων ουκ ακουουσιν ουδε εαν τισ εκ νεκρων αναστη πεισθησονται

17 ειπεν δε προς τους μαθητας ανενδεκτον εστιν του μη ελθειν τα σκανδαλα ουαι δε δι ου ερχεται 2 λυσιτελει αυτω ει μυλος ονικος περικειται περι τον τραχηλον αυτου και ερριπται εις την θαλασσαν η ινα σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων 3 προσεχετε εαυτοις εαν δε αμαρτη εις σε ο αδελφος σου επιτιμησον αυτω και εαν μετανοηση αφες αυτω 4 και εαν επτακισ της ημερας αμαρτη εις σε και επτακισ της ημερας επιστρεψη λεγων μετανωω αφησεις αυτω 5 και ειπον οι αποστολοι τω κυριω προσθεσ ημιν πιστιν 6 ειπεν δε ο κυριος ει εχετε πιστιν ωσ κοκκον σιναπεωσ ελεγετε αν τη συκαμινω ταυτη εκριζωθητι και φυτευθητι εν τη θαλασση και υπηκουσεν αν υμιν 7 τισ δε εξ υμων δουλον εχων αροτριωντα η ποιμαινοντα οσ εισελθοντι εκ του αγρου ερει ευθεωσ παρελθων αναπεσε 8 αλλ ουχι ερει αυτω ετοιμασον τι δειπνησω και περιζωσαμενος διακονει μοι εωσ φαγω και πιω και μετα ταυτα φαγεσαι και πιεσαι συ 9 μη χαριν εχει τω δουλω εκεινω οτι εποιησεν τα διαταχθεντα ου δοκω 10 ουτωσ και υμεις οταν ποιησητε παντα τα διαταχθεντα υμιν λεγετε οτι δουλοι αχρειοι εσμεν οτι ο οφειλομεν ποιησαι πεποιηκαμεν 11 και εγενετο εν τω πορευεσθαι αυτον εις ιερουσαλημ και αυτοσ διηρχετο δια μεσουσ σαμαρειασ και γαλιλαιασ 12 και εισερχομενου αυτου εις τινα κωμην απηνητησαν αυτω δεκα λεπροι ανδρες οι εστησαν πορρωθεν 13 και αυτοι ηραν φωνην λεγοντες

ιησου επιστατα ελεησον ημασ 14 και ιδων ειπεν αυτοισ πορευθεντες επιδειξατε εαυτους τοισ ιερευσιν και εγενετο εν τω υπαγειν αυτους εκαθαρισθησαν 15 εις δε εξ αυτων ιδων οτι ιαθη υπεστρεψεν μετα φωνησ μεγαλησ δοξαζων τον θεον 16 και επεσεν επι προσωπον παρα τους ποδασ αυτου ευχαριστων αυτω και αυτοσ ην σαμαρειτησ 17 αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν ουχι οι δεκα εκαθαρισθησαν οι δε εννεα που 18 ουχ ευρεθησαν υποστρεψαντες δουναι δοξαν τω θεω ει μη ο αλλογενησ ουτοσ 19 και ειπεν αυτω αναστασ πορευου η πιστισ σου σεσωκεν σε 20 επερωτηθεισ δε υπο των φαρισαιων ποτε ερχεται η βασιλεια του θεου απεκριθη αυτοισ και ειπεν ουκ ερχεται η βασιλεια του θεου μετα παρατηρησεωσ 21 ουδε ερουσιν ιδου ωδε η ιδου εκει ιδου γαρ η βασιλεια του θεου εντωσ υμων εστιν 22 ειπεν δε προς τους μαθητασ ελευσονται ημεραι οτε επιθυμησετε μιαν των ημερων του υιου του ανθρωπου ιδειν και ουκ οψεσθε 23 και ερουσιν υμιν ιδου ωδε η ιδου εκει μη απελθητε μηδε διωξητε 24 ωπερ γαρ η αστραπη η αστραπτουσα εκ της υπ ουρανον εις την υπ ουρανον λαμπει ουτωσ εσται ο υιοσ του ανθρωπου εν τη ημερα αυτου 25 πρωτων δε δει αυτον πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο της γενεασ ταυτησ 26 και καθωσ εγενετο εν ταισ ημεραισ νωε ουτωσ εσται και εν ταισ ημεραισ του υιου του ανθρωπου 27 ησθιον επινον εγαμουν εξεγαμιζοντο αχρι ησ ημερασ εισηλθεν νωε εις την κιβωτον και ηλθεν ο κατακλυσμοσ και απωλεσεν απαντασ 28 ομοιωσ και ωσ εγενετο εν ταισ ημεραισ λωτ ησθιον επινον ηγοραζον

επωλουν εφυτευουν ωκοδομουν 29 η δε ημερα εξηλθεν λωτ απο σοδομων εβρεξεν πυρ και θειον απ ουρανου και απωλεσεν απαντας 30 κατα ταυτα εσται η ημερα ο υιος του ανθρωπου αποκαλυπτεται 31 εν εκεινη τη ημερα ος εσται επι του δωματος και τα σκευη αυτου εν τη οικια μη καταβατω αραι αυτα και ο εν τω αγρω ομοιωσ μη επιστρεψατω εισ τα οπισω 32 μνημονευετε της γυναικος λωτ 33 ος εαν ζητηση την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην και ος εαν απολεση αυτην ζωογονησει αυτην 34 λεγω υμιν ταυτη τη νυκτι εσονται δυο επι κλινησ μιασ εισ παραληφθησεται και ο ετερος αφεθησεται 35 δυο εσονται αληθουσαι επι το αυτο μια παραληφθησεται και η ετερα αφεθησεται 37 και αποκριθεντες λεγουσιν αυτω που κυριε ο δε ειπεν αυτοισ οπου το σωμα εκει συναχθησονται οι αετοι

18 ελεγεν δε και παραβολην αυτοισ προς το δειν παντοτε προσευχεσθαι και μη εκκακειν 2 λεγων κριτησ τισ ην εν τινι πολει τον θεον μη φοβουμενος και ανθρωπον μη εντρεπομενος 3 χηρα δε ην εν τη πολει εκεινη και ηρχετο προς αυτον λεγουσα εκδικησον με απο του αντιδικου μου 4 και ουκ ηθελησεν επι χρονον μετα δε ταυτα ειπεν εν εαυτω ει και τον θεον ου φοβουμαι και ανθρωπον ουκ εντρεπομαι 5 δια γε το παρεχειν μοι κοπον την χηραν ταυτην εκδικησω αυτην ινα μη εισ τελος ερχομενη υποπιαζη με 6 ειπεν δε ο κυριος ακουσατε τι ο κριτησ της αδικιασ λεγει 7 ο δε θεος ου μη ποιηση την εκδικησιν των εκλεκτων αυτου των βωωντων προς αυτον ημερασ και νυκτος και

μακροθυμων επ αυτοισ 8 λεγω υμιν οτι ποιησει την εκδικησιν αυτων εν ταχει πλην ο υιος του ανθρωπου ελθων αραι ευρησει την πιστιν επι της γησ 9 ειπεν δε προς τινασ τους πεποιθοτασ εφ εαυτοισ οτι εισιν δικαιοι και εξουθενουντασ τους λοιπουσ την παραβολην ταυτην 10 ανθρωποι δυο ανεβησαν εισ το ιερον προσευξασθαι ο εισ φαρισαιος και ο ετερος τελωνησ 11 ο φαρισαιος σταθεισ προς εαυτον ταυτα προσηυχετο ο θεος ευχαριστω σοι οτι ουκ ειμι ωσπερ οι λοιποι των ανθρωπων αρπαγεσ αδικοι μοιχοι η και ωσ ουτοσ ο τελωνησ 12 νηστευω δισ του σαββατου αποδεκατω παντα οσα κτωμαι 13 και ο τελωνησ μακροθεν εστωσ ουκ ηθελεν ουδε τουσ οφθαλμουσ εισ τον ουρανον επαραι αλλ ετυπεν εισ το στηθος αυτου λεγων ο θεος ιλασθητι μοι τω αμαρτωλω 14 λεγω υμιν κατεβη ουτοσ δεδικαιωμενος εισ τον οικον αυτου η γαρ εκεινοσ οτι πασ ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται ο δε ταπεινων εαυτον υψωθησεται 15 προσεφερον δε αυτω και τα βρεφη ινα αυτων απηται ιδοντεσ δε οι μαθηται επετιμησαν αυτοισ 16 ο δε ιησουσ προσκαλεσαμενοσ αυτα ειπεν αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με και μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου 17 αμην λεγω υμιν ος εαν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ωσ παιδιον ου μη εισελθη εισ αυτην 18 και επηρωτησεν τισ αυτον αρχων λεγων διδασκαλε αγαθε τι ποιησασ ζωνη αιωνιον κληρονομησω (aiōnios g166) 19 ειπεν δε αυτω ο ιησουσ τι με λεγεισ αγαθον ουδεις αγαθοσ ει μη εισ ο θεοσ 20 τασ εντολασ οιδασ μη μοιχευησ μη φονευησ μη κληψησ μη ψευδομαρτυρηησ τιμα τον πατερα

σου και την μητερα σου **21** ο δε ειπεν ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου **22** ακουσασ δε ταυτα ο ιησους ειπεν αυτω ετι εν σοι λειπει παντα οσα εχεισ πωλησον και διαδος πτωχοισ και εξεισ θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι **23** ο δε ακουσασ ταυτα περιλυπος εγενετο ην γαρ πλουσιος σφοδρα **24** ιδων δε αυτον ο ιησους περιλυπον γενομενον ειπεν πως δυσκολωσ οι τα χρηματα εχοντες εισελουσονται εις την βασιλειαν του θεου **25** ευκοπωτερον γαρ εστιν καμηλον δια τρυμαλιασ ραφιδοσ εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν **26** ειπον δε οι ακουσαντες και τισ δυναται σωθηναι **27** ο δε ειπεν τα αδυνατα παρα ανθρωποισ δυνατα εστιν παρα τω θεω **28** ειπεν δε πετροσ ιδου ημεισ αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι **29** ο δε ειπεν αυτοισ αμην λεγω υμιν οτι ουδεισ εστιν οσ αφηκεν οικιαν η γονεισ η αδελφουσ η γυναικα η τεκνα ενεκεν τησ βασιλειασ του θεου **30** οσ ου μη απολαβη πολλαπλασιονα εν τω καιρω τουτω και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωνη αιωνιον (αιδη g165, αιδιος g166) **31** παραλαβων δε τουσ δωδεκα ειπεν προσ αυτουσ ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και τελεσθησεται παντα τα γεγραμμενα δια των προφητων τω υιω του ανθρωπου **32** παραδοθησεται γαρ τοισ εθνεσιν και εμπαιχθησεται και υβρισθησεται και εμπτυσθησεται **33** και μαστιγωσαντες αποκτενουσιν αυτον και τη ημερα τη τριτη αναστησεται **34** και αυτοι ουδεν τουτων συνηκαν και ην το ρημα τουτο κεκρυμμενον απ αυτων και ουκ εγινωσκον τα λεγομενα **35** εγενετο δε εν τω εγγιζειν αυτον εις ιεριχω τυφλοσ τισ εκαθητο

παρα την οδον προσαιτων **36** ακουσασ δε οχλου διαπορευομενου επυνθανετο τι ειη τουτο **37** απηγγειλαν δε αυτω οτι ιησους ο ναζωραιοσ παρερχεται **38** και εβοησεν λεγων ιησου υιε δαυιδ ελεησον με **39** και οι προαγοντες επετιμων αυτω ινα σιωπηση αυτοσ δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με **40** σταθεισ δε ο ιησους εκελευσεν αυτον αχθηναι προσ αυτον εγγισαντοσ δε αυτου επηρωτησεν αυτον **41** λεγων τι σοι θελεισ ποιησω ο δε ειπεν κυριε ινα αναβλεψω **42** και ο ιησους ειπεν αυτω αναβλεψον η πιστισ σου σεσωκεν σε **43** και παραχρημα ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω δοξαζων τον θεον και πασ ο λαοσ ιδων εδωκεν αινον τω θεω

19 και εισελθων διηρχετο την ιεριχω **2** και ιδου ανηρ ονοματι καλουμενοσ ζακχαιοσ και αυτοσ ην αρχιτελωνησ και ουτοσ ην πλουσιοσ **3** και εζητει ιδειν τον ιησουν τισ εστιν και ουκ ηδυνατο απο του οχλου οτι τη ηλικια μικροσ ην **4** και προδραμων εμπροσθεν ανεβη επι συκομωριαν ινα ιδη αυτον οτι εκεινησ εμελλεν διερχεσθαι **5** και ωσ ηλθεν επι τον τοπον αναβλεψασ ο ιησους ειδεν αυτον και ειπεν προσ αυτον ζακχαιε σπευσασ καταβηθι σημερον γαρ εν τω οικω σου δει με μειναι **6** και σπευσασ κατεβη και υπεδεξατο αυτον χαιρων **7** και ιδοντες παντες διεγογγυζον λεγοντες οτι παρα αμαρτωλω ανδρι εισηλθεν καταλυσαι **8** σταθεισ δε ζακχαιοσ ειπεν προσ τον κυριον ιδου τα ημιση των υπαρχοντων μου κυριε διδωμι τοισ πτωχοισ και ει τινοσ τι εσυκοφαντησα αποδιδωμι τετραπλουν **9** ειπεν δε προσ αυτον ο ιησους οτι σημερον σωτηρια τω οικω τουτω εγενετο καθοτι και αυτοσ υιοσ

αβρααμ εστιν 10 ηλθεν γαρ ο υιος του ανθρωπου ζητησαι και σωσαι το απολωλος 11 ακουοντων δε αυτων ταυτα προσθεισ ειπεν παραβολην δια το εγγυς αυτον ειναι ιερουσαλημ και δοκειν αυτοουσ οτι παραχρημα μελλει η βασιλεια του θεου αναφαινεσθαι 12 ειπεν ουν ανθρωπος τισ ευγενης επορευθη εις χωραν μακραν λαβειν εαυτω βασιλειαν και υποστρεψαι 13 καλεσασ δε δεκα δουλους εαυτου εδωκεν αυτοις δεκα μνας και ειπεν προς αυτοουσ πραγματευσασθε εως ερχομαι 14 οι δε πολιται αυτου εμισουν αυτον και απεστειλαν πρεσβειαν οπισω αυτου λεγοντες ου θελομεν τουτον βασιλευσαι εφ ημας 15 και εγενετο εν τω επανελθειν αυτον λαβοντα την βασιλειαν και ειπεν φωνηθηναι αυτω τους δουλους τουτους οισ εδωκεν το αργυριον ινα γνω τισ τι διεπραγματευσατο 16 παρεγενετο δε ο πρωτος λεγων κυριε η μνα σου προσειργασατο δεκα μνας 17 και ειπεν αυτω ευ αγαθε δουλε οτι εν ελαχιστω πιστος εγενου ισθι εξουσιαν εχων επανω δεκα πολεων 18 και ηλθεν ο δευτερος λεγων κυριε η μνα σου εποιησεν πεντε μνας 19 ειπεν δε και τουτω και συ γινου επανω πεντε πολεων 20 και ετερος ηλθεν λεγων κυριε ιδου η μνα σου ην ειχον αποκειμενην εν σουδαριω 21 εφοβουμην γαρ σε οτι ανθρωπος αυστηρος ει αιρεισ ο ουκ εθηκασ και θεριζεισ ο ουκ εσπειρασ 22 λεγει δε αυτω εκ του στοματος σου κρινω σε πονηρε δουλε ηδεις οτι εγω ανθρωπος αυστηρος ειμι αιρων ο ουκ εθηκα και θεριζων ο ουκ εσπειρα 23 και δια τι ουκ εδωκασ το αργυριον μου επι τραπεζαν και εγω ελθων συν τοκω αν επραξα αυτο 24 και τοις παρεστωσιν ειπεν

αρατε απ αυτου την μναν και δοτε τω τασ δεκα μνας εχοντι 25 και ειπον αυτω κυριε εχει δεκα μνας 26 λεγω γαρ υμιν οτι παντι τω εχοντι δοθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου 27 πλην τους εχθρους μου εκεινους τους μη θελησαντας με βασιλευσαι επ αυτοουσ αγαγετε ωδε και κατασφαζατε εμπροσθεν μου 28 και ειπων ταυτα επορευετο εμπροσθεν αναβαινων εις ιεροσολυμα 29 και εγενετο ωσ ηγγισεν εις βηθσφαγη και βηθανιαν προς το οροσ το καλουμενον ελαιων απεστειλεν δυ των μαθητων αυτου 30 ειπων υπαγετε εις την κατεναντι κωμην εν η εισπορευομενοι ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις πωποτε ανθρωπων εκαθισεν λυσαντες αυτον αγαγετε 31 και εαν τισ υμασ ερωτα δια τι λυετε ουτως ερειτε αυτω οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει 32 απελθοντες δε οι απεσταλμενοι ευρον καθωσ ειπεν αυτοις 33 λυοντων δε αυτων τον πωλον ειπον οι κυριοι αυτου προς αυτοουσ τι λυετε τον πωλον 34 οι δε ειπον ο κυριος αυτου χρειαν εχει 35 και ηγαγον αυτον προς τον ιησουν και επιρριψαντες εαυτων τα ιματια επι τον πωλον επεβιβασαν τον ιησουν 36 πορευομενου δε αυτου υπεστρωννυον τα ιματια αυτων εν τη οδω 37 εγγιζοντος δε αυτου ηδη προς τη καταβασει του ορους των ελαιων ηρξαντο απαν το πληθος των μαθητων χαιροντες αιειν τον θεον φωνη μεγαλη περι πασων ων ειδον δυναμεων 38 λεγοντες ευλογημενος ο ερχομενος βασιλευσ εν ονοματι κυριου ειρηνη εν ουρανω και δοξα εν υψιστοις 39 και τινεσ των φαρισαιων απο του οχλου ειπον προς αυτον διδασκαλε επιτιμησον

τοις μαθηταις σου **40** και αποκριθεις ειπεν αυτοις λεγων υμιν οτι εαν ουτοι σιωπησωσιν οι λιθοι κεκραξονται **41** και ως ηγγισεν ιδων την πολιν εκλαυσεν επ αυτη **42** λεγων οτι ει εγνωσ και συ και γε εν τη ημερα σου ταυτη τα προς ειρηνην σου νυν δε εκρυβη απο οφθαλμων σου **43** οτι ηξουσιν ημεραι επι σε και περιβαλουσιν οι εχθροι σου χαρακα σοι και περικυκλωσουσιν σε και συνεξουσιν σε παντοθεν **44** και εδαφιουσιν σε και τα τεκνα σου εν σοι και ουκ αφησουσιν εν σοι λιθον επι λιθων ανθων ουκ εγνωσ τον καιρον της επισκοπησ σου **45** και εισελθων εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τουσ πωλουντας εν αυτω και αγοραζοντας **46** λεγων αυτοις γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχης εστιν υμεις δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων **47** και ην διδασκων το καθ ημεραν εν τω ιερω οι δε αρχιερεις και οι γραμματεισ εζητουν αυτον απολεσαι και οι πρωτοι του λαου **48** και ουχ ευρισκον το τι ποιησωσιν ο λαος γαρ απασ εξεκρεματο αυτου ακουων

20 και εγενετο εν μια των ημερων εκεινων διδασκοντος αυτου τον λαον εν τω ιερω και ευαγγελιζομενου επεστησαν οι ιερεις και οι γραμματεισ συν τοις πρεσβυτεροις **2** και ειπον προς αυτον λεγοντες ειπε ημιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις η τις εστιν ο δους σοι την εξουσιαν ταυτην **3** αποκριθεις δε ειπεν προς αυτους ερωτησω υμασ καγω ενα λογον και ειπατε μοι **4** το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων **5** οι δε συνελογισαντο προς εαυτους λεγοντες οτι εαν ειπωμεν εξ ουρανου εφει δια τι ουκ επιστευσατε αυτω **6** εαν δε ειπωμεν

εξ ανθρωπων πασ ο λαος καταλιθασει ημασ πεπεισμενος γαρ εστιν ιωαννην προφητην ειναι **7** και απεκριθησαν μη ειδεναι ποθεν **8** και ο ιησους ειπεν αυτοις ουδε εγω λεγων υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω **9** ηρξατο δε προς τον λαον λεγειν την παραβολην ταυτην ανθρωπος εφυτευσεν αμπελωνα και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν χρονουσ ικανουσ **10** και εν καιρω απεστειλεν προς τουσ γεωργουσ δουλον ινα απο του καρπου του αμπελωνοσ δωσιν αυτω οι δε γεωργοι δειραντες αυτον εξαπεστειλαν κενον **11** και προσεθετο πεμψαι ετερον δουλον οι δε κακεινον δειραντες και ατιμασαντες εξαπεστειλαν κενον **12** και προσεθετο πεμψαι τριτον οι δε και τουτον τραυματισαντες εξεβαλον **13** ειπεν δε ο κυριος του αμπελωνοσ τι ποιησω πεμψω τον υιον μου τον αγαπητον ισως τουτον ιδοντες εντραπησονται **14** ιδοντες δε αυτον οι γεωργοι διελογιζοντο προς εαυτουσ λεγοντες ουτοσ εστιν ο κληρονομοσ δευτε αποκτεινωμεν αυτον ινα ημων γενηται η κληρονομια **15** και εκβαλοντες αυτον εξω του αμπελωνοσ απεκτειναν τι ουν ποιησει αυτοις ο κυριος του αμπελωνοσ **16** ελευσεται και απολεσει τουσ γεωργουσ τουτουσ και δωσει τον αμπελωνα αλλοις ακουσαντες δε ειπον μη γενοιτο **17** ο δε εμβλεψασ αυτοις ειπεν τι ουν εστιν το γεγραμμενον τουτο λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτοσ εγενηθη εις κεφαλην γωνιασ **18** πασ ο πεσων επ εκεινον τον λιθον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον **19** και εζητησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεισ επιβαλειν επ αυτον τασ χειρασ εν

αυτη τη ωρα και εφοβηθησαν εγνωσαν γαρ οτι
προς αυτους την παραβολην ταυτην ειπεν 20
και παρατηρησαντες απεστειλαν εγκαθετους
υποκρινομενους εαυτους δικαιους ειναι ινα
επιλαβωνται αυτου λογου εις το παραδουнай
αυτον τη αρχη και τη εξουσια του ηγεμονος
21 και επηρωτησαν αυτον λεγοντες διδασκαλε
οιδαμεν οτι ορθωσ λεγεις και διδασκεισ και
ου λαμβανεις προσωπον αλλ επ αληθειας την
οδον του θεου διδασκεισ 22 εξεστιν ημιν καισαρι
φορον δουναι η ου 23 κατανοησασ δε αυτων την
πανουργιαν ειπεν προς αυτους τι με πειραζετε
24 επιδειξατε μοι δηναριον τινος εχει εικονα και
επιγραφην αποκριθεντες δε ειπον καισαρος 25
ο δε ειπεν αυτοις αποδοτε τοιυνν τα καισαρος
καισαρι και τα του θεου τω θεω 26 και ουκ
ισχυσαν επιλαβεσθαι αυτου ρηματος εναντιον
του λαου και θαυμασαντες επι τη αποκρισει
αυτου εσιγησαν 27 προσελθοντες δε τινεσ των
σαδδουκαιων οι αντιλεγοντες αναστασιν μη
ειναι επηρωτησαν αυτον 28 λεγοντες διδασκαλε
μωσησ εγραψεν ημιν εαν τινος αδελφος αποθανη
εχων γυναικα και ουτος ατεκνος αποθανη
ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα και
εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου 29 επτα
ουν αδελφοι ησαν και ο πρωτος λαβων γυναικα
απεθανεν ατεκνος 30 και ελαβεν ο δευτερος την
γυναικα και ουτος απεθανεν ατεκνος 31 και
ο τριτος ελαβεν αυτην ωσαυτωσ ωσαυτωσ δε
και οι επτα ου κατελιπον τεκνα και απεθανον
32 υστερον δε παντων απεθανεν και η γυνη
33 εν τη ουν αναστασει τινος αυτων γινεται
γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα 34 και

αποκριθεισ ειπεν αυτοισ ο ιησους οι υιοι του
αιωνοσ τουτου γαμουσιν και εκγαμισκονται (αιθñ
g165) 35 οι δε καταξιωθεντες του αιωνοσ εκεινου
τυχειν και της αναστασεωσ της εκ νεκρων ουτε
γαμουσιν ουτε εκγαμιζονται (αιθñ g165) 36 ουτε γαρ
αποθανειν ετι δυνανται ισαγγελοι γαρ εισιν και
υιοι εισιν του θεου της αναστασεωσ υιοι οντες 37
οτι δε εγειρονται οι νεκροι και μωσησ εμηνυσεν
επι της βατου ωσ λεγει κυριον τον θεον αβρααμ
και τον θεον ισαακ και τον θεον ιακωβ 38 θεοσ δε
ουκ εστιν νεκρων αλλα ζωντων παντες γαρ αυτω
ζωσιν 39 αποκριθεντες δε τινεσ των γραμματεων
ειπον διδασκαλε καλωσ ειπασ 40 ουκετι δε
ετολμων επερωταν αυτον ουδεν 41 ειπεν δε προς
αυτους πωσ λεγουσιν τον χριστον υιον δαυιδ
ειναι 42 και αυτοσ δαυιδ λεγει εν βιβλω ψαλμων
ειπεν ο κυριοσ τω κυριω μου καθου εκ δεξιων
μου 43 εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον
των ποδων σου 44 δαυιδ ουν κυριον αυτον
καλει και πωσ υιοσ αυτου εστιν 45 ακουοντοσ δε
παντοσ του λαου ειπεν τοισ μαθηταισ αυτου 46
προσεχετε απο των γραμματεων των θελοντων
περιπατειν εν στολαισ και φιλονυτων ασπασμουσ
εν ταισ αγοραισ και πρωτοκαθεδριασ εν ταισ
συναγωγαισ και πρωτοκλισιασ εν τοισ δειπνοισ
47 οι κατεσθιουσιν τασ οικιασ των χηρων και
προφασει μακρα προσευχονται ουτοι ληψονται
περισσοτερον κριμα

21 αναβλεψασ δε ειδεν τουσ βαλλοντασ τα
δωρα αυτων εις το γαζοφυλακιον πλουσιοσ 2
ειδεν δε τινα και χηραν πενιχραν βαλλουσαν
εκει δυο λεπτα 3 και ειπεν αληθωσ λεγω υμιν οτι
η χηρα η πτωχη αυτη πλειον παντων εβαλεν 4

απαντες γαρ ουτοι εκ του περισσευοντος αυτοις
εβαλον εις τα δωρα του θεου αυτη δε εκ του
υστερηματος αυτης απαντα τον βιον ον ειχεν
εβαλεν 5 και τινων λεγοντων περι του ιερου
οτι λιθοις καλοις και αναθημασιν κεκοσμηται
ειπεν 6 ταυτα α θεωρειτε ελευσονται ημεραι
εν αις ουκ αφεθησεται λιθος επι λιθω ου ου
καταλυθησεται 7 επηρωτησαν δε αυτον λεγοντες
διδασκαλε ποτε ουν ταυτα εσται και τι το σημειον
οταν μελλη ταυτα γινεσθαι 8 ο δε ειπεν βλεπετε
μη πλανηθητε πολλοι γαρ ελευσονται επι τω
ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και ο καιρος
ηγικεν μη ουν πορευθητε οπισω αυτων 9 οταν
δε ακουσητε πολεμους και ακαταστασιας μη
πτοηθητε δει γαρ ταυτα γενεσθαι πρωτον αλλ
ουκ ευθεωσ το τελος 10 τοτε ελεγεν αυτοις
εγερθησεται εθνος επι εθνος και βασιλεια επι
βασιλειαν 11 σεισμοι τε μεγαλοι κατα τοπους και
λιμοι και λοιμοι εσονται φοβητρα τε και σημεια
αυ ουρανου μεγαλα εσται 12 προ δε τουτων
παντων επιβαλουσιν εφ υμασ τας χειρας αυτων
και διωξουσιν παραδιδοντες εις συναγωγασ και
φυλακασ αγομενους επι βασιλεις και ηγεμονασ
ενεκεν του ονοματος μου 13 αποβησεται δε υμιν
εις μαρτυριον 14 θεσθε ουν εις τας καρδιασ υμων
μη προμελεταν απολογηθηναι 15 εγω γαρ δωσω
υμιν στομα και σοφιαν η ου δυνησονται αντειπειν
ουδε αντιστηναι παντες οι αντικειμενοι υμιν 16
παραδοθησεσθε δε και υπο γονεων και συγγενων
και φιλων και αδελφων και θανατωσουσιν εξ
υμων 17 και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων
δια το ονομα μου 18 και θριξ εκ της κεφαλησ
υμων ου μη αποληται 19 εν τη υπομονη υμων

κτησασθε τας ψυχασ υμων 20 οταν δε ιδητε
κυκλουμενην υπο στρατοπεδων την ιερουσαλημ
τοτε γνωτε οτι ηγγικεν η ερημωσις αυτης 21
τοτε οι εν τη ιουδαια φυγετωσαν εις τα ορη
και οι εν μεσω αυτης εκχωρειτωσαν και οι εν
ταισ χωραισ μη εισερχεσθωσαν εις αυτην 22 οτι
ημεραι εκδικησεωσ αυται εισιν του πλησθηναι
παντα τα γεγραμμενα 23 ουαι δε ταισ εν γαστρι
εχουσαισ και ταισ θηλαζουσαισ εν εκειναισ ταισ
ημεραισ εσται γαρ αναγκη μεγαλη επι της γησ
και οργη εν τω λαω τουτω 24 και πεσουνται
στοματι μαχαιρασ και αιχμαλωτισθησονται εις
παντα τα εθνη και ιερουσαλημ εσται πατουμενη
υπο εθνων αχρι πληρωθωσιν καιροι εθνων 25 και
εσται σημεια εν ηλιω και σεληνη και αστροις και
επι της γησ συνοχη εθνων εν απορια ηχουσησ
θαλασσησ και σαλου 26 αποψυχοντων ανθρωπων
απο φοβου και προσδοκιασ των επερχομενων
τη οικουμενη αι γαρ δυναμεισ των ουρανων
σαλευθησονται 27 και τοτε οψονται τον υιον του
ανθρωπου ερχομενον εν νεφελη μετα δυναμεωσ
και δοξης πολλησ 28 αρχομενων δε τουτων
γινεσθαι ανακυψατε και επατατε τας κεφαλασ
υμων διοτι εγγιζει η απολυτρωσις υμων 29
και ειπεν παραβολην αυτοις ιδετε την συκην
και παντα τα δενδρα 30 οταν προβαλωσιν ηδη
βλεποντες αφ εαυτων γινωσκετε οτι ηδη εγγυσ
το θεροσ εστιν 31 ουτωσ και υμεισ οταν ιδητε
ταυτα γινομενα γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν η
βασιλεια του θεου 32 αμην λεγω υμιν οτι ου μη
παρελθη η γενεα αυτη εωσ αν παντα γενηται 33
ο ουρανοσ και η γη παρελευσονται οι δε λογοι
μου ου μη παρελθωσιν 34 προσεχετε δε εαυτοις

μηποτε βαρηθωσιν υμων αι καρδιαι εν κραιπαλη και μεθη και μεριμναισ βιωτικαισ και αιφνιδιοσ εφ υμασ επιστη η ημερα εκεινη 35 ωσ παγισ γαρ επελευσεται επι παντασ τουσ καθημενουσ επι προσωπον πασησ τησ γησ 36 αγρυπνειτε ουν εν παντι καιρω δεομενοι ινα καταξιωθητε εκφυγειν παντα τα μελλοντα γινεσθαι και σταθηναι εμπροσθεν του υιου του ανθρωπου 37 ην δε τασ ημερασ εν τω ιερω διδασκων τασ δε νυκτασ εξερχομενοσ ηυλιζετο εισ το οροσ το καλουμενον ελαιων 38 και πασ ο λαοσ ωρθριζεν προς αυτον εν τω ιερω ακουειν αυτου

22 ηγγιζεν δε η εορτη των αζυμων η λεγομενη πασχα 2 και εζητουν οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ το πωσ ανελωσιν αυτον εφοβουντο γαρ τον λαον 3 εισηλθεν δε σατανασ εισ ιουδαν τον επικαλουμενον ισκαριωτην οντα εκ του αριθμου των δωδεκα 4 και απελθων συνελαλησεν τοισ αρχιερευσιν και στρατηγοισ το πωσ αυτον παραδω αυτοισ 5 και εχαρησαν και συνεθεντο αυτω αργυριον δουναι 6 και εξωμολογησεν και εζητει ευκαιριαν του παραδουναι αυτον αυτοισ ατερ οχλου 7 ηλθεν δε η ημερα των αζυμων εν η εδει θυεσθαι το πασχα 8 και απεστειλεν πετρον και ιωαννην ειπων πορευθεντεσ ετοιμασατε ημιν το πασχα ινα φαγωμεν 9 οι δε ειπον αυτω που θελεισ ετοιμασομεν 10 ο δε ειπεν αυτοισ ιδου εισελθοντων υμων εισ την πολιν συναντησει υμιν ανθρωποσ κεραμιον υδατοσ βασταζων ακολουθησατε αυτω εισ την οικιαν ου εισπορευεται 11 και ερειτε τω οικοδεσποτη τησ οικιασ λεγει σοι ο διδασκαλοσ που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου

φαγω 12 κακεινοσ υμιν δειξει ανωγεον μεγα εστρωμενον εκει ετοιμασατε 13 απελθοντεσ δε ευρον καθωσ ειρηκεν αυτοισ και ητοιμασαν το πασχα 14 και οτε εγενετο η ωρα ανεπεσεν και οι δωδεκα αποστολοι συν αυτω 15 και ειπεν προς αυτοουσ επιθυμια επεθυμησα τουτο το πασχα φαγειν μεθ υμων προ του με παθειν 16 λεγω γαρ υμιν οτι ουκετι ου μη φαγω εξ αυτου εωσ οτου πληρωθη εν τη βασιλεια του θεου 17 και δεξαμενοσ ποτηριον ευχαριστησασ ειπεν λαβετε τουτο και διαμερισατε εαυτοισ 18 λεγω γαρ υμιν οτι ου μη πιω απο του γενηματοσ τησ αμπελου εωσ οτου η βασιλεια του θεου ελθη 19 και λαβων αρτον ευχαριστησασ εκλασεν και εδωκεν αυτοισ λεγων τουτο εστιν το σωμα μου το υπερ υμων διδομενον τουτο ποιειτε εισ την εμην αναμνησιν 20 ωσαυτωσ και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εν τω αιματι μου το υπερ υμων εκχυνομενον 21 πλην ιδου η χειρ του παραδιδοντοσ με μετ εμου επι τησ τραπεζησ 22 και ο μεν υιοσ του ανθρωπου πορευεται κατα το ωρισμενον πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου παραδιδοται 23 και αυτοι ηρξαντο συζητειν προς εαυτουσ το τισ αρα ειη εξ αυτων ο τουτο μελλων πρασσειν 24 εγενετο δε και φιλονεικια εν αυτοισ το τισ αυτων δοκει ειναι μειζων 25 ο δε ειπεν αυτοισ οι βασιλεισ των εθνων κυριευουσιν αυτων και οι εξουσιαζοντεσ αυτων ευεργεται καλουνται 26 υμεισ δε ουχ ουτωσ αλλ ο μειζων εν υμιν γενεσθω ωσ ο νεωτεροσ και ο ηγουμενοσ ωσ ο διακωνων 27 τισ γαρ μειζων ο ανακειμενοσ η ο διακωνων ουχι ο ανακειμενοσ εγω δε ειμι εν

μεσω υμων ωσ ο διακωνων 28 υμεις δε εστε οι διαμεμενηκοτεσ μετ εμου εν τοις πειρασμοις μου 29 καγω διατιθεμαι υμιν καθωσ διεθετο μοι ο πατηρ μου βασιλειαν 30 ινα εσθητε και πινητε επι της τραπεζησ μου και καθισεσθε επι θρονων κρινοντεσ τασ δωδεκα φυλασ του ισραηλ 31 ειπεν δε ο κυριοσ σιμων σιμων ιδου ο σατανας εξητησατο υμασ του σνιασαι ωσ τον σιτον 32 εγω δε εδεητην περι σου ινα μη εκλιπη η πιστισ σου και συ ποτε επιστρεψασ στηριζον τουσ αδελφουσ σου 33 ο δε ειπεν αυτω κυριε μετα σου ετοιμοσ ειμι και εισ φυλακην και εισ θανατον πορευεσθαι 34 ο δε ειπεν λεγω σοι πετρε ου μη φωνηση σημερον αλεκτωρ πριν η τρισ απαρνηση μη ειδεναι με 35 και ειπεν αυτοισ οτε απεστειλα υμασ ατερ βαλαντιου και πηρασ και υποδηματων μη τινοσ υστερησατε οι δε ειπον ουθενοσ 36 ειπεν ουν αυτοισ αλλα νυν ο εχων βαλαντιον αρατω ομοιωσ και πηραν και ο μη εχων πωλησει το ιματιον αυτου και αγορασει μαχαιραν 37 λεγω γαρ υμιν οτι ετι τουτο το γεγραμμενον δει τελεσθηναι εν εμοι το και μετα ανομων ελογισθη και γαρ τα περι εμου τελοσ εχει 38 οι δε ειπον κυριε ιδου μαχαιραι ωδε δυο ο δε ειπεν αυτοισ ικανον εστιν 39 και εξελθων επορευθη κατα το εθοσ εισ το οροσ των ελαιων ηκολουθησαν δε αυτω και οι μαθηται αυτου 40 γενομενοσ δε επι του τοπου ειπεν αυτοισ προσευχεσθε μη εισελθειν εισ πειρασμον 41 και αυτοσ απεσπασθη απ αυτων ωσει λιθου βολην και θεισ τα γονατα προσηυχето 42 λεγων πατερ ει βουλει παρενεγκειν το ποτηριον τουτο απ εμου πλην μη το θελημα μου αλλα το σον γενεσθω 43

ωφθη δε αυτω αγγελοσ απ ουρανου ενισχυων αυτον 44 και γενομενοσ εν αγωνια εκτενεστερον προσηυχето εγενето δε ο ιδρωσ αυτου ωσει θρομβοι αιματοσ καταβαινοντεσ επι την γην 45 και αναστασ απο της προσευχησ ελθων προσ τουσ μαθητασ ευρεν αυτουσ κοιμωμενουσ απο της λυπησ 46 και ειπεν αυτοισ τι καθευδετε ανασταντεσ προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εισ πειρασμον 47 ετι δε αυτου λαλουντοσ ιδου οχλοσ και ο λεγομενοσ ιουδασ εισ των δωδεκα προηρχето αυτουσ και ηγγισεν τω ιησου φιλησαι αυτον 48 ο δε ιησοσ ειπεν αυτω ιουδα φιληματι τον υιον του ανθρωπου παραδιδωσ 49 ιδοντεσ δε οι περι αυτον το εσομενον ειπον αυτω κυριε ειπαταξομεν εν μαχαιρα 50 και επαταξεν εισ τισ εξ αυτων τον δουλον του αρχιερεωσ και αφειλεν αυτου το ουσ το δεξιον 51 αποκριθεισ δε ο ιησοσ ειπεν εατε εωσ τουτου και αφαμενοσ του ωτιου αυτου ιασατο αυτον 52 ειπεν δε ο ιησοσ προσ τουσ παραγενομενουσ επ αυτον αρχιερισ και στρατηγουσ του ιερου και πρεσβυτερουσ ωσ επι ληστην εξεληλυθατε μετα μαχαιρων και ξυλων 53 καθ ημεραν οντοσ μου μεθ υμων εν τω ιερω ουκ εξετεινατε τασ χειρασ επ εμε αλλ αυτη υμων εστιν η ωρα και η εξουσια του σκοτουσ 54 συλλαβοντεσ δε αυτον ηγαγον και εισηγαγον αυτον εισ τον οικον του αρχιερεωσ ο δε πετροσ ηκολουθει μακροθεν 55 αφαντων δε πυρ εν μεσω της αυλησ και συγκαθισαντων αυτων εκαθητο ο πετροσ εν μεσω αυτων 56 ιδουσα δε αυτον παιδισκη τισ καθημενον προσ το φωσ και ατενισασα αυτω ειπεν και ουτοσ συν αυτω ην 57 ο δε ηρνησατο αυτον λεγων γυναι

ουκ οίδα αυτον **58** και μετα βραχυ ετερος ιδων αυτον εφη και συ εξ αυτων ει ο δε πετρος ειπεν ανθρωπε ουκ ειμι **59** και διασταση ωσει ωρας μιας αλλοσ τισ δισχυριζετο λεγων επ αληθειας και ουτος μετ αυτου ην και γαρ γαλιλαιος εστιν **60** ειπεν δε ο πετρος ανθρωπε ουκ οίδα ο λεγεισ και παραχρημα ετι λαουντος αυτου εφωνησεν αλεκτωρ **61** και στραφεισ ο κυριος ενεβλεψεν τω πετρω και υπεμνησθη ο πετρος του λογου του κυριου ωσ ειπεν αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι απαρνηση με τρισ **62** και εξελθων εξω ο πετρος εκλαυσεν πικρωσ **63** και οι ανδρες οι συνεχοντες τον ιησουν ενεπαιζον αυτω δεροντες **64** και περικαλυψαντες αυτον ετυπτον αυτου το προσωπον και επηρωτων αυτον λεγοντες προφητευσον τισ εστιν ο παισασ σε **65** και ετερα πολλα βλασφημουντες ελεγον εις αυτον **66** και ωσ εγενετο ημερα συνηχθη το πρεσβυτεριον του λαου αρχιερεις και γραμματεισ και ανηγαγον αυτον εις το συνεδριον αυτων λεγοντες **67** ει συ ει ο χριστος ειπε ημιν ειπεν δε αυτοισ εαν υμιν ειπω ου μη πιστευσητε **68** εαν δε και ερωτησω ου μη αποκριθητε μοι η απολυσητε **69** απο του νυν εσται ο υιοσ του ανθρωπου καθημενος εκ δεξιων της δυναμεωσ του θεου **70** ειπον δε παντες συ ουν ει ο υιοσ του θεου ο δε προσ αυτους εφη υμεισ λεγετε οτι εγω ειμι **71** οι δε ειπον τι ετι χριαν εχομεν μαρτυριασ αυτοι γαρ ηκουσαμεν απο του στοματος αυτου

23 και ανασταν απαν το πληθος αυτων ηγαγον αυτον επι τον πιλατον **2** ηρξαντο δε κατηγορειν αυτου λεγοντες τουτον ευρομεν διαστρεφοντα το εθνος και κωλυοντα καισαρι φορους διδοναι

λεγοντα εαυτον χριστον βασιλεα ειναι **3** ο δε πιλατος επηρωτησεν αυτον λεγων συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε αποκριθεισ αυτω εφη συ λεγεισ **4** ο δε πιλατος ειπεν προσ τουσ αρχιερεις και τουσ οχλουσ ουδεν ευρισκω αιτιον εν τω ανθρωπω τουτω **5** οι δε επισχυον λεγοντες οτι ανασειει τον λαον διδασκων καθολησ της ιουδαιασ αρξαμενος απο της γαλιλαιασ εωσ ωδε **6** πιλατος δε ακουσασ γαλιλαιαν επηρωτησεν ει ο ανθρωπος γαλιλαιος εστιν **7** και επιγνουσ οτι εκ της εξουσιασ ηρωδου εστιν ανεπεμψεν αυτον προσ ηρωδην οντα και αυτον εν ιεροσολυμοισ εν ταυταισ ταισ ημεραισ **8** ο δε ηρωδησ ιδων τον ιησουν εχαρηλιαν ην γαρ θελων εξ ικανου ιδειν αυτον δια το ακουειν πολλα περι αυτου και ηλπιζεν τι σημειον ιδειν υπ αυτου γινομενον **9** επηρωτα δε αυτον εν λογοισ ικανοισ αυτοσ δε ουδεν απεκρινατο αυτω **10** ειστηκεισαν δε οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ ευτονωσ κατηγορουντες αυτου **11** εξουθενησασ δε αυτον ο ηρωδησ συν τοισ στρατευμασιν αυτου και εμπαιξασ περιβαλων αυτον εσθητα λαμπραν ανεπεμψεν αυτον τω πιλατω **12** εγενοντο δε φιλοι ο τε πιλατος και ο ηρωδησ εν αυτη τη ημερα μετ αλληλων προυπηρχον γαρ εν εχθρα οντες προσ εαυτουσ **13** πιλατος δε συγκαλεσαμενος τουσ αρχιερεις και τουσ αρχοντασ και τον λαον **14** ειπεν προσ αυτουσ προσηνεγκατε μοι τον ανθρωπον τουτον ωσ αποστρεφοντα τον λαον και ιδου εγω ενωπιον υμων ανακρινασ ουδεν ευρον εν τω ανθρωπω τουτω αιτιων κατηγορειτε κατ αυτου **15** αλλ ουδε ηρωδησ ανεπεμψα γαρ υμασ προσ αυτον και

ιδου ουδεν αξιον θανατου εστιν πεπραγμενον αυτω 16 παιδευσασ ουν αυτον απολυσω 17 αναγκην δε ειχεν απολυειν αυτοις κατα εορτην ενα 18 ανεκραζαν δε παμπληθει λεγοντες αιρε τουτον απολυσον δε ημιν βαραββαν 19 οστις ην δια στασιν τινα γενομενην εν τη πολει και φονον βεβλημενος εις φυλακην 20 παλιν ουν ο πιλατος προσεφωνησεν θελων απολυσαι τον ιησουν 21 οι δε επεφωνουν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον αυτον 22 ο δε τριτον ειπεν προς αυτους τι γαρ κακον εποιησεν ουτος ουδεν αιτιον θανατου ευρον εν αυτω παιδευσασ ουν αυτον απολυσω 23 οι δε επεκειντο φωναίς μεγαλαιοι αιτουμενοι αυτον σταυρωθηναι και κατισχυον αι φωναί αυτων και των αρχιερων 24 ο δε πιλατος επεκρινεν γενεσθαι το αιτημα αυτων 25 απελυσεν δε τον δια στασιν και φονον βεβλημενον εις την φυλακην ον ητουντο τον δε ιησουν παρεδωκεν τω θεληματι αυτων 26 και ωσ απηγαγον αυτον επιλαβομενοι σιμωνος τινος κυρηναιου ερχομενου απ αγρου επεθηκαν αυτω τον σταυρον φερειν οπισθεν του ιησου 27 ηκολουθει δε αυτω πολυ πληθος του λαου και γυναικων αι και εκοπτοντο και εθρηνουν αυτον 28 στραφεις δε προς αυτας ο ιησους ειπεν θυγατερες ιερουσαλημ μη κλαιετε επ εμε πλην εφ εαυτας κλαιετε και επι τα τεκνα υμων 29 οτι ιδου ερχονται ημεραι εν αις ερουσιν μακαριαί αι στειραι και κοιλιαί αι ουκ εγεννησαν και μαστοι οι ουκ εθηλασαν 30 τοτε αρξονται λεγειν τοις ορεισιν πεσετε εφ ημας και τοις βουνοις καλυψατε ημας 31 οτι ει εν τω υγρω ξυλω ταυτα ποιουσιν εν τω ξηρω τι γενηται 32

ηγοντο δε και ετεροι δυο κακουργοι συν αυτω αναιρεθηναι 33 και οτε απηλθον επι τον τοπον τον καλουμενον κρανιον εκει εσταυρωσαν αυτον και τους κακουργους ον μεν εκ δεξιων ον δε εξ αριστερων 34 ο δε ιησους ελεγεν πατερ αφεσ αυτοις ου γαρ οιδασιν τι ποιουσιν διαμεριζομενοι δε τα ιματια αυτου εβαλον κληρον 35 και ειστηκει ο λαος θεωρων εξεμυκτηριζον δε και οι αρχοντες συν αυτοις λεγοντες αλλουσ εσωσεν σωσατω εαυτον ει ουτος εστιν ο χριστος ο του θεου εκλεκτος 36 ενεπαιζον δε αυτω και οι στρατιωται προσερχομενοι και οξος προσφεροντες αυτω 37 και λεγοντες ει συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων σωσον σεαυτον 38 ην δε και επιγραφη γεγραμμενη επ αυτω γραμμασιν ελληνικοις και ρωμαικοις και εβραικοις ουτος εστιν ο βασιλευς των ιουδαιων 39 εις δε των κρεμασθεντων κακουργων εβλασφημει αυτον λεγων ει συ ει ο χριστος σωσον σεαυτον και ημας 40 αποκριθεις δε ο ετερος επετιμα αυτω λεγων ουδε φοβη συ τον θεον οτι εν τω αυτω κριματι ει 41 και ημεις μεν δικαιοσ αξια γαρ ων επραξαμεν απολαμβανομεν ουτος δε ουδεν ατοπον επραξεν 42 και ελεγεν τω ιησου μνησθητι μου κυριε οταν ελθης εν τη βασιλεια σου 43 και ειπεν αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι σημερον μετ εμου εση εν τω παραδεισω 44 ην δε ωσει ωρα εκτη και σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εωσ ωρας ενατης 45 και εσκοτισθη ο ηλιος και εσχισθη το καταπετασμα του ναου μεσον 46 και φωνησασ φωνη μεγαλη ο ιησους ειπεν πατερ εις χειρας σου παραθησομαι το πνευμα μου και ταυτα ειπων εξεπνευσεν 47 ιδων δε ο εκατονταρχος

το γενομενον εδοξασεν τον θεον λεγων οντως ο ανθρωπος ουτος δικαιος ην **48** και παντες οι συμπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην θεωρουντες τα γενομενα τυπτοντες εαυτων τα στηθη υπεστρεφον **49** ειστηκεισαν δε παντες οι γνωστοι αυτου μακροθεν και γυναικες αι συνακολουθησασαι αυτω απο της γαλιλαιας ορωσαι ταυτα **50** και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ βουλευτης υπαρχων ανηρ αγαθος και δικαιος **51** ουτος ουκ ην συγκατατεθειμενος τη βουλη και τη πραξει αυτων απο αριμαθαιας πολεως των ιουδαιων ος και προσεδεχετο και αυτος την βασιλειαν του θεου **52** ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου **53** και καθελων αυτο ενετυλιξεν αυτο σινδονι και εθηκεν αυτο εν μνηματι λαξευτου ου ουκ ην ουδεπω ουδεις κειμενος **54** και ημερα ην παρασκευη σαββατον επεφωσκεν **55** κατακολουθησασαι δε γυναικες αιτινες ησαν συνεληλυθιαι αυτω εκ της γαλιλαιας εθεασαντο το μνημειον και ωσ ετεθη το σωμα αυτου **56** υποστρεψασαι δε ητοιμασαν αρωματα και μυρα και το μεν σαββατον ησυχασαν κατα την εντολην **24** τη δε μια των σαββατων ορθρου βαθεος ηλθον επι το μνημα φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα και τινες συν αυταις **2** ευρον δε τον λιθον αποκεκλυσιμενον απο του μνημειου **3** και εισελθουσαι ουχ ευρον το σωμα του κυριου ιησου **4** και εγενετο εν τω διαπορεισθαι αυτας περι τουτου και ιδου ανδρες δυο επεστησαν αυταις εν εσθησεσιν αστραπτουσαις **5** εμφοβων δε γενομενων αυτων και κλινουσων το προσωπον εισ την γην ειπον προς αυτας τι ζητειτε τον

ζωντα μετα των νεκρων **6** ουκ εστιν ωδε αλλη γερθη μνησθητε ωσ ελαλησεν υμιν επι των εν τη γαλιλαια **7** λεγων οτι δει τον υιον του ανθρωπου παραδοθηναι εις χειρας ανθρωπων αμαρτωλων και σταυρωθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι **8** και εμνησθησαν των ρηματων αυτου **9** και υποστρεψασαι απο του μνημειου απηγγειλαν ταυτα παντα τοις ενδεκα και πασιν τοις λοιποις **10** ησαν δε η μαγδαληνη μαρια και ιωαννα και μαρια ιακωβου και αι λοιπαι συν αυταις αι ελεγον προς τους αποστολους ταυτα **11** και εφανεσαν ενωπιον αυτων ωσει ληροσ τα ρηματα αυτων και ηπιστουν αυταις **12** ο δε πετροσ αναστας εδραμεν επι το μνημειον και παρακυψασ βλεπει τα οθονια κειμενα μονα και απηλθεν προς εαυτον θαυμαζων το γεγονοσ **13** και ιδου δυο εξ αυτων ησαν πορευομενοι εν αυτη τη ημερα εις κωμην απεχουσαν σταδιουσ εξηκοντα απο ιερουσαλημ η ονομα εμμαουσ **14** και αυτοι ωμιλουν προς αλληλους περι παντων των συμβεβηκοτων τουτων **15** και εγενετο εν τω ομιλειν αυτοουσ και συζητειν και αυτος ο ιησουσ εγγισασ συνεπορευετο αυτοις **16** οι δε οφθαλμοι αυτων εκρατουντο του μη επιγνωαι αυτον **17** ειπεν δε προς αυτοουσ τινες οι λογοι ουτοι ουσ αντιβαλλετε προς αλληλους περιπατουντες και εστε σκυθρωποι **18** αποκριθεις δε ο εσω ονομα κλεοπασ ειπεν προς αυτον συ μονοσ παροικεισ ιερουσαλημ και ουκ εγνωσ τα γενομενα εν αυτη εν ταις ημεραις ταυταις **19** και ειπεν αυτοις ποια οι δε ειπον αυτω τα περι ιησου του ναζωραιου οσ εγενετο ανηρ προφητησ δυνατοσ εν εργω και λογω εναντιον του θεου και παντοσ του

λαου 20 οπως τε παρεδωκαν αυτον οι αρχιερεισ και οι αρχοντες ημων εισ κριμα θανατου και εσταυρωσαν αυτον 21 ημεις δε ηλπιζομεν οτι αυτος εστιν ο μελλων λυτρουσθαι τον ισραηλ αλλα γε συν πασιν τουτοις τριτην ταυτην ημεραν αγει σημερον αφ ου ταυτα εγενετο 22 αλλα και γυναικες τινες εξ ημων εξεστησαν ημασ γενομεναι ορθριαι επι το μνημειον 23 και μη ευρουσαι το σωμα αυτου ηλθον λεγουσαι και οπτασιαν αγγελων εωρακεναι οι λεγουσιν αυτον ζην 24 και απηλθον τινες των συν ημιν επι το μνημειον και ευρον ουτως καθωσ και αι γυναικες ειπον αυτον δε ουκ ειδον 25 και αυτος ειπεν προς αυτους ω ανοητοι και βραδεισ τη καρδια του πιστευειν επι πασιν οισ ελαλησαν οι προφηται 26 ουχι ταυτα εδει παθειν τον χριστον και εισελθειν εισ την δοξαν αυτου 27 και αρξαμενος απο μωσεωσ και απο παντων των προφητων διηρμηνευεν αυτοισ εν πασαισ ταισ γραφαισ τα περι εαυτου 28 και ηγγισαν εισ την κωμην ου επορευοντο και αυτος προσεποιειτο πορρωτερω πορευεσθαι 29 και παρεβιασαντο αυτον λεγοντες μεινον μεθ ημων οτι προσ εσπεραν εστιν και κεκλικεν η ημερα και εισηλθεν του μειναι συν αυτοισ 30 και εγενετο εν τω κατακλιθηναι αυτον μετ αυτων λαβων τον αρτον ευλογησεν και κλασασ επεδιδου αυτοισ 31 αυτων δε διηνοιχθησαν οι οφθαλμοι και επεγνωσαν αυτον και αυτος αφαντος εγενετο απ αυτων 32 και ειπον προς αλληλους ουχι η καρδια ημων καιομενη ην εν ημιν ωσ ελαλει ημιν εν τη οδω και ωσ διηνοιγεν ημιν τασ γραφασ 33 και ανασταντες αυτη τη ωρα υπεστρεψαν

εισ ιερουσαλημ και ευρον συνηθροισμενουσ τουσ ενδεκα και τουσ συν αυτοισ 34 λεγοντασ οτι ηγερθη ο κυριουσ οντωσ και ωφθη σιμωνι 35 και αυτοι εξηγουντο τα εν τη οδω και ωσ εγνωσθη αυτοισ εν τη κλασει του αρτου 36 ταυτα δε αυτων λαλουντων αυτος ο ιησουσ εστη εν μεσω αυτων και λεγει αυτοισ ειρηνη υμιν 37 πτοηθεντες δε και εμφοβοι γενομενοι εδοκουν πνευμα θεωρειν 38 και ειπεν αυτοισ τι τεταραγμενοι εστε και δια τι διαλογισμοι αναβαινουσιν εν ταισ καρδιαισ υμων 39 ιδετε τασ χειρασ μου και τουσ ποδασ μου οτι αυτος εγω ειμι ψηλαφησατε με και ιδετε οτι πνευμα σαρκα και οστεα ουκ εχει καθωσ εμε θεωρειτε εχοντα 40 και τουτο ειπων επεδειξεν αυτοισ τασ χειρασ και τουσ ποδασ 41 ετι δε απιστουντων αυτων απο τησ χαρασ και θαυμαζοντων ειπεν αυτοισ εχετε τι βρωσιμον ενθαδε 42 οι δε επεδωκαν αυτω ιχθυουσ οπτου μεροσ και απο μελισσιου κηριου 43 και λαβων ενωπιον αυτων εφαγεν 44 ειπεν δε αυτοισ ουτοι οι λογοι ουσ ελαλησα προς υμασ ετι ων συν υμιν οτι δει πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω μωσεωσ και προφηταισ και ψαλμοισ περι εμου 45 τοτε διηνοιξεν αυτων τον νουν του συνιεναι τασ γραφασ 46 και ειπεν αυτοισ οτι ουτωσ γεγραπται και ουτωσ εδει παθειν τον χριστον και αναστηναι εκ νεκρων τη τριτη ημερα 47 και κηρυχθηναι επι τω ονοματι αυτου μετανοιαν και αφεσιν αμαρτιων εισ παντα τα εθνη αρξαμενον απο ιερουσαλημ 48 υμεις δε εστε μαρτυρεσ τουτων 49 και ιδου εγω αποστελλω την επαγγελιαν του πατροσ μου εφ υμασ υμεις δε καθισατε εν τη πολει ιερουσαλημ

εως ου ενδυσησθε δυναμιν εξ υψουσ 50 εξηγαγεν
δε αυτουσ εξω εωσ εισ βηθανιαν και επαρασ
τασ χειρασ αυτου ευλογησεν αυτουσ 51 και
εγενετο εν τω ευλογειν αυτον αυτουσ διεστη απ
αυτων και ανεφερετο εισ τον ουρανον 52 και
αυτοι προσκυνησαντεσ αυτον υπεστρεψαν εισ
ιερουσαλημ μετα χαρασ μεγαλησ 53 και ησαν δια
παντοσ εν τω ιερω αινουντεσ και ευλογουντεσ
τον θεον αμην

Κατα Ιωαννην

1 εν αρχη ην ο λογος και ο λογος ην προς τον θεον και θεος ην ο λογος **2** ουτος ην εν αρχη προς τον θεον **3** παντα δι αυτου εγενετο και χωρισ αυτου εγενετο ουδε εν ο γεγονεν **4** εν αυτω ζωη ην και η ζωη ην το φως των ανθρωπων **5** και το φως εν τη σκοτια φαινει και η σκοτια αυτο ου κατελαβεν **6** εγενετο ανθρωπος απεσταλμενος παρα θεου ονομα αυτω ιωαννης **7** ουτος ηλθεν εις μαρτυριαν ινα μαρτυρηση περι του φωτος ινα παντες πιστευσωσιν δι αυτου **8** ουκ ην εκεινος το φως αλλ ινα μαρτυρηση περι του φωτος **9** ην το φως το αληθινον ο φωτιζει παντα ανθρωπον ερχομενον εις τον κοσμον **10** εν τω κοσμω ην και ο κοσμος δι αυτου εγενετο και ο κοσμος αυτον ουκ εγνω **11** εις τα ιδια ηλθεν και οι ιδιοι αυτον ου παρελαβον **12** οσοι δε ελαβον αυτον εδωκεν αυτοις εξουσιαν τεκνα θεου γενεσθαι τοις πιστευουσιν εις το ονομα αυτου **13** οι ουκ εξ αιματων ουδε εκ θεληματος σαρκος ουδε εκ θεληματος ανδρος αλλ εκ θεου εγεννηθησαν **14** και ο λογος σαρξ εγενετο και εσκηνωσεν εν ημιν και εθεασαμεθα την δοξαν αυτου δοξαν ωσ μονογενους παρα πατρος πληρης χαριτος και αληθειας **15** ιωαννης μαρτυρει περι αυτου και κεκραγεν λεγων ουτος ην ον ειπον ο οπισω μου ερχομενος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην **16** και εκ του πληρωματος αυτου ημεις παντες ελαβομεν και χαριν αντι χαριτος **17** οτι ο νομος δια μωσεως εδοθη η χαρις και η αληθεια δια ιησου χριστου εγενετο **18** θεον ουδεις εωρακεν πωποτε ο μονογενης υιος ο ων εις τον κολπον του πατρος

εκεινος εξηγησατο **19** και αυτη εστιν η μαρτυρια του ιωαννου οτε απεστειλαν οι ιουδαιοι εξ ιεροσολυμων ιερεις και λευιτας ινα ερωτησωσιν αυτον συ τις ει **20** και ωμολογησεν και ουκ ηρηνησατο και ωμολογησεν οτι ουκ ειμι εγω ο χριστος **21** και ηρωτησαν αυτον τι ουν ηλιας ει συ και λεγει ουκ ειμι ο προφητης ει συ και απεκριθη ου **22** ειπον ουν αυτω τις ει ινα αποκρισιν δωμεν τοις πεμψασιν ημας τι λεγεις περι σεαυτου **23** εφη εγω φωνη βοωντος εν τη ερημω ευθυνατε την οδον κυριου καθωσ ειπεν ησαιας ο προφητης **24** και οι απεσταλμενοι ησαν εκ των φαρισαιων **25** και ηρωτησαν αυτον και ειπον αυτω τι ουν βαπτιζεις ει συ ουκ ει ο χριστος ουτε ηλιας ουτε ο προφητης **26** απεκριθη αυτοις ο ιωαννης λεγων εγω βαπτιζω εν υδατι μεσος δε υμων εστηκεν ον υμεις ουκ οιδατε **27** αυτος εστιν ο οπισω μου ερχομενος ος εμπροσθεν μου γεγονεν ου εγω ουκ ειμι αξιος ινα λυσω αυτου τον ιμαντα του υποδηματος **28** ταυτα εν βηθανια εγενετο περαν του ιορδανου οπου ην ιωαννης βαπτιζων **29** τη επαυριον βλεπει τον ιησουν ερχομενον προς αυτον και λεγει ιδε ο αμνος του θεου ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου **30** ουτος εστιν περι ου εγω ειπον οπισω μου ερχεται ανηρ ος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην **31** καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ινα φανερωθη τω ισραηλ δια τουτο ηλθον εγω εν τω υδατι βαπτιζων **32** και εμαρτυρησεν ιωαννης λεγων οτι τεθεαμαι το πνευμα καταβαινον ωσει περιστερων εξ ουρανου και εμεινεν επ αυτον **33** καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ο πεμψας με βαπτιζειν εν υδατι εκεινος μοι ειπεν εφ ον αν ιδησ το πνευμα

καταβαινον και μενον επ αυτον ουτος εστιν ο βαπτιζων εν πνευματι αγιω 34 καγω εωρακα και μεμαρτυρηκα οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου 35 τη επαυριον παλιν ειστηκει ο ιωαννης και εκ των μαθητων αυτου δυο 36 και εμβλεψασ τω ιησου περιπατουντι λεγει ιδε ο αμνος του θεου 37 και ηκουσαν αυτου οι δυο μαθηται λαλουντος και ηκολουθησαν τω ιησου 38 στραφεις δε ο ιησους και θεασαμενος αυτους ακολουθουντας λεγει αυτοις τι ζητειτε οι δε ειπον αυτω ραββι ο λεγεται ερμηνευομενον διδασκαλε που μενεις 39 λεγει αυτοις ερχεσθε και ιδετε ηλθον και ειδον που μενει και παρ αυτω εμειναν την ημεραν εκεινην ωρα ην ως δεκατη 40 ην ανδρεας ο αδελφος σιμωνος πετρου εις εκ των δυο των ακουσαντων παρα ιωαννου και ακολουθησαντων αυτω 41 ευρισκει ουτος πρωτος τον αδελφον τον ιδιον σιμωνα και λεγει αυτω ευρηκαμεν τον μεσιαν ο εστιν μεθερμηνευομενον χριστος 42 και ηγαγεν αυτον προς τον ιησουν εμβλεψασ αυτω ο ιησους ειπεν συ ει σιμων ο υιος ιωνα συ κληθησθι κηφας ο ερμηνευεται πετρος 43 τη επαυριον ηθελησεν εξελθειν εις την γαλιλαιαν και ευρισκει φιλιππον και λεγει αυτω ο ιησους ακολουθει μοι 44 ην δε ο φιλιππος απο βηθσαιδα εκ της πολεως ανδρεου και πετρου 45 ευρισκει φιλιππος τον ναθαναηλ και λεγει αυτω ον εγραψεν μωσης εν τω νομω και οι προφηται ευρηκαμεν ιησουν τον υιον του ιωσηφ τον απο ναζαρετ 46 και ειπεν αυτω ναθαναηλ εκ ναζαρετ δυναται τι αγαθον ειναι λεγει αυτω φιλιππος ερχου και ιδε 47 ειδεν ο ιησους τον ναθαναηλ ερχομενον προς αυτον και λεγει περι αυτου ιδε αληθως ισραηλιτης

εν ω δολος ουκ εστιν 48 λεγει αυτω ναθαναηλ ποθεν με γινωσκεις απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω προ του σε φιλιππον φωνησαι οντα υπο την συκην ειδον σε 49 απεκριθη ναθαναηλ και λεγει αυτω ραββι συ ει ο υιος του θεου συ ει ο βασιλευς του ισραηλ 50 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω οτι ειπον σοι ειδον σε υποκατω της συκης πιστευεις μειζω τουτων οψει 51 και λεγει αυτω αμην αμην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον ουρανον ανεωγοτα και τους αγγελους του θεου αναβαινοντας και καταβαινοντας επι τον υιον του ανθρωπου

2 και τη ημερα τη τριτη γαμος εγενετο εν κανα της γαλιλαιας και ην η μητηρ του ιησου εκει 2 εκληθη δε και ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τον γαμον 3 και υστερησαντος οινου λεγει η μητηρ του ιησου προς αυτον οινον ουκ εχουσιν 4 λεγει αυτη ο ιησους τι εμοι και σοι γυναι ουπω ηκει η ωρα μου 5 λεγει η μητηρ αυτου τοις διακονοις ο τι αν λεγη υμιν ποιησατε 6 ησαν δε εκει υδριαι λιθιναι εξ κειμεναι κατα τον καθαρισμον των ιουδαιων χωρουσαι ανα μετρητας δυο η τρεις 7 λεγει αυτοις ο ιησους γεμισατε τας υδριας υδατος και εγεμισαν αυτας εως ανω 8 και λεγει αυτοις αντλησατε νυν και φερετε τω αρχιτρικλινω και ηνεγκαν 9 ως δε εγευσατο ο αρχιτρικλινος το υδωρ οινον γεγενημενον και ουκ ηδει ποθεν εστιν οι δε διακονοι ηδεισαν οι ηντληκοτες το υδωρ φωνει τον νυμφιον ο αρχιτρικλινος 10 και λεγει αυτω πας ανθρωπος πρωτον τον καλον οινον τιθησιν και οταν μεθυσθωσιν τοτε τον ελασσω συ τετηρηκας τον καλον οινον εως αρτι 11 ταυτην

εποιησεν την αρχην των σημειων ο ιησους εν
κανα της γαλιλαιας και εφανερωσεν την δοξαν
αυτου και επιστευσαν εις αυτον οι μαθηται
αυτου 12 μετα τουτο κατεβη εις καπερναουμ
αυτος και η μητηρ αυτου και οι αδελφοι αυτου
και οι μαθηται αυτου και εκει εμειναν ου πολλας
ημερας 13 και εγγυσ ην το πασχα των ιουδαιων
και ανεβη εις ιεροσολυμα ο ιησους 14 και
ευρεν εν τω ιερω τους πωλουντας βοας και
προβατα και περιστερας και τους κερματιστας
καθημενους 15 και ποιησας φραγελλιον εκ
σχοινηων παντας εξεβαλεν εκ του ιερου τα τε
προβατα και τους βοας και των κολλυβιστων
εξεχεεν το κερμα και τας τραπεζας ανεστρεψε
16 και τοις τας περιστερας πωλουσιν ειπεν αρατε
ταυτα εντευθεν μη ποιειτε τον οικον του πατρος
μου οικον εμποριου 17 εμνησθησαν δε οι μαθηται
αυτου οτι γεγραμμενον εστιν ο ζηλος του οικου
σου καταφαγεται με 18 απεκριθησαν ουν οι
ιουδαιοι και ειπον αυτω τι σημειον δεικνυεις
ημιν οτι ταυτα ποιεις 19 απεκριθη ιησους και
ειπεν αυτοις λυσατε τον ναον τουτον και εν
τρισιν ημεραις εγερω αυτον 20 ειπον ουν οι
ιουδαιοι τεσσαρακοντα και εξ ετεσιν ωκοδομηθη
ο ναος ουτος και συ εν τρισιν ημεραις εγερεις
αυτον 21 εκεινος δε ελεγεν περι του ναου του
σωματος αυτου 22 οτε ουν ηγερθη εκ νεκρων
εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι τουτο ελεγεν
και επιστευσαν τη γραφη και τω λογω ω ειπεν
ο ιησους 23 ως δε ην εν τοις ιεροσολυμοις εν
τω πασχα εν τη εορτη πολλοι επιστευσαν εις
το ονομα αυτου θεωρουντες αυτου τα σημεια
α εποiei 24 αυτος δε ο ιησους ουκ επιστευεν

εαυτον αυτοις δια το αυτον γινωσκειν παντας 25
και οτι ου χρειαν ειχεν ινα τις μαρτυρηση περι
του ανθρωπου αυτος γαρ εγινωσκεν τι ην εν τω
ανθρωπω

3 ην δε ανθρωπος εκ των φαρισαιων νικοδημος
ονομα αυτω αρχων των ιουδαιων 2 ουτος ηλθεν
προς αυτον νυκτος και ειπεν αυτω ραββι οίδαμεν
οτι απο θεου εληλυθας διδασκαλος ουδεις γαρ
ταυτα τα σημεια δυναται ποιειν α συ ποιεις εαν
μη η ο θεος μετ αυτου 3 απεκριθη ο ιησους
και ειπεν αυτω αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις
γεννηθη ανωθεν ου δυναται ιδειν την βασιλειαν
του θεου 4 λεγει προς αυτον ο νικοδημος
πως δυναται ανθρωπος γεννηθηναι γερων ων
μη δυναται εις την κοιλιαν της μητρος αυτου
δευτερον εισελθειν και γεννηθηναι 5 απεκριθη
ιησους αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη
εξ υδατος και πνευματος ου δυναται εισελθειν
εις την βασιλειαν του θεου 6 το γεγεννημενον
εκ της σαρκος σαρξ εστιν και το γεγεννημενον
εκ του πνευματος πνευμα εστιν 7 μη θαυμασης
οτι ειπον σοι δει υμας γεννηθηναι ανωθεν 8 το
πνευμα οπου θελει πνει και την φωνην αυτου
ακουεις αλλ ουκ οιδας ποθεν ερχεται και που
υπαγει ουτως εστιν πας ο γεγεννημενος εκ του
πνευματος 9 απεκριθη νικοδημος και ειπεν
αυτω πως δυναται ταυτα γενεσθαι 10 απεκριθη
ιησους και ειπεν αυτω συ ει ο διδασκαλος
του ισραηλ και ταυτα ου γινωσκεις 11 αμην
αμην λεγω σοι οτι ο οίδαμεν λαλουμεν και ο
εωρακαμεν μαρτυρουμεν και την μαρτυριαν
ημων ου λαμβανετε 12 ει τα επιγεια ειπον υμιν
και ου πιστευετε πως εαν ειπω υμιν τα επουρανια

πιστευετε 13 και ουδεις αναβεβηκεν εις τον ουρανον ει μη ο εκ του ουρανου καταβας ο υιος του ανθρωπου ο ων εν τω ουρανω 14 και καθωσ μωσησ υψωσεν τον οφιν εν τη ερημω ουτως υψωθηται δει τον υιον του ανθρωπου 15 ινα πασ ο πιστευων εις αυτον μη αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον (aiōnios g166) 16 ουτως γαρ ηγαπησεν ο θεος τον κοσμον ωστε τον υιον αυτου τον μονογενη εδωκεν ινα πασ ο πιστευων εις αυτον μη αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον (aiōnios g166) 17 ου γαρ απεστειλεν ο θεος τον υιον αυτου εις τον κοσμον ινα κρινη τον κοσμον αλλ ινα σωθη ο κοσμος δι αυτου 18 ο πιστευων εις αυτον ου κρινεται ο δε μη πιστευων ηδη κεκριται οτι μη πεπιστευκεν εις το ονομα του μονογενους υιου του θεου 19 αυτη δε εστιν η κρισις οτι το φως εληλυθεν εις τον κοσμον και ηγαπησαν οι ανθρωποι μαλλον το σκοτος η το φως ην γαρ πονηρα αυτων τα εργα 20 πασ γαρ ο φαυλα πρασων μιση το φως και ουκ ερχεται προσ το φως ινα μη ελεγχθη τα εργα αυτου 21 ο δε ποιων την αληθειαν ερχεται προσ το φως ινα φανερωθη αυτου τα εργα οτι εν θεω εστιν ειργασμενα 22 μετα ταυτα ηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις την ιουδαιαν γην και εκει διετριβεν μετ αυτων και εβαπτιζεν 23 ην δε και ιωαννης βαπτιζων εν αιωνω εγγυσ του σαλημ οτι υδατα πολλα ην εκει και παρεγινοντο και εβαπτιζοντο 24 ουπω γαρ ην βεβλημενος εις την φυλακην ο ιωαννης 25 εγενετο ουν ζητησις εκ των μαθητων ιωαννου μετα ιουδαιου περι καθαρισμου 26 και ηλθον προσ τον ιωαννην και ειπον αυτω ραββι ος ην μετα σου περαν του ιορδανου ω συ

μεμαρτυρηκας ιδε ουτος βαπτιζει και παντες ερχονται προσ αυτον 27 απεκριθη ιωαννης και ειπεν ου δυναται ανθρωπος λαμβανειν ουδεν εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του ουρανου 28 αυτοι υμεις μαρτυρειτε οτι ειπον ουκ ειμι εγω ο χριστος αλλ οτι απεσταλμενος ειμι εμπροσθεν εκεινου 29 ο εχων την νυμφην νυμφιος εστιν ο δε φιλος του νυμφιου ο εστηκωσ και ακουων αυτου χαρα χαιρει δια την φωνην του νυμφιου αυτη ουν η χαρα η εμη πεπληρωται 30 εκεινον δει αυξανειν εμε δε ελαττουσθαι 31 ο ανωθεν ερχομενος επανω παντων εστιν ο ων εκ της γησ εκ της γησ εστιν και εκ της γησ λαλει ο εκ του ουρανου ερχομενος επανω παντων εστιν 32 και ο εωρακεν και ηκουσεν τουτο μαρτυρει και την μαρτυριαν αυτου ουδεις λαμβανει 33 ο λαβων αυτου την μαρτυριαν εσφραγισεν οτι ο θεος αληθησ εστιν 34 ον γαρ απεστειλεν ο θεος τα ρηματα του θεου λαλει ου γαρ εκ μετρου διδωσιν ο θεος το πνευμα 35 ο πατηρ αγαπα τον υιον και παντα δεδωκεν εν τη χειρι αυτου 36 ο πιστευων εις τον υιον εχει ζωην αιωνιον ο δε απειθων τω υιω ουκ οψεται ζωην αλλ η οργη του θεου μενει επ αυτον (aiōnios g166)

4 ωσ ουν εγνω ο κυριος οτι ηκουσαν οι φαρισαιοι οτι ιησους πλειονασ μαθητας ποιει και βαπτιζει η ιωαννης 2 και τοιγε ιησους αυτοσ ουκ εβαπτιζεν αλλ οι μαθηται αυτου 3 αφηκεν την ιουδαιαν και απηλθεν εις την γαλιλαιαν 4 εδει δε αυτον διερχεσθαι δια της σαμαρειασ 5 ερχεται ουν εις πολιν της σαμαρειασ λεγομενην συχαρ πλησιον του χωριου ο εδωκεν ιακωβ ιωσηφ τω υιω αυτου 6 ην δε εκει πηγη του ιακωβ

ο ουν ιησους κεκοπιακως εκ της οδοποριας εκαθεζετο ουτως επι τη πηγη ωρα ην ωσει εκτη 7 ερχεται γυνη εκ της σαμαρειας αντλησαι υδωρ λεγει αυτη ο ιησους δος μοι πειν 8 οι γαρ μαθηται αυτου απεληλυθεισαν εις την πολιν ινα τροφασ αγορασωσιν 9 λεγει ουν αυτω η γυνη η σαμαρειτισ πως συ ιουδαιος ων παρ εμου πειν αιτεισ ουσης γυναικος σαμαρειτιδος ου γαρ συγχρωνται ιουδαιοι σαμαρειταισ 10 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη ει ηδεισ την δωρεαν του θεου και τισ εστιν ο λεγων σοι δος μοι πειν συ αν ητησασ αυτον και εδωκεν αν σοι υδωρ ζων 11 λεγει αυτω η γυνη κυριε ουτε αντλημα εχεισ και το φρεαρ εστιν βαθυ ποθεν ουν εχεισ το υδωρ το ζων 12 μη συ μειζων ει του πατροσ ημων ιακωβ οσ εδωκεν ημιν το φρεαρ και αυτοσ εξ αυτου επιεν και οι υιοι αυτου και τα θρεμματα αυτου 13 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη πασ ο πινων εκ του υδατοσ τουτου διψησει παλιν 14 οσ δ αν πιη εκ του υδατοσ ου εγω δωσω αυτω ου μη διψηση εις τον αιωνα αλλα το υδωρ ο δωσω αυτω γενησεται εν αυτω πηγη υδατοσ αλλομενου εις ζων αιωνιον (aiōn g165, aiōnios g166) 15 λεγει προσ αυτον η γυνη κυριε δος μοι τουτο το υδωρ ινα μη διψω μηδε ερχομαι ενθαδε αντλειν 16 λεγει αυτη ο ιησους υπαγε φωνησον τον ανδρα σου και ελθε ενθαδε 17 απεκριθη η γυνη και ειπεν ουκ εχω ανδρα λεγει αυτη ο ιησους καλωσ ειπασ οτι ανδρα ουκ εχω 18 πεντε γαρ ανδρασ εσχασ και νυν ον εχεισ ουκ εστιν σου ανηρ τουτο αληθεσ ειρηκασ 19 λεγει αυτω η γυνη κυριε θεωρω οτι προφητησ ει συ 20 οι πατερεσ ημων εν τω ορει τουτω προσεκνησαν και υμεισ

λεγετε οτι εν ιεροσολυμοισ εστιν ο τοποσ οπου δει προσκυνειν 21 λεγει αυτη ο ιησους γυναι πιστευσον μοι οτι ερχεται ωρα οτε ουτε εν τω ορει τουτω ουτε εν ιεροσολυμοισ προσκνησετε τω πατρι 22 υμεισ προσκυνειτε ο ουκ οιδατε ημεισ προσκυνουμεν ο οιδαμεν οτι η σωτηρια εκ των ιουδαιων εστιν 23 αλλ ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι αληθινοι προσκνηται προσκνησουσιν τω πατρι εν πνευματι και αληθεια και γαρ ο πατηρ τοιουτουσ ζητει τουσ προσκυνουντασ αυτον 24 πνευμα ο θεοσ και τουσ προσκυνουντασ αυτον εν πνευματι και αληθεια δει προσκυνειν 25 λεγει αυτω η γυνη οйда οτι μεσιασ ερχεται ο λεγομενοσ χριστοσ οταν ελθη εκεινοσ αναγγελει ημιν παντα 26 λεγει αυτη ο ιησους εγω ειμι ο λαλων σοι 27 και επι τουτω ηλθον οι μαθηται αυτου και εθαυμασαν οτι μετα γυναικοσ ελαλει ουδεισ μεντοι ειπεν τι ζητεισ η τι λαλεισ μετ αυτησ 28 αφηκεν ουν την υδριαν αυτησ η γυνη και απηλθεν εις την πολιν και λεγει τοισ ανθρωποισ 29 δευτε ιδετε ανθρωπον οσ ειπεν μοι παντα οσα εποιησα μητι ουτοσ εστιν ο χριστοσ 30 εξηλθον εκ της πολεωσ και ηρχοντο προσ αυτον 31 εν δε τω μεταξυ ηρωτων αυτον οι μαθηται λεγοντεσ ραββι φαγε 32 ο δε ειπεν αυτοισ εγω βρωσιν εχω φαγειν ην υμεισ ουκ οιδατε 33 ελεγον ουν οι μαθηται προσ αλληλουσ μη τισ ηνεγκεν αυτω φαγειν 34 λεγει αυτοισ ο ιησους εμον βρωμα εστιν ινα ποιω το θελημα του πεμψαντοσ με και τελειωσω αυτου το εργον 35 ουχ υμεισ λεγετε οτι ετι τετραμηνοσ εστιν και ο θερισμοσ ερχεται ιδου λεγω υμιν επαρατε τουσ οφθαλμοουσ υμων και θεασασθε τασ χωρασ οτι λευκαι εισιν προσ

θερισμον ηδη **36** και ο θεριζων μισθον λαμβανει και συναγει καρπον εις ζωην αιωνιον ινα και ο σπειρων μου χαιρη και ο θεριζων (*aiōnios g166*) **37** εν γαρ τουτω ο λογος εστιν ο αληθινος οτι αλλος εστιν ο σπειρων και αλλος ο θεριζων **38** εγω απεστειλα υμας θεριζειν ο ουχ υμεις κεκοπιακατε αλλοι κεκοπιακασιν και υμεις εις τον κοπον αυτων εισεληλυθατε **39** εκ δε της πολεωσ εκεινης πολλοι επιστευσαν εις αυτον των σαμαρειτων δια τον λογον της γυναικοσ μαρτυρουσης οτι ειπεν μοι παντα οσα εποιησα **40** ωσ ουν ηλθον προς αυτον οι σαμαρειται ηρωτων αυτον μειναι παρ αυτοις και εμεινεν εκει δυο ημερασ **41** και πολλω πλειουσ επιστευσαν δια τον λογον αυτου **42** τη τε γυναικι ελεγον οτι ουκει δια την σην λαλιαν πιστευομεν αυτοι γαρ ακηκοαμεν και οίδαμεν οτι ουτος εστιν αληθωσ ο σωτηρ του κοσμου ο χριστωσ **43** μετα δε τασ δυο ημερασ εξηλθεν εκειθεν και απηλθεν εις την γαλιλαιαν **44** αυτοσ γαρ ο ιησουσ εμαρτυρησεν οτι προφητησ εν τη ιδια πατριδι τιμην ουκ εχει **45** οτε ουν ηλθεν εις την γαλιλαιαν εδεξαντο αυτον οι γαλιλαιοι παντα εωρακοτεσ α εποιησεν εν ιεροσολυμοις εν τη εορτη και αυτοι γαρ ηλθον εις την εορτην **46** ηλθεν ουν παλιν ο ιησουσ εις την κανα της γαλιλαιασ οπου εποιησεν το υδωρ οινον και ην τισ βασιλικωσ ου ο υιοσ ησθενει εν καπερναουμ **47** ουτωσ ακουσασ οτι ιησουσ ηκει εκ της ιουδαιασ εις την γαλιλαιαν απηλθεν προς αυτον και ηρωτα αυτον ινα καταβη και ιασηται αυτου τον υιον εμελλεν γαρ αποθνησκειν **48** ειπεν ουν ο ιησουσ προς αυτον εαν μη σημεια και τερατα ιδητε ου μη πιστευσητε **49** λεγει

προς αυτον ο βασιλικωσ κυριε καταβηθι πριν αποθανειν το παιδιον μου **50** λεγει αυτω ο ιησουσ πορευου ο υιοσ σου ζη και επιστευσεν ο ανθρωπωσ τω λογω ω ειπεν αυτω ο ιησουσ και επορευετο **51** ηδη δε αυτου καταβαινοντωσ οι δουλοι αυτου απηνητησαν αυτω και απηγγειλαν λεγοντεσ οτι ο παισ σου ζη **52** επυθετο ουν παρ αυτων την ωραν εν η κομψοτερον εσχεν και ειπον αυτω οτι χθεσ ωραν εβδομην αφηκεν αυτον ο πυρετωσ **53** εγνω ουν ο πατηρ οτι εν εκεινη τη ωρα εν η ειπεν αυτω ο ιησουσ οτι ο υιοσ σου ζη και επιστευσεν αυτοσ και η οικια αυτου ολη **54** τουτω παλιν δευτερον σημειον εποιησεν ο ιησουσ ελθων εκ της ιουδαιασ εις την γαλιλαιαν

5 μετα ταυτα ην η εορτη των ιουδαιων και ανεβη ο ιησουσ εις ιεροσολυμα **2** εστιν δε εν τοις ιεροσολυμοις επι τη προβατικη κολυμβηθρα η επιλεγομενη εβραιστι βηθεσδα πεντε στοασ εχουσα **3** εν ταυταις κατεκειτο πληθωσ πολλω των ασθενουντων τυφλων χωλων ξηρων εκδεχομενων την του υδατωσ κινησιν **4** αγγελωσ γαρ κατα καιρον κατεβαινεν εν τη κολυμβηθρα και εταρασσεν το υδωρ ο ουν πρωτωσ εμβασ μετα την ταραχην του υδατωσ υγιησ εγινετο ω δηποτε κατειχετο νοσηματι **5** ην δε τισ ανθρωπωσ εκει τριακοντα οκτω ετη εχων εν τη ασθενεια **6** τουτον ιδων ο ιησουσ κατακειμενον και γνουσ οτι πολυν ηδη χρονον εχει λεγει αυτω θελεισ υγιησ γενεσθαι **7** απεκριθη αυτω ο ασθενων κυριε ανθρωπον ουκ εχω ινα οταν ταραχθη το υδωρ βαλη με εις την κολυμβηθραν εν ω δε ερχομαι εγω αλλωσ προ εμου καταβαινει **8** λεγει αυτω

ο ιησους εγειραι αρον τον κραββατον σου και περιπατει 9 και ευθεωσ εγενετο υγιησ ο ανθρωπος και ηρεν τον κραββατον αυτου και περιεπατει ην δε σαββατον εν εκεινη τη ημερα 10 ελεγον ουν οι ιουδαιοι τω τεθεραπευμενω σαββατον εστιν ουκ εξεστιν σοι αραι τον κραββατον 11 απεκριθη αυτοις ο ποιησασ με υγιη εκεινος μοι ειπεν αρον τον κραββατον σου και περιπατει 12 ηρωτησαν ουν αυτον τισ εστιν ο ανθρωπος ο ειπων σοι αρον τον κραββατον σου και περιπατει 13 ο δε ιαθεισ ουκ ηδει τισ εστιν ο γαρ ιησους εξενευσεν οχλου οντος εν τω τοπω 14 μετα ταυτα ευρισκει αυτον ο ιησους εν τω ιερω και ειπεν αυτω ιδε υγιησ γεγονασ μηκετι αμαρτανε ινα μη χειρον τι σοι γενηται 15 απηλθεν ο ανθρωπος και ανηγγειλεν τοις ιουδαιοις οτι ιησους εστιν ο ποιησασ αυτον υγιη 16 και δια τουτο εδιωκον τον ιησουν οι ιουδαιοι και εξητουν αυτον αποκτειναι οτι ταυτα εποιει εν σαββατω 17 ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις ο πατηρ μου εωσ αρτι εργαζεται καγω εργαζομαι 18 δια τουτο ουν μαλλον εξητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι οτι ου μονον ελυεν το σαββατον αλλα και πατερα ιδιον ελεγεν τον θεον ισον εαυτον ποιων τω θεω 19 απεκρινατο ουν ο ιησους και ειπεν αυτοις αμην αμην λεγω υμιν ου δυναται ο υιοσ ποιειν αφ εαυτου ουδεν εαν μη τι βλεπη τον πατερα ποιουντα α γαρ αν εκεινος ποιη ταυτα και ο υιοσ ομοιωσ ποιει 20 ο γαρ πατηρ φιλει τον υιον και παντα δεικνυσιν αυτω α αυτοσ ποιει και μειζονα τουτων δειξει αυτω εργα ινα υμεισ θαυμαζητε 21 ωσπερ γαρ ο πατηρ εγειρει τουσ νεκρουσ και ζωοποιει ουτωσ και ο υιοσ ουσ θελει ζωοποιει 22 ουδε γαρ ο

πατηρ κρινει ουδενα αλλα την κρισιν πασαν δεδωκεν τω υιω 23 ινα παντεσ τιμωσιν τον υιον καθωσ τιμωσιν τον πατερα ο μη τιμων τον υιον ου τιμα τον πατερα τον πεμφαντα αυτον 24 αμην αμην λεγω υμιν οτι ο τον λογον μου ακουων και πιστευων τω πεμφαντι με εχει ζωην αιωνιον και εισ κρισιν ουκ ερχεται αλλα μεταβεβηκεν εκ του θανατου εισ την ζωην (aiōnios g166) 25 αμην αμην λεγω υμιν οτι ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι νεκροι ακουσονται της φωνησ του υιου του θεου και οι ακουσαντεσ ζησονται 26 ωσπερ γαρ ο πατηρ εχει ζωην εν εαυτω ουτωσ εδωκεν και τω υιω ζωην εχειν εν εαυτω 27 και εξουσιαν εδωκεν αυτω και κρισιν ποιειν οτι υιοσ ανθρωπου εστιν 28 μη θαυμαζετε τουτο οτι ερχεται ωρα εν η παντεσ οι εν τοις μνημειοις ακουσονται της φωνησ αυτου 29 και εκπορευσονται οι τα αγαθα ποιησαντεσ εισ αναστασιν ζωησ οι δε τα φαυλα πραξαντεσ εισ αναστασιν κρισεωσ 30 ου δυναμαι εγω ποιειν απ εμαυτου ουδεν καθωσ ακουω κρινω και η κρισισ η εμη δικαια εστιν οτι ου ζητω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμφαντος με πατροσ 31 εαν εγω μαρτυρω περι εμαυτου η μαρτυρια μου ουκ εστιν αληθησ 32 αλλοσ εστιν ο μαρτυρων περι εμου και οίδα οτι αληθησ εστιν η μαρτυρια ην μαρτυρει περι εμου 33 υμεισ απεσταλκατε προσ ιωαννην και μεμαρτυρηκεν τη αληθεια 34 εγω δε ου παρα ανθρωπου την μαρτυριαν λαμβανω αλλα ταυτα λεγω ινα υμεισ σωθητε 35 εκεινοσ ην ο λυχνοσ ο καιομενοσ και φαινων υμεισ δε ηθελησατε αγαλλιασθηναι προσ ωραν εν τω φωτι αυτου 36 εγω δε εχω την μαρτυριαν μειζω του ιωαννου

τα γαρ εργα α εδωκεν μοι ο πατηρ ινα τελειωσω αυτα αυτα τα εργα α εγω ποιω μαρτυρει περι εμου οτι ο πατηρ με απεσταλκεν 37 και ο πεμψασ με πατηρ αυτοσ μεμαρτυρηκεν περι εμου ουτε φωνην αυτου ακηκοατε πωποτε ουτε ειδος αυτου εωρακατε 38 και τον λογον αυτου ουκ εχετε μενοντα εν υμιν οτι ον απεστειλεν εκεινοσ τουτω υμεισ ου πιστευετε 39 ερευνατε τασ γραφασ οτι υμεισ δοκειτε εν αυταισ ζωην αιωνιον εχειν και εκειναι εισιν αι μαρτυρουσαι περι εμου (aiōnios g166) 40 και ου θελετε ελθειν προς με ινα ζωην εχητε 41 δοξαν παρα ανθρωπων ου λαμβανω 42 αλλ εγνωκα υμασ οτι την αγαπην του θεου ουκ εχετε εν εαυτοισ 43 εγω εληλυθα εν τω ονοματι του πατροσ μου και ου λαμβανετε με εαν αλλοσ ελθη εν τω ονοματι τω ιδιω εκεινον ληψεσθε 44 πωσ δυνασθε υμεισ πιστευσαι δοξαν παρα αλληλων λαμβανοντεσ και την δοξαν την παρα του μονου θεου ου ζητειτε 45 μη δοκειτε οτι εγω κατηγορησω υμων προς τον πατερα εστιν ο κατηγορων υμων μωσση εισ ον υμεισ ηλπικατε 46 ει γαρ επιστευετε μωση επιστευετε αν εμοι περι γαρ εμου εκεινοσ εγραψεν 47 ει δε τοισ εκεινου γραμμασιν ου πιστευετε πωσ τοισ εμοισ ρημασιν πιστευσετε

6 μετα ταυτα απηλθεν ο ιηουσ περαν της θαλασσησ της γαλιλαιασ της τιβεριαδοσ 2 και ηκολουθει αυτω οχλοσ πολυσ οτι εωρων αυτου τα σημεια α εποiei επι των ασθενουντων 3 ανηλθεν δε εισ το οροσ ο ιηουσ και εκει εκαθητο μετα των μαθητων αυτου 4 ην δε εγγυσ το πασχα η εορτη των ιουδαιων 5 επαρασ ουν ο ιηουσ τουσ οφθαλμουσ και θεασαμενοσ οτι πολυσ οχλοσ

ερχεται προς αυτον λεγει προς τον φιλιππον ποθεν αγορασομεν αρτουσ ινα φαγωσιν ουτοι 6 τουτο δε ελεγεν πειραζων αυτον αυτοσ γαρ ηδει τι εμελλεν ποιειν 7 απεκριθη αυτω φιλιπποσ διακοσιων δηναριων αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοισ ινα εκαστοσ αυτων βραχυ τι λαβη 8 λεγει αυτω εισ εκ των μαθητων αυτου ανδρεασ ο αδελφοσ σιμωνοσ πετρου 9 εστιν παιδαριον εν ωδε ο εχει πεντε αρτουσ κριθινοσ και δυο οψαρια αλλα ταυτα τι εστιν εισ τοσουτουσ 10 ειπεν δε ο ιηουσ ποιησατε τουσ ανθρωπουσ αναπεσειν ην δε χορτοσ πολυσ εν τω τοπω ανεπεσον ουν οι ανδρεσ τον αριθμον ωσει πεντακισχλιοι 11 ελαβεν δε τουσ αρτουσ ο ιηουσ και ευχαριστησασ διεδωκεν τοισ μαθηταισ οι δε μαθηται τοισ ανακειμενοισ ομοιωσ και εκ των οψαριων οσον ηθελον 12 ωσ δε ενεπλησθησαν λεγει τοισ μαθηταισ αυτου συναγαγετε τα περισσευσαντα κλασματα ινα μη τι αποληται 13 συνηγαγον ουν και εγεμισαν δωδεκα κοφινουσ κλασματων εκ των πεντε αρτων των κριθινων α επερισσευσεν τοισ βεβρωκοσιν 14 οι ουν ανθρωποι ιδοντεσ ο εποιησεν σημειον ο ιηουσ ελεγον οτι ουτοσ εστιν αληθωσ ο προφητησ ο ερχομενοσ εισ τον κοσμον 15 ιηουσ ουν γνουσ οτι μελλουσιν ερχεσθαι και αρπαζειν αυτον ινα ποιησωσιν αυτον βασιλεα ανεχωρησεν εισ το οροσ αυτοσ μονοσ 16 ωσ δε οψια εγενετο κατεβησαν οι μαθηται αυτου επι την θαλασσαν 17 και εμβαντεσ εισ το πλοιον ηρχοντο περαν της θαλασσησ εισ καπερναουμ και σκοτια ηδη εγεγονει και ουκ εληλυθει προς αυτοουσ ο ιηουσ 18 η τε θαλασσα ανεμου μεγαλου πνεοντοσ διηγειρετο 19 εληλακοτεσ ουν ωσ

σταδίουσ εικοσι πεντε η τριακοντα θεωρουσιν τον ιησουν περιπατουντα επι της θαλασσης και εγγυσ του πλοιου γινομενον και εφοβηθησαν 20 ο δε λεγει αυτοισ εγω ειμι μη φοβεισθε 21 ηθελον ουν λαβειν αυτον εισ το πλοιον και ευθεωσ το πλοιον εγενετο επι της γησ εισ ην υπηγον 22 τη επαυριον ο οχλοσ ο εστηκωσ περαν της θαλασσης ιδων οτι πλοιαριον αλλο ουκ ην εκει ει μη εν εκεινο εισ ο ενεβησαν οι μαθηται αυτου και οτι ου συνεισηλθεν τοισ μαθηταισ αυτου ο ιησουσ εισ το πλοιαριον αλλα μονοι οι μαθηται αυτου απηλθον 23 αλλα δε ηλθεν πλοιαρια εκ τιβεριαδοσ εγγυσ του τοπου οπου εφαγον τον αρτον ευχαριστησαντοσ του κυριου 24 οτε ουν ειδεν ο οχλοσ οτι ιησουσ ουκ εστιν εκει ουδε οι μαθηται αυτου ενεβησαν αυτοι εισ τα πλοια και ηλθον εισ καπερναουμ ζητουντεσ τον ιησουν 25 και ευροντεσ αυτον περαν της θαλασσης ειπον αυτω ραββι ποτε ωδε γεγονασ 26 απεκριθη αυτοισ ο ιησουσ και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν ζητειτε με ουχ οτι ειδετε σημεια αλλ οτι εφαγετε εκ των αρτων και εχορτασθητε 27 εργαζεσθε μη την βρωσιν την απολλυμενην αλλα την βρωσιν την μενουσαν εισ ζωην αιωνιον ην ο υιοσ του ανθρωπου υμιν δωσει τουτον γαρ ο πατηρ εσφραγισεν ο θεοσ (aiōnios g166) 28 ειπον ουν προς αυτον τι ποιωμεν ινα εργαζωμεθα τα εργα του θεου 29 απεκριθη ιησουσ και ειπεν αυτοισ τουτο εστιν το εργον του θεου ινα πιστευσητε εισ ον απεστειλεν εκεινοσ 30 ειπον ουν αυτω τι ουν ποιεισ συ σημειον ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν σοι τι εργαζη 31 οι πατερεσ ημων το μαννα εφαγον εν τη ερημω

καθωσ εστιν γεγραμμενον αρτον εκ του ουρανου εδωκεν αυτοισ φαγειν 32 ειπεν ουν αυτοισ ο ιησουσ αμην αμην λεγω υμιν ου μωσησ δεδωκεν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου αλλ ο πατηρ μου διδωσιν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου τον αληθινον 33 ο γαρ αρτοσ του θεου εστιν ο καταβαινων εκ του ουρανου και ζωην διδουσ τω κοσμω 34 ειπον ουν προς αυτον κυριε παντοτε δοσ ημιν τον αρτον τουτον 35 ειπεν δε αυτοισ ο ιησουσ εγω ειμι ο αρτοσ της ζωησ ο ερχομενοσ προς με ου μη πειναση και ο πιστευων εισ εμε ου μη διψηση πωποτε 36 αλλ ειπον υμιν οτι και εωρακατε με και ου πιστευετε 37 παν ο διδωσιν μοι ο πατηρ προς εμε ηξει και τον ερχομενον προς με ου μη εκβαλω εξω 38 οτι καταβεβηκα εκ του ουρανου ουχ ινα ποιω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμφαντοσ με 39 τουτο δε εστιν το θελημα του πεμφαντοσ με πατροσ ινα παν ο δεδωκεν μοι μη απολεσω εξ αυτου αλλα αναστησω αυτο τη εσχατη ημερα 40 τουτο δε εστιν το θελημα του πεμφαντοσ με ινα πασ ο θεωρων τον υιον και πιστευων εισ αυτον εχη ζωην αιωνιον και αναστησω αυτον εγω τη εσχατη ημερα (aiōnios g166) 41 εγογγυζον ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι ειπεν εγω ειμι ο αρτοσ ο καταβασ εκ του ουρανου 42 και ελεγον ουχ ουτοσ εστιν ιησουσ ο υιοσ ιωσηφ ου ημεισ οιδαμεν τον πατερα και την μητερα πωσ ουν λεγει ουτοσ οτι εκ του ουρανου καταβεβηκα 43 απεκριθη ουν ο ιησουσ και ειπεν αυτοισ μη γογγυζετε μετ αλληλων 44 ουδεισ δυναται ελθειν προς με εαν μη ο πατηρ ο πεμφασ με ελκυση αυτον και εγω αναστησω αυτον εν τη εσχατη

ημερα 45 εστιν γεγραμμενον εν τοις προφηταις και εσονται παντες διδακτοι θεου πασ ουν ο ακουων παρα του πατροσ και μαθων ερχεται προς με 46 ουχ οτι τον πατερα τισ εωρακεν ει μη ο ων παρα του θεου ουτοσ εωρακεν τον πατερα 47 αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε χειρι ζωην αιωνιον (aiōnios g166) 48 εγω ειμι ο αρτοσ της ζωησ 49 οι πατερεσ υμων εφαγον το μαννα εν τη ερημω και απεθανον 50 ουτοσ εστιν ο αρτοσ ο εκ του ουρανου καταβαινων ινα τισ εξ αυτου φαγη και μη αποθανη 51 εγω ειμι ο αρτοσ ο ζων ο εκ του ουρανου καταβασ εαν τισ φαγη εκ τουτου του αρτου ζησεται εις τον αιωνα και ο αρτοσ δε ον εγω δωσω η σαρξ μου εστιν ην εγω δωσω υπερ της του κοσμου ζωησ (aiōn g165) 52 εμαχοντο ουν προς αλληλουσ οι ιουδαιοι λεγοντεσ πωσ δυναται ουτοσ ημιν δουναι την σαρκα φαγειν 53 ειπεν ουν αυτοισ ο ιησουσ αμην αμην λεγω υμιν εαν μη φαγητε την σαρκα του υιου του ανθρωπου και πιητε αυτου το αιμα ουκ εχετε ζωην εν εαυτοις 54 ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα χειρι ζωην αιωνιον και εγω αναστησω αυτον τη εσχατη ημερα (aiōnios g166) 55 η γαρ σαρξ μου αληθωσ εστιν βρωσισ και το αιμα μου αληθωσ εστιν ποσισ 56 ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εν εμοι μενει καγω εν αυτω 57 καθωσ απεστειλεν με ο ζων πατηρ καγω ζω δια τον πατερα και ο τρωγων με κακεινοσ ζησεται δι εμε 58 ουτοσ εστιν ο αρτοσ ο εκ του ουρανου καταβασ ου καθωσ εφαγον οι πατερεσ υμων το μαννα και απεθανον ο τρωγων τουτον τον αρτον ζησεται εις τον αιωνα (aiōn g165) 59 ταυτα

ειπεν εν συναγωγη διδασκων εν καπερναουμ 60 πολλοι ουν ακουσαντεσ εκ των μαθητων αυτου ειπον σκληροσ εστιν ουτοσ ο λογοσ τισ δυναται αυτου ακουειν 61 ειδωσ δε ο ιησουσ εν εαυτω οτι γογγυζουσιν περι τουτου οι μαθηται αυτου ειπεν αυτοισ τουτο υμασ σκανδαλιζει 62 εαν ουν θεωρητε τον υιον του ανθρωπου αναβαινοντα οπου ην το προτερον 63 το πνευμα εστιν το ζωοποιουν η σαρξ ουκ ωφελει ουδεν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν πνευμα εστιν και ζωη εστιν 64 αλλ εισιν εξ υμων τινεσ οι ου πιστευουσιν ηδει γαρ εξ αρχησ ο ιησουσ τινεσ εισιν οι μη πιστευοντεσ και τισ εστιν ο παραδωσων αυτον 65 και ελεγεν δια τουτου ειρηκα υμιν οτι ουδεισ δυναται ελθειν προς με εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του πατροσ μου 66 εκ τουτου πολλοι απηλθον των μαθητων αυτου εις τα οπισω και ουκετι μετ αυτου περιεπατουν 67 ειπεν ουν ο ιησουσ τοισ δωδεκα μη και υμεισ θελετε υπαγειν 68 απεκριθη ουν αυτω σιμων πετροσ κυριε προς τινα απελευσομεθα ρηματα ζωησ αιωνιου εχεισ (aiōnios g166) 69 και ημεισ πεπιστευκαμεν και εγνωκαμεν οτι συ ει ο χριστοσ ο υιοσ του θεου του ζωντοσ 70 απεκριθη αυτοισ ο ιησουσ ουκ εγω υμασ τουσ δωδεκα εξελεξαμην και εξ υμων εισ διαβολοσ εστιν 71 ελεγεν δε τον ιουδαν σιμωννοσ ισκαριωτην ουτοσ γαρ εμελλεν αυτον παραδιδοναι εις ων εκ των δωδεκα

7 και περιεπατει ο ιησουσ μετα ταυτα εν τη γαλιλαια ου γαρ ηθελεν εν τη ιουδαια περιπατειν οτι εξητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι 2 ην δε εγγυσ η εορτη των ιουδαιων η σκηνοπηγια 3 ειπον ουν προς αυτον οι αδελφοι αυτου μεταβηθι

εντευθεν και υπαγε εις την ιουδαιαν ινα και οι μαθηται σου θεωρησωσιν τα εργα σου α ποιεις 4 ουδεις γαρ εν κρυπτω τι ποιει και ζητει αυτος εν παρρησια ειναι ει ταυτα ποιεις φανερωσον σεαυτον τω κοσμω 5 ουδε γαρ οι αδελφοι αυτου επιστευον εις αυτον 6 λεγει ουν αυτοις ο ιησους ο καιρος ο εμος ουπω παρεστιν ο δε καιρος ο υμετερος παντοτε εστιν ετοιμος 7 ου δυναται ο κοσμος μισειν υμας εμε δε μισει οτι εγω μαρτυρω περι αυτου οτι τα εργα αυτου πονηρα εστιν 8 υμεις αναβητε εις την εορτην ταυτην εγω ουπω αναβαινω εις την εορτην ταυτην οτι ο καιρος ο εμος ουπω πεπληρωται 9 ταυτα δε ειπων αυτοις εμεινεν εν τη γαλιλαια 10 ωσ δε ανεβησαν οι αδελφοι αυτου τοτε και αυτος ανεβη εις την εορτην ου φανερωσ αλλ ωσ εν κρυπτω 11 οι ουν ιουδαιοι εξητουν αυτον εν τη εορτη και ελεγον που εστιν εκεινος 12 και γογγυσμος πολυς περι αυτου ην εν τοις οχλοις οι μεν ελεγον οτι αγαθος εστιν αλλοι ελεγον ου αλλα πλανα τον οχλον 13 ουδεις μεντοι παρρησια ελαλει περι αυτου δια τον φοβον των ιουδαιων 14 ηδη δε της εορτης μεσουσης ανεβη ο ιησους εις το ιερον και εδιδασκεν 15 και εθαυμαζον οι ιουδαιοι λεγοντες πως ουτος γραμματα οιδεν μη μεμαθηκωσ 16 απεκριθη ουν αυτοις ο ιησους και ειπεν η εμη διδαχη ουκ εστιν εμη αλλα του πεμψαντος με 17 εαν τις θελη το θελημα αυτου ποιειν γνωσεται περι της διδαχης ποτερον εκ του θεου εστιν η εγω απ εμαυτου λαλω 18 ο αφ εαυτου λαλων την δοξαν την ιδιαν ζητει ο δε ζητων την δοξαν του πεμψαντος αυτον ουτος αληθης εστιν και αδικια εν αυτω ουκ εστιν 19 ου μωσις δεδωκεν υμιν

τον νομον και ουδεις εξ υμων ποιει τον νομον τι με ζητειτε αποκτειναι 20 απεκριθη ο οχλος και ειπεν δαιμονιον εχεις τις σε ζητει αποκτειναι 21 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις εν εργων εποιησα και παντες θαυμαζετε 22 δια τουτο μωσις δεδωκεν υμιν την περιτομην ουχ οτι εκ του μωσεως εστιν αλλ εκ των πατερων και εν σαββατω περιτεμνετε ανθρωπον 23 ει περιτομην λαμβανει ανθρωπος εν σαββατω ινα μη λυθη ο νομος μωσεως εμοι χολατε οτι ολον ανθρωπον υγιη εποιησα εν σαββατω 24 μη κρινετε κατ οψιν αλλα την δικαιαν κρισιν κρινατε 25 ελεγον ουν τινες εκ των ιεροσολυμιτων ουχ ουτος εστιν ον ζητουσιν αποκτειναι 26 και ιδε παρρησια λαλει και ουδεν αυτω λεγουσιν μηποτε αληθως εγνωσαν οι αρχοντες οτι ουτος εστιν αληθως ο χριστος 27 αλλα τουτον οίδαμεν ποθεν εστιν ο δε χριστος οταν ερχηται ουδεις γινωσκει ποθεν εστιν 28 εκραξεν ουν εν τω ιερω διδασκων ο ιησους και λεγων καμε οιδατε και οιδατε ποθεν ειμι και απ εμαυτου ουκ εληλυθα αλλ εστιν αληθινος ο πεμψας με ον υμεις ουκ οιδατε 29 εγω οίδα αυτον οτι παρ αυτου ειμι κακεινος με απεστειλεν 30 εξητουν ουν αυτον πιασαι και ουδεις επεβαλεν επ αυτον την χειρα οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου 31 πολλοι δε εκ του οχλου επιστευσαν εις αυτον και ελεγον οτι ο χριστος οταν ελθη μητι πλειονα σημεια τουτων ποιησει ων ουτος εποιησεν 32 ηκουσαν οι φαρισαιοι του οχλου γογγυζοντος περι αυτου ταυτα και απεστειλαν υπηρετας οι φαρισαιοι και οι αρχιερεις ινα πιασωσιν αυτον 33 ειπεν ουν ο ιησους ετι μικρον χρονον μεθ υμων ειμι και

υπαγω προς τον πεμφσαντα με **34** ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν **35** ειπον ουν οι ιουδαιοι προς εαυτους που ουτος μελλει πορευεσθαι οτι ημεις ουχ ευρησομεν αυτον μη εισ την διασποραν των ελληνων μελλει πορευεσθαι και διδασκειν τους ελληνας **36** τις εστιν ουτος ο λογος ον ειπεν ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν **37** εν δε τη εσχατη ημερα τη μεγαλη της εορτης ειστηκει ο ιησους και εκραξεν λεγων εαν τις διψα ερχεσθω προς με και πινετω **38** ο πιστευων εισ εμε καθως ειπεν η γραφη ποταμοι εκ της κοιλιας αυτου ρευσουσιν υδατος ζωντος **39** τουτο δε ειπεν περι του πνευματος ου εμελλον λαμβανειν οι πιστευοντες εισ αυτον ουπω γαρ ην πνευμα αγιον οτι ιησους ουδεπω εδοξασθη **40** πολλοι ουν εκ του οχλου ακουσαντες τον λογον ελεγον ουτος εστιν αληθως ο προφητης **41** αλλοι ελεγον ουτος εστιν ο χριστος αλλοι ελεγον μη γαρ εκ της γαλιλαιας ο χριστος ερχεται **42** ουχι η γραφη ειπεν οτι εκ του σπερματος δαυιδ και απο βηθλεεμ της κωμησ οπου ην δαυιδ ο χριστος ερχεται **43** σχισμα ουν εν τω οχλω εγενετο δι αυτον **44** τινες δε ηθελον εξ αυτων πιασαι αυτον αλλ ουδεις επεβαλεν επ αυτον τας χειρας **45** ηλθον ουν οι υπηρεται προς τους αρχιερεις και φαρισαιους και ειπον αυτοις εκεινοι δια τι ουκ ηγαγετε αυτον **46** απεκριθησαν οι υπηρεται ουδεποτε ουτως ελαλησεν ανθρωπος ως ουτος ο ανθρωπος **47** απεκριθησαν ουν αυτοις οι φαρισαιοι μη και υμεις πεπλανησθε **48** μη τις εκ των αρχοντων επιστευσεν εισ αυτον η εκ των

φαρισαιων **49** αλλ ο οχλος ουτος ο μη γινωσκων τον νομον επικαταρατοι εισιν **50** λεγει νικοδημος προς αυτους ο ελθων νυκτος προς αυτον εισ ων εξ αυτων **51** μη ο νομος ημων κρινει τον ανθρωπον εαν μη ακουση παρ αυτου προτερον και γνω τι ποιει **52** απεκριθησαν και ειπον αυτω μη και συ εκ της γαλιλαιας ει ερευνησον και ιδε οτι προφητης εκ της γαλιλαιας ουκ εγηγγερατι **53** και επορευθη εκαστος εισ τον οικον αυτου

8 ιησους δε επορευθη εισ το ορος των ελαιων **2** ορθρου δε παλιν παρεγενετο εισ το ιερον και πασ ο λαος ηρχετο και καθισας εδιδασκεν αυτους **3** αγουσιν δε οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι προς αυτον γυναικα εν μοιχεια καταληφθεισαν και στησαντες αυτην εν μεσω **4** λεγουσιν αυτω πειραζοντες διδασκαλε αυτη η γυνη κατεληφθη επ αυτοφορω μοιχευομενη **5** εν δε τω νομω μωσης ημιν ενετειλατο τας τοιαυτας λιθοβολεισθαι συ ουν τι λεγεις **6** τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα εχωσιν κατηγορειν αυτου ο δε ιησους κατω κυψας τω δακτυλω εγραφεν εισ την γην μη προσποιουμενος **7** ως δε επεμενον ερωτωντες αυτον ανακυψας ειπεν προς αυτους ο αναμαρτητος υμων πρωτον επ αυτην τον λιθον βαλετω **8** και παλιν κατω κυψας εγραφεν εισ την γην **9** οι δε ακουσαντες και υπο της συνειδησεως ελεγχομενοι εξηρχοντο εισ καθ εισ αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων και κατελειφθη μονος ο ιησους και η γυνη εν μεσω ουσα **10** ανακυψας δε ο ιησους και μηδενα θεασαμενος πλην της γυναικος ειπεν αυτη που εισιν εκεινοι οι κατηγοροι σου ουδεις σε κατεκρινεν **11** η δε ειπεν ουδεις κυριε ειπεν δε ο ιησους ουδε εγω

σε κρινω πορευου και μηκει αμαρτανε 12 παλιν ουν αυτοις ο ιησους ελαλησεν λεγων εγω ειμι το φως του κοσμου ο ακολουθων εμοι ου μη περιπατηση εν τη σκοτια αλλ εξει το φως της ζωης 13 ειπον ουν αυτω οι φαρισαιοι συ περι σεαυτου μαρτυρεις η μαρτυρια σου ουκ εστιν αληθης 14 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις καν εγω μαρτυρω περι εμαυτου αληθης εστιν η μαρτυρια μου οτι οίδα ποθεν ηλθον και που υπαγω υμεις δε ουκ οιδατε ποθεν ερχομαι και που υπαγω 15 υμεις κατα την σαρκα κρινετε εγω ου κρινω ουδενα 16 και εαν κρινω δε εγω η κρισις η εμη αληθης εστιν οτι μονος ουκ ειμι αλλ εγω και ο πεμψας με πατηρ 17 και εν τω νομω δε τω υμετερω γεγραπται οτι δυο ανθρωπων η μαρτυρια αληθης εστιν 18 εγω ειμι ο μαρτυρων περι εμαυτου και μαρτυρει περι εμου ο πεμψας με πατηρ 19 ελεγον ουν αυτω που εστιν ο πατηρ σου απεκριθη ιησους ουτε εμε οιδατε ουτε τον πατερα μου ει εμε ηδείτε και τον πατερα μου ηδείτε αν 20 ταυτα τα ρηματα ελαλησεν ο ιησους εν τω γαζοφυλακιω διδασκων εν τω ιερω και ουδεις επιασεν αυτον οτι ουπα εληλυθει η ωρα αυτου 21 ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ιησους εγω υπαγω και ζητησετε με και εν τη αμαρτια υμων αποθανεισθε οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν 22 ελεγον ουν οι ιουδαιοι μητι αποκτενει εαυτον οτι λεγει οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν 23 και ειπεν αυτοις υμεις εκ των κατω εστε εγω εκ των ανω ειμι υμεις εκ του κοσμου τουτου εστε εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου τουτου 24 ειπον ουν υμιν οτι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιας υμων εαν γαρ

μη πιστευσητε οτι εγω ειμι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιας υμων 25 ελεγον ουν αυτω συ τις ει και ειπεν αυτοις ο ιησους την αρχην ο τι και λαλω υμιν 26 πολλα εχω περι υμων λαλειν και κρινειν αλλ ο πεμψας με αληθης εστιν καγω α ηκουσα παρ αυτου ταυτα λεγω εις τον κοσμον 27 ουκ εγνωσαν οτι τον πατερα αυτοις ελεγεν 28 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους οταν υψωσητε τον υιον του ανθρωπου τοτε γνωσεσθε οτι εγω ειμι και απ εμαυτου ποιω ουδεν αλλα καθως εδίδαξεν με ο πατηρ μου ταυτα λαλω 29 και ο πεμψας με μετ εμου εστιν ουκ αφηκεν με μονον ο πατηρ οτι εγω τα αρεστα αυτω ποιω παντοτε 30 ταυτα αυτου λαλουντος πολλοι επιστευσαν εις αυτον 31 ελεγεν ουν ο ιησους προς τους πεπιστευκοτας αυτω ιουδαιους εαν υμεις μεινητε εν τω λογω τω εμω αληθως μαθηται μου εστε 32 και γνωσεσθε την αληθειαν και η αληθεια ελευθερωσει υμας 33 απεκριθησαν αυτω σπερμα αβρααμ εσμεν και ουδενι δεδουλευκαμεν πωποτε πως συ λεγεις οτι ελευθεροι γενησεσθε 34 απεκριθη αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι πας ο ποιων την αμαρτιαν δουλος εστιν της αμαρτιας 35 ο δε δουλος ου μενει εν τη οικια εις τον αιωνα ο υιος μενει εις τον αιωνα (aiōn g165) 36 εαν ουν ο υιος υμας ελευθερωση οντως ελευθεροι εσεσθε 37 οίδα οτι σπερμα αβρααμ εστε αλλα ζητειτε με αποκτειναι οτι ο λογος ο εμος ου χωρει εν υμιν 38 εγω ο εωρακα παρα τω πατρι μου λαλω και υμεις ουν ο εωρακατε παρα τω πατρι υμων ποιειτε 39 απεκριθησαν και ειπον αυτω ο πατηρ ημων αβρααμ εστιν λεγει αυτοις ο ιησους ει τεκνα του αβρααμ ητε τα εργα του

αβρααμ εποιειτε 40 νυν δε ζητειτε με αποκτειναι ανθρωπον ος την αληθειαν υμιν λελαληκα ην ηκουσα παρα του θεου τουτο αβρααμ ουκ εποιησεν 41 υμεις ποιειτε τα εργα του πατροσ υμων ειπον ουν αυτω ημεις εκ πορνειας ου γεγεννημεθα ενα πατερα εχομεν τον θεον 42 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ει ο θεος πατηρ υμων ην ηγαπατε αν εμε εγω γαρ εκ του θεου εξηλθον και ηκω ουδε γαρ απ εμαυτου εληλυθα αλλ εκεινος με απεστειλεν 43 δια τι την λαλιαν την εμην ου γινωσκετε οτι ου δυνασθε ακουειν τον λογον τον εμον 44 υμεις εκ του πατροσ του διαβολου εστε και τας επιθυμιασ του πατροσ υμων θελετε ποιειν εκεινος ανθρωποκτονος ην απ αρχησ και εν τη αληθεια ουχ εστηκεν οτι ουκ εστιν αληθεια εν αυτω οταν λαλη το ψευδος εκ των ιδιων λαλει οτι ψευστησ εστιν και ο πατηρ αυτου 45 εγω δε οτι την αληθειαν λεγω ου πιστευετε μοι 46 τισ εξ υμων ελεγει με περι αμαρτιασ ει δε αληθειαν λεγω δια τι υμεις ου πιστευετε μοι 47 ο ων εκ του θεου τα ρηματα του θεου ακουει δια τουτο υμεις ουκ ακουετε οτι εκ του θεου ουκ εστε 48 απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω ου καλωσ λεγομεν ημεις οτι σαμαρειτησ ει συ και δαιμονιον εχεισ 49 απεκριθη ιησους εγω δαιμονιον ουκ εχω αλλα τιμω τον πατερα μου και υμεις ατιμαζετε με 50 εγω δε ου ζητω την δοξαν μου εστιν ο ζητων και κρινων 51 αμην αμην λεγω υμιν εαν τισ τον λογον τον εμον τηρηση θανατον ου μη θεωρηση εισ τον αιωνα (αιδον g165) 52 ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι νυν εγνωκαμεν οτι δαιμονιον εχεισ αβρααμ απεθανεν και οι προφηται και συ λεγεισ

εαν τισ τον λογον μου τηρηση ου μη γευσηται θανατου εισ τον αιωνα (αιδον g165) 53 μη συ μειζων ει του πατροσ ημων αβρααμ οστισ απεθανεν και οι προφηται απεθανον τινα σεαυτον συ ποιεισ 54 απεκριθη ιησους εαν εγω δοξαζω εμαυτον η δοξα μου ουδεν εστιν εστιν ο πατηρ μου ο δοξαζων με ον υμεις λεγετε οτι θεος ημων εστιν 55 και ουκ εγνωκατε αυτον εγω δε οίδα αυτον και εαν ειπω οτι ουκ οίδα αυτον εσομαι ομοιοσ υμων ψευστησ αλλ οίδα αυτον και τον λογον αυτου τηρω 56 αβρααμ ο πατηρ υμων ηγαλλιασατο ινα ιδη την ημεραν την εμην και ειδεν και εχαρη 57 ειπον ουν οι ιουδαιοι προσ αυτον πεντηκοντα ετη ουπω εχεισ και αβρααμ εωρακασ 58 ειπεν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν πριν αβρααμ γενεσθαι εγω ειμι 59 ηραν ουν λιθουσ ινα βαλωσιν επ αυτον ιησους δε εκρυβη και εξηλθεν εκ του ιερου διελθων δια μεσου αυτων και παρηγεν ουτωσ

9 και παραγων ειδεν ανθρωπον τυφλον εκ γενετησ 2 και ηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντεσ ραββι τισ ημαρτεν ουτοσ η οι γονεισ αυτου ινα τυφλοσ γεννηθη 3 απεκριθη ιησους ουτε ουτοσ ημαρτεν ουτε οι γονεισ αυτου αλλ ινα φανερωθη τα εργα του θεου εν αυτω 4 εμε δει εργαζεσθαι τα εργα του πεμφαντοσ με εωσ ημερα εστιν ερχεται νυξ οτε ουδεις δυναται εργαζεσθαι 5 οταν εν τω κοσμω ω φωσ ειμι του κοσμου 6 ταυτα ειπων επτυσεν χαμαι και εποιησεν πηλον εκ του πτυσματοσ και επεχρισεν τον πηλον επι τουσ οφθαλμουσ του τυφλου 7 και ειπεν αυτω υπαγε νιψαι εισ την κολυμβηθραν του σιλωαμ ο ερμηνευεται απεσταλμενοσ απηλθεν ουν και

ενιψατο και ηλθεν βλεπων 8 οι ουν γειτονες και οι θεωρουντες αυτον το προτερον οτι τυφλος ην ελεγον ουχ ουτος εστιν ο καθημενος και προσαιτων 9 αλλοι ελεγον οτι ουτος εστιν αλλοι δε οτι ομοιος αυτω εστιν εκεινος ελεγεν οτι εγω ειμι 10 ελεγον ουν αυτω πως ανεωχθησαν σου οι οφθαλμοι 11 απεκριθη εκεινος και ειπεν ανθρωπος λεγομενος ιησους πληρον εποιησεν και επεχρισεν μου τους οφθαλμους και ειπεν μοι υπαγε εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ και νιψαι απελθων δε και νιψαμενος ανεβλεψα 12 ειπον ουν αυτω που εστιν εκεινος λεγει ουκ οιδα 13 αγουσιν αυτον προς τους φαρισαιους τον ποτε τυφλον 14 ην δε σαββατον οτε τον πληρον εποιησεν ο ιησους και ανεωξεν αυτου τους οφθαλμους 15 παλιν ουν ηρωτων αυτον και οι φαρισαιοι πως ανεβλεψεν ο δε ειπεν αυτοις πληρον επεθηκεν μου επι τους οφθαλμους και ενιψαμην και βλεπω 16 ελεγον ουν εκ των φαρισαιων τινες ουτος ο ανθρωπος ουκ εστιν παρα του θεου οτι το σαββατον ου τηρει αλλοι ελεγον πως δυναται ανθρωπος αμαρτωλος τοιαυτα σημεια ποιειν και σχισμα ην εν αυτοις 17 λεγουσιν τω τυφλω παλιν συ τι λεγεις περι αυτου οτι ηνοιξεν σου τους οφθαλμους ο δε ειπεν οτι προφητης εστιν 18 ουκ επιστευσαν ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι τυφλος ην και ανεβλεψεν εως οτου εφωνησαν τους γονεις αυτου του αναβλεψαντος 19 και ηρωτησαν αυτους λεγοντες ουτος εστιν ο υιος υμων ον υμεις λεγετε οτι τυφλος εγεννηθη πως ουν αρτι βλεπει 20 απεκριθησαν δε αυτοις οι γονεις αυτου και ειπον οίδαμεν οτι ουτος εστιν ο υιος

ημων και οτι τυφλος εγεννηθη 21 πως δε νυν βλεπει ουκ οίδαμεν η τις ηνοιξεν αυτου τους οφθαλμους ημεις ουκ οίδαμεν αυτος ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε αυτος περι εαυτου λαλησει 22 ταυτα ειπον οι γονεις αυτου οτι εφοβουντο τους ιουδαιους ηδη γαρ συνετεθειντο οι ιουδαιοι ινα εαν τις αυτον ομολογησει χριστον αποσυναγωγος γενηται 23 δια τουτου οι γονεις αυτου ειπον οτι ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε 24 εφωνησαν ουν εκ δευτερου τον ανθρωπον ος ην τυφλος και ειπον αυτω δος δοξαν τω θεω ημεις οίδαμεν οτι ο ανθρωπος ουτος αμαρτωλος εστιν 25 απεκριθη ουν εκεινος και ειπεν ει αμαρτωλος εστιν ουκ οιδα εν οίδα οτι τυφλος ων αρτι βλεπω 26 ειπον δε αυτω παλιν τι εποιησεν σοι πως ηνοιξεν σου τους οφθαλμους 27 απεκριθη αυτοις ειπον υμιν ηδη και ουκ ηκουσατε τι παλιν θελετε ακουειν μη και υμεις θελετε αυτου μαθηται γενεσθαι 28 ελοιδορησαν αυτον και ειπον συ ει μαθητης εκεινου ημεις δε του μωσεως εσμεν μαθηται 29 ημεις οίδαμεν οτι μωση λελαληκεν ο θεος τουτον δε ουκ οίδαμεν ποθεν εστιν 30 απεκριθη ο ανθρωπος και ειπεν αυτοις εν γαρ τουτω θαυμαστον εστιν οτι υμεις ουκ οιδατε ποθεν εστιν και ανεωξεν μου τους οφθαλμους 31 οίδαμεν δε οτι αμαρτωλων ο θεος ουκ ακουει αλλ εαν τις θεοσεβησ η και το θελημα αυτου ποιη τουτου ακουει 32 εκ του αιωνος ουκ ηκουσθη οτι ηνοιξεν τις οφθαλμους τυφλου γεγεννημενου (αιδ̄ν g165) 33 ει μη ην ουτος παρα θεου ουκ ηδυνατο ποιειν ουδεν 34 απεκριθησαν και ειπον αυτω εν αμαρτιας συ εγεννηθησ ολος και συ διδασκεισ ημας και εξεβαλον αυτον εξω 35

ηκουσεν ο ιησους οτι εξεβαλον αυτον εξω και ευρων αυτον ειπεν αυτω συ πιστευεις εις τον υιον του θεου **36** απεκριθη εκεινος και ειπεν και τις εστιν κυριε ινα πιστευσω εις αυτον **37** ειπεν δε αυτω ο ιησους και εωρακασ αυτον και ο λαλων μετα σου εκεινος εστιν **38** ο δε εφη πιστευω κυριε και προσεκυνησεν αυτω **39** και ειπεν ο ιησους εις κριμα εγω εις τον κοσμον τουτον ηλθον ινα οι μη βλεποντες βλεπωσιν και οι βλεποντες τυφλοι γενωνται **40** και ηκουσαν εκ των φαρισαιων ταυτα οι οντες μετ αυτου και ειπον αυτω μη και ημεις τυφλοι εσμεν **41** ειπεν αυτοις ο ιησους ει τυφλοι ητε ουκ αν ειχετε αμαρτιαν νυν δε λεγετε οτι βλεπομεν η ουν αμαρτια υμων μενει

10 αμην αμην λεγω υμιν ο μη εισερχομενος δια της θυρας εις την αυλην των προβατων αλλα αναβαινων αλλαχοθεν εκεινος κλεπτης εστιν και ληστης **2** ο δε εισερχομενος δια της θυρας ποιμην εστιν των προβατων **3** τουτω ο θυρωρος ανοιγει και τα προβατα της φωνης αυτου ακουει και τα ιδια προβατα καλει κατ ονομα και εξαγει αυτα **4** και οταν τα ιδια προβατα εκβαλη εμπροσθεν αυτων πορευεται και τα προβατα αυτω ακολουθει οτι οιδασιν την φωνην αυτου **5** αλλοτριω δε ου μη ακολουθησωσιν αλλα φευξονται απ αυτου οτι ουκ οιδασιν των αλλοτριων την φωνην **6** ταυτην την παροιμιαν ειπεν αυτοις ο ιησους εκεινοι δε ουκ εγνωσαν τινα ην α ελαλει αυτοις **7** ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι εγω ειμι η θυρα των προβατων **8** παντες οσοι ηλθον κλεπται εισιν και λησται αλλ ουκ ηκουσαν

αυτων τα προβατα **9** εγω ειμι η θυρα δι εμου εαν τις εισελθη σωθησεται και εισελευσεται και εξελευσεται και νομην ευρησει **10** ο κλεπτης ουκ ερχεται ει μη ινα κλειψη και θυση και απολεση εγω ηλθον ινα ζωην εχωσιν και περισσον εχωσιν **11** εγω ειμι ο ποιμην ο καλος ο ποιμην ο καλος την ψυχην αυτου τιθησιν υπερ των προβατων **12** ο μισθωτος δε και ουκ ων ποιμην ου ουκ εισιν τα προβατα ιδια θεωρει τον λυκον ερχομενον και αφησιν τα προβατα και φευγει και ο λυκος αρπαζει αυτα και σκορπιζει τα προβατα **13** ο δε μισθωτος φευγει οτι μισθωτος εστιν και ου μελει αυτω περι των προβατων **14** εγω ειμι ο ποιμην ο καλος και γινωσκω τα εμα και γινωσκομαι υπο των εμων **15** καθως γινωσκει με ο πατηρ καγω γινωσκω τον πατερα και την ψυχην μου τιθημι υπερ των προβατων **16** και αλλα προβατα εχω α ουκ εστιν εκ της αυλης ταυτης κακεινα με δει αγαγειν και της φωνης μου ακουσουσιν και γενησεται μια ποιμνη εις ποιμην **17** δια τουτο ο πατηρ με αγαπα οτι εγω τιθημι την ψυχην μου ινα παλιν λαβω αυτην **18** ουδεις αιρει αυτην απ εμου αλλ εγω τιθημι αυτην απ εμαυτου εξουσιαν εχω θειναι αυτην και εξουσιαν εχω παλιν λαβειν αυτην ταυτην την εντολην ελαβον παρα του πατρος μου **19** σχισμα ουν παλιν εγενετο εν τοις ιουδαιοις δια τους λογους τουτου **20** ελεγον δε πολλοι εξ αυτων δαιμονιον εχει και μαινεται τι αυτου ακουετε **21** αλλοι ελεγον ταυτα τα ρηματα ουκ εστιν δαιμονιζομενου μη δαιμονιον δυναται τυφλων οφθαλμους ανοιγειν **22** εγενετο δε τα εγκαινια εν ιεροσολυμοις και χειμων ην **23** και περιεπατει ο ιησους εν τω ιερω εν τη στοα

σολομωνος 24 εκυκλωσαν ουν αυτον οι ιουδαιοι και ελεγον αυτω εως ποτε την ψυχην ημων αιρεισ ει συ ει ο χριστος ειπε ημιν παρρησια 25 απεκριθη αυτοις ο ιησους ειπον υμιν και ου πιστευετε τα εργα α εγω ποιω εν τω ονοματι του πατροσ μου ταυτα μαρτυρει περι εμου 26 αλλ υμεις ου πιστευετε ου γαρ εστε εκ των προβατων των εμων καθωσ ειπον υμιν 27 τα προβατα τα εμα της φωνησ μου ακουει καγω γινωσκω αυτα και ακολουθουσιν μοι 28 καγω ζωνη αιωνιον διδωμι αυτοις και ου μη απολωνται εισ τον αιωνα και ουχ αρπασει τισ αυτα εκ της χειροσ μου (aiōn g165, aiōnios g166) 29 ο πατηρ μου οσ δεδωκεν μοι μειζων παντων εστιν και ουδεις δυναται αρπαζειν εκ της χειροσ του πατροσ μου 30 εγω και ο πατηρ εν εσμεν 31 εβαστασαν ουν παλιν λιθουσ οι ιουδαιοι ινα λιθασωσιν αυτον 32 απεκριθη αυτοις ο ιησους πολλα καλα εργα εδειξα υμιν εκ του πατροσ μου δια ποιον αυτων εργων λιθαζετε με 33 απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι λεγοντες περι καλου εργου ου λιθαζομεν σε αλλα περι βλασφημιασ και οτι συ ανθρωποσ ων ποιεισ σεαυτον θεον 34 απεκριθη αυτοις ο ιησους ουκ εστιν γεγραμμενον εν τω νομω υμων εγω ειπα θεοι εστε 35 ει εκεινουσ ειπεν θεουσ προσ ουσ ο λογοσ του θεου εγενετο και ου δυναται λυθηναι η γραφη 36 ον ο πατηρ ηγιασεν και απεστειλεν εισ τον κοσμον υμεις λεγετε οτι βλασφημεισ οτι ειπον υιοσ του θεου ειμι 37 ει ου ποιω τα εργα του πατροσ μου μη πιστευετε μοι 38 ει δε ποιω καν εμοι μη πιστευητε τοισ εργοισ πιστευσατε ινα γνωτε και πιστευσητε οτι εν εμοι ο πατηρ καγω εν αυτω 39 εζητουν ουν παλιν αυτον πιασαι και

εξηλθεν εκ της χειροσ αυτων 40 και απηλθεν παλιν περαν του ιορδανου εισ τον τοπον οπου ην ιωαννησ το πρωτον βαπτιζων και εμεινεν εκει 41 και πολλοι ηλθον προσ αυτον και ελεγον οτι ιωαννησ μεν σημειον εποιησεν ουδεν παντα δε οσα ειπεν ιωαννησ περι τουτου αληθη ην 42 και επιστευσαν πολλοι εκει εισ αυτον

11 ην δε τισ ασθενων λαζαροσ απο βηθανιασ εκ της κωμησ μαριασ και μαρθασ της αδελφησ αυτησ 2 ην δε μαρια η αλειψασα τον κυριον μυρω και εκμαξασα τουσ ποδασ αυτου ταισ θριξιν αυτησ ησ ο αδελφοσ λαζαροσ ησθενει 3 απεστειλαν ουν αι αδελφαι προσ αυτον λεγουσαι κυριε ιδε ον φιλεισ ασθενει 4 ακουσασ δε ο ιησους ειπεν αυτη η ασθενεια ουκ εστιν προσ θανατον αλλ υπερ της δοξησ του θεου ινα δοξασθη ο υιοσ του θεου δι αυτησ 5 ηγαπα δε ο ιησους την μαρθαν και την αδελφην αυτησ και τον λαζαρον 6 ωσ ουν ηκουσεν οτι ασθενει τοτε μεν εμεινεν εν ω ην τοπω δυο ημερασ 7 επειτα μετα τουτο λεγει τοισ μαθηταισ αγωμεν εισ την ιουδαιαν παλιν 8 λεγουσιν αυτω οι μαθηται ραββι νυν εζητουν σε λιθασαι οι ιουδαιοι και παλιν υπαγεισ εκει 9 απεκριθη ιησους ουχι δωδεκα εισιν ωραι της ημερασ εαν τισ περιπατη εν τη ημερα ου προσκοπτει οτι το φωσ του κοσμου τουτου βλεπει 10 εαν δε τισ περιπατη εν τη νυκτι προσκοπτει οτι το φωσ ουκ εστιν εν αυτω 11 ταυτα ειπεν και μετα τουτο λεγει αυτοισ λαζαροσ ο φιλοσ ημων κεκοιμηται αλλα πορευομαι ινα εξυπνισω αυτον 12 ειπον ουν οι μαθηται αυτου κυριε ει κεκοιμηται σωθησεται 13 ειρηκει δε ο ιησους περι του θανατου αυτου εκεινοι δε εδοξαν οτι

περι της κοιμησεως του υπνου λεγει **14** τοτε ουν ειπεν αυτοις ο ιησους παρρησια λαζαρος απεθανεν **15** και χαιρω δι υμας ινα πιστευσητε οτι ουκ ημην εκει αλλα αγωμεν προς αυτον **16** ειπεν ουν θωμας ο λεγομενος διδυμος τοις συμμαθηταις αγωμεν και ημεις ινα αποθανωμεν μετ αυτου **17** ελθων ουν ο ιησους ευρεν αυτον τεσσαρας ημερας ηδη εχοντα εν τω μνημειω **18** ην δε η βηθανια εγγυσ των ιεροσολυμων ωσ απο σταδιων δεκαπεντε **19** και πολλοι εκ των ιουδαιων εληλυθεισαν προς τας περι μαρθαν και μαριαν ινα παραμυθησωνται αυτας περι του αδελφου αυτων **20** η ουν μαρθα ωσ ηκουσεν οτι ιησους ερχεται υπηνητησεν αυτω μαρια δε εν τω οικω εκαθεζετο **21** ειπεν ουν μαρθα προς τον ιησουν κυριε ει ης ωδε ο αδελφος μου ουκ αν ετεθνηκει **22** αλλα και νυν οιδα οτι οσα αν αιτηση τον θεον δωσει σοι ο θεος **23** λεγει αυτη ο ιησους αναστησεται ο αδελφος σου **24** λεγει αυτω μαρθα οιδα οτι αναστησεται εν τη εσχατη ημερα **25** ειπεν αυτη ο ιησους εγω ειμι η αναστασις και η ζωη ο πιστευων εις εμε καν αποθανη ζησεται **26** και πας ο ζων και πιστευων εις εμε ου μη αποθανη εις τον αιωνα πιστευεις τουτο (aiōn g165) **27** λεγει αυτω κυριε εγω πεπιστευκα οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου ο εις τον κοσμον ερχομενος **28** και ταυτα ειπουσα απηλθεν και εφωνησεν μαριαν την αδελφην αυτης λαθρα ειπουσα ο διδασκαλος παρεστιν και φωνει σε **29** εκεινη ωσ ηκουσεν εγειρεται ταχυ και ερχεται προς αυτον **30** ουπω δε εληλυθει ο ιησους εις την κωμην αλλ ην εν τω τοπω οπου υπηνητησεν αυτω η μαρθα

31 οι ουν ιουδαιοι οι οντες μετ αυτης εν τη οικια και παραμυθουμενοι αυτην ιδοντες την μαριαν οτι ταχεως ανεστη και εξηλθεν ηκολουθησαν αυτη λεγοντες οτι υπαγει εις το μνημειον ινα κλαυση εκει **32** η ουν μαρια ωσ ηλθεν οπου ην ο ιησους ιδουσα αυτον επεσεν αυτου εις τους ποδας λεγουσα αυτω κυριε ει ης ωδε ουκ αν απεθανεν μου ο αδελφος **33** ιησους ουν ωσ ειδεν αυτην κλαιουσαν και τους συνελθοντασ αυτη ιουδαιουσ κλαιοντασ ενεβριμησατο τω πνευματι και εταραξεν εαυτον **34** και ειπεν που τεθεικατε αυτον λεγουσιν αυτω κυριε ερχου και ιδε **35** εδακρυσεν ο ιησους **36** ελεγον ουν οι ιουδαιοι ιδε πως εφιλει αυτον **37** τινεσ δε εξ αυτων ειπον ουκ ηδυνατο ουτοσ ο ανοιξασ τους οφθαλμουσ του τυφλου ποιησαι ινα και ουτοσ μη αποθανη **38** ιησους ουν παλιν εμβριμωμενοσ εν εαυτω ερχεται εις το μνημειον ην δε σπηλαιον και λιθοσ επεκειτο επ αυτω **39** λεγει ο ιησους αρατε τον λιθον λεγει αυτω η αδελφη του τεθνηκοτοσ μαρθα κυριε ηδη οζει τεταρταιοσ γαρ εστιν **40** λεγει αυτη ο ιησους ουκ ειπον σοι οτι εαν πιστευσησ οψει την δοξαν του θεου **41** ηραν ουν τον λιθον ου ην ο τεθνηκωσ κειμενοσ ο δε ιησους ηρεν τουσ οφθαλμουσ ανω και ειπεν πατερ ευχαριστω σοι οτι ηκουσασ μου **42** εγω δε ηδειν οτι παντοτε μου ακουεισ αλλα δια τον οχλον τον περιστωτα ειπον ινα πιστευωσιν οτι συ με απεστειλασ **43** και ταυτα ειπων φωνη μεγαλη εκραυγασεν λαζαρε δευρο εξω **44** και εξηλθεν ο τεθνηκωσ δεδεμενοσ τουσ ποδασ και τασ χειρασ κειριαισ και η οψισ αυτου σουδαριω περιεδεδετο λεγει αυτοις ο ιησους λυσατε αυτον και αφετε

υπαγειν 45 πολλοι ουν εκ των ιουδαιων οι ελθοντες προς την μαριαν και θεασαμενοι α ποιησεν ο ιησους επιστευσαν εις αυτον 46 τινες δε εξ αυτων απηλθον προς τους φαρισαιους και ειπον αυτοις α ποιησεν ο ιησους 47 συνηγαγον ουν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι συνεδριον και ελεγον τι ποιουμεν οτι ουτος ο ανθρωπος πολλα σημεια ποιει 48 εαν αφωμεν αυτον ουτως παντες πιστευσουσιν εις αυτον και ελευσονται οι ρωμαιοι και αρουσιν ημων και τον τοπον και το εθνος 49 εις δε τισ εξ αυτων καιαφασ αρχιερευων του ενιαυτου εκεινου ειπεν αυτοις υμεις ουκ οιδατε ουδεν 50 ουδε διαλογιζεσθε οτι συμφερει ημιν ινα εις ανθρωπος αποθानη υπερ του λαου και μη ολον το εθνος αποληται 51 τουτο δε αφ εαυτου ουκ ειπεν αλλα αρχιερευων του ενιαυτου εκεινου προεφητευσεν οτι εμελλεν ιησους αποθνησκειν υπερ του εθνους 52 και ουχ υπερ του εθνους μονον αλλ ινα και τα τεκνα του θεου τα διεσκορπισμενα συναγαγη εις εν 53 απ εκεινησ ουν της ημερας συνεβουλευσαντο ινα αποκτεινωσιν αυτον 54 ιησους ουν ουκετι παρηρησια περιεπατει εν τοις ιουδαιοις αλλα απηλθεν εκειθεν εις την χωραν εγγυσ της ερημου εις εφραιμ λεγομενην πολιν κακει διετριβεν μετα των μαθητων αυτου 55 ην δε εγγυσ το πασχα των ιουδαιων και ανεβησαν πολλοι εις ιεροσολυμα εκ της χωρας προ του πασχα ινα αγνισωσιν εαυτους 56 εξητουν ουν τον ιησουν και ελεγον μετ αλληλων εν τω ιερω εστηκοτες τι δοκει υμιν οτι ου μη ελθη εις την εορτην 57 δεδωκεισαν δε και οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι

εντολην ινα εαν τισ γνω που εστιν μηνυση οπως πιασωσιν αυτον

12 ο ουν ιησους προ εξ ημερων του πασχα ηλθεν εις βηθανιαν οπου ην λαζαρος ο τεθνηκωσ ον ηγειρεν εκ νεκρων 2 εποιησαν ουν αυτω δειπνον εκει και η μαρθα διηκονει ο δε λαζαρος εις ην των ανακειμενων συν αυτω 3 η ουν μαρια λαβουσα λιτραν μυρου ναρδου πιστικησ πολυτιμου ηλειψεν τους ποδας του ιησου και εξεμαξεν ταισ θριξιν αυτης τους ποδας αυτου η δε οικια επληρωθη εκ της οσμης του μυρου 4 λεγει ουν εις εκ των μαθητων αυτου ιουδας σιμωνσ ισκαριωτης ο μελλων αυτον παραδιδουαι 5 δια τι τουτο το μυρον ουκ επραθη τριακοσιων δηναριων και εδοθη πτωχοις 6 ειπεν δε τουτο ουχ οτι περι των πτωχων εμελεν αυτω αλλ οτι κλεπτησ ην και το γλωσσοκομον ειχεν και τα βαλλομενα εβασταζεν 7 ειπεν ουν ο ιησους αφεσ αυτην εις την ημεραν του ενταφιασμου μου τετηρηκεν αυτο 8 τους πτωχους γαρ παντοτε εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε 9 εγνω ουν οχλος πολυσ εκ των ιουδαιων οτι εκει εστιν και ηλθον ου δια τον ιησουν μονον αλλ ινα και τον λαζαρον ιδωσιν ον ηγειρεν εκ νεκρων 10 εβουλευσαντο δε οι αρχιερεις ινα και τον λαζαρον αποκτεινωσιν 11 οτι πολλοι δι αυτον υπηγον των ιουδαιων και επιστευον εις τον ιησουν 12 τη επαυριον οχλος πολυσ ο ελθων εις την εορτην ακουσαντες οτι ερχεται ιησους εις ιεροσολυμα 13 ελαβον τα βαια των φοινικων και εξηλθον εις υπαντησιν αυτω και εκραζον ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου βασιλευσ του ισραηλ 14 ευρων

δε ο ιησους οναριον εκαθισεν επ αυτο καθως
εστιν γεγραμμενον 15 μη φοβου θυγατερ σιων
ιδου ο βασιλευσ σου ερχεται καθημενος επι
πωλον ονου 16 ταυτα δε ουκ εγνωσαν οι μαθηται
αυτου το πρωτον αλλ οτε εδοξασθη ιησους τοτε
εμνησθησαν οτι ταυτα ην επ αυτω γεγραμμενα
και ταυτα εποιησαν αυτω 17 εμαρτυρει ουν ο
οχλος ο ων μετ αυτου οτε τον λαζαρον εφωνησεν
εκ του μνημειου και ηγειρεν αυτον εκ νεκρων
18 δια τουτο και υπηντησεν αυτω ο οχλος οτι
ηκουσεν τουτο αυτον πεποηκεναι το σημειον 19
οι ουν φαρισαιοι ειπον προς εαυτους θεωρειτε
οτι ουκ ωφελειτε ουδεν ιδε ο κοσμος οπισω
αυτου απηλθεν 20 ησαν δε τινεσ ελληνεσ εκ
των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη
εορτη 21 ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω τω
απο βηθσαιδα της γαλιλαιασ και ηρωτων αυτον
λεγοντεσ κυριε θελομεν τον ιησουν ιδειν 22
ερχεται φιλιππος και λεγει τω ανδρα και παλιν
ανδρεασ και φιλιππος λεγουσιν τω ιησου 23 ο
δε ιησους απεκρινατο αυτοισ λεγων εληλυθεν
η ωρα ινα δοξασθη ο υιοσ του ανθρωπου 24
αμην αμην λεγω υμιν εαν μη ο κοκκοσ του σιτου
πεσων εισ την γην αποθανη αυτοσ μονοσ μενει
εαν δε αποθανη πολυν καρπον φερει 25 ο φιλων
την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο μισων
την ψυχην αυτου εν τω κοσμω τουτω εισ ζωην
αιωνιον φυλαξει αυτην (aiōnios g166) 26 εαν εμοι
διακονη τισ εμοι ακολουθειτω και οπου εμιμ εγω
εκει και ο διακονοσ ο εμοσ εσται και εαν τισ εμοι
διακονη τιμησει αυτον ο πατηρ 27 νυν η ψυχη
μου τεταρακται και τι ειπω πατερ σωσον με εκ
της ωρασ ταυτης αλλα δια τουτο ηλθον εισ την

ωραν ταυτην 28 πατερ δοξασον σου το ονομα
ηλθεν ουν φωνη εκ του ουρανου και εδοξασα
και παλιν δοξασω 29 ο ουν οχλοσ ο εστωσ και
ακουσασ ελεγεν βροντην γεγονεναι αλλοι ελεγον
αγγελοσ αυτω λελαληκεν 30 απεκριθη ιησους
και ειπεν ου δι εμε αυτη η φωνη γεγονεν αλλα δι
υμασ 31 νυν κρισισ εστιν του κοσμου τουτου νυν
ο αρχων του κοσμου τουτου εκβληθησεται εξω
32 καγω εαν υψωθω εκ της γησ παντασ ελκυσω
προς εμαυτον 33 τουτο δε ελεγεν σημαινων ποιω
θανατω εμελλεν αποθνησκειν 34 απεκριθη αυτω
ο οχλοσ ημεισ ηκουσαμεν εκ του νομου οτι ο
χριστοσ μενει εισ τον αιωνα και πωσ συ λεγεισ
δει υψωθηναι τον υιον του ανθρωπου τισ εστιν
ουτοσ ο υιοσ του ανθρωπου (aiōn g165) 35 ειπεν ουν
αυτοισ ο ιησους ετι μικρον χρονον το φωσ μεθ
υμων εστιν περιπατειτε εωσ το φωσ εχετε ινα μη
σκοτια υμασ καταλαβη και ο περιπατων εν τη
σκοτια ουκ οιδεν που υπαγει 36 εωσ το φωσ εχετε
πιστευετε εισ το φωσ ινα υιοι φωτοσ γενηθησ
ταυτα ελαλησεν ο ιησους και απελθων εκρυβη απ
αυτων 37 τοσαυτα δε αυτου σημεια πεποιηκοτοσ
εμπροσθεν αυτων ουκ επιστευον εισ αυτον 38
ινα ο λογοσ ησαιου του προφητου πληρωθη
ον ειπεν κυριε τισ επιστευσεν τη ακοη ημων
και ο βραχιων κυριου τινι απεκαλυφθη 39 δια
τουτο ουκ ηδυναντο πιστευειν οτι παλιν ειπεν
ησαιασ 40 τετυφλωκεν αυτων τουσ οφθαλμοουσ
και πεπωρωκεν αυτων την καρδιαν ινα μη
ιδωσιν τοισ οφθαλμοισ και νοησωσιν τη καρδια
και επιστραφωσιν και ιασωμαι αυτοουσ 41 ταυτα
ειπεν ησαιασ οτε ειδεν την δοξαν αυτου και
ελαλησεν περι αυτου 42 ομωσ μεντοι και εκ

των αρχοντων πολλοι επιστευσαν εισ αυτον
αλλα δια τους φαρισαιους ουχ ωμολογουν ινα
μη αποσυναγωγοι γενωνται **43** ηγαπησαν γαρ
την δοξαν των ανθρωπων μαλλον ηπερ την
δοξαν του θεου **44** ιησους δε εκραξεν και ειπεν
ο πιστευων εισ εμε ου πιστευει εισ εμε αλλ εισ
τον πεμψαντα με **45** και ο θεωρων εμε θεωρει
τον πεμψαντα με **46** εγω φως εισ τον κοσμον
εληλυθα ινα πασ ο πιστευων εισ εμε εν τη σκοτια
μη μεινη **47** και εαν τις μου ακουση των ρηματων
και μη πιστευση εγω ου κρινω αυτον ου γαρ
ηλθον ινα κρινω τον κοσμον αλλ ινα σωσω τον
κοσμον **48** ο αθετων εμε και μη λαμβανων τα
ρηματα μου εχει τον κρινοντα αυτον ο λογοσ
ον ελαλησα εκεινοσ κρινει αυτον εν τη εσχατη
ημερα **49** οτι εγω εξ εμαυτου ουκ ελαλησα αλλ
ο πεμψασ με πατηρ αυτοσ μοι εντολην εδωκεν
τι ειπω και τι λαλησω **50** και οιδα οτι η εντολη
αυτου ζωη αιωνιοσ εστιν α ουν λαλω εγω καθωσ
ειρηκεν μοι ο πατηρ ουτωσ λαλω (aiōnios g166)

13 προ δε της εορτησ του πασχα ειδωσ ο ιησους
οτι εληλυθεν αυτου η ωρα ινα μεταβη εκ του
κοσμου τουτου προσ τον πατερα αγαπησασ τους
ιδιουσ τουσ εν τω κοσμω εισ τελοσ ηγαπησεν
αυτουσ **2** και δειπνου γενομενου του διαβολου
ηδη βεβληκοτοσ εισ την καρδιαν ιουδα σιμωνοσ
ισκαριωτου ινα αυτον παραδω **3** ειδωσ ο ιησους
οτι παντα δεδωκεν αυτω ο πατηρ εισ τασ χειρασ
και οτι απο θεου εξηλθεν και προσ τον θεον
υπαγει **4** εγειρεται εκ του δειπνου και τιθησιν τα
ιματια και λαβων λεντιον διεζωσεν εαυτον **5**
ειτα βαλλει υδωρ εισ τον νιπτηρα και ηρξατο
νιπτειν τουσ ποδασ των μαθητων και εκμασσειν

τω λεντιω ω ην διεζωσμενοσ **6** ερχεται ουν προσ
σιμωνα πετρον και λεγει αυτω εκεινοσ κυριε
συ μου νιπτεισ τουσ ποδασ **7** απεκριθη ιησους
και ειπεν αυτω ο εγω ποιω συ ουκ οιδασ αρτι
γνωση δε μετα ταυτα **8** λεγει αυτω πετροσ ου μη
νιψησ τουσ ποδασ μου εισ τον αιωνα απεκριθη
αυτω ο ιησους εαν μη νιψω σε ουκ εχεισ μεροσ
μετ εμου (aiōn g165) **9** λεγει αυτω σιμων πετροσ
κυριε μη τουσ ποδασ μου μονον αλλα και τασ
χειρασ και την κεφαλην **10** λεγει αυτω ο ιησους
ο λελουμενοσ ου χρειαν εχει η τουσ ποδασ
νιψασθαι αλλ εστιν καθαροσ ολοσ και υμεισ
καθαροι εστε αλλ ουχι παντεσ **11** ηδει γαρ τον
παραδιδοντα αυτον δια τουτο ειπεν ουχι παντεσ
καθαροι εστε **12** οτε ουν ενιψεν τουσ ποδασ
αυτων και ελαβεν τα ιματια αυτου αναπεσων
παλιν ειπεν αυτοισ γινωσκετε τι πεποιηκα υμιν
13 υμεισ φωνειτε με ο διδασκαλοσ και ο κυριοσ
και καλωσ λεγετε ειμι γαρ **14** ει ουν εγω ενιψα
υμων τουσ ποδασ ο κυριοσ και ο διδασκαλοσ και
υμεισ οφειλετε αλληλων νιπτειν τουσ ποδασ
15 υποδειγμα γαρ εδωκα υμιν ινα καθωσ εγω
εποιησα υμιν και υμεισ ποιητε **16** αμην αμην
λεγω υμιν ουκ εστιν δουλοσ μειζων του κυριου
αυτου ουδε αποστολοσ μειζων του πεμψαντοσ
αυτον **17** ει ταυτα οιδατε μακαριοι εστε εαν
ποιητε αυτα **18** ου περι παντων υμων λεγω εγω
οιδα ουσ εξελεξαμην αλλ ινα η γραφη πληρωθη
ο τρωγων μετ εμου τον αρτον επηρεν επ εμε την
πτερναν αυτου **19** απ αρτι λεγω υμιν προ του
γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε οτι εγω
ειμι **20** αμην αμην λεγω υμιν ο λαμβανων εαν
τινα πεμψω εμε λαμβανει ο δε εμε λαμβανων

λαμβάνει τον πεμψάντα με 21 ταυτα ειπων ο ιησους εταραχητη τω πνευματι και εμαρτυρησεν και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με 22 εβλεπον ουν εις αλληλους οι μαθηται απορουμενοι περι τινος λεγει 23 ην δε ανακειμενος εις των μαθητων αυτου εν τω κολπω του ιησου ον ηγαπα ο ιησους 24 νευει ουν τουτω σιμων πετρος πυθεσθαι τις αν ειη περι ου λεγει 25 επιπεσων δε εκεινος ουτως επι το στηθος του ιησου λεγει αυτω κυριε τις εστιν 26 αποκρινεται ο ιησους εκεινος εστιν ω εγω βαψασ το ψωμιον επιδωσω και εμβαψασ το ψωμιον διδωσιν ιουδα σιμωνος ισκαριωτη 27 και μετα το ψωμιον τοτε εισηλθεν εις εκεινον ο σατανασ λεγει ουν αυτω ο ιησους ο ποιεις ποιησον ταχιον 28 τουτο δε ουδεις εγνω των ανακειμενων προς τι ειπεν αυτω 29 τινες γαρ εδοκουν επει το γλωσσοκομον ειχεν ο ιουδας οτι λεγει αυτω ο ιησους αγορασον ων χρειαν εχομεν εις την εορτην η τοις πτωχοις ινα τι δω 30 λαβων ουν το ψωμιον εκεινος ευθεως εξηλθεν ην δε νυξ 31 οτε εξηλθεν λεγει ο ιησους νυν εδοξασθη ο υιος του ανθρωπου και ο θεος εδοξασθη εν αυτω 32 ει ο θεος εδοξασθη εν αυτω και ο θεος δοξασει αυτον εν εαυτω και ευθυσ δοξασει αυτον 33 τεκνια ετι μικρον μεθ υμων ειμι ζητησετε με και καθως ειπον τοις ιουδαιοις οτι οπου υπαγω εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν και υμιν λεγω αρτι 34 εντολην καινην διδωμι υμιν ινα αγαπατε αλληλους καθως ηγαπησα υμας ινα και υμεις αγαπατε αλληλους 35 εν τουτω γνωσονται παντες οτι εμοι μαθηται εστε εαν αγαπην εχητε εν αλληλοις 36 λεγει αυτω σιμων πετρος κυριε

που υπαγεις απεκριθη αυτω ο ιησους οπου υπαγω ου δυνασαι μοι νυν ακολουθησαι υστερον δε ακολουθησεις μοι 37 λεγει αυτω πετρος κυριε δια τι ου δυναμαι σοι ακολουθησαι αρτι την ψυχην μου υπερ σου θησω 38 απεκριθη αυτω ο ιησους την ψυχην σου υπερ εμου θησεις αμην αμην λεγω σοι ου μη αλεκτωρ φωνηση εως ου απαρνηση με τρις

14 μη ταρασσεσθω υμων η καρδια πιστευετε εις τον θεον και εις εμε πιστευετε 2 εν τη οικια του πατρος μου μοναι πολλαι εισιν ει δε μη ειπον αν υμιν πορευομαι ετοιμασαι τοπον υμιν 3 και εαν πορευθω ετοιμασω υμιν τοπον παλιν ερχομαι και παραληψομαι υμας προς εμαυτον ινα οπου ειμι εγω και υμεις ητε 4 και οπου εγω υπαγω οιδατε και την οδον οιδατε 5 λεγει αυτω θωμας κυριε ουκ οιδαμεν που υπαγεις και πως δυναμεθα την οδον ειδειναι 6 λεγει αυτω ο ιησους εγω ειμι η οδος και η αληθεια και η ζωη ουδεις ερχεται προς τον πατερα ει μη δι εμου 7 ει εγνωκειτε με και τον πατερα μου εγνωκειτε αν και απ αρτι γινωσκετε αυτον και εωρακατε αυτον 8 λεγει αυτω φιλιππος κυριε δειξον ημιν τον πατερα και αρκει ημιν 9 λεγει αυτω ο ιησους τοσουτον χρονον μεθ υμων ειμι και ουκ εγνωκασ με φιλιππε ο εωρακωσ εμε εωρακεν τον πατερα και πως συ λεγεις δειξον ημιν τον πατερα 10 ου πιστευεις οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι εστιν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν απ εμαυτου ου λαλω ο δε πατηρ ο εν εμοι μενων αυτος ποιει τα εργα 11 πιστευετε μοι οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι ει δε μη δια τα εργα αυτα πιστευετε μοι 12 αμην αμην λεγω υμιν ο

πιστευων εις εμε τα εργα α εγω ποιω κακεινος ποιησει και μειζονα τουτων ποιησει οτι εγω προς τον πατερα μου πορευομαι **13** και ο τι αν αιτησητε εν τω ονοματι μου τουτου ποιησω ινα δοξασθη ο πατηρ εν τω υιω **14** εαν τι αιτησητε με εν τω ονοματι μου εγω ποιησω **15** εαν αγαπατε με τας εντολας τας εμας τηρησατε **16** και εγω ερωτησω τον πατερα και αλλον παρακλητον δωσει υμιν ινα μενη μεθ υμων εις τον αιωνα (αιδον g165) **17** το πνευμα της αληθειας ο ο κοσμος ου δυναται λαβειν οτι ου θεωρει αυτο ουδε γινωσκει αυτο υμεις δε γινωσκετε αυτο οτι παρ υμιν μενει και εν υμιν εσται **18** ουκ αφησω υμας ορφανους ερχομαι προς υμας **19** ετι μικρον και ο κοσμος με ουκετι θεωρει υμεις δε θεωρειτε με οτι εγω ζω και υμεις ζησεσθε **20** εν εκεινη τη ημερα γνωσεσθε υμεις οτι εγω εν τω πατρι μου και υμεις εν εμοι και εγω εν υμιν **21** ο εχων τας εντολας μου και τηρων αυτας εκεινος εστιν ο αγαπων με ο δε αγαπων με αγαπηθησεται υπο του πατρος μου και εγω αγαπησω αυτον και εμφανισω αυτω εμαυτον **22** λεγει αυτω ιουδας ουχ ο ισκαριωτης κυριε και τι γεγονεν οτι ημιν μελλεις εμφανιζειν σεαυτον και ουχι τω κοσμω **23** απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω εαν τις αγαπα με τον λογον μου τηρησει και ο πατηρ μου αγαπησει αυτον και προς αυτον ελευσομεθα και μονην παρ αυτω ποιησομεν **24** ο μη αγαπων με τους λογους μου ου τηρει και ο λογος ον ακουετε ουκ εστιν εμοσ αλλα του πεμψαντος με πατρος **25** ταυτα λελαληκα υμιν παρ υμιν μενων **26** ο δε παρακλητος το πνευμα το αγιον ο πεμψει ο πατηρ εν τω ονοματι μου εκεινος υμας

διδαξει παντα και υπομνησει υμας παντα α ειπον υμιν **27** ειρηνην αφημι υμιν ειρηνην την εμην διδωμι υμιν ου καθωσ ο κοσμος διδωσιν εγω διδωμι υμιν μη ταρασσεσθω υμων η καρδια μηδε δειλιατω **28** ηκουσατε οτι εγω ειπον υμιν υπαγω και ερχομαι προς υμας ει ηγαπατε με εχαρητε αν οτι ειπον πορευομαι προς τον πατερα οτι ο πατηρ μου μειζων μου εστιν **29** και νυν ειρηκα υμιν πριν γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε **30** ουκετι πολλα λαλησω μεθ υμων ερχεται γαρ ο του κοσμου αρχων και εν εμοι ουκ εχει ουδεν **31** αλλ ινα γνω ο κοσμος οτι αγαπω τον πατερα και καθωσ ενετειλατο μοι ο πατηρ ουτωσ ποιω εγειρεσθε αγωμεν εντευθεν

15 εγω ειμι η αμπελος η αληθινη και ο πατηρ μου ο γεωργος εστιν **2** παν κλημα εν εμοι μη φερων καρπον αιρει αυτο και παν το καρπον φερων καθαιρει αυτο ινα πλειονα καρπον φερη **3** ηδη υμεις καθαροι εστε δια τον λογον ον λελαληκα υμιν **4** μεινατε εν εμοι καγω εν υμιν καθωσ το κλημα ου δυναται καρπον φερειν αφ εαυτου εαν μη μεινη εν τη αμπελω ουτωσ ουδε υμεις εαν μη εν εμοι μεινητε **5** εγω ειμι η αμπελος υμεις τα κληματα ο μενων εν εμοι καγω εν αυτω ουτος φερει καρπον πολυν οτι χωρισ εμου ου δυνασθε ποιειν ουδεν **6** εαν μη τις μεινη εν εμοι εβληθη εξω ωσ το κλημα και εξηρανθη και συναγουσιν αυτα και εις το πυρ βαλλουσιν και καιεται **7** εαν μεινητε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη ο εαν θελητε αιτησεσθε και γενησεται υμιν **8** εν τουτω εδοξασθη ο πατηρ μου ινα καρπον πολυν φερητε και γενησεσθε εμοι μαθηται **9** καθωσ ηγαπησεν με ο πατηρ

καγω ηγαπησα υμας μεινατε εν τη αγαπη τη
εμη **10** εαν τασ εντολασ μου τηρησητε μενειτε
εν τη αγαπη μου καθωσ εγω τασ εντολασ του
πατροσ μου τηρηηκα και μενω αυτου εν τη
αγαπη **11** ταυτα λελαληκα υμιν ινα η χαρα η εμη
εν υμιν μεινη και η χαρα υμων πληρωθη **12** αυτη
εστιν η εντολη η εμη ινα αγαπατε αλληλουσ
καθωσ ηγαπησα υμας **13** μειζονα ταυτησ αγαπην
ουδεις εχει ινα τισ την ψυχην αυτου θη υπερ
των φιλων αυτου **14** υμεισ φιλοι μου εστε εαν
ποιητε οσα εγω εντελλομαι υμιν **15** ουκετι υμασ
λεγω δουλουσ οτι ο δουλοσ ουκ οιδεν τι ποιει
αυτου ο κυριοσ υμασ δε ειρηκα φιλουσ οτι παντα
α ηκουσα παρα του πατροσ μου εγνωρισα υμιν
16 ουχ υμεισ με εξελεξασθε αλλ εγω εξελεξαμην
υμασ και εθηκα υμασ ινα υμεισ υπαγητε και
καρπον φερητε και ο καρποσ υμων μενη ινα ο
τι αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου
δω υμιν **17** ταυτα εντελλομαι υμιν ινα αγαπατε
αλληλουσ **18** ει ο κοσμοσ υμασ μισει γινωσκετε
οτι εμε πρωτον υμων μεμισηκεν **19** ει εκ του
κοσμου ητε ο κοσμοσ αν το ιδιον εφιλει οτι δε εκ
του κοσμου ουκ εστε αλλ εγω εξελεξαμην υμασ
εκ του κοσμου δια τουτο μισει υμασ ο κοσμοσ
20 μνημονευετε του λογου ου εγω ειπον υμιν
ουκ εστιν δουλοσ μειζων του κυριου αυτου ει
εμε εδιωξαν και υμασ διωξουσιν ει τον λογον
μου ετηρησαν και τον υμετερον τηρησουσιν
21 αλλα ταυτα παντα ποιησουσιν υμιν δια το
ονομα μου οτι ουκ οιδασιν τον πεμψαντα με **22**
ει μη ηλθον και ελαλησα αυτοισ αμαρτιαν ουκ
ειχον νυν δε προφασιν ουκ εχουσιν περι τησ
αμαρτιασ αυτων **23** ο εμε μισων και τον πατερα

μου μισει **24** ει τα εργα μη εποιησα εν αυτοισ α
ουδεις αλλοσ πεποηκεν αμαρτιαν ουκ ειχον νυν
δε και εωρακασιν και μεμισηκασιν και εμε και
τον πατερα μου **25** αλλ ινα πληρωθη ο λογοσ ο
γεγραμμενοσ εν τω νομω αυτων οτι εμισησαν
με δωρεαν **26** οταν δε ελθη ο παρακλητοσ ον
εγω πεμψω υμιν παρα του πατροσ το πνευμα
τησ αληθειασ ο παρα του πατροσ εκπορευεται
εκεινοσ μαρτυρησει περι εμου **27** και υμεισ δε
μαρτυρειτε οτι απ αρχησ μετ εμου εστε

16 ταυτα λελαληκα υμιν ινα μη σκανδαλισθητε
2 αποσυναγωγουσ ποιησουσιν υμασ αλλ ερχεται
ωρα ινα πασ ο αποκτεινασ υμασ δοξη λατρειαν
προσφερειν τω θεω **3** και ταυτα ποιησουσιν
οτι ουκ εγνωσαν τον πατερα ουδε εμε **4** αλλα
ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν ελθη η ωρα
μνημονευητε αυτων οτι εγω ειπον υμιν ταυτα δε
υμιν εξ αρχησ ουκ ειπον οτι μεθ υμων ημην **5**
νυν δε υπαγω προσ τον πεμψαντα με και ουδεις
εξ υμων ερωτα με που υπαγεισ **6** αλλ οτι ταυτα
λελαληκα υμιν η λυπη πεπληρωκεν υμων την
καρδιαν **7** αλλ εγω την αληθειαν λεγω υμιν
συμφερει υμιν ινα εγω απελθω εαν γαρ εγω μη
απελθω ο παρακλητοσ ουκ ελευσεται προσ υμασ
εαν δε πορευθω πεμψω αυτον προσ υμασ **8** και
ελθων εκεινοσ ελεγξει τον κοσμον περι αμαρτιασ
και περι δικαιοσυνησ και περι κρισεωσ **9** περι
αμαρτιασ μεν οτι ου πιστευουσιν εισ εμε **10** περι
δικαιοσυνησ δε οτι προσ τον πατερα μου υπαγω
και ουκετι θεωρειτε με **11** περι δε κρισεωσ οτι ο
αρχων του κοσμου τουτου κεκριται **12** ετι πολλα
εχω λεγειν υμιν αλλ ου δυνασθε βασταζειν αρτι
13 οταν δε ελθη εκεινοσ το πνευμα τησ αληθειασ

οδηγησει υμας εις πασαν την αληθειαν ου γαρ λαλησει αφ εαυτου αλλ οσα αν ακουση λαλησει και τα ερχομενα αναγγελει υμιν 14 εκεινος εμε δοξασει οτι εκ του εμου ληψεται και αναγγελει υμιν 15 παντα οσα εχει ο πατηρ εμα εστιν δια τουτο ειπον οτι εκ του εμου λαμβανει και αναγγελει υμιν 16 μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με οτι υπαγω προς τον πατερα 17 ειπον ουν εκ των μαθητων αυτου προς αλληλους τι εστιν τουτο ο λεγει ημιν μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με και οτι εγω υπαγω προς τον πατερα 18 ελεγον ουν τουτο τι εστιν ο λεγει το μικρον ουκ οίδαμεν τι λαλει 19 εγνω ουν ο ιησους οτι ηθελον αυτον ερωταν και ειπεν αυτοις περι τουτου ζητειτε μετ αλληλων οτι ειπον μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με 20 αμην αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε και θρηνησετε υμεις ο δε κοσμος χαρησεται υμεις δε λυπηθησεσθε αλλ η λυπη υμων εις χαραν γενησεται 21 η γυνη οταν τικτη λυπην εχει οτι ηλθεν η ωρα αυτησ οταν δε γεννηση το παιδιον ουκετι μνημονευει της θλιψεωσ δια την χαραν οτι εγεννηθη ανθρωπωσ εις τον κοσμον 22 και υμεις ουν λυπην μεν νυν εχετε παλιν δε οψομαι υμας και χαρησεται υμων η καρδια και την χαραν υμων ουδεις αιρει αφ υμων 23 και εν εκεινη τη ημερα εμε ουκ ερωτησετε ουδεν αμην αμην λεγω υμιν οτι οσα αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δωσει υμιν 24 εωσ αρτι ουκ ητησατε ουδεν εν τω ονοματι μου αιτειτε και ληψεσθε ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη 25 ταυτα εν παροιμιαισ λελαληκα υμιν αλλ ερχεται ωρα οτε ουκετι εν

παροιμιαισ λαλησω υμιν αλλα παρρησια περι του πατροσ αναγγελω υμιν 26 εν εκεινη τη ημερα εν τω ονοματι μου αιτησεσθε και ου λεγω υμιν οτι εγω ερωτησω τον πατερα περι υμων 27 αυτοσ γαρ ο πατηρ φιλει υμας οτι υμεις εμε πεφιληκατε και πεπιστευκατε οτι εγω παρα του θεου εξηλθον 28 εξηλθον παρα του πατροσ και εληλυθα εις τον κοσμον παλιν αφιημι τον κοσμον και πορευομαι προς τον πατερα 29 λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ιδε νυν παρρησια λαλεις και παροιμιαν ουδεμιαν λεγεις 30 νυν οίδαμεν οτι οιδασ παντα και ου χρειαν εχεισ ινα τισ σε ερωτα εν τουτω πιστευομεν οτι απο θεου εξηλθεσ 31 απεκριθη αυτοισ ο ιησους αρτι πιστευετε 32 ιδου ερχεται ωρα και νυν εληλυθεν ινα σκορπισθητε εκαστοσ εις τα ιδια και εμε μονον αφητε και ουκ ειμι μονοσ οτι ο πατηρ μετ εμου εστιν 33 ταυτα λελαληκα υμιν ινα εν εμοι ειρηνην εχητε εν τω κοσμω θλιψιν εχετε αλλα θαρσειτε εγω νενικηκα τον κοσμον

17 ταυτα ελαλησεν ο ιησους και επηρεν τουσ οφθαλμουσ αυτου εις τον ουρανον και ειπεν πατερ εληλυθεν η ωρα δοξασον σου τον υιον ινα και ο υιοσ σου δοξαση σε 2 καθωσ εδωκασ αυτω εξουσιαν πασησ σαρκοσ ινα παν ο δεδωκασ αυτω δωσει αυτοισ ζωην αιωνιον (αϊθῆνιος g166) 3 αυτη δε εστιν η αιωνιοσ ζωη ινα γινωσκωσιν σε τον μονον αληθινον θεον και ον απεστειλασ ιησουν χριστον (αϊθῆνιος g166) 4 εγω σε εδοξασα επι της γησ το εργον ετελειωσα ο δεδωκασ μοι ινα ποιησω 5 και νυν δοξασον με συ πατερ παρα σεαυτω τη δοξη η ειχον προ του τον κοσμον ειναι παρα σοι 6 εφανερωσα σου το ονομα τοισ ανθρωποισ ουσ

δεδωκας μοι εκ του κοσμου σοι ησαν και εμοι αυτους δεδωκας και τον λογον σου τετηρηκασιν 7 νυν εγνωκαν οτι παντα οσα δεδωκας μοι παρα σου εστιν 8 οτι τα ρηματα α δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις και αυτοι ελαβον και εγνωσαν αληθως οτι παρα σου εξηλθον και επιστευσαν οτι συ με απεστειλας 9 εγω περι αυτων ερωτω ου περι του κοσμου ερωτω αλλα περι ων δεδωκας μοι οτι σοι εισιν 10 και τα εμα παντα σα εστιν και τα σα εμα και δεδοξασμαι εν αυτοις 11 και ουκει ειμι εν τω κοσμω και ουτοι εν τω κοσμω εισιν και εγω προς σε ερχομαι πατερ αγιε τηρησον αυτους εν τω ονοματι σου ω δεδωκας μοι ινα ωσιν εν καθως ημεις 12 οτε ημην μετ αυτων εν τω κοσμω εγω ετηρουν αυτους εν τω ονοματι σου ουσ δεδωκας μοι εφυλαξα και ουδεις εξ αυτων απωλετο ει μη ο υιος της απωλειας ινα η γραφη πληρωθη 13 νυν δε προς σε ερχομαι και ταυτα λαλω εν τω κοσμω ινα εχωσιν την χαραν την εμην πεπληρωμενην εν αυτοις 14 εγω δεδωκα αυτοις τον λογον σου και ο κοσμος εμισησεν αυτους οτι ουκ εισιν εκ του κοσμου καθως εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου 15 ουκ ερωτω ινα αρησ αυτους εκ του κοσμου αλλ ινα τηρησης αυτους εκ του πονηρου 16 εκ του κοσμου ουκ εισιν καθως εγω εκ του κοσμου ουκ ειμι 17 αγιασον αυτους εν τη αληθεια σου ο λογος ο σος αληθεια εστιν 18 καθως εμε απεστειλας εις τον κοσμον καγω απεστειλα αυτους εις τον κοσμον 19 και υπερ αυτων εγω αγιαζω εμαυτον ινα και αυτοι ωσιν ηγιασμενοι εν αληθεια 20 ου περι τουτων δε ερωτω μονον αλλα και περι των πιστευοντων δια του λογου αυτων εις εμε

21 ινα παντες εν ωσιν καθως συ πατερ εν εμοι καγω εν σοι ινα και αυτοι εν ημιν εν ωσιν ινα ο κοσμος πιστευση οτι συ με απεστειλας 22 και εγω την δοξαν ην δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις ινα ωσιν εν καθως ημεις εν εσμεν 23 εγω εν αυτοις και συ εν εμοι ινα ωσιν τετελειωμενοι εις εν και ινα γινωσκη ο κοσμος οτι συ με απεστειλας και ηγαπησας αυτους καθως εμε ηγαπησας 24 πατερ ους δεδωκας μοι θελω ινα οπου ειμι εγω κακεινοι ωσιν μετ εμου ινα θεωρωσιν την δοξαν την εμην ην εδωκας μοι οτι ηγαπησας με προ καταβολης κοσμου 25 πατερ δικαιε και ο κοσμος σε ουκ εγνω εγω δε σε εγνω και ουτοι εγνωσαν οτι συ με απεστειλας 26 και εγνωρισα αυτοις το ονομα σου και γνωρισω ινα η αγαπη ην ηγαπησας με εν αυτοις η καγω εν αυτοις

18 ταυτα ειπων ο ιησους εξηλθεν συν τοις μαθηταις αυτου περαν του χειμαρρου των κεδρων οπου ην κηπος εις ον εισηλθεν αυτος και οι μαθηται αυτου 2 ηδει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον τον τοπον οτι πολλακις συνηχθη ο ιησους εκει μετα των μαθητων αυτου 3 ο ουν ιουδας λαβων την σπειραν και εκ των αρχιερων και φαρισαιων υπηρετας ερχεται εκει μετα φανων και λαμπαδων και οπλων 4 ιησους ουν ειδως παντα τα ερχομενα επ αυτον εξελθων ειπεν αυτοις τινα ζητειτε 5 απεκριθησαν αυτω ιησουν τον ναζωραιον λεγει αυτοις ο ιησους εγω ειμι ειστηκει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον μετ αυτων 6 ωσ ουν ειπεν αυτοις οτι εγω ειμι απηλθον εις τα οπισω και επεσον χαμαι 7 παλιν ουν αυτους επηρωτησεν τινα ζητειτε οι δε ειπον ιησουν τον ναζωραιον 8 απεκριθη ιησους

ειπον υμιν οτι εγω ειμι ει ουν εμε ζητειτε αφετε
τουτους υπαγειν **9** ινα πληρωθη ο λογος ον ειπεν
οτι ους δεδωκασ μοι ουκ απωλεσα εξ αυτων
ουδενα **10** σιμων ουν πετροσ εχων μαχαιραν
ειλκυσεν αυτην και επαισεν τον του αρχιερεωσ
δουλον και απεκοψεν αυτου το ωτιον το δεξιον
ην δε ονομα τω δουλω μαλχοσ **11** ειπεν ουν ο
ιησουσ τω πετρω βαλε την μαχαιραν εις την
θηκην το ποτηριον ο δεδωκεν μοι ο πατηρ ου μη
πιω αυτο **12** η ουν σπειρα και ο χιλιαρχοσ και οι
υπηρεται των ιουδαιων συνελαβον τον ιησουν
και εδησαν αυτον **13** και απηγαγον αυτον προς
ανναν πρωτον ην γαρ πενθεροσ του καιαφα οσ ην
αρχιερεωσ του ενιαυτου εκεινου **14** ην δε καιαφα
ο συμβουλευσασ τοισ ιουδαιοισ οτι συμφερει
ενα ανθρωπον απολεσθαι υπερ του λαου **15**
ηκολουθει δε τω ιησου σιμων πετροσ και ο αλλοσ
μαθητησ ο δε μαθητησ εκεινοσ ην γνωστοσ
τω αρχιερει και συνεισηλθεν τω ιησου εις την
αυλην του αρχιερεωσ **16** ο δε πετροσ ειστηκει
προς τη θυρα εξω εξηλθεν ουν ο μαθητησ ο
αλλοσ οσ ην γνωστοσ τω αρχιερει και ειπεν τη
θυρωρω και εισηγαγεν τον πετρον **17** λεγει ουν
η παιδισκη η θυρωροσ τω πετρω μη και συ εκ
των μαθητων ει του ανθρωπου τουτου λεγει
εκεινοσ ουκ ειμι **18** ειστηκεισαν δε οι δουλοι και
οι υπηρεται ανθρακιαν πεποικότεσ οτι ψυχοσ
ην και εθερμαινοντο ην δε μετ αυτων ο πετροσ
εστωσ και θερμαινομενοσ **19** ο ουν αρχιερεωσ
ηρωτησεν τον ιησουν περι των μαθητων αυτου
και περι τησ διδαχησ αυτου **20** απεκριθη αυτω
ο ιησουσ εγω παρρησια ελαλησα τω κοσμω
εγω παντοτε εδίδαξα εν συναγωγη και εν τω

ιερω οπου παντοτε οι ιουδαιοι συνερχονται και
εν κρυπτω ελαλησα ουδεν **21** τι με επερωτασ
επερωτησον τουσ ακηκοοτασ τι ελαλησα αυτοισ
ιδε ουτοι οιδασιν α ειπον εγω **22** ταυτα δε αυτου
ειποντοσ εις των υπηρετων παρεστηκωσ εδωκεν
ραπισμα τω ιησου ειπων ουτωσ αποκρινη τω
αρχιερει **23** απεκριθη αυτω ο ιησουσ ει κακωσ
ελαλησα μαρτυρησον περι του κακου ει δε
καλωσ τι με δερεισ **24** απεστειλεν αυτον ο αννασ
δεδεμενον προς καιαφαν τον αρχιερεα **25** ην δε
σιμων πετροσ εστωσ και θερμαινομενοσ ειπον
ουν αυτω μη και συ εκ των μαθητων αυτου ει
ηρηησατο ουν εκεινοσ και ειπεν ουκ ειμι **26** λεγει
εισ εκ των δουλων του αρχιερεωσ συγγενησ ων
ου απεκοψεν πετροσ το ωτιον ουκ εγω σε ειδον
εν τω κηπω μετ αυτου **27** παλιν ουν ηρηησατο
ο πετροσ και ευθεωσ αλεκτωρ εφωνησεν **28**
αγουσιν ουν τον ιησουν απο του καιαφα εις το
πραιτωριον ην δε πρωι και αυτοι ουκ εισηλθον
εισ το πραιτωριον ινα μη μιανθωσιν αλλ ινα
φαγωσιν το πασχα **29** εξηλθεν ουν ο πιλατοσ
προς αυτουσ και ειπεν τινα κατηγοριαν φερετε
κατα του ανθρωπου τουτου **30** απεκριθησαν και
ειπον αυτω ει μη ην ουτοσ κακοποιοσ ουκ αν
σοι παρεδωκαμεν αυτον **31** ειπεν ουν αυτοισ
ο πιλατοσ λαβετε αυτον υμεισ και κατα τον
νομον υμων κρινατε αυτον ειπον ουν αυτω οι
ιουδαιοι ημιν ουκ εξεστιν αποκτειναι ουδενα
32 ινα ο λογοσ του ιησου πληρωθη ον ειπεν
σημαινων ποιω θανατω εμελλεν αποθνησκειν **33**
εισηλθεν ουν εις το πραιτωριον παλιν ο πιλατοσ
και εφωνησεν τον ιησουν και ειπεν αυτω συ ει
ο βασιλευσ των ιουδαιων **34** απεκριθη αυτω ο

ιησους αφ εαυτου συ τουτο λεγεις η αλλοι σοι ειπον περι εμου **35** απεκριθη ο πιλατος μητι εγω ιουδαιος ειμι το εθνος το σον και οι αρχιερεις παρεδωκαν σε εμοι τι εποιησας **36** απεκριθη ιησους η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εκ του κοσμου τουτου ει εκ του κοσμου τουτου ην η βασιλεια η εμη οι υπηρεται αν οι εμοι ηγωνιζοντο ινα μη παραδοθω τοις ιουδαιοις νυν δε η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εντευθεν **37** ειπεν ουν αυτω ο πιλατος ουκουν βασιλευς ει συ απεκριθη ιησους συ λεγεις οτι βασιλευς ειμι εγω εγω εισ τουτο γεγεννημαι και εισ τουτο εληλυθα εισ τον κοσμον ινα μαρτυρησω τη αληθεια πασ ο ων εκ της αληθειας ακουει μου της φωνης **38** λεγει αυτω ο πιλατος τι εστιν αληθεια και τουτο ειπων παλιν εξηλθεν προς τους ιουδαιους και λεγει αυτοις εγω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω εν αυτω **39** εστιν δε συνηθεια υμιν ινα ενα υμιν απολυσω εν τω πασχα βουλεσθε ουν υμιν απολυσω τον βασιλεα των ιουδαιων **40** εκραυγασαν ουν παλιν παντες λεγοντες μη τουτον αλλα τον βαραββα ην δε ο βαραββας ληστης

19 τοτε ουν ελαβεν ο πιλατος τον ιησουν και εμαστιγωσεν **2** και οι στρατιωται πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν αυτου τη κεφαλη και ιματιον πορφυρου περιεβαλον αυτον **3** και ελεγον χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων και εδιδουν αυτω ραπισματα **4** εξηλθεν ουν παλιν εξω ο πιλατος και λεγει αυτοις ιδε αγω υμιν αυτον εξω ινα γνωτε οτι εν αυτω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω **5** εξηλθεν ουν ο ιησους εξω φορων τον ακανθινον στεφανον και το πορφυρου ιματιον και λεγει αυτοις ιδε ο

ανθρωπος **6** οτε ουν ειδον αυτον οι αρχιερεις και οι υπηρεται εκραυγασαν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον υμεις και σταυρωσατε εγω γαρ ουχ ευρισκω εν αυτω αιτιαν **7** απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι ημεις νομον εχομεν και κατα τον νομον ημων οφειλει αποθανειν οτι εαυτον υιον θεου εποιησεν **8** οτε ουν ηκουσεν ο πιλατος τουτον τον λογον μαλλον εφοβηθη **9** και εισηλθεν εισ το πραιτωριον παλιν και λεγει τω ιησου ποθεν ει συ ο δε ιησους αποκρισιν ουκ εδωκεν αυτω **10** λεγει ουν αυτω ο πιλατος εμοι ου λαλεις ουκ οιδας οτι εξουσιαν εχω σταυρωσαι σε και εξουσιαν εχω απολυσαι σε **11** απεκριθη ιησους ουκ ειχες εξουσιαν ουδεμιαν κατ εμου ει μη ην σοι δεδομενον ανωθεν δια τουτου ο παραδιδουσ με σοι μειζονα αμαρτιαν εχει **12** εκ τουτου εξητει ο πιλατος απολυσαι αυτον οι δε ιουδαιοι εκραζον λεγοντες εαν τουτον απολυσησ ουκ ει φιλος του καισαρος πασ ο βασιλεα εαυτον ποιων αντιλεγει τω καισαρι **13** ο ουν πιλατος ακουσας τουτον τον λογον ηγαγεν εξω τον ιησουν και εκαθισεν επι του βηματος εισ τοπον λεγομενον λιθοστρωτων εβραιστι δε γαββαθα **14** ην δε παρασκευη του πασχα ωρα δε ωσει εκτη και λεγει τοις ιουδαιοις ιδε ο βασιλευς υμων **15** οι δε εκραυγασαν αρον αρον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο πιλατος τον βασιλεα υμων σταυρωσω απεκριθησαν οι αρχιερεις ουκ εχομεν βασιλεα ει μη καισαρα **16** τοτε ουν παρεδωκεν αυτον αυτοις ινα σταυρωθη παρελαβον δε τον ιησουν και ηγαγον **17** και βασταζων τον σταυρον αυτου εξηλθεν εισ τοπον λεγομενον κρانيου τοπον ος λεγεται εβραιστι

γολγοθα 18 οπου αυτον εσταυρωσαν και μετ
αυτου αλλους δυο εντευθεν και εντευθεν μεσον
δε τον ιησουν 19 εγραψεν δε και τιτλον ο
πιλατος και εθηκεν επι του σταυρου ην δε
γεγραμμενον ιησους ο ναζωραιος ο βασιλευσ
των ιουδαιων 20 τουτον ουν τον τιτλον πολλοι
ανεγνωσαν των ιουδαιων οτι εγγυσ ην ο τοπος
της πολεωσ οπου εσταυρωθη ο ιησους και ην
γεγραμμενον εβραιστι ελληνιστι ρωμαιστι 21
ελεγον ουν τω πιλατω οι αρχιερεις των ιουδαιων
μη γραφε ο βασιλευσ των ιουδαιων αλλ οτι
εκεινος ειπεν βασιλευσ ειμι των ιουδαιων 22
απεκριθη ο πιλατος ο γεγραφα γεγραφα 23 οι
ουν στρατιωται οτε εσταυρωσαν τον ιησουν
ελαβον τα ιματια αυτου και εποιησαν τεσσαρα
μερη εκαστω στρατιωτη μεροσ και τον χιτωνα ην
δε ο χιτων αραφοσ εκ των ανωθεν υφαντοσ δι
ολου 24 ειπον ουν προς αλληλους μη σχισωμεν
αυτον αλλα λαχωμεν περι αυτου τινος εσται ινα
η γραφη πληρωθη η λεγουσα διεμερισαντο τα
ιματια μου εαυτοισ και επι τον ιματισμον μου
εβαλον κληρον οι μεν ουν στρατιωται ταυτα
εποιησαν 25 εισηκεισαν δε παρα τω σταυρω
του ιησου η μητηρ αυτου και η αδελφη της
μητροσ αυτου μαρια η του κλωπα και μαρια
η μαγδαληνη 26 ιησους ουν ιδων την μητερα
και τον μαθητην παρεστωτα ον ηγαπα λεγει
τη μητρι αυτου γυναι ιδου ο υιοσ σου 27 ειτα
λεγει τω μαθητη ιδου η μητηρ σου και απ
εκεινησ της ωρασ ελαβεν ο μαθητησ αυτην
εισ τα ιδια 28 μετα τουτο ιδων ο ιησους οτι
παντα ηδη τετελεσται ινα τελειωθη η γραφη
λεγει διψω 29 σκευοσ ουν εκειτο οξουσ μεστον

οι δε πλησαντεσ σπογγον οξουσ και υσσωπω
περιθεντεσ προσηνεγκαν αυτου τω στοματι 30
οτε ουν ελαβεν το οξοσ ο ιησους ειπεν τετελεσται
και κλινασ την κεφαλην παρεδωκεν το πνευμα
31 οι ουν ιουδαιοι ινα μη μεινη επι του σταυρου
τα σωματα εν τω σαββατω επει παρασκευη ην
ην γαρ μεγαλη η ημερα εκεινου του σαββατου
ηρωτησαν τον πιλατον ινα κατεαγωσιν αυτων τα
σκελη και αρθωσιν 32 ηλθον ουν οι στρατιωται
και του μεν πρωτου κατεαξαν τα σκελη και
του αλλου του συσταυρωθεντοσ αυτω 33 επι
δε τον ιησουν ελθοντεσ ωσ ειδον αυτον ηδη
τεθνηκοτα ου κατεαξαν αυτου τα σκελη 34 αλλ
εισ των στρατιωτων λογη αυτου την πλευραν
ενυξεν και ευθεωσ εξηλθεν αιμα και υδωρ 35
και ο εωρακωσ μεμαρτυρηκεν και αληθινη εστιν
αυτου η μαρτυρια κακεινος οιδεν οτι αληθη
λεγει ινα υμεισ πιστευσητε 36 εγενετο γαρ ταυτα
ινα η γραφη πληρωθη οστων ου συντριβησεται
απ αυτου 37 και παλιν ετερα γραφη λεγει
οψονται εισ ον εξεκεντησαν 38 μετα ταυτα
ηρωτησεν τον πιλατον ιωσηφ ο απο αριμαθαιασ
ων μαθητησ του ιησου κεκρυμμενοσ δε δια τον
φοβον των ιουδαιων ινα αρη το σωμα του ιησου
και επετρεψεν ο πιλατοσ ηλθεν ουν και ηρεν το
σωμα του ιησου 39 ηλθεν δε και νικοδημοσ ο
ελθων προς τον ιησουν νυκτοσ το πρωτον φερων
μιγμα σμυρνησ και αλοησ ωσ λιτρασ εκατον 40
ελαβον ουν το σωμα του ιησου και εδησαν αυτο
εν οθονιοισ μετα των αρωματων καθωσ εθοσ
εστιν τοισ ιουδαιοισ ενταφιαζειν 41 ην δε εν τω
τοπω οπου εσταυρωθη κηποσ και εν τω κηπω
μνημειον καινον εν ω ουδεπω ουδεισ ετεθη 42

εκει ουν δια την παρασκευην των ιουδαιων οτι
εγγυσ ην το μνημειον εθηκαν τον ιησουν

20 τη δε μια των σαββατων μαρια η μαγδαλινη
ερχεται πρωι σκοτιας ετι ουσης εισ το μνημειον
και βλεπει τον λιθον ηρμενον εκ του μνημειου **2**
τρεχει ουν και ερχεται προς σιμωνα πετρον και
προς τον αλλον μαθητην ον εφιλει ο ιησους και
λεγει αυτοις ηραν τον κυριον εκ του μνημειου
και ουκ οιδαμεν που εθηκαν αυτον **3** εξηλθεν ουν
ο πετρος και ο αλλος μαθητης και ηρχοντο εισ το
μνημειον **4** ετρεχον δε οι δυο ομου και ο αλλος
μαθητης προεδραμεν ταχιον του πετρου και
ηλθεν πρωτος εισ το μνημειον **5** και παρακυψας
βλεπει κειμενα τα οθονια ου μεντοι εισηλθεν
6 ερχεται ουν σιμων πετρος ακολουθων αυτω
και εισηλθεν εισ το μνημειον και θεωρει τα
οθονια κειμενα **7** και το σουδαριον ο ην επι της
κεφαλης αυτου ου μετα των οθονιων κειμενον
αλλα χωρισ εντετυλιγμενον εισ ενα τοπον **8**
τοτε ουν εισηλθεν και ο αλλος μαθητης ο ελθων
πρωτος εισ το μνημειον και ειδεν και επιστευσεν
9 ουδεπω γαρ ηδεισαν την γραφην οτι δει αυτον
εκ νεκρων αναστηναι **10** απηλθον ουν παλιν
προς εαυτους οι μαθηται **11** μαρια δε ειστηκει
προς το μνημειον κλαιουσα εξω ως ουν εκλαιεν
παρεκυψεν εισ το μνημειον **12** και θεωρει δυο
αγγελους εν λευκοις καθεζομενους ενα προς τη
κεφαλη και ενα προς τοις ποσιν οπου εκειτο το
σωμα του ιησου **13** και λεγουσιν αυτη εκεινοι
γυναι τι κλαιεις λεγει αυτοις οτι ηραν τον κυριον
μου και ουκ οιδα που εθηκαν αυτον **14** και ταυτα
ειπουσα εστραφη εισ τα οπισω και θεωρει τον
ιησουν εστωτα και ουκ ηδει οτι ιησους εστιν

15 λεγει αυτη ο ιησους γυναι τι κλαιεις τινα
ζητεισ εκεινη δοκουσα οτι ο κηπουρος εστιν
λεγει αυτω κυριε ει συ εβαστασασ αυτον ειπε μοι
που εθηκασ αυτον καγω αυτον αρω **16** λεγει αυτη
ο ιησους μαρια στραφεισα εκεινη λεγει αυτω
ραββουνι ο λεγεται διδασκαλε **17** λεγει αυτη
ο ιησους μη μου απτου ουπω γαρ αναβεβηκα
προς τον πατερα μου πορευου δε προς τους
αδελφους μου και ειπε αυτοις αναβαινω προς
τον πατερα μου και πατερα υμων και θεον μου
και θεον υμων **18** ερχεται μαρια η μαγδαλινη
απαγγελλουσα τοις μαθηταις οτι εωρακεν τον
κυριον και ταυτα ειπεν αυτη **19** ουσης ουν οψιας
τη ημερα εκεινη τη μια των σαββατων και των
θυρων κεκλεισμενων οπου ησαν οι μαθηται
συνηγμενοι δια τον φοβον των ιουδαιων ηλθεν
ο ιησους και εστη εισ το μεσον και λεγει αυτοις
ειρηνη υμιν **20** και τουτο ειπων εδειξεν αυτοις
τας χειρας και την πλευραν αυτου εχαρησαν
ουν οι μαθηται ιδοντες τον κυριον **21** ειπεν
ουν αυτοις ο ιησους παλιν ειρηνη υμιν καθως
απεσταλκεν με ο πατηρ καγω πεμπω υμας **22** και
τουτο ειπων ενεφυσησεν και λεγει αυτοις λαβετε
πνευμα αγιον **23** αν τινων αφητε τας αμαρτιας
αφιενται αυτοις αν τινων κρατητε κεκρατηνται
24 θωμας δε εισ εκ των δωδεκα ο λεγομενος
διδυμος ουκ ην μετ αυτων οτε ηλθεν ο ιησους
25 ελεγον ουν αυτω οι αλλοι μαθηται εωρακαμεν
τον κυριον ο δε ειπεν αυτοις εαν μη ιδω εν ταις
χερσιν αυτου τον τυπον των ηλων και βαλω
τον δακτυλον μου εισ τον τυπον των ηλων και
βαλω την χειρα μου εισ την πλευραν αυτου ου
μη πιστευσω **26** και μεθ ημερας οκτω παλιν ησαν

εσω οι μαθηται αυτου και θωμασ μετ αυτων
ερχεται ο ιησους των θυρων κεκλεισμενων και
εστη εισ το μεσον και ειπεν ειρηνη υμιν 27 ειτα
λεγει τω θωμα φερε τον δακτυλον σου ωδε και
ιδε τας χειρας μου και φερε την χειρα σου και
βαλε εισ την πλευραν μου και μη γινου απιστος
αλλα πιστος 28 και απεκριθη θωμασ και ειπεν
αυτω ο κυριος μου και ο θεος μου 29 λεγει αυτω
ο ιησους οτι εωρακασ με πεπιστευκασ μακαριοι
οι μη ιδοντες και πιστευσαντες 30 πολλα μεν
ουν και αλλα σημεια εποιησεν ο ιησους ενωπιον
των μαθητων αυτου α ουκ εστιν γεγραμμενα
εν τω βιβλιω τουτω 31 ταυτα δε γεγραπται ινα
πιστευσητε οτι ιησους εστιν ο χριστος ο υιος
του θεου και ινα πιστευοντες ζωην εχητε εν τω
ονοματι αυτου

21 μετα ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν ο
ιησους τοις μαθηταις επι της θαλασσης της
τιβεριαδος εφανερωσεν δε ουτως 2 ησαν ομου
σιμων πετροσ και θωμασ ο λεγομενος διδυμοσ
και ναθαναηλ ο απο κανα της γαλιλαιας και
οι του ζεβεδαιου και αλλοι εκ των μαθητων
αυτου δυο 3 λεγει αυτοις σιμων πετροσ υπαγω
αλιευειν λεγουσιν αυτω ερχομεθα και ημεις
συν σοι εξηλθον και ενεβησαν εισ το πλοιον
ευθυσ και εν εκεινη τη νυκτι επιασαν ουδεν
4 πρωιασ δε ηδη γενομενης εστη ο ιησους εισ
τον αιγιαλον ου μεντοι ηδεισαν οι μαθηται οτι
ιησους εστιν 5 λεγει ουν αυτοις ο ιησους παιδια
μη τι προσφαγιον εχετε απεκριθησαν αυτω ου 6
ο δε ειπεν αυτοις βαλετε εισ τα δεξια μερη του
πλοιου το δικτυον και ευρησετε εβαλον ουν και
ουκετι αυτο ελकुσαι ισχυσαν απο του πληθους

των ιχθυων 7 λεγει ουν ο μαθητησ εκεινοσ ον
ηγαπα ο ιησους τω πετρω ο κυριος εστιν σιμων
ουν πετροσ ακουσασ οτι ο κυριος εστιν τον
επενδυτην διεζωσατο ην γαρ γυμνοσ και εβαλεν
εαυτον εισ την θαλασσαν 8 οι δε αλλοι μαθηται
τω πλοιαριω ηλθον ου γαρ ησαν μακραν απο της
γησ αλλ ωσ απο πηχων διακοσιων συροντες το
δικτυον των ιχθυων 9 ωσ ουν απεβησαν εισ την
γην βλεπουσιν ανθρακιαν κειμενην και οψαριον
επικειμενον και αρτον 10 λεγει αυτοις ο ιησους
ενεγκατε απο των οψαριων ων επιασατε νυν 11
ανεβη σιμων πετροσ και ειλκυσεν το δικτυον
επι της γησ μεστον ιχθυων μεγαλων εκατον
πεντηκοντα τριων και τοσουτων οντων ουκ
εσχισθη το δικτυον 12 λεγει αυτοις ο ιησους
δευτε αριστησατε ουδεισ δε ετολμα των μαθητων
εξετασαι αυτον συ τισ ει ειδοτες οτι ο κυριος
εστιν 13 ερχεται ουν ο ιησους και λαμβανει
τον αρτον και διδωσιν αυτοις και το οψαριον
ομοιωσ 14 τουτο ηδη τριτον εφανερωθη ο ιησους
τοις μαθηταις αυτου εγερθεισ εκ νεκρων 15 οτε
ουν ηρισθησαν λεγει τω σιμωνι πετρω ο ιησους
σιμων ιωνα αγαπασ με πλειον τουτων λεγει
αυτω ναι κυριε συ οιδασ οτι φιλω σε λεγει αυτω
βοσκε τα αρνια μου 16 λεγει αυτω παλιν δευτερον
σιμων ιωνα αγαπασ με λεγει αυτω ναι κυριε
συ οιδασ οτι φιλω σε λεγει αυτω ποιμαινε τα
προβατα μου 17 λεγει αυτω το τριτον σιμων ιωνα
φιλεισ με ελυπηθη ο πετροσ οτι ειπεν αυτω το
τριτον φιλεισ με και ειπεν αυτω κυριε συ παντα
οιδασ συ γινωσκεισ οτι φιλω σε λεγει αυτω ο
ιησους βοσκε τα προβατα μου 18 αμην αμην
λεγω σοι οτε ησ νεωτεροσ εξωννυεσ σεαυτον

και περιεπατεισ οπου ηθελεσ οταν δε γηρασησ εκτενεισ τασ χειρασ σου και αλλοσ σε ζωσει και οισει οπου ου θελεισ **19** τουτο δε ειπεν σημαινων ποιω θανατω δοξασει τον θεον και τουτο ειπων λεγει αυτω ακολουθει μοι **20** επιστραφεισ δε ο πετροσ βλεπει τον μαθητην ον ηγαπα ο ιησουσ ακολουθουντα οσ και ανεπεσεν εν τω δειπνω επι το σθηθοσ αυτου και ειπεν κυριε τισ εστιν ο παραδιδουσ σε **21** τουτον ιδων ο πετροσ λεγει τω ιησουσ κυριε ουτοσ δε τι **22** λεγει αυτω ο ιησουσ εαν αυτον θελω μενειν εωσ ερχομαι τι προσ σε συ ακολουθει μοι **23** εξηλθεν ουν ο λογοσ ουτοσ εισ τουσ αδελφουσ οτι ο μαθητησ εκεινοσ ουκ αποθνησκει και ουκ ειπεν αυτω ο ιησουσ οτι ουκ αποθνησκει αλλ εαν αυτον θελω μενειν εωσ ερχομαι τι προσ σε **24** ουτοσ εστιν ο μαθητησ ο μαρτυρων περι τουτων και γραψασ ταυτα και οιδαμεν οτι αληθησ εστιν η μαρτυρια αυτου **25** εστιν δε και αλλα πολλα οσα εποιησεν ο ιησουσ ατινα εαν γραφηται καθ εν ουδε αυτον οημα τον κοσμον χωρησαι τα γραφομενα βιβλια αμην

Πραξεις

1 τον μεν πρωτον λογον εποησαμην περι παντων ω θεοφιλε ων ηρξατο ο ιησους ποιειν τε και διδασκειν **2** αχρι ησ ημερας εντειλαμενος τοις αποστολοις δια πνευματος αγιου ους εξελεξατο ανεληφθη **3** οιο και παρεστησεν εαυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοις τεκμηριοις δι ημερων τεσσαρακοντα οπτανομενος αυτοις και λεγων τα περι της βασιλειασ του θεου **4** και συναλιζομενος παρηγγειλεν αυτοις απο ιεροσολυμων μη χωριζεσθαι αλλα περιμενειν την επαγγελιαν του πατρος ην ηκουσατε μου **5** οτι ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω ου μετα πολλας ταυτας ημερας **6** οι μεν ουν συνελθοντες επηρωτων αυτον λεγοντες κυριε ει εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανεις την βασιλειαν τω ισραηλ **7** ειπεν δε προς αυτους ουχ υμων εστιν γυνωαι χρονου η καιρου ους ο πατηρ εθετο εν τη ιδια εξουσια **8** αλλα ληψεσθε δυναμιν επελθοντος του αγιου πνευματος εφ υμας και εσεσθε μοι μαρτυρες εν τε ιερουσαλημ και εν παση τη ιουδαια και σαμαρεια και εως εσχατου της γης **9** και ταυτα ειπων βλεποντων αυτων επηρθη και νεφελη υπελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων **10** και ως ατενιζοντες ησαν εισ τον ουρανον πορευομενου αυτου και ιδου ανδρες δυο παρειστηκεισαν αυτοις εν εσθητι λευκη **11** οιο και ειπον ανδρες γαλιλαιοι τι εστηκατε εμβλεποντες εισ τον ουρανον ουτος ο ιησους ο αναληφθεισ αφ υμων εισ τον ουρανον ουτωσ ελευσεται ον τροπον εθεασασθε αυτον πορευομενον εισ τον ουρανον **12** τοτε υπεστρεψαν εισ ιερουσαλημ

απο ορους του καλουμενου ελαιωνος ο εστιν εγγυς ιερουσαλημ σαββατου εχον οδον **13** και οτε εισηλθον ανεβησαν εισ το υπερων ου ησαν καταμενοντες ο τε πετροσ και ιακωβος και ιωαννης και ανδρεασ φιλιππος και θωμασ βαρθολομαιος και ματθαιος ιακωβος αλφαιου και σιμων ο ζηλωτης και ιουδασ ιακωβου **14** ουτοι παντες ησαν προσκαρτεροντες ομοθυμαδον τη προσευχη και τη δεησει συν γυναιξιν και μαρια τη μητρι του ιησου και συν τοις αδελφοις αυτου **15** και εν ταις ημεραις ταυταις αναστας πετροσ εν μεσω των μαθητων ειπεν ην τε οχλος ονοματων επι το αυτο ως εκατον εικοσι **16** ανδρες αδελφοι εδει πληρωθηναι την γραφην ταυτην ην προειπεν το πνευμα το αγιον δια στοματος δαυιδ περι ιουδα του γενομενου οδηγου τοις συλλαβουσιν τον ιησουν **17** οτι κατηριθμημενος ην συν ημιν και ελαχεν τον κληρον της διακονιας ταυτης **18** ουτος μεν ουν εκτησατο χωριον εκ μισθου της αδικιας και πρηνησ γενομενος ελακησεν μεσοσ και εξεχυθη παντα τα σπλαγχνα αυτου **19** και γνωστον εγενετο πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ ωστε κληθηναι το χωριον εκεινο τη ιδια διαλεκτω αυτων ακελδαμα τουτ εστιν χωριον αιματος **20** γεγραπται γαρ εν βιβλω ψαλμων γεννηθητω η επαυλις αυτου ερημος και μη εστω ο κατοικων εν αυτη και την επισκοπην αυτου λαβοι ετεροσ **21** δει ουν των συνελθοντων ημιν ανδρων εν παντι χρονω εν ω εισηλθεν και εξηλθεν εφ ημας ο κυριος ιησους **22** αρξαμενος απο του βαπτισματος ιωαννου εως της ημερας ησ ανεληφθη αφ ημων μαρτυρα της αναστασεωσ αυτου γενεσθαι συν

ημιν ενα τουτων 23 και εστησαν δυο ιωσηφ τον καλουμενον βαρσαβαν ος επεκληθη ιουστος και ματθιαν 24 και προσευξαμενοι ειπον συ κυριε καρδιογνωστα παντων αναδειξον ον εξελεξω εκ τουτων των δυο ενα 25 λαβειν τον κληρον της διακονιας ταυτης και αποστολης εξ ης παρεβη ιουδας πορευθηναι εις τον τοπον τον ιδιον 26 και εδωκαν κληρους αυτων και επεσεν ο κληρος επι ματθιαν και συγκατεψηφισθη μετα των ενδεκα αποστολων

2 και εν τω συμπληρουσθαι την ημεραν της πεντηκοστης ησαν απαντες ομοθυμαδον επι το αυτο 2 και εγενετο αφνω εκ του ουρανου ηχος ωσπερ φερομενης πνοης βιαιας και επληρωσεν ολον τον οικον ου ησαν καθημενοι 3 και ωφθησαν αυτοις διαμεριζομεναι γλωσσαι ωσει πυρος εκαθισεν τε εφ ενα εκαστον αυτων 4 και επλησθησαν απαντες πνευματος αγιου και ηρξαντο λαλειν ετεραις γλωσσαις καθως το πνευμα εδιδου αυτοις αποφθεγγεσθαι 5 ησαν δε εν ιερουσαλημ κατοικουντες ιουδαιοι ανδρες ευλαβεις απο παντος εθνους των υπο τον ουρανον 6 γενομενης δε της φωνης ταυτης συνηλθεν το πληθος και συνεχυθη οτι ηκουον εις εκαστος τη ιδια διαλεκτω λαλουντων αυτων 7 εξιστανο δε παντες και εθαυμαζον λεγοντες προς αλληλους ουκ ιδου παντες ουτοι εισιν οι λαλουντες γαλιλαιοι 8 και πως ημεις ακουομεν εκαστος τη ιδια διαλεκτω ημων εν η εγεννηθημεν 9 παρθοι και μηδοι και ελαμιται και οι κατοικουντες την μεσοποταμιαν ιουδαιαν τε και καππαδοκιαν ποντον και την ασιαν 10 φρυγιαν τε και παμφυλιαν αιγυπτον

και τα μερη της λιβυης της κατα κυρηνην και οι επιδημουντες ρωμαιοι ιουδαιοι τε και προσηλυτοι 11 κρητες και αραβες ακουομεν λαλουντων αυτων ταις ημετεραις γλωσσαις τα μεγαλεια του θεου 12 εξιστανο δε παντες και διηπορουν αλλοσ προς αλλον λεγοντες τι αν θελοι τουτο ειναι 13 ετεροι δε χλευαζοντες ελεγον οτι γλευκουσ μεμεστωμενοι εισιν 14 σταθεισ δε πετροσ συν τοις ενδεκα επηρεν την φωνην αυτου και απεφθεγγατο αυτοις ανδρες ιουδαιοι και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες τουτο υμιν γνωστον εστω και ενωτισασθε τα ρηματα μου 15 ου γαρ ως υμεις υπολαμβανετε ουτοι μεθουσιν εστιν γαρ ωρα τριτη της ημερας 16 αλλα τουτο εστιν το ειρημενον δια του προφητου ιωηλ 17 και εσται εν ταις εσχαταις ημεραις λεγει ο θεος εκχεω απο του πνευματος μου επι πασαν σαρκα και προφητευσουσιν οι υιοι υμων και αι θυγατερες υμων και οι νεανισκοι υμων ορασεις οφονται και οι πρεσβυτεροι υμων ενυπνια ενυπνιασθησονται 18 και γε επι τους δουλους μου και επι τας δουλας μου εν ταις ημεραις εκειναις εκχεω απο του πνευματος μου και προφητευσουσιν 19 και δωσω τερατα εν τω ουρανω ανω και σημεια επι της γης κατω αιμα και πυρ και ατμιδα καπνου 20 ο ηλιος μεταστραφησεται εις σκοτος και η σεληνη εις αιμα πριν η ελθειν την ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη 21 και εσται πασ οσ αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται 22 ανδρες ισραηλιται ακουσατε τους λογους τουτους ιησουν τον ναζωραιον ανδρα απο του θεου αποδεδειγμενον εις υμας δυναμεσιν και

τερασιν και σημειοις οισ εποιησεν δι αυτου ο θεος εν μεσω υμων καθωσ και αυτοι οιδατε 23 τουτον τη ωρισμενη βουλη και προγνωσει του θεου εκδοτον λαβοντες δια χειρων ανομων προσπηξαντες ανειλετε 24 ον ο θεος ανεστησεν λυσασ τασ ωδινας του θανατου καθοτι ουκ ην δυνατον κρατεισθαι αυτον υπ αυτου 25 δαυιδ γαρ λεγει εισ αυτον προωρωμην τον κυριον ενωπιον μου δια παντοσ οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα μη σαλευθω 26 δια τουτο ευφρανθη η καρδια μου και ηγαλλιασατο η γλωσσα μου ετι δε και η σαρξ μου κατασκηνωσει επ ελπιδι 27 οτι ουκ εγκαταλειψεισ την ψυχην μου εισ αδου ουδε δωσεισ τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν (Hadēs g86) 28 εγνωρισασ μοι οδουσ ζωησ πληρωσεισ με ευφροσυνησ μετα του προσωπου σου 29 ανδρες αδελφοι εξον ειπειν μετα παρρησιασ προσ υμασ περι του πατριαρχου δαυιδ οτι και ετελευτησεν και εταφη και το μνημα αυτου εστιν εν ημιν αχρι της ημερασ ταυτησ 30 προφητησ ουν υπαρχων και ειδωσ οτι ορκω ωμοσεν αυτω ο θεοσ εκ καρπου της οσφυοσ αυτου το κατα σαρκα αναστησειν τον χριστον καθισαι επι του θρονου αυτου 31 προιδων ελαλησεν περι της αναστασεωσ του χριστου οτι ου κατελειφθη η ψυχη αυτου εισ αδου ουδε η σαρξ αυτου ειδεν διαφθοραν (Hadēs g86) 32 τουτον τον ιησουν ανεστησεν ο θεοσ ου παντες ημεισ εσμεν μαρτυρεσ 33 τη δεξια ουν του θεου υψωθεισ την τε επαγγελιαν του αγιου πνευματοσ λαβων παρα του πατροσ εξεχεεν τουτο ο νυν υμεισ βλεπετε και ακουετε 34 ου γαρ δαυιδ ανεβη εισ τουσ ουρανοουσ λεγει δε αυτοσ ειπεν ο κυριοσ τω κυριω μου καθου

εκ δεξιων μου 35 εωσ αν θω τουσ εχθροουσ σου υποποδιον των ποδων σου 36 ασφαλωσ ουν γινωσκετω πασ οικοσ ισραηλ οτι και κυριον και χριστον αυτον ο θεοσ εποιησεν τουτον τον ιησουν ον υμεισ εσταυρωσατε 37 ακουσαντες δε κατενυγησαν τη καρδια ειπον τε προσ τον πετρον και τουσ λοιπουσ αποστολουσ τι ποιησομεν ανδρες αδελφοι 38 πετροσ δε εφη προσ αυτοουσ μετανοησατε και βαπτισθητω εκαστοσ υμων επι τω ονοματι ιησου χριστου εισ αφεσιν αμαρτιων και ληψεσθε την δωρεαν του αγιου πνευματοσ 39 υμιν γαρ εστιν η επαγγελια και τοισ τεκνοισ υμων και πασιν τοισ εισ μακραν οσοουσ αν προσκαλεσηται κυριοσ ο θεοσ ημων 40 ετεροισ τε λογοισ πλειοσιν διεμαρτυρετο και παρεκαλει λεγων σωθητε απο της γενεασ της σκολιασ ταυτησ 41 οι μεν ουν ασμενωσ αποδεξαμενοι τον λογον αυτου εβαπτισθησαν και προσετεθησαν τη ημερα εκεινη ψυχαι ωσει τρισχιλιαι 42 ησαν δε προσκαρτερουντες τη διδαχη των αποστολων και τη κοινωνια και τη κλασει του αρτου και ταισ προσευχαισ 43 εγενετο δε παση ψυχη φοβοσ πολλα τε τερατα και σημεια δια των αποστολων εγινετο 44 παντες δε οι πιστευοντες ησαν επι το αυτο και ειχον απαντα κοινα 45 και τα κτηματα και τασ υπαρξεισ επιπρασκον και διεμεριζον αυτα πασιν καθοτι αν τισ χρειαν ειχεν 46 καθ ημεραν τε προσκαρτερουντες ομοθυμαδον εν τω ιερω κλωντες τε κατ οικον αρτον μετελαμβανον τροφησ εν αγαλλιασει και αφελοτητι καρδιασ 47 αινουντες τον θεον και εχοντες χαριν προσ ολον τον λαον ο δε κυριοσ προσετιθει τουσ σωζομενουσ καθ ημεραν τη εκκλησια

3 επι το αυτο δε πετρος και ιωαννης ανεβαινον εις το ιερον επι την ωραν της προσευχης την ενατην **2** και τις ανηρ χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου υπαρχων εβασταζετο ον ετιθουν καθ ημεραν προσ την θυραν του ιερου την λεγομενην ωραιαν του αιτειν ελεημοσυνην παρα των εισπορευομενων εις το ιερον **3** ος ιδων πετρον και ιωαννην μελλοντας εισιεναι εις το ιερον ηρωτα ελεημοσυνην **4** ατενισασ δε πετρος εις αυτον συν τω ιωαννη ειπεν βλεψον εις ημας **5** ο δε επειχεν αυτοις προσδοκων τι παρ αυτων λαβειν **6** ειπεν δε πετρος αργυριον και χρυσιον ουχ υπαρχει μοι ο δε εχω τουτο σοι διδωμι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου εγειραι και περιπατει **7** και πιασασ αυτον της δεξιας χειροσ ηγειρεν παραχημα δε εστερεωθησαν αυτου αι βασεις και τα σφυρα **8** και εξαλλομενος εστη και περιεπατει και εισηλθεν συν αυτοις εις το ιερον περιπατων και αλλομενος και αιων τον θεον **9** και ειδεν αυτον πασ ο λαοσ περιπατουντα και αιουνντα τον θεον **10** επεγινωσκον τε αυτον οτι ουτοσ ην ο προσ την ελεημοσυνην καθημενος επι τη ωραια πυλη του ιερου και επλησθησαν θαμβουσ και εκστασεωσ επι τω συμβεβηκοτι αυτω **11** κρατουντοσ δε του ιαθεντοσ χωλου τον πετρον και ιωαννην συνεδραμεν προσ αυτοουσ πασ ο λαοσ επι τη στοα τη καλουμενη σολομωντοσ εκθαμβοι **12** ιδων δε πετροσ απεκρινατο προσ τον λαον ανδρεσ ισραηλιται τι θαυμαζετε επι τουτω η ημιν τι ατενιζετε ωσ ιδια δυναμει η ευσεβεια πεπονηκοσιν του περιπατειν αυτον **13** ο θεοσ αβρααμ και ισαακ και ιακωβ ο θεοσ των πατερων

ημων εδοξασεν τον παιδα αυτου ιησουν ον υμεισ μεν παρεδωκατε και ηρνησασθε αυτον κατα προσωπον πιλατου κριναντοσ εκεινου απολυειν **14** υμεισ δε τον αγιον και δικαιον ηρνησασθε και ητησασθε ανδρα φονεα χαρισθηναι υμιν **15** τον δε αρχηγον της ζωησ απεκτεινατε ον ο θεοσ ηγειρεν εκ νεκρων ου ημεισ μαρτυρεσ εσμεν **16** και επι τη πιστει του ονοματοσ αυτου τουτον ον θεωρειτε και οιδατε εστερεωσεν το ονομα αυτου και η πιστισ η δι αυτου εδωκεν αυτω την ολοκληριαν ταυτην απεναντι παντων υμων **17** και νυν αδελφοι οιδα οτι κατα αγνοιαν επραξατε ωσπερ και οι αρχοντεσ υμων **18** ο δε θεοσ α προκατηγγειλεν δια στοματοσ παντων των προφητων αυτου παθειν τον χριστον επληρωσεν ουτωσ **19** μετανοησατε ουν και επιστρεψατε εις το εξαλειφθηναι υμων τασ αμαρτιασ οπωσ αν ελθωσιν καιροι αναψυξεωσ απο προσωπου του κυριου **20** και αποστειλη τον προκεχειρισμενον υμιν χριστον ιησουν **21** ον δει ουρανον μεν δεξασθαι αχρι χρονων αποκαταστασεωσ παντων ων ελαλησεν ο θεοσ δια στοματοσ παντων των αγιων αυτου προφητων απ αιωνοσ (**aiōn g165**) **22** μωσησ μεν γαρ προσ τουσ πατερασ ειπεν οτι προφητην υμιν αναστησει κυριοσ ο θεοσ ημων εκ των αδελφων υμων ωσ εμε αυτου ακουσεσθε κατα παντα οσα αν λαληση προσ υμασ **23** εσται δε πασα ψυχη ητισ εαν μη ακουση του προφητου εκεινου εξολοθρευθησεται εκ του λαου **24** και παντεσ δε οι προφηται απο σαμουηλ και των καθεξης οσοι ελαλησαν και κατηγγειλαν τασ ημερασ ταυτασ **25** υμεισ εστε υιοι των προφητων και της διαθηκησ ησ διεθετο ο θεοσ

προς τους πατερας ημων λεγων προς αβρααμ και εν τω σπερματι σου ενευλογηθησονται πασαι αι πατριαι της γησ **26** υμιν πρωτον ο θεος αναστησας τον παιδα αυτου ιησουν απεστειλεν αυτον ευλογουντα υμας εν τω αποστρεφειν εκαστον απο των πονηριων υμων

4 λαλουντων δε αυτων προς τον λαον επεστησαν αυτοις οι ιερεις και ο στρατηγος του ιερου και οι σαδδουκαιοι **2** διαπονουμενοι δια το διδασκειν αυτους τον λαον και καταγγελλειν εν τω ιησου την αναστασιν των νεκρων **3** και επεβαλον αυτοις τας χειρας και εθεντο εις τηρησιν εις την αυριον ην γαρ εσπερα ηδη **4** πολλοι δε των ακουσαντων τον λογον επιστευσαν και εγενηθη ο αριθμος των ανδρων ωσει χιλιαδες πεντε **5** εγενετο δε επι την αυριον συναχθηναι αυτων τους αρχοντας και πρεσβυτερους και γραμματεις εις ιερουσαλημ **6** και ανναν τον αρχιερα και καιαφαν και ιωαννην και αλεξανδρον και οσοι ησαν εκ γενους αρχιερατικου **7** και στησαντες αυτους εν μεσω επυνθανοντο εν ποια δυναμει η εν ποιω ονοματι εποιησατε τουτο υμεις **8** τοτε πετρος πλησθεις πνευματος αγιου ειπεν προς αυτους αρχοντες του λαου και πρεσβυτεροι του ισραηλ **9** ει ημεις σημερον ανακρινομεθα επι ευεργεσια ανθρωπου ασθενους εν τινι ουτος σεσωσται **10** γνωστον εστω πασιν υμιν και παντι τω λαω ισραηλ οτι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου ον υμεις εσταυρωσατε ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων εν τούτω ουτος παρεστηκεν ενωπιον υμων υγιης **11** ουτος εστιν ο λιθος ο εξουθενηθεις υφ υμων των οικοδομουντων ο

γενομενος εις κεφαλην γωνιασ **12** και ουκ εστιν εν αλλω ουδενι η σωτηρια ουτε γαρ ονομα εστιν ετερον το δεδομενον εν ανθρωποις εν ω δει σωθηναι ημας **13** θεωρουντες δε την του πετρου παρρησιαν και ιωαννου και καταλαβομενοι οτι ανθρωποι αγραμματοι εισιν και ιδιωται εθαυμαζον επεγινωσκον τε αυτους οτι συν τω ιησου ησαν **14** τον δε ανθρωπον βλεποντες συν αυτοις εστωτα τον τεθεραπευμενον ουδεν ειχον αντειπειν **15** κελευσαντες δε αυτους εξω του συνεδριου απελθειν συνεβαλλον προς αλληλους **16** λεγοντες τι ποιησομεν τοις ανθρωποις τουτοις οτι μεν γαρ γνωστον σημειον γεγονεν δι αυτων πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ φανερον και ου δυναμεθα αρνησασθαι **17** αλλ ινα μη επι πλειον διανεμηθη εις τον λαον απειλη απειλησομεθα αυτοις μηκει λαλειν επι τω ονοματι τουτω μηδενι ανθρωπων **18** και καλεσαντες αυτους παρηγγειλαν αυτοις το καθολου μη φθεγγεσθαι μηδε διδασκειν επι τω ονοματι του ιησου **19** ο δε πετρος και ιωαννης αποκριθεντες προς αυτους ειπον ει δικαιον εστιν ενωπιον του θεου υμων ακουειν μαλλον η του θεου κρινατε **20** ου δυναμεθα γαρ ημεις α ειδομεν και ηκουσαμεν μη λαλειν **21** οι δε προσαπειλησαμενοι απελυσαν αυτους μηδεν ευρισκοντες το πως κολασονται αυτους δια τον λαον οτι παντες εδοξαζον τον θεον επι τω γεγονοτι **22** ετων γαρ ην πλειονων τεσσαρακοντα ο ανθρωπος εφ ον εγεγονει το σημειον τουτο της ιασεωσ **23** απολυθεντες δε ηλθον προς τους ιδιους και απηγγειλαν οσα προς αυτους οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι ειπον **24** οι δε ακουσαντες ομοθυμαδον ηραν

φωνην προς τον θεον και ειπον δεσποτα συ ο θεος ο ποιησας τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις 25 ο δια στοματος δαυιδ παιδος σου ειπων ινα τι εφρυαξαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα 26 παρεστησαν οι βασιλεισ της γησ και οι αρχοντες συνηχθησαν επι το αυτο κατα του κυριου και κατα του χριστου αυτου 27 συνηχθησαν γαρ επ αληθειας επι τον αγιον παιδα σου ιησουν ον εχρισας ηρωδης τε και ποντιος πιλατος συν εθνεσιν και λαοις ισραηλ 28 ποιησαι οσα η χειρ σου και η βουλη σου προωρισεν γενεσθαι 29 και τα νυν κυριε επιδε επι τασ απειλασ αυτων και δοσ τοις δουλοις σου μετα παρρησιασ πασησ λαλειν τον λογον σου 30 εν τω την χειρα σου εκτεινειν σε εις ιασιν και σημεια και τερατα γινεσθαι δια του ονοματος του αγιου παιδος σου ιησου 31 και δεηθεντων αυτων εσαλευθη ο τοπος εν ω ησαν συνηγμενοι και επλησθησαν απαντες πνευματος αγιου και ελαλουν τον λογον του θεου μετα παρρησιασ 32 του δε πληθουσ των πιστευσαντων ην η καρδια και η ψυχη μια και ουδε εις τι των υπαρχοντων αυτων ελεγεν ιδιον ειναι αλλ ην αυτοις απαντα κοινα 33 και μεγαλη δυναμει απεδιδουν το μαρτυριον οι αποστολοι της αναστασεωσ του κυριου ιησου χαρισ τε μεγαλη ην επι παντασ αυτοουσ 34 ουδε γαρ ενδεησ τις υπηρχεν εν αυτοις οσοι γαρ κτητορες χωριων η οικιων υπηρχον πωλουντες εφερον τασ τιμασ των πιπρασκομενων 35 και ετιθουν παρα τουσ ποδασ των αποστολων διεδιδοτο δε εκαστω καθοτι αν τις χρειαν ειχεν 36 ιωσησ δε ο επικληθεισ βαρναβασ απο των αποστολων

ο εστιν μεθερμηνευομενον υιοσ παρακλησεωσ λευιτησ κυπριουσ τω γενει 37 υπαρχοντοσ αυτω αγρου πωλησας ηνεγκεν το χρημα και εθηκεν παρα τουσ ποδασ των αποστολων

5 ανηρ δε τις ανανιασ ονοματι συν σαπφειρη τη γυναικι αυτου επωλησεν κτημα 2 και ενοςφισατο απο της τιμησ συνειδυιασ και της γυναικοσ αυτου και ενεγκασ μεροσ τι παρα τουσ ποδασ των αποστολων εθηκεν 3 ειπεν δε πετροσ ανανια δια τι επληρωσεν ο σατανασ την καρδιαν σου ψευσασθαι σε το πνευμα το αγιον και νοσφισασθαι σε απο της τιμησ του χωριου 4 ουχι μενον σοι εμενεν και πραθεν εν τη ση εξουσια υπηρχεν τι οτι εθου εν τη καρδια σου το πραγμα τουτο ουκ εψευσω ανθρωποισ αλλα τω θεω 5 ακουων δε ο ανανιασ τουσ λογουσ τουτουσ πεσων εξεψυξεν και εγενετο φοβοσ μεγασ επι παντασ τουσ ακουοντασ ταυτα 6 ανασταντεσ δε οι νεωτεροι συνεστειλαν αυτον και εξενεγκαντεσ εθαψαν 7 εγενετο δε ωσ ωρων τριων διαστημα και η γυνη αυτου μη ειδυια το γεγονοσ εισηλθεν 8 απεκριθη δε αυτη ο πετροσ ειπε μοι ει τοσουτου το χωριον απεδοσθε η δε ειπεν ναι τοσουτου 9 ο δε πετροσ ειπεν προς αυτην τι οτι συνεφωνηθη υμιν πειρασαι το πνευμα κυριου ιδου οι ποδεσ των θαψαντων τον ανδρα σου επι τη θυρα και εξοισουσιν σε 10 επεσεν δε παραχρημα παρα τουσ ποδασ αυτου και εξεψυξεν εισελθοντεσ δε οι νεανισκοι ευρον αυτην νεκραν και εξενεγκαντεσ εθαψαν προς τον ανδρα αυτησ 11 και εγενετο φοβοσ μεγασ εφ ολην την εκκλησιαν και επι παντασ τουσ ακουοντασ ταυτα 12 δια δε των χειρων των

αποστολων εγινετο σημεια και τερατα εν τω λαω
πολλα και ησαν ομοθυμαδον απαντες εν τη στοα
σολομωντος 13 των δε λοιπων ουδεις ετολμα
κολλασθαι αυτοις αλλ εμεγαλυνεν αυτους ο
λαος 14 μαλλον δε προσετιθεντο πιστευοντες
τω κυριω πληθη ανδρων τε και γυναικων 15
ωστε κατα τας πλατειας εκφερειν τους ασθeneis
και τιθεναι επι κλινων και κραββατων ινα
ερχομενου πετρου καν η σκια επισκιαση τινι
αυτων 16 συνηρχετο δε και το πληθος των
περιξ πολεων εισ ιερουσαλημ φεροντες ασθeneis
και οχλουμενους υπο πνευματων ακαθαρτων
οιτινες εθεραπευοντο απαντες 17 αναστας δε
ο αρχιερευς και παντες οι συν αυτω η ουσα
αιρεσις των σαδδουκαιων επλησθησαν ζηλου
18 και επεβαλον τας χειρας αυτων επι τους
αποστολους και εθεντο αυτους εν τηρησει
δημοσια 19 αγγελος δε κυριου δια της νυκτος
ηνοιξεν τας θυρας της φυλακης εξαγαγων
τε αυτους ειπεν 20 πορευεσθε και σταθεντες
λαλειτε εν τω ιερω τω λαω παντα τα ρηματα
της ζωης ταυτης 21 ακουσαντες δε εισηλθον
υπο τον ορθρον εισ το ιερον και εδιδασκον
παραγενομενος δε ο αρχιερευς και οι συν
αυτω συνεκαλεσαν το συνεδριον και πασαν την
γερουσιαν των υιων ισραηλ και απεστειλαν εισ το
δεσμωτηριον αχθηναι αυτους 22 οι δε υπηρεται
παραγενομενοι ουχ ευρον αυτους εν τη φυλακη
αναστρεψαντες δε απηγγειλαν 23 λεγοντες οτι
το μεν δεσμωτηριον ευρομεν κεκλεισμενον εν
παση ασφαλια και τους φυλακας εστωτας προ
των θυρων ανοιξαντες δε εσω ουδενα ευρομεν
24 ως δε ηκουσαν τους λογους τουτους ο τε

ιερευς και ο στρατηγος του ιερου και οι αρχιερεις
διηπορουν περι αυτων τι αν γενοιτο τουτο 25
παραγενομενος δε τις απηγγειλεν αυτοις οτι
ιδου οι ανδρες ους εθεσθε εν τη φυλακη εισιν εν
τω ιερω εστωτες και διδασκοντες τον λαον 26
τοτε απελθων ο στρατηγος συν τοις υπηρεταις
ηγαγεν αυτους ου μετα βιας εφοβουντο γαρ
τον λαον ινα μη λιθασθωσιν 27 αγαγοντες δε
αυτους εστησαν εν τω συνεδριω και επηρωτησεν
αυτους ο αρχιερευς 28 λεγων ου παραγγελια
παρηγγειλαμεν υμιν μη διδασκειν επι τω ονοματι
τουτω και ιδου πεπληρωκατε την ιερουσαλημ
της διδαχης υμων και βουλεσθε επαγαγειν
εφ ημας το αιμα του ανθρωπου τουτου 29
αποκριθεις δε πετρος και οι αποστολοι ειπον
πειθαρχειν δει θεω μαλλον η ανθρωποις 30 ο
θεος των πατερων ημων ηγειρεν ιησουν ον υμεις
διεχειρισασθε κρεμασαντες επι ξυλου 31 τουτον
ο θεος αρχηγον και σωτηρα υψωσεν τη δεξια
αυτου δουναι μετανοιαν τω ισραηλ και αφεσιν
αμαρτιων 32 και ημεις εσμεν αυτου μαρτυρες
των ρηματων τουτων και το πνευμα δε το αγιον
ο εδωκεν ο θεος τοις πειθαρχουσιν αυτω 33
οι δε ακουοντες διεπριοντο και εβουλευοντο
ανελιν αυτους 34 αναστας δε τις εν τω συνεδριω
φαρισαιος ονοματι γαμαλιηλ νομοδιδασκαλος
τιμιος παντι τω λαω εκελευσεν εξω βραχυ τι τους
αποστολους ποιησαι 35 ειπεν τε προς αυτους
ανδρες ισραηλιται προσεχετε εαυτοις επι τοις
ανθρωποις τουτοις τι μελλετε πρασσειν 36 προ
γαρ τουτων των ημερων ανεστη θευδας λεγων
ειναι τινα εαυτον ω προσεκληθη αριθμος ανδρων
ωσει τετρακοσιων ος ανηρεθη και παντες οσοι

επειθοντο αυτω διελυθησαν και εγενοντο εις ουδεν 37 μετα τουτον ανεστη ιουδας ο γαλιλαιος εν ταις ημεραις της απογραφης και απεστησεν λαον ικανον οπισω αυτου κακεινος απωλετο και παντες οσοι επειθοντο αυτω διεσκορπισθησαν 38 και τα νυν λεγω υμιν αποστητε απο των ανθρωπων τουτων και εασατε αυτους οτι εαν η εξ ανθρωπων η βουλη η το εργον τουτο καταλυθησεται 39 ει δε εκ θεου εστιν ου δυνασθε καταλυσαι αυτο μηποτε και θεομαχοι ευρεθητε 40 επεισθησαν δε αυτω και προσκαλεσαμενοι τους αποστολους δειραντες παρηγγειλαν μη λαλειν επι τω ονοματι του ιησου και απελυσαν αυτους 41 οι μεν ουν επορευοντο χαιροντες απο προσωπου του συνεδριου οτι υπερ του ονοματος του ιησου κατηξιωθησαν ατιμασθηναι 42 πασαν τε ημεραν εν τω ιερω και κατ οικον ουκ επαυοντο διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι ιησουν τον χριστον

6 εν δε ταις ημεραις ταυταις πληθυνοντων των μαθητων εγενετο γογγυσμος των ελληνιστων προς τους εβραιους οτι παρεθεωρουντο εν τη διακονια τη καθημερινη αι χηραι αυτων 2 προσκαλεσαμενοι δε οι δωδεκα το πληθος των μαθητων ειπον ουκ αρεστον εστιν ημας καταλειψαντας τον λογον του θεου διακονειν τραπεζαις 3 επισκεψασθε ουν αδελφοι ανδρας εξ υμων μαρτυρουμενους επτα πληρεις πνευματος αγιου και σοφιας ους καταστησωμεν επι της χρειας ταυτης 4 ημεις δε τη προσευχη και τη διακονια του λογου προσκαρτερησομεν 5 και ηρσεν ο λογος ενωπιον παντος του πληθους και εξελεξαντο στεφανον ανδρα πληρης πιστεως

και πνευματος αγιου και φιλιππον και προχορον και νικανορα και τιμωνα και παρμεναν και νικολαον προσηλυτον αντιοχεια 6 ους εστησαν ενωπιον των αποστολων και προσευξαμενοι επεθηκαν αυτοις τας χειρας 7 και ο λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο ο αριθμος των μαθητων εν ιερουσαλημ σφοδρα πολυς τε οχλος των ιερων υπηκουον τη πιστει 8 στεφανος δε πληρης πιστεως και δυναμεως εποιει τερατα και σημεια μεγαλα εν τω λαω 9 ανεστησαν δε τινες των εκ της συναγωγης της λεγομενης λιβερτινων και κυρηναιων και αλεξανδρεων και των απο κιλικιας και ασιας συζητουντες τω στεφανω 10 και ουκ ισχυον αντιστηναι τη σοφια και τω πνευματι ω ελαλει 11 τοτε υπεβαλον ανδρας λεγοντας οτι ακηκοαμεν αυτου λαλουντος ρηματα βλασφημα εις μωσην και τον θεον 12 συνεκινήσαν τε τον λαον και τους πρεσβυτερους και τους γραμματεις και επισταντες συνηρπασαν αυτον και ηγαγον εις το συνεδριον 13 εστησαν τε μαρτυρας ψευδεις λεγοντας ο ανθρωπος ουτος ου παυεται ρηματα βλασφημα λαλων κατα του τοπου του αγιου και του νομου 14 ακηκοαμεν γαρ αυτου λεγοντος οτι ιησους ο ναζωραιος ουτος καταλυσει τον τοπον τουτον και αλλαξει τα εθνη α παρεδωκεν ημιν μωσης 15 και ατενισαντες εις αυτον απαντες οι καθεζομενοι εν τω συνεδριω ειδον το προσωπον αυτου ωσει προσωπον αγγελου

7 ειπεν δε ο αρχιερευς ει αρα ταυτα ουτως εχει 2 ο δε εφη ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε ο θεος της δοξης ωφθη τω πατρι ημων αβρααμ οντι εν τη μεσοποταμια πριν η κατοικησαι αυτον

εν χαρραν 3 και ειπεν προς αυτον εξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενειας σου και δευρο εισ γην ην αν σοι δειξω 4 τοτε εξελθων εκ γης χαλδαιων κατωκησεν εν χαρραν κακειθεν μετα το αποθανειν τον πατερα αυτου μετωκισεν αυτον εισ την γην ταυτην εισ ην υμεις νυν κατοικειτε 5 και ουκ εδωκεν αυτω κληρονομια εν αυτη ουδε βημα ποδος και επηγγειλατο δουναι αυτω εισ κατασχεσιν αυτην και τω σπερματι αυτου μετ αυτον ουκ οντος αυτω τεκνου 6 ελαλησεν δε ουτως ο θεος οτι εσται το σπερμα αυτου παροικον εν γη αλλοτρια και δουλωσουσιν αυτο και κακωσουσιν ετη τετρακοσια 7 και το εθνος ω εαν δουλευσωσιν κρινω εγω ειπεν ο θεος και μετα ταυτα εξελευσονται και λατρευσουσιν μοι εν τω τοπω τουτω 8 και εδωκεν αυτω διαθηκην περιτομης και ουτως εγεννησεν τον ισαακ και περιετεμεν αυτον τη ημερα τη ογδοη και ο ισαακ τον ιακωβ και ο ιακωβ τους δωδεκα πατριαρχας 9 και οι πατριαρχαι ζηλωσαντες τον ιωσηφ απεδοντο εισ αιγυπτον και ην ο θεος μετ αυτου 10 και εξηιλετο αυτον εκ πασων των θλιψεων αυτου και εδωκεν αυτω χαριν και σοφιαν εναντιον φαραω βασιλεωσ αιγυπτου και κατεστησεν αυτον ηγουμενον επ αιγυπτον και ολον τον οικον αυτου 11 ηλθεν δε λιμος εφ ολην την γην αιγυπτου και χανααν και θλιψις μεγαλη και ουχ ευρισκον χορτασματα οι πατερες ημων 12 ακουσας δε ιακωβ οντα σιτα εν αιγυπτω εξαπεστειλεν τους πατερας ημων πρωτον 13 και εν τω δευτερω ανεγνωρισθη ιωσηφ τοις αδελφοις αυτου και φανερον εγενετο τω φαραω το γενος του ιωσηφ 14 αποστειλας δε ιωσηφ

μετεκαλεσατο τον πατερα αυτου ιακωβ και πασαν την συγγενειαν εν ψυχαις εβδομηκοντα πεντε 15 κατεβη δε ιακωβ εισ αιγυπτον και ετελευτησεν αυτος και οι πατερες ημων 16 και μετετεθησαν εισ συχημ και ετεθησαν εν τω μνηματι ο ωνησατο αβρααμ τιμησ αργυριου παρα των υιων εμμορ του συχημ 17 καθωσ δε ηγγιζεν ο χρονος της επαγγελιας ησ ωμοσεν ο θεος τω αβρααμ ηυξησεν ο λαος και επληθυνθη εν αιγυπτω 18 αχρι ου ανεστη βασιλευσ ετερος οσ ουκ ηδει τον ιωσηφ 19 ουτος κατασοφισαμενος το γενος ημων εκακωσεν τους πατερας ημων του ποιειν εκθετα τα βρεφη αυτων εισ το μη ζωογονεισθαι 20 εν ω καιρω εγεννηθη μωσης και ην ασειοσ τω θεω οσ ανετραφη μηνασ τρεις εν τω οικω του πατροσ 21 εκτεθεντα δε αυτον ανειλετο η θυγατηρ φαραω και ανεθρεψατο αυτον εαυτη εισ υιον 22 και επαιδευθη μωσης παση σοφια αιγυπτιων ην δε δυνατοσ εν λογοις και εργοις 23 ωσ δε πληρουτο αυτω τεσσαρακονταετησ χρονοσ ανεβη επι την καρδιαν αυτου επισκεψασθαι τους αδελφουσ αυτου τους υιουσ ισραηλ 24 και ιδων τινα αδικουμενον ημυνατο και εποιησεν εκδικησιν τω καταπονουμενω παταξασ τον αιγυπτιον 25 ενομιζεν δε συνιεναι τουσ αδελφουσ αυτου οτι ο θεοσ δια χειροσ αυτου διδωσιν αυτοις σωτηριαν οι δε ου συνηκαν 26 τη τε επιουση ημερα ωφθη αυτοις μαχομενοις και συνηλασεν αυτοουσ εισ ειρηνην ειπων ανδρες αδελφοι εστε υμεισ ινα τι αδικειτε αλληλουσ 27 ο δε αδικων τον πλησιον απωσατο αυτον ειπων τισ σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην εφ ημασ 28 μη ανελειν με συ θελεισ ον τροπον ανειλεσ χθεσ τον αιγυπτιον 29

εφυγεν δε μωση εν τω λογω τουτω και εγενετο παροικος εν γη μαδιαμ ου εγεννησεν υιους δυο 30 και πληρωθεντων ετων τεσσαρακοντα ωφθη αυτω εν τη ερημω του ορους σινα αγγελος κυριου εν φλογι πυρος βατου 31 ο δε μωση ιδων εθαυμαζειν το οραμα προσερχομενου δε αυτου κατανοησαι εγενετο φωνη κυριου προς αυτον 32 εγω ο θεος των πατερων σου ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ εντρομος δε γενομενος μωση ουκ ετολμα κατανοησαι 33 ειπεν δε αυτω ο κυριος λυσον το υποδημα των ποδων σου ο γαρ τοπος εν ω εστηκασ γη αγια εστιν 34 ιδων ειδον την κακωσιν του λαου μου του εν αιγυπτω και του στεναγμου αυτων ηκουσα και κατεβην εξελεσθαι αυτους και νυν δευρο αποστειλω σε εις αιγυπτον 35 τουτον τον μωσην ον ηρνησαντο ειποντες τις σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην τουτον ο θεος αρχοντα και λυτρωτην απεστειλεν εν χειρι αγγελου του οφθεντος αυτω εν τη βατω 36 ουτος εξηγαγεν αυτους ποιησας τερατα και σημεια εν γη αιγυπτω και εν ερυθρα θαλασση και εν τη ερημω ετη τεσσαρακοντα 37 ουτος εστιν ο μωση ο ειπων τοις υιοις ισραηλ προφητην υμιν αναστησει κυριος ο θεος ημων εκ των αδελφων υμων ως εμε 38 ουτος εστιν ο γενομενος εν τη εκκλησια εν τη ερημω μετα του αγγελου του λαλουντος αυτω εν τω ορει σινα και των πατερων ημων ος εδεξατο λογον ζωντα δουναι ημιν 39 ω ουκ ηθελησαν υπηκοοι γενεσθαι οι πατερες ημων αλλ απωσαντο και εστραφησαν τη καρδια αυτων εις αιγυπτον 40 ειποντες τω αρων ποιησον ημιν θεους οι προπορευονται

ημων ο γαρ μωση ουτος ος εξηγαγεν ημας εκ γης αιγυπτου ουκ οίδαμεν τι γεγονεν αυτω 41 και εμοσχοποιησαν εν ταις ημεραις εκειναις και ανηγαγον θυσιαν τω ειδωλω και ευφραινοντο εν τοις εργοις των χειρων αυτων 42 εστρεψεν δε ο θεος και παρεδωκεν αυτους λατρευειν τη στρατια του ουρανου καθως γεγραπται εν βιβλω των προφητων μη σφαγια και θυσιασ προσηνεγκατε μοι ετη τεσσαρακοντα εν τη ερημω οικος ισραηλ 43 και ανελαβετε την σκηνην του μολοχ και το αστρον του θεου υμων ρεμφαν τους τυπους ους εποιησατε προσκυνειν αυτοις και μετοικιω υμας επεκεινα βαβυλωνος 44 η σκηνη του μαρτυριου ην τοις πατρασιν ημων εν τη ερημω καθως διεταξατο ο λαλων τω μωση ποιησαι αυτην κατα τον τυπον ον εωρακει 45 ην και εισηγαγον διαδεξαμενοι οι πατερες ημων μετα ιησου εν τη κατασχεσει των εθνων ων εξωσεν ο θεος απο προσωπου των πατερων ημων εως των ημερων δαυιδ 46 ος ευρεν χαριν ενωπιον του θεου και ητησατο ευρειν σκηνωμα τω θεω ιακωβ 47 σολομων δε ωκοδομησεν αυτω οικον 48 αλλ ουχ ο υψιστος εν χειροποιητοις ναοις κατοικει καθως ο προφητης λεγει 49 ο ουρανος μοι θρονος η δε γη υποποδιον των ποδων μου ποιον οικον οικοδομησετε μοι λεγει κυριος η τις τοπος της καταπαυσεως μου 50 ουχι η χειρ μου εποιησεν ταυτα παντα 51 σκληροτραχηλοι και απεριτμητοι τη καρδια και τοις ωσιν υμεις αι τω πνευματι τω αγιω αντιπιπτετε ως οι πατερες υμων και υμεις 52 τινα των προφητων ουκ εδιωξαν οι πατερες υμων και απεκτειναν τους προκαταγγειλαντας περι της

ελευσεωσ του δικαιου ου νυν υμεις προδοται και φονεις γεγενησθε 53 οιτινες ελαβετε τον νομον εισ διαταγασ αγγελων και ουκ εφυλαξατε 54 ακουοντες δε ταυτα διεπριοντο ταισ καρδιαισ αυτων και εβρυχον τουσ οδοντασ επ αυτον 55 υπαρχων δε πληρησ πνευματοσ αγιου ατενισασ εισ τον ουρανον ειδεν δοξαν θεου και ιησουν εστωτα εκ δεξιων του θεου 56 και ειπεν ιδου θεωρω τουσ ουρανουσ ανεωγμενουσ και τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων εστωτα του θεου 57 κραξαντες δε φωνη μεγαλη συνεσχον τα ωτα αυτων και ωρμησαν ομοθυμαδον επ αυτον 58 και εκβαλοντες εξω της πολεωσ ελιθοβολουν και οι μαρτυρεσ απεθεντο τα ιματια παρα τουσ ποδασ νεανιου καλουμενου σαυλου 59 και ελιθοβολουν τον στεφανον επικαλουμενον και λεγοντα κυριε ιησου δεξαι το πνευμα μου 60 θεισ δε τα γονατα εκραξεν φωνη μεγαλη κυριε μη στησησ αυτοισ την αμαρτιαν ταυτην και τουτο ειπων εκοιμηθη

8 σαυλοσ δε ην συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου εγενετο δε εν εκεινη τη ημερα διωγμοσ μεγασ επι την εκκλησιαν την εν ιεροσολυμοισ παντες δε διεσπαρησαν κατα τασ χωρασ της ιουδαιασ και σαμαρειασ πλην των αποστολων 2 συνεκομισαν δε τον στεφανον ανδρεσ ευλαβεισ και εποιησαντο κοπετον μεγαν επ αυτω 3 σαυλοσ δε ελυμαινετο την εκκλησιαν κατα τουσ οικουσ εισπορευομενοσ συρων τε ανδρασ και γυναιकाσ παρεδιδου εισ φυλακην 4 οι μεν ουν διασπαρεντες διηλθον ευαγγελιζομενοι τον λογον 5 φιλιπποσ δε κατελθων εισ πολιν της σαμαρειασ εκηρυσσεν αυτοισ τον χριστον 6 προσειχον τε οι οχλοι τοισ λεγομενοισ υπο του

φιλιππου ομοθυμαδον εν τω ακουειν αυτουσ και βλεπειν τα σημεια α εποιει 7 πολλων γαρ των εχοντων πνευματα ακαθαρτα βωοντα φωνη μεγαλη εξηρχετο πολλοι δε παραλελυμενοι και χωλοι εθεραπευθησαν 8 και εγενετο χαρα μεγαλη εν τη πολει εκεινη 9 ανηρ δε τισ ονοματι σιμων προυπηρχεν εν τη πολει μαγευων και εξιστων το εθνοσ της σαμαρειασ λεγων ειναι τινα εαυτον μεγαν 10 ω προσειχον απο μικρου εωσ μεγαλου λεγοντες ουτοσ εστιν η δυναμισ του θεου η μεγαλη 11 προσειχον δε αυτω δια το ικανω χρονω ταισ μαγειαισ εξεστακεναι αυτουσ 12 οτε δε επιστευσαν τω φιλιππω ευαγγελιζομενω τα περι της βασιλειασ του θεου και του ονοματοσ ιησου χριστου εβαπτιζοντο ανδρεσ τε και γυναικεσ 13 ο δε σιμων και αυτοσ επιστευσεν και βαπτισθεισ ην προσκαρτερων τω φιλιππω θεωρων τε δυναμεισ και σημεια γινομενα εξιστατο 14 ακουσαντες δε οι εν ιεροσολυμοισ αποστολοι οτι δεδεκται η σαμαρεια τον λογον του θεου απεστειλαν προς αυτουσ τον πετρον και ιωαννην 15 οιτινες καταβαντες προσηυξαντο περι αυτων οπωσ λαβωσιν πνευμα αγιον 16 ουπω γαρ ην επ ουδενι αυτων επιπεττωκοσ μονον δε βεβαπτισμενοι υπηρχον εισ το ονομα του χριστου ιησου 17 τοτε επετιθουν τασ χειρασ επ αυτουσ και ελαμβανον πνευμα αγιον 18 θεασαμενοσ δε ο σιμων οτι δια της επιθεσεωσ των χειρων των αποστολων διδοται το πνευμα το αγιον προσηνεγκεν αυτοισ χρηματα 19 λεγων δοτε καμοι την εξουσιαν ταυτην ινα ω εαν επιθω τασ χειρασ λαμβανη πνευμα αγιον 20 πετροσ δε ειπεν προς αυτον το αργυριον σου συν σοι ειη εισ απωλειαν οτι

την δωρεαν του θεου ενομισας δια χρηματων
κτασθαι 21 ουκ εστιν σοι μερισ ουδε κληροσ
εν τω λογω τουτω η γαρ καρδια σου ουκ εστιν
ευθεια ενωπιον του θεου 22 μετανοησον ουν απο
της κακιασ σου ταυτησ και δεηθητι του θεου
ει αρα αφεθησεται σοι η επινοια της καρδιασ
σου 23 εισ γαρ χολην πικριασ και συνδεσμον
αδικιασ ορω σε οντα 24 αποκριθεισ δε ο σιμων
ειπεν δεηθητε υμεισ υπερ εμου προσ τον κυριον
οπωσ μηδεν επελθη επ εμε ων ειρηκατε 25 οι μεν
ουν διαμαρτυραμενοι και λαλησαντες τον λογον
του κυριου υπεστρεψαν εισ ιερουσαλημ πολλασ
τε κωμασ των σαμαρειτων ευηγγελισαντο 26
αγγελοσ δε κυριου ελαλησεν προσ φιλιππον
λεγων ανασθητι και πορευου κατα μεσημβριαν
επι την οδον την καταβαινουσαν απο ιερουσαλημ
εισ γαζαν αυτη εστιν ερημοσ 27 και αναστασ
επορευθη και ιδου ανηρ αιθιοψ ευνουχοσ
δυναστησ κανδακησ της βασιλισησ αιθιοπων
οσ ην επι πασησ της γαζησ αυτησ οσ εληλυθει
προσκυνησων εισ ιερουσαλημ 28 ην τε
υποστρεφων και καθημενοσ επι του αρματοσ
αυτου και ανεγινωσκεν τον προφητην ησαιαν 29
ειπεν δε το πνευμα τω φιλιππω προσελθε και
κολληθητι τω αρματι τουτω 30 προσδραμων δε ο
φιλιπποσ ηκουσεν αυτου αναγινωσκοντοσ τον
προφητην ησαιαν και ειπεν αρα γε γινωσκεισ α
αναγινωσκεισ 31 ο δε ειπεν πωσ γαρ αν δυναιμην
εαν μη τισ οδηγηση με παρεκαλεσεν τε τον
φιλιππον αναβαντα καθισαι συν αυτω 32 η δε
περιοχη της γραφησ ην ανεγινωσκεν ην αυτη
ωσ προβατον επι σφαγην ηχθη και ωσ αμνοσ
εναντιον του κειροντοσ αυτον αφωνοσ ουτωσ

ουκ ανοιγει το στομα αυτου 33 εν τη ταπεινωσει
αυτου η κρισισ αυτου ηρθη την δε γενεαν αυτου
τισ διηγησεται οτι αιρεται απο της γησ η ζωη
αυτου 34 αποκριθεισ δε ο ευνουχοσ τω φιλιππω
ειπεν δεομαι σου περι τινοσ ο προφητησ λεγει
τουτο περι εαυτου η περι ετερου τινοσ 35 ανοιξασ
δε ο φιλιπποσ το στομα αυτου και αρξαμενοσ
απο της γραφησ ταυτησ ευηγγελισατο αυτω τον
ιησουν 36 ωσ δε επορευοντο κατα την οδον
ηλθον επι τι υδωρ και φησιν ο ευνουχοσ ιδου
υδωρ τι κωλυει με βαπτισθηναι 38 και εκελευσεν
στηναι το αρμα και κατεβησαν αμφοτεροι εισ το
υδωρ ο τε φιλιπποσ και ο ευνουχοσ και εβαπτισεν
αυτον 39 οτε δε ανεβησαν εκ του υδατοσ πνευμα
κυριου ηρπασεν τον φιλιππον και ουκ ειδεν
αυτον ουκετι ο ευνουχοσ επορευετο γαρ την
οδον αυτου χαιρων 40 φιλιπποσ δε ευρεθη εισ
αζωτον και διερχομενοσ ευηγγελιζετο τασ πολεισ
πασασ εωσ του ελθειν αυτον εισ καισαρειαν

9 ο δε σαυλοσ ετι εμπνεων απειλησ και φονου
εισ τουσ μαθητασ του κυριου προσελθων τω
αρχιερει 2 ητησατο παρ αυτου επιστολασ εισ
δαμασκον προσ τασ συναγωγασ οπωσ εαν τινασ
ευρη της οδου οντασ ανδρασ τε και γυναικασ
δεδεμενοουσ αγαγη εισ ιερουσαλημ 3 εν δε τω
πορευεσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη δαμασκω
και εξαφνησ περιηστραψεν αυτον φωσ απο του
ουρανου 4 και πεσων επι την γην ηκουσεν φωνην
λεγουσαν αυτω σαουλ σαουλ τι με διωκεισ 5
ειπεν δε τισ ει κυριε ο δε κυριοσ ειπεν εγω
ειμι ιηουσοσ ον συ διωκεισ 6 αλλα ανασθητι και
εισελθε εισ την πολιν και λαληθησεται σοι τι σε
δει ποιειν 7 οι δε ανδρεσ οι συνοδευοντεσ αυτω

ειστηκεισαν ενεοι ακουοντες μεν της φωνης μηδενα δε θεωρουντες 8 ηγερθη δε ο σαυλος απο της γησ ανεωγμενων τε των οφθαλμων αυτου ουδενα εβλεπεν χειραγωγουντες δε αυτον εισηγαγον εισ δαμασκον 9 και ην ημερας τρεις μη βλεπων και ουκ εφαγεν ουδε επιεν 10 ην δε τις μαθητης εν δαμασκω ονοματι ανανιασ και ειπεν προς αυτον ο κυριος εν οραματι ανανια ο δε ειπεν ιδου εγω κυριε 11 ο δε κυριος προς αυτον αναστας πορευθητι επι την ρυμην την καλουμενην ευθειαν και ζητησον εν οικια ιουδα σαυλον ονοματι ταρσεα ιδου γαρ προσευχεται 12 και ειδεν εν οραματι ανδρα ονοματι ανανιαν εισελθοντα και επιθεντα αυτω χειρα οπως αναβλεψη 13 απεκριθη δε ανανιασ κυριε ακηκοα απο πολλων περι του ανδρος τουτου οσα κακα εποιησεν τοις αγιοις σου εν ιερουσαλημ 14 και ωδε εχει εξουσιαν παρα των αρχιερων δησαι παντας τους επικαλουμενους το ονομα σου 15 ειπεν δε προς αυτον ο κυριος πορευου οτι σκευος εκλογησ μοι εστιν ουτος του βαστασαι το ονομα μου ενωπιον εθνων και βασιλεων υιων τε ισραηλ 16 εγω γαρ υποδειξω αυτω οσα δει αυτον υπερ του ονοματος μου παθειν 17 απηλθεν δε ανανιασ και εισηλθεν εισ την οικιαν και επιθεισ επ αυτον τας χειρας ειπεν σαουλ αδελφε ο κυριος απεσταλκεν με ο οφθεις σοι εν τη οδω η ηρχου οπως αναβλεψησ και πλησθησ πνευματος αγιου 18 και ευθεωσ απεπεσον απο των οφθαλμων αυτου ωσει λεπιδες ανεβλεψεν τε και αναστας εβαπτισθη 19 και λαβων τροφην ενισχυσεν εγενετο δε ο σαυλος μετα των εν δαμασκω μαθητων ημερας τινας

20 και ευθεωσ εν ταις συναγωγαίς εκηρυσσεν τον χριστον οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου 21 εξισταντο δε παντες οι ακουοντες και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο πορθησας εν ιερουσαλημ τους επικαλουμενους το ονομα τουτου και ωδε εισ τουτου εληλυθεν ινα δεδεμενους αυτους αγαγη επι τους αρχιερεις 22 σαυλος δε μαλλον ενεδυναμουτο και συνεχυνεν τους ιουδαιους τους κατοικουντας εν δαμασκω συμβιβαζων οτι ουτος εστιν ο χριστος 23 ωσ δε επληρουντο ημεραι ικαναι συνεβουλευσαντο οι ιουδαιοι ανελιν αυτον 24 εγνωσθη δε τω σαυλω η επιβουλη αυτων παρετηρουν τε τας πυλας ημερας τε και νυκτος οπως αυτον ανελωσιν 25 λαβοντες δε αυτον οι μαθηται νυκτος καθηκαν δια του τειχους χαλασαντες εν σπυριδι 26 παραγενομενος δε ο σαυλος εν ιερουσαλημ επειρατο κολλασθαι τοις μαθηταις και παντες εφοβουντο αυτον μη πιστευοντες οτι εστιν μαθητης 27 βαρναβασ δε επιλαβομενος αυτον ηγαγεν προς τους αποστολους και διηγησατο αυτοις πως εν τη οδω ειδεν τον κυριον και οτι ελαλησεν αυτω και πως εν δαμασκω επαρρησιασατο εν τω ονοματι του ιησου 28 και ην μετ αυτων εισπορευομενος εισ ιερουσαλημ και παρρησιαζομενος εν τω ονοματι του κυριου ιησου 29 ελαλει τε και συνεζητει προς τους ελληνιστας οι δε επεχειρουν αυτον ανελιν 30 επιγοντες δε οι αδελφοι κατηγαγον αυτον εισ καισαρειαν και εξαπεστειλαν αυτον εισ ταρσον 31 αι μεν ουν εκκλησiai καθ ολησ της ιουδαιας και γαλιλαιας και σαμαρειας ειχον ειρηνην οικοδομουμεναι και πορευομεναι τω φοβω του κυριου και τη παρακλησει του αγιου

πνευματος πληθυνοντο 32 εγενετο δε πετρον διερχομενον δια παντων κατελθειν και προς τους αγιους τους κατοικουντας λυδδαν 33 ευρεν δε εκει ανθρωπον τινα αινεαν ονοματι εξ ετων οκτω κατακειμενον επι κραββατω ος ην παραλελυμενος 34 και ειπεν αυτω ο πετρος αινεα ιαται σε ιησους ο χριστος αναστηθι και στρωσον σεαυτω και ευθεωσ ανεστη 35 και ειδον αυτον παντες οι κατοικουντες λυδδαν και τον ασσαρωνα οιτινες επεστρεψαν επι τον κυριον 36 εν ιοπη δε τισ ην μαθητρια ονοματι ταβηθα η διερμηνευομενη λεγεται δορκασ αυτη ην πληρης αγαθων εργαων και ελεημοσυνων ων εποιει 37 εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις ασθενησασαν αυτην αποθανειν λουσαντες δε αυτην εθηκαν εν υπερω 38 εγγυς δε ουσης λυδδης τη ιοπη οι μαθηται ακουσαντες οτι πετρος εστιν εν αυτη απεστειλαν προς αυτον παρακαλουντες μη οκνησαι διελθειν εως αυτων 39 αναστας δε πετρος συνηλθεν αυτοισ ον παραγενομενον ανηγαγον εισ το υπερων και παρεστησαν αυτω πασαι αι χηραι κλαιουσαι και επιδεικνυμεναι χιτωνας και ιματια οσα εποιει μετ αυτων οσα η δορκασ 40 εκβαλων δε εξω παντας ο πετρος θειο τα γονατα προσηυξατο και επιστρεψας προς το σωμα ειπεν ταβηθα αναστηθι η δε ηνοιξεν τους οφθαλμους αυτης και ιδουσα τον πετρον ανεκαθισεν 41 δους δε αυτη χειρα ανεστησεν αυτην φωνησας δε τους αγιους και τας χηρας παρεστησεν αυτην ζωσαν 42 γνωστον δε εγενετο καθ ολησ της ιοπησ και πολλοι επιστευσαν επι τον κυριον 43 εγενετο δε ημερας ικανας μειναι αυτον εν ιοπη παρα τινι σιμωνι βυρσει

10 ανηρ δε τισ ην εν καισαρεια ονοματι κορνηλιος εκατονταρχησ εκ σπειρησ της καλουμενης ιταλικησ 2 ευσεβησ και φοβουμενος τον θεον συν παντι τω οικω αυτου ποιων τε ελεημοσυνας πολλασ τω λαω και δεομενος του θεου δια παντος 3 ειδεν εν οραματι φανερωσ ωσει ωραν ενατην της ημερασ αγγελον του θεου εισελθοντα προς αυτον και ειποντα αυτω κορνηλιε 4 ο δε ατενισας αυτω και εμφοβοσ γενομενος ειπεν τι εστιν κυριε ειπεν δε αυτω αι προσευχαι σου και αι ελεημοσυναι σου ανεβησαν εισ μνημοσυνον ενωπιον του θεου 5 και νυν πεμψον εισ ιοπην ανδρασ και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον 6 ουτος ξενιζεται παρα τινι σιμωνι βυρσει ω εστιν οικια παρα θαλασσαν 7 ωσ δε απηλθεν ο αγγελος ο λαλων τω κορνηλιω φωνησας δυο των οικετων αυτου και στρατιωτην ευσεβη των προσκαρτερουτων αυτω 8 και εξηγησαμενος αυτοισ απαντα απεστειλεν αυτοουσ εισ την ιοπην 9 τη δε επαυριον οδοιπορουτων εκεινων και τη πολει εγγιζοντων ανεβη πετροσ επι το δωμα προσευξασθαι περι ωραν εκτην 10 εγενετο δε προσπεινοσ και ηθελεν γευσασθαι παρασκευαζοντων δε εκεινων επεπεσεν επ αυτον εκστασις 11 και θεωρει τον ουρανον ανεωγμενον και καταβαινον επ αυτον σκευος τι ωσ οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαισ δεδεμενον και καθιεμενον επι της γησ 12 εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα της γησ και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου 13 και εγενετο φωνη προς αυτον αναστας πετρε θυσον και φαγε 14 ο δε πετροσ ειπεν μηδαμωσ κυριε οτι

ουδεποτε εφαγον παν κοινον η ακαθαρτον 15 και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου 16 τουτο δε εγενετο επι τρις και παλιν ανεληφθη το σκευος εις τον ουρανον 17 ως δε εν εαυτω διηπορει ο πετρος τι αν ειη το οραμα ο ειδεν και ιδου οι ανδρες οι απεσταλμενοι απο του κορνηλιου διερωτησαντες την οικιαν σιμωνος επεστησαν επι τον πυλωνα 18 και φωνησαντες επυνθανοντο ει σιμων ο επικαλουμενος πετρος ενθαδε ξενιζεται 19 του δε πετρου διενθυμουμενου περι του οραματος ειπεν αυτω το πνευμα ιδου ανδρες ζητουςιν σε 20 αλλα αναστας καταβηθι και πορευου συν αυτοις μηδεν διακρινόμενος διοτι εγω απεσταλκα αυτους 21 καταβας δε πετρος προς τους ανδρας ειπεν ιδου εγω ειμι ον ζητειτε τισ η αιτια δι ην παρεστε 22 οι δε ειπον κορνηλιος εκατονταρχης ανηρ δικαιοσ και φοβουμενος τον θεον μαρτυρουμενος τε υπο ολου του εθνους των ιουδαιων εχρηματισθη υπο αγγελου αγιου μεταπεμφασθαι σε εις τον οικον αυτου και ακουσαι ρηματα παρα σου 23 εισκαλεσαμενος ουν αυτους εξενισεν τη δε επαυριον ο πετρος εξηλθεν συν αυτοις και τινες των αδελφων των απο ιοπηθσ συνηλθον αυτω 24 και τη επαυριον εισηλθον εις την καισαρειαν ο δε κορνηλιος ην προσδοκων αυτους συγκαλεσαμενος τους συγγενεισ αυτου και τους αναγκαιουσ φιλουσ 25 ως δε εγενετο του εισελθειν τον πετρον συναντησας αυτω ο κορνηλιος πεσων επι τους ποδας προσεκυνησεν 26 ο δε πετρος αυτον ηγειρεν λεγων αναστηθι καγω αυτοσ ανθρωπος ειμι 27 και συνομιλων αυτω εισηλθεν και ευρισκει συνεληλυθοτασ

πολλουσ 28 εφη τε προς αυτους υμεισ επιστασθε ως αθεμιτον εστιν ανδρι ιουδαιω κολλασθαι η προσερχεσθαι αλλοφυλω και εμοι ο θεος εδειξεν μηδενα κοινον η ακαθαρτον λεγειν ανθρωπον 29 διο και αναντιρρητωσ ηλθον μεταπεμφθεισ πυνθανομαι ουν τινι λογω μετεπεμψασθε με 30 και ο κορνηλιος εφη απο τεταρτησ ημερασ μεχρι ταυτησ τησ ωρασ ημην νηστευων και την ενατην ωραν προσευχομενος εν τω οικω μου και ιδου ανηρ εστη ενωπιον μου εν εσθητι λαμπρα 31 και φησιν κορνηλιε εισηκουσθη σου η προσευχη και αι ελεημοσυναι σου εμνησθησαν ενωπιον του θεου 32 πεμψον ουν εις ιοπην και μετακαλεσαι σιμωνα οσ επικαλειται πετροσ ουτοσ ξενιζεται εν οικια σιμωνος βυρσεωσ παρα θαλασσαν οσ παραγενομενος λαλησει σοι 33 εξ αυτησ ουν επεμψα προς σε συ τε καλωσ ποιωσασ παραγενομενος νυν ουν παντες ημεισ ενωπιον του θεου παρεσμεν ακουσαι παντα τα προστεταγμενα σοι υπο του θεου 34 ανοιξασ δε πετροσ το στομα ειπεν επ αληθειασ καταλαμβανομαι οτι ουκ εστιν προσωποληπτησ ο θεοσ 35 αλλ εν παντι εθνει ο φοβουμενος αυτον και εργαζομενος δικαιοσυνην δεκτοσ αυτω εστιν 36 τον λογον ον απεστειλεν τοισ υιοισ ισραηλ ευαγγελιζομενοσ ειρηνην δια ιησου χριστου ουτοσ εστιν παντων κυριοσ 37 υμεισ οιδατε το γενομενον ρημα καθ ολησ τησ ιουδαιασ αρξαμενον απο τησ γαλιλαιασ μετα το βαπτισμα ο εκηρυξεν ιωαννησ 38 ιησουν τον απο ναζαρετ ως εχρισεν αυτον ο θεοσ πνευματι αγιω και δυναμει οσ διηλθεν ευεργετων και ιωμενοσ παντασ τους καταδυναστευομενοσ υπο του

διαβολου οτι ο θεος ην μετ αυτου **39** και ημεις
εσμεν μαρτυρες παντων ων εποιησεν εν τε τη
χωρα των ιουδαιων και εν ιερουσαλημ ον και
ανειλον κρεμασαντες επι ξυλου **40** τουτον ο
θεος ηγειρεν τη τριτη ημερα και εδωκεν αυτον
εμφανη γενεσθαι **41** ου παντι τω λαω αλλα
μαρτυσιν τοις προκεχειροτονημενοις υπο του
θεου ημιν οιτινες συνεφαγομεν και συνεπιομεν
αυτω μετα το αναστηναι αυτον εκ νεκρων **42**
και παρηγγειλεν ημιν κηρυξαι τω λαω και
διαμαρτυρασθαι οτι αυτοσ εστιν ο ωρισμενος
υπο του θεου κριτησ ζωντων και νεκρων **43**
τουτω παντες οι προφηται μαρτυρουσιν αφεσιν
αμαρτιων λαβειν δια του ονοματος αυτου παντα
τον πιστευοντα εις αυτον **44** ετι λαλουντοσ του
πετρου τα ρηματα ταυτα επεπεσεν το πνευμα
το αγιον επι παντας τουσ ακουοντασ τον λογον
45 και εξεστησαν οι εκ περιτομησ πιστοι οσοι
συνηλθον τω πετρω οτι και επι τα εθνη η δωρεα
του αγιου πνευματος εκκεχυται **46** ηκουον γαρ
αυτων λαλουντων γλωσσαισ και μεγαλυνοντων
τον θεον τοτε απεκριθη ο πετροσ **47** μητι το υδωρ
κλωσαι δυναται τισ του μη βαπτισθηναι τουτουσ
οιτινες το πνευμα το αγιον ελαβον καθωσ και
ημεις **48** προσεταξεν τε αυτοουσ βαπτισθηναι εν
τω ονοματι του κυριου τοτε ηρωτησαν αυτον
επιμειναι ημερασ τινασ

11 ηκουσαν δε οι αποστολοι και οι αδελφοι
οι οντες κατα την ιουδαιαν οτι και τα εθνη
εδεξαντο τον λογον του θεου **2** και οτε ανεβη
πετροσ εις ιεροσολυμα διεκρινοντο προσ αυτον
οι εκ περιτομησ **3** λεγοντες οτι προσ ανδρασ
ακροβυστιαν εχοντασ εισηλθεσ και συνεφαγεσ

αυτοισ **4** αρξαμενοσ δε ο πετροσ εξετιθετο
αυτοισ καθεξησ λεγων **5** εγω ημην εν πολει
ιοπηη προσευχομενοσ και ειδον εν εκστασει
οραμα καταβαινον σκευοσ τι ωσ οθονην μεγαλην
τεσσαρσιν αρχαισ καθιεμενην εκ του ουρανου
και ηλθεν αχρι εμου **6** εις ην ατενισασ κατενοουν
και ειδον τα τετραποδα της γησ και τα θηρια
και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου **7**
ηκουσα δε φωνησ λεγουσησ μοι αναστασ πετρε
θυσον και φαγε **8** ειπον δε μηδαμωσ κυριε οτι
παν κοινον η ακαθαρτον ουδεποτε εισηλθεν
εις το στομα μου **9** απεκριθη δε μοι φωνη εκ
δευτερου εκ του ουρανου α ο θεοσ εκαθαρισεν συ
μη κοινου **10** τουτο δε εγενετο επι τρισ και παλιν
ανεσπασθη απαντα εις τον ουρανον **11** και ιδου
εξ αυτησ τρεις ανδρες επεστησαν επι την οικιαν
εν η ημην απεσταλμενοι απο καισαρειασ προσ
με **12** ειπεν δε μοι το πνευμα συνελθειν αυτοισ
μηδεν διακρινομενον ηλθον δε συν εμοι και οι
εξ αδελφοι ουτοι και εισηλθομεν εις τον οικον
του ανδροσ **13** απηγγειλεν τε ημιν πως ειδεν
τον αγγελον εν τω οικω αυτου σταθεντα και
ειποντα αυτω αποστειλον εις ιοπηην ανδρασ και
μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον
14 οσ λαλησει ρηματα προσ σε εν οισ σωθησ συ
και πασ ο οικοσ σου **15** εν δε τω αρξασθαι με
λαλειν επεπεσεν το πνευμα το αγιον επ αυτοουσ
ωσπερ και εφ ημασ εν αρχη **16** εμνησθην δε
του ρηματοσ κυριου ωσ ελεγεν ιωαννησ μεν
εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν
πνευματι αγιω **17** ει ουν την ισην δωρεαν εδωκεν
αυτοισ ο θεοσ ωσ και ημιν πιστευσασιν επι τον
κυριον ιησουν χριστον εγω δε τισ ημην δυνατοσ

κωλυσαι τον θεον 18 ακουσαντες δε ταυτα ησυχασαν και εδοξαζον τον θεον λεγοντες αρα γε και τοις εθνεσιν ο θεος την μετανοιαν εδωκεν εισ ζωην 19 οι μεν ουν διασπαρεντες απο της θλιψεως της γενομενης επι στεφανω δηλθον εως φοινικησ και κυπρου και αντιοχειασ μηδενι λαλουντες τον λογον ει μη μονον ιουδαιοισ 20 ησαν δε τινεσ εξ αυτων ανδρεσ κυπριοι και κυρηναιοι οιτινεσ εισελθοντες εισ αντιοχειαν ελαλουν προς τουσ ελληνιστασ ευαγγελιζομενοι τον κυριον ιησουν 21 και ην χειρ κυριου μετ αυτων πολυσ τε αριθμοσ πιστευσασ επεστρεψεν επι τον κυριον 22 ηκουσθη δε ο λογοσ εισ τα ωτα της εκκλησιασ της εν ιεροσολυμοισ περι αυτων και εξαπεστειλαν βαρναβαν διελθειν εωσ αντιοχειασ 23 οσ παραγενομενοσ και ιδων την χαριν του θεου εχαρη και παρεκαλει παντασ τη προθεσει της καρδιασ προσμενειν τω κυριω 24 οτι ην ανηρ αγαθοσ και πληρησ πνευματοσ αγιου και πιστεωσ και προσετεθη οχλοσ ικανοσ τω κυριω 25 εξηλθεν δε εισ ταρσον ο βαρναβασ αναζητησαι σαυλον 26 και ευρων ηγαγεν αυτον εισ αντιοχειαν εγενετο δε αυτουσ ενιαυτον ολον συναχθηναι τη εκκλησια και διδαξαι οχλον ικανον χρηματισαι τε πρωτον εν αντιοχεια τουσ μαθητασ χριστιανουσ 27 εν ταυταισ δε ταισ ημεραισ κατηλθον απο ιεροσολυμων προφηται εισ αντιοχειαν 28 αναστασ δε εισ εξ αυτων ονοματι αγαβοσ εσημανεν δια του πνευματοσ λιμον μεγαν μελλειν εσεσθαι εφ ολην την οικουμενην οστισ και εγενετο επι κλαυδιου καισαροσ 29 των δε μαθητων καθωσ ευπορειτο τισ ωρισαν εκαστοσ αυτων εισ διακονιαν πεμψαι

τοισ κατοικουσιν εν τη ιουδαια αδελφοισ 30 ο και εποησαν αποστειλαντεσ προς τουσ πρεσβυτερουσ δια χειροσ βαρναβα και σαυλου 12 κατ εκεινον δε τον καιρον επεβαλεν ηρωδησ ο βασιλευσ τασ χειρασ κακωσαι τινασ των απο της εκκλησιασ 2 ανειλεν δε ιακωβον τον αδελφον ιωαννου μαχαιρα 3 και ιδων οτι αρεστον εστιν τοισ ιουδαιοισ προσεθετο συλλαβειν και πετρον ησαν δε αι ημεραι των αζυμων 4 ον και πιασασ εθετο εισ φυλακην παραδουσ τεσσαρσιν τετραδιοισ στρατιωτων φυλασσειν αυτον βουλομενοσ μετα το πασχα αναγαγειν αυτον τω λαω 5 ο μεν ουν πετροσ ετηρειτο εν τη φυλακη προσευχη δε ην εκτενησ γινομενη υπο της εκκλησιασ προς τον θεον υπερ αυτου 6 οτε δε εμελλεν αυτον προαγειν ο ηρωδησ τη νυκτι εκεινη ην ο πετροσ κοιμωμενοσ μεταξυ δυο στρατιωτων δεδεμενοσ αλυσεσιν δυσιν φυλακεσ τε προ της θυρασ ετηρουν την φυλακην 7 και ιδου αγγελοσ κυριου επεστη και φωσ ελαμψεν εν τω οικηματι παταξασ δε την πλευραν του πετρου ηγειρεν αυτον λεγων αναστα εν ταχει και εξεπεσον αυτου αι αλυσεισ εκ των χειρων 8 ειπεν τε ο αγγελοσ προς αυτον περιζωσαι και υποδησαι τα σανδαλια σου εποησεν δε ουτωσ και λεγει αυτω περιβαλου το ιματιον σου και ακολουθει μοι 9 και εξελθων ηκολουθει αυτω και ουκ ηδει οτι αληθεσ εστιν το γινομενον δια του αγγελου εδοκει δε οραμα βλεπειν 10 διελθοντεσ δε πρωτην φυλακην και δευτεραν ηλθον επι την πυλην την σιδηραν την φερουσαν εισ την πολιν ητισ αυτοματη ηνοιχθη αυτοισ και εξελθοντεσ προηλθον ρυμην

μιαν και ευθεως απεστη ο αγγελος απ αυτου 11 και ο πετρος γενομενος εν εαυτω ειπεν νυν οίδα αληθως οτι εξαπεστειλεν κυριος τον αγγελον αυτου και εξειλετο με εκ χειρος ηρωδου και πασης της προσδοκias του λαου των ιουδαιων 12 συνιδων τε ηλθεν επι την οικιαν μαριας της μητρος ιωαννου του επικαλουμενου μαρκου ου ησαν ικανοι συνηθροισμενοι και προσευχομενοι 13 κρουσαντος δε του πετρου την θυραν του πυλωνος προσηλθεν παιδισκη υπακουσαι ονοματι ροδη 14 και επιγνουςα την φωνην του πετρου απο της χαρας ουκ ηνοιξεν τον πυλωνα εισδραμουςα δε απηγγειλεν εσταναι τον πετρον προ του πυλωνος 15 οι δε προς αυτην ειπον μαινη η δε δισχυριζετο ουτως εχειν οι δε ελεγον ο αγγελος αυτου εστιν 16 ο δε πετρος επεμενεν κρουων ανοιξαντες δε ειδον αυτον και εξεστησαν 17 κατασεισας δε αυτοις τη χειρι σιγαν διηγησατο αυτοις πως ο κυριος αυτον εξηγαγεν εκ της φυλακης ειπεν δε απαγγειλατε ιακωβω και τοις αδελφοις ταυτα και εξελθων επορευθη εις ετερον τοπον 18 γενομενης δε ημερας ην ταραχος ουκ ολιγος εν τοις στρατιωταις τι αρα ο πετρος εγενετο 19 ηρωδης δε επιζητησας αυτον και μη ευρων ανακρινας τους φυλακας εκελευσεν απαχθηναι και κατελθων απο της ιουδαιας εις την καισαρειαν διετριβεν 20 ην δε ο ηρωδης θυμομαχων τυριοις και σιδωνιοις ομοθυμαδον δε παρησαν προς αυτον και πεισαντες βλαστον τον επι του κοιτωνος του βασιλεως ητουντο ειρηνην δια το τρεφεσθαι αυτων την χωραν απο της βασιλικης 21 τακτη δε ημερα ο ηρωδης ενδυσαμενος εσθητα βασιλικην και καθισας επι

του βηματος εδημηγορει προς αυτους 22 ο δε δημοσ επεφωνει φωνη θεου και ουκ ανθρωπου 23 παραρημα δε επαταξεν αυτον αγγελος κυριου ανθων ουκ εδωκεν δοξαν τω θεω και γενομενος σκωληκοβρωτος εξεψυξεν 24 ο δε λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο 25 βαρναβας δε και σαυλος υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πληρωσαντες την διακονιαν συμπαραλαβοντες και ιωαννην τον επικληθεντα μαρκον

13 ησαν δε τινες εν αντιοχεια κατα την ουσαν εκκλησιαν προφηται και διδασκαλοι ο τε βαρναβας και συμεων ο καλουμενος νιγερ και λουκιος ο κυρηναιος μαναην τε ηρωδου του τετραρχου συντροφος και σαυλος 2 λειτουργουντων δε αυτων τω κυριω και νηστευοντων ειπεν το πνευμα το αγιον αφορισατε δη μοι τον βαρναβαν και τον σαυλον εις το εργον ο προσκεκλημαι αυτους 3 τοτε νηστευσαντες και προσευξαμενοι και επιθεντες τας χειρας αυτοις απελυσαν 4 ουτοι μεν ουν εκπεμφθεντες υπο του πνευματος του αγιου κατηλθον εις την σελευκειαν εκειθεν δε απεπλευσαν εις την κυπρον 5 και γενομενοι εν σαλαμινι κατηγγελλον τον λογον του θεου εν ταις συναγωγαις των ιουδαιων ειχον δε και ιωαννην υπηρετην 6 διελθοντες δε την νησον αχρι παφου ευρον τινα μαγος ψευδοπροφητην ιουδαιον ω ονομα βαρηισους 7 ος ην συν τω ανθυπατω σεργιω παυλω ανδρι συνετω ουτος προσκαλεσαμενος βαρναβαν και σαυλον επεζητησεν ακουσαι τον λογον του θεου 8 ανθιστατο δε αυτοις ελυμας ο μαγος ουτως γαρ μεθερμηνευεται το ονομα αυτου ζητων

διαστρεψαι τον ανθυπατον απο της πιστεωσ 9
σαυλος δε ο και παυλος πλησθεισ πνευματος
αγιου και ατενισασ εις αυτον 10 ειπεν ω
πληρης παντοσ δολου και πασης ραδιουργιασ
υιε διαβολου εχθρε πασης δικαιοσυνησ ου παυση
διαστρεφωσ τασ οδουσ κυριου τασ ευθειασ
11 και νυν ιδου χειρ κυριου επι σε και εση
τυφλος μη βλεπων τον ηλιον αχρι καιρου
παραχρημα δε επεπεσεν επι αυτον αχλυσ και
σκοτοσ και περιαγων εξητει χειραγωγουσ 12
τοτε ιδων ο ανθυπατοσ το γεγονοσ επιστευσεν
εκπλησσομενοσ επι τη διδαχη του κυριου 13
αναχθεντεσ δε απο της παφου οι περι τον
παυλον ηλθον εις περγην της παμφυλιασ
ιωαννησ δε αποχωρησασ απ αυτων υπεστρεψεν
εις ιεροσολυμα 14 αυτοι δε διελθοντεσ απο
της περγησ παρεγενοντο εις αντιοχειαν της
πισιδιασ και εισελθοντεσ εις την συναγωγην
τη ημερα των σαββατων εκαθισαν 15 μετα δε
την αναγνωσιν του νομου και των προφητων
απεστειλαν οι αρχισυναγωγοι προσ αυτουσ
λεγοντεσ ανδρεσ αδελφοι ει εστιν λογοσ εν
υμιν παρακλησεωσ προσ τον λαον λεγετε 16
αναστασ δε παυλοσ και κατασεισασ τη χειρι
ειπεν ανδρεσ ισραηλιται και οι φοβουμενοι
τον θεον ακουσατε 17 ο θεοσ του λαου τουτου
εξελεξατο τουσ πατερασ ημων και τον λαον
υψωσεν εν τη παροικια εν γη αιγυπτω και μετα
βραχιονοσ υψηλου εξηγαγεν αυτουσ εξ αυτησ 18
και ωσ τεσσαρακονταετη χρονον ετροποφορησεν
αυτουσ εν τη ερημω 19 και καθελων εθνη επτα
εν γη χανααν κατεκληρονομησεν αυτοισ την γην
αυτων 20 και μετα ταυτα ωσ ετεσιν τετρακοσιοσ

και πεντηκοντα εδωκεν κριτασ εωσ σαμουηλ
του προφητου 21 κακειθεν ητησαντο βασιλεα
και εδωκεν αυτοισ ο θεοσ τον σαουλ υιον κισ
ανδρα εκ φυλησ βενιαμιν ετη τεσσαρακοντα
22 και μεταστησασ αυτον ηγειρεν αυτοισ τον
δαυιδ εις βασιλεα ω και ειπεν μαρτυρησασ
ευρον δαυιδ τον του ιεσσαι ανδρα κατα την
καρδιαν μου οσ ποιησει παντα τα θεληματα
μου 23 τουτου ο θεοσ απο του σπερματοσ κατ
επαγγελιαν ηγαγεν τω ισραηλ σωτηριαν 24
προκηρυξαντοσ ιωαννου προ προσωπου της
εισοδου αυτου βαπτισμα μετανοιασ τω ισραηλ
25 ωσ δε επληρου ο ιωαννησ τον δρομον ελεγεν
τινα με υπονοειτε ειναι ουκ ειμι εγω αλλ ιδου
ερχεται μετ εμε ου ουκ ειμι αξιοσ το υποδημα
των ποδων λυσαι 26 ανδρεσ αδελφοι υιοι γενουσ
αβρααμ και οι εν υμιν φοβουμενοι τον θεον
υμιν ο λογοσ της σωτηριασ ταυτησ απεσταλη
27 οι γαρ κατοικουντεσ εν ιερουσαλημ και οι
αρχοντεσ αυτων τουτον αγνοησαντεσ και τασ
φωνασ των προφητων τασ κατα παν σαββατον
αναγιωσκομενασ κριναντεσ επληρωσαν 28 και
μηδεμιαν αιτιαν θανατου ευροντεσ ητησαντο
πιλατον αναιρεθηναι αυτον 29 ωσ δε ετελεσαν
παντα τα περι αυτου γεγραμμενα καθελοντεσ
απο του ξυλου εθηκαν εις μνημειον 30 ο δε
θεοσ ηγειρεν αυτον εκ νεκρων 31 οσ ωφθη
επι ημερασ πλειουσ τοισ συναναβασιν αυτω
απο της γαλιλαιασ εις ιερουσαλημ οιτινεσ
εισιν μαρτυρεσ αυτου προσ τον λαον 32 και
ημεισ υμασ ευαγγελιζομεθα την προσ τουσ
πατερασ επαγγελιαν γενομενην οτι ταυτην ο
θεοσ εκπεπληρωκεν τοισ τεκνοισ αυτων ημιν

αναστησας ιησουν **33** ως και εν τω ψαλμω τω δευτερω γεγραπται υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε **34** οτι δε ανεστησεν αυτον εκ νεκρων μηκετι μελλοντα υποστρεφειν εις διαφθοραν ουτως ειρηκεν οτι δωσω υμιν τα οσια δαυιδ τα πιστα **35** διο και εν ετερω λεγει ου δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν **36** δαυιδ μεν γαρ ιδια γενεα υπηρετησας τη του θεου βουλη εκοιμηθη και προσετεθη προς τους πατερας αυτου και ειδεν διαφθοραν **37** ον δε ο θεος ηγειρεν ουκ ειδεν διαφθοραν **38** γνωστον ουν εστω υμιν ανδρες αδελφοι οτι δια τουτου υμιν αφεσις αμαρτιων καταγγελλεται **39** και απο παντων ων ουκ ηδυνηθητε εν τω νομω μωυσεωσ δικαιωθηναι εν τουτω πασ ο πιστευων δικαιουται **40** βλεπετε ουν μη επεληθη εφ υμασ το ειρημενον εν τοις προφηταις **41** ιδετε οι καταφρονηται και θαυμασατε και αφανισθητε οτι εργον εγω εργαζομαι εν ταις ημεραις υμων ο ου μη πιστευσητε εαν τισ εκδιηγηται υμιν **42** εξιοντων δε εκ της συναγωγης των ιουδαιων παρεκαλουν τα εθνη εις το μεταξυ σαββατον λαληθηναι αυτοις τα ρηματα **43** λυθεισις δε της συναγωγης ηκολουθησαν πολλοι των ιουδαιων και των σεβομενων προσηλυτων τω παυλω και τω βαρναβα οιτινες προσλαλουντες επειθον αυτους επιμενειν τη χαριτι του θεου **44** τω τε ερχομενω σαββατω σχεδον πασα η πολις συνηχθη ακουσαι τον λογον του θεου **45** ιδοντες δε οι ιουδαιοι τους οχλους επλησθησαν ζηλου και αντελεγον τοις υπο του παυλου λεγομενοις αντιλεγοντες και βλασφημουντες **46** παρρησιασαμενοι δε ο παυλος και ο βαρναβας

ειπον υμιν ην αναγκαιον πρωτον λαληθηναι τον λογον του θεου επειδη δε απωθεισθε αυτον και ουκ αξιουσ κρινετε εαυτους της αιωνιου ζωης ιδου στρεφομεθα εις τα εθνη (aiōnios g166)

47 ουτως γαρ εντεταλται ημιν ο κυριος τεθεικα σε εις φωσ εθνων του ειναι σε εις σωτηριαν εωσ εσχατου της γης **48** ακουοντα δε τα εθνη εχαιρεν και εδοξαζον τον λογον του κυριου και επιστευσαν οσοι ησαν τεταγμενοι εις ζωην αιωνιον (aiōnios g166) **49** διεφερετο δε ο λογοσ του κυριου δι ολησ της χωρασ **50** οι δε ιουδαιοι παρωτρυναν τασ σεβομενας γυναικασ και τασ ευσημονασ και τους πρωτους της πολεωσ και επηγειραν διωγμον επι τον παυλον και τον βαρναβαν και εξεβαλον αυτους απο των οριων αυτων **51** οι δε εκτιναξαμενοι τον κονιορτον των ποδων αυτων επ αυτους ηλθον εις ικονιον **52** οι δε μαθηται επληρουντο χαρασ και πνευματοσ αγιου

14 εγενετο δε εν ικονιω κατα το αυτο εισελθειν αυτους εις την συναγωγην των ιουδαιων και λαλησαι ουτως ωστε πιστευσαι ιουδαιων τε και ελληνων πολυ πληθοσ **2** οι δε απειθουντες ιουδαιοι επηγειραν και εκακωσαν τασ ψυχασ των εθνων κατα των αδελφων **3** ικανον μεν ουν χρονον διετριψαν παρρησιαζομενοι επι τω κυριω τω μαρτυρουντι τω λογω της χαριτοσ αυτου διδοντι σημεια και τερατα γινεσθαι δια των χειρων αυτων **4** εσχισθη δε το πληθοσ της πολεωσ και οι μεν ησαν συν τοις ιουδαιοις οι δε συν τοις αποστολοις **5** ως δε εγενετο ορμη των εθνων τε και ιουδαιων συν τοις αρχουσιν αυτων υβρισαι και λιθοβολησαι αυτους **6** συνιδοντες κατεφυγον

εις τας πολεις της λυκαονιας λυστραν και δερβην και την περιχωρον 7 κακει ησαν ευαγγελιζομενοι 8 και τισ ανηρ εν λυστροισ αδυνατος τοισ ποσιν εκαθητο χωλος εκ κοιλιας μητροσ αυτου υπαρχων οσ ουδεποτε περιπεπατηκει 9 ουτος ηκουσεν του παυλου λαλουντος οσ ατενισασ αυτω και ιδων οτι πιστιν εχει του σωθηναι 10 ειπεν μεγαλη τη φωνη αναστηθι επι τουσ ποδας σου ορθωσ και ηλλετο και περιεπατει 11 οι δε οχλοι ιδοντες ο εποιησεν ο παυλος επηραν την φωνην αυτων λυκαονιστι λεγοντες οι θεοι ομοιωθεντες ανθρωποισ κατεβησαν προς ημασ 12 εκαλουν τε τον μεν βαρναβαν δια τον δε παυλον ερμην επειδη αυτοσ ην ο ηγουμενοσ του λογου 13 ο δε ιερευσ του διοσ του οντοσ προ της πολεωσ αυτων ταυρουσ και στεμματα επι τουσ πυλωνασ ενεγκασ συν τοισ οχλοισ ηθελεν θυειν 14 ακουσαντες δε οι αποστολοι βαρναβασ και παυλοσ διαρρηξαντες τα ιματια αυτων εισεπηδησαν εις τον οχλον κραζοντες 15 και λεγοντες ανδρεσ τι ταυτα ποιειτε και ημεισ ομοιοπαθεισ εσμεν υμιν ανθρωποι ευαγγελιζομενοι υμασ απο τουτων των ματαιων επιστρεφειν επι τον θεον τον ζωντα οσ εποιησεν τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοισ 16 οσ εν ταισ παρωχημεναισ γενεαισ εισασεν παντα τα εθνη πορευεσθαι ταισ οδοισ αυτων 17 καιτοιγε ουκ αμαρτυρον εαυτον αφηκεν αγαθοποιων ουρανοθεν υμιν υετουσ διδουσ και καιρουσ καρποφορουσ επιπλων τροφησ και ευφροσυνησ τασ καρδιασ ημων 18 και ταυτα λεγοντες μολισ κατεπαυσαν τουσ οχλουσ του μη θυειν αυτοισ 19

επηλθον δε απο αντιοχειασ και ικονιου ιουδαιοι και πεισαντες τουσ οχλουσ και λιθασαντες τον παυλον εσυρον εξω της πολεωσ νομισαντες αυτον τεθναναι 20 κυκλωσαντων δε αυτων των μαθητων αναστασ εισηλθεν εις την πολιν και τη επαυριον εξηλθεν συν τω βαρναβα εις δερβην 21 ευαγγελισαμενοι τε την πολιν εκεινην και μαθητευσαντες ικανουσ υπεστρεψαν εις την λυστραν και ικονιον και αντιοχειαν 22 επιστηριζοντες τασ ψυχασ των μαθητων παρακαλουντες εμμενειν τη πιστει και οτι δια πολλων θλιψεων δει ημασ εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου 23 χειροτονησαντες δε αυτοισ πρεσβυτερουσ κατ εκκλησιαν προσευξαμενοι μετα νηστειων παρεθεντο αυτοουσ τω κυριω εις ον πεπιστευκεισαν 24 και διελθοντες την πισιδιαν ηλθον εις παμφυλιαν 25 και λαλησαντες εν περγη τον λογον κατεβησαν εις ατταλειαν 26 κακειθεν απεπλευσαν εις αντιοχειαν οθεν ησαν παραδεδομενοι τη χαριτι του θεου εις το εργον ο επληρωσαν 27 παραγενομενοι δε και συναγαγοντες την εκκλησιαν ανηγγειλαν οσα εποιησεν ο θεοσ μετ αυτων και οτι ηνοιξεν τοισ εθνεσιν θυραν πιστεωσ 28 διετριβον δε εκει χρονον ουκ ολιγον συν τοισ μαθηταισ

15 και τινεσ κατελθοντες απο της ιουδαιασ εδιδασκον τουσ αδελφουσ οτι εαν μη περιτεμνησθε τω εθει μωυσεωσ ου δυνασθε σωθηναι 2 γενομενησ ουν στασεωσ και ζητησεωσ ουκ ολιγησ τω παυλω και τω βαρναβα προς αυτοουσ εταξαν αναβαινειν παυλον και βαρναβαν και τινασ αλλουσ εξ αυτων προς τουσ αποστολουσ και πρεσβυτερουσ εις ιερουσαλημ

περι του ζητηματος τουτου 3 οι μεν ουν προπεμφθεντες υπο της εκκλησιας διηρχοντο την φοινικην και σαμαρειαν εκδιηγουμενοι την επιστροφην των εθνων και εποιουν χαραν μεγαλην πασιν τοις αδελφοις 4 παραγενομενοι δε εις ιερουσαλημ απεδεχθησαν υπο της εκκλησιας και των αποστολων και των πρεσβυτερων ανηγγειλαν τε οσα ο θεος εποιησεν μετ αυτων 5 εξανεστησαν δε τινες των απο της αιρεσεως των φαρισαιων πεπιστευκοτες λεγοντες οτι δει περιτεμνειν αυτοουσ παραγγελλειν τε τηρειν τον νομον μωυσεωσ 6 συνηχθησαν δε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι ιδειν περι του λογου τουτου 7 πολλησ δε συζητησεωσ γενομενησ αναστας πετροσ ειπεν προς αυτοουσ ανδρες αδελφοι υμεισ επιστασθε οτι αφ ημερων αρχαιων ο θεοσ εν ημιν εξελεξατο δια του στοματοσ μου ακουσαι τα εθνη τον λογον του ευαγγελιου και πιστευσαι 8 και ο καρδιογνωστησ θεοσ εμαρτυρησεν αυτοισ δουσ αυτοισ το πνευμα το αγιον καθωσ και ημιν 9 και ουδεν διεκρινεν μεταξυ ημων τε και αυτων τη πιστει καθαριασασ καρδιασ αυτων 10 νυν ουν τι πειραζετε τον θεον επιθειναι ζυγον επι τον τραχηλον των μαθητων ον ουτε οι πατερεσ ημων ουτε ημεισ ισχυσαμεν βαστασαι 11 αλλα δια της χαριτοσ του κυριου ιησου πιστευομεν σωθηναι καθ ον τροπον κακεινοι 12 εσιγησεν δε παν το πληθοσ και ηκουον βαρναβα και παυλου εξηγουμενων οσα εποιησεν ο θεοσ σημεια και τερατα εν τοις εθνεσιν δι αυτων 13 μετα δε το σιγησαι αυτοουσ απεκριθη ιακωβοσ λεγων ανδρες αδελφοι ακουσατε μου 14 συμεων εξηγησατο καθωσ

πρωτον ο θεοσ επεσκεψατο λαβειν εξ εθνων λαον επι τω ονοματι αυτου 15 και τουτω συμφωνουσιν οι λογοι των προφητων καθωσ γεγραπται 16 μετα ταυτα αναστρεψω και ανοικοδομησω την σκινην δαυιδ την πεπτωκυιαν και τα κατεσκαμμενα αυτησ ανοικοδομησω και ανορθωσω αυτην 17 οπωσ αν εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων τον κυριον και παντα τα εθνη εφ ουσ επικεκληται το ονομα μου επ αυτοουσ λεγει κυριοσ ο ποιων ταυτα παντα 18 γνωστα απ αιωνοσ εστιν τω θεω παντα τα εργα αυτου (aiōn g165) 19 διο εγω κρινω μη παρενοχλειν τοισ απο των εθνων επιστρεφουσιν επι τον θεον 20 αλλα επιστειλαι αυτοισ του απεχεσθαι απο των αλισγηματων των ειδωλων και της πορνειασ και του πνικτου και του αιματοσ 21 μωυσησ γαρ εκ γενεων αρχαιων κατα πολιν τουσ κηρυσσοντασ αυτον εχει εν ταισ συναγωγαισ κατα παν σαββατον αναγινωσκομενοσ 22 τοτε εδοξεν τοισ αποστολοισ και τοισ πρεσβυτεροισ συν ολη τη εκκλησια εκλεξαμενοουσ ανδρασ εξ αυτων πεμψαι εις αντιοχειαν συν παυλω και βαρναβα ιουδαν τον επικαλουμενον βαρσαββαν και σιλαν ανδρασ ηγουμενοουσ εν τοις αδελφοισ 23 γραψαντεσ δια χειροσ αυτων ταδε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι και οι αδελφοι τοισ κατα την αντιοχειαν και συριαν και κιλικιαν αδελφοισ τοισ εξ εθνων χαιρειν 24 επειδη ηκουσαμεν οτι τινεσ εξ ημων εξελθοντεσ εταραξαν υμασ λογοισ ανασκευαζοντεσ τασ ψυχασ υμων λεγοντεσ περιτεμνεσθαι και τηρειν τον νομον οισ ου διεστειλαμεθα 25 εδοξεν ημιν γενομενοισ ομοθυμαδον εκλεξαμενοουσ ανδρασ πεμψαι προς

υμασ συν τοις αγαπητοις ημων βαρναβα και
παυλω 26 ανθρωποισ παραδεδωκοσιν τασ ψυχασ
αυτων υπερ του ονοματοσ του κυριου ημων
ιησου χριστου 27 απεσταλκαμεν ουν ιουδαν και
σιλαν και αυτοουσ δια λογου απαγγελλοντασ τα
αυτα 28 εδοξεν γαρ τω αγιω πνευματι και ημιν
μηδεν πλεον επιτιθεσθαι υμιν βαροσ πλην των
επαναγκεσ τουτων 29 απεχεσθαι ειδωλοθυτων
και αιματοσ και πνικτου και πορνειασ εξ ων
διατηρουντεσ εαυτουσ ευ πραξετε ερρωσθε 30
οι μεν ουν απολυθεντεσ ηλθον εισ αντιοχειαν
και συναγαγοντεσ το πληθοσ επεδωκαν την
επιστολην 31 αναγνοντεσ δε εχαρησαν επι τη
παρακλησει 32 ιουδασ τε και σιλασ και αυτοι
προφηται οντεσ δια λογου πολλου παρεκαλεσαν
τουσ αδελφουσ και επεστηριξαν 33 ποιησαντεσ
δε χρονον απελυθησαν μετ ειρηνησ απο των
αδελφων προς τουσ αποστολουσ 35 παυλοσ δε και
βαρναβασ διετριβον εν αντιοχεια διδασκοντεσ
και ευαγγελιζομενοι μετα και ετερων πολλων
τον λογον του κυριου 36 μετα δε τινασ ημερασ
ειπεν παυλοσ προς βαρναβαν επιστρεψαντεσ
δη επισκεψομεθα τουσ αδελφουσ ημων κατα
πασαν πολιν εν αισ κατηγγειλαμεν τον λογον του
κυριου πωσ εχουσιν 37 βαρναβασ δε εβουλευσατο
συμπαραλαβειν τον ιωαννην τον καλουμενον
μαρκον 38 παυλοσ δε ηξιου τον αποσταντα απ
αυτων απο παμφυλιασ και μη συνελθοντα αυτοισ
εισ το εργον μη συμπαραλαβειν τουτον 39 εγενετο
ουν παροξυσμοσ ωστε αποχωρισθηναι αυτοουσ
απ αλληλων τον τε βαρναβαν παραλαβοντα
τον μαρκον εκπλευσαι εισ κυπρον 40 παυλοσ
δε επιλεξαμενοσ σιλαν εξηλθεν παραδοθεισ τη

χαριτι του θεου υπο των αδελφων 41 διηρχετο
δε την συριαν και κιλικιαν επιστηριζων τασ
εκκλησιασ

16 κατηντησεν δε εισ δερβην και λυστραν και
ιδου μαθητησ τισ ην εκει ονοματι τιμοθεοσ
υιοσ γυναικοσ τινοσ ιουδαιασ πιστησ πατροσ δε
ελληνοσ 2 οσ εμαρτυρειτο υπο των εν λυστροισ
και ικονιω αδελφων 3 τουτον ηθελησεν ο
παυλοσ συν αυτω εξελθειν και λαβων περιετεμεν
αυτον δια τουσ ιουδαιουσ τουσ οντασ εν τοισ
τοποισ εκεινοισ ηδεισαν γαρ απαντεσ τον πατερα
αυτου οτι ελλην υπηρχεν 4 ωσ δε διεπορευοντο
τασ πολεισ παρεδιδουν αυτοισ φυλασσειν τα
δογματα τα κεκριμενα υπο των αποστολων
και των πρεσβυτερων των εν ιερουσαλημ 5 αι
μεν ουν εκκλησιαι εστερεουντο τη πιστει και
επερισσευον τω αριθμω καθ ημεραν 6 διελθοντεσ
δε την φρυγιαν και την γαλατικην χωραν
κωλυθεντεσ υπο του αγιου πνευματοσ λαλησαι
τον λογον εν τη ασια 7 ελθοντεσ κατα την μυσιαν
επειραζον κατα την βιθυνιαν πορευεσθαι και
ουκ ειασεν αυτοουσ το πνευμα 8 παρελθοντεσ
δε την μυσιαν κατεβησαν εισ τρωαδα 9 και
οραμα δια της νυκτοσ ωφθη τω παυλω ανηρ
τισ ην μακεδων εστωσ παρακαλων αυτον και
λεγων διαβασ εισ μακεδονιαν βοηθησον ημιν
10 ωσ δε το οραμα ειδεν ευθεωσ εξητησαμεν
εξελθειν εισ την μακεδονιαν συμβιβαζοντεσ οτι
προσκεκληται ημασ ο κυριοσ ευαγγελισασθαι
αυτουσ 11 αναχθεντεσ ουν απο της τρωαδοσ
ευθυδρομησαμεν εισ σαμοθρακινην τη τε επιουση
εισ νεαπολιν 12 εκειθεν τε εισ φιλιππουσ ητισ
εστιν πρωτη της μεριδοσ της μακεδονιασ πολισ

κολωνεια ημεν δε εν αυτη τη πολει διατριβοντες ημερας τινας **13** τη τε ημερα των σαββατων εξηλθομεν εξω της πολεως παρα ποταμον ου νομιζετο προσευχη ειναι και καθισαντες ελαλουμεν ταις συνελθουσαις γυναιξιν **14** και τις γυνη ονοματι λυδια πορφυροπωλις πολεως θυατειρων σεβομενη τον θεον ηκουεν ης ο κυριος διηνοιξεν την καρδιαν προσεχειν τοις λαλουμενοις υπο του παυλου **15** ωσ δε εβαπτισθη και ο οικος αυτης παρεκαλεσεν λεγουσα ει κεκρικατε με πιστην τω κυριω ειναι εισελθοντες εις τον οικον μου μεινατε και παρεβιασατο ημας **16** εγενετο δε πορευομενων ημων εις προσευχην παιδισκην τινα εχουσαν πνευμα πυθωνος απαντησαι ημιν ητις εργασιαν πολλην παρειχεν τοις κυριοις αυτης μαντευομενη **17** αυτη κατακολουθησασα τω παυλω και ημιν εκραζεν λεγουσα ουτοι οι ανθρωποι δουλοι του θεου του υψιστου εισιν οιτινες καταγγελλουσιν ημιν οδον σωτηριας **18** τουτο δε εποιει επι πολλας ημερας διαπονηθεις δε ο παυλος και επιστρεψας τω πνευματι ειπεν παραγγελλω σοι εν τω ονοματι ιησου χριστου εξελθειν απ αυτης και εξηλθεν αυτη τη ωρα **19** ιδοντες δε οι κυριοι αυτης οτι εξηλθεν η ελπις της εργασιας αυτων επιλαβομενοι τον παυλον και τον σιλαν ειλκυσαν εις την αγοραν επι τους αρχοντας **20** και προσαγαγοντες αυτους τοις στρατηγοις ειπον ουτοι οι ανθρωποι εκταρασσουσιν ημων την πολιν ιουδαιοι υπαρχοντες **21** και καταγγελλουσιν εθη α ουκ εξεστιν ημιν παραδεχασθαι ουδε ποιειν ρωμαιοις ουσιν **22** και συνεπεστη ο οχλος κατ

αυτων και οι στρατηγοι περιρρηξαντες αυτων τα ιματια εκελευον ραβδιζειν **23** πολλας τε επιθεντες αυτοις πληγας εβαλον εις φυλακην παραγγειλαντες τω δεσμοφυλακι ασφαλωσ τηρειν αυτους **24** ος παραγγελιαν τοιαυτην ειληφωσ εβαλεν αυτους εις την εσωτεραν φυλακην και τους ποδας αυτων ησφαλισατο εις το ξυλον **25** κατα δε το μεσονυκτιον παυλος και σιλας προσευχομενοι υμνουν τον θεον επηκρωντο δε αυτων οι δεσμοιοι **26** αφνω δε σεισμος εγενετο μεγας ωστε σαλευθηναι τα θεμελια του δεσμοτηριου ανεωχθησαν τε παραχηρημα αι θυραι πασαι και παντων τα δεσμα ανεθη **27** εξυπνος δε γενομενος ο δεσμοφυλαξ και ιδων ανεωγμενας τας θυρας της φυλακης σπασαμενος μαχαιραν εμελλεν εαυτον αναιρειν νομιζων εκπεφευγεναι τους δεσμιους **28** εφωνησεν δε φωνη μεγαλη ο παυλος λεγων μηδεν πραξης σεαυτω κακον απαντες γαρ εσμεν ενθαδε **29** αιτησας δε φωτα εισεπηδησεν και εντρομος γενομενος προσεπεσεν τω παυλω και τω σιλα **30** και προαγαγων αυτους εξω εφη κυριοι τι με δει ποιειν ινα σωθω **31** οι δε ειπον πιστευσον επι τον κυριον ιησουν χριστον και σωθηση συ και ο οικος σου **32** και ελαλησαν αυτω τον λογον του κυριου και πασιν τοις εν τη οικια αυτου **33** και παραλαβων αυτους εν εκεινη τη ωρα της νυκτος ελουσεν απο των πληγων και εβαπτισθη αυτος και οι αυτου παντες παραχηρημα **34** αναγαγων τε αυτους εις τον οικον αυτου παρεθηκεν τραπεζαν και ηγαλλιατο πανοικι πεπιστευκωσ τω θεω **35** ημερας δε γενομενης απεστειλαν οι στρατηγοι τους ραβδουχους

λεγοντες απολυσον τους ανθρωπους εκεινους
36 απηγγειλεν δε ο δεσμοφυλαξ τους λογους
τουτους προς τον παυλον οτι απεσταλκασιν οι
στρατηγοι ινα απολυθητε νυν ουν εξελθοντες
πορευεσθε εν ειρηνη **37** ο δε παυλος εφη προς
αυτους δειραντες ημας δημοσια ακατακριτους
ανθρωπους ρωμαιοις υπαρχοντασ εβαλον εις
φυλακην και νυν λαθρα ημασ εκβαλλουσιν ου
γαρ αλλα ελθοντες αυτοι εξαγαγετωσαν **38**
ανηγγειλαν δε τοισ στρατηγοισ οι ραβδουχοι
τα ρηματα ταυτα και εφοβηθησαν ακουσαντες
οτι ρωμαιοι εισιν **39** και ελθοντες παρεκαλεσαν
αυτους και εξαγαγοντες ηρωτων εξελθειν της
πολεωσ **40** εξελθοντες δε εκ της φυλακησ
εισηλθον προς την λυδιαν και ιδοντες τουσ
αδελφουσ παρεκαλεσαν αυτους και εξηλθον

17 διοδευσαντες δε την αμφιπολιν και
απολλωνιαν ηλθον εις θεσσαλονικην οπου
ην η συναγωγη των ιουδαιων **2** κατα δε το
ειωθοσ τω παυλω εισηλθεν προς αυτους και επι
σαββατα τρια διελεξατο αυτοισ απο των γραφων
3 διανοιγων και παρατιθεμενοσ οτι τον χριστον
εδει παθειν και αναστηναι εκ νεκρων και οτι
ουτοσ εστιν ο χριστοσ ιηουσοσ ον εγω καταγγελλω
υμιν **4** και τινεσ εξ αυτων επεισθησαν και
προσεκληρωθησαν τω παυλω και τω σιλα των
τε σεβομενων ελληνων πολυ πληθοσ γυναικων
τε των πρωτων ουκ ολιγα **5** προσλαβομενοι
δε οι ιουδαιοι οι απειθουντες των αγοραιων
τινασ ανδρασ πονηρουσ και οχλοποιησαντες
εθορυβουν την πολιν επισταντες τε τη οικια
ιασονοσ εξητουν αυτους αγαγειν εις τον δημον
6 μη ευροντες δε αυτους εσυρον τον ιασονα και

τινασ αδελφουσ επι τουσ πολιταρχασ βωωντες
οτι οι την οικουμενην αναστατωσαντες ουτοι
και ενθαδε παρεισιν **7** ουσ υποδεδεκται ιασων
και ουτοι παντεσ απεναντι των δογματων
καισαροσ πρασσουσιν βασιλεα λεγοντες ετερον
ειναι ιησουν **8** εταραξαν δε τον οχλον και τουσ
πολιταρχασ ακουοντασ ταυτα **9** και λαβοντες
το ικανον παρα του ιασονοσ και των λοιπων
απελυσαν αυτους **10** οι δε αδελφοι ευθεωσ δια
της νυκτοσ εξεπεμψαν τον τε παυλον και τον
σιλαν εις βεροιαν οιτινεσ παραγενομενοι εις την
συναγωγην απηεσαν των ιουδαιων **11** ουτοι δε
ησαν ευγενεστεροι των εν θεσσαλονικη οιτινεσ
εδεξαντο τον λογον μετα πασησ προθυμιασ το καθ
ημεραν ανακρινοντεσ τασ γραφασ ει εχοι ταυτα
ουτωσ **12** πολλοι μεν ουν εξ αυτων επιστευσαν
και των ελληνιδων γυναικων των ευσημονων
και ανδρων ουκ ολιγοι **13** ωσ δε εγνωσαν οι απο
της θεσσαλονικησ ιουδαιοι οτι και εν τη βεροια
κατηγγελη υπο του παυλου ο λογοσ του θεου
ηλθον κακει σαλευοντες τουσ οχλουσ **14** ευθεωσ
δε τοτε τον παυλον εξαπεστειλαν οι αδελφοι
πορευεσθαι ωσ επι την θαλασσαν υπεμενον δε ο
τε σιλασ και ο τιμοθεοσ εκει **15** οι δε καθιστωντεσ
τον παυλον ηγαγον αυτον εωσ αθηνων και
λαβοντες εντολην προς τον σιλαν και τιμοθεον
ινα ωσ ταχιστα ελθωσιν προς αυτον εξηεσαν **16** εν
δε ταισ αθηναισ εκδεχομενου αυτουσ του παυλου
παρωξυνετο το πνευμα αυτου εν αυτω θεωρουντι
κατειδωλον ουσαν την πολιν **17** διελεγετο μεν
ουν εν τη συναγωγη τοισ ιουδαιοισ και τοισ
σεβομενοισ και εν τη αγορα κατα πασαν ημεραν
προς τουσ παρατυγχανοντασ **18** τινεσ δε και

των επικουρειων και των στοικων φιλοσοφων συνεβαλλον αυτω και τινες ελεγον τι αν θελοι ο σπερμολογος ουτος λεγειν οι δε ξενων δαιμονιων δοκει καταγγελευσ ειναι οτι τον ιησουν και την αναστασιν ευηγγελιζετο **19** επιλαβομενοι τε αυτου επι τον αρειον παγον ηγαγον λεγοντες δυναμεθα γνωσαι τις η καινη αυτη η υπο σου λαλουμενη διδαχη **20** ξενιζοντα γαρ τινα εισφερεις εισ τας ακοας ημων βουλομεθα συν γνωσαι τι αν θελοι ταυτα ειναι **21** αθηναιοι δε παντες και οι επιδημουντες ξενοι εισ ουδεν ετερον ευκαιρουν η λεγειν τι και ακουειν καινοτερον **22** σταθεις δε ο παυλος εν μεσω του αρειου παγου εφη ανδρες αθηναιοι κατα παντα ως δεισιδαιμονεστερους υμας θεωρω **23** διερχομενος γαρ και αναθεωρων τα σεβασματα υμων ευρον και βωμον εν ω επεγεγραπτο αγνωστω θεω ον ουν αγνοουντες ευσεβειτε τουτον εγω καταγγελλω υμιν **24** ο θεος ο ποιησας τον κοσμον και παντα τα εν αυτω ουτος ουρανου και γης κυριος υπαρχων ουκ εν χειροποιητοις ναοις κατοικει **25** ουδε υπο χειρων ανθρωπων θεραπευεται προσδεομενος τινος αυτος διδουσ πασιν ζωην και πνοην κατα παντα **26** εποιησεν τε εξ ενος αιματος παν εθνος ανθρωπων κατοικειν επι παν το προσωπον της γης ορισας προστεταγμενους καιρους και τας οροθεσιας της κατοικιας αυτων **27** ζητειν τον κυριον ειρα γε ψηλαφησειαν αυτον και ευροιεν και γε ου μακραν απο ενος εκαστου ημων υπαρχοντα **28** εν αυτω γαρ ζωμεν και κινουμεθα και εσμεν ως και τινες των καθ υμας ποιητων ειρηκασιν του γαρ και γενος εσμεν **29** γενος ουν

υπαρχοντες του θεου ουκ οφειλομεν νομιζειν χρυσω η αργυρω η λιθω χαραγματι τεχνης και ενθυμησησ ανθρωπου το θειον ειναι ομοιον **30** τους μεν ουν χρονους της αγνοιας υπεριδων ο θεος τα νυν παραγγελλει τοις ανθρωποις πασιν πανταχου μετανοειν **31** διοτι εστησεν ημεραν εν η μελλει κρινειν την οικουμενην εν δικαιοσυνη εν ανδρι ω ωρισεν πιστιν παρασχων πασιν αναστησας αυτον εκ νεκρων **32** ακουσαντες δε αναστασιν νεκρων οι μεν εχλευαζον οι δε ειπον ακουσομεθα σου παλιν περι τουτου **33** και ουτως ο παυλος εξηλθεν εκ μεσου αυτων **34** τινες δε ανδρες κολληθεντες αυτω επιστευσαν εν οισ και διονυσιος ο αρεοπαγιτης και γυνη ονοματι δαμαρις και ετεροι συν αυτοις

18 μετα δε ταυτα χωρισθεισ ο παυλος εκ των αθηνων ηλθεν εισ κορινθον **2** και ευρων τινα ιουδαιον ονοματι ακυλαν ποντικον τω γενει προσφατωσ εληλυθοτα απο της ιταλιας και πρισκιλλαν γυναικα αυτου δια το τεταχεναι κλαυδιον χωριζεσθαι παντας τους ιουδαιουσ εκ της ρωμης προσηλθεν αυτοις **3** και δια το ομοτεχνον ειναι εμενεν παρ αυτοις και ειργαζετο ησαν γαρ σκηνοποιοι την τεχνην **4** διελεγετο δε εν τη συναγωγή κατα παν σαββατον επειθεν τε ιουδαιουσ και ελληνας **5** ως δε κατηλθον απο της μακεδονιας ο τε σιλας και ο τιμοθεος συνειχετο τω πνευματι ο παυλος διαμαρτυρομενος τοις ιουδαιοις τον χριστον ιησουν **6** αντιτασσομενων δε αυτων και βλασφημουντων εκτιναζαμενος τα ιματια ειπεν προς αυτους το αιμα υμων επι την κεφαλην υμων καθαρος εγω απο του νυν εισ τα εθνη πορευεσομαι **7** και μεταβασ εκειθεν ηλθεν

εις οικιαν τινος ονοματι ιουστου σεβομενου τον θεον ου η οικια ην συνομορουσα τη συναγωγη **8** κρισπος δε ο αρχισυναγωγος επιστευσεν τω κυριω συν ολω τω οικω αυτου και πολλοι των κορινθιων ακουοντες επιστευον και εβαπτιζοντο **9** ειπεν δε ο κυριος δι οραματος εν νυκτι τω παυλω μη φοβου αλλα λαλει και μη σιωπησης **10** διοτι εγω ειμι μετα σου και ουδεις επιθησεται σοι του κακωσαι σε διοτι λαος εστιν μοι πολυς εν τη πολει ταυτη **11** εκαθισεν τε ενιαυτον και μηνασ εξ διδασκων εν αυτοις τον λογον του θεου **12** γαλλιωνος δε ανθυπατευοντος της αχαιας κατεπεστησαν ομοθυμαδον οι ιουδαιοι τω παυλω και ηγαγον αυτον επι το βημα **13** λεγοντες οτι παρα τον νομον ουτος αναπειθει τους ανθρωπους σεβεσθαι τον θεον **14** μελλοντος δε του παυλου ανοιγειν το στομα ειπεν ο γαλλιων προς τους ιουδαιους ει μεν ουν ην αδικημα τι η ραδιουργημα πονηρον ω ιουδαιοι κατα λογον αν ηνεσχομην υμων **15** ει δε ζητημα εστιν περι λογου και ονοματων και νομου του καθ υμας οψεσθε αυτοι κριτησ γαρ εγω τουτων ου βουλομαι ειναι **16** και απηλασεν αυτους απο του βηματος **17** επιλαβομενοι δε παντες οι ελληνες σωσθενην τον αρχισυναγωγον ετυπτον εμπροσθεν του βηματος και ουδεν τουτων τω γαλλιωني εμελλεν **18** ο δε παυλος ετι προσμεινας ημερας ικανασ τοις αδελφοις αποταξαμενος εξεπλει εις την συριαν και συν αυτω πρισκιλλα και ακυλασ κειραμενος την κεφαλην εν κεγχραισ ειχεν γαρ ευχην **19** κατηντησεν δε εις εφεσον και εκεινους κατελιπεν αυτου αυτος δε εισελθων εις την συναγωγην διελεχθη τοις ιουδαιοις **20**

ερωτωντων δε αυτων επι πλειονα χρονον μιναι παρ αυτοις ουκ επενευσεν **21** αλλ απεταξατο αυτοις ειπων δει με παντως την εορτην την ερχομενην ποιησαι εις ιεροσολυμα παλιν δε ανακαμψω προς υμασ του θεου θελοντος ανηχθη απο της εφεσου **22** και κατελθων εις καισαρειαν αναβασ και ασπασαμενος την εκκλησιαν κατεβη εις αντιοχειαν **23** και ποιησασ χρονον τινα εξηλθεν διερχομενος καθεξησ την γαλατικην χωραν και φρυγιαν επιστηριζων παντασ τους μαθητασ **24** ιουδαιοσ δε τισ απολλωσ ονοματι αλεξανδρευσ τω γενει ανηρ λογιουσ κατηντησεν εις εφεσον δυνατος ων εν ταισ γραφαισ **25** ουτος ην κατηχημενος την οδον του κυριου και ζεων τω πνευματι ελαλει και εδιδασκεν ακριβωσ τα περι του κυριου επισταμενος μονον το βαπτισμα ιωαννου **26** ουτος τε ηρξατο παρρησιαζεσθαι εν τη συναγωγη ακουσαντες δε αυτου ακυλασ και πρισκιλλα προσελαβοντο αυτον και ακριβεστερον αυτω εξεθεντο την του θεου οδον **27** βουλομενου δε αυτου διελθειν εις την αχαιαν προτρεψαμενοι οι αδελφοι εγραψαν τοις μαθηταισ αποδεξασθαι αυτον οσ παραγενομενος συνεβαλετο πολυ τοις πεπιστευκοσιν δια της χαριτοσ **28** ευτονωσ γαρ τοις ιουδαιοις διακατηλεγχετο δημοσια επιδεικνυσ δια των γραφων ειναι τον χριστον ιησουν

19 εγενετο δε εν τω τον απολλω ειναι εν κορινθω παυλον διελθοντα τα ανωτερακα μερη ελθειν εις εφεσον και ευρων τινασ μαθητασ **2** ειπεν προς αυτουσ ει πνευμα αγιον ελαβετε πιστευσαντες οι δε ειπον προς αυτον αλλ ουδε ει πνευμα αγιον εστιν ηκουσαμεν **3** ειπεν τε

προς αυτους εις τι ουν εβαπτισθητε οι δε ειπον
εις το ιωαννου βαπτισμα 4 ειπεν δε παυλος
ιωαννης μεν εβαπτισεν βαπτισμα μετανοιας τω
λαω λεγων εις τον ερχομενον μετ αυτον ινα
πιστευσωσιν τουτ εστιν εις τον χριστον ιησουν 5
ακουσαντες δε εβαπτισθησαν εις το ονομα του
κυριου ιησου 6 και επιθεντος αυτοις του παυλου
τας χειρας ηλθεν το πνευμα το αγιον επ αυτους
ελαλουν τε γλωσσαις και προεφητευουν 7 ησαν
δε οι παντες ανδρες ωσει δεκαδυο 8 εισελθων δε
εις την συναγωγην επαρρησιαζετο επι μηνας
τρεις διαλεγομενος και πειθων τα περι της
βασιλειας του θεου 9 ως δε τινες εσκληρυνοντο
και ηπειθουν κακολογουντες την οδον ενωπιον
του πληθους αποστας απ αυτων αφωρισεν τους
μαθητας καθ ημεραν διαλεγομενος εν τη σχολη
τυραννου τινος 10 τουτο δε εγενετο επι ετη
δυο ωστε παντας τους κατοικουντας την ασιαν
ακουσαι τον λογον του κυριου ιησου ιουδαιους
τε και ελληνας 11 δυναμεις τε ου τας τυχουσας
εποιει ο θεος δια των χειρων παυλου 12 ωστε
και επι τους ασθενουντας επιφερεσθαι απο
του χρωτος αυτου σουδαρια η σιμικινθια και
απαλασσεσθαι απ αυτων τας νοσους τα τε
πνευματα τα πονηρα εξερχεσθαι απ αυτων 13
επεχειρησαν δε τινες απο των περιερχομενων
ιουδαιων εξορκιστων ονομαζειν επι τους εχοντας
τα πνευματα τα πονηρα το ονομα του κυριου
ιησου λεγοντες ορκιζομεν υμας τον ιησουν ον ο
παυλος κηρυσσει 14 ησαν δε τινες υιοι σκευα
ιουδαιου αρχιερεως επτα οι τουτο ποιουντες 15
αποκριθεν δε το πνευμα το πονηρον ειπεν τον
ιησουν γινωσκω και τον παυλον επισταμαι υμεις

δε τινες εστε 16 και εφאלλομενος επ αυτους ο
ανθρωπος εν ω ην το πνευμα το πονηρον και
κατακυριευσαν αυτων ισχυσεν κατ αυτων ωστε
γυμνους και τετραυματισμενους εκφυγειν εκ
του οικου εκεινου 17 τουτο δε εγενετο γνωστον
πασιν ιουδαιοις τε και ελλησιν τοις κατοικουσιν
την εφεσον και επεπεσεν φοβος επι παντας
αυτους και εμεγαλυνετο το ονομα του κυριου
ιησου 18 πολλοι τε των πεπιστευκοτων ηρχοντο
εξομολογουμενοι και αναγγελλοντες τας πραξεις
αυτων 19 ικανοι δε των τα περιεργα πραξαντων
συνενεγκαντες τας βιβλους κατεκαιον ενωπιον
παντων και συνεψηφισαν τας τιμας αυτων και
ευρον αργυριου μυριαδας πεντε 20 ουτως κατα
κρατος ο λογος του κυριου ηυξανεν και ισχυεν
21 ως δε επληρωθη ταυτα εθετο ο παυλος εν τω
πνευματι διελθων την μακεδονιαν και αχαιαν
πορευεσθαι εις ιερουσαλημ ειπων οτι μετα το
γενεσθαι με εκει δει με και ρωμην ιδειν 22
αποστειλας δε εις την μακεδονιαν δυο των
διακονουντων αυτω τιμοθεον και εραστον αυτος
επεσχεν χρονον εις την ασιαν 23 εγενετο δε
κατα τον καιρον εκεινον ταραχος ουκ ολιγος
περι της οδου 24 δημητριος γαρ τισ ονοματι
αργυροκοπος ποιων ναους αργυρους αρτεμιδος
παρειχετο τοις τεχνιταις εργασιαν ουκ ολιγην
25 ους συναθροισας και τους περι τα τοιαυτα
εργατας ειπεν ανδρες επιστασθε οτι εκ ταυτης
της εργασιας η ευπορια ημων εστιν 26 και
θεωρειτε και ακουετε οτι ου μονον εφεσου αλλα
σχεδον πασης της ασιας ο παυλος ουτος πεισας
μετεστησεν ικανον οχλον λεγων οτι ουκ εισιν
θεοι οι δια χειρων γινομενοι 27 ου μονον δε

τουτο κινδυνευει ημιν το μεροσ εισ απελεγμον
ελθειν αλλα και το τησ μεγαλησ θεασ ιερων
αρτεμιδος εισ ουθεν λογισθηναι μελλειν δε και
καθαιρεισθαι την μεγαλειοτητα αυτησ ην ολη η
ασια και η οικουμενη σεβεται 28 ακουσαντες δε
και γενομενοι πληρεισ θυμου εκραζον λεγοντες
μεγαλη η αρτεμισ εφεσιων 29 και επλησθη
η πολισ ολη τησ συγχυσεωσ ωρμησαν τε
ομοθυμαδον εισ το θεατρον συναρπασαντες
γαιον και αρισταρχον μακεδονασ συνεκδημουσ
παυλου 30 του δε παυλου βουλομενου εισελθειν
εισ τον δημον ουκ ειων αυτον οι μαθηται 31
τινεσ δε και των ασιαρχων οντεσ αυτω φιλοι
πεμψαντεσ προσ αυτον παρεκαλουν μη δουναι
εαυτον εισ το θεατρον 32 αλλοι μεν ουν αλλο
τι εκραζον ην γαρ η εκκλησια συγκεχυμενη
και οι πλειουσ ουκ ηδεισαν τινουσ ενεκεν
συνεληλυθεισαν 33 εκ δε του οχλου προεβιβασαν
αλεξανδρον προβαλοντων αυτον των ιουδαιων
ο δε αλεξανδροσ κατασειασα την χειρα ηθελεν
απολογεισθαι τω δημω 34 επιγοντεσ δε οτι
ιουδαιοσ εστιν φωνη εγενετο μια εκ παντων
ωσ επι ωρασ δυο κραζοντων μεγαλη η αρτεμισ
εφεσιων 35 καταστειλασ δε ο γραμματεουσ τον
οχλον φησιν ανδρεσ εφεσιοι τισ γαρ εστιν
ανθρωποσ οσ ου γινωσκει την εφεσιων πολιν
νεωκορον ουσαν τησ μεγαλησ θεασ αρτεμιδος
και του διοπετουσ 36 αναντιρρητων ουν
οντων τουτων δεον εστιν υμασ κατεσταλμενουσ
υπαρχειν και μηδεν προπετεσ πρασσειν 37 ηγαγετε
γαρ τουσ ανδρασ τουτουσ ουτε ιεροσυλουσ ουτε
βλασφημουντασ την θεον υμων 38 ει μεν ουν
δημητριουσ και οι ουν αυτω τεχνιται εχουσιν προσ

τινα λογον αγοραιοι αγωνται και ανθυπατοι εισιν
εγκαλειτωσαν αλληλοισ 39 ει δε τι περι ετερων
επιζητειτε εν τη εννομω εκκλησια επιλυθησεται
40 και γαρ κινδυνευομεν εγκαλεισθαι στασεωσ
περι τησ σημερον μηδενουσ αιτιου υπαρχοντοσ
περι ου ου δυνησομεθα δουναι λογον τησ
συστροφησ ταυτησ 41 και ταυτα ειπων απελυσεν
την εκκλησιαν

20 μετα δε το παυσασθαι τον θορυβον
προσκαλεσαμενοσ ο παυλοσ τουσ μαθητασ
και ασπασαμενοσ εξηλθεν πορευθηναι εισ την
μακεδονιαν 2 διελθων δε τα μερη εκεινα και
παρακαλεσασ αυτοουσ λογω πολλω ηλθεν εισ την
ελλαδα 3 ποιησασ τε μηνασ τρεισ γενομενησ
αυτω επιβουλησ υπο των ιουδαιων μελλοντι
αναγεσθαι εισ την συριαν εγενετο γνωμη του
υποστρεφειν δια μακεδονιασ 4 συνεπιετο δε
αυτω αχρι τησ ασιασ σωπατροσ βεροιαιοσ
θεσσαλονικεων δε αρισταρχοσ και σεκουνδοσ και
γαιοσ δερβαιοσ και τιμοθεοσ ασιανοι δε τυχικοσ
και τροφιμοσ 5 ουτοι προσελθοντεσ εμενον ημασ
εν τρωαδι 6 ημεισ δε εξεπλευσαμεν μετα τασ
ημερασ των αζυμων απο φιλιππων και ηλθομεν
προσ αυτοουσ εισ την τρωαδα αχρι ημερων πεντε
ου διετριψαμεν ημερασ επτα 7 εν δε τη μια των
σαββατων συνηγμενων των μαθητων κλασαι
αρτον ο παυλοσ διελεγετο αυτοιουσ μελλων εξιεναι
τη επαυριον παρετεινεν τε τον λογον μεχρι
μεσονυκτιου 8 ησαν δε λαμπαδεσ ικαναι εν τω
υπερω ου ημεν συνηγμενοι 9 καθημενοσ δε
τισ νεανιασ ονοματι ευτυχοσ επι τησ θυριδοσ
καταφερομενοσ υπνω βαθει διαλεγομενου του
παυλου επι πλειον κατενεχθεισ απο του υπνου

επεσεν απο του τριστεγου κατω και ηρθη νεκρος 10 καταβας δε ο παυλος επεπεσεν αυτω και συμπεριλαβων ειπεν μη θορυβεισθε η γαρ ψυχη αυτου εν αυτω εστιν 11 αναβας δε και κλασασ αρτον και γευσαμενος εφ ικανον τε ομιλησασ αχρι αυγησ ουτως εξηληθεν 12 ηγαγον δε τον παιδα ζωντα και παρεκληθησαν ου μετριωσ 13 ημεις δε προσελθοντες επι το πλοιον ανηχθημεν εις την ασσον εκειθεν μελλοντες αναλαμβανειν τον παυλον ουτως γαρ ην διατεταγμενος μελλων αυτοσ πεζευειν 14 ωσ δε συνεβαλεν ημιν εις την ασσον αναλαβοντες αυτον ηλθομεν εις μιτυληνην 15 κακειθεν αποπλευσαντες τη επιουση κατηντησαμεν αντικρυ χιου τη δε ετερα παρεβαλομεν εις σαμον και μειναντες εν τρωγυλλιω τη εχομενη ηλθομεν εις μιλητον 16 εκρινεν γαρ ο παυλος παραπλευσαι την εφεσον οπωσ μη γενηται αυτω χρονοτριβησαι εν τη ασια εσπευδεν γαρ ει δυνατον ην αυτω την ημεραν της πεντηκοστησ γενεσθαι εις ιεροσολυμα 17 απο δε της μιλητου πεμψασ εις εφεσον μετεκαλεσατο τους πρεσβυτερουσ της εκκλησιασ 18 ωσ δε παρεγενοντο προσ αυτον ειπεν αυτοισ υμεις επιστασθε απο πρωτης ημερασ αφ ησ επεβην εις την ασιαν πωσ μεθ υμων τον παντα χρονον εγενομην 19 δουλευων τω κυριω μετα πασης ταπεινοφροσυνης και πολλων δακρυων και πειρασμων των συμβαντων μοι εν ταισ επιβουλαισ των ιουδαιων 20 ωσ ουδεν υπεστειλαμην των συμφεροντων του μη αναγγειλαι υμιν και διδαξαι υμασ δημοσια και κατ οικουσ 21 διαμαρτυρομενος ιουδαιοισ τε και ελλησιν την εις τον θεον μετανοιαν και πιστιν

την εις τον κυριον ημων ιησουν 22 και νυν ιδου εγω δεδεμενος τω πνευματι πορευομαι εις ιερουσαλημ τα εν αυτη συναντησοντα μοι μη ειδωσ 23 πλην οτι το πνευμα το αγιον κατα πολιν διαμαρτυρεται λεγον οτι δεσμα με και θλιψεισ μενουσιν 24 αλλ ουδενοσ λογον ποιουμαι ουδε εχω την ψυχην μου τιμιαν εμαυτω ωσ τελειωσαι τον δρομον μου μετα χαρασ και την διακονιαν ην ελαβον παρα του κυριου ιησου διαμαρτυρασθαι το ευαγγελιον της χαριτοσ του θεου 25 και νυν ιδου εγω οιδα οτι ουκετι οψεσθε το προσωπον μου υμεις παντες εν οισ διηλθον κηρυσσων την βασιλειαν του θεου 26 διοτι μαρτυρομαι υμιν εν τη σημερον ημερα οτι καθαροσ εγω απο του αιματοσ παντων 27 ου γαρ υπεστειλαμην του μη αναγγειλαι υμιν πασαν την βουλην του θεου 28 προσεχετε ουν εαυτοισ και παντι τω ποιμνιω εν ω υμασ το πνευμα το αγιον εθετο επισκοπουσ ποιμαινειν την εκκλησιαν του κυριου και θεου ην περιεποιησατο δια του ιδιου αιματοσ 29 εγω γαρ οιδα τουτο οτι εισελευσονται μετα την αφιξιν μου λυκοι βαρεισ εις υμασ μη φειδομενοι του ποιμνιου 30 και εξ υμων αυτων αναστησονται ανδρεσ λαλουντες διεστραμμενα του αποσπαν τους μαθητασ οπισω αυτων 31 διο γρηγορειτε μνημονευοντες οτι τριετιαν νυκτα και ημεραν ουκ επαυσαμην μετα δακρυων νουθετων ενα εκαστον 32 και τα νυν παρατιθεμαι υμασ αδελφοι τω θεω και τω λογω της χαριτοσ αυτου τω δυναμενω εποικοδομησαι και δουναι υμιν κληρονομιαν εν τοισ ηγιασμενοισ πασιν 33 αργυριου η χρυσιου η ιματισμου ουδενοσ επεθυμησα 34 αυτοι γινωσκετε οτι

ταις χρεΐαις μου και τοις ουσιν μετ' εμου υπηρετησαν αι χειρες αυται 35 παντα υπεδειξα υμιν οτι ουτως κοπιωντας δεϐι αντιλαμβανεσθαι των ασθενουντων μνημονευει τε των λογων του κυριου ιησου οτι αυτος ειπεν μακαριον εστιν μαλλον διδοναι η λαμβανειν 36 και ταυτα ειπων θεισ τα γονατα αυτου συν πασιν αυτοις προσηυξατο 37 ικανοσ δε εγενετο κλαυθμοσ παντων και επιπεσοντες επι τον τραχηλον του παυλου κατεφιλουν αυτον 38 οδυνωμενοι μαλιστα επι τω λογω ω ειρηκει οτι ουκετι μελλουσιν το προσωπον αυτου θεωρειν προεπεμπον δε αυτον εις το πλοιον

21ωσ δε εγενετο αναχθηναι ημασ αποσπασθεντας απ αυτων ευθυδρομησαντες ηλθομεν εις την κωννην τη δε εξησ εις την ροδον κακειθεν εις παταρα 2 και ευροντες πλοιον διαπερων εις φοινικην επιβαντες ανηχθημεν 3 αναφανεντες δε την κυπρον και καταλιποντες αυτην ευωνυμον επλεομεν εις συριαν και κατηχθημεν εις τυρον εκεισε γαρ ην το πλοιον αποφορτιζομενον τον γομον 4 και ανευροντες μαθητασ επεμειναμεν αυτου ημερασ επτα οτινεσ τω παυλω ελεγον δια του πνευματοσ μη αναβαινειν εις ιερουσαλημ 5 οτε δε εγενετο ημασ εξαρτισαι τασ ημερασ εξελθοντες εμπορευομεθα προπεμποντων ημασ παντων συν γυναιξιν και τεκνοισ εωσ εξω της πολεωσ και θεντες τα γονατα επι τον αιγιαλον προσηυξαμεθα 6 και ασπασαμενοι αλληλουσ επεβημεν εις το πλοιον εκεινοι δε υπεστρεψαν εις τα ιδια 7 ημεισ δε τον πλουν διανυσαντες απο τυρου κατηνησαμεν εις πτολεμαιδα και ασπασαμενοι

τουσ αδελφουσ εμειναμεν ημεραν μιαν παρ αυτοισ 8 τη δε επαυριον εξελθοντες οι περι τον παυλον ηλθον εισ καισαρειαν και εισελθοντες εις τον οικον φιλιππου του ευαγγελιστου οντοσ εκ των επτα εμειναμεν παρ αυτω 9 τουτω δε ησαν θυγατερεσ παρθενοι τεσσαρεσ προφητεουσαι 10 επιμενοντων δε ημων ημερασ πλειουσ κατηλθεν τισ απο της ιουδαιασ προφητησ ονοματι αγαβοσ 11 και ελθων προσ ημασ και αρασ την ζωνην του παυλου δησασ τε αυτου τουσ ποδασ και τασ χειρασ ειπεν ταδε λεγει το πνευμα το αγιον τον ανδρα ου εστιν η ζωνη αυτη ουτως δησουσιν εν ιερουσαλημ οι ιουδαιοι και παραδωσουσιν εισ χειρασ εθνων 12 ωσ δε ηκουσαμεν ταυτα παρεκαλουμεν ημεισ τε και οι εντοπιοι του μη αναβαινειν αυτον εις ιερουσαλημ 13 απεκριθη τε ο παυλοσ τι ποιειτε κλαιοντες και συνθρυπτοντες μου την καρδιαν εγω γαρ ου μονον δεθηναι αλλα και αποθανειν εις ιερουσαλημ ετοιμωσ εχω υπερ του ονοματοσ του κυριου ιησου 14 μη πειθομενου δε αυτου ησυχασαμεν ειποντες το θελημα του κυριου γενεσθω 15 μετα δε τασ ημερασ ταυτασ επισκευασαμενοι ανεβαινομεν εις ιερουσαλημ 16 συνηλθον δε και των μαθητων απο καισαρειασ συν ημιν αγωντες παρ ω ξενισθωμεν μνασωνι τινι κυπριω αρχαιω μαθητη 17 γενομενων δε ημων εις ιεροσολυμασ μενωσ εδεξαντο ημασ οι αδελφοι 18 τη δε επιουση εισηει ο παυλοσ συν ημιν προς ιακωβον παντεσ τε παρεγενοντο οι πρεσβυτεροι 19 και ασπασαμενοσ αυτοουσ εξηγειτο καθ εν εκαστον ων εποιησεν ο θεοσ εν τοισ εθνεσιν δια της διακονιασ αυτου 20 οι δε

ακουσαντες εδοξαζον τον κυριον ειποντες αυτω θεωρεισ αδελφε ποσαι μυριαδες εισιν ιουδαιων των πεπιστευκοτων και παντες ζηλωται του νομου υπαρχουσιν 21 κατηχηθησαν δε περι σου οτι αποστασιαν διδασκεισ απο μωυσεωσ τους κατα τα εθνη παντας ιουδαιουσ λεγων μη περιτεμνειν αυτους τα τεκνα μηδε τοις εθεσιν περιπατειν 22 τι ουν εστιν παντωσ δει πληθος συνελθειν ακουσονται γαρ οτι εληλυθασ 23 τουτου ουν ποιησον ο σοι λεγομεν εισιν ημιν ανδρες τεσσαρες ευχην εχοντες εφ εαυτων 24 τουτους παραλαβων αγνισθητι συν αυτοις και δαπανησον επ αυτοις ινα ξυρησωνται την κεφαλην και γνωσιν παντες οτι ων κατηχηνται περι σου ουδεν εστιν αλλα στοιχεισ και αυτοσ τον νομον φυλασσωσ 25 περι δε των πεπιστευκοτων εθνων ημεισ επεστειλαμεν κριναντες μηδεν τοιουτον τηρειν αυτους ει μη φυλασσεσθαι αυτους το τε ειδωλοθυτον και το αιμα και πνικτον και πορνειαν 26 τοτε ο παυλοσ παραλαβων τους ανδρασ τη εχομενη ημερα συν αυτοις αγνισθεισ εισηει εισ το ιερον διαγγελων την εκπληρωσιν των ημερων του αγνισμου εωσ ου προσηνεχθη υπερ ενοσ εκαστου αυτων η προσφορα 27 ωσ δε εμελλον αι επτα ημεραι συντελεισθαι οι απο της ασιασ ιουδαιοι θεασαμενοι αυτον εν τω ιερω συνεχεον παντα τον οχλον και επεβαλον τασ χειρασ επ αυτον 28 κραζοντες ανδρες ισραηλιται βοηθειτε ουτοσ εστιν ο ανθρωποσ ο κατα του λαου και του νομου και του τοπου τουτου παντας πανταχου διδασκων ετι τε και ελληνας εισηγαγεν εισ το ιερον και κεκοινωκεν τον αγιον τοπον τουτον 29 ησαν γαρ

εωρακοτες τροφιμον τον εφεσιον εν τη πολει συν αυτω ον ενομιζον οτι εισ το ιερον εισηγαγεν ο παυλοσ 30 εκινηθη τε η πολισ ολη και εγενετο συνδρομη του λαου και επιλαβομενοι του παυλου ειλκον αυτον εξω του ιερου και ευθεωσ εκλεισθησαν αι θυραι 31 ζητουντων δε αυτον αποκτειναι ανεβη φασισ τω χιλιαρχω της σπειρησ οτι ολη συγκεχυται ιερουσαλημ 32 οσ εξαυτησ παραλαβων στρατιωτασ και εκατονταρχουσ κατεδραμεν επ αυτους οι δε ιδοντες τον χιλιαρχον και τους στρατιωτασ επαυσαντο τυπτοντες τον παυλον 33 εγγισασ δε ο χιλιαρχοσ επελαβετο αυτου και εκελευσεν δεθηναι αλυσεσιν δυσιν και επυθανετο τισ ανειη και τι εστιν πεποηκωσ 34 αλλοι δε αλλο τι εβωων εν τω οχλω μη δυναμενοσ δε γνωμαι το ασφαλεσ δια τον θορυβον εκελευσεν αγεσθαι αυτον εισ την παρεμβολην 35 οτε δε εγενετο επι τους αναβαθμουσ συνεβη βασταζεσθαι αυτον υπο των στρατιωτων δια την βιαν του οχλου 36 ηκολουθει γαρ το πληθοσ του λαου κραζον αιρε αυτον 37 μελλων τε εισαγεσθαι εισ την παρεμβολην ο παυλοσ λεγει τω χιλιαρχω ει εξεστιν μοι ειπειν προσ σε ο δε εφη ελληνιστι γινωσκεισ 38 ουκ αρα συ ει ο αιγυπτιοσ ο προ τουτων των ημερων αναστατωσασ και εξαγαγων εισ την ερημον τουσ τετρακιςχιλιοουσ ανδρασ των σικαριων 39 ειπεν δε ο παυλοσ εγω ανθρωποσ μεν ειμι ιουδαιοσ ταρσευσ της κιλικιασ ουκ ασημου πολεωσ πολιτησ δεομαι δε σου επιτρεψον μοι λαλησαι προσ τον λαον 40 επιτρεψαντοσ δε αυτου ο παυλοσ εστωσ επι των αναβαθμων κατεσεισεν τη χειρι τω λαω

πολλησ δε σιγησ γενομενησ προσεφωνει τη εβραιδι διαλεκτω λεγων

22 ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε μου τησ προσ υμασ νυνι απολογιασ 2 ακουσαντες δε οτι τη εβραιδι διαλεκτω προσεφωνει αυτοισ μαλλον παρεσχον ησυχιαν και φησιν 3 εγω μεν ειμι ανηρ ιουδαιουσ γεγεννημενοσ εν ταρσω τησ κιλικιασ ανατεθραμμενοσ δε εν τη πολει ταυτη παρα τουσ ποδασ γαμαλιηλ πεπαιδευμενοσ κατα ακριβειαν του πατρωου νομου ζηλωτησ υπαρχων του θεου καθωσ παντεσ υμεισ εστε σημερον 4 οσ ταυτην την οδον εδιωξα αχρι θανατου δεσμευων και παραδιδουσ εισ φυλακασ ανδρασ τε και γυναικασ 5 ωσ και ο αρχιερευσ μαρτυρει μοι και παν το πρεσβυτεριον παρ ων και επιστολασ δεξαμενοσ προσ τουσ αδελφουσ εισ δαμασκον επορευομην αζων και τουσ εκεισε οντασ δεδεμενοουσ εισ ιερουσαλημ ινα τιμωρηθωσιν 6 εγενετο δε μοι πορευομενω και εγγιζοντι τη δαμασκω περι μεσημβριαν εξαιφνησ εκ του ουρανου περιαστραψαι φωσ ικανον περι εμε 7 επεσα τε εισ το εδαφοσ και ηκουσα φωνησ λεγουσησ μοι σαουλ σαουλ τι με διωκεισ 8 εγω δε απεκριθην τισ ει κυριε ειπεν τε προσ με εγω ειμι ιησουσ ο ναζωραιουσ ον συ διωκεισ 9 οι δε συν εμοι οντεσ το μεν φωσ εθεασαντο και εμφοβοι εγενοντο την δε φωνην ουκ ηκουσαν του λαλουντοσ μοι 10 ειπον δε τι ποιησω κυριε ο δε κυριουσ ειπεν προσ με αναστασ πορευου εισ δαμασκον κακει σοι λαληθησεται περι παντων ων τετακται σοι ποιησαι 11 ωσ δε ουκ ενεβλεπον απο τησ δοξησ του φωτοσ εκεινου χειραγωγουμενοσ υπο των συνοντων μοι ηλθον

εισ δαμασκον 12 ανανιασ δε τισ ανηρ ευσεβησ κατα τον νομον μαρτυρουμενοσ υπο παντων των κατοικουντων ιουδαιων 13 ελθων προσ με και επιστασ ειπεν μοι σαουλ αδελφε αναβλεψον καγω αυτη τη ωρα ανεβλεψα εισ αυτον 14 ο δε ειπεν ο θεοσ των πατερων ημων προεχειρισατο σε γνωναι το θελημα αυτου και ιδειν τον δικαιον και ακουσαι φωνην εκ του στοματοσ αυτου 15 οτι εση μαρτυσ αυτω προσ παντασ ανθρωπουσ ων εωρακασ και ηκουσασ 16 και νυν τι μελλεισ αναστασ βαπτισαι και απολουσαι τασ αμαρτιασ σου επικαλεσαμενοσ το ονομα του κυριου 17 εγενετο δε μοι υποστρεψαντι εισ ιερουσαλημ και προσευχομενου μοι εν τω ιερω γενεσθαι με εν εκστασει 18 και ιδειν αυτον λεγοντα μοι σπευσον και εξελθε εν ταχει εξ ιερουσαλημ διοτι ου παραδεξονται σου την μαρτυριαν περι εμου 19 καγω ειπον κυριε αυτοι επιστανται οτι εγω ημην φυλακιζων και δερων κατα τασ συναγωγασ τουσ πιστευοντασ επι σε 20 και οτε εξεχειτο το αιμα στεφανου του μαρτυροσ σου και αυτοσ ημην εφεστωσ και συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου φυλασσων τα ιματια των αναιρουντων αυτον 21 και ειπεν προσ με πορευου οτι εγω εισ εθνη μακραν εξαποστελω σε 22 ηκουον δε αυτου αχρι τουτου του λογου και επηραν την φωνην αυτων λεγοντεσ αιρε απο τησ γησ τον τοιουτον ου γαρ καθηκεν αυτον ζην 23 κραζοντων δε αυτων και ριπτουντων τα ιματια και κονιορτον βαλλοντων εισ τον αερα 24 εκελευσεν αυτον ο χιλιαρχοσ αγεσθαι εισ την παρεμβολην ειπων μαστιξιν ανεταζεσθαι αυτον ινα επιγνω δι ην αιτιαν ουτωσ επεφωνουν αυτω

25 ως δε προετεινεν αυτον τοις ιμασιν ειπεν προς τον εστωτα εκατονταρχον ο παυλος ει ανθρωπον ρωμαιον και ακατακριτον εξεστιν υμιν μαστιζειν 26 ακουσας δε ο εκατονταρχος προσελθων απηγγειλεν τω χιλιαρχω λεγων ορα τι μελλεις ποιειν ο γαρ ανθρωπος ουτος ρωμαιος εστιν 27 προσελθων δε ο χιλιαρχος ειπεν αυτω λεγε μοι ει συ ρωμαιος ει ο δε εφη ναι 28 απεκριθη τε ο χιλιαρχος εγω πολλου κεφαλαιου την πολιτειαν ταυτην εκτησαμην ο δε παυλος εφη εγω δε και γεγεννημαι 29 ευθεως ουν απεστησαν απ αυτου οι μελλοντες αυτον ανεταζειν και ο χιλιαρχος δε εφοβηθη επιγνους οτι ρωμαιος εστιν και οτι ην αυτον δεδεκωσ 30 τη δε επαυριον βουλομενος γνωναι το ασφαλεσ το τι κατηγορειται παρα των ιουδαιων ελυσεν αυτον απο των δεσμων και εκελευσεν ελθειν τους αρχιερεις και ολον το συνεδριον αυτων και καταγαγων τον παυλον εστησεν εις αυτους

23 ατενισας δε ο παυλος τω συνεδριω ειπεν ανδρες αδελφοι εγω παση συνειδησει αγαθη πεπολιτευμαι τω θεω αχρι ταυτησ της ημερας 2 ο δε αρχιερευς αναβιασ επεταξεν τοις παρεστωσιν αυτω τυπτειν αυτου το στομα 3 τοτε ο παυλος προς αυτον ειπεν τυπτειν σε μελλει ο θεος τοιχε κεκονιαμενε και συ καθη κρινων με κατα τον νομον και παρανομων κελυεις με τυπτεσθαι 4 οι δε παρεστωτες ειπον τον αρχιερεα του θεου λoidορεις 5 εφη τε ο παυλος ουκ ηδειν αδελφοι οτι εστιν αρχιερευς γεγραπται γαρ αρχοντα του λαου σου ουκ ερεις κακωσ 6 γνους δε ο παυλος οτι το εν μεροσ εστιν σαδδουκαιων το δε ετερον φαρισαιων εκραξεν εν τω συνεδριω ανδρες

αδελφοι εγω φαρισαιος ειμι υιοσ φαρισαιου περι ελπιδοσ και αναστασεωσ νεκρων εγω κρινομαι 7 τουτο δε αυτου λαλησαντοσ εγενετο στασισ των φαρισαιων και εσχισθη το πληθοσ 8 σαδδουκαιοι μεν γαρ λεγουσιν μη ειναι αναστασιν μηδε αγγελον μητε πνευμα φαρισαιοι δε ομολογουσιν τα αμφοτερα 9 εγενετο δε κραυγη μεγαλη και ανασταντες οι γραμματεισ του μερουσ των φαρισαιων διεμαχοντο λεγοντες ουδεν κακον ευρισκομεν εν τω ανθρωπω τουτω ει δε πνευμα ελαλησεν αυτω η αγγελοσ μη θεομαχωμεν 10 πολλησ δε γενομενησ στασεωσ ευλαβηθεισ ο χιλιαρχος μη διασπασθη ο παυλος υπ αυτων εκελευσεν το στρατευμα καταβηναι και αρπασαι αυτον εκ μεσου αυτων αγειν τε εις την παρεμβολην 11 τη δε επιουση νυκτι επιστας αυτω ο κυριοσ ειπεν θαρσει παυλε ωσ γαρ διεμαρτυρω τα περι εμου εις ιερουσαλημ ουτωσ σε δει και εις ρωμην μαρτυρησαι 12 γενομενησ δε ημερασ ποιησαντες τινεσ των ιουδαιων συστροφην ανεθεματισαν εαυτους λεγοντες μητε φαγειν μητε πειν εωσ ου αποκτεινωσιν τον παυλον 13 ησαν δε πλειουσ τεσσαρακοντα οι ταυτην την συνωμοσιαν πεποιηκοτες 14 οιτινεσ προσελθοντες τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροισ ειπον αναθεματι ανεθεματισαμεν εαυτους μηδενοσ γευσασθαι εωσ ου αποκτεινωμεν τον παυλον 15 νυν ουν υμεισ εμφανισατε τω χιλιαρχω συν τω συνεδριω οπωσ αυριον αυτον καταγαγη προς υμασ ωσ μελλοντασ διαγινωσκειν ακριβεστερον τα περι αυτου ημεισ δε προ του εγγισαι αυτον ετοιμοι εσμεν του ανελιν αυτον 16

ακουσας δε ο υιος της αδελφης παυλου το ενεδρον παραγενομενος και εισελθων εις την παρεμβολην απηγγειλεν τω παυλω 17 προσκαλεσαμενος δε ο παυλος ενα των εκατονταρχων εφη τον νεανιαν τουτον απαγαγε προς τον χιλιαρχον εχει γαρ τι απαγγειλαι αυτω 18 ο μεν ουν παραλαβων αυτον ηγαγεν προς τον χιλιαρχον και φησιν ο δεσμιος παυλος προσκαλεσαμενος με ηρωτησεν τουτον τον νεανιαν αγαγειν προς σε εχοντα τι λαλησαι σοι 19 επιλαβομενος δε της χειρος αυτου ο χιλιαρχος και αναχωρησας κατ ιδιαν επυνθανετο τι εστιν ο εχεις απαγγειλαι μοι 20 ειπεν δε οτι οι ιουδαιοι συνεθεντο του ερωτησαι σε οπως αυριον εις το συνεδριον καταγαγησ τον παυλον ως μελλοντα τι ακριβεστερον πυνθανεσθαι περι αυτου 21 συ ουν μη πεισθησ αυτοις ενεδρευουσιν γαρ αυτον εξ αυτων ανδρες πλειουσ τεσσαρακοντα οιτινες ανεθεματισαν εαυτους μητε φαγειν μητε πειν εως ου ανελωσιν αυτον και νυν ετοιμοι εισιν προσδεχομενοι την απο σου επαγγελιαν 22 ο μεν ουν χιλιαρχος απελυσεν τον νεανιαν παραγγειλας μηδενι εκλαλησαι οτι ταυτα ενεφανισας προς με 23 και προσκαλεσαμενος δυο τινας των εκατονταρχων ειπεν ετοιμασατε στρατιωτας διακοσιους οπως πορευθωσιν εως καισαρειας και ιππεις εβδομηκοντα και δεξιολαβους διακοσιους απο τριτης ωρας της νυκτος 24 κτηνη τε παραστησαι ινα επιβιβασαντες τον παυλον διασωσωσιν προς φιλικα τον ηγεμονα 25 γραψας επιστολην περιεχουσαν τον τυπον τουτον 26 κλαυδιος λυσιας τω κρατιστω ηγεμονι φιλικι

χαιρειν 27 τον ανδρα τουτον συλληφθεντα υπο των ιουδαιων και μελλοντα αναιρεισθαι υπο αυτων επιστας συν τω στρατευματι εξειλομην αυτον μαθων οτι ρωμαιοσ εστιν 28 βουλομενος δε γνωναι την αιτιαν δι ην ενεκαλουν αυτω κατηγογον αυτον εις το συνεδριον αυτων 29 ον ευρον εγκαλουμενον περι ζητηματων του νομου αυτων μηδεν αξιον θανατου η δεσμων εγκλημα εχοντα 30 μηνυθεισος δε μοι επιβουλησ εις τον ανδρα μελλειν εσεσθαι υπο των ιουδαιων εξαυτης επεμψα προς σε παραγγειλας και τοις κατηγοροις λεγειν τα προς αυτον επι σου ερρωσο 31 οι μεν ουν στρατιωται κατα το διατεταγμενον αυτοις αναλαβοντες τον παυλον ηγαγον δια της νυκτος εις την αντιπατριδα 32 τη δε επαυριον εασαντες τους ιππεις πορευεσθαι συν αυτω υπεστρεψαν εις την παρεμβολην 33 οιτινες εισελθοντες εις την καισαρειαν και αναδοντες την επιστολην τω ηγεμονι παρεστησαν και τον παυλον αυτω 34 αναγνους δε ο ηγεμων και επερωτησας εκ ποιας επαρχιασ εστιν και πυθομενος οτι απο κιλικιασ 35 διακουσομαι σου εφη οταν και οι κατηγοροι σου παραγενωνται εκελευσεν τε αυτον εν τω πραιτωριω ηρωδου φυλασσεσθαι

24 μετα δε πεντε ημερας κατεβη ο αρχιερευσ ανανιασ μετα των πρεσβυτερων και ρητοροσ τερτυλλου τινος οιτινες ενεφανισαν τω ηγεμονι κατα του παυλου 2 κληθεντοσ δε αυτου ηρξατο κατηγορειν ο τερτυλλοσ λεγων πολλησ ειρηνησ τυχανοντες δια σου και κατορθωματαυ γινομενων τω εθνει τουτω δια της σης προνοιασ 3 παντη τε και πανταχου αποδεχομεθα κρατιστε

φηλιξ μετα πασης ευχαριστιας 4 ινα δε μη επι πλειον σε εγκοπτω παρακαλω ακουσαι σε ημων συντομωσ τη ση επιεικεια 5 ευροντες γαρ τον ανδρα τουτον λοιμον και κινουντα σταςιν πασιν τοις ιουδαιοις τοις κατα την οικουμενην πρωτοστατην τε της των ναζωραιων αιρεσεωσ 6 οσ και το ιερον επειρασεν βεβηλωσαι ον και εκρατησαμεν 8 παρ ου δυνηση αυτος ανακρινας περι παντων τουτων επιγνωαι ων ημεις κατηγορουμεν αυτου 9 συνεπεθεντο δε και οι ιουδαιοι φασκοντες ταυτα ουτως εχειν 10 απεκριθη δε ο παυλος νευσαντος αυτω του ηγεμονοσ λεγειν εκ πολλων ετων οντα σε κριτην τω εθνει τουτω επισταμενοσ ευθυμοτερον τα περι εμαυτου απολογουμαι 11 δυναμενου σου γνωαι οτι ου πλειουσ εισιν μοι ημεραι δεκαδυο αφ ησ ανεβην προσκυνησων εν ιερουσαλημ 12 και ουτε εν τω ιερω ευρον με προσ τινα διαλεγομενον η επισυσταςιν ποιουντα οχλου ουτε εν ταισ συναγωγαισ ουτε κατα την πολιν 13 ουτε παραστησαι με δυνανται περι ων νυν κατηγορουσιν μου 14 ομολογω δε τουτο σοι οτι κατα την οδον ην λεγουσιν αιρεσιν ουτως λατρευω τω πατρω θεω πιστευων πασιν τοις κατα τον νομον και τοις προφηταισ γεγραμμενοισ 15 ελπιδα εχων εισ τον θεον ην και αυτοι ουτοι προσδεχονται ανασταςιν μελλειν εσεσθαι νεκρων δικαιων τε και αδικων 16 εν τουτω δε αυτοσ ασκω απροσκοπον συνειδησιν εχων προσ τον θεον και τουσ ανθρωπουσ δια παντοσ 17 δι ετων δε πλειωνων παρεγενομην ελεημοσυνασ ποιησων εισ το εθνοσ μου και προσφορασ 18 εν οισ ευρον με ηγνισμενον εν τω ιερω ου μετα οχλου ουδε

μετα θορυβου τινεσ απο της ασιασ ιουδαιοι 19 ουσ δει επι σου παρειναι και κατηγορειν ει τι εχοιεν προσ με 20 η αυτοι ουτοι ειπατωσαν τι ευρον εν εμοι αδικημα σταντοσ μου επι του συνεδριου 21 η περι μιασ ταυτησ φωνησ ησ εκραξα εστωσ εν αυτοις οτι περι αναστασεωσ νεκρων εγω κρινομαι σημερον υφ υμων 22 ακουσασ δε ταυτα ο φηλιξ ανεβαλετο αυτουσ ακριβεστερον ειδωσ τα περι της οδου ειπων οταν λυσιασ ο χλιαρχοσ καταβη διαγνωσομαι τα καθ υμασ 23 διαταξαμενοσ τε τω εκατονταρχη τηρεισθαι τον παυλον εχειν τε ανεσιν και μηδενα κωλυειν των ιδιων αυτου υπηρετειν η προσερχεσθαι αυτω 24 μετα δε ημερασ τινασ παραγενομενοσ ο φηλιξ συν δρουσιλλη τη γυναικι ουση ιουδαια μετεπεμψατο τον παυλον και ηκουσεν αυτου περι της εισ χριστον πιστεωσ 25 διαλεγομενου δε αυτου περι δικαιοσυνησ και εγκρατειασ και του κριματοσ του μελλοντοσ εσεσθαι εμφοβοσ γενομενοσ ο φηλιξ απεκριθη το νυν εχον πορευου καιρον δε μεταλαβων μετακαλεσομαι σε 26 αμα και ελπιζων οτι χρηματα δοθησεται αυτω υπο του παυλου οπωσ λυση αυτον διο και πυκνοτερον αυτον μεταπεμπομενοσ ωμιλει αυτω 27 διετιασ δε πληρωθεισησ ελαβεν διαδοχον ο φηλιξ πορκιον φηστον θελων τε χαριτασ καταθεσθαι τοις ιουδαιοις ο φηλιξ κατελιπεν τον παυλον δεδεμενον

25 φηστοσ ουν επιβασ τη επαρχια μετα τρεισ ημερασ ανεβη εισ ιεροσολυμα απο καισαρειασ 2 ενεφανισαν δε αυτω ο αρχιερευσ και οι πρωτοι των ιουδαιων κατα του παυλου και παρεκαλουν αυτον 3 αιτουμενοι χαριν κατ αυτου οπωσ

μεταπεμφηται αυτον εις ιερουσαλημ ενεδραν
ποιουντες ανελευν αυτον κατα την οδον 4
ο μεν ουν φηστος απεκριθη τηρεισθαι τον
παυλον εν καισαρεια εαυτον δε μελλειν εν ταχει
εκπορευεσθαι 5 οι ουν δυνατοι εν υμιν φησιν
συγκαταβαντες ει τι εστιν εν τω ανδρι τουτω
κατηγορειτωσαν αυτου 6 διατριψασ δε εν αυτοις
ημερας πλειους η δεκα καταβασ εις καισαρειαν
τη επαυριον καθισασ επι του βηματος εκελευσεν
τον παυλον αχθηναι 7 παραγενομενου δε αυτου
περιστησαν οι απο ιεροσολυμων καταβεβηκοτες
ιουδαιοι πολλα και βαρεα αιτιωματα φεροντες
κατα του παυλου α ουκ ισχυον αποδειξαι 8
απολογουμενου αυτου οτι ουτε εις τον νομον
των ιουδαιων ουτε εις το ιερον ουτε εις καισαρα
τι ημαρτον 9 ο φηστος δε τοις ιουδαιοις
θελων χαριν καταθεσθαι αποκριθεις τω παυλω
ειπεν θελεις εις ιεροσολυμα αναβασ εκει περι
τουτων κρινεσθαι επ εμου 10 ειπεν δε ο
παυλος επι του βηματος καισαρος εστωσ ειμι
ου με δει κρινεσθαι ιουδαιουσι ουδεν ηδικησα
ωσ και συ καλλιον επιγινωσκεις 11 ει μεν
γαρ αδικω και αξιον θανατου πεπραχα τι ου
παραιτουμαι το αποθανειν ει δε ουδεν εστιν
ων ουτοι κατηγορουσιν μου ουδεις με δυναται
αυτοις χαρισασθαι καισαρα επικαλουμαι 12 τοτε
ο φηστος συλλαλησασ μετα του συμβουλιου
απεκριθη καισαρα επικεκλησαι επι καισαρα
πορευση 13 ημερων δε διαγενομενων τινων
αгриππασ ο βασιλευσ και βερνικη κατηντησαν
εις καισαρειαν ασπασαμενοι τον φηστον 14 ωσ
δε πλειους ημερας διετριβεν εκει ο φηστος τω
βασιλει ανεθετο τα κατα τον παυλον λεγων

ανηρ τις εστιν καταλειμμενος υπο φηλικος
δεσμιος 15 περι ου γενομενου μου εις ιεροσολυμα
ενεφανισαν οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι των
ιουδαιων αιτουμενοι κατα αυτου δικην 16 προς
ουσι απεκριθην οτι ουκ εστιν εθος ρωμαιοις
χαριζεσθαι τινα ανθρωπον εις απωλειαν πριν
η ο κατηγορουμενος κατα προσωπον εχοι
τουσι κατηγορουσι τοπον τε απολογιασ λαβοι
περι του εγκληματος 17 συνελθοντων ουν
αυτων ενθαδε αναβολην μηδεμιαν ποιησαμενος
τη εξησ καθισασ επι του βηματος εκελευσα
αχθηναι τον ανδρα 18 περι ου σταθεντες
οι κατηγοροι ουδεμιαν αιτιαν επεφερον ων
υπενοουσι εγω 19 ζητηματα δε τινα περι της ιδιασ
δεισιδαιμονιασ ειχον προς αυτον και περι τινος
ιησου τεθνηκοτος ον εφασκεν ο παυλος ζην 20
απορουμενος δε εγω την περι τουτου ζητησιν
ελεγον ει βουλοιτο πορευεσθαι εις ιερουσαλημ
κακει κρινεσθαι περι τουτων 21 του δε παυλου
επικαλεσαμενου τηρηθηναι αυτον εις την του
σεβαστου διαγνωσιν εκελευσα τηρεισθαι αυτον
εωσ ου πεμφω αυτον προς καισαρα 22 αгриππασ
δε προς τον φηστον εφη εβουλομην και αυτος
του ανθρωπου ακουσαι ο δε αυριον φησιν ακουση
αυτου 23 τη ουν επαυριον ελθοντος του αгриππα
και της βερνικησ μετα πολλησ φαντασιασ και
εισελθοντων εις το ακροατηριον συν τε τοις
χιλιαρχοις και ανδρασιν τοις κατα εξοχην ουσιν
της πολεωσ και κελευσαντος του φηστου ηχθη ο
παυλος 24 και φησιν ο φηστος αгриππα βασιλευ
και παντες οι συμπαροντες ημιν ανδρες θεωρειτε
τουτον περι ου παν το πληθος των ιουδαιων
ενετυχον μοι εν τε ιεροσολυμοις και ενθαδε

επιβωωντες μη δειν ζην αυτον μηκετι 25 εγω δε καταλαβομενος μηδεν αξιον θανατου αυτον πεπραχεναι και αυτου δε τουτου επικαλεσαμενου τον σεβαστον εκρινα πεμπειν αυτον 26 περι ου ασφαλες τι γραψαι τω κυριω ουκ εχω διο προηγαγον αυτον εφ υμων και μαλιστα επι σου βασιλευ αγριππα οπως της ανακρισεως γενομενης σχω τι γραψαι 27 αλογον γαρ μοι δοκει πεμποντα δεσμιον μη και τας κατ αυτου αιτιας σημαναι

26 αγριππας δε προς τον παυλον εφη επιτρεπεται σοι υπερ σεαυτου λεγειν τοτε ο παυλος απελογειτο εκτεινας την χειρα 2 περι παντων ων εγκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ αγριππα ηγημαι εμαυτον μακαριον επι σου μελλων απολογεισθαι σημερον 3 μαλιστα γνωστην οντα σε παντων των κατα ιουδαιους ηθων τε και ζητηματων διο δεομαι σου μακροθυμωσ ακουσαι μου 4 την μεν ουν βιωσιν μου την εκ νεοτητος την απ αρχης γενομενην εν τω εθνει μου εν ιεροσολυμοις ισασιν παντες οι ιουδαιοι 5 προγινωσκοντες με ανωθεν εαν θελωσιν μαρτυρειν οτι κατα την ακριβεστατην αιρεσιν της ημετερας θρησκειας εξησα φαρισαιοσ 6 και νυν επ ελπιδι της προς τους πατερας επαγγελιασ γενομενης υπο του θεου εστηκα κρινομενος 7 εις ην το δωδεκαφυλον ημων εν εκτενεια νυκτα και ημεραν λατρευον ελπίζει κατανησαι περι ησ ελπιδος εγκαλουμαι βασιλευ αγριππα υπο ιουδαιων 8 τι απιστον κρινεται παρ υμιν ει ο θεοσ νεκρουσ εγειρει 9 εγω μεν ουν εδοξα εμαυτω προς το ονομα ιησου του ναζωραιου δειν πολλα εναντια πραξαι 10

ο και εποιησα εν ιεροσολυμοις και πολλουσ των αγιων εγω φυλακαισ κατεκλεισα την παρα των αρχιερων εξουσιαν λαβων αναιρουμενων τε αυτων κατηνεγκα ψηφον 11 και κατα πασασ τασ συναγωγασ πολλακισ τιμωρων αυτουσ ηναγκαζον βλασφημειν περισσωσ τε εμμαινομενοσ αυτοισ εδιωκον εωσ και εισ τασ εξω πολεισ 12 εν οισ και πορευομενοσ εισ την δαμασκον μετ εξουσιασ και επιτροπησ της παρα των αρχιερων 13 ημερασ μεσησ κατα την οδον ειδον βασιλευ ουρανοθεν υπερ την λαμπροτητα του ηλιου περιλαμψαν με φωσ και τουσ συν εμοι πορευομενουσ 14 παντων δε καταπεσοντων ημων εισ την γην ηκουσα φωνην λαλουσαν προς με και λεγουσαν τη εβραιδι διαλεκτω σαουλ σαουλ τι με διωκεισ σκληρον σοι προς κεντρα λακτιζειν 15 εγω δε ειπον τισ ει κυριε ο δε ειπεν εγω ειμι ιησουσ ον συ διωκεισ 16 αλλα αναστηθι και στηθι επι τουσ ποδασ σου εισ τουτο γαρ ωφθην σοι προχειρισασθαι σε υπηρετην και μαρτυρα ων τε ειδεσ ων τε οφθησομαι σοι 17 εξαιρουμενοσ σε εκ του λαου και των εθνων εισ ουσ εγω σε αποστελλω 18 ανοιξαι οφθαλμουσ αυτων του υποστρεψαι απο σκοτουσ εισ φωσ και της εξουσιασ του σατανα επι τον θεον του λαβειν αυτουσ αφεσιν αμαρτιων και κληρον εν τοισ ηγιασμενοισ πιστει τη εισ εμε 19 οθεν βασιλευ αγριππα ουκ εγενομην απειθησ τη ουρανω οπτασια 20 αλλα τοισ εν δαμασκω πρωτον και ιεροσολυμοισ εισ πασαν τε την χωραν της ιουδαιασ και τοισ εθνεσιν απαγγελων μετανοειν και επιστρεφειν επι τον θεον αξια της μετανοιασ εργα πρασσοντασ 21

ενεκα τουτων οι ιουδαιοι με συλλαβομενοι εν τω
ιερω επειρωντο διαχειρισασθαι 22 επικουριασ ουν
τυχων της παρα του θεου αχρι της ημερας ταυτης
εστηκα μαρτυρομενος μικρω τε και μεγαλω
ουδεν εκτος λεγων ων τε οι προφηται ελαλησαν
μελλοντων γινεσθαι και μωυσησ 23 ει παθητος ο
χριστος ει πρωτος εξ αναστασεωσ νεκρων φωσ
μελλει καταγγελλειν τω λαω και τοισ εθνεσιν
24 ταυτα δε αυτου απολογουμενου ο φηστος
μεγαλη τη φωνη εφη μαινη παυλε τα πολλα
σε γραμματα εις μανιαν περιτρεπει 25 ο δε ου
μαινομαι φησιν κρατιστε φηστε αλλα αληθειασ
και σωφροσυνησ ρηματα αποφθεγγομαι 26
επισταται γαρ περι τουτων ο βασιλευσ προσ
ον και παρρησιαζομενος λαλω λανθανειν γαρ
αυτον τι τουτων ου πειθομαι ουδεν ου γαρ εν
γωνια πεπραγμενον τουτο 27 πιστευεισ βασιλευ
αγριππα τοισ προφηταισ οιδα οτι πιστευεισ 28 ο
δε αγριππασ προσ τον παυλον εφη εν ολιγω με
πειθεισ χριστιανον γενεσθαι 29 ο δε παυλοσ ειπεν
ευξαιμην αν τω θεω και εν ολιγω και εν πολλω
ου μονον σε αλλα και παντασ τουσ ακουοντασ
μου σημερον γενεσθαι τοιουτουσ οποιοσ καγω
ειμι παρεκτος των δεσμων τουτων 30 και ταυτα
ειποντοσ αυτου ανεστη ο βασιλευσ και ο ηγεμων
η τε βερνικη και οι συγκαθημενοι αυτοισ 31
και αναχωρησαντεσ ελαλουν προσ αλληλουσ
λεγοντεσ οτι ουδεν θανατου αξιον η δεσμων
πρασσει ο ανθρωποσ ουτοσ 32 αγριππασ δε τω
φηστω εφη απολελυσθαι εδυνατο ο ανθρωποσ
ουτοσ ει μη επεκεκλητο καισαρα

27 ωσ δε εκριθη του αποπλειν ημασ εις
την ιταλιαν παρεδιδουν τον τε παυλον και

τινασ ετερουσ δεσμωτασ εκατονταρχη ονοματι
ιουλιω σπειρησ σεβαστησ 2 επιβαντεσ δε
πλοιω αδραμυττηνω μελλοντεσ πλειν τουσ κατα
την ασιαν τοπουσ ανηχθημεν οντοσ συν ημιν
αρισταρχου μακεδονοσ θεσσαλονικεωσ 3 τη τε
ετερα κατηχθημεν εις σιδωνα φιλανθρωπωσ
τε ο ιουλιωσ τω παυλω χρησαμενοσ επετρεψεν
προσ τουσ φιλουσ πορευθεντα επιμελειασ τυχειν
4 κακειθεν αναχθεντεσ υπεπλευσαμεν την
κυπρον δια το τουσ ανεμουσ ειναι εναντιουσ
5 το τε πελαγοσ το κατα την κιλικιαν και
παμφυλιαν διαπλευσαντεσ κατηλθομεν εις μυρα
τησ λυκιασ 6 κακει ευρων ο εκατονταρχοσ
πλοιον αλεξανδρινον πλεον εις την ιταλιαν
ενεβιβασεν ημασ εις αυτο 7 εν ικαναισ δε ημεραισ
βραδυπλοουντεσ και μολισ γενομενοι κατα
την κνιδον μη προσεωντοσ ημασ του ανεμου
υπεπλευσαμεν την κρητην κατα σαλμωνην 8
μολισ τε παραλεγομενοι αυτην ηλθομεν εις
τοπον τινα καλουμενον καλουσ λιμενασ ω
εγγυσ ην πολισ λασαια 9 ικανου δε χρονου
διαγενομενου και οντοσ ηδη επισφαλουσ
του πλοοσ δια το και την νηστειαν ηδη
παρεληλυθεναι παρηνει ο παυλοσ 10 λεγων
αυτοισ ανδρεσ θεωρω οτι μετα υβρεωσ και
πολλησ ζημιασ ου μονον του φορτιου και του
πλοιου αλλα και των ψυχων ημων μελλειν
εσεσθαι τον πλουν 11 ο δε εκατονταρχησ τω
κυβερνητη και τω ναυκληρω επειθετο μαλλον η
τοισ υπο του παυλου λεγομενοισ 12 ανευθετου
δε του λιμενοσ υπαρχοντοσ προσ παραχειμασιαν
οι πλειουσ εθεντο βουλην αναχθηναι κακειθεν
ει πωσ δυναιντο κατανησαντεσ εις φοινικα

παραχειμασαι λιμενα της κρητης βλεποντα κατα λιβα και κατα χωρον 13 υποπνευσαντος δε νοτου δοξαντες της προθεσεως κεκρατηκεναι αραντες ασσον παρελεγοντο την κρητην 14 μετ ου πολυ δε εβαλεν κατ αυτησ ανεμος τυφωνικος ο καλουμενος ευροκλυδων 15 συναρπασθεντος δε του πλοιου και μη δυναμενου αντοφθαλμειν τω ανεμω επιδοντες εφερομεθα 16 νησιον δε τι υποδραμοντες καλουμενον κλαυδην μολις ισχυσαμεν περικρατειο γενεσθαι της σκαφησ 17 ην αραντες βοηθειαισ εχρωντο υποζωννυντες το πλοιον φοβουμενοι τε μη εισ την συρτην εκπεσωσιν χαλασαντες το σκευος ουτως εφεροντο 18 σφοδρωσ δε χειμαζομενων ημων τη εξησ εκβολην εποιουντο 19 και τη τριτη αυτοχειρεσ την σκευην του πλοιου ερριψαμεν 20 μητε δε ηλιου μητε αστρων επιφαινοντων επι πλειονασ ημερασ χειμωνσοσ τε ουκ ολιγου επικειμενου λοιπον περιηρειτο πασα ελπισ του σωζεσθαι ημασ 21 πολλησ δε αστιασ υπαρχουσησ τοτε σταθεισ ο παυλοσ εν μεσω αυτων ειπεν εδει μεν ω ανδρεσ πειθαρχησαντασ μοι μη αναγεσθαι απο της κρητησ κερδησαι τε την υβριν ταυτην και την ζημιαν 22 και τα νυν παραινω υμασ ευθυμειν αποβολη γαρ ψυχησ ουδεμια εσται εξ υμων πλην του πλοιου 23 παρεστη γαρ μοι ταυτη τη νυκτι αγγελοσ του θεου ου ειμι ω και λατρευω 24 λεγων μη φοβου παυλε καισαρι σε δει παραστηναι και ιδου κεχαρισται σοι ο θεοσ παντασ τουσ πλεοντασ μετα σου 25 διο ευθυμειτε ανδρεσ πιστευω γαρ τω θεω οτι ουτως εσται καθ ον τροπον λελαληται μοι 26 εισ νησον δε τινα δει ημασ εκπεσειν 27 ωσ δε

τεσσαρεσκαιδεκατη νυξ εγενετο διαφορομενων ημων εν τω αδρια κατα μεσον της νυκτοσ υπενουουν οι ναυται προσαγειν τινα αυτοιοσ χωραν 28 και βολισαντες ευρον οργυιασ εικοσι βραχυ δε διαστησαντες και παλιν βολισαντες ευρον οργυιασ δεκαπεντε 29 φοβουμενοι τε μηπωσ εισ τραχεισ τοπουσ εκπεσωμεν εκ πρυμνησ ριψαντες αγκυρασ τεσσαρασ ηυχοντο ημεραν γενεσθαι 30 των δε ναυτων ζητουντων φυγειν εκ του πλοιου και χαλασαντων την σκαφην εισ την θαλασσαν προφασει ωσ εκ πρωρασ μελλοντων αγκυρασ εκτεινειν 31 ειπεν ο παυλοσ τω εκατονταρχη και τοιοσ στρατιωταισ εαν μη ουτοι μεινωσιν εν τω πλοιω υμεισ σωθηναι ου δυνασθε 32 τοτε οι στρατιωταισ απεκοψαν τα σχοινια της σκαφησ και εισαν αυτην εκπεσειν 33 αχρι δε ου ημελλεν ημερα γινεσθαι παρεκαλει ο παυλοσ απαντασ μεταλαβειν τροφησ λεγων τεσσαρεσκαιδεκατην σημερον ημεραν προσδοκωντες ασιτοι διατελειτε μηδεν προσλαβομενοι 34 διο παρακαλω υμασ προσλαβειν τροφησ τουτο γαρ προσ της υμετερασ σωτηριασ υπαρχει ουδενοσ γαρ υμων θριξ εκ της κεφαλησ πεσειται 35 ειπων δε ταυτα και λαβων αρτον ευχαριστησεν τω θεω ενωπιον παντων και κλασασ ηρξατο εσθειν 36 ευθυμοι δε γενομενοι παντεσ και αυτοι προσελαβοντο τροφησ 37 ημεν δε εν τω πλοιω αι πασαι ψυχαι διακοσiai εβδομηκοντα εξ 38 κορεσθεντεσ δε της τροφησ εκουφιζον το πλοιον εκβαλλομενοι τον σιτον εισ την θαλασσαν 39 οτε δε ημερα εγενετο την γην ουκ επεγινωσκον κολπον δε τινα κατενουουν εχοντα αιγιαλον εισ ον εβουλευσαντο ει δυνατον εξωσαι το πλοιον 40 και

τας αγκυρας περιελοντες ειων εις την θαλασσαν
αμα ανεντες τας ζευκτηριας των πηδαλιων και
επαραντες τον αρτεμονα τη πνευση κατειχον
εις τον αιγιαλον 41 περιπεσοντες δε εις
τοπον διθαλασσον επωκειλαν την ναυν και η
μεν πρωρα ερεισασα εμεινεν ασφαλευτος η δε
πρυμνα ελυετο υπο της βιας των κυματων 42
των δε στρατιωτων βουλη εγενετο ινα τους
δεσμωτας αποκτεινωσιν μη τις εκκολυμβησας
διαφυγη 43 ο δε εκατονταρχος βουλομενος
διασωσαι τον παυλον εκωλυσεν αυτους του
βουληματος εκελευσεν τε τους δυναμενους
κολυμβαν απορριψαντας πρωτους επι την γην
εξιεναι 44 και τους λοιπους ους μεν επι σανισιν
ους δε επι τινων των απο του πλοιου και ουτως
εγενετο παντας διασωθηναι επι την γην

28 και διασωθεντες τοτε επεγνωσαν οτι μελιτη
η νησος καλειται 2 οι δε βαρβαροι παρειχον ου
την τυχουσαν φιλανθρωπιαν ημιν αναψαντες
γαρ πυραν προσελαβοντο παντας ημας δια
τον υετον τον εφεστωτα και δια το ψυχος 3
συστρεψαντος δε του παυλου φρυγανων πληθος
και επιθεντος επι την πυραν εχιδνα εκ της
θερμης διεξελθουσα καθηψεν της χειρος αυτου 4
ως δε ειδον οι βαρβαροι κρεμαμενον το θηριον εκ
της χειρος αυτου ελεγον προς αλληλους παντως
φονευς εστιν ο ανθρωπος ουτος ον διασωθεντα
εκ της θαλασσης η δικη ζην ουκ ειασεν 5 ο μεν
ουν αποτιναξας το θηριον εις το πυρ επαθεν
ουδεν κακον 6 οι δε προσεδοκων αυτον μελλειν
πιμπρασθαι η καταπιπτειν αφνω νεκρον επι πολυ
δε αυτων προσδοκωντων και θεωρουντων μηδεν
ατοπον εις αυτον γινομενον μεταβαλλομενοι

ελεγον θεον αυτον εινα 7 εν δε τοις περι
τον τοπον εκεινον υπηρχεν χωρια τω πρωτω
της νησου ονοματι ποπλιω ος αναδεξαμενος
ημας τρεις ημερας φιλοφρονως εξενισεν 8
εγενετο δε τον πατερα του ποπλιου πυρετοις και
δυσεντερια συνεχομενον κατακεισθαι προσ ον ο
παυλος εισελθων και προσευξαμενος επιθεισ
τας χειρας αυτω ιασατο αυτον 9 τουτου ουν
γενομενου και οι λοιποι οι εχοντες ασθeneιας εν
τη νησω προσηρχοντο και εθεραπευοντο 10 οι και
πολλαις τιμαις ετιμησαν ημας και αναγομενοις
επεθεντο τα προς την χρεια 11 μετα δε τρεις
μηνας ηχθημεν εν πλοιω παρακεχειμακοτι εν τη
νησω αλεξανδρινω παρασημω διοσκουροις 12
και καταχθεντες εις συρακουσας επεμειναμεν
ημερας τρεις 13 οθεν περιελθοντες κατηνητησαμεν
εις ρηγιον και μετα μιαν ημεραν επιγενομενου
νοτου δευτεραιιοι ηλθομεν εις ποτιολους 14 ου
ευροντες αδελφους παρεκληθημεν επ αυτοις
επιμειναι ημερας επτα και ουτως εις την ρωμην
ηλθομεν 15 κακειθεν οι αδελφοι ακουσαντες
τα περι ημων εξηλθον εις απαντησιν ημιν αχρι
αππιου φορου και τριων ταβερνων ους ιδων ο
παυλος ευχαριστησας τω θεω ελαβεν θαρσος
16 οτε δε ηλθομεν εις ρωμην ο εκατονταρχος
παρεδωκεν τους δεσμιους τω στρατοπεδαρχη
τω δε παυλω επετραπη μενειν καθ εαυτον συν
τω φυλασσοντι αυτον στρατιωτη 17 εγενετο δε
μετα ημερας τρεις συγκαλεσασθαι τον παυλον
τους οντας των ιουδαιων πρωτους συνελθοντων
δε αυτων ελεγεν προς αυτους ανδρες αδελφοι
εγω ουδεν εναντιον ποιησας τω λαω η τοις
εθειςιν τοις πατρωοις δεσμιος εξ ιεροσολυμων

παρεδοθην εις τας χειρας των ρωμαιων 18
οιτινες ανακριναντες με εβουλοντο απολυσαι
δια το μηδεμιαν αιτιαν θανατου υπαρχειν εν εμοι
19 αντιλεγοντων δε των ιουδαιων ηναγκασθην
επικαλεσασθαι καισαρα ουχ ως του εθνους μου
εχων τι κατηγορησαι 20 δια ταυτην ουν την
αιτιαν παρεκαλεσα υμας ιδειν και προσλαλησαι
ενεκεν γαρ της ελπιδος του ισραηλ την αλυσιν
ταυτην περικειμαι 21 οι δε προς αυτον ειπον
ημεις ουτε γραμματα περι σου εδεξαμεθα απο της
ιουδαιας ουτε παραγενομενος τισ των αδελφων
απηγγειλεν η ελαλησεν τι περι σου πονηρον 22
αξιουμεν δε παρα σου ακουσαι α φρονεις περι
μεν γαρ της αιρεσεως ταυτης γνωστον εστιν ημιν
οτι πανταχου αντιλεγεται 23 ταξαμενοι δε αυτω
ημεραν ηκον προς αυτον εις την ξενιαν πλειονες
οις εξετιθετο διαμαρτυρομενος την βασιλειαν
του θεου πειθων τε αυτους τα περι του ιησου
απο τε του νομου μωυσεως και των προφητων
απο πρωι εως εσπερας 24 και οι μεν επειθοντο
τοις λεγομενοις οι δε ηπιστουν 25 ασυμφωνοι
δε οντες προς αλληλους απελυοντο ειποντος
του παυλου ρημα εν οτι καλωσ το πνευμα το
αγιον ελαλησεν δια ησαιου του προφητου προς
τους πατερας ημων 26 λεγον πορευθητι προς
τον λαον τουτον και ειπον ακοη ακουσετε και
ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου
μη ιδητε 27 επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου
τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους
οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν
τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη
καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι
αυτους 28 γνωστον ουν εστω υμιν οτι τοις

εθνεσιν απεσταλη το σωτηριον του θεου αυτοι
και ακουσσονται 29 και ταυτα αυτου ειποντος
απηλθον οι ιουδαιοι πολλην εχοντες εν εαυτοις
συζητησιν 30 εμεινεν δε ο παυλος διετιαν ολην
εν ιδιω μισθωματι και απεδεχετο παντας τους
εισπορευομενους προς αυτον 31 κηρυσσων την
βασιλειαν του θεου και διδασκων τα περι του
κυριου ιησου χριστου μετα πασης παρρησιας
ακωλυτως

Προς Ρωμαίους

1 παυλος δουλος ιησου χριστου κλητος αποστολος αφωρισμενος εις ευαγγελιον θεου
2 ο προεπηγγειλατο δια των προφητων αυτου εν γραφαις αγιαις **3** περι του υιου αυτου του γενομενου εκ σπερματος δαυιδ κατα σαρκα **4** του ορισθεντος υιου θεου εν δυναμει κατα πνευμα αγωγισυνης εξ αναστασεως νεκρων ιησου χριστου του κυριου ημων **5** δι ου ελαβομεν χαριν και αποστολην εις υπακοην πιστεωσ εν πασιν τοις εθνεσιν υπερ του ονοματος αυτου **6** εν οις εστε και υμεις κλητοι ιησου χριστου **7** πασιν τοις ουσιν εν ρωμη αγαπητοις θεου κλητοις αγιοις χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου **8** πρωτον μεν ευχαριστω τω θεω μου δια ιησου χριστου υπερ παντων υμων οτι η πιστις υμων καταγγελλεται εν ολω τω κοσμω **9** μαρτυς γαρ μου εστιν ο θεος ω λατρευω εν τω πνευματι μου εν τω ευαγγελιω του υιου αυτου ως αδιαλειπτως μνειαν υμων ποιουμεν **10** παντοτε επι των προσευχων μου δεομενος ει πως ηδη ποτε ευοδωθησομαι εν τω θεληματι του θεου ελθειν προς υμας **11** επιποθω γαρ ιδειν υμας ινα τι μεταδω χαρισμα υμιν πνευματικον εις το στηριχθηναι υμας **12** τουτου δε εστιν συμπαρακληθηναι εν υμιν δια της εν αλληλοις πιστεωσ υμων τε και εμου **13** ου θελω δε υμας αγνοειν αδελφοι οτι πολλακις προεθεμην ελθειν προς υμας και εκωλυθην αχρι του δευρο ινα τινα καρπον σχω και εν υμιν καθως και εν τοις λοιποις εθνεσιν **14** ελλησιν τε και βαρβαροις σοφοις τε και ανοητοις οφειλετησ ειμι **15** ουτως το κατ εμε προθυμον και υμιν τοις

εν ρωμη ευαγγελισασθαι **16** ου γαρ επαισχυνομαι το ευαγγελιον του χριστου δυναμις γαρ θεου εστιν εις σωτηριαν παντι τω πιστευοντι ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι **17** δικαιοσυνη γαρ θεου εν αυτω αποκαλυπτεται εκ πιστεωσ εις πιστιν καθως γεγραπται ο δε δικαιος εκ πιστεωσ ζησεται **18** αποκαλυπτεται γαρ οργη θεου απ ουρανου επι πασαν ασεβειαν και αδικιαν ανθρωπων των την αληθειαν εν αδικια κατεχοντων **19** διοτι το γνωστον του θεου φανερον εστιν εν αυτοις ο γαρ θεος αυτοις εφανερωσεν **20** τα γαρ αορατα αυτου απο κτισεωσ κοσμου τοις ποιημασιν νοουμενα καθοραται η τε αιδιος αυτου δυναμις και θειοτης εις το ινα αυτοις αναπολογητους (aiidios g126) **21** διοτι γνοντες τον θεον ουχ ως θεον εδοξασαν η ευχαριστησαν αλλ εματαιωθησαν εν τοις διαλογισμοις αυτων και εσκοτισθη η ασυνετος αυτων καρδια **22** φασκοντες ινα σοφοι εμωρανθησαν **23** και ηλλαξαν την δοξαν του αφθαρτου θεου εν ομοιωματι εικονοσ φθαρτου ανθρωπου και πετεινων και τετραποδων και ερπετων **24** διο και παρεδωκεν αυτοις ο θεος εν ταισ επιθυμιαις των καρδιων αυτων εις ακαθαρσιαν του ατιμαζεσθαι τα σωματα αυτων εν εαυτοις **25** οιτινες μετηλλαξαν την αληθειαν του θεου εν τω ψευδει και εσεβασθησαν και ελατρευσαν τη κτισει παρα τον κτισαντα οσ εστιν ευλογητος εις τουσ αιωνασ αμην (aiōn g165) **26** δια τουτου παρεδωκεν αυτοις ο θεος εις παθη ατιμιασ αι τε γαρ θηλειαι αυτων μετηλλαξαν την φυσικην χρησην εις την παρα φυσιν **27** ομοιωσ τε και οι αρρενεσ αφεντες την φυσικην χρησην της θηλειασ εξεκαυθησαν

εν τη ορεξει αυτων εισ αλληλους αρσενες εν αρσενσιν την ασχημοσυνην κατεργαζομενοι και την αντιμισθιαν ην εδει της πλανης αυτων εν εαυτοις απολαμβανοντες 28 και καθως ουκ εδοκιμασαν τον θεον εχειν εν επιγνωση παρεδωκεν αυτους ο θεος εισ αδοκιμον νουν ποιειν τα μη καθηκοντα 29 πεπληρωμενους παση αδικια πορνεια πονηρια πλεονεξια κακια μεστους φθονου φονου εριδος δολου κακοηθειας ψιθυριστας 30 καταλαλους θεοστυγεις υβριστας υπερηφανους αλαζονας εφευρετας κακων γονευσιν απειθεις 31 ασυνετους ασυνθετους αστοργους ασπονδους ανελημονας 32 οιτινες το δικαιομα του θεου επιγνοντες οτι οι τα τοιαυτα πρασσουντες αξιοι θανατου εισιν ου μονον αυτα ποιουσιν αλλα και συνευδοκουσιν τοις πρασσοουσιν

2διο αναπολογητος ει ω ανθρωπε πας ο κρινων εν ω γαρ κρινεις τον ετερον σεαυτον κατακρινεις τα γαρ αυτα πρασσεις ο κρινων 2 οίδαμεν δε οτι το κριμα του θεου εστιν κατα αληθειαν επι τους τα τοιαυτα πρασσοντας 3 λογιζη δε τουτο ω ανθρωπε ο κρινων τους τα τοιαυτα πρασσοντας και ποιων αυτα οτι συ εκφευξη το κριμα του θεου 4 η του πλουτου της χρηστοτητος αυτου και της ανοχησ και της μακροθυμιασ καταφρονεις αγνων οτι το χρηστον του θεου εισ μετανοιαν σε αγει 5 κατα δε την σκληροτητα σου και αμετανοητον καρδιαν θησαυριζεις σεαυτω οργην εν ημερα οργησ και αποκαλυψεωσ και δικαιοκρισιασ του θεου 6 οσ αποδωσει εκαστω κατα τα εργα αυτου 7 τοις μεν καθ υπομονην εργου αγαθου δοξαν και τιμην και αφθαρσιαν

ζητουσιν ζων αιωνιον (aiōnios g166) 8 τοις δε εξ εριθειας και απειθουσιν μεν τη αληθεια πειθομενοις δε τη αδικια θυμος και οργη 9 θλιψις και στενοχωρια επι πασαν ψυχην ανθρωπου του κατεργαζομενου το κακον ιουδαιου τε πρωτον και ελληνοσ 10 δοξα δε και τιμη και ειρηνη παντι τω εργαζομενω το αγαθον ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι 11 ου γαρ εστιν προσωποληψια παρα τω θεω 12 οσοι γαρ ανομωσ ημαρτον ανομωσ και απολουνται και οσοι εν νομω ημαρτον δια νομου κριθησονται 13 ου γαρ οι ακροαται του νομου δικαιοι παρα τω θεω αλλ οι ποιηται του νομου δικαιωθησονται 14 οταν γαρ εθνη τα μη νομον εχοντα φυσει τα του νομου ποιη ουτοι νομον μη εχοντες εαυτοις εισιν νομοσ 15 οιτινες ενδεικνυνται το εργον του νομου γραπτον εν ταισ καρδιαισ αυτων συμμαρτυρουσησ αυτων της συνειδησεωσ και μεταξυ αλληλων των λογισμων κατηγορουντων η και απολογουμενων 16 εν ημερα οτε κρινει ο θεοσ τα κρυπτα των ανθρωπων κατα το ευαγγελιον μου δια ιησου χριστου 17 ιδε συ ιουδαιοσ επονομαζη και επαναπαυη τω νομω και καυχασαι εν θεω 18 και γινωσκεισ το θελημα και δοκιμαζεισ τα διαφεροντα κατηχουμενοσ εκ του νομου 19 πεποιθασ τε σεαυτον οδηγον ειναι τυφλων φωσ των εν σκοτει 20 παιδευτην αφρωνων διδασκαλον νηπιων εχοντα την μορφωσιν της γνωσεωσ και της αληθειας εν τω νομω 21 ο ουν διδασκων ετερον σεαυτον ου διδασκεισ ο κηρυσσων μη κλεπτειν κλεπτεισ 22 ο λεγων μη μοιχευειν μοιχευεισ ο βδελυσσομενοσ τα ειδωλα ιεροσυλεισ 23 οσ εν νομω καυχασαι δια της

παραβασεωσ του νομου τον θεον ατιμαζεισ 24 το γαρ ονομα του θεου δι υμασ βλασφημειται εν τοισ εθνεσιν καθωσ γεγραπται 25 περιτομη μεν γαρ ωφελει εαν νομον πρασσησ εαν δε παραβατησ νομου ησ η περιτομη σου ακροβυστια γεγονεν 26 εαν ουν η ακροβυστια τα δικαιωματα του νομου φυλασση ουχι η ακροβυστια αυτου εισ περιτομην λογισθησεται 27 και κρινει η εκ φυσεωσ ακροβυστια τον νομον τελουσα σε τον δια γραμματοσ και περιτομησ παραβατην νομου 28 ου γαρ ο εν τω φανερω ιουδαιοσ εστιν ουδε η εν τω φανερω εν σαρκι περιτομη 29 αλλ ο εν τω κρυπτω ιουδαιοσ και περιτομη καρδιασ εν πνευματι ου γραμματι ου ο επαينوσ ουκ εξ ανθρωπων αλλ εκ του θεου

3 τι ουν το περισσον του ιουδαιου η τισ η ωφελεια της περιτομησ 2 πολυ κατα παντα τροπον πρωτον μεν γαρ οτι επιστευθησαν τα λογια του θεου 3 τι γαρ ει ηπιστησαν τινεσ μη η απιστια αυτων την πιστιν του θεου καταργησει 4 μη γενοιτο γινεσθω δε ο θεοσ αληθησ πασ δε ανθρωποσ ψευστησ καθωσ γεγραπται οπωσ αν δικαιωθησ εν τοισ λογοισ σου και νικησησ εν τω κρινεσθαι σε 5 ει δε η αδικια ημων θεου δικαιοσυνην συνιστησιν τι ερουμεν μη αδικοσ ο θεοσ ο επιφερων την οργην κατα ανθρωπον λεγω 6 μη γενοιτο επει πωσ κρινει ο θεοσ τον κοσμον 7 ει γαρ η αληθεια του θεου εν τω εμω ψευσματι επερισσευσεν εισ την δοξαν αυτου τι ετι καγω ωσ αμαρτωλοσ κρινομαι 8 και μη καθωσ βλασφημουμεθα και καθωσ φασιν τινεσ ημασ λεγειν οτι ποιησωμεν τα κακα ινα ελθη τα αγαθων τον κριμα ενδικον εστιν 9 τι ουν προεχομεθα

ου παντωσ προητιασαμεθα γαρ ιουδαιουσ τε και ελληνασ παντασ υφ αμαρτιαν ειναι 10 καθωσ γεγραπται οτι ουκ εστιν δικαιοσ ουδε εισ 11 ουκ εστιν ο συνιων ουκ εστιν ο εκζητων τον θεον 12 παντεσ εξεκλιναν αμα ηχρειωθησαν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα ουκ εστιν εωσ ενοσ 13 ταφοσ ανεωγμενοσ ο λαρυγξ αυτων ουκ εστιν ποιων εδολιουσαν ιοσ ασπιδων υπο τα χειλη αυτων 14 ων το στομα αρασ και πικριασ γεμει 15 οξεισ οι ποδεσ αυτων εκχεαι αιμα 16 συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταισ οδοισ αυτων 17 και οδον ειρηνησ ουκ εγνωσαν 18 ουκ εστιν φοβοσ θεου απεναντι των οφθαλμων αυτων 19 οιδαμεν δε οτι οσα ο νομοσ λεγει τοισ εν τω νομω λαλει ινα παν στομα φραγη και υποδικοσ γενηται πασ ο κοσμοσ τω θεω 20 διοτι εξ εργων νομου ου δικαιωθησεται πασα σαρξ ενωπιον αυτου δια γαρ νομου επιγνωσισ αμαρτιασ 21 νυνι δε χωρισ νομου δικαιοσυνη θεου πεφανερωται μαρτυρουμενη υπο του νομου και των προφητων 22 δικαιοσυνη δε θεου δια πιστεωσ ιησου χριστου εισ παντασ και επι παντασ τουσ πιστευοντασ ου γαρ εστιν διαστολη 23 παντεσ γαρ ημαρτον και υστερουνται της δοξησ του θεου 24 δικαιουμενοι δωρεαν τη αυτου χαριτι δια της απολυτρωσεωσ της εν χριστω ιησου 25 ον προεθετο ο θεοσ ιλαστηριον δια της πιστεωσ εν τω αυτου αιματι εισ ενδειξιν της δικαιοσυνησ αυτου δια την παρεσιν των προγεγονοτων αμαρτηματων 26 εν τη ανοχη του θεου προσ ενδειξιν της δικαιοσυνησ αυτου εν τω νυν καιρω εισ το ειναι αυτον δικαιον και δικαιουντα τον εκ πιστεωσ ιησου 27 που

ουν η καυχησις εξεκλεισθη δια ποιου νομου των εργαων ουχι αλλα δια νομου πιστεωσ 28 λογιζομεθα ουν πιστει δικαιοσθαι ανθρωπον χωρισ εργαων νομου 29 η ιουδαιων ο θεος μονον ουχι δε και εθνων ναι και εθνων 30 επειπερ εις ο θεος οσ δικαιωσει περιτομην εκ πιστεωσ και ακροβυστιαν δια της πιστεωσ 31 νομον ουν καταργουμεν δια της πιστεωσ μη γενοιτο αλλα νομον ιστωμεν

4τι ουν ερουμεν αβρααμ τον πατερα ημων ευρηκεναι κατα σαρκα 2 ει γαρ αβρααμ εξ εργαων εδικαιωθη εχει καυχημα αλλ ου προσ τον θεον 3 τι γαρ η γραφη λεγει επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην 4 τω δε εργαζομενω ο μισθος ου λογιζεται κατα χαριν αλλα κατα οφειλημα 5 τω δε μη εργαζομενω πιστευοντι δε επι τον δικαιουντα τον ασεβη λογιζεται η πιστις αυτου εις δικαιοσυνην 6 καθαπερ και δαυιδ λεγει τον μακαρισμον του ανθρωπου ω ο θεος λογιζεται δικαιοσυνην χωρισ εργαων 7 μακαριοι ων αφεθησαν αι ανομιαι και ων επεκαλυφθησαν αι αμαρτιαι 8 μακαρισ ανηρ ω ου μη λογισηται κυριος αμαρτιαν 9 ο μακαρισμος ουν ουτος επι την περιτομην η και επι την ακροβυστιαν λεγομεν γαρ οτι ελογισθη τω αβρααμ η πιστις εις δικαιοσυνην 10 πως ουν ελογισθη εν περιτομη οντι η εν ακροβυστια ουκ εν περιτομη αλλ εν ακροβυστια 11 και σημειον ελαβεν περιτομησ σφραγιδα της δικαιοσυνης της πιστεωσ της εν τη ακροβυστια εις το ειναι αυτον πατερα παντων των πιστευοντων δι ακροβυστιασ εις το λογισθηναι και αυτοισ την δικαιοσυνην 12 και πατερα περιτομησ τοισ ουκ εκ περιτομησ

μονον αλλα και τοισ στοιχουσιν τοισ ιχνεσιν της πιστεωσ της εν τη ακροβυστια του πατροσ ημων αβρααμ 13 ου γαρ δια νομου η επαγγελια τω αβρααμ η τω σπερματι αυτου το κληρονομον αυτον ειναι του κοσμου αλλα δια δικαιοσυνης πιστεωσ 14 ει γαρ οι εκ νομου κληρονομοι κεκενωται η πιστις και κατηρηγεται η επαγγελια 15 ο γαρ νομος οργην κατεργαζεται ου γαρ ουκ εστιν νομος ουδε παραβασις 16 δια τουτο εκ πιστεωσ ινα κατα χαριν εις το ειναι βεβαιαν την επαγγελιαν παντι τω σπερματι ου τω εκ του νομου μονον αλλα και τω εκ πιστεωσ αβρααμ οσ εστιν πατηρ παντων ημων 17 καθωσ γεγραπται οτι πατερα πολλων εθνων τεθεικα σε κατεναντι ου επιστευσεν θεου του ζωοποιουντος τουσ νεκρουσ και καλουντος τα μη οντα ωσ οντα 18 οσ παρ ελπιδα επ ελπιδι επιστευσεν εις το γενεσθαι αυτον πατερα πολλων εθνων κατα το ειρημενον ουτως εσται το σπερμα σου 19 και μη ασθηνησασ τη πιστει ου κατενοησεν το εαυτου σωμα ηδη νενεκρωμενον εκατονταετησ που υπαρχων και την νεκρωσιν της μητρασ σαρρασ 20 εις δε την επαγγελιαν του θεου ου διεκριθη τη απιστια αλλ ενεδυναμωθη τη πιστει δουσ δοξαν τω θεω 21 και πληροφορηθεισ οτι ο επηγγελται δυνατοσ εστιν και ποιησαι 22 διο και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην 23 ουκ εγραφη δε δι αυτον μονον οτι ελογισθη αυτω 24 αλλα και δι ημασ οισ μελλει λογιζεσθαι τοισ πιστευουσιν επι τον εγειραντα ιησουν τον κυριον ημων εκ νεκρων 25 οσ παρεδοθη δια τα παραπτωματα ημων και ηγερθη δια την δικαιοσιν ημων

5 δικαιοθηντες ουν εκ πιστεωσ ειρηνην εχομεν προς τον θεον δια του κυριου ημων ιησου χριστου **2** δι ου και την προσαγωγην εσχηκαμεν τη πιστει εισ την χαριν ταυτην εν η εστηκαμεν και καυχωμεθα επ ελπιδι της δοξης του θεου **3** ου μονον δε αλλα και καυχωμεθα εν ταισ θλιψεισιν ειδοτες οτι η θλιψις υπομονην κατεργαζεται **4** η δε υπομονη δοκιμην η δε δοκιμη ελπιδα **5** η δε ελπισ ου καταισχυνει οτι η αγαπη του θεου εκκεχυται εν ταισ καρδιαισ ημων δια πνευματος αγιου του δοθεντος ημιν **6** ετι γαρ χριστος οντων ημων ασθενων κατα καιρον υπερ ασεβων απεθανεν **7** μολις γαρ υπερ δικαιου τισ αποθανειται υπερ γαρ του αγαθου ταχα τισ και τολμα αποθανειν **8** συνιστησιν δε την εαυτου αγαπην εισ ημασ ο θεοσ οτι ετι αμαρτωλων οντων ημων χριστοσ υπερ ημων απεθανεν **9** πολλω ουν μαλλον δικαιοθηντες νυν εν τω αιματι αυτου σωθησομεθα δι αυτου απο της οργησ **10** ει γαρ εχθροι οντες κατηλλαγημεν τω θεω δια του θανατου του υιου αυτου πολλω μαλλον καταλλαγεντες σωθησομεθα εν τη ζωη αυτου **11** ου μονον δε αλλα και καυχωμενοι εν τω θεω δια του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου νυν την καταλλαγην ελαβομεν **12** δια τουτο ωσπερ δι ενοσ ανθρωπου η αμαρτια εισ τον κοσμον εισηλθεν και δια της αμαρτιασ ο θανατοσ και ουτωσ εισ παντασ ανθρωπουσ ο θανατοσ διηλθεν εφ ω παντεσ ημαρτον **13** αχρι γαρ νομου αμαρτια ην εν κοσμω αμαρτια δε ουκ ελλογειται μη οντοσ νομου **14** αλλ εβασιλευσεν ο θανατοσ απο αδαμ μεχρι μωυσεωσ και επι τουσ μη αμαρτησαντασ επι τω ομοιωματι της

παραβασεωσ αδαμ οσ εστιν τυποσ του μελλοντοσ **15** αλλ ουχ ωσ το παραπτωμα ουτωσ και το χαρισμα ει γαρ τω του ενοσ παραπτωματι οι πολλοι απεθανον πολλω μαλλον η χαρισ του θεου και η δωρεα εν χαριτι τη του ενοσ ανθρωπου ιησου χριστου εισ τουσ πολλουσ επερισσευσεν **16** και ουχ ωσ δι ενοσ αμαρτησαντοσ το δωρημα το μεν γαρ κριμα εξ ενοσ εισ κατακριμα το δε χαρισμα εκ πολλων παραπτωματον εισ δικαιομα **17** ει γαρ τω του ενοσ παραπτωματι ο θανατοσ εβασιλευσεν δια του ενοσ πολλω μαλλον οι την περισσειαν της χαριτοσ και της δωρεασ της δικαιοσυνησ λαμβανοντεσ εν ζωη βασιλευσουσιν δια του ενοσ ιησου χριστου **18** αρα ουν ωσ δι ενοσ παραπτωματοσ εισ παντασ ανθρωπουσ εισ κατακριμα ουτωσ και δι ενοσ δικαιοματοσ εισ παντασ ανθρωπουσ εισ δικαιοσιν ζωησ **19** ωσπερ γαρ δια της παρακοησ του ενοσ ανθρωπου αμαρτωλοι κατεσταθησαν οι πολλοι ουτωσ και δια της υπακοησ του ενοσ δικαιοι κατασταθησονται οι πολλοι **20** νομοσ δε παρεισηλθεν ινα πλεοναση το παραπτωμα ου δε επλεονασεν η αμαρτια υπερεπερισσευσεν η χαρισ **21** ινα ωσπερ εβασιλευσεν η αμαρτια εν τω θανατω ουτωσ και η χαρισ βασιλευση δια δικαιοσυνησ εισ ζων αιωνιον δια ιησου χριστου του κυριου ημων (aiōnios g166)

6 τι ουν ερουμεν επιμενομεν τη αμαρτια ινα η χαρισ πλεοναση **2** μη γενοιτο οιτινεσ απεθανομεν τη αμαρτια πωσ ετι ζησομεν εν αυτη **3** η αγνοειτε οτι οσοι εβαπτισθημεν εισ χριστον ιησουν εισ τον θανατον αυτου εβαπτισθημεν **4** συνεταφημεν ουν αυτω δια του βαπτισματοσ

εις τον θανατον ινα ωσπερ ηγερθη χριστος εκ νεκρων δια της δοξης του πατροσ ουτωσ και ημεισ εν καινοτητι ζωησ περιπατησωμεν 5 ει γαρ συμφυτοι γεγοναμεν τω ομοιωματι του θανατου αυτου αλλα και της αναστασεωσ εσομεθα 6 τουτο γινωσκοντες οτι ο παλαιος ημων ανθρωποσ συνεσταυρωθη ινα καταργηθη το σωμα της αμαρτιασ του μηκετι δουλευειν ημασ τη αμαρτια 7 ο γαρ αποθανων δεδικαιωται απο της αμαρτιασ 8 ει δε απεθανομεν συν χριστω πιστευομεν οτι και συζησομεν αυτω 9 ειδοτες οτι χριστοσ εγερθεισ εκ νεκρων ουκετι αποθνησκει θανατοσ αυτου ουκετι κυριευει 10 ο γαρ απεθανεν τη αμαρτια απεθανεν εφραπαξ ο δε ζη ζη τω θεω 11 ουτωσ και υμεισ λογιζεσθε εαυτουσ νεκρουσ μεν εινα τη αμαρτια ζωντασ δε τω θεω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων 12 μη ουν βασιλευετω η αμαρτια εν τω θνητω υμων σωματι εισ το υπακουειν αυτη εν ταισ επιθυμιαισ αυτου 13 μηδε παριστανετε τα μελη υμων οπλα αδικιασ τη αμαρτια αλλα παραστησατε εαυτουσ τω θεω ωσ εκ νεκρων ζωντασ και τα μελη υμων οπλα δικαιοσυνησ τω θεω 14 αμαρτια γαρ υμων ου κυριευσει ου γαρ εστε υπο νομον αλλ υπο χαριν 15 τι ουν αμαρτησομεν οτι ουκ εσμεν υπο νομον αλλ υπο χαριν μη γενοιτο 16 ουκ οιδατε οτι ω παριστανετε εαυτουσ δουλουσ εισ υπακοην δουλοι εστε ω υπακουετε ητοι αμαρτιασ εισ θανατον η υπακοησ εισ δικαιοσυνην 17 χαρισ δε τω θεω οτι ητε δουλοι της αμαρτιασ υπηκουσατε δε εκ καρδιασ εισ ον παρεδοθητε τυπον διδαχησ 18 ελευθερωθεντες δε απο της αμαρτιασ εδουλωθητε τη δικαιοσυνη 19 ανθρωπινον λεγω δια την ασθeneian της

σαρκοσ υμων ωσπερ γαρ παρεστησατε τα μελη υμων δουλα τη ακαθαρσια και τη ανομια εισ την ανομιαν ουτωσ νυν παραστησατε τα μελη υμων δουλα τη δικαιοσυνη εισ αγιασμον 20 οτε γαρ δουλοι ητε της αμαρτιασ ελευθεροι ητε τη δικαιοσυνη 21 τινα ουν καρπον ειχετε τοτε εφ οισ νυν επαισχυνεσθε το γαρ τελοσ εκεινων θανατοσ 22 νυνι δε ελευθερωθεντες απο της αμαρτιασ δουλωθεντες δε τω θεω εχετε τον καρπον υμων εισ αγιασμον το δε τελοσ ζωην αιωνιον (aiōnios g166) 23 τα γαρ οψωνια της αμαρτιασ θανατοσ το δε χαρισμα του θεου ζωη αιωνιοσ εν χριστω ιησου τω κυριω ημων (aiōnios g166)

7 η αγνοειτε αδελφοι γινωσκουσιν γαρ νομον λαλω οτι ο νομοσ κυριευει του ανθρωπου εφ οσον χρονον ζη 2 η γαρ υπανδροσ γυνη τω ζωντι ανδρι δεδεται νομω εαν δε αποθανη ο ανηρ κατηγορηται απο του νομου του ανδροσ 3 αρα ουν ζωντοσ του ανδροσ μοιχαλισ χρηματισει εαν γενηται ανδρι ετερω εαν δε αποθανη ο ανηρ ελευθερα εστιν απο του νομου του μη εινα αυτην μοιχαλιδα γενομενην ανδρι ετερω 4 ωστε αδελφοι μου και υμεισ εθανατωθητε τω νομω δια του σωματοσ του χριστου εισ το γενεσθαι υμασ ετερω τω εκ νεκρων εγερθεντι ινα καρποφορησωμεν τω θεω 5 οτε γαρ ημεν εν τη σαρκι τα παθηματα των αμαρτιων τα δια του νομου ενηργειτο εν τοισ μελεσι ημων εισ το καρποφορησαι τω θανατω 6 νυνι δε κατηγορηθημεν απο του νομου αποθανοντες εν ω κατειχομεθα ωστε δουλευειν ημασ εν καινοτητι πνευματοσ και ου παλαιοτητι γραμματοσ 7 τι ουν ερουμεν ο νομοσ αμαρτια μη γενοιτο

αλλα την αμαρτιαν ουκ εγνωσ ει μη δια νομου την τε γαρ επιθυμιαν ουκ ηδειν ει μη ο νομος ελεγεν ουκ επιθυμησησ 8 αφορμην δε λαβουσα η αμαρτια δια της εντολης κατειργασατο εν εμοι πασαν επιθυμιαν χωρισ γαρ νομου αμαρτια νεκρα 9 εγω δε εζων χωρισ νομου ποτε ελθουσης δε της εντολης η αμαρτια ανεζησεν εγω δε απεθανον 10 και ευρεθη μοι η εντολη η εις ζωνν αυτη εις θανατον 11 η γαρ αμαρτια αφορμην λαβουσα δια της εντολης εξηπατησεν με και δι αυτησ απεκτεινεν 12 ωστε ο μεν νομος αγιοσ και η εντολη αγια και δικαια και αγαθη 13 τουσ αγαθουσ εμοι γεγονεν θανατοσ μη γενοιτο αλλα η αμαρτια ινα φανη αμαρτια δια του αγαθου μοι κατεργαζομενη θανατον ινα γενηται καθ υπερβολην αμαρτωλοσ η αμαρτια δια της εντολης 14 οίδαμεν γαρ οτι ο νομοσ πνευματικοσ εστιν εγω δε σαρκικοσ ειμι πεπραμενοσ υπο την αμαρτιαν 15 ο γαρ κατεργαζομαι ου γινωσκω ου γαρ ο θελω τουτο πρασσω αλλ ο μισω τουτο ποιω 16 ει δε ο ου θελω τουτο ποιω συμφημι τω νομω οτι καλοσ 17 νυνι δε ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια 18 οίδα γαρ οτι ουκ οικει εν εμοι τουτ εστιν εν τη σαρκι μου αγαθον το γαρ θελειν παρακειται μοι το δε κατεργαζεσθαι το καλον ουκ ευρισκω 19 ου γαρ ο θελω ποιω αγαθον αλλ ο ου θελω κακον τουτο πρασσω 20 ει δε ο ου θελω εγω τουτο ποιω ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια 21 ευρισκω αρα τον νομον τω θελοντι εμοι ποιειν το καλον οτι εμοι το κακον παρακειται 22 συνηδομαι γαρ τω νομω του θεου κατα τον εσω ανθρωπον 23 βλεπω δε ετερον

νομον εν τοισ μελεσιν μου αντιστρατευομενον τω νομω του νοουσ μου και αιχμαλωτιζοντα με τω νομω της αμαρτιασ τω οντι εν τοισ μελεσιν μου 24 ταιλαιπωροσ εγω ανθρωποσ τισ με ρυσεται εκ του σωματοσ του θανατου τουτου 25 ευχαριστω τω θεω δια ιησου χριστου του κυριου ημων αρα ουν αυτοσ εγω τω μεν νοι δουλευω νομω θεου τη δε σαρκι νομω αμαρτιασ

8 ουδεν αρα νυν κατακριμα τοισ εν χριστω ιησου μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα 2 ο γαρ νομοσ του πνευματοσ της ζωησ εν χριστω ιησου ηλευθερωσεν με απο του νομου της αμαρτιασ και του θανατου 3 το γαρ αδυνατον του νομου εν ω ησθενει δια της σαρκουσ ο θεοσ τον εαυτου υιον πεμψασ εν ομοιωματι σαρκουσ αμαρτιασ και περι αμαρτιασ κατεκρινεν την αμαρτιαν εν τη σαρκι 4 ινα το δικαιομα του νομου πληρωθη εν ημιν τοισ μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα 5 οι γαρ κατα σαρκα οντεσ τα της σαρκουσ φρονουσιν οι δε κατα πνευμα τα του πνευματοσ 6 το γαρ φρονημα της σαρκουσ θανατοσ το δε φρονημα του πνευματοσ ζωη και ειρηνη 7 διοτι το φρονημα της σαρκουσ εχθρα εις θεον τω γαρ νομω του θεου ουκ υποτασσεται ουδε γαρ δυναται 8 οι δε εν σαρκι οντεσ θεω αρεσαι ου δυναται 9 υμεισ δε ουκ εστε εν σαρκι αλλ εν πνευματι επειρ πνευμα θεου οικει εν υμιν ει δε τισ πνευμα χριστου ουκ εχει ουτοσ ουκ εστιν αυτου 10 ει δε χριστοσ εν υμιν το μεν σωμα νεκρον δια αμαρτιαν το δε πνευμα ζωη δια δικαιοσυνην 11 ει δε το πνευμα του εγειραντοσ ιησουσ εκ νεκρων οικει εν υμιν ο εγειρασ τον χριστον

εκ νεκρων ζωοποιησει και τα θνητα σωματα υμων δια το ενοικουν αυτου πνευμα εν υμιν 12 αρα ουν αδελφοι οφειλεται εσμεν ου τη σαρκι του κατα σαρκα ζην 13 ει γαρ κατα σαρκα ζητε μελλετε αποθνησκειν ει δε πνευματι τας πραξεις του σωματος θανατουτε ζησεσθε 14 οσοι γαρ πνευματι θεου αγονται ουτοι εισιν υιοι θεου 15 ου γαρ ελαβετε πνευμα δουλειας παλιν εισ φοβον αλλ ελαβετε πνευμα υιοθεσιας εν ω κραζομεν αββα ο πατηρ 16 αυτο το πνευμα συμμαρτυρει τω πνευματι ημων οτι εσμεν τεκνα θεου 17 ει δε τεκνα και κληρονομοι κληρονομοι μεν θεου συγκληρονομοι δε χριστου ειπερ συμπασχομεν ινα και συνδοξασθωμεν 18 λογιζομαι γαρ οτι ουκ αξια τα παθηματα του νυν καιρου προς την μελλουσαν δοξαν αποκαλυφθηναι εισ ημας 19 η γαρ αποκαρδοκια της κτισεωσ την αποκαλυψιν των υιων του θεου απεκδεχεται 20 τη γαρ ματαιοτητι η κτισις υπεταγη ουχ εκουσα αλλα δια τον υποταξαντα επ ελπιδι 21 οτι και αυτη η κτισις ελευθερωθησεται απο της δουλειας της φθορας εισ την ελευθεριαν της δοξης των τεκνων του θεου 22 οιδαμεν γαρ οτι πασα η κτισις συστεναζει και συνωδινει αχρι του νυν 23 ου μονον δε αλλα και αυτοι την απαρχην του πνευματος εχοντες και ημεις αυτοι εν εαυτοις στεναζομεν υιοθεσιαν απεκδεχομενοι την απολυτρωσιν του σωματος ημων 24 τη γαρ ελπιδι εσωθημεν ελπισ δε βλεπομενη ουκ εστιν ελπισ ο γαρ βλεπει τις τι και ελπίζει 25 ει δε ο ου βλεπομεν ελπίζομεν δι υπομονησ απεκδεχομεθα 26 ωσαυτωσ δε και το πνευμα συναντιλαμβανεται ταισ ασθενειαισ ημων το γαρ τι προσευξομεθα καθο δει ουκ

οιδαμεν αλλ αυτο το πνευμα υπερεντυγχανει υπερ ημων στεναγμοισ αλαλητοισ 27 ο δε ερευνων τας καρδιασ οιδεν τι το φρονημα του πνευματος οτι κατα θεον εντυγχανει υπερ αγιων 28 οιδαμεν δε οτι τοισ αγαπωσιν τον θεον παντα συνεργει εισ αγαθον τοισ κατα προθεσιν κλητοισ ουσιν 29 οτι ουσ προεγνω και προωρισεν συμμορφουσ της εικονοσ του υιου αυτου εισ το ειναι αυτον πρωτοτοκον εν πολλοισ αδελφοισ 30 ουσ δε προωρισεν τουτουσ και εκαλεσεν και ουσ εκαλεσεν τουτουσ και εδικαιωσεν ουσ δε εδικαιωσεν τουτουσ και εδοξασεν 31 τι ουν ερουμεν προς ταυτα ει ο θεοσ υπερ ημων τις καθ ημων 32 οσ γε του ιδιου υιου ουκ εφεισατο αλλ υπερ ημων παντων παρεδωκεν αυτον πως ουχι και συν αυτω τα παντα ημιν χαρισεται 33 τις εγκαλεσει κατα εκλεκτων θεου θεοσ ο δικαιων 34 τις ο κατακρινων χριστοσ ο αποθανων μαλλον δε και εγερθεισ οσ και εστιν εν δεξια του θεου οσ και εντυγχανει υπερ ημων 35 τις ημασ χωρισει απο της αγαπησ του χριστου θλιψισ η στενοχωρια η διωγμοσ η λιμοσ η γυμνοτησ η κινδυνοσ η μαχαιρα 36 καθωσ γεγραπται οτι ενεκεν σου θανατουμεθα ολην την ημεραν ελογισθημεν ωσ προβατα σφαγησ 37 αλλ εν τουτοισ πασιν υπερνικωμεν δια του αγαπησαντοσ ημασ 38 πεπεισμαι γαρ οτι ουτε θανατοσ ουτε ζωη ουτε αγγελιοι ουτε αρχαι ουτε δυναμεισ ουτε ενεστωτα ουτε μελλοντα 39 ουτε υψωμα ουτε βαθοσ ουτε τις κτισις ετερα δυνησεται ημασ χωρισαι απο της αγαπησ του θεου της εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

9 αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι
συμμαρτυρουσησ μοι της συνειδησεωσ μου εν
πνευματι αγιω **2** οτι λυπη μοι εστιν μεγαλη και
αδιαλειπτος οδυνη τη καρδια μου **3** ευχομην
γαρ αυτοσ εγω αναθεμα ειναι απο του χριστου
υπερ των αδελφων μου των συγγενων μου κατα
σαρκα **4** οιτινεσ εισιν ισραηλιται ων η υιοθεσια
και η δοξα και αι διαθηκαι και η νομοθεσια και
η λατρεια και αι επαγγελιαι **5** ων οι πατερεσ και
εξ ων ο χριστοσ το κατα σαρκα ο ων επι παντων
θεοσ ευλογητοσ εισ τουσ αιωνασ αμην (aiōn g165)

6 ουχ οιον δε οτι εκπεπτωκεν ο λογοσ του θεου
ου γαρ παντεσ οι εξ ισραηλ ουτοι ισραηλ **7**
ουδ οτι εισιν σπερμα αβρααμ παντεσ τεκνα αλλ
εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα **8** τουτ εστιν
ου τα τεκνα της σαρκοσ ταυτα τεκνα του θεου
αλλα τα τεκνα της επαγγελιασ λογιζεται εισ
σπερμα **9** επαγγελιασ γαρ ο λογοσ ουτοσ κατα
τον καιρον τουτον ελευσομαι και εσται τη σαρρα
υιοσ **10** ου μονον δε αλλα και ρεβεκκα εξ ενοσ
κοιτην εχουσα ισαακ του πατροσ ημων **11** μηπω
γαρ γεννηθεντων μηδε πραξαντων τι αγαθον
η κακον ινα η κατ εκλογην προθεσισ του θεου
μενη ουκ εξ εργων αλλ εκ του καλουντοσ **12**
ερρηθη αυτη οτι ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι
13 καθωσ γεγραπται τον ιακωβ ηγαπησα τον
δε ησαυ εμισησα **14** τι ουν ερουμεν μη αδικια
παρα τω θεω μη γενοιτο **15** τω γαρ μωυση
λεγει ελεησω ον αν ελεω και οικτειρησω ον αν
οικτειρω **16** αρα ουν ου του θελοντοσ ουδε του
τρεχοντοσ αλλα του ελεουντοσ θεου **17** λεγει γαρ
η γραφη τω φαραω οτι εισ αυτο τουτο εξηγειρα
σε οπωσ ενδειξωμαι εν σοι την δυναμιν μου και

οπωσ διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη **18**
αρα ουν ον θελει ελεει ον δε θελει σκληρυνει **19**
ερεισ ουν μοι τι ετι μεμφεται τω γαρ βουληματα
αυτου τισ ανθεστηκεν **20** μενουγγε ω ανθρωπε
συ τισ ει ο ανταποκρινομενοσ τω θεω μη ερει το
πλασμα τω πλασαντι τι με εποιησασ ουτωσ **21**
η ουκ εχει εξουσιαν ο κεραμευσ του πηλου εκ
του αυτου φυραματοσ ποιησαι ο μεν εισ τιμην
σκευοσ ο δε εισ ατιμιαν **22** ει δε θελων ο θεοσ
ενδειξασθαι την οργην και γνωρισαι το δυνατον
αυτου ηνεγκεν εν πολλη μακροθυμια σκευη
οργησ κατηρτισμενα εισ απωλειαν **23** και ινα
γνωριση τον πλουτον της δοξησ αυτου επι σκευη
ελευοσ α προητοιμασεν εισ δοξαν **24** ουσ και
εκαλεσεν ημασ ου μονον εξ ιουδαιων αλλα και
εξ εθνων **25** ωσ και εν τω ωσηε λεγει καλεσω τον
ου λαον μου λαον μου και την ουκ ηγαπημενην
ηγαπημενην **26** και εσται εν τω τοπω ου ερρηθη
αυτοισ ου λαοσ μου υμεισ εκει κληθησονται
υιοι θεου ζωντοσ **27** ησαιασ δε κραζει υπερ του
ισραηλ εαν η ο αριθμοσ των υιων ισραηλ ωσ η
αμμοσ της θαλασσησ το καταλειμμα σωθησεται
28 λογον γαρ συντελων και συντεμων εν
δικαιοσυνη οτι λογον συντετμημενον ποιησει
κυριοσ επι της γησ **29** και καθωσ προειρηκεν
ησαιασ ει μη κυριοσ σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν
σπερμα ωσ σοδομα αν εγενηθημεν και ωσ
γομορρα αν ωμοιωθημεν **30** τι ουν ερουμεν οτι
εθνη τα μη διωκοντα δικαιοσυνην κατελαβεν
δικαιοσυνην δικαιοσυνην δε την εκ πιστεωσ **31**
ισραηλ δε διωκων νομον δικαιοσυνησ εισ νομον
δικαιοσυνησ ουκ εφθασεν **32** δια τι οτι ουκ εκ
πιστεωσ αλλ ωσ εξ εργων νομου προσεκοψαν γαρ

τω λιθω του προσκομματος 33 καθως γεγραπται ιδου τιθημι εν σιων λιθον προσκομματος και πετραν σκανδαλου και πασ ο πιστευων επ αυτου καταισχυνησεται

10 αδελφοι η μεν ευδοκια της εμης καρδιας και η δεησις η προς τον θεον υπερ του ισραηλ εστιν εισ σωτηριαν 2 μαρτυρω γαρ αυτοις οτι ζηλον θεου εχουσιν αλλ ου κατ επιγνωσιν 3 αγνοουντες γαρ την του θεου δικαιοσυνην και την ιδιαν δικαιοσυνην ζητουντες στησαι τη δικαιοσυνη του θεου ουχ υπεταγησαν 4 τελος γαρ νομου χριστος εισ δικαιοσυνην παντι τω πιστευοντι 5 μωυσης γαρ γραφει την δικαιοσυνην την εκ του νομου οτι ο ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοις 6 η δε εκ πιστεωσ δικαιοσυνη ουτως λεγει μη ειπησ εν τη καρδια σου τισ αναβησεται εισ τον ουρανον τουτ εστιν χριστον καταγαγειν 7 η τισ καταβησεται εισ την αβυσσον τουτ εστιν χριστον εκ νεκρων αναγαγειν (Abyssos g12) 8 αλλα τι λεγει εγγυσ σου το ρημα εστιν εν τω στοματι σου και εν τη καρδια σου τουτ εστιν το ρημα της πιστεωσ ο κηρυσσομεν 9 οτι εαν ομολογησεν εν τω στοματι σου κυριον ιησουν και πιστευσησ εν τη καρδια σου οτι ο θεος αυτον ηγειρεν εκ νεκρων σωθηση 10 καρδια γαρ πιστευεται εισ δικαιοσυνην στοματι δε ομολογεται εισ σωτηριαν 11 λεγει γαρ η γραφη πασ ο πιστευων επ αυτου ου καταισχυνησεται 12 ου γαρ εστιν διαστολη ιουδαιου τε και ελληνοσ ο γαρ αυτος κυριος παντων πλουτων εισ παντας τουσ επικαλουμενουσ αυτον 13 πασ γαρ οσ αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται 14 πωσ ουν επικαλεσονται εισ ον ουκ επιστευσαν πωσ δε πιστευσουσιν ου ουκ ηκουσαν πωσ δε ακουσουσιν

χωρισ κηρυσσοντοσ 15 πωσ δε κηρυξουσιν εαν μη αποσταλωσιν καθως γεγραπται ωσ ωραιοι οι ποδες των ευαγγελιζομενων ειρηνην των ευαγγελιζομενων τα αγαθα 16 αλλ ου παντες υπηκουσαν τω ευαγγελιω ησαιασ γαρ λεγει κυριε τισ επιστευσεν τη ακοη ημων 17 αρα η πιστις εξ ακοησ η δε ακοη δια ρηματοσ θεου 18 αλλα λεγω μη ουκ ηκουσαν μενουνγε εισ πασαν την γην εξηλθεν ο φθογγοσ αυτων και εισ τα περατα της οικουμενησ τα ρηματα αυτων 19 αλλα λεγω μη ουκ εγνω ισραηλ πρωτοσ μωυσησ λεγει εγω παραζηλωσω υμασ επ ουκ εθνει επι εθνει ασυνετω παροργιω υμασ 20 ησαιασ δε αποτολμα και λεγει ευρεθην τοισ εμε μη ζητουσιν εμφανησ εγενομην τοισ εμε μη επερωτωσιν 21 προς δε τον ισραηλ λεγει ολην την ημεραν εξεπετασα τασ χειρασ μου προς λαον απειθουντα και αντιλεγοντα

11 λεγω ουν μη απωσατο ο θεοσ τον λαον αυτου μη γενοιτο και γαρ εγω ισραηλιτησ ειμι εκ σπερματοσ αβρααμ φυλησ βενιαμιν 2 ουκ απωσατο ο θεοσ τον λαον αυτου ον προεγνω η ουκ οιδατε εν ηλια τι λεγει η γραφη ωσ εντυγχανει τω θεω κατα του ισραηλ λεγων 3 κυριε τουσ προφητασ σου απεκτειναν και τα θυσιαστηρια σου κατεσκαψαν καγω υπελειφθην μονοσ και ζητουσιν την ψυχην μου 4 αλλα τι λεγει αυτω ο χρηματισμοσ κατελιπον εμαυτω επτακισχιλιουσ ανδρασ οιτινεσ ουκ εκαμψαν γονυ τη βααλ 5 ουτως ουν και εν τω νυν καιρω λειμμα κατ εκλογην χαριτοσ γεγονεν 6 ει δε χαριτι ουκετι εξ εργων επει η χαρισ ουκετι γινεται χαρισ ει δε εξ εργων ουκετι εστιν

χαρις επει το εργον ουκετι εστιν εργον 7 τι ουν ο επιζητει ισραηλ τουτο ουκ επετυχεν η δε εκλογη επετυχεν οι δε λοιποι επωρωθησαν 8 καθωσ γεγραπται εδωκεν αυτοις ο θεος πνευμα κατανυξεωσ οφθαλμους του μη βλεπειν και ωτα του μη ακουειν εωσ της σημερον ημερας 9 και δαυιδ λεγει γενηθητω η τραπεζα αυτων εις παγιδα και εις θηραν και εις σκανδαλον και εις ανταποδομα αυτοις 10 σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυτων του μη βλεπειν και τον νωτον αυτων δια παντοσ συγκαμψον 11 λεγω ουν μη επταισαν ινα πεσωσιν μη γενοιτο αλλα τω αυτων παραπτωματι η σωτηρια τοις εθνεσιν εις το παραζηλωσαι αυτοουσ 12 ει δε το παραπτωμα αυτων πλουτοσ κοσμου και το ητηημα αυτων πλουτοσ εθνων ποσω μαλλον το πληρωμα αυτων 13 υμιν γαρ λεγω τοις εθνεσιν εφ οσον μεν ειμι εγω εθνων αποστολοσ την διακονιαν μου δοξαζω 14 ει πως παραζηλωσω μου την σαρκα και σωσω τινασ εξ αυτων 15 ει γαρ η αποβολη αυτων καταλλαγη κοσμου τισ η προσληψισ ει μη ζωη εκ νεκρων 16 ει δε η απαρχη αγια και το φυραμα και ει η ριζα αγια και οι κλαδοι 17 ει δε τινεσ των κλαδων εξεκλασθησαν συ δε αγριελαιοσ ων ενεκεντρισθησ εν αυτοις και συγκοινωνοσ της ριζησ και της πισοτητοσ της ελαιασ εγενου 18 μη κατακαυχω των κλαδων ει δε κατακαυχασαι ου συ την ριζαν βασταζεισ αλλ η ριζα σε 19 ερεισ ουν εξεκλασθησαν κλαδοι ινα εγω εγκεντρισθω 20 καλωσ τη απιστια εξεκλασθησαν συ δε τη πιστει εσθηκασ μη υψηλοφρονει αλλα φοβου 21 ει γαρ ο θεοσ των κατα φυσιν κλαδων ουκ εφεισατο μηπωσ ουδε σου φεισεται 22 ιδε ουν

χρηστοτητα και αποτομιαν θεου επι μεν τουσ πεσοντασ αποτομιαν επι δε σε χρηστοτητα εαν επιμεινησ τη χρηστοτητι επει και συ εκκοπησ 23 και εκεινοι δε εαν μη επιμεινωσιν τη απιστια εγκεντρισθησονται δυνατοσ γαρ ο θεοσ εστιν παλιν εγκεντρισαι αυτοουσ 24 ει γαρ συ εκ της κατα φυσιν εξεκοπησ αγριελαιου και παρα φυσιν ενεκεντρισθησ εις καλλιελαιον ποσω μαλλον ουτοι οι κατα φυσιν εγκεντρισθησονται τη ιδια ελαια 25 ου γαρ θελω υμασ αγνοειν αδελφοι το μυστηριον τουτο ινα μη ητε παρ εαυτοις φρονιμοι οτι πωρωσισ απο μερουσ τω ισραηλ γεγονεν αχρι ου το πληρωμα των εθνων εισελθη 26 και ουτωσ πασ ισραηλ σωθησεται καθωσ γεγραπται ηξει εκ σιων ο ρυομενοσ και αποστρεψει ασεβειασ απο ιακωβ 27 και αυτη αυτοις η παρ εμου διαθηκη οταν αφελωμαι τασ αμαρτιασ αυτων 28 κατα μεν το ευαγγελιον εχθροι δι υμασ κατα δε την εκλογην αγαπητοι δια τουσ πατερασ 29 αμεταμελητα γαρ τα χαρισματα και η κλησισ του θεου 30 ωσπερ γαρ και υμεισ ποτε ηπειθησατε τω θεω νυν δε ηληθητε τη τουτων απειθεια 31 ουτωσ και ουτοι νυν ηπειθησαν τω υμετερω ελεει ινα και αυτοι ελεηθωσιν 32 συνεκλεισεν γαρ ο θεοσ τουσ παντασ εις απειθειαν ινα τουσ παντασ ελεηση (eleēsē g1653) 33 ω βαθοσ πλουτου και σοφιασ και γνωσεωσ θεου ωσ ανεξερευνητα τα κριματα αυτου και ανεξιχνιαστοι αι οδοι αυτου 34 τισ γαρ εγνω νουν κυριου η τισ συμβουλοσ αυτου εγενετο 35 η τισ προεδωκεν αυτω και ανταποδοθησεται αυτω 36 οτι εξ αυτου και δι αυτου και εις αυτον τα παντα αυτω η δοξα εις τουσ αιωνασ αμην (aiōn g165)

12 παρακαλω ουν υμας αδελφοι δια των οικτιρμων του θεου παραστησαι τα σωματα υμων θυσιαν ζωσαν αγιαν ευαρεστον τω θεω την λογικην λατρειαν υμων **2** και μη συσχηματιζεσθαι τω αιωνι τουτω αλλα μεταμορφουσθαι τη ανακαινωσει του νοου υμων εις το δοκιμαζειν υμας τι το θελημα του θεου το αγαθον και ευαρεστον και τελειον (αιθη g165) **3** λεγω γαρ δια της χαριτος της δοθεισης μοι παντι τω οντι εν υμιν μη υπερφρονειν παρ ο δει φρονειν αλλα φρονειν εις το σωφρονειν εκαστω ωσ ο θεος εμερισεν μετρον πιστεωσ **4** καθαπερ γαρ εν ενι σωματι μελη πολλα εχομεν τα δε μελη παντα ου την αυτην εχει πραξιν **5** ουτωσ οι πολλοι εν σωμα εσμεν εν χριστω ο δε καθ εις αλληλων μελη **6** εχοντες δε χαρισματα κατα την χαριν την δοθεισαν ημιν διαφορα ειτε προφητειαν κατα την αναλογιαν της πιστεωσ **7** ειτε διακονιαν εν τη διακονια ειτε ο διδασκων εν τη διδασκαλια **8** ειτε ο παρακαλων εν τη παρακλησει ο μεταδιδουσ εν απλοτητι ο προισταμενοσ εν σπουδη ο ελεων εν ιλαροτητι **9** η αγαπη ανυποκριτοσ αποστυγοντες το πονηρον κολλωμενοι τω αγαθω **10** τη φιλαδελφια εις αλληλουσ φιλοστοργοι τη τιμη αλληλουσ προηγουμενοι **11** τη σπουδη μη οκνηροι τω πνευματι ζεοντες τω κυριω δουλευοντες **12** τη ελπιδι χαιροντες τη θλιψει υπομενοντες τη προσευχη προσκαρτεροντες **13** ταισ χρεiais των αγιων κοινωνουντες την φιλοξενιαν διωκοντες **14** ευλογειτε τουσ διωκοντασ υμασ ευλογειτε και μη καταρασθε **15** χαιρειν μετα χαιροντων και κλαιειν μετα κλαιοντων **16** το αυτο εις

αλληλουσ φρονουντες μη τα υψηλα φρονουντες αλλα τοισ ταπεινοισ συναπαγομενοι μη γινεσθε φρονιμοι παρ εαυτοισ **17** μηδενι κακον αντι κακου αποδιδοντες προνουουμενοι καλα ενωπιον παντων ανθρωπων **18** ει δυνατον το εξ υμων μετα παντων ανθρωπων ειρηνευοντες **19** μη εαυτουσ εκδικουντες αγαπητοι αλλα δοτε τοπον τη οργη γεγραπται γαρ εμοι εκδικησισ εγω ανταποδωσω λεγει κυριοσ **20** εαν ουν πεινα ο εχθροσ σου ψωμιζε αυτον εαν διψα ποτιζε αυτον τουτο γαρ ποιων ανθρακασ πυροσ σωρευσεισ επι την κεφαλην αυτου **21** μη νικω υπο του κακου αλλα νικα εν τω αγαθω το κακον

13 πασα ψυχη εξουσιαισ υπερεχουσαισ υποτασσεσθω ου γαρ εστιν εξουσια ει μη υπο θεου αι δε ουσαι εξουσαι υπο του θεου τεταγμεναι εισιν **2** ωστε ο αντιτασσομενοσ τη εξουσια τη του θεου διαταγη ανθεστηκεν οι δε ανθεστηκοτεσ εαυτοισ κριμα ληφονται **3** οι γαρ αρχοντες ουκ εισιν φοβοσ των αγαθων εργαων αλλα των κακων θελεισ δε μη φοβεισθαι την εξουσιαν το αγαθον ποιει και εξεισ επαινον εξ αυτησ **4** θεου γαρ διακονοσ εστιν σοι εις το αγαθον εαν δε το κακον ποιησ φοβου ου γαρ εικη την μαχαιραν φορει θεου γαρ διακονοσ εστιν εκδικοσ εις οργην τω το κακον πρασσοντι **5** διο αναγκη υποτασσεσθαι ου μονον δια την οργην αλλα και δια την συνειδησιν **6** δια τουτο γαρ και φοροουσ τελειτε λειτουργοι γαρ θεου εισιν εις αυτο τουτο προσκαρτεροντες **7** αποδοτε ουν πασιν τασ οφειλασ τω τον φορον τον φορον τω το τελοσ το τελοσ τω τον φορον τον φορον τω την τιμην την τιμην **8** μηδενι

μηδεν οφειλετε ει μη το αγαπαν αλληλους ο
γαρ αγαπων τον ετερον νομον πεπληρωκεν 9 το
γαρ ου μοιχευσεις ου φονευσεις ου κλεψεις ουκ
επιθυμσεις και ει τισ ετερα εντολη εν τούτω τω
λογω ανακεφαλαιουται εν τω αγαπησεις τον
πλησιον σου ως σεαυτον 10 η αγαπη τω πλησιον
κακον ουκ εργαζεται πληρωμα ουν νομου η
αγαπη 11 και τουτο ειδοτες τον καιρον οτι ωρα
ημας ηδη εξ υπνου εγερθηται νυν γαρ εγγυτερον
ημων η σωτηρια η οτε επιστευσαμεν 12 η νυξ
προεκοψεν η δε ημερα ηγγικεν αποθωμεθα
ουν τα εργα του σκοτους και ενδυσωμεθα τα
οπλα του φωτος 13 ως εν ημερα ευσημονως
περιπατησωμεν μη κωμοισ και μεθαισ μη
κοιταισ και ασελγειαισ μη εριδι και ζηλω 14 αλλ
ενδυσασθε τον κυριον ιησουν χριστον και της
σαρκος προνοιαν μη ποιεισθε εις επιθυμιασ

14 τον δε ασθενουντα τη πιστει
προσλαμβανεσθε μη εις διακρισεις διαλογισμων
2 οσ μεν πιστευει φαγειν παντα ο δε ασθενων
λαχανα εσθιει 3 ο εσθιων τον μη εσθιοντα μη
εξουθενειτω και ο μη εσθιων τον εσθιοντα μη
κρινετω ο θεοσ γαρ αυτον προσελαβετο 4 συ τισ
ει ο κρινων αλλοτριον οικετην τω ιδιω κυριω
στηκει η πιπτει σταθησεται δε δυνατοσ γαρ εστιν
ο θεοσ στησαι αυτον 5 οσ μεν κρινει ημεραν
παρ ημεραν οσ δε κρινει πασαν ημεραν εκαστοσ
εν τω ιδιω νοι πληροφορεισθω 6 ο φρονων
την ημεραν κυριω φρονει και ο μη φρονων
την ημεραν κυριω ου φρονει και ο εσθιων
κυριω εσθιει ευχαριστηει γαρ τω θεω και ο μη
εσθιων κυριω ουκ εσθιει και ευχαριστηει τω θεω
7 ουδεις γαρ ημων εαυτω ζη και ουδεις εαυτω

αποθνησκει 8 εαν τε γαρ ζωμεν τω κυριω ζωμεν
εαν τε αποθνησκωμεν τω κυριω αποθνησκομεν
εαν τε ουν ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν του
κυριου εσμεν 9 εις τουτο γαρ χριστοσ και
απεθανεν και ανεστη και εζησεν ινα και νεκρων
και ζωντων κυριευση 10 συ δε τι κρινεισ τον
αδελφον σου η και συ τι εξουθενεισ τον αδελφον
σου παντες γαρ παραστησομεθα τω βηματι του
χριστου 11 γεγραπται γαρ ζω εγω λεγει κυριοσ
οτι εμοι καμψει παν γονυ και πασα γλωσσα
εξομολογησεται τω θεω 12 αρα ουν εκαστοσ
ημων περι εαυτου λογον δωσει τω θεω 13 μηκετι
ουν αλληλουσ κρινωμεν αλλα τουτο κρινατε
μαλλον το μη τιθεναι προσκομμα τω αδελφω η
σκανδαλον 14 οίδα και πεπεισμαι εν κυριω ιησου
οτι ουδεν κοινον δι αυτου ει μη τω λογιζομενω
τι κοινον ειναι εκεινω κοινον 15 ει δε δια βρωμα
ο αδελφοσ σου λυπειται ουκετι κατα αγαπην
περιπατεισ μη τω βρωματι σου εκεινον απολλυε
υπερ ου χριστοσ απεθανεν 16 μη βλασφημεισθω
ουν υμων το αγαθον 17 ου γαρ εστιν η βασιλεια
του θεου βρωσισ και ποσισ αλλα δικαιοσυνη και
ειρηνη και χαρα εν πνευματι αγιω 18 ο γαρ εν
τουτοισ δουλευων τω χριστω ευαρεστοσ τω θεω
και δοκιμοσ τοισ ανθρωποισ 19 αρα ουν τα της
ειρηνησ διωκωμεν και τα της οικοδομησ της εις
αλληλουσ 20 μη ενεκεν βρωματοσ καταλυε το
εργον του θεου παντα μεν καθαρα αλλα κακον
τω ανθρωπω τω δια προσκομματοσ εσθιοντι 21
καλον το μη φαγειν κρεα μηδε πειν οινον μηδε
εν ω ο αδελφοσ σου προσκοπτει η σκανδαλιζεται
η ασθενει 22 συ πιστιν εχεισ κατα σεαυτον εχε
ενωπιον του θεου μακαριοσ ο μη κρινων εαυτον

εν ω δοκιμαζει 23 ο δε διακρινομενος εαν φαγη κατακεκριται οτι ουκ εκ πιστεωσ παν δε ο ουκ εκ πιστεωσ αμαρτια εστιν

15 οφειλομεν δε ημεις οι δυνατοι τα ασθηνηματα των αδυνατων βασταζειν και μη εαυτοις αρεσκειν 2 εκαστος ημων τω πλησιον αρεσκετω εισ το αγαθον προσ οικοδομην 3 και γαρ ο χριστος ουχ εαυτω ηρεσεν αλλα καθωσ γεγραπται οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσον επ εμε 4 οσα γαρ προεγραφη εισ την ημετεραν διδασκαλιαν προεγραφη ινα δια της υπομονησ και δια της παρακλησεωσ των γραφων την ελπιδα εχωμεν 5 ο δε θεοσ της υπομονησ και της παρακλησεωσ δωη υμιν το αυτο φρονειν εν αλληλοισ κατα χριστον ιησουν 6 ινα ομοθυμαδον εν ενι στοματι δοξαζητε τον θεον και πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου 7 διο προσλαμβανεσθε αλληλουσ καθωσ και ο χριστοσ προσελαβετο υμασ εισ δοξαν θεου 8 λεγω δε χριστον ιησουν διακονον γεγενησθαι περιτομησ υπερ αληθειασ θεου εισ το βεβαιωσαι τασ επαγγελιασ των πατερων 9 τα δε εθνη υπερ ελεουσ δοξασαι τον θεον καθωσ γεγραπται δια τουτου εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν και τω ονοματι σου ψαλω 10 και παλιν λεγει ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου 11 και παλιν αινειτε τον κυριον παντα τα εθνη και επαινεσατε αυτον παντεσ οι λαοι 12 και παλιν ησασαι λεγει εσται η ριζα του ιεσσαι και ο ανισταμενοσ αρχειν εθνων επ αυτω εθνη ελπιουσιν 13 ο δε θεοσ της ελπιδοσ πληρωσαι υμασ πασησ χαρασ και ειρηνησ εν τω πιστευειν εισ το περισσευειν υμασ εν τη ελπιδι εν δυναμει πνευματοσ αγιου 14 πεπεισμαι δε

αδελφοι μου και αυτοσ εγω περι υμων οτι και αυτοι μεστοι εστε αγαθωσυνησ πεπληρωμενοι πασησ γνωσεωσ δυναμενοι και αλλουσ νουθετειν 15 τολμηροτερον δε εγραψα υμιν αδελφοι απο μερουσ ωσ επαναμιμησκων υμασ δια την χαριν την δοθεισαν μοι υπο του θεου 16 εισ το ειναι με λειτουργον ιησου χριστου εισ τα εθνη ιερουργοντα το ευαγγελιον του θεου ινα γενηται η προσφορα των εθνων ευπροσδεκτοσ ηγιασμενη εν πνευματι αγιω 17 εχω ουν καυχησιν εν χριστω ιησου τα προσ τον θεον 18 ου γαρ τολμησω λαλειν τι ων ου κατειργασατο χριστοσ δι εμου εισ υπακοην εθνων λογω και εργω 19 εν δυναμει σημειων και τερατων εν δυναμει πνευματοσ θεου ωστε με απο ιερουσαλημ και κυκλω μεχρι του ιλλυρικου πεπληρωκεναι το ευαγγελιον του χριστου 20 ουτωσ δε φιλοτιμουμενον ευαγγελιζεσθαι ουχ οπου ωνομασθη χριστοσ ινα μη επ αλλοτριον θεμελιον οικοδομω 21 αλλα καθωσ γεγραπται οισ ουκ ανηγγελη περι αυτου οψονται και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσιν 22 διο και ενεκοπτομην τα πολλα του ελθειν προσ υμασ 23 νυνι δε μηκετι τοπον εχων εν τοισ κλιμασιν τουτοισ επιποθιαν δε εχων του ελθειν προσ υμασ απο πολλων ετων 24 ωσ εαν πορευωμαι εισ την σπανιαν ελευσομαι προσ υμασ ελπίζω γαρ διαπορευομενοσ θεασασθαι υμασ και υφ υμων προπεμφθηναι εκει εαν υμων πρωτον απο μερουσ εμπλησθω 25 νυνι δε πορευομαι εισ ιερουσαλημ διακονων τοισ αγιοισ 26 ευδοκησαν γαρ μακεδονια και αχαια κοινωιαν τινα ποιησασθαι εισ τουσ πτωχοус των αγιων των εν ιερουσαλημ 27 ευδοκησαν γαρ και

οφειλεται αυτων εισιν ει γαρ τοις πνευματικοις αυτων εκοινωνησαν τα εθνη οφειλουσιν και εν τοις σαρκικοις λειτουργησαι αυτοις 28 τουτου ουν επιτελεσασ και σφραγισαμενος αυτοις τον καρπον τουτον απελευσομαι δι υμων εισ την σπανιαν 29 οίδα δε οτι ερχομενος προς υμας εν πληρωματι ευλογιας του ευαγγελιου του χριστου ελευσομαι 30 παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του κυριου ημων ιησου χριστου και δια της αγαπης του πνευματος συναγωνισασθαι μοι εν ταις προσευχαις υπερ εμου προς τον θεον 31 ινα ρυσθω απο των απειθουντων εν τη ιουδαια και ινα η διακονια μου η εισ ιερουσαλημ ευπροσδεκτος γενηται τοις αγιοις 32 ινα εν χαρα ελθω προς υμας δια θεληματος θεου και συναναπαυσωμαι υμιν 33 ο δε θεος της ειρηνης μετα παντων υμων αμην

16 συνιστημι δε υμιν φοιβην την αδελφην ημων ουσαν διακονον της εκκλησιας της εν κεγχρεαις 2 ινα αυτην προσδεξησθε εν κυριω αξιως των αγιων και παραστητε αυτη εν ω αν υμων χρηζη πραγματι και γαρ αυτη προστατις πολλων εγενηθη και αυτου εμου 3 ασπασασθε πρισκαν και ακυλαν τους συνεργους μου εν χριστω ιησου 4 οιτινες υπερ της ψυχης μου τον εαυτων τραχηλον υπεθηκαν οιοσ οκ εγω μονος ευχαριστω αλλα και πασαι αι εκκλησαι των εθνων 5 και την κατ οικον αυτων εκκλησιαν ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου ος εστιν απαρχη της αχαιας εισ χριστον 6 ασπασασθε μαριαμ ητις πολλα εκοπιασεν εισ ημας 7 ασπασασθε ανδρονικον και ιουνιαν τους συγγενεις μου και συναιχμαλωτους μου

οιτινες εισιν επισημοι εν τοις αποστολοις οι και προ εμου γεγονασιν εν χριστω 8 ασπασασθε αμπλιαν τον αγαπητον μου εν κυριω 9 ασπασασθε ουρβανον τον συνεργον ημων εν χριστω και σταχυν τον αγαπητον μου 10 ασπασασθε απελλην τον δοκιμον εν χριστω ασπασασθε τους εκ των αριστοβουλου 11 ασπασασθε ηρωδιωνα τον συγγενη μου ασπασασθε τους εκ των ναρκισσου τους οντας εν κυριω 12 ασπασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαν τας κοπιωσας εν κυριω ασπασασθε περσιδα την αγαπητην ητις πολλα εκοπιασεν εν κυριω 13 ασπασασθε ρουφον τον εκλεκτον εν κυριω και την μητερα αυτου και εμου 14 ασπασασθε ασυγκριτον φλεγοντα ερμαν πατροβαν ερμην και τους συν αυτοις αδελφους 15 ασπασασθε φιλολογον και ιουλιαν νηρεα και την αδελφην αυτου και ολυμπαν και τους συν αυτοις παντας αγιους 16 ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω ασπαζονται υμας αι εκκλησαι του χριστου 17 παρακαλω δε υμας αδελφοι σκοπειν τους τας διχοστασιας και τα σκανδαλα παρα την διδαχην ην υμεις εμαθετε ποιουντας και εκκλινατε απ αυτων 18 οι γαρ τοιοιτοι τω κυριω ημων ιησου χριστω ου δουλευουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια και δια της χρηστολογιας και ευλογιας εξαπατωσιν τας καρδιας των ακακων 19 η γαρ υμων υπακοη εισ παντας αφικετο χαιρω ουν το εφ υμιν θελω δε υμας σοφους μεν ειναι εισ το αγαθον ακεραιους δε εισ το κακον 20 ο δε θεος της ειρηνης συντριψει τον σαταναν υπο τους ποδας υμων εν ταχει η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων 21 ασπαζονται υμας τιμοθεος ο συνεργος

μου και λουκιος και ιαπων και σωσιπατροσ οι
συγγενεισ μου 22 ασπαζομαι υμασ εγω τερτιοσ ο
γραψασ την επιστολην εν κυριω 23 ασπαζεται
υμασ γαιοσ ο ξενοσ μου και τησ εκκλησιασ
ολησ ασπαζεται υμασ εραστοσ ο οικονομοσ τησ
πολεωσ και κουαρτοσ ο αδελφοσ 24 η χαρισ του
κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων
αμην 25 τω δε δυναμενω υμασ στηριξαι κατα το
ευαγγελιον μου και το κηρυγμα ιησου χριστου
κατα αποκαλυψιν μυστηριου χρονοισ αιωνιοισ
σεσιγημενου (aiōnios g166) 26 φανερωθεντοσ δε νυν
δια τε γραφων προφητικων κατ επιταγην του
αιωνιου θεου εισ υπακοην πιστεωσ εισ παντα τα
εθνη γνωρισθεντοσ (aiōnios g166) 27 μονω σοφω
θεω δια ιησου χριστου ω η δοξα εισ τουσ αιωνασ
αμην (aiōn g165)

Προς Κορινθίους Α΄

1 παυλος κλητος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και σωσθενησ ο αδελφος **2** τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω ηγιασμενοις εν χριστω ιησου κλητοις αγιοις συν πασιν τοις επικαλουμενοις το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν παντι τοπω αυτων τε και ημων **3** χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου **4** ευχαριστω τω θεω μου παντοτε περι υμων επι τη χαριτι του θεου τη δοθειση υμιν εν χριστω ιησου **5** οτι εν παντι επλουτισθητε εν αυτω εν παντι λογω και παση γνωσει **6** καθωσ το μαρτυριον του χριστου εβεβαιωθη εν υμιν **7** ωστε υμασ μη υστερεισθαι εν μηδενι χαρισματι απεκδεχομενουσ την αποκαλυψιν του κυριου ημων ιησου χριστου **8** οσ και βεβαιωσει υμασ εωσ τελουσ ανεγκλητουσ εν τη ημερα του κυριου ημων ιησου χριστου **9** πιστοσ ο θεοσ δι ου εκληθητε εισ κοινωνιαν του υιου αυτου ιησου χριστου του κυριου ημων **10** παρακαλω δε υμασ αδελφοι δια του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου ινα το αυτο λεγητε παντεσ και μη η εν υμιν σχισματα ητε δε κατηρτισμενοι εν τω αυτω νοι και εν τη αυτη γνωμη **11** εδηλωθη γαρ μοι περι υμων αδελφοι μου υπο των χλοησ οτι εριδεσ εν υμιν εισιν **12** λεγω δε τουτο οτι εκαστοσ υμων λεγει εγω μεν ειμι παυλου εγω δε απολλω εγω δε κηφα εγω δε χριστου **13** μεμερισται ο χριστοσ μη παυλοσ εσταυρωθη υπερ υμων η εισ το ονομα παυλου εβαπτισθητε **14** ευχαριστω τω θεω οτι ουδενα υμων εβαπτισα ει μη κρισπον και γαιον **15** ινα μη τισ ειπη οτι εισ το εμον

ονομα εβαπτισα **16** εβαπτισα δε και τον στεφανα οικον λοιπον ουκ οйда ει τινα αλλον εβαπτισα **17** ου γαρ απεστειλεν με χριστοσ βαπτιζειν αλλ ευαγγελιζεσθαι ουκ εν σοφια λογου ινα μη κενωθη ο σταυροσ του χριστου **18** ο λογοσ γαρ ο του σταυρου τοις μεν απολλυμενοις μωρια εστιν τοις δε σωζομενοις ημιν δυναμισ θεου εστιν **19** γεγραπται γαρ απολω την σοφιαν των σοφων και την συνεσιν των συνετων αθετησω **20** που σοφοσ που γραμματεουσ που συζητητησ του αιωνοσ τουτου ουχι εμωρανεν ο θεοσ την σοφιαν του κοσμου τουτου (αιθñ g165) **21** επειδη γαρ εν τη σοφια του θεου ουκ εγνω ο κοσμοσ δια της σοφιασ τον θεον ευδοκησεν ο θεοσ δια της μωριασ του κηρυγματοσ σωσαι τουσ πιστευοντασ **22** επειδη και ιουδαιοι σημειον αιτουσιν και ελληνεσ σοφιαν ζητουσιν **23** ημεισ δε κηρυσσομεν χριστον εσταυρωμενον ιουδαιοισ μεν σκανδαλον ελλησιν δε μωριαν **24** αυτοισ δε τοις κλητοις ιουδαιοισ τε και ελλησιν χριστον θεου δυναμιν και θεου σοφιαν **25** οτι το μωρον του θεου σοφωτερον των ανθρωπων εστιν και το ασθενεσ του θεου ισχυροτερον των ανθρωπων εστιν **26** βλεπετε γαρ την κλησιν υμων αδελφοι οτι ου πολλοι σοφοι κατα σαρκα ου πολλοι δυνατοι ου πολλοι ευγενεισ **27** αλλα τα μωρα του κοσμου εξελεξατο ο θεοσ ινα τουσ σοφουσ καταισχυνη και τα ασθενη του κοσμου εξελεξατο ο θεοσ ινα καταισχυνη τα ισχυρα **28** και τα αγενη του κοσμου και τα εξουθενημενα εξελεξατο ο θεοσ και τα μη οντα ινα τα οντα καταργηση **29** οπωσ μη καυχησηται πασα σαρξ ενωπιον του θεου **30** εξ αυτου δε υμεισ εστε εν χριστω ιησου

ος εγεννηθη ημιν σοφια απο θεου δικαιοσυνη τε και αγιασμος και απολυτρωσις **31** ινα καθωσ γεγραπται ο καυχωμενος εν κυριω καυχασθω

2 καγω ελθων προς υμασ αδελφοι ηλθον ου καθ υπεροχην λογου η σοφιασ καταγγελλων υμιν το μαρτυριον του θεου **2** ου γαρ εκρινα του ειδεναι τι εν υμιν ει μη ιησουν χριστον και τουτον εσταυρωμενον **3** και εγω εν ασθeneia και εν φοβω και εν τρομω πολλω εγενομην προς υμασ **4** και ο λογος μου και το κηρυγμα μου ουκ εν πειθοισ ανθρωπινησ σοφιασ λογοισ αλλ εν αποδειξει πνευματοσ και δυναμεωσ **5** ινα η πιστισ υμων μη η εν σοφια ανθρωπων αλλ εν δυναμει θεου **6** σοφιαν δε λαλουμεν εν τοισ τελειοισ σοφιαν δε ου του αιωνοσ τουτου ουδε των αρχοντων του αιωνοσ τουτου των καταργουμενων (αιθ̄ν g165) **7** αλλα λαλουμεν σοφιαν θεου εν μυστηριω την αποκεκρυμμενην ην προωρισεν ο θεοσ προ των αιωνων εισ δοξαν ημων (αιθ̄ν g165) **8** ην ουδεις των αρχοντων του αιωνοσ τουτου εγνωκεν ει γαρ εγνωσαν ουκ αν τον κυριον τησ δοξησ εσταυρωσαν (αιθ̄ν g165) **9** αλλα καθωσ γεγραπται α οφθαλμοσ ουκ ειδεν και οουσ ουκ ηκουσεν και επι καρδιαν ανθρωπου ουκ ανεβη α ητοιμασεν ο θεοσ τοισ αγαπωσιν αυτον **10** ημιν δε ο θεοσ απεκαλυψεν δια του πνευματοσ αυτου το γαρ πνευμα παντα ερευνα και τα βαθη του θεου **11** τισ γαρ οιδεν ανθρωπων τα του ανθρωπου ει μη το πνευμα του ανθρωπου το εν αυτω ουτωσ και τα του θεου ουδεις οιδεν ει μη το πνευμα του θεου **12** ημεισ δε ου το πνευμα του κοσμου ελαβομεν αλλα το πνευμα το εκ του θεου ινα ειδωμεν τα υπο του θεου χαρισθεντα ημιν **13**

α και λαλουμεν ουκ εν διδακτοισ ανθρωπινησ σοφιασ λογοισ αλλ εν διδακτοισ πνευματοσ αγιου πνευματικοισ πνευματικα συγκρινοντεσ **14** ψυχικοσ δε ανθρωποσ ου δεχεται τα του πνευματοσ του θεου μωρια γαρ αυτω εστιν και ου δυναται γνωμαι οτι πνευματικωσ ανακρινεται **15** ο δε πνευματικοσ ανακρινει μεν παντα αυτοσ δε υπ ουδενοσ ανακρινεται **16** τισ γαρ εγνω νουν κυριου οσ συμβιβασει αυτον ημεισ δε νουν χριστου εχομεν

3 και εγω αδελφοι ουκ ηδυνηθην υμιν λαλησαι ωσ πνευματικοισ αλλ ωσ σαρκικοισ ωσ νηπιοισ εν χριστω **2** γαλα υμασ εποτισα και ου βρωμα ουπω γαρ εδυνασθε αλλ ουτε ετι νυν δυνασθε **3** ετι γαρ σαρκικοι εστε οπου γαρ εν υμιν ζηλοσ και ερισ και διχοστασiai ουχι σαρκικοι εστε και κατα ανθρωπον περιπατειτε **4** οταν γαρ λεγη τισ εγω μεν ειμι παυλου ετεροσ δε εγω απολλω ουχι σαρκικοι εστε **5** τισ ουν εστιν παυλοσ τισ δε απολλωσ αλλ η διακονοι διων επιστευσατε και εκαστω ωσ ο κυριοσ εδωκεν **6** εγω εφυτευσα απολλωσ εποτισεν αλλ ο θεοσ ηυξανεν **7** ωστε ουτε ο φυτευων εστιν τι ουτε ο ποτιζων αλλ ο αυξανων θεοσ **8** ο φυτευων δε και ο ποτιζων εν εισιν εκαστοσ δε τον ιδιον μισθον ληφεται κατα τον ιδιον κοπον **9** θεου γαρ εσμεν συνεργοι θεου γεωργιον θεου οικοδομη εστε **10** κατα την χαριν του θεου την δοθεισαν μοι ωσ σοφοσ αρχιτεκτων θεμελιον τεθεικα αλλοσ δε εποικοδομει εκαστοσ δε βλεπετω πως εποικοδομει **11** θεμελιον γαρ αλλον ουδεις δυναται θειναι παρα τον κειμενον οσ εστιν ιηουσ χριστοσ **12** ει δε τισ εποικοδομει επι τον θεμελιον τουτον χρυσον αργυρον λιθουσ

τιμιους ξυλα χορτον καλαμην 13 εκαστου το εργον φανερον γενησεται η γαρ ημερα δηλωσει οτι εν πυρι αποκαλυπτεται και εκαστου το εργον οποιον εστιν το πυρ δοκιμασει 14 ει τιнос το εργον μνει ο εποικοδομησεν μισθον ληφεται 15 ει τιнос το εργον κατακαησεται ζημιωθησεται αυτοσ δε σωθησεται ουτωσ δε ωσ δια πυροσ 16 ουκ οιδατε οτι ναοσ θεου εστε και το πνευμα του θεου οικει εν υμιν 17 ει τισ τον ναον του θεου φθειρει φθερει τουτον ο θεοσ ο γαρ ναοσ του θεου αγιοσ εστιν οτινεσ εστε υμεισ 18 μηδεισ εαυτον εξαπατατω ει τισ δοκει σοφοσ ειναι εν υμιν εν τω αιωνι τουτω μωροσ γενεσθω ινα γενηται σοφοσ (aiōn g165) 19 η γαρ σοφια του κοσμου τουτου μωρια παρα τω θεω εστιν γεγραπται γαρ ο δρασσομενοσ τουσ σοφουσ εν τη πανουργια αυτων 20 και παλιν κυριοσ γινωσκει τουσ διαλογισμουσ των σοφων οτι εισιν ματαιοι 21 ωστε μηδεισ καυχασθω εν ανθρωποισ παντα γαρ υμων εστιν 22 ειτε παυλοσ ειτε απολλωσ ειτε κηφασ ειτε κοσμοσ ειτε ζωη ειτε θανατοσ ειτε ενεστωτα ειτε μελλοντα παντα υμων εστιν 23 υμεισ δε χριστου χριστοσ δε θεου

4 ουτωσ ημασ λογιζεσθω ανθρωποσ ωσ υπηρετασ χριστου και οικονομουσ μυστηριων θεου 2 ο δε λοιπον ζητειται εν τοισ οικονομοισ ινα πιστοσ τισ ευρεθη 3 εμοι δε εισ ελαχιστον εστιν ινα υφ υμων ανακριθω η υπο ανθρωπινησ ημερασ αλλ ουδε εμαυτον ανακρινω 4 ουδεν γαρ εμαυτω συνοιδα αλλ ουκ εν τουτω δεδικαιωμαι ο δε ανακρινων με κυριοσ εστιν 5 ωστε μη προ καιρου τι κρινετε εωσ αν ελθη ο κυριοσ οσ και φωτισει τα κρυπτα του σκοτουσ και

φανερωσει τασ βουλασ των καρδιων και τοτε ο επαινοσ γενησεται εκαστω απο του θεου 6 ταυτα δε αδελφοι μετεσχηματισα εισ εμαυτον και απολλω δι υμασ ινα εν ημιν μαθητε το μη υπερ ο γεγραπται φρονειν ινα μη εισ υπερ του ενοσ φυσιουσθε κατα του ετερου 7 τισ γαρ σε διακρινει τι δε εχεισ ο ουκ ελαβεσ ει δε και ελαβεσ τι καυχασαι ωσ μη λαβων 8 ηδη κεκορεσμενοι εστε ηδη επλουτησατε χωρισ ημων εβασιλευσατε και οφελον γε εβασιλευσατε ινα και ημεισ υμιν συμβασιλευσωμεν 9 δοκω γαρ οτι ο θεοσ ημασ τουσ αποστολουσ εσχατουσ απεδειξεν ωσ επιθανατιουσ οτι θεατρον εγενηθημεν τω κοσμω και αγγελοισ και ανθρωποισ 10 ημεισ μωροι δια χριστον υμεισ δε φρονιμοι εν χριστω ημεισ ασθενεισ υμεισ δε ισχυροι υμεισ ενδοξοι ημεισ δε ατιμοι 11 αχρι της αρτιωρασ και πεινωμεν και διψωμεν και γυμνητευομεν και κολαφιζομεθα και αστατουμεν 12 και κοπιωμεν εργαζομενοι ταισ ιδιαισ χερσιν λοιδορουμενοι ευλογουμεν διωκομενοι ανεχομεθα 13 βλασφημουμενοι παρακαλουμεν ωσ περικαθαρματα του κοσμου εγενηθημεν παντων περιψημα εωσ αρτι 14 ουκ εντρεπων υμασ γραφω ταυτα αλλ ωσ τεκνα μου αγαπητα νουθετω 15 εαν γαρ μυριουσ παιδαγωγουσ εχητε εν χριστω αλλ ου πολλουσ πατερασ εν γαρ χριστω ιησου δια του ευαγγελιου εγω υμασ εγεννησα 16 παρακαλω ουν υμασ μιμηται μου γινεσθε 17 δια τουτο επεμψα υμιν τιμοθεον οσ εστιν τεκνον μου αγαπητον και πιστον εν κυριω οσ υμασ αναμνησει τασ οδουσ μου τασ εν χριστω καθωσ πανταχου εν παση εκκλησια διδασκω 18 ωσ μη ερχομενου δε μου

προς υμας εφυσιωθησαν τινες **19** ελευσομαι δε ταχεωσ προς υμας εαν ο κυριος θεληση και γνωσομαι ου τον λογον των πεφυσιωμενων αλλα την δυναμιν **20** ου γαρ εν λογω η βασιλεια του θεου αλλ εν δυναμει **21** τι θελετε εν ραβδω ελθω προς υμας η εν αγαπη πνευματι τε πραοτητοσ

5 ολωσ ακουεται εν υμιν πορνεια και τοιαυτη πορνεια ητισ ουδε εν τοισ εθνεσιν ονομαζεται ωστε γυναικα τινα του πατροσ εχειν **2** και υμεισ πεφυσιωμενοι εστε και ουχι μαλλον επενθησατε ινα εξαρθη εκ μεσου υμων ο το εργον τουτο ποιησασ **3** εγω μεν γαρ ωσ απων τω σωματι παρων δε τω πνευματι ηδη κεκρικα ωσ παρων τον ουτωσ τουτο κατεργασαμενον **4** εν τω ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου συναχθεντων υμων και του εμου πνευματοσ συν τη δυναμει του κυριου ημων ιησου χριστου **5** παραδουναι τον τοιουτον τω σατανα εισ ολεθρον της σαρκοσ ινα το πνευμα σωθη εν τη ημερα του κυριου ιησου **6** ου καλον το καυχημα υμων ουκ οιδατε οτι μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι **7** εκκαθαρατε την παλαιαν ζυμην ινα ητε νεον φυραμα καθωσ εστε αζυμοι και γαρ το πασχα ημων υπερ ημων ετυθη χριστοσ **8** ωστε εορταζωμεν μη εν ζυμη παλαια μηδε εν ζυμη κακιασ και πονηριασ αλλ εν αζυμοισ ειλικρινειασ και αληθειασ **9** εγραψα υμιν εν τη επιστολη μη συναναμιγνυσθαι πορνοισ **10** και ου παντωσ τοισ πορνοισ του κοσμου τουτου η τοισ πλεονεκταισ η αρπαξιν η ειδωλολατραισ επει οφειλετε αρα εκ του κοσμου εξελθειν **11** νυν δε εγραψα υμιν μη συναναμιγνυσθαι εαν τισ αδελφοσ ονομαζομενοσ η πορνοσ η πλεονεκτησ η ειδωλολατρησ η λοιδοροσ η μεθυσοσ η αρπαξ

τω τοιουτω μηδε συνεσθιειν **12** τι γαρ μοι και τουσ εξω κρινειν ουχι τουσ εσω υμεισ κρινετε **13** τουσ δε εξω ο θεοσ κρινει και εξαρειτε τον πονηρον εξ υμων αυτων

6 τολμα τισ υμων πραγμα εχων προς τον ετερον κρινεσθαι επι των αδικων και ουχι επι των αγιων **2** ουκ οιδατε οτι οι αγιοι τον κοσμον κρινουσιν και ει εν υμιν κρινεται ο κοσμοσ αναξιοι εστε κριτηριων ελαχιστων **3** ουκ οιδατε οτι αγγελουσ κρινουμεν μητι γε βιωτικα **4** βιωτικα μεν ουν κριτηρια εαν εχητε τουσ εξουθενημενουσ εν τη εκκλησια τουτουσ καθιζετε **5** προς εντροπιην υμιν λεγω ουτωσ ουκ ενι εν υμιν σοφοσ ουδε εισ οσ δυνησεται διακριναι ανα μεσον του αδελφου αυτου **6** αλλα αδελφοσ μετα αδελφου κρινεται και τουτο επι απιστων **7** ηδη μεν ουν ολωσ ηττημα υμιν εστιν οτι κριματα εχετε μεθ εαυτων δια τι ουχι μαλλον αδικεισθε δια τι ουχι μαλλον αποστειρεισθε **8** αλλα υμεισ αδικειτε και αποστειρειτε και ταυτα αδελφοσ **9** η ουκ οιδατε οτι αδικοι βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν μη πλανασθε ουτε πορνοι ουτε ειδωλολατραι ουτε μοιχοι ουτε μαλακοι ουτε αρσενοκοιται **10** ουτε πλεονεκται ουτε κλεπται ουτε μεθυσοι ου λοιδοροι ουχ αρπαγεσ βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν **11** και ταυτα τινεσ ητε αλλα απελουσασθε αλλα ηγιασθητε αλλ εδικαιωθητε εν τω ονοματι του κυριου ιησου και εν τω πνευματι του θεου ημων **12** παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ουκ εγω εξουσιασθησομαι υπο τινοσ **13** τα βρωματα τη κοιλια και η κοιλια τοισ βρωμασιν ο δε θεοσ και ταυτην και ταυτα καταργησει το δε σωμα

ου τη πορνεία αλλά τω κυρίω και ο κύριος τω
σωματι 14 ο δε θεός και τον κύριον ηγειρεν και
ημας εξεγειρει δια της δυναμειωσ αυτού 15 ουκ
οιδατε οτι τα σωματα υμών μελη χριστού εστιν
αυτός ουν τα μελη του χριστού ποιησω πορνήσ
μελη μη γένοιτο 16 ουκ οιδατε οτι ο κολλημένος
τη πορνή εν σωμα εστιν εσονται γαρ φησιν οι δυο
εις σαρκα μιαν 17 ο δε κολλημένος τω κυρίω
εν πνεύμα εστιν 18 φευγετε την πορνείαν παν
αμαρτήμα ο εαν ποιήσ ανθρωπος εκτός του
σωματος εστιν ο δε πορνεύων εις το ίδιον σωμα
αμαρτανει 19 η ουκ οιδατε οτι το σωμα υμών
ναός του εν υμιν αγίου πνεύματος εστιν ου εχετε
απο θεου και ουκ εστε εαυτών 20 ηγορασθητε
γαρ τιμήσ δοξασατε δη τον θεον εν τω σωματι
υμών και εν τω πνεύματι υμών ατινα εστιν του
θεου

7 περι δε ων εγραψατε μοι καλον ανθρωπω
γυναικος μη απτεσθαι 2 δια δε τας πορνείας
εκάστος την εαυτου γυναικα εχετω και εκάστη
τον ίδιον ανδρα εχετω 3 τη γυναικι ο ανηρ την
οφειλομενην ευνοϊαν αποδιδωτω ομοιωσ δε και
η γυνη τω ανδρι 4 η γυνη του ίδιου σωματος ουκ
εξουσιαζει αλλ ο ανηρ ομοιωσ δε και ο ανηρ του
ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλ η γυνη 5 μη
αποστερειτε αλληλους ει μητι αν εκ συμφωνου
προς καιρον ινα σχολαζητε τη νηστεια και τη
προσευχη και παλιν επι το αυτο συνερχησθε ινα
μη πειραζη υμασ ο σατανας δια την ακρασιαν
υμών 6 τουτο δε λεγω κατα συγγνωμην ου κατα
επιταγην 7 θελω γαρ παντας ανθρωπους ειναι
ωσ και εμαυτον αλλ εκάστος ίδιον χαρισμα εχει
εκ θεου οσ μεν ουτωσ οσ δε ουτωσ 8 λεγω δε

τοις αγαμοισ και ταισ χηραισ καλον αυτοισ εστιν
εαν μεινωσιν ωσ καγω 9 ει δε ουκ εγκρατευονται
γαμησατωσαν κρεισσον γαρ εστιν γαμησαι η
πυρουσθαι 10 τοισ δε γεγαμηκοσιν παραγγελλω
ουκ εγω αλλ ο κύριος γυναικα απο ανδρος
μη χωρισθηναι 11 εαν δε και χωρισθη μενετω
αγαμος η τω ανδρι καταλλαγητω και ανδρα
γυναικα μη αφιεναι 12 τοισ δε λοιποισ εγω λεγω
ουχ ο κύριος ει τις αδελφος γυναικα εχει απιστον
και αυτη συνευδοκει οικειν μετ αυτού μη αφιετω
αυτην 13 και γυνη ητις εχει ανδρα απιστον και
αυτος συνευδοκει οικειν μετ αυτησ μη αφιετω
αυτον 14 ηγιασται γαρ ο ανηρ ο απιστος εν τη
γυναικι και ηγιασται η γυνη η απιστος εν τω
ανδρι επει αρα τα τεκνα υμών ακαθαρτα εστιν
νυν δε αγια εστιν 15 ει δε ο απιστος χωριζεται
χωριζεσθω ου δεδουλωται ο αδελφος η η αδελφη
εν τοισ τοιουτοισ εν δε ειρηνη κεκληκεν ημασ
ο θεός 16 τι γαρ οιδασ γυναι ει τον ανδρα
σωσεισ η τι οιδασ ανερ ει την γυναικα σωσεισ
17 ει μη εκαστω ωσ εμερισεν ο θεός εκαστον
ωσ κεκληκεν ο κύριος ουτωσ περιπατειτω και
ουτωσ εν ταισ εκκλησιαισ πασαισ διατασσομαι
18 περιτετμημενος τις εκληθη μη επισπασθω εν
ακροβυστια τις εκληθη μη περιτεμενεσθω 19 η
περιτομη ουδεν εστιν και η ακροβυστια ουδεν
εστιν αλλα τηρησισ εντολων θεου 20 εκάστος εν
τη κλησει η εκληθη εν ταυτη μενετω 21 δουλος
εκληθησ μη σοι μελετω αλλ ει και δυνασαι
ελευθερος γενεσθαι μαλλον χρησαι 22 ο γαρ
εν κυρίω κληθεισ δουλος απελευθερος κυριου
εστιν ομοιωσ και ο ελευθερος κληθεισ δουλος
εστιν χριστού 23 τιμήσ ηγορασθητε μη γινεσθε

δουλοι ανθρωπων 24 εκαστος εν ω εκληθη αδελφοι εν τω μενετω παρα θεω 25 περι δε των παρθενων επιταγην κυριου ουκ εχω γνωμην δε διδωμι ως ηλημενος υπο κυριου πιστος ειναι 26 νομιζω ουν τουτο καλον υπαρχειν δια την ενεστωσαν αναγκην οτι καλον ανθρωπω το ουτως ειναι 27 δεδεσαι γυναικι μη ζητει λυσιν λελυσαι απο γυναικος μη ζητει γυναικα 28 εαν δε και γημησ ουχ ημαρτες και εαν γημη η παρθενος ουχ ημαρτεν θλιψιν δε τη σαρκι εξουσι οι τοιοιτοι εγω δε υμων φειδομαι 29 τουτο δε φημι αδελφοι ο καιρος συνεσταλμενος το λοιπον εστιν ινα και οι εχοντες γυναικας ως μη εχοντες ωσιν 30 και οι κλαιοντες ως μη κλαιοντες και οι χαιροντες ως μη χαιροντες και οι αγοραζοντες ως μη κατεχοντες 31 και οι χρωμενοι τω κοσμω τουτω ως μη καταχρωμενοι παραγει γαρ το σχημα του κοσμου τουτου 32 θελω δε υμας αμεριμνους ειναι ο αγαμος μεριμνα τα του κυριου πως αρεσει τω κυριω 33 ο δε γαμησας μεριμνα τα του κοσμου πως αρεσει τη γυναικι 34 μεμερισται και η γυνη και η παρθενος η αγαμος μεριμνα τα του κυριου ινα η αγια και σωματι και πνευματι η δε γαμησασα μεριμνα τα του κοσμου πως αρεσει τω ανδρι 35 τουτο δε προς το υμων αυτων συμφερον λεγω ουχ ινα βροχον υμιν επιβαλω αλλα προς το ευσημον και ευπροσεδρον τω κυριω απερισπαστως 36 ει δε τις ασχημονει επι την παρθενον αυτου νομιζει εαν η υπερακμος και ουτως οφειλει γινεσθαι ο θελει ποιειτω ουχ αμαρτανει γαμειτωσαν 37 ος δε εστηκεν εδραιος εν τη καρδια μη εχων αναγκην εξουσιαν δε εχει περι του ιδιου θεληματος και

τουτο κεκρικεν εν τη καρδια αυτου του τηρειν την εαυτου παρθενον καλωσ ποιει 38 ωστε και ο εκγαμιζων καλωσ ποιει ο δε μη εκγαμιζων κρεισσον ποιει 39 γυνη δεδετα νομω εφ οσον χρονον ζη ο ανηρ αυτησ εαν δε και κοιμηθη ο ανηρ ελευθερα εστιν ω θελει γαμηθηναι μονον εν κυριω 40 μακαριωτερα δε εστιν εαν ουτως μεινη κατα την εμην γνωμην δοκω δε καγω πνευμα θεου εχειν

8 περι δε των ειδωλοθυτων οιδαμεν οτι παντες γνωσιν εχομεν η γνωσις φυσιοι η δε αγαπη οικοδομει 2 ει δε τις δοκει ειδεναι τι ουδεπω ουδεν εγνωκεν καθωσ δει γνωνα 3 ει δε τις αγαπα τον θεον ουτος εγνωσται υπ αυτου 4 περι της βρωσεωσ ουν των ειδωλοθυτων οιδαμεν οτι ουδεν ειδωλον εν κοσμω και οτι ουδεις θεος ετερος ει μη εις 5 και γαρ ειπερ εισιν λεγομενοι θεοι ειτε εν ουρανω ειτε επι γησ ωσπερ εισιν θεοι πολλοι και κυριοι πολλοι 6 αλλ ημιν εις θεος ο πατηρ εξ ου τα παντα και ημεις εις αυτον και εις κυριος ιησους χριστος δι ου τα παντα και ημεις δι αυτου 7 αλλ ουκ εν πασιν η γνωσις τινεσ δε τη συνειδησει του ειδωλου εωσ αρτιωσ ειδωλοθυτον εσθιουσιν και η συνειδησις αυτων ασθενησ ουσα μολυνεται 8 βρωμα δε ημασ ου παριστησιν τω θεω ουτε γαρ εαν φαγωμεν περισσεουμεν ουτε εαν μη φαγωμεν υστερουμεθα 9 βλεπετε δε μηπωσ η εξουσια υμων αυτη προσκομμα γενηται τοισ ασθενουσιν 10 εαν γαρ τις ιδη σε τον εχοντα γνωσιν εν ειδωλειω κατακειμενον ουχι η συνειδησις αυτου ασθενουσ οντος οικοδομηθησεται εις το τα ειδωλοθυτα εσθιειν 11 και απολειται ο ασθενων αδελφος επι

τη ση γνωσει δι ον χριστος απεθανεν 12 ουτωσ δε
αμαρτανοντες εις τουσ αδελφουσ και τυπτοντες
αυτων την συνειδησιν ασθενουσαν εις χριστον
αμαρτανετε 13 διοπερ ει βρωμα σκανδαλιζει τον
αδελφον μου ου μη φαγω κρεα εις τον αιωνα
ινα μη τον αδελφον μου σκανδαλισω (αῑθη g165)

9 ουκ ειμι αποστολος ουκ ειμι ελευθερος ουχι
ιησουν χριστον τον κυριον ημων εωρακα ου το
εργον μου υμεις εστε εν κυριω 2 ει αλλοις ουκ
ειμι αποστολος αλλα γε υμιν ειμι η γαρ σφραγισ
της εμης αποστολης υμεις εστε εν κυριω 3 η εμη
απολογια τοις εμε ανακρινουσιν αυτη εστιν 4 μη
ουκ εχομεν εξουσιαν φαγειν και πιειν 5 μη ουκ
εχομεν εξουσιαν αδελφην γυναικα περιαγειν
ωσ και οι λοιποι αποστολοι και οι αδελφοι του
κυριου και κηφασ 6 η μονοσ εγω και βαρναβασ
ουκ εχομεν εξουσιαν του μη εργαζεσθαι 7 τισ
στρατευεται ιδιοισ οψωνιοισ ποτε τισ φυτευει
αμπελωνα και εκ του καρπου αυτου ουκ εσθιει
η τισ ποιμινει ποιμνην και εκ του γαλακτοσ
της ποιμνης ουκ εσθιει 8 μη κατα ανθρωπον
ταυτα λαλω η ουχι και ο νομοσ ταυτα λεγει 9 εν
γαρ τω μωυσεωσ νομω γεγραπται ου φιμωσεισ
βουν αλωνντα μη των βοων μελει τω θεω 10 η
δι ημασ παντωσ λεγει δι ημασ γαρ εγραφη οτι
επ ελπιδι οφειλει ο αροτριων αροτριαν και ο
αλωνν της ελπιδοσ αυτου μετεχειν επ ελπιδι 11
ει ημεις υμιν τα πνευματικα εσπειραμεν μεγα ει
ημεις υμων τα σαρκικα θερισομεν 12 ει αλλοι
της εξουσιασ υμων μετεχουσιν ου μαλλον ημεις
αλλ ουκ εχρησαμεθα τη εξουσια ταυτη αλλα
παντα στεγομεν ινα μη εγκοπην τινα δωμεν τω
ευαγγελιω του χριστου 13 ουκ οιδατε οτι οι τα

ιερα εργαζομενοι εκ του ιερου εσθιουσιν οι τω
θυσιαστηριω προσεδρευοντες τω θυσιαστηριω
συμμεριζονται 14 ουτωσ και ο κυριοσ διαταξεν
τοισ το ευαγγελιον καταγγελλουσιν εκ του
ευαγγελιου ζην 15 εγω δε ουδενι εχρησαμην
τουτων ουκ εγραψα δε ταυτα ινα ουτωσ γενηται
εν εμοι καλον γαρ μοι μαλλον αποθανειν η
το καυχημα μου ινα τισ κενωση 16 εαν γαρ
ευαγγελιζωμαι ουκ εστιν μοι καυχημα αναγκη
γαρ μοι επικειται ουαι δε μοι εστιν εαν μη
ευαγγελιζωμαι 17 ει γαρ εκων τουτο πρασσω
μισθον εχω ει δε ακων οικονομιαν πεπιστευμαι
18 τισ ουν μοι εστιν ο μισθοσ ινα ευαγγελιζομενοσ
αδαπανον θησω το ευαγγελιον του χριστου εις
το μη καταχρησασθαι τη εξουσια μου εν τω
ευαγγελιω 19 ελευθεροσ γαρ ων εκ παντων
πασιν εμαυτον εδουλωσα ινα τουσ πλειονασ
κερδησω 20 και εγενομην τοισ ιουδαιοισ ωσ
ιουδαιοσ ινα ιουδαιουσ κερδησω τοισ υπο νομον
ωσ υπο νομον ινα τουσ υπο νομον κερδησω 21
τοισ ανομοισ ωσ ανομοσ μη ων ανομοσ θεω
αλλ εννομοσ χριστω ινα κερδησω ανομοουσ 22
εγενομην τοισ ασθενεσιν ωσ ασθηνισ ινα τουσ
ασθενεισ κερδησω τοισ πασιν γεγονα τα παντα
ινα παντωσ τινασ σωσω 23 τουτο δε ποιω δια το
ευαγγελιον ινα συγκοινωνοσ αυτου γενωμαι 24
ουκ οιδατε οτι οι εν σταδιω τρεχοντες παντεσ
μεν τρεχουσιν εις δε λαμβανει το βραβειον
ουτωσ τρεχετε ινα καταλαβητε 25 πασ δε ο
αγωνιζομενοσ παντα εγκρατευεται εκεινοι μεν
ουν ινα φθαρτον στεφανον λαβωσιν ημεισ δε
αφθαρτον 26 εγω τοιουν ουτωσ τρεχω ωσ ουκ
αδηλωσ ουτωσ πυκτευω ωσ ουκ αερα δερων 27

αλλ υπωπιαζω μου το σωμα και δουλαγωγω
μηπως αλλοις κηρυξασ αυτοσ αδοκιμος γενωμαι
10 ου θελω δε υμασ αγνοειν αδελφοι οτι οι
πατερεσ ημων παντεσ υπο την νεφελην ησαν και
παντεσ δια της θαλασσης δηληθον **2** και παντεσ
εισ τον μωυσην εβαπτισαντο εν τη νεφελη και
εν τη θαλασση **3** και παντεσ το αυτο βρωμα
πνευματικον εφαγον **4** και παντεσ το αυτο πομα
πνευματικον επιον επινον γαρ εκ πνευματικησ
ακολουθουσης πετρασ η δε πετρα ην ο χριστοσ
5 αλλ ουκ εν τοις πλειοσιν αυτων ευδοκησεν
ο θεοσ κατεστρωθησαν γαρ εν τη ερημω **6**
ταυτα δε τυποι ημων εγενηθησαν εισ το μη
ειναι ημασ επιθυμητασ κακων καθωσ κακεινοι
επεθυμησαν **7** μηδε ειδωλολατραι γινεσθε καθωσ
τινεσ αυτων ωσπερ γεγραπται εκαθισεν ο λαοσ
φαγειν και πιειν και ανεστησαν παιζειν **8** μηδε
πορνευωμεν καθωσ τινεσ αυτων επορνευσαν
και επεσον εν μια ημερα εικοσι τρεισ χιλιαδεσ **9**
μηδε εκπειραζωμεν τον χριστον καθωσ και τινεσ
αυτων επειρασαν και υπο των οφεων απωλοντο
10 μηδε γογγυζετε καθωσ και τινεσ αυτων
εγογγυσαν και απωλοντο υπο του ολοθρευτου
11 ταυτα δε παντα τυποι συνεβαινον εκεινοισ
εγραφη δε προσ νουθεσιαν ημων εισ ουσ τα τελη
των αιωνων κατηντησεν (aiōn g165) **12** ωστε ο
δοκων εσταναι βλεπετω μη πεση **13** πειρασμοσ
υμασ ουκ ειληφεν ει μη ανθρωπινοσ πιστοσ δε
ο θεοσ οσ ουκ εασει υμασ πειρασθηναι υπερ ο
δυνασθε αλλα ποιησει συν τω πειρασμω και την
εκβασιν του δυνασθαι υμασ υπενεγκειν **14** διοπερ
αγαπητοι μου φυγετε απο της ειδωλολατρειασ
15 ωσ φρονιμοισ λεγω κρινατε υμεισ ο φημι **16**

το ποτηριον της ευλογιασ ο ευλογουμεν ουχι
κοινωνια του αιματοσ του χριστου εστιν τον
αρτον ον κλωμεν ουχι κοινωνια του σωματοσ
του χριστου εστιν **17** οτι εισ αρτοσ εν σωμα
οι πολλοι εσμεν οι γαρ παντεσ εκ του ενοσ
αρτου μετεχομεν **18** βλεπετε τον ισραηλ κατα
σαρκα ουχι οι εσθιοντεσ τασ θυσιασ κοινωνοι του
θυσιαστηριου εισιν **19** τι ουν φημι οτι ειδωλον τι
εστιν η οτι ειδωλοθυτον τι εστιν **20** αλλ οτι α
θυει τα εθνη δαιμονιοισ θυει και ου θεω ου θελω
δε υμασ κοινωνουσ των δαιμονιων γινεσθαι **21**
ου δυνασθε ποτηριον κυριου πινειν και ποτηριον
δαιμονιων ου δυνασθε τραπεζησ κυριου μετεχειν
και τραπεζησ δαιμονιων **22** η παραζηλουμεν τον
κυριον μη ισχυροτεροι αυτου εσμεν **23** παντα
μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι
εξεστιν αλλ ου παντα οικοδομει **24** μηδεις το
εαυτου ζητειτω αλλα το του ετερου εκαστοσ
25 παν το εν μακελλω πωλουμενον εσθιετε
μηδεν ανακρινοντεσ δια την συνειδησιν **26** του
γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτησ **27**
ει δε τισ καλει υμασ των απιστων και θελετε
πορευεσθαι παν το παρατιθεμενον υμιν εσθιετε
μηδεν ανακρινοντεσ δια την συνειδησιν **28** εαν δε
τισ υμιν ειπη τουτο ειδωλοθυτον εστιν μη εσθιετε
δι εκεινον τον μηνυσαντα και την συνειδησιν
του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτησ **29**
συνειδησιν δε λεγω ουχι την εαυτου αλλα την
του ετερου ινα τι γαρ η ελευθερια μου κρινεται
υπο αλλησ συνειδησεωσ **30** ει εγω χαριτι μετεχω
τι βλασφημουμαι υπερ ου εγω ευχαριστω **31** ειτε
ουν εσθιετε ειτε πινετε ειτε τι ποιειτε παντα εισ
δοξαν θεου ποιειτε **32** απροσκοποι γινεσθε και

ιουδαιοις και ελλησιν και τη εκκλησια του θεου
33 καθως καγω παντα πασιν αρεσκω μη ζητων
το εμαυτου συμφερον αλλα το των πολλων ινα
σωθωσιν

11 μιμηται μου γινεσθε καθως καγω χριστου 2
επαινω δε υμας αδελφοι οτι παντα μου μεμνησθε
και καθως παρεδωκα υμιν τας παραδοσεις
κατεχετε 3 θελω δε υμας ειδεναι οτι παντος
ανδρος η κεφαλη ο χριστος εστιν κεφαλη δε
γυναικος ο ανηρ κεφαλη δε χριστου ο θεος 4
πασ ανηρ προσευχομενος η προφητευων κατα
κεφαλης εχων καταισχυνει την κεφαλην αυτου
5 πασα δε γυνη προσευχομενη η προφητευουσα
ακατακαλυπτω τη κεφαλη καταισχυνει την
κεφαλην εαυτης εν γαρ εστιν και το αυτο τη
εξυρημενη 6 ει γαρ ου κατακαλυπτεται γυνη και
κειρασθω ει δε αισchron γυναικι το κειρασθαι η
ξυρασθαι κατακαλυπτεσθω 7 ανηρ μεν γαρ ουκ
οφειλει κατακαλυπτεσθαι την κεφαλην εικων
και δοξα θεου υπαρχων γυνη δε δοξα ανδρος
εστιν 8 ου γαρ εστιν ανηρ εκ γυναικος αλλα γυνη
εξ ανδρος 9 και γαρ ουκ εκτισθη ανηρ δια την
γυναικα αλλα γυνη δια τον ανδρα 10 δια τουτο
οφειλει η γυνη εξουσιαν εχειν επι της κεφαλης
δια τους αγγελους 11 πλην ουτε ανηρ χωρισ
γυναικος ουτε γυνη χωρισ ανδρος εν κυριω 12
ωσπερ γαρ η γυνη εκ του ανδρος ουτως και ο
ανηρ δια της γυναικος τα δε παντα εκ του θεου
13 εν υμιν αυτοις κρινατε πρεπον εστιν γυναικα
ακατακαλυπτων τω θεω προσευχεσθαι 14 η ουδε
αυτη η φυσισ διδασκει υμας οτι ανηρ μεν εαν
κομα ατιμια αυτω εστιν 15 γυνη δε εαν κομα
δοξα αυτη εστιν οτι η κομη αντι περιβολαιου

δεδοται 16 ει δε τις δοκει φιλονεικος ειναι
ημεις τοιαυτην συνηθειαν ουκ εχομεν ουδε αι
εκκλησιαι του θεου 17 τουτο δε παραγγελων ουκ
επαινω οτι ουκ εις το κρειττον αλλ εις το ηττον
συνερχεσθε 18 πρωτον μεν γαρ συνερχομενων
υμων εν εκκλησια ακουω σχισματα εν υμιν
υπαρχειν και μερος τι πιστευω 19 δει γαρ και
αιρεσεις εν υμιν ειναι ινα οι δοκιμοι φανεροι
γενωνται εν υμιν 20 συνερχομενων ουν υμων
επι το αυτο ουκ εστιν κυριακον δειπνον φαγειν
21 εκαστος γαρ το ιδιον δειπνον προλαμβανει
εν τω φαγειν και ος μεν πεινα ος δε μεθυει
22 μη γαρ οικιασ ουκ εχετε εις το εσθιειν και
πινειν η της εκκλησιασ του θεου καταφρονειτε
και καταισχυνετε τους μη εχοντας τι υμιν ειπω
επαινεσω υμας εν τουτω ουκ επαινω 23 εγω γαρ
παρελαβον απο του κυριου ο και παρεδωκα υμιν
οτι ο κυριος ιησους εν τη νυκτι η παρεδιδото
ελαβεν αρτον 24 και ευχαριστησας εκλασεν και
ειπεν λαβετε φαγετε τουτο μου εστιν το σωμα το
υπερ υμων κλωμενον τουτο ποιειτε εις την εμην
αναμνησιν 25 ωσαυτωσ και το ποτηριον μετα
το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη
διαθηκη εστιν εν τω εμω αιματι τουτο ποιειτε
οσακις αν πινητε εις την εμην αναμνησιν 26
οσακις γαρ αν εσθιητε τον αρτον τουτον και το
ποτηριον τουτο πινητε τον θανατον του κυριου
καταγγελλετε αχρι ου αν ελθη 27 ωστε ος αν
εσθιη τον αρτον τουτον η πινη το ποτηριον
του κυριου αναξιος του κυριου ενοχος εσται
του σωματος και του αιματος του κυριου 28
δοκιμαζετω δε ανθρωπος εαυτον και ουτωσ εκ
του αρτου εσθιετω και εκ του ποτηριου πινετω

29 ο γαρ εσθίων και πινών αναξίως κριμα εαυτω εσθιει και πινει μη διακρινών το σωμα του κυριου 30 δια τουτο εν υμιν πολλοι ασθενεισ και αρρωστοι και κοιμωνται ικανοι 31 ει γαρ εαυτους διεκρινομεν ουκ αν εκρινομεθα 32 κρινομενοι δε υπο κυριου παιδευομεθα ινα μη συν τω κοσμω κατακριθωμεν 33 ωστε αδελφοι μου συνερχομενοι εις το φαγειν αλληλους εκδεχεσθε 34 ει δε τισ πεινα εν οικω εσθιετω ινα μη εις κριμα συνερχησθε τα δε λοιπα ωσ αν ελθω διαταξομαι

12 περι δε των πνευματικων αδελφοι ου θελω υμασ αγνοειν 2 οιδατε οτι οτε εθνη ητε προσ τα ειδωλα τα αφωνα ωσ αν ηγεσθε απαγομενοι 3 διο γνωριζω υμιν οτι ουδεις εν πνευματι θεου λαλων λεγει αναθεμα ιησουν και ουδεις δυναται ειπειν κυριον ιησουν ει μη εν πνευματι αγιω 4 διαιρεσεις δε χαρισματων εισιν το δε αυτο πνευμα 5 και διαιρεσεις διακονιων εισιν και ο αυτοσ κυριοσ 6 και διαιρεσεις ενεργηματων εισιν ο δε αυτοσ εστιν θεοσ ο ενεργων τα παντα εν πασιν 7 εκαστω δε διδοται η φανερωσισ του πνευματοσ προσ το συμφερον 8 ω μεν γαρ δια του πνευματοσ διδοται λογοσ σοφιασ αλλω δε λογοσ γνωσεωσ κατα το αυτο πνευμα 9 ετερω δε πιστισ εν τω αυτω πνευματι αλλω δε χαρισματα ιαματων εν τω αυτω πνευματι 10 αλλω δε ενεργηματα δυναμεων αλλω δε προφητεια αλλω δε διακρισεις πνευματων ετερω δε γενη γλωσσων αλλω δε ερμηνεια γλωσσων 11 παντα δε ταυτα ενεργει το εν και το αυτο πνευμα διαιρουν ιδια εκαστω καθωσ βουλεται 12 καθαπερ γαρ το σωμα εν εστιν και μελη εχει πολλα παντα δε τα μελη

του σωματοσ του ενοσ πολλα οντα εν εστιν σωμα ουτωσ και ο χριστοσ 13 και γαρ εν ενι πνευματι ημεισ παντεσ εις εν σωμα εβαπτισθημεν ειτε ιουδαιοι ειτε ελληνεσ ειτε δουλοι ειτε ελευθεροι και παντεσ εις εν πνευμα εποτισθημεν 14 και γαρ το σωμα ουκ εστιν εν μελοσ αλλα πολλα 15 εαν ειπη ο πουσ οτι ουκ ειμι χειρ ουκ ειμι εκ του σωματοσ ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματοσ 16 και εαν ειπη το ουσ οτι ουκ ειμι οφθαλμοσ ουκ ειμι εκ του σωματοσ ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματοσ 17 ει ολον το σωμα οφθαλμοσ που η ακοη ει ολον ακοη που η οσφρησισ 18 νυνι δε ο θεοσ εθετο τα μελη εν εκαστον αυτων εν τω σωματι καθωσ ηθελησεν 19 ει δε ην τα παντα εν μελοσ που το σωμα 20 νυν δε πολλα μεν μελη εν δε σωμα 21 ου δυναται δε ο οφθαλμοσ ειπειν τη χειρι χρειαν σου ουκ εχω η παλιν η κεφαλη τοισ ποσιν χρειαν υμων ουκ εχω 22 αλλα πολλω μαλλον τα δοκουντα μελη του σωματοσ ασθενεστερα υπαρχειν αναγκαια εστιν 23 και α δοκουμεν ατιμοτερα ειναι του σωματοσ τουτοισ τιμην περισσοτεραν περιτιθεμεν και τα ασχημονα ημων ευσχημοσυνην περισσοτεραν εχει 24 τα δε ευσχημονα ημων ου χρειαν εχει αλλ ο θεοσ συνεκερασεν το σωμα τω υστερουντι περισσοτεραν δουσ τιμην 25 ινα μη η σχισματα εν τω σωματι αλλα το αυτο υπερ αλληλων μεριμνωσιν τα μελη 26 και ειτε πασχει εν μελοσ συμπασχει παντα τα μελη ειτε δοξαζεται εν μελοσ συγχαιρει παντα τα μελη 27 υμεισ δε εστε σωμα χριστου και μελη εκ μερουσ 28 και ουσ μεν εθετο ο θεοσ εν τη εκκλησια πρωτον αποστολουσ δευτερον προφητασ τριτον

διδασκαλους επειτα δυναμεις ειτα χαρισματα
ιαματων αντιληψεις κυβερνησεις γενη γλωσσων
29 μη παντες αποστολοι μη παντες προφηται μη
παντες διδασκαλοι μη παντες δυναμεις 30 μη
παντες χαρισματα εχουσιν ιαματων μη παντες
γλωσσαισ λαλουσιν μη παντες διερμηνευουσιν
31 ζηλουτε δε τα χαρισματα τα κρειττονα και ετι
καθ υπερβολην οδον υμιν δεικνυμι

13 εαν ταισ γλωσσαισ των ανθρωπων λαλω
και των αγγελων αγαπην δε μη εχω γεγωνα
χαλκος ηχων η κυμβαλον αλαλαζον 2 και εαν
εχω προφητειαν και ειδω τα μυστηρια παντα
και πασαν την γνωσιν και εαν εχω πασαν
την πιστιν ωστε ορη μεθιστανειν αγαπην δε
μη εχω ουθεν ειμι 3 και εαν ψωμισω παντα
τα υπαρχοντα μου και εαν παραδω το σωμα
μου ινα καυθησωμαι αγαπην δε μη εχω ουδεν
ωφελουμαι 4 η αγαπη μακροθυμει χρηστευεται
η αγαπη ου ζηλοι η αγαπη ου περπερευεται ου
φουσιουται 5 ουκ ασχημονει ου ζητει τα εαυτησ
ου παροξυνεται ου λογιζεται το κακον 6 ου
χαιρει επι τη αδικια συγχαιρει δε τη αληθεια
7 παντα στεγει παντα πιστευει παντα ελιπιζει
παντα υπομενει 8 η αγαπη ουδεποτε εκπιπτει ειτε
δε προφητεια καταργηθησονται ειτε γλωσσαι
παυσονται ειτε γνωσισ καταργηθησεται 9
εκ μερουσ δε γινωσκομεν και εκ μερουσ
προφητευομεν 10 οταν δε ελθη το τελειον τοτε το
εκ μερουσ καταργηθησεται 11 οτε ημην νηπιουσ
ωσ νηπιουσ ελαλουν ωσ νηπιουσ εφρονουν ωσ νηπιουσ
ελογιζομεν οτε δε γεγωνα ανηρ κατηρηγηκα τα
του νηπιου 12 βλεπομεν γαρ αρτι δι εσοπτρου εν
αινιγματι τοτε δε προσωπον προς προσωπον αρτι

γινωσκω εκ μερουσ τοτε δε επιγνωσομαι καθωσ
και επεγνωσθην 13 νυνι δε μενει πιστισ ελπισ
αγαπη τα τρια ταυτα μειζων δε τουτων η αγαπη

14 διωκετε την αγαπην ζηλουτε δε τα
πνευματικα μαλλον δε ινα προφητευητε 2 ο
γαρ λαλων γλωσση ουκ ανθρωποισ λαλει αλλα
τω θεω ουδεις γαρ ακουει πνευματι δε λαλει
μυστηρια 3 ο δε προφητευων ανθρωποισ λαλει
οικοδομην και παρακλησιν και παραμυθιαν
4 ο λαλων γλωσση εαυτον οικοδομει ο δε
προφητευων εκκλησιαν οικοδομει 5 θελω δε
παντασ υμασ λαλειν γλωσσαισ μαλλον δε ινα
προφητευητε μειζων γαρ ο προφητευων η ο
λαλων γλωσσαισ εκτοσ ει μη διερμηνευει ινα
η εκκλησια οικοδομην λαβη 6 νυνι δε αδελφοι
εαν ελθω προς υμασ γλωσσαισ λαλων τι υμασ
ωφελησω εαν μη υμιν λαλησω η εν αποκαλυψει
η εν γνωσει η εν προφητεια η εν διδαχη 7 ομωσ
τα αψυχα φωνην διδοντα ειτε αυλοσ ειτε κιθαρα
εαν διαστολην τοισ φθογγοισ μη διδω πωσ
γνωσησεται το αυλουμενον η το κιθαριζομενον
8 και γαρ εαν αδηλον φωνην σαλπιγξ δω τισ
παρασκευασεται εισ πολεμον 9 ουτωσ και υμεισ
δια της γλωσσησ εαν μη ευσημον λογον δωτε
πωσ γνωσησεται το λαλουμενον εσεσθε γαρ
εισ αερα λαλουντεσ 10 τοσαυτα ει τυχοι γενη
φωνων εστιν εν κοσμω και ουδεν αυτων αφωνον
11 εαν ουν μη ειδω την δυναμιν της φωνησ
εσομαι τω λαλουντι βαρβαροσ και ο λαλων
εν εμοι βαρβαροσ 12 ουτωσ και υμεισ επει
ζηλωται εστε πνευματων προς την οικοδομην
της εκκλησιασ ζητειτε ινα περισσευητε 13 διοπερ
ο λαλων γλωσση προσευχεσθω ινα διερμηνευη

14 εαν γαρ προσευχωμαι γλωσση το πνευμα μου προσευχεται ο δε νους μου ακαρπος εστιν 15 τιν ουν εστιν προσευξομαι τω πνευματι προσευξομαι δε και τω νοι ψαλω τω πνευματι ψαλω δε και τω νοι 16 επει εαν ευλογησησ τω πνευματι ο αναπληρων τον τοπον του ιδιωτου πως ερει το αμην επι τη ση ευχαριστια επειδη τι λεγεις ουκ οιδεν 17 συ μεν γαρ καλωσ ευχαριστησει αλλ ο ετερος ουκ οικοδομειται 18 ευχαριστω τω θεω μου παντων υμων μαλλον γλωσσαισ λαλων 19 αλλ εν εκκλησια θελω πεντε λογους δια του νοουσ μου λαλησαι ινα και αλλουσ κατηχησω η μυριουσ λογουσ εν γλωσση 20 αδελφοι μη παιδια γινεσθε ταισ φρεσιν αλλα τη κακια νηπιαζετε ταισ δε φρεσιν τελειοι γινεσθε 21 εν τω νομω γεγραπται οτι εν ετερογλωσσοισ και εν χειλεισιν ετεροισ λαλησω τω λαω τουτω και ουδ ουτωσ εισακουσονται μου λεγει κυριοσ 22 ωστε αι γλωσσαι εισ σημειον εισιν ου τοισ πιστευουσιν αλλα τοισ απιστοισ η δε προφητεια ου τοισ απιστοισ αλλα τοισ πιστευουσιν 23 εαν ουν συνελθη η εκκλησια ολη επι το αυτο και παντεσ γλωσσαισ λαλωσιν εισελθωσιν δε ιδιωται η απιστοι ουκ ερουσιν οτι μαινεσθε 24 εαν δε παντεσ προφητεουσιν εισελθη δε τισ απιστοσ η ιδιωτησ ελεγχεται υπο παντων ανακρινεται υπο παντων 25 και ουτωσ τα κρυπτα τησ καρδιασ αυτου φανερα γινεται και ουτωσ πεσων επι προσωπον προσκυνησει τω θεω απαγγελων οτι ο θεοσ οντωσ εν υμιν εστιν 26 τιν ουν εστιν αδελφοι οταν συνερχησθε εκαστοσ υμων ψαλμον εχει διδαχην εχει γλωσσαν εχει αποκαλυψιν εχει ερμηνειαν εχει παντα προσ οικοδομην γινεσθω

27 ειτε γλωσση τισ λαλει κατα δυο η το πλειστον τρεις και ανα μεροσ και εισ διερμηνευετω 28 εαν δε μη η διερμηνευτησ σιγατω εν εκκλησια εαυτω δε λαλειτω και τω θεω 29 προφηται δε δυο η τρεις λαλειτωσαν και οι αλλοι διακρινετωσαν 30 εαν δε αλλω αποκαλυφθη καθημενω ο πρωτοσ σιγατω 31 δυνασθε γαρ καθ ενα παντεσ προφητεουσ ινα παντεσ μανθανωσιν και παντεσ παρακαλωνται 32 και πνευματα προφητων προφηταισ υποτασσεται 33 ου γαρ εστιν ακαταστασιασ ο θεοσ αλλα ειρηνησ ωσ εν πασαισ ταισ εκκλησιαισ των αγιων 34 αι γυναικεσ υμων εν ταισ εκκλησιαισ σιγατωσαν ου γαρ επιτετραπται αυταισ λαλειν αλλ υποτασσεσθαι καθωσ και ο νομοσ λεγει 35 ει δε τι μαθειν θελουσιν εν οικω τουσ ιδιουσ ανδρασ επερωτατωσαν αισχρον γαρ εστιν γυναιξιν εν εκκλησια λαλειν 36 η αφ υμων ο λογοσ του θεου εξηλθεν η εισ υμασ μονουσ κατηντησεν 37 ει τισ δοκει προφητησ ειναι η πνευματικοσ επιγινωσκετω α γραφω υμιν οτι κυριου εισιν εντολαι 38 ει δε τισ αγνοει αγνοειτω 39 ωστε αδελφοι ζηλουτε το προφητεουσ και το λαλειν γλωσσαισ μη κωλυετε 40 παντα ευσημονωσ και κατα ταξιν γινεσθω

15 γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον ο ευηγγελισαμην υμιν ο και παρελαβετε εν ω και εστηκατε 2 δι ου και σωζεσθε τινι λογω ευηγγελισαμην υμιν ει κατεχετε εκτοσ ει μη εικη πιστευσατε 3 παρεδωκα γαρ υμιν εν πρωτοισ ο και παρελαβον οτι χριστοσ απεθανεν υπερ των αμαρτιων ημων κατα τασ γραφασ 4 και οτι εταφη και οτι εγηγερται τη τριτη ημερα κατα τασ γραφασ 5 και οτι ωφθη κηφα ειτα τοισ δωδεκα

6 επειτα ωφθη επανω πεντακοσιοις αδελφοις
εφαπαξ εξ ων οι πλειουσ μενουσιν εως αρτι
τινες δε και εκοιμηθησαν 7 επειτα ωφθη ιακωβω
ειτα τοις αποστολοις πασιν 8 εσχατον δε παντων
ωσπερει τω εκτρωματι ωφθη καμοι 9 εγω γαρ
ειμι ο ελαχιστος των αποστολων ος ουκ ειμι
ικανος καλεισθαι αποστολος διοτι εδιωξα την
εκκλησιαν του θεου 10 χαριτι δε θεου ειμι ο ειμι
και η χαρις αυτου η εισ εμε ου κενη εγενηθη
αλλα περισσοτερον αυτων παντων εκοπιασα ουκ
εγω δε αλλ η χαρις του θεου η συν εμοι 11 ειτε
ουν εγω ειτε εκεινοι ουτως κηρυσσομεν και
ουτως επιστευσατε 12 ει δε χριστος κηρυσσεται
οτι εκ νεκρων εγηγερται πως λεγουσιν τινες
εν υμιν οτι αναστασις νεκρων ουκ εστιν 13 ει
δε αναστασις νεκρων ουκ εστιν ουδε χριστος
εγηγερται 14 ει δε χριστος ουκ εγηγερται κενον
αρα το κηρυγμα ημων κενη δε και η πιστις υμων
15 ευρισκομεθα δε και ψευδομαρτυρες του θεου
οτι εμαρτυρησαμεν κατα του θεου οτι ηγειρεν
τον χριστον ον ουκ ηγειρεν ειπερ αρα νεκροι ουκ
εγειρονται 16 ει γαρ νεκροι ουκ εγειρονται ουδε
χριστος εγηγερται 17 ει δε χριστος ουκ εγηγερται
ματαια η πιστις υμων ετι εστε εν ταις αμαρτιασις
υμων 18 αρα και οι κοιμηθεντες εν χριστω
απωλοντο 19 ει εν τη ζωη ταυτη ηλπικότες
εσμεν εν χριστω μονον ελεεινότεροι παντων
ανθρωπων εσμεν 20 νυνι δε χριστος εγηγερται
εκ νεκρων απαρχη των κεκοιμημενων εγενετο
21 επειδη γαρ δι ανθρωπου ο θανατος και δι
ανθρωπου αναστασις νεκρων 22 ωσπερ γαρ εν
τω αδαμ παντες αποθνησκουσιν ουτως και εν
τω χριστω παντες ζωοποιηθησονται 23 εκαστος

δε εν τω ιδιω ταγματι απαρχη χριστος επειτα
οι του χριστου εν τη παρουσια αυτου 24 ειτα το
τελος οταν παραδω την βασιλειαν τω θεω και
πατρι οταν καταργηση πασαν αρχην και πασαν
εξουσιαν και δυναμιν 25 δει γαρ αυτον βασιλευειν
αχρι ου αν θη παντας τους εχθρους υπο τους
ποδας αυτου 26 εσχατος εχθρος καταργειται ο
θανατος 27 παντα γαρ υπεταξεν υπο τους ποδας
αυτου οταν δε ειπη οτι παντα υποτετακται δηλον
οτι εκτος του υποταξαντος αυτω τα παντα 28
οταν δε υποταγη αυτω τα παντα τοτε και αυτοσ
ο υιος υποταγησεται τω υποταξαντι αυτω τα
παντα ινα η ο θεος τα παντα εν πασιν 29 επει τι
ποιησουσιν οι βαπτιζομενοι υπερ των νεκρων ει
ολωσ νεκροι ουκ εγειρονται τι και βαπτιζονται
υπερ των νεκρων 30 τι και ημεις κινδυνευομεν
πασαν ωραν 31 καθ ημεραν αποθνησκω νη την
υμετεραν καυχησιν ην εχω εν χριστω ιησου τω
κυριω ημων 32 ει κατα ανθρωπον εθηριομαχησα
εν εφεσω τι μοι το οφελος ει νεκροι ουκ
εγειρονται φαγωμεν και πιωμεν αυριον γαρ
αποθνησκομεν 33 μη πλανασθε φθειρουσιν ηθη
χρηστα ομιλιαι κακαι 34 εκνηψατε δικαιωσ
και μη αμαρτανετε αγνωσιαν γαρ θεου τινες
εχουσιν προσ εντροπην υμιν λεγω 35 αλλ ερει
τις πως εγειρονται οι νεκροι ποιω δε σωματι
ερχονται 36 αφρον συ ο σπειρεις ου ζωοποιεεται
εαν μη αποθανη 37 και ο σπειρεις ου το σωμα
το γενησομενον σπειρεις αλλα γυμνον κοκκον
ει τυχοι σιτου η τινος των λοιπων 38 ο δε θεος
αυτω διδωσιν σωμα καθωσ ηθελησεν και εκαστω
των σπερματων το ιδιον σωμα 39 ου πασα σαρξ η
αυτη σαρξ αλλα αλλη μεν ανθρωπων αλλη δε

σαρξ κτηνων αλλη δε ιχθυων αλλη δε πτηνων
40 και σωματα επουρανια και σωματα επιγεια
αλλ ετερα μεν η των επουρανιων δοξα ετερα δε
η των επιγειων 41 αλλη δοξα ηλιου και αλλη
δοξα σεληνης και αλλη δοξα αστερων αστηρ
γαρ αστερος διαφερεει εν δοξη 42 ουτως και
η αναστασις των νεκρων σπειρεται εν φθορα
εγειρεται εν αφθαρσια 43 σπειρεται εν ατιμια
εγειρεται εν δοξη σπειρεται εν ασθενεια εγειρεται
εν δυναμει 44 σπειρεται σωμα ψυχικον εγειρεται
σωμα πνευματικον εστιν σωμα ψυχικον και
εστιν σωμα πνευματικον 45 ουτως και γεγραπται
εγενετο ο πρωτος ανθρωπος αδαμ εις ψυχην
ζωσαν ο εσχατος αδαμ εις πνευμα ζωοποιουν
46 αλλ ου πρωτον το πνευματικον αλλα το
ψυχικον επειτα το πνευματικον 47 ο πρωτος
ανθρωπος εκ γησ χοικος ο δευτερος ανθρωπος
ο κυριος εξ ουρανου 48 οιος ο χοικος τοιουτοι
και οι χοικοι και οιος ο επουρανιος τοιουτοι
και οι επουρανιοι 49 και καθως εφορεσαμεν την
εικονα του χοικου φορεσωμεν και την εικονα
του επουρανιου 50 τουτο δε φημι αδελφοι οτι
σαρξ και αιμα βασιλειαν θεου κληρονομησαι
ου δυνανται ουδε η φθορα την αφθαρσιαν
κληρονομει 51 ιδου μυστηριον υμιν λεγω παντες
μεν ου κοιμηθησομεθα παντες δε αλλαγησομεθα
52 εν ατομω εν ριπη οφθαλμου εν τη εσχατη
σαλπυγγι σαλπισει γαρ και οι νεκροι εγερθησονται
αφθαρτοι και ημεις αλλαγησομεθα 53 δει γαρ
το φθαρτον τουτο ενδυσασθαι αφθαρσιαν και
το θνητον τουτο ενδυσασθαι αθανασιαν 54 οταν
δε το φθαρτον τουτο ενδυσηται αφθαρσιαν και
το θνητον τουτο ενδυσηται αθανασιαν τοτε

γενησεται ο λογος ο γεγραμμενος κατεποθη
ο θανατος εις νικος 55 που σου θανατε το
κεντρον που σου αδη το νικος (Hadēs g86) 56 το δε
κεντρον του θανατου η αμαρτια η δε δυναμις
της αμαρτιας ο νομος 57 τω δε θεω χαρις τω
διδοντι ημιν το νικος δια του κυριου ημων ιησου
χριστου 58 ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εδραιοι
γινεσθε αμετακινητοι περισσευοντες εν τω εργω
του κυριου παντοτε ειδοτεσ οτι ο κοπος υμων
ουκ εστιν κενος εν κυριω

16 περι δε της λογιας της εις τους αγιους ωσπερ
διαταξαι τας εκκλησιας της γαλατιας ουτως και
υμεις ποιησατε 2 κατα μιαν σαββατων εκαστος
υμων παρ εαυτω τιθετω θησαυριζων ο τι αν
ευοδωται ινα μη οταν ελθω τοτε λογια γινωνται
3 οταν δε παραγενωμαι ουσ εαν δοκιμασητε δι
επιστολων τουτους πεμψω απενεγκειν την χαριν
υμων εις ιερουσαλημ 4 εαν δε η αξιον του καμε
πορευεσθαι συν εμοι πορευσονται 5 ελευσομαι δε
προς υμας οταν μακεδονιαν διελθω μακεδονιαν
γαρ διερχομαι 6 προς υμας δε τυχον παραμενω η
και παραχειμασω ινα υμεις με προπεμψητε ου εαν
πορευωμαι 7 ου θελω γαρ υμας αρτι εν παροδω
ιδειν ελπίζω δε χρονον τινα επιμειναι προς υμας
εαν ο κυριος επιτρεπη 8 επιμενω δε εν εφεσω
εωσ της πεντηκοστης 9 θυρα γαρ μοι ανεωγεν
μεγαλη και ενεργησ και αντικειμενοι πολλοι
10 εαν δε ελθη τιμοθεος βλεπετε ινα αφοβωσ
γενηται προς υμας το γαρ εργον κυριου εργαζεται
ωσ και εγω 11 μη τις ουν αυτον εξουθενηση
προπεμψατε δε αυτον εν ειρηνη ινα ελθη προς
με εκδεχομαι γαρ αυτον μετα των αδελφων 12
περι δε απολλω του αδελφου πολλα παρεκαλεσα

αυτον ινα ελθη προσ υμας μετα των αδελφων και παντωσ ουκ ην θελημα ινα νυν ελθη ελευσεται δε οταν ευκαιρηση **13** γρηγορειτε στηκετε εν τη πιστει ανδριζεσθε κραταιουσθε **14** παντα υμων εν αγαπη γινεσθω **15** παρακαλω δε υμας αδελφοι οιδατε την οικιαν στεφανα οτι εστιν απαρχη της αχαιασ και εις διακονιαν τοις αγιοις εταξαν εαυτους **16** ινα και υμεις υποτασησθε τοις τοιουτοις και παντι τω συνεργουντι και κοπιωντι **17** χαιρω δε επι τη παρουσια στεφανα και φουρτουνατου και αχαικου οτι το υμων υστερημα ουτοι ανεπληρωσαν **18** ανεπαυσαν γαρ το εμον πνευμα και το υμων επιγινωσκετε ουν τουσ τοιουτουσ **19** ασπαζονται υμασ αι εκκλησιαι της ασιασ ασπαζονται υμασ εν κυριω πολλα ακυλασ και πρισκιλλα συν τη κατ οικον αυτων εκκλησια **20** ασπαζονται υμασ οι αδελφοι παντεσ ασπασασθε αλληλουσ εν φιληματι αγιω **21** ο ασπασμοσ τη εμη χειρι παυλου **22** ει τισ ου φιλει τον κυριον ιησουν χριστον ητω αναθεμα μαραν αθα **23** η χαρισ του κυριου ιησου χριστου μεθ υμων **24** η αγαπη μου μετα παντων υμων εν χριστω ιησου αμην

Προς Κορινθίους Β΄

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω συν τοις αγιοις πασιν τοις ουσιν εν ολη τη αχαια **2** χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου **3** ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ των οικτιρμων και θεος πασης παρακλησεως **4** ο παρακαλων ημας επι παση τη θλιψει ημων εισ το δυνασθαι ημας παρακαλειν τουσ εν παση θλιψει δια της παρακλησεως ησ παρακαλουμεθα αυτοι υπο του θεου **5** οτι καθωσ περισσευει τα παθηματα του χριστου εισ ημας ουτωσ δια του χριστου περισσευει και η παρακλησις ημων **6** ειτε δε θλιβομεθα υπερ της υμων παρακλησεωσ και σωτηριασ της ενεργουμενης εν υπομονη των αυτων παθηματων ων και ημεις πασχομεν και η ελπισ ημων βεβαια υπερ υμων ειτε παρακαλουμεθα υπερ της υμων παρακλησεωσ και σωτηριασ **7** ειδοτεσ οτι ωσπερ κοινωνοι εστε των παθηματων ουτωσ και της παρακλησεωσ **8** ου γαρ θελομεν υμασ αγνοειν αδελφοι υπερ της θλιψεωσ ημων της γενομενης ημιν εν τη ασια οτι καθ υπερβολην εβαρηθημεν υπερ δυναμιν ωστε εξαπορηθηναι ημασ και του ζην **9** αλλα αυτοι εν εαυτοισ το αποκριμα του θανατου εσηκαμεν ινα μη πεποιοτεσ ωμεν εφ εαυτοισ αλλ επι τω θεω τω εγειροντι τουσ νεκρουσ **10** οσ εκ τηλικουτου θανατου ερρυσατο ημασ και ρυεται εισ ον ηλπικαμεν οτι και ετι ρυεται **11** συνυπουργουντων και υμων υπερ ημων τη δεησει ινα εκ πολλων προσωπων το εισ ημασ

χαρισμα δια πολλων ευχαριστηθη υπερ υμων **12** η γαρ καυχησις ημων αυτη εστιν το μαρτυριον της συνειδησεωσ ημων οτι εν απλοτητι και ειλικρινεια θεου ουκ εν σοφια σαρκικη αλλ εν χαριτι θεου ανεστραφημεν εν τω κοσμω περισσοτερωσ δε προς υμασ **13** ου γαρ αλλα γραφομεν υμιν αλλ η α αναγινωσκετε η και επιγινωσκετε ελπίζω δε οτι και εωσ τελουσ επιγνωσεσθε **14** καθωσ και επεγνωτε ημασ απο μερουσ οτι καυχημα υμων εσμεν καθαπερ και υμεισ ημων εν τη ημερα του κυριου ιησου **15** και ταυτη τη πεποιοθησει εβουλομην ελθειν προς υμασ το προτερον ινα δευτεραν χαριν εχητε **16** και δι υμων διελθειν εισ μακεδονιαν και παλιν απο μακεδονιασ ελθειν προς υμασ και υφ υμων προπεμφθηναι εισ την ιουδαιαν **17** τουτο ουν βουλευομενοσ μητι αρα τη ελαφρια εχρησαμην η α βουλευομαι κατα σαρκα βουλευομαι ινα η παρ εμοι το ναι και το ου ου **18** πιστοσ δε ο θεοσ οτι ο λογοσ ημων ο προς υμασ ουκ εγενετο ναι και ου **19** ο γαρ του θεου υιοσ ιηουσοσ χριστοσ ο εν υμιν δι ημων κηρυχθεισ δι εμου και σιλουανου και τιμοθεου ουκ εγενετο ναι και ου αλλα ναι εν αυτω γεγονεν **20** οσαι γαρ επαγγελια θεου εν αυτω το ναι και εν αυτω το αμην τω θεω προς δοξαν δι ημων **21** ο δε βεβαιων ημασ συν υμιν εισ χριστον και χρισασ ημασ θεοσ **22** ο και σφραγισαμενοσ ημασ και δουσ τον αρραβωνα του πνευματοσ εν ταισ καρδιαισ ημων **23** εγω δε μαρτυρα τον θεον επικαλουμαι επι την εμην ψυχην οτι φειδομενοσ υμων ουκετι ηλθον εισ κορινθον **24** ουχ οτι κυριευομεν υμων

της πιστεως αλλα συνεργοι εσμεν της χαρας υμων τη γαρ πιστει εστηκατε

2 εκρινα δε εμαυτω τουτο το μη παλιν εν λυπη προς υμας ελθειν **2** ει γαρ εγω λυπω υμας και τις εστιν ο ευφραινων με ει μη ο λυπουμενος εξ εμου **3** και εγραψα υμιν τουτο αυτο ινα μη ελθων λυπην εχω αφ ων εδει με χαιρειν πεποιθωσ επι παντασ υμασ οτι η εμη χαρα παντων υμων εστιν **4** εκ γαρ πολλησ θλιψεωσ και συνοχησ καρδιασ εγραψα υμιν δια πολλων δακρυων ουχ ινα λυπηθητε αλλα την αγαπην ινα γνωτε ην εχω περισσοτερωσ εις υμασ **5** ει δε τις λελυπηκεν ουκ εμε λελυπηκεν αλλα απο μερουσ ινα μη επιβαρω παντασ υμασ **6** ικανον τω τοιουτω η επιτιμια αυτη η υπο των πλειονων **7** ωστε τουναντιον μαλλον υμασ χαρισασθαι και παρακαλεσαι μηπωσ τη περισσοτερα λυπη καταποθη ο τοιουτοσ **8** διο παρακαλω υμασ κυρωσαι εις αυτον αγαπην **9** εις τουτο γαρ και εγραψα ινα γνω την δοκιμην υμων ει εις παντα υπηκοοι εστε **10** ω δε τι χαριζεσθε και εγω και γαρ εγω ει τι κεχαρισμαι ω κεχαρισμαι δι υμασ εν προσωπω χριστου **11** ινα μη πλεονεκτηθωμεν υπο του σατανα ου γαρ αυτου τα νοηματα αγνοουμεν **12** ελθων δε εις την τρωαδα εις το ευαγγελιον του χριστου και θυρασ μοι ανεωγμενησ εν κυριω **13** ουκ εσηκα ανεσιν τω πνευματι μου τω μη ευρειν με τιτον τον αδελφον μου αλλα αποταξαμενοσ αυτοισ εξηλθον εις μακεδονιαν **14** τω δε θεω χαρισ τω παντοτε θριαμβευοντι ημασ εν τω χριστω και την οσμην της γνωσεωσ αυτου φανερουντι δι ημων εν παντι τοπω **15** οτι χριστου ευωδια εσμεν τω θεω εν τοισ σωζομενοισ και εν τοισ

απολλυμενοισ **16** οισ μεν οσμη θανατου εις θανατον οισ δε οσμη ζωησ εις ζωην και προσ ταυτα τισ ικανοσ **17** ου γαρ εσμεν ωσ οι λοιποι καπηλευοντεσ τον λογον του θεου αλλ ωσ εξ ειλικρινειασ αλλ ωσ εκ θεου κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν

3 αρχομεθα παλιν εαυτουσ συνιστανειν ει μη χρηζομεν ωσ τινεσ συστατικων επιστολων προς υμασ η εξ υμων συστατικων **2** η επιστολη ημων υμεισ εστε εγγεγραμμενη εν ταισ καρδιαισ ημων γινωσκομενη και αναγινωσκομενη υπο παντων ανθρωπων **3** φανερουμενοι οτι εστε επιστολη χριστου διακονηθεισα υφ ημων εγγεγραμμενη ου μελανι αλλα πνευματι θεου ζωντοσ ουκ εν πλαξιν λιθιναισ αλλ εν πλαξιν καρδιαισ σαρκιναισ **4** πεποιθησιν δε τοιαυτην εχομεν δια του χριστου προς τον θεον **5** ουχ οτι ικανοι εσμεν αφ εαυτων λογισασθαι τι ωσ εξ εαυτων αλλ η ικανοτησ ημων εκ του θεου **6** οσ και ικανωσεν ημασ διακονουσ καινησ διαθηκησ ου γραμματοσ αλλα πνευματοσ το γαρ γραμμα αποκτενει το δε πνευμα ζωοποιει **7** ει δε η διακονια του θανατου εν γραμμασιν εντετυπωμενη εν λιθοισ εγενηθη εν δοξη ωστε μη δυνασθαι ατενισαι τουσ υιουσ ισραηλ εις το προσωπον μωυσεωσ δια την δοξαν του προσωπου αυτου την καταργουμενην **8** πωσ ουχι μαλλον η διακονια του πνευματοσ εσται εν δοξη **9** ει γαρ η διακονια της κατακρισεωσ δοξα πολλω μαλλον περισσευει η διακονια της δικαιοσυνησ εν δοξη **10** και γαρ ου δεδοξασται το δεδοξαμενον εν τουτω τω μερει ενεκεν της υπερβαλλουσησ δοξησ **11** ει γαρ το καταργουμενον δια δοξησ πολλω μαλλον το

μενον εν δοξη 12 εχοντες ουν τοιαυτην ελπιδα πολλη παρρησια χρωμεθα 13 και ου καθαπερ μωυσησ ετιθει καλυμμα επι το προσωπον εαυτου προς το μη ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το τελος του καταργουμενου 14 αλλ επωρωθη τα νοηματα αυτων αχρι γαρ της σημερον το αυτο καλυμμα επι τη αναγνωσει της παλαιας διαθηκης μενει μη ανακαλυπτομενον ο τι εν χριστω καταργειται 15 αλλ εως σημερον ηνικα αναγνωσκειται μωυσησ καλυμμα επι την καρδιαν αυτων κειται 16 ηνικα δ αν επιστρεψη προς κυριον περιαιρειται το καλυμμα 17 ο δε κυριος το πνευμα εστιν ου δε το πνευμα κυριου εκει ελευθερια 18 ημεις δε παντες ανακεκαλυμμενω προσωπω την δοξαν κυριου κατοπτριζομενοι την αυτην εικονα μεταμορφουμεθα απο δοξης εις δοξαν καθαπερ απο κυριου πνευματος

4 δια τουτο εχοντες την διακονιαν ταυτην καθως ηληθημεν ουκ εκκακουμεν 2 αλλα απειπαμεθα τα κρυπτα της αισχυνης μη περιπατοντες εν πανουργια μηδε δολουντες τον λογον του θεου αλλα τη φανερωσει της αληθειας συνιστωντες εαυτους προς πασαν συνειδησιν ανθρωπων ενωπιον του θεου 3 ει δε και εστιν κεκαλυμμενον το ευαγγελιον ημων εν τοις απολλυμενοις εστιν κεκαλυμμενον 4 εν οις ο θεος του αιωνος τουτου ετυφλωσεν τα νοηματα των απιστων εις το μη αυγασαι αυτοις τον φωτισμον του ευαγγελιου της δοξης του χριστου ος εστιν εικων του θεου (aiōn g165) 5 ου γαρ εαυτους κηρυσσομεν αλλα χριστον ιησουν κυριον εαυτους δε δουλους υμων δια ιησουν 6 οτι ο θεος ο ειπων εκ σκοτους φωσ λαμψαι ος ελαμψεν εν

ταις καρδιας ημων προς φωτισμον της γνωσεως της δοξης του θεου εν προσωπω ιησου χριστου 7 εχομεν δε τον θησαυρον τουτον εν οστρακινοις σκευεσιν ινα η υπερβολη της δυναμεως η του θεου και μη εξ ημων 8 εν παντι θλιβομενοι αλλ ου στενοχωρουμενοι απορουμενοι αλλ ουκ εξαπορουμενοι 9 διωκομενοι αλλ ουκ εγκαταλειπομενοι καταβαλλομενοι αλλ ουκ απολλυμενοι 10 παντοτε την νεκρωσιν του κυριου ιησου εν τω σωματι περιφεροντες ινα και η ζωη του ιησου εν τω σωματι ημων φανερωθη 11 αι γαρ ημεις οι ζωντες εις θανατον παραδιδομεθα δια ιησουν ινα και η ζωη του ιησου φανερωθη εν τη θνητη σαρκι ημων 12 ωστε ο μεν θανατος εν ημιν ενεργειται η δε ζωη εν υμιν 13 εχοντες δε το αυτο πνευμα της πιστεως κατα το γεγραμμενον επιστευσα διο ελαλησα και ημεις πιστευομεν διο και λαλουμεν 14 ειδοτες οτι ο εγειρας τον κυριον ιησουν και ημας δια ιησου εγειρει και παραστησει συν υμιν 15 τα γαρ παντα δι υμας ινα η χαρις πλεονασασα δια των πλειονων την ευχαριστιαν περισσευση εις την δοξαν του θεου 16 διο ουκ εκκακουμεν αλλ ει και ο εξω ημων ανθρωπος διαφθειρεται αλλ ο εσωθεν ανακαινιουται ημερα και ημερα 17 το γαρ παραυτικα ελαφρον της θλιψεως ημων καθ υπερβολην εις υπερβολην αιωνιον βαρος δοξης κατεργαζεται ημιν (aiōnios g166) 18 μη σκοπουντων ημων τα βλεπομενα αλλα τα μη βλεπομενα τα γαρ βλεπομενα προσκαιρα τα δε μη βλεπομενα αιωνια (aiōnios g166)

5 οιδαμεν γαρ οτι εαν η επιγειος ημων οικια του σκηνους καταλυθη οικοδομην εκ θεου εχομεν

οικιαν χειροποιητον αιωνιον εν τοις ουρανοις
(aīōnios g166) 2 και γαρ εν τω στεναζομεν το
οικητηριον ημων το εξ ουρανου επενδυσασθαι
επιποθουντες 3 ειγε και ενδυσασθαι ου
γυμνοι ευρεθησομεθα 4 και γαρ οι οντες εν
τω σκηνει στεναζομεν βαρουμενοι εφ ω ου
θελομεν εκδυσασθαι αλλ επενδυσασθαι ινα
καταποθη το θνητον υπο της ζωης 5 ο δε
κατεργασασθαι ημας εισ αυτο τουτο θεος ο
και δους ημιν τον αρραβωνα του πνευματος
6 θαρρουντες ουν παντοτε και ειδοτες οτι
ενδημουντες εν τω σωματι εκδημουμεν απο του
κυριου 7 δια πιστεωσ γαρ περιπατουμεν ου δια
ειδουσ 8 θαρρουμεν δε και ευδοκουμεν μαλλον
εκδημησαι εκ του σωματος και ενδημησαι
προς τον κυριον 9 διο και φιλοτιμουμεθα ειτε
ενδημουντες ειτε εκδημουντες ευαρεστοι αυτω
ειναι 10 τους γαρ παντας ημας φανερωθηναι
δει εμπροσθεν του βηματος του χριστου ινα
κομισηται εκαστος τα δια του σωματος προς
α επραξεν ειτε αγαθον ειτε κακον 11 ειδοτες
ουν τον φοβον του κυριου ανθρωπους πειθομεν
θεω δε πεφανερωμεθα ελπιζω δε και εν ταις
συνειδησεσιν υμων πεφανερωσθαι 12 ου γαρ
παλιν εαυτους συνιστανομεν υμιν αλλα αφορμην
διδοντες υμιν καυχηματος υπερ ημων ινα
εχητε προς τους εν προσωπω καυχωμενους
και ου καρδια 13 ειτε γαρ εξεστημεν θεω ειτε
σωφρονουμεν υμιν 14 η γαρ αγαπη του χριστου
συνεχει ημας κριναντας τουτο οτι ει εισ υπερ
παντων απεθανεν αρα οι παντες απεθανον 15
και υπερ παντων απεθανεν ινα οι ζωντες μηκει
εαυτοις ζωσιν αλλα τω υπερ αυτων αποθανοντι

και εγερθεντι 16 ωστε ημεις απο του νυν ουδενα
οιδαμεν κατα σαρκα ει δε και εγνωκαμεν κατα
σαρκα χριστον αλλα νυν ουκετι γινωσκομεν 17
ωστε ει τισ εν χριστω καινη κτισισ τα αρχαια
παρηλθεν ιδου γεγονεν καινα τα παντα 18
τα δε παντα εκ του θεου του καταλλαξαντος
ημας εαυτω δια ιησου χριστου και δοντος ημιν
την διακονιαν της καταλλαγης 19 ωσ οτι θεος
ην εν χριστω κοσμον καταλασσωσων εαυτω μη
λογιζομενος αυτοις τα παραπτωματα αυτων και
θεμενος εν ημιν τον λογον της καταλλαγης
20 υπερ χριστου ουν πρεσβευομεν ωσ του θεου
παρακαλουντος δι ημων δεομεθα υπερ χριστου
καταλλαγητε τω θεω 21 τον γαρ μη γνοντα
αμαρτιαν υπερ ημων αμαρτιαν εποιησεν ινα
ημεις γενωμεθα δικαιοσυνη θεου εν αυτω

6 συνεργουντες δε και παρακαλουμεν μη εισ
κενον την χαριν του θεου δεξασθαι υμας 2
λεγει γαρ καιρω δεκτω επηκουσα σου και εν
ημερα σωτηριας εβοηθησα σοι ιδου νυν καιρος
ευπροσδεκτος ιδου νυν ημερα σωτηριας 3
μηδεμια εν μηδενι διδοντες προσκοπην ινα μη
μωμηθη η διακονια 4 αλλ εν παντι συνιστωντες
εαυτους ωσ θεου διακονοι εν υπομονη πολλη
εν θλιψεσιν εν αναγκαις εν στενοχωριας 5
εν πληγαις εν φυλακαις εν ακαταστασιας εν
κοποις εν αγρυπνιαις εν νηστειαις 6 εν αγνοτητι
εν γνωσει εν μακροθυμια εν χρηστοτητι εν
πνευματι αγιω εν αγαπη ανυποκριτω 7 εν λογω
αληθειας εν δυναμει θεου δια των οπλων της
δικαιοσυνης των δεξιων και αριστερων 8 δια
δοξης και ατιμιας δια δυσφημιας και ευφημιας
ωσ πλανοι και αληθεις 9 ωσ αγνοουμενοι και

επιγινωσκομενοι ως αποθνησκοντες και ιδου
ζωμεν ως παιδευομενοι και μη θανατουμενοι
10 ως λυπουμενοι αι δε χαιροντες ως πτωχοι
πολλους δε πλουτιζοντες ως μηδεν εχοντες και
παντα κατεχοντες 11 το στομα ημων ανεωγεν
προς υμας κορινθιοι η καρδια ημων πεπλατυνται
12 ου στενοχωρεισθε εν ημιν στενοχωρεισθε
δε εν τοις σπλαγχνοις υμων 13 την δε αυτην
αντιμισθιαν ως τεκνοις λεγω πλατυνθητε και
υμεις 14 μη γινεσθε ετεροζυγουντες απιστοις
τις γαρ μετοχη δικαιοσυνη και ανομια τις δε
κοινωνια φωτι προσ σκοτος 15 τις δε συμφωνησις
χριστω προς βελιαρ η τις μερισ πιστω μετα
απιστου 16 τις δε συγκαταθεσις ναω θεου μετα
ειδωλων υμεις γαρ ναος θεου εστε ζωντος
καθως ειπεν ο θεος οτι ενοικησω εν αυτοις και
εμπεριπατησω και εσομαι αυτων θεος και αυτοι
εσονται μοι λαος 17 διο εξελθετε εκ μεσου αυτων
και αφορισθητε λεγει κυριος και ακαθαρτου μη
απτεσθε καγω εισδεξομαι υμας 18 και εσομαι
υμιν εις πατερα και υμεις εσεσθε μοι εις υιους
και θυγατερας λεγει κυριος παντοκρατωρ

7 ταυτας ουν εχοντες τας επαγγελιας
αγαπητοι καθαρισωμεν εαυτους απο παντος
μολυσμου σαρκος και πνευματος επιτελουντες
αγιωσυνην εν φοβω θεου 2 χωρησατε ημας
ουδενα ηδικησαμεν ουδενα εφθειραμεν ουδενα
επλεονεκτησαμεν 3 ου προς κατακρισιν λεγω
προειρηκα γαρ οτι εν ταις καρδιαις ημων εστε εις
το συναποθανειν και συζην 4 πολλη μοι παρρησια
προς υμας πολλη μοι καυχησις υπερ υμων
πεπληρωμαι τη παρακλησει υπερπερισσευομαι
τη χαρα επι παση τη θλιψει ημων 5 και

γαρ ελθοντων ημων εις μακεδονιαν ουδεμιαν
εσχηκεν ανεσιν η σαρξ ημων αλλ εν παντι
θλιβομενοι εξωθεν μαχαι εσωθεν φοβοι 6 αλλ ο
παρακαλων τους ταπεινους παρεκαλεσεν ημας ο
θεος εν τη παρουσια τιτου 7 ου μονον δε εν τη
παραουσια αυτου αλλα και εν τη παρακλησει η
παρακληθη εφ υμιν αναγγελων ημιν την υμων
επιποθησιν τον υμων οδυρμον τον υμων ζηλον
υπερ εμου ωστε με μαλλον χαρηναι 8 οτι ει και
ελυπησα υμας εν τη επιστολη ου μεταμελομαι
ει και μετεμελομην βλεπω γαρ οτι η επιστολη
εκεινη ει και προς ωραν ελυπησεν υμας 9 νυν
χαιρω ουχ οτι ελυπηθητε αλλ οτι ελυπηθητε
εις μετανοιαν ελυπηθητε γαρ κατα θεον ινα εν
μηδενι ζημιωθητε εξ ημων 10 η γαρ κατα θεον
λυπη μετανοιαν εις σωτηριαν αμεταμελητον
κατεργαζεται η δε του κοσμου λυπη θανατον
κατεργαζεται 11 ιδου γαρ αυτο τουτο το κατα
θεον λυπηθηναι υμας ποσην κατειργασατο υμιν
σπουδην αλλα απολογιαν αλλα αγανακτησιν
αλλα φοβον αλλα επιποθησιν αλλα ζηλον αλλα
εκδικησιν εν παντι συνεστησατε εαυτους αγνους
ειναι εν τω πραγματι 12 αρα ει και εγραψα
υμιν ουχ εινεκεν του αδικησαντος ουδε εινεκεν
του αδικηθεντος αλλ εινεκεν του φανερωθηναι
την σπουδην υμων την υπερ ημων προς υμας
ενωπιον του θεου 13 δια τουτο παρακεκλημεθα
επι δε τη παρακλησει υμων περισσοτερω μαλλον
εχαρημεν επι τη χαρα τιτου οτι αναπεπαυται το
πνευμα αυτου απο παντων υμων 14 οτι ει τι αυτω
υπερ υμων κεκαυχημαι ου κατησχυνην αλλ ως
παντα εν αληθεια ελαλησαμεν υμιν ουτως και η
καυχησις ημων η επι τιτου αληθεια εγενηθη 15

και τα σπλαγχνα αυτου περισσοτερωσ εις υμασ
εστιν αναμιμνησκομενου την παντων υμων
υπακοην ωσ μετα φοβου και τρομου εδεξασθε
αυτον 16 χαιρω οτι εν παντι θαρρω εν υμιν

8 γνωριζομεν δε υμιν αδελφοι την χαριν του
θεου την δεδομενην εν ταισ εκκλησιαισ της
μακεδονιασ 2 οτι εν πολλη δοκιμη θλιψεωσ η
περισσεια της χαρασ αυτων και η κατα βαθουσ
πτωχεια αυτων επερισσευσεν εις τον πλουτον της
απλοτητοσ αυτων 3 οτι κατα δυναμιν μαρτυρω
και υπερ δυναμιν αυθαιρετοι 4 μετα πολλησ
παρακλησεωσ δεομενοι ημων την χαριν και την
κοινωνιαν της διακονιασ της εις τουσ αγιουσ 5
και ου καθωσ ηλπισαμεν αλλ εαυτουσ εδωκαν
πρωτον τω κυριω και ημιν δια θεληματοσ θεου
6 εις το παρακαλεσαι ημασ τιτον ινα καθωσ
προενηρξατο ουτωσ και επιτελεση εις υμασ
και την χαριν ταυτην 7 αλλ ωσπερ εν παντι
περισσευετε πιστει και λογω και γνωσει και
παση σπουδη και τη εξ υμων εν ημιν αγαπη ινα
και εν ταυτη τη χαριτι περισσευητε 8 ου κατ
επιταγην λεγω αλλα δια της ετερων σπουδησ
και το της υμετερασ αγαπησ γνησιον δοκιμαζων
9 γινωσκετε γαρ την χαριν του κυριου ημων
ιησου χριστου οτι δι υμασ επτωχευσεν πλουσιουσ
ων ινα υμεισ τη εκεινου πτωχεια πλουτησητε
10 και γνωμην εν τουτω διδωμι τουτο γαρ υμιν
συμφερει οιτινεσ ου μονον το ποιησαι αλλα και
το θελειν προενηρξασθε απο περυσι 11 νυνι δε
και το ποιησαι επιτελεσατε οπωσ καθαπερ η
προθυμια του θελειν ουτωσ και το επιτελεσαι εκ
του εχειν 12 ει γαρ η προθυμια προκειται καθο
εαν εχη τισ ευπροσδεκτοσ ου καθο ουκ εχει 13

ου γαρ ινα αλλοιουσ ανεσισ υμιν δε θλιψισ αλλ εξ
ισοτητοσ εν τω νυν καιρω το υμων περισσευμα
εις το εκεινων υστερημα 14 ινα και το εκεινων
περισσευμα γενηται εις το υμων υστερημα οπωσ
γενηται ισοτησ 15 καθωσ γεγραπται ο το πολυ ουκ
επλεονασεν και ο το ολιγον ουκ ηλαττονησεν 16
χαρισ δε τω θεω τω διδοντι την αυτην σπουδην
υπερ υμων εν τη καρδια τιτου 17 οτι την μεν
παρακλησιν εδεξατο σπουδαιοτεροσ δε υπαρχων
αυθαιρετοσ εξηλθεν προσ υμασ 18 συνεπεμψαμεν
δε μετ αυτου τον αδελφον ου ο επαينوσ εν
τω ευαγγελιω δια πασων των εκκλησιων 19
ου μονον δε αλλα και χειροτονηθεισ υπο των
εκκλησιων συνεκδημοσ ημων συν τη χαριτι
ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων προσ την
αυτου του κυριου δοξαν και προθυμιαν ημων 20
στελλομενοι τουτο μη τισ ημασ μωμησηται εν τη
αδροτητι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων 21
προνοουμενοι καλα ου μονον ενωπιον κυριου
αλλα και ενωπιον ανθρωπων 22 συνεπεμψαμεν
δε αυτοισ τον αδελφον ημων ον εδοκιμασαμεν
εν πολλοισ πολλακισ σπουδαιον οντα νυνι δε
πολυ σπουδαιοτερον πεποιθησει πολλη τη εις
υμασ 23 ειτε υπερ τιτου κοινωνοσ εμοσ και εις
υμασ συνεργοσ ειτε αδελφοι ημων αποστολοι
εκκλησιων δοξα χριστου 24 την ουν ενδειξιν
της αγαπησ υμων και ημων καυχησεωσ υπερ
υμων εις αυτοουσ ενδειξασθε εις προσωπον των
εκκλησιων

9 περι μεν γαρ της διακονιασ της εις τουσ αγιουσ
περισσον μοι εστιν το γραφειν υμιν 2 οιδα γαρ
την προθυμιαν υμων ην υπερ υμων καυχωμαι
μακεδοσιν οτι αχαια παρεσκευασται απο περυσι

και ο εξ υμων ζηλος ηρεθισεν τους πλειονας 3
επεμψα δε τους αδελφους ινα μη το καυχημα
ημων το υπερ υμων κενωθη εν τω μερει τουτω
ινα καθως ελεγον παρεσκευασμενοι ητε 4 μηπως
εαν ελθωσιν συν εμοι μακεδονες και ευρωσιν
υμας απαρασκευαστους καταισχυνηθωμεν ημεις
ινα μη λεγωμεν υμεις εν τη υποστασει
ταυτη της καυχησης 5 αναγκαιον ουν
ηγησαμην παρακαλεσαι τους αδελφους ινα
προελθωσιν εις υμας και προκαταρτισωσιν
την προκατηγγελημενην ευλογιαν υμων ταυτην
ετοιμην ειναι ουτως ως ευλογιαν και μη ως
πλεονεξιαν 6 τουτο δε ο σπειρων φειδομενωσ
φειδομενωσ και θερισει και ο σπειρων επ
ευλογιας επ ευλογιας και θερισει 7 εκαστος
καθως προαιρειται τη καρδια μη εκ λυπης η
εξ αναγκης ιλαρον γαρ δοτην αγαπα ο θεος 8
δυνατος δε ο θεος πασαν χαριν περισσευσαι εις
υμας ινα εν παντι παντοτε πασαν αυταρκειαν
εχοντες περισσευητε εις παν εργον αγαθον
9 καθως γεγραπται εσκορπισεν εδωκεν τοις
πενησιν η δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον
αιωνα (aiōn g165) 10 ο δε επιχορηγων σπερμα
τω σπειροντι και αρτον εις βρωσιν χορηγησαι
και πληθυναι τον σπορον υμων και αυξησαι
τα γεννηματα της δικαιοσυνης υμων 11 εν
παντι πλουτιζομενοι εις πασαν απλοτητα ητις
κατεργαζεται δι ημων ευχαριστιαν τω θεω 12 οτι η
διακονια της λειτουργιας ταυτης ου μονον εστιν
προσαναπληρουσα τα υστερηματα των αγιων
αλλα και περισσευουσα δια πολλων ευχαριστιων
τω θεω 13 δια της δοκιμης της διακονιας
ταυτης δοξαζοντες τον θεον επι τη υποταγη

της ομολογιας υμων εις το ευαγγελιον του
χριστου και απλοτητι της κοινωνιας εις αυτους
και εις παντας 14 και αυτων δεησει υπερ υμων
επιποθουντων υμας δια την υπερβαλλουσαν
χαριν του θεου εφ υμιν 15 χαρις δε τω θεω επι
τη ανεκδιγητω αυτου δωρεα

10 αυτος δε εγω παυλος παρακαλω υμας δια
της πραοτητος και επιεικειας του χριστου ος
κατα προσωπον μεν ταπεινος εν υμιν απων
δε θαρρω εις υμας 2 δεομαι δε το μη παρων
θαρρησαι τη πεποιθησει η λογιζομαι τολμησαι
επι τινας τους λογιζομενους ημας ως κατα σαρκα
περιπατουντας 3 εν σαρκι γαρ περιπατουντες ου
κατα σαρκα στρατευομεθα 4 τα γαρ οπλα της
στρατειας ημων ου σαρκικα αλλα δυνατα τω
θεω προς καθαιρεσιν οχυρωματων 5 λογισμους
καθαιρουντες και παν υψωμα επαιρομενον κατα
της γνωσεως του θεου και αιχμαλωτιζοντες παν
νοημα εις την υπακοην του χριστου 6 και εν
ετοιμω εχοντες εκδικησαι πασαν παρακοην οταν
πληρωθη υμων η υπακοη 7 τα κατα προσωπον
βλεπετε ει τις πεποιθεν εαυτω χριστου ειναι
τουτο λογιζεσθω παλιν αφ εαυτου οτι καθως
αυτος χριστου ουτως και ημεις χριστου 8
εαν τε γαρ και περισσοτερον τι καυχησωμαι
περι της εξουσιας ημων ης εδωκεν ο κυριος
ημιν εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν
υμων ουκ αισχυνησομαι 9 ινα μη δοξω ως
αν εκφοβειν υμας δια των επιστολων 10 οτι
αι μεν επιστολαι φησιν βαρειαι και ισχυραι
η δε παρουσία του σωματος ασθενης και ο
λογος εξουθενημενος 11 τουτο λογιζεσθω ο
τοιουτος οτι οιοι εσμεν τω λογω δι επιστολων

αποντες τοιουτοι και παροντες τω εργω **12** ου γαρ τολμωμεν εγκριναι η συγκριναι εαυτους τισιν των εαυτους συνιστανοντων αλλα αυτοι εν εαυτοις εαυτους μετρουντες και συγκρινοντες εαυτους εαυτοις ου συνιουσιν **13** ημεις δε ουχι εις τα αμετρα καυχησομεθα αλλα κατα το μετρον του κανονος ου εμερισεν ημιν ο θεος μετρου εφικεσθαι αχρι και υμων **14** ου γαρ ως μη εφικνουμενοι εις υμας υπερεκτεινομεν εαυτους αχρι γαρ και υμων εφθασαμεν εν τω ευαγγελιω του χριστου **15** ουκ εις τα αμετρα καυχωμενοι εν αλλοτριοις κοποισ ελπιδα δε εχοντες αυξανομενης της πιστεως υμων εν υμιν μεγαλυθηναι κατα τον κανονα ημων εις περισσειαν **16** εις τα υπερεκεινα υμων ευαγγελισασθαι ουκ εν αλλοτριω κανονι εις τα ετοιμα καυχησασθαι **17** ο δε καυχωμενος εν κυριω καυχασθω **18** ου γαρ ο εαυτον συνιστων εκεινος εστιν δοκιμος αλλ ον ο κυριος συνιστησιν

11 οφελον ανειχεσθε μου μικρον τη αφροσυνη αλλα και ανεχεσθε μου **2** ζηλω γαρ υμας θεου ζηλω ηρμοσαμην γαρ υμας ενι ανδρι παρθενον αγνην παραστησαι τω χριστω **3** φοβουμαι δε μηπως ως ο οφισ ευαν εξηπατησεν εν τη πανουργια αυτου ουτως φθαρη τα νοηματα υμων απο της απλοτητος της εις τον χριστον **4** ει μεν γαρ ο ερχομενος αλλον ιησουν κηρυσσει ον ουκ εκηρυξαμεν η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε η ευαγγελιον ετερον ο ουκ εδεξασθε καλως ηνειχεσθε **5** λογιζομαι γαρ μηδεν υστερηκεναι των υπερλιαν αποστολων **6** ει δε και ιδιωτης τω λογω αλλ ου τη γνωσει αλλ εν παντι φανερωθεντες εν πασιν εις υμας **7** η

αμαρτιαν εποιησα εμαυτον ταπεινων ινα υμεις υψωθητε οτι δωρεαν το του θεου ευαγγελιον ευηγγελισαμην υμιν **8** αλλας εκκλησιας εσυλησα λαβων οψωνιον προς την υμων διακονιαν **9** και παρων προς υμας και υστερηθεις ου κατεναρκησα ουδενος το γαρ υστερημα μου προσανεπληρωσαν οι αδελφοι ελθοντες απο μακεδονιας και εν παντι αβαρη υμιν εμαυτον ετηρησα και τηρησω **10** εστιν αληθεια χριστου εν εμοι οτι η καυχησις αυτη ου φραγησεται εις εμε εν τοις κλιμασιν της αχαιιας **11** δια τι οτι ουκ αγαπω υμας ο θεος οιδεν **12** ο δε ποιω και ποιησω ινα εκκοψω την αφορμην των θελοντων αφορμην ινα εν ω καυχωνται ευρεθωσιν καθως και ημεις **13** οι γαρ τοιουτοι ψευδαποστολοι εργαται δολιοι μετασχηματιζομενοι εις αποστολους χριστου **14** και ου θαυμαστον αυτος γαρ ο σατανας μετασχηματιζεται εις αγγελον φωτος **15** ου μεγαουν ει και οι διακονοι αυτου μετασχηματιζονται ως διακονοι δικαιοσυνης ων το τελος εσται κατα τα εργα αυτων **16** παλιν λεγω μη τις με δοξη αφρονα ειναι ει δε μηγε καν ως αφρονα δεξασθε με ινα καγω μικρον τι καυχησωμαι **17** ο λαλω ου λαλω κατα κυριον αλλ ως εν αφροσυνη εν ταυτη τη υποστασει της καυχησης **18** επει πολλοι καυχωνται κατα την σαρκα καγω καυχησομαι **19** ηδεως γαρ ανεχεσθε των αφρονων φρονιμοι οντες **20** ανεχεσθε γαρ ει τις υμας καταδουλοι ει τις κατεσθιει ει τις λαμβανει ει τις επαιρεται ει τις υμας εις προσωπον δερει **21** κατα ατιμιαν λεγω ως οτι ημεις ησθηθησαμεν εν ω δ αντισ τολμα εν αφροσυνη λεγω τολμω καγω **22** εβραιοι εισιν καγω ισραηλιται εισιν καγω

σπερμα αβρααμ εισιν καγω **23** διακονοι χριστου εισιν παραφρονων λαλω υπερ εγω εν κοποις περισσοτερωσ εν πληγαισ υπερβαλλοντωσ εν φυλακαισ περισσοτερωσ εν θανατοισ πολλακις **24** υπο ιουδαιων πεντακις τεσσαρακοντα παρα μιαν ελαβον **25** τρις εραβδισθην απαξ ελιθασθην τρις εναυαγησα νυχθημερον εν τω βυθω πεποιηκα **26** οδοιποριαισ πολλακις κινδυνοισ ποταμων κινδυνοισ ληστων κινδυνοισ εκ γενουσ κινδυνοισ εξ εθνων κινδυνοισ εν πολει κινδυνοισ εν ερημια κινδυνοισ εν θαλασση κινδυνοισ εν ψευδαδελφοισ **27** εν κοπω και μοχθω εν αγρυπνιαισ πολλακις εν λιμω και διψει εν νηστειαισ πολλακις εν ψυχει και γυμνοτητι **28** χωρισ των παρεκτοσ η επισυστασις μου η καθ ημεραν η μεριμνα πασων των εκκλησιων **29** τισ ασθeneι και ουκ ασθενω τισ σκανδαλιζεται και ουκ εγω πυρουμαι **30** ει καυχασθαι δει τα της ασθeneιασ μου καυχησομαι **31** ο θεοσ και πατηρ του κυριου ιησου χριστου οιδεν ο ων ευλογητοσ εισ τουσ αιωνασ οτι ου ψευδομαι (aiōn g165) **32** εν δαμασκω ο εθναρχησ αρετα του βασιλεωσ εφρουρει την δαμασκηνων πολιν πιασαι με θελων **33** και δια θυριδοσ εν σαργανη εχαλασθην δια του τειχουσ και εξεφυγον τασ χειρασ αυτου

12 καυχασθαι δη ου συμφερει μοι ελευσομαι γαρ εισ οπτασιασ και αποκαλυψεισ κυριου **2** οιδα ανθρωπον εν χριστω προ ετων δεκατεσσαρων ειτε εν σωματι ουκ οιδα ειτε εκτοσ του σωματοσ ουκ οιδα ο θεοσ οιδεν αρπαγεντα τον τοιουτον εωσ τριτου ουρανου **3** και οιδα τον τοιουτον ανθρωπον ειτε εν σωματι ειτε εκτοσ του σωματοσ

ουκ οιδα ο θεοσ οιδεν **4** οτι ηρπαγη εισ τον παραδεισον και ηκουσεν αρρητα ρηματα α ουκ εξον ανθρωπω λαλησαι **5** υπερ του τοιουτου καυχησομαι υπερ δε εμαυτου ου καυχησομαι ει μη εν ταισ ασθeneιαισ μου **6** εαν γαρ θελησω καυχησασθαι ουκ εσομαι αφρων αληθειαν γαρ ερω φειδομαι δε μη τισ εισ εμε λογισηται υπερ ο βλεπει με η ακουει τι εξ εμου **7** και τη υπερβολη των αποκαλυψεων ινα μη υπεрайρωμαι εδοθη μοι σκολοψ τη σαρκι αγγελοσ σαταν ινα με κολαφιζη ινα μη υπεрайρωμαι **8** υπερ τουτου τρισ τον κυριον παρεκαλεσα ινα αποστη απ εμου **9** και ειρηκεν μοι αρκει σοι η χαρισ μου η γαρ δυναμισ μου εν ασθeneια τελειουται ηδιστα ουν μαλλον καυχησομαι εν ταισ ασθeneιαισ μου ινα επισκηνωση επ εμε η δυναμισ του χριστου **10** διο ευδοκω εν ασθeneιαισ εν υβρεσιν εν αναγκαισ εν διωγμοισ εν στενοχωριαισ υπερ χριστου οταν γαρ ασθενω τοτε δυνατοσ ειμι **11** γεγωνα αφρων καυχωμενοσ υμεισ με ηναγκαασατε εγω γαρ ωφειλον υφ υμων συνιστασθαι ουδεν γαρ υστερησα των υπερ λιαν αποστολων ει και ουδεν ειμι **12** τα μεν σημεια του αποστολου κατειργασθη εν υμιν εν παση υπομονη εν σημειοισ και τερασιν και δυναμεσιν **13** τι γαρ εστιν ο ηττηθητε υπερ τασ λοιπασ εκκλησιασ ει μη οτι αυτοσ εγω ου κατεναρκησα υμων χαρισασθε μοι την αδικιαν ταυτην **14** ιδου τριτον ετοιμωσ εχω ελθειν προς υμασ και ου καταναρκησω υμων ου γαρ ζητω τα υμων αλλα υμασ ου γαρ οφειλει τα τεκνα τοισ γονευσιν θησαυριζειν αλλ οι γονεισ τοισ τεκνοισ **15** εγω δε ηδιστα δαπανησω και εκδαπανηθησομαι υπερ των ψυχων υμων ει και

περισσοτερως υμας αγαπων ηττον αγαπωμαι **16** εστω δε εγω ου κατεβαρησα υμας αλλ υπαρχων πανουργος δολω υμας ελαβον **17** μη τινα ων απεσταλκα προς υμας δι αυτου επλεονεκτησα υμας **18** παρεκαλεσα τιτον και συναπεστειλα τον αδελφον μητι επλεονεκτησεν υμας τιτος ου τω αυτω πνευματι περιεπατησαμεν ου τοις αυτοις ιχνησιν **19** παλιν δοκειτε οτι υμιν απολογουμεθα κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν τα δε παντα αγαπητοι υπερ της υμων οικοδομησ **20** φοβουμαι γαρ μηπως ελθων ουχ οιουσ θελω ευρω υμας καγω ευρεθω υμιν οιον ου θελετε μηπως ερεις ζηλοι θυμοι εριθειαι καταλαλαι ψιθυρισμοι φυσιωσεις ακαταστασαι **21** μη παλιν ελθοντα με ταπεινωσει ο θεος μου προς υμας και πενθησω πολλους των προημαρτηκοτων και μη μετανοησαντων επι τη ακαθαρσια και πορνεια και ασελγεια η επραξαν

13 τριτον τουτο ερχομαι προς υμας επι στοματος δυο μαρτυρων και τριων σταθησεται παν ρημα **2** προειρηκα και προλεγω ωσ παρων το δευτερον και απων νυν γραφω τοις προημαρτηκοσιν και τοις λοιποισ πασιν οτι εαν ελθω εισ το παλιν ου φεισομαι **3** επει δοκιμην ζητειτε του εν εμοι λαλουντος χριστου οσ εισ υμας ουκ ασθeneι αλλα δυνατει εν υμιν **4** και γαρ ει εσταυρωθη εξ ασθενειας αλλα ζη εκ δυναμεωσ θεου και γαρ ημεις ασθενουμεν εν αυτω αλλα ζησομεθα συν αυτω εκ δυναμεωσ θεου εισ υμας **5** εαυτους πειραζετε ει εστε εν τη πιστει εαυτους δοκιμαζετε η ουκ επιγινωσκετε εαυτους οτι ιησους χριστος εν υμιν εστιν ει μητι αδοκιμοι εστε **6** ελπιζω δε οτι γνωσεσθε οτι ημεις ουκ

εσμεν αδοκιμοι **7** ευχομαι δε προς τον θεον μη ποιησαι υμας κακον μηδεν ουχ ινα ημεις δοκιμοι φανωμεν αλλ ινα υμεις το καλον ποιητε ημεις δε ωσ αδοκιμοι ωμεν **8** ου γαρ δυναμεθα τι κατα της αληθειας αλλ υπερ της αληθειας **9** χαιρομεν γαρ οταν ημεις ασθενωμεν υμεις δε δυνατοι ητε τουτο δε και ευχομεθα την υμων καταρτισιν **10** δια τουτο ταυτα απων γραφω ινα παρων μη αποτομωσ χρησωμαι κατα την εξουσιαν ην εδωκεν μοι ο κυριος εισ οικοδομην και ουκ εισ καθαιρεσιν **11** λοιπον αδελφοι χαιρετε καταρτιζεσθε παρακαλεισθε το αυτο φρονειτε ειρηνευετε και ο θεος της αγαπης και ειρηνης εσται μεθ υμων **12** ασπασασθε αλληλους εν αγιω φιληματι **13** ασπαζονται υμας οι αγιοι παντες **14** η χαρις του κυριου ιησου χριστου και η αγαπη του θεου και η κοινωνια του αγιου πνευματος μετα παντων υμων αμην

Προς Γαλατας

1 παυλος αποστολος ουκ απ ανθρωπων ουδε δι ανθρωπου αλλα δια ιησου χριστου και θεου πατρος του εγειραντος αυτον εκ νεκρων **2** και οι συν εμοι παντες αδελφοι ταις εκκλησιαις της γαλατιας **3** χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ημων ιησου χριστου **4** του δοντος εαυτον περι των αμαρτιων ημων οπως εξεληται ημας εκ του ενεστωτος αιωνος πονηρου κατα το θελημα του θεου και πατρος ημων (αιδη g165) **5** ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην (αιδη g165) **6** θαυμαζω οτι ουτως ταχεως μετατιθεσθε απο του καλεσαντος υμας εν χαριτι χριστου εις ετερον ευαγγελιον **7** ο ουκ εστιν αλλο ει μη τινες εισιν οι ταρασσοντες υμας και θελοντες μεταστρεψαι το ευαγγελιον του χριστου **8** αλλα και εαν ημεις η αγγελος εξ ουρανου ευαγγελιζεται υμιν παρ ο ευηγγελισαμεθα υμιν αναθεμα εστω **9** ωσ προειρηκαμεν και αρτι παλιν λεγω ει τις υμας ευαγγελιζεται παρ ο παρελαβετε αναθεμα εστω **10** αρτι γαρ ανθρωπους πειθω η τον θεον η ζητω ανθρωποις αρεσκειν ει γαρ ετι ανθρωποις ηρεσκον χριστου δουλος ουκ αν ημην **11** γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον το ευαγγελισθεν υπ εμου οτι ουκ εστιν κατα ανθρωπον **12** ουδε γαρ εγω παρα ανθρωπου παρελαβον αυτο ουτε εδιδαχθην αλλα δι αποκαλυψεως ιησου χριστου **13** ηκουσατε γαρ την εμην αναστροφην ποτε εν τω ιουδαισμο οτι καθ υπερβολην εδιωκον την εκκλησιαν του θεου και επορθουν αυτην **14** και προεκοπτον εν τω ιουδαισμο υπερ πολλους συνηλικιωτας εν τω γενει μου περισσοτερωσ ζηλωτησ υπαρχων των

πατρικων μου παραδοσεων **15** οτε δε ευδοκησεν ο θεος ο αφορισασ με εκ κοιλιασ μητροσ μου και καλεσασ δια της χαριτοσ αυτου **16** αποκαλυψαι τον υιον αυτου εν εμοι ινα ευαγγελιζωμαι αυτον εν τοις εθνεσιν ευθεωσ ου προσανεθεμην σαρκι και αιματι **17** ουδε ανηλθον εις ιεροσολυμα προσ τουσ προ εμου αποστολουσ αλλα απηλθον εις αραβιαν και παλιν υπεστρεψα εις δαμασκον **18** επειτα μετα ετη τρια ανηλθον εις ιεροσολυμα ιστορησαι πετρον και επεμεινα προσ αυτον ημερασ δεκαπεντε **19** ετερον δε των αποστολων ουκ ειδον ει μη ιακωβον τον αδελφον του κυριου **20** α δε γραφω υμιν ιδου ενωπιον του θεου οτι ου ψευδομαι **21** επειτα ηλθον εις τα κλιματα της συριασ και της κιλικιασ **22** ημην δε αγνοουμενοσ τω προσωπω ταισ εκκλησιαις της ιουδαιασ ταισ εν χριστω **23** μονον δε ακουοντεσ ησαν οτι ο διωκων ημασ ποτε νυν ευαγγελιζεται την πιστιν ην ποτε επορθει **24** και εδοξαζον εν εμοι τον θεον

2 επειτα δια δεκατεσσαρων ετων παλιν ανεβην εις ιεροσολυμα μετα βαρναβα συμπαραλαβων και τιτον **2** ανεβην δε κατα αποκαλυψιν και ανεθεμην αυτοις το ευαγγελιον ο κηρυσσω εν τοις εθνεσιν κατ ιδιαν δε τοις δοκουσιν μηπωσ εις κενον τρεχω η εδραμον **3** αλλ ουδε τιτοσ ο συν εμοι ελληνων ηναγκασθη περιτμηθηναι **4** δια δε τουσ παρεισακτουσ ψευδαδελφουσ οιτινεσ παρεισηλθον κατασκοπησαι την ελευθεριαν ημων ην εχομεν εν χριστω ιησου ινα ημασ καταδουλωσωνται **5** οισ ουδε προσωραν ειξαμεν τη υποταγη ινα η αληθεια του ευαγγελιου διαμεινη προσ υμασ **6** απο δε των δοκουντων

ειναι τι οποιοι ποτε ησαν ουδεν μοι διαφερει
προσωπον θεος ανθρωπου ου λαμβανει εμοι
γαρ οι δοκουντες ουδεν προσανεθεντο 7
αλλα τουναντιον ιδοντες οτι πεπιστευμαι το
ευαγγελιον της ακροβυστιας καθως πετρος
της περιτομης 8 ο γαρ ενεργησας πετρω
εις αποστολην της περιτομης ενηργησεν και
εμοι εις τα εθνη 9 και γνοντες την χαριν
την δοθεισαν μοι ιακωβος και κηφας και
ιωαννης οι δοκουντες στυλοι ειναι δεξιας
εδωκαν εμοι και βαρναβα κοινωνιας ινα ημεις
μεν εις τα εθνη αυτοι δε εις την περιτομην
10 μονον των πτωχων ινα μνημονευωμεν ο
και εσπουδασα αυτο τουτο ποιησαι 11 οτε δε
ηλθεν πετρος εις αντιοχειαν κατα προσωπον
αυτω αντεστην οτι κατεγνωσμενος ην 12 προ
του γαρ ελθειν τινασ απο ιακωβου μετα των
εθνων συνησθιεν οτε δε ηλθον υπεστελλεν
και αφωριζεν εαυτον φοβουμενος τους εκ
περιτομης 13 και συνυπεκριθησαν αυτω και οι
λοιποι ιουδαιοι ωστε και βαρναβας συναπηχθη
αυτων τη υποκρισει 14 αλλ οτε ειδον οτι ουκ
ορθοδοδουσιν προς την αληθειαν του ευαγγελιου
ειπον τω πετρω εμπροσθεν παντων ει συ ιουδαιοσ
υπαρχων εθνικωσ ζησ και ουκ ιουδαικωσ τι
τα εθνη αναγκαζεισ ιουδαιζειν 15 ημεις φυσει
ιουδαιοι και ουκ εξ εθνων αμαρτωλοι 16 ειδοτες
οτι ου δικαιουται ανθρωπος εξ εργαων νομου
εαν μη δια πιστεωσ ιησου χριστου και ημεις εις
χριστον ιησουν επιστευσαμεν ινα δικαιωθωμεν
εκ πιστεωσ χριστου και ουκ εξ εργαων νομου διοτι
ου δικαιωθησεται εξ εργαων νομου πασα σαρχ 17 ει
δε ζητουντες δικαιωθηναι εν χριστω ευρεθημεν

και αυτοι αμαρτωλοι αρα χριστος αμαρτιας
διακονος μη γενοιτο 18 ει γαρ α κατελυσα ταυτα
παλιν οικοδομω παραβατην εμαυτον συνιστημι
19 εγω γαρ δια νομου νομω απεθανον ινα θεω
ζησω 20 χριστω συνεσταυρωμαι ζω δε ουκετι εγω
ζη δε εν εμοι χριστος ο δε νυν ζω εν σαρκι εν
πιστει ζω τη του υιου του θεου του αγαπησαντος
με και παραδοντος εαυτον υπερ εμου 21 ουκ
αθετω την χαριν του θεου ει γαρ δια νομου
δικαιοσυνη αρα χριστος δωρεαν απεθανεν

3 ω ανοητοι γαλαται τισ υμασ εβασκανεν τη
αληθεια μη πειθεσθαι οισ κατα οφθαλμους ιησουσ
χριστος προεγραφη εν υμιν εσταυρωμενος 2
τουτο μονον θελω μαθειν αφ υμων εξ εργαων
νομου το πνευμα ελαβετε η εξ ακοησ πιστεωσ 3
ουτωσ ανοητοι εστε εναρξαμενοι πνευματι νυν
σαρκι επιτελεισθε 4 τοσαυτα επαθετε εικη ειγε
και εικη 5 ο ουν επιχορηγων υμιν το πνευμα και
ενεργων δυναμεισ εν υμιν εξ εργαων νομου η
εξ ακοησ πιστεωσ 6 καθωσ αβρααμ επιστευσεν
τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην 7
γιγνωσκετε αρα οτι οι εκ πιστεωσ ουτοι εισιν υιοι
αβρααμ 8 προιδουσα δε η γραφη οτι εκ πιστεωσ
δικαιοι τα εθνη ο θεος προευηγγελισατο τω
αβρααμ οτι ενευλογηθησονται εν σοι παντα τα
εθνη 9 ωστε οι εκ πιστεωσ ευλογουνται συν τω
πιστω αβρααμ 10 οσοι γαρ εξ εργαων νομου εισιν
υπο καταραν εισιν γεγραπται γαρ επικαταρατος
πασ οσ ουκ εμμενει εν πασιν τοισ γεγραμμενοισ
εν τω βιβλιω του νομου του ποιησαι αυτα 11
οτι δε εν νομω ουδεις δικαιουται παρα τω θεω
δηλον οτι ο δικαιοσ εκ πιστεωσ ζησεται 12 ο δε
νομος ουκ εστιν εκ πιστεωσ αλλ ο ποιησασ αυτα

ανθρωπος ζησεται εν αυτοις 13 χριστος ημας εξηγορασεν εκ της καταρας του νομου γενομενος υπερ ημων καταρα γεγραπται γαρ επικαταρατος πας ο κρεμαμενος επι ξυλου 14 ινα εισ τα εθνη η ευλογία του αβρααμ γενηται εν χριστω ιησου ινα την επαγγελιαν του πνευματος λαβωμεν δια της πιστεωσ 15 αδελφοι κατα ανθρωπον λεγω ομως ανθρωπου κεκυρωμενην διαθηκην ουδεις αθετει η επιδιατασεται 16 τω δε αβρααμ ερρηθησαν αι επαγγελια και τω σπερματι αυτου ου λεγει και τοις σπερμασιν ωσ επι πολλων αλλ ωσ εφ ενος και τω σπερματι σου οσ εστιν χριστος 17 τουτο δε λεγω διαθηκην προκεκυρωμενην υπο του θεου εισ χριστον ο μετα ετη τετρακοσια και τριακοντα γεγωνσ νομος ουκ ακυροι εισ το καταργησαι την επαγγελιαν 18 ει γαρ εκ νομου η κληρονομια ουκετι εξ επαγγελιασ τω δε αβρααμ δι επαγγελιασ κεχαρισται ο θεος 19 τιν ουν ο νομος των παραβασεων χαριν προσεθεθη αχρι ου ελθη το σπερμα ω επηγγελται διαταγεισ δι αγγελων εν χειρι μεσιτου 20 ο δε μεσιτησ ενος ουκ εστιν ο δε θεος εισ εστιν 21 ο ουν νομος κατα των επαγγελιων του θεου μη γενοιτο ει γαρ εδοθη νομος ο δυναμενος ζωοποιησαι οντωσ αν εκ νομου ην η δικαιοσυνη 22 αλλα συνεκλεισεν η γραφη τα παντα υπο αμαρτιαν ινα η επαγγελια εκ πιστεωσ ιησου χριστου δοθη τοις πιστευουσιν 23 προ του δε ελθειν την πιστιν υπο νομον εφρουρουμεθα συγκεκλεισμενοι εισ την μελλουσαν πιστιν αποκαλυφθηται 24 ωστε ο νομος παιδαγωγος ημων γεγονεν εισ χριστον ινα εκ πιστεωσ δικαιωθωμεν 25 ελθουσης δε της πιστεωσ ουκετι υπο παιδαγωγον εσμεν 26

παντες γαρ υιοι θεου εστε δια της πιστεωσ εν χριστω ιησου 27 οσοι γαρ εισ χριστον εβαπτισθητε χριστον ενεδυσασθε 28 ουκ ενι ιουδαιοσ ουδε ελλην ουκ ενι δουλοσ ουδε ελευθεροσ ουκ ενι αρσεν και θηλυ παντες γαρ υμεισ εισ εστε εν χριστω ιησου 29 ει δε υμεισ χριστου αρα του αβρααμ σπερμα εστε και κατ επαγγελιαν κληρονομοι

4 λεγω δε εφ οσον χρονον ο κληρονομοσ νηπιουσ εστιν ουδεν διαφερει δουλου κυριοσ παντων ων 2 αλλα υπο επιτροπουσ εστιν και οικονομουσ αχρι της προθεσιασ του πατροσ 3 ουτωσ και ημεισ οτε ημεν νηπιοι υπο τα στοιχεια του κοσμου ημεν δεδουλωμενοι 4 οτε δε ηλθεν το πληρωμα του χρονου εξαπεστειλεν ο θεοσ τον υιον αυτου γενομενον εκ γυναικοσ γενομενον υπο νομον 5 ινα τουσ υπο νομον εξαγοραση ινα την υιοθεσιαν απολαβωμεν 6 οτι δε εστε υιοι εξαπεστειλεν ο θεοσ το πνευμα του υιου αυτου εισ τασ καρδιασ υμων κραζον αββα ο πατηρ 7 ωστε ουκετι ει δουλοσ αλλ υιοσ ει δε υιοσ και κληρονομοσ θεου δια χριστου 8 αλλα τοτε μεν ουκ ειδοτεσ θεον εδουλευσατε τοις μη φυσει ουσιν θεοισ 9 νυν δε γνοντεσ θεον μαλλον δε γνωσθεντεσ υπο θεου πωσ επιστρεφετε παλιν επι τα ασθηνη και πτωχα στοιχεια οισ παλιν ανωθεν δουλευειν θελετε 10 ημερασ παρατηρεισθε και μηνας και καιρουσ και ενιαυτουσ 11 φοβουμαι υμασ μηπωσ εικη κεκοπιακα εισ υμασ 12 γινεσθε ωσ εγω οτι καγω ωσ υμεισ αδελφοι δεομαι υμων ουδεν με ηδικησατε 13 οιδατε δε οτι δι ασθενειαν της σαρκοσ ευηγγελισαμην υμιν το προτερον 14 και τον πειρασμον μου τον εν τη σαρκι μου ουκ

εξουθενησατε ουδε εξεπτυσατε αλλ ως αγγελον
θεου εδεξασθε με ως χριστον ιησουν 15 τισ ουν
ην ο μακαρισμος υμων μαρτυρω γαρ υμιν οτι
ει δυνατον τους οφθαλμους υμων εξορυξαντες
αν εδωκατε μοι 16 ωστε εχθρος υμων γεγωνα
αληθευων υμιν 17 ζηλουσιν υμας ου καλωσ αλλα
εκκλεισαι υμας θελουσιν ινα αυτους ζηλουτε 18
καλον δε το ζηλουσθαι εν καλω παντοτε και μη
μονον εν τω παρειναι με προς υμας 19 τεκνια
μου ουσ παλιν ωδινω αχρι ου μορφωθη χριστος
εν υμιν 20 ηθελον δε παρειναι προς υμας αρτι
και αλλαξαι την φωνην μου οτι απορουμαι εν
υμιν 21 λεγετε μοι οι υπο νομον θελοντες ειναι
τον νομον ουκ ακουετε 22 γεγραπται γαρ οτι
αβρααμ δυο υιους εσχεν ενα εκ της παιδισκης
και ενα εκ της ελευθερας 23 αλλ ο μεν εκ της
παιδισκης κατα σαρκα γεγεννηται ο δε εκ της
ελευθερας δια της επαγγελιας 24 ατινα εστιν
αλληγορουμενα αυται γαρ εισιν δυο διαθηκαι
μια μεν απο ορους σινα εισ δουλειαν γεννωσα
ητις εστιν αγαρ 25 το γαρ αγαρ σινα ορος εστιν
εν τη αραβια συστοιχει δε τη νυν ιερουσαλημ
δουλευει δε μετα των τεκνων αυτης 26 η δε ανω
ιερουσαλημ ελευθερα εστιν ητις εστιν μητηρ
παντων ημων 27 γεγραπται γαρ ευφρανθητι
στειρα η ου τικτουσα ρηξον και βοησον η ουκ
ωδινουσα οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον
η της εχουσης τον ανδρα 28 ημεις δε αδελφοι
κατα ισαακ επαγγελιας τεκνα εσμεν 29 αλλ
ωσπερ τοτε ο κατα σαρκα γεννηθεις εδωκεν τον
κατα πνευμα ουτως και νυν 30 αλλα τι λεγει η
γραφη εκβαλε την παιδισκην και τον υιον αυτης
ου γαρ μη κληρονομηση ο υιος της παιδισκης

μετα του υιου της ελευθερας 31 αρα αδελφοι
ουκ εσμεν παιδισκης τεκνα αλλα της ελευθερας
5 τη ελευθερια ουν η χριστος ημας ηλευθερωσεν
στηκετε και μη παλιν ζυγω δουλειασ ενεχεσθε 2
ιδε εγω παυλος λεγω υμιν οτι εαν περιτεμνησθε
χριστος υμας ουδεν ωφελησει 3 μαρτυρομαι
δε παλιν παντι ανθρωπω περιτεμνομενω οτι
οφειλετης εστιν ολον τον νομον ποιησαι 4
κατηργηθητε απο του χριστου οιτινες εν νομο
δικαιουσθε της χαριτος εξεπεσατε 5 ημεις
γαρ πνευματι εκ πιστεως ελπιδα δικαιοσυνης
απεκδεχομεθα 6 εν γαρ χριστω ιησου ουτε
περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα πιστις
δι αγαπης ενεργουμενη 7 ετρεχετε καλωσ τισ
υμας ενεκοψεν τη αληθεια μη πειθεσθαι 8 η
πεισιμονη ουκ εκ του καλουντος υμας 9 μικρα
ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι 10 εγω πεποιθα εισ
υμας εν κυριω οτι ουδεν αλλο φρονησετε ο δε
ταρασσων υμας βαστασει το κριμα οστις αν η
11 εγω δε αδελφοι ει περιτομην ετι κηρυσσω
τι ετι διωκομαι αρα κατηργηται το σκανδαλον
του σταυρου 12 οφελον και αποκοψονται οι
ανασταουντες υμας 13 υμεις γαρ επ ελευθερια
εκληθητε αδελφοι μονον μη την ελευθεριαν
εις αφορμην τη σαρκι αλλα δια της αγαπης
δουλευετε αλληλοις 14 ο γαρ πας νομος εν ενι
λογω πληρουται εν τω αγαπησεις τον πλησιον
σου ως εαυτον 15 ει δε αλληλους δακνετε και
κατεσθιετε βλεπετε μη υπο αλληλων αναλωθητε
16 λεγω δε πνευματι περιπατειτε και επιθυμιαν
σαρκος ου μη τελεσητε 17 η γαρ σαρξ επιθυμει
κατα του πνευματος το δε πνευμα κατα της
σαρκος ταυτα δε αντικειται αλληλοις ινα μη

α αν θελητε ταυτα ποιητε 18 ει δε πνευματι
αγεσθε ουκ εστε υπο νομον 19 φανερα δε
εστιν τα εργα της σαρκος ατινα εστιν μοιχεια
πορνεια ακαθαρσια ασελγεια 20 ειδωλολατρεια
φαρμακεια εχθραι ερεισ ζηλοι θυμοι εριθειαι
διχοστασιαι αιρεσεις 21 φθονοι φονοι μεθαι
κωμοι και τα ομοια τουτοις α προλεγω υμιν
καθως και προειπον οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες
βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν 22 ο δε
καρπος του πνευματος εστιν αγαπη χαρα ειρηνη
μακροθυμια χρηστοτης αγαθωσυνη πιστις 23
πραοτης εγκρατεια κατα των τοιουτων ουκ εστιν
νομος 24 οι δε του χριστου την σαρκα εσταυρωσαν
συν τοις παθημασιν και ταις επιθυμιας 25 ει
ζωμεν πνευματι πνευματι και στοιχωμεν 26 μη
γινωμεθα κενοδοξοι αλληλους προκαλουμενοι
αλληλοις φθονουντες

6 αδελφοι εαν και προληφθη ανθρωπος εν τινι
παραπτωματι υμεις οι πνευματικοι καταρτιζετε
τον τοιουτον εν πνευματι πραοτητος σκοπων
σεαυτον μη και συ πειρασθης 2 αλληλων τα βαρη
βασταζετε και ουτως αναπληρωσατε τον νομον
του χριστου 3 ει γαρ δοκει τις ειναι τι μηδεν
ων εαυτον φρεναπατα 4 το δε εργον εαυτου
δοκιμαζετω εκαστος και τοτε εις εαυτον μονον
το καυχημα εξει και ουκ εις τον ετερον 5 εκαστος
γαρ το ιδιον φορτιον βαστασει 6 κοινωνειτω δε ο
κατηχουμενος τον λογον τω κατηχουντι εν πασιν
αγαθοις 7 μη πλανασθε θεος ου μυκτηριζεται ο
γαρ εαν σπειρη ανθρωπος τουτο και θερισει 8 οτι
ο σπειρων εις την σαρκα εαυτου εκ της σαρκος
θερισει φθοραν ο δε σπειρων εις το πνευμα
εκ του πνευματος θερισει ζωην αιωνιον (aiōnios

g166) 9 το δε καλον ποιουντες μη εκκακωμεν
καιρω γαρ ιδιω θερισομεν μη εκλυομενοι 10 αρα
ουν ως καιρον εχομεν εργαζωμεθα το αγαθον
προς παντασ μαλιστα δε προς τους οικειους της
πιστεως 11 ιδετε ηλικιοσ υμιν γραμμασιν εγραψα
τη εμη χειρι 12 οσοι θελουσιν ευπροσωπησαι εν
σαρκι ουτοι αναγκαζουσιν υμας περιτεμενεσθαι
μονον ινα μη τω σταυρω του χριστου διωκωνται
13 ουδε γαρ οι περιτετημημενοι αυτοι νομον
φυλασσουσιν αλλα θελουσιν υμας περιτεμενεσθαι
ινα εν τη υμετερα σαρκι καυχησωνται 14 εμοι δε
μη γενοιτο καυχασθαι ει μη εν τω σταυρω του
κυριου ημων ιησου χριστου δι ου εμοι κοσμος
εσταυρωται καγω τω κοσμω 15 εν γαρ χριστω
ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια
αλλα καινη κτισις 16 και οσοι τω κανονι τουτω
στοιχησουσιν ειρηνη επ αυτους και ελεος και
επι τον ισραηλ του θεου 17 του λοιπου κοπουσ
μοι μηδεις παρεχετω εγω γαρ τα στιγματα του
κυριου ιησου εν τω σωματι μου βασταζω 18 η
χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του
πνευματος υμων αδελφοι αμην

Προς Εφεσιους

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου τοις αγιοις τοις ουσιν εν εφεσω και πιστοις εν χριστω ιησου **2** χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου **3** ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο ευλογησας ημας εν παση ευλογια πνευματικη εν τοις επουρανοις εν χριστω **4** καθωσ εξελεξατο ημας εν αυτω προ καταβολησ κοσμου ειναι ημας αγιους και αμωμους κατενωπιον αυτου εν αγαπη **5** προορισας ημας εις υιοθεσιαν δια ιησου χριστου εις αυτον κατα την ευδοκιαν του θεληματος αυτου **6** εις επαινον δοξησ της χαριτος αυτου εν η εχαριτωσεν ημας εν τω ηγαπημενω **7** εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος αυτου την αφεσιν των παραπτωματων κατα τον πλουτον της χαριτος αυτου **8** ησ επερισσευσεν εις ημας εν παση σοφια και φρονησει **9** γνωρισας ημιν το μυστηριον του θεληματος αυτου κατα την ευδοκιαν αυτου ην προεθετο εν αυτω **10** εις οικονομιαν του πληρωματος των καιρων ανακεφαλαιωσασθαι τα παντα εν τω χριστω τα επι τοις ουρανοις και τα επι της γησ **11** εν αυτω εν ω και εκληρωθημεν προορισθεντες κατα προθεσιν του τα παντα ενεργουντος κατα την βουλην του θεληματος αυτου **12** εις το ειναι ημας εις επαινον δοξησ αυτου τουσ προηλπικοτας εν τω χριστω **13** εν ω και υμεις ακουσαντες τον λογον της αληθειασ το ευαγγελιον της σωτηριασ υμων εν ω και πιστευσαντες εσφραγισθητε τω πνευματι της επαγγελιασ τω αγιω **14** οσ εστιν αρραβων της κληρονομιασ ημων εις

απολυτρωσιν της περιποιησεωσ εις επαινον της δοξησ αυτου **15** δια τουτο καγω ακουσασ την καθ υμασ πιστιν εν τω κυριω ιησου και την αγαπην την εις παντασ τουσ αγιουσ **16** ου παυομαι ευχαριστων υπερ υμων μνειαν υμων ποιουμενος επι των προσευχων μου **17** ινα ο θεος του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ της δοξησ δωη υμιν πνευμα σοφιασ και αποκαλυψεωσ εν επιγνωσει αυτου **18** πεφωτισμενουσ τουσ οφθαλμουσ της καρδιασ υμων εις το ειδεναι υμασ τισ εστιν η ελπισ της κλησεωσ αυτου και τισ ο πλουτοσ της δοξησ της κληρονομιασ αυτου εν τοις αγιοις **19** και τι το υπερβαλλον μεγαθοσ της δυναμεωσ αυτου εις ημασ τουσ πιστευοντασ κατα την ενεργειαν του κρατουσ της ισχυοσ αυτου **20** ην ενηργησεν εν τω χριστω εγειρας αυτον εκ των νεκρων και εκαθισεν εν δεξια αυτου εν τοις επουρανοις **21** υπερανω πασησ αρχησ και εξουσιασ και δυναμεωσ και κυριοτητοσ και παντοσ ονοματοσ ονομαζομενου ου μονον εν τω αιωνι τουτω αλλα και εν τω μελλοντι (aiōn g165) **22** και παντα υπεταξεν υπο τουσ ποδασ αυτου και αυτον εδωκεν κεφαλην υπερ παντα τη εκκλησια **23** ητισ εστιν το σωμα αυτου το πληρωμα του τα παντα εν πασιν πληρουμενου

2 και υμασ οντασ νεκρουσ τοις παραπτωμασιν και ταισ αμαρτιαις **2** εν αισ ποτε περιεπατησατε κατα τον αιωνα του κοσμου τουτου κατα τον αρχοντα της εξουσιασ του αεροσ του πνευματος του νυν ενεργουντος εν τοις υιοις της απειθειας (aiōn g165) **3** εν οισ και ημεισ παντες ανεστραφημεν ποτε εν ταισ επιθυμιαις της σαρκοσ ημων ποιουντες τα θεληματα της

σαρκος και των διανοιων και ημεν τεκνα φυσει οργησ ωσ και οι λοιποι 4 ο δε θεος πλουσιων εν ελεει δια την πολλην αγαπην αυτου ην ηγαπησεν ημασ 5 και οντας ημασ νεκρους τοις παραπτωμασιν συνεζωοποιησεν τω χριστω χαριτι εστε σεσωσμενοι 6 και συνηγειρεν και συνεκαθισεν εν τοις επουρανοις εν χριστω ιησου 7 ινα ενδειξηται εν τοις αιωσιν τοις επερχομενοις τον υπερβαλλοντα πλουτον της χαριτος αυτου εν χρηστοτητι εφ ημασ εν χριστω ιησου (aiōn g165) 8 τη γαρ χαριτι εστε σεσωσμενοι δια της πιστεωσ και τουτο ουκ εξ υμων θεου το δωρον 9 ουκ εξ εργαων ινα μη τισ καυχησηται 10 αυτου γαρ εσμεν ποιημα κτισθεντες εν χριστω ιησου επι εργαοις αγαθοις οισ προητοιμασεν ο θεοσ ινα εν αυτοις περιπατησωμεν 11 διο μνημονευετε οτι υμεισ ποτε τα εθνη εν σαρκι οι λεγομενοι ακροβυστια υπο της λεγομενης περιτομησ εν σαρκι χειροποιητου 12 οτι ητε εν τω καιρω εκεινω χωρισ χριστου απηλλοτριωμενοι της πολιτειασ του ισραηλ και ξενοι των διαθηκων της επαγγελιασ ελπιδα μη εχοντες και αθεοι εν τω κοσμω 13 νυνι δε εν χριστω ιησου υμεισ οι ποτε οντες μακραν εγγυσ εγενηθητε εν τω αιματι του χριστου 14 αυτοσ γαρ εστιν η ειρηνη ημων ο ποιησασ τα αμφοτερα εν και το μεσοτοιχον του φραγμου λυσασ 15 την εχθραν εν τη σαρκι αυτου τον νομον των εντολων εν δογμασιν καταργησασ ινα τουσ δυο κτιση εν εαυτω εις ενα καινον ανθρωπον ποιων ειρηνην 16 και αποκαταλλαξη τουσ αμφοτερουσ εν ενι σωματι τω θεω δια του σταυρου αποκτεινασ την εχθραν εν αυτω 17 και ελθων ευηγγελιαστο ειρηνην

υμιν τοις μακραν και τοις εγγυσ 18 οτι δι αυτου εχομεν την προσαγωγην οι αμφοτεροι εν ενι πνευματι προσ τον πατερα 19 αρα ουν ουκετι εστε ξενοι και παροικοι αλλα συμπολιται των αγιων και οικειοι του θεου 20 εποικοδομηθεντες επι τω θεμελιω των αποστολων και προφητων οντοσ ακρογωνιαιου αυτου ιησου χριστου 21 εν ω πασα οικοδομη συναρμολογουμενη αυξει εισ ναον αγιον εν κυριω 22 εν ω και υμεισ συνοικοδομεισθε εις κατοικητηριον του θεου εν πνευματι

3 τουτου χαριν εγω παυλοσ ο δεσμιοσ του χριστου ιησου υπερ υμων των εθνων 2 ειγε ηκουσατε την οικονομιαν της χαριτοσ του θεου της δοθεισ μοι εισ υμασ 3 οτι κατα αποκαλυψιν εγνωρισεν μοι το μυστηριον καθωσ προεγραψα εν ολιγω 4 προσ ο δυνασθε αναγινωσκοντες νοησαι την συνεσιν μου εν τω μυστηριω του χριστου 5 ο ετεραισ γενεαισ ουκ εγνωρισθη τοισ υιοισ των ανθρωπων ωσ νυν απεκαλυφθη τοισ αγιοισ αποστολοισ αυτου και προφηταισ εν πνευματι 6 εινα τα εθνη συγκληρονομα και συσσωμα και συμμετοχα της επαγγελιασ αυτου εν τω χριστω δια του ευαγγελιου 7 ου εγενομην διακονοσ κατα την δωρεαν της χαριτοσ του θεου την δοθεισαν μοι κατα την ενεργειαν της δυναμεωσ αυτου 8 εμοι τω ελαχιστοτερω παντων αγιων εδοθη η χαρισ αυτη εν τοις εθνεσιν ευαγγελιασθαι τον ανεξιχνιαστον πλουτον του χριστου 9 και φωτισαι παντασ τισ η οικονομια του μυστηριου του αποκεκρυμμενου απο των αιωνων εν τω θεω τω τα παντα κτισαντι δια ιησου χριστου (aiōn g165) 10 ινα γνωρισθη νυν ταισ

αρχαισ και ταισ εξουσαισ εν τοις επουρανοισ δια της εκκλησιασ η πολυποικιλος σοφια του θεου **11** κατα προθεσιν των αιωνων ην εποιησεν εν χριστω ιησου τω κυριω ημων (aiōn g165) **12** εν ω εχομεν την παρρησιαν και την προσαγωγην εν πεποιθησει δια της πιστεωσ αυτου **13** διο αιτουμαι μη εκκακειν εν ταισ θλιψεισιν μου υπερ υμων ητισ εστιν δοξα υμων **14** τουτου χαριν καμπτω τα γονατα μου προσ τον πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου **15** εξ ου πασα πατρια εν ουρανοισ και επι γησ ονομαζεται **16** ινα δωη υμιν κατα τον πλουτον της δοξησ αυτου δυναμει κραταιωθηναι δια του πνευματοσ αυτου εισ τον εσω ανθρωπον **17** κατοικησαι τον χριστον δια της πιστεωσ εν ταισ καρδιαισ υμων **18** εν αγαπη ερριζωμενοι και τεθεμελιωμενοι ινα εξισχυσητε καταλαβεσθαι συν πασιν τοις αγιοισ τι το πλατοσ και μηκοσ και βαθοσ και υψοσ **19** γνωναι τε την υπερβαλλουσαν της γνωσεωσ αγαπην του χριστου ινα πληρωθητε εισ παν το πληρωμα του θεου **20** τω δε δυναμενω υπερ παντα ποιησαι υπερ εκπερισσου ων αιτουμεθα η νοουμεν κατα την δυναμιν την ενεργουμενην εν ημιν **21** αυτω η δοξα εν τη εκκλησια εν χριστω ιησου εισ πασασ τασ γενεασ του αιωνοσ των αιωνων αμην (aiōn g165)

4 παρακαλω ουν υμασ εγω ο δεσμιοσ εν κυριω αξιωσ περιπατησαι της κλησεωσ ησ εκληθητε **2** μετα πασησ ταπεινοφροσυνησ και πραοτητοσ μετα μακροθυμιασ ανεχομενοι αλληλων εν αγαπη **3** σπουδαζοντεσ τηρειν την ενοτητα του πνευματοσ εν τω συνδεσμω της ειρηνησ **4** εν σωμα και εν πνευμα καθωσ και εκληθητε εν

μια ελπιδι της κλησεωσ υμων **5** εισ κυριοσ μια πιστισ εν βαπτισμα **6** εισ θεοσ και πατηρ παντων ο επι παντων και δια παντων και εν πασιν ημιν **7** ενι δε εκαστω ημων εδοθη η χαρισ κατα το μετρον της δωρεασ του χριστου **8** διο λεγει αναβασ εισ υψοσ ηχημαλωτευσεν αιχημαλωσιαν και εδωκεν δοματα τοισ ανθρωποισ **9** το δε ανεβη τι εστιν ει μη οτι και κατεβη πρωτον εισ τα κατωτερα μερη της γησ **10** ο καταβασ αυτοσ εστιν και ο αναβασ υπερανω παντων των ουρανων ινα πληρωση τα παντα **11** και αυτοσ εδωκεν τουσ μεν αποστολουσ τουσ δε προφητασ τουσ δε ευαγγελιστασ τουσ δε ποιμενασ και διδασκαλουσ **12** προσ τον καταρτισμον των αγιων εισ εργον διακονιασ εισ οικοδομην του σωματοσ του χριστου **13** μεχρι καταντησωμενοι παντεσ εισ την ενοτητα της πιστεωσ και της επιγνωσεωσ του υιου του θεου εισ ανδρα τελειον εισ μετρον ηλικιασ του πληρωματοσ του χριστου **14** ινα μηκετι ωμεν νηπιοι κλυδωνιζομενοι και περιφερομενοι παντι ανεμω της διδασκαλιασ εν τη κυβεια των ανθρωπων εν πανουργια προσ την μεθοδειαν της πλανησ **15** αληθευοντεσ δε εν αγαπη αυξησωμεν εισ αυτον τα παντα οσ εστιν η κεφαλη ο χριστοσ **16** εξ ου παν το σωμα συναρμολογουμενον και συμβιβαζομενον δια πασησ αφησ της επιχορηγιασ κατ ενεργειαν εν μετρω ενοσ εκαστου μερουσ την αυξησιν του σωματοσ ποιειται εισ οικοδομην εαυτου εν αγαπη **17** τουτο ουν λεγω και μαρτυρομαι εν κυριω μηκετι υμασ περιπατειν καθωσ και τα λοιπα εθνη περιπατει εν ματαιιοτητι του νοοσ αυτων **18** εσκοτισμενοι τη διανοια οντεσ

απηλλοτριωμενοι της ζωης του θεου δια την αγνοιαν την ουσαν εν αυτοις δια την πωρωσιν της καρδιας αυτων **19** οιτινες απηληγκοτες εαυτους παρεδωκαν τη ασελγεια εις εργασιαν ακαθαρσιας πασης εν πλεονεξια **20** υμεις δε ουχ ουτως εμαθετε τον χριστον **21** ειγε αυτον ηκουσατε και εν αυτω εδιδαχθητε καθως εστιν αληθεια εν τω ιησου **22** αποθεσθαι υμας κατα την προτεραν αναστροφην τον παλαιον ανθρωπον τον φθειρομενον κατα τας επιθυμιας της απατης **23** ανανεουσθαι δε τω πνευματι του νοου υμων **24** και ενδυσασθαι τον καινον ανθρωπον τον κατα θεον κτισθεντα εν δικαιοσυνη και οσιοτητι της αληθειας **25** διο αποθεμενοι το ψευδος λαλειτε αληθειαν εκαστος μετα του πλησιον αυτου οτι εσμεν αλληλων μελη **26** οριζισθε και μη αμαρτανετε ο ηλιος μη επιδυετω επι τω παροργισμω υμων **27** μηδε διδοτε τοπον τω διαβωλω **28** ο κλεπτων μηκετι κλεπτετω μαλλον δε κοπιατω εργαζομενος το αγαθον ταις χερσιν ινα εχη μεταδιδοναι τω χρεϊαν εχοντι **29** πας λογος σαπρος εκ του στοματος υμων μη εκπορευεσθω αλλ ει τις αγαθος προς οικοδομην της χρεϊας ινα δω χαριν τοις ακουουσιν **30** και μη λυπειτε το πνευμα το αγιον του θεου εν ω εσφραγισθητε εις ημεραν απολυτρωσεως **31** πασα πικρια και θυμος και οργη και κραυγη και βλασφημια αρθητω αφ υμων συν παση κακια **32** γινεσθε δε εις αλληλους χρηστοι ευσπλαγχνοι χαριζομενοι εαυτοις καθως και ο θεος εν χριστω εχαρισατο ημιν

5 γινεσθε ουν μιμηται του θεου ως τεκνα αγαπητα **2** και περιπατεϊτε εν αγαπη καθως

και ο χριστος ηγαπησεν ημας και παρεδωκεν εαυτον υπερ ημων προσφοραν και θυσιαν τω θεω εις οσμην ευωδιας **3** πορνεια δε και πασα ακαθαρσια η πλεονεξια μηδε ονομαζεσθω εν υμιν καθως πρεπει αγιοις **4** και αισχροτησ και μωρολογια η ευτραπελια τα ουκ ανηκοντα αλλα μαλλον ευχαριστια **5** τουτο γαρ εστε γινωσκοντες οτι πας πορνος η ακαθαρτος η πλεονεκτης οσ εστιν ειδωλοατρης ουκ εχει κληρονομιαν εν τη βασιλεια του χριστου και θεου **6** μηδεις υμας απατατω κενοις λογοις δια ταυτα γαρ ερχεται η οργη του θεου επι τουσ υιουσ της απειθειας **7** μη ουν γινεσθε συμμετοχοι αυτων **8** ητε γαρ ποτε σκοτος νυν δε φωσ εν κυριω ως τεκνα φωτος περιπατεϊτε **9** ο γαρ καρπος του πνευματος εν παση αγαθωσυνη και δικαιοσυνη και αληθεια **10** δοκιμαζοντες τι εστιν ευαρεστον τω κυριω **11** και μη συκοινωνειτε τοις εργοις τοις ακαρποις του σκοτους μαλλον δε και ελεγχετε **12** τα γαρ κρυφη γινομενα υπ αυτων αισχρον εστιν και λεγειν **13** τα δε παντα ελεγχομενα υπο του φωτος φανερουται παν γαρ το φανερουμενον φωσ εστιν **14** διο λεγει εγειρε ο καθευδων και αναστα εκ των νεκρων και επιφανσει σοι ο χριστος **15** βλεπετε ουν πως ακριβως περιπατεϊτε μη ως ασοφοι αλλ ως σοφοι **16** εξαγοραζομενοι τον καιρον οτι αι ημεραι πονηραι εισιν **17** δια τουτο μη γινεσθε αφρονες αλλα συνιεντες τι το θελημα του κυριου **18** και μη μεθυσκεσθε οινω εν ω εστιν ασωτια αλλα πληρουσθε εν πνευματι **19** λαλουντες εαυτοις ψαλμοις και υμνοις και ωδαις πνευματικαις αδοντες και ψαλλοντες εν τη καρδια υμων τω κυριω **20**

ευχαριστουντες παντοτε υπερ παντων εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου τω θεω και πατρι 21 υποτασσομενοι αλληλοις εν φοβω χριστου 22 αι γυναικες τοις ιδιοις ανδρασιν υποτασσεσθε ωσ τω κυριω 23 οτι ανηρ εστιν κεφαλη της γυναικος ωσ και ο χριστος κεφαλη της εκκλησιας και αυτος εστιν σωτηρ του σωματος 24 αλλ ωσπερ η εκκλησια υποτασσεται τω χριστω ουτως και αι γυναικες τοις ιδιοις ανδρασιν εν παντι 25 οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας εαυτων καθωσ και ο χριστος ηγαπησεν την εκκλησιαν και εαυτον παρεδωκεν υπερ αυτης 26 ινα αυτην αγιαση καθαρισας τω λουτρω του υδατος εν ρηματι 27 ινα παραστηση αυτην εαυτω ενδοξον την εκκλησιαν μη εχουσαν σπιλον η ρυτιδα η τι των τοιουτων αλλ ινα η αγια και αμωμος 28 ουτως οφειλουσιν οι ανδρες αγαπαν τας εαυτων γυναικας ωσ τα εαυτων σωματα ο αγαπων την εαυτου γυναικα εαυτον αγαπα 29 ουδεις γαρ ποτε την εαυτου σαρκα εμισησεν αλλ εκτρεφει και θαλπει αυτην καθωσ και ο κυριος την εκκλησιαν 30 οτι μελη εσμεν του σωματος αυτου εκ της σαρκος αυτου και εκ των οστων αυτου 31 αντι τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν 32 το μυστηριον τουτου μεγα εστιν εγω δε λεγω εις χριστον και εις την εκκλησιαν 33 πλην και υμεις οι καθ ενα εκαστος την εαυτου γυναικα ουτως αγαπατω ωσ εαυτον η δε γυνη ινα φοβηται τον ανδρα

6 τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν υμων εν κυριω τουτου γαρ εστιν δικαιον 2 τιμα τον πατερα

σου και την μητερα ητις εστιν εντολη πρωτη εν επαγγελια 3 ινα ευ σοι γενηται και εση μακροχρονιος επι της γης 4 και οι πατερες μη παροργιζετε τα τεκνα υμων αλλ εκτρεφετε αυτα εν παιδεια και νουθεσια κυριου 5 οι δουλοι υπακουετε τοις κυριοις κατα σαρκα μετα φοβου και τρομου εν απλοτητι της καρδιας υμων ωσ τω χριστω 6 μη κατ οφθαλμοδουλειαν ωσ ανθρωπαρεσκοι αλλ ωσ δουλοι του χριστου ποιουντες το θελημα του θεου εκ ψυχης 7 μετ ευνοιας δουλευοντες ωσ τω κυριω και ουκ ανθρωποις 8 ειδοτες οτι ο εαν τι εκαστος ποιηση αγαθον τουτο κομειται παρα του κυριου ειτε δουλος ειτε ελευθερος 9 και οι κυριοι τα αυτα ποιειτε προς αυτους ανιεντες την απειλην ειδοτες οτι και υμων αυτων ο κυριος εστιν εν ουρανοις και προσωποληψια ουκ εστιν παρ αυτω 10 το λοιπον αδελφοι μου ενδυναμουσθε εν κυριω και εν τω κρατει της ισχυος αυτου 11 ενδυσασθε την πανοπλιαν του θεου προς το δυνασθαι υμας στηναι προς τας μεθοδεις του διαβολου 12 οτι ουκ εστιν ημιν η παλη προς αιμα και σαρκα αλλα προς τας αρχας προς τας εξουσιας προς τους κοσμοκρατορας του σκοτους του αιωνος τουτου προς τα πνευματικα της πονηριας εν τοις επουρανοις (aiōn g165) 13 δια τουτου αναλαβετε την πανοπλιαν του θεου ινα δυνηθητε αντιστηναι εν τη ημερα τη πονηρα και απαντα κατεργασαμενοι στηναι 14 στητε ουν περιζωσαμενοι την οσφυν υμων εν αληθεια και ενδυσαμενοι τον θωρακα της δικαιοσυνης 15 και υποδησαμενοι τους ποδας εν ετοιμασια του ευαγγελιου της ειρηνης 16 επι πασιν αναλαβοντες τον θυρεον της

πιστεωσ εν ω δυνησεσθε παντα τα βελη του
πονηρου τα πεπυρωμενα σβεσαι 17 και την
περικεφαλαιαν του σωτηριου δεξασθαι και την
μαχαιραν του πνευματος ο εστιν ρημα θεου 18 δια
πασησ προσευχησ και δεησεωσ προσευχομενοι
εν παντι καιρω εν πνευματι και εις αυτο τουτο
αγρυπνουντες εν παση προσκαρτερησει και
δεησει περι παντων των αγιων 19 και υπερ εμου
ινα μοι δοθη λογος εν ανοιξει του στοματος
μου εν παρησια γνωρισαι το μυστηριον του
ευαγγελιου 20 υπερ ου πρεσβευω εν αλυσει ινα
εν αυτω παρησιασωμαι ωσ δει με λαλησαι 21 ινα
δε ειδητε και υμεις τα κατ εμε τι πρασσω παντα
υμιν γνωρισει τυχικος ο αγαπητος αδελφος και
πιστος διακονος εν κυριω 22 ον επεμψα προς
υμασ εις αυτο τουτο ινα γνωτε τα περι ημων
και παρακαλεση τασ καρδιασ υμων 23 ειρηνη
τοις αδελφοις και αγαπη μετα πιστεωσ απο θεου
πατροσ και κυριου ιησου χριστου 24 η χαρισ
μετα παντων των αγαπωντων τον κυριον ημων
ιησουν χριστον εν αφθαρσια αμην

Προς Φιλιππησιους

1 παυλος και τιμοθεος δουλοι ιησου χριστου πασιν τοις αγιοις εν χριστω ιησου τοις ουσιν εν φιλιπποις συν επισκοποις και διακονοις **2** χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου **3** ευχαριστω τω θεω μου επι παση τη μνεια υμων **4** παντοτε εν παση δεησει μου υπερ παντων υμων μετα χαρασ την δεησιν ποιουμενος **5** επι τη κοινωνια υμων εισ το ευαγγελιον απο πρωτης ημερασ αχρι του νυν **6** πεποιθωσ αυτο τουτο οτι ο εναρξαμενος εν υμιν εργον αγαθον επιτελεσει αχρι ημερασ χριστου ιησου **7** καθωσ εστιν δικαιον εμοι τουτο φρονειν υπερ παντων υμων δια το εχειν με εν τη καρδια υμασ εν τε τοις δεσμοις μου και εν τη απολογια και βεβαιωσει του ευαγγελιου συγκοινωνουσ μου της χαριτοσ παντασ υμασ οντασ **8** μαρτυσ γαρ μου εστιν ο θεοσ ωσ επιποθω παντασ υμασ εν σπλαγχνοις ιησου χριστου **9** και τουτο προσευχομαι ινα η αγαπη υμων ετι μαλλον και μαλλον περισσευη εν επιγνωσει και παση αισθησει **10** εισ το δοκιμαζειν υμασ τα διαφοροντα ινα ητε ειλικρινεισ και απροσκοποι εισ ημεραν χριστου **11** πεπληρωμενοι καρπων δικαιοσυνησ των δια ιησου χριστου εισ δοξαν και επαινον θεου **12** γινωσκειν δε υμασ βουλομαι αδελφοι οτι τα κατ εμε μαλλον εισ προκοπην του ευαγγελιου εληλυθεν **13** ωστε τουσ δεσμουσ μου φανερουσ εν χριστω γενεσθαι εν ολω τω πραιτωριω και τοις λοιποις πασιν **14** και τουσ πλειονασ των αδελφων εν κυριω πεποιθοτασ τοις δεσμοις μου περισσοτερωσ τολμαν αφοβωσ τον λογον λαλειν **15** τινεσ μεν και δια φθονον

και ειριν τινεσ δε και δι ευδοκιαν τον χριστον κηρυσσουσιν **16** οι μεν εξ εριθειας τον χριστον καταγγελλουσιν ουχ αγνωσ οιομενοι θλιψιν επιφερειν τοις δεσμοις μου **17** οι δε εξ αγαπησ ειδοτεσ οτι εισ απολογιαν του ευαγγελιου κειμαι **18** τι γαρ πλην παντι τροπω ειτε προφασει ειτε αληθεια χριστοσ καταγγελλεται και εν τουτω χαιρω αλλα και χαρησομαι **19** οйда γαρ οτι τουτο μοι αποβησεται εισ σωτηριαν δια της υμων δεησεωσ και επιχορηγιασ του πνευματοσ ιησου χριστου **20** κατα την αποκαραδοκιαν και ελπιδα μου οτι εν ουδενι αισχυνθησομαι αλλ εν παση παρρησια ωσ παντοτε και νυν μεγαλυνησεται χριστοσ εν τω σωματι μου ειτε δια ζωησ ειτε δια θανατου **21** εμοι γαρ το ζην χριστοσ και το αποθανειν κερδοσ **22** ει δε το ζην εν σαρκι τουτο μοι καρποσ εργου και τι αιρησομαι ου γνωριζω **23** συνεχομαι δε εκ των δυο την επιθυμιαν εχων εισ το αναλυσαι και συν χριστω ειναι πολλω μαλλον κρεισσον **24** το δε επιμενειν εν τη σαρκι αναγκαιοτερον δι υμασ **25** και τουτο πεποιθωσ οйда οτι μενω και συμπαραμενω πασιν υμιν εισ την υμων προκοπην και χαραν της πιστεωσ **26** ινα το καυχημα υμων περισσευη εν χριστω ιησου εν εμοι δια της εμησ παρουσιασ παλιν προς υμασ **27** μονον αξιωσ του ευαγγελιου του χριστου πολιτευεσθε ινα ειτε ελθων και ιδων υμασ ειτε απων ακουσω τα περι υμων οτι στηκετε εν ενι πνευματι μια ψυχη συναθλουντεσ τη πιστει του ευαγγελιου **28** και μη πτυρομενοι εν μηδενι υπο των αντικειμενων ητισ αυτοις μεν εστιν ενδειξισ απωλειασ υμιν δε σωτηριασ και τουτο απο θεου **29** οτι υμιν εχαρισθη το υπερ χριστου ου μονον

το εις αυτον πιστευειν αλλα και το υπερ αυτου
πασχειν 30 τον αυτον αγωνα εχοντες οιον ειδετε
εν εμοι και νυν ακουετε εν εμοι

2 ει τις ουν παρακλησις εν χριστω ει τι
παραμυθιον αγαπησ ει τις κοινωνια πνευματος ει
τις σπλαγχνα και οικτιρμοι 2 πληρωσατε μου την
χαραν ινα το αυτο φρονητε την αυτην αγαπην
εχοντες συμψυχοι το εν φρονουντες 3 μηδεν κατα
εριθειαν η κενοδοξιαν αλλα τη ταπεινοφροσυνη
αλληλους ηγουμενοι υπερεχοντασ εαυτων 4 μη
τα εαυτων εκαστος σκοπειτε αλλα και τα ετερων
εκαστος 5 τουτο γαρ φρονεισθω εν υμιν ο και
εν χριστω ιησου 6 οσ εν μορφη θεου υπαρχων
ουχ αρπαγμαν ηγησατο το ειναι ισα θεω 7 αλλ
εαυτον εκενωσεν μορφην δουλου λαβων εν
ομοιωματι ανθρωπων γενομενοσ 8 και σχηματι
ευρεθεισ ωσ ανθρωποσ εταπεινωσεν εαυτον
γενομενοσ υπηκοοσ μεχρι θανατου θανατου δε
σταυρου 9 διο και ο θεοσ αυτον υπερυψωσεν
και εχαρισατο αυτω ονομα το υπερ παν ονομα
10 ινα εν τω ονοματι ιησου παν γονυ καμψη
επουρανιων και επιγειων και καταχθονιων 11
και πασα γλωσσα εξομολογησηται οτι κυριοσ
ιησουσ χριστοσ εις δοξαν θεου πατροσ 12 ωστε
αγαπητοι μου καθωσ παντοτε υπηκουσατε μη
ωσ εν τη παρουσια μου μονον αλλα νυν πολλω
μαλλον εν τη απουσια μου μετα φοβου και
τρομου την εαυτων σωτηριαν κατεργαζεσθε 13
ο θεοσ γαρ εστιν ο ενεργων εν υμιν και το
θελειν και το ενεργειν υπερ της ευδοκιασ 14
παντα ποιειτε χωρισ γογγυσμων και διαλογισμων
15 ινα γενησθε αμεμπτοι και ακεραιοι τεκνα
θεου αμωμητα εν μεσω γενεασ σκολιασ και

διεστραμμενησ εν οισ φαινεσθε ωσ φωστηρεσ εν
κοσμω 16 λογον ζωησ επεχοντες εις καυχημα
εμοι εις ημεραν χριστου οτι ουκ εις κενον
εδραμον ουδε εις κενον εκοπιασα 17 αλλ ει
και σπενδομαι επι τη θυσια και λειτουργια της
πιστεωσ υμων χαιρω και συγχαιρω πασιν υμιν
18 το δ αυτο και υμεισ χαιρετε και συχαιρετε
μοι 19 ελπιζω δε εν κυριω ιησου τιμοθεον
ταχεωσ πεμψαι υμιν ινα καγω ευψυχω γνουσ
τα περι υμων 20 ουδενα γαρ εχω ισοψυχον
οστισ γνησιωσ τα περι υμων μεριμνησει 21 οι
παντες γαρ τα εαυτων ζητουσιν ου τα χριστου
ιησου 22 την δε δοκιμην αυτου γινωσκετε οτι
ωσ πατρι τεκνον συν εμοι εδουλευσεν εις το
ευαγγελιον 23 τουτον μεν ουν ελπιζω πεμψαι
ωσ αν απιδω τα περι εμε εξ αυτησ 24 πεποιθα
δε εν κυριω οτι και αυτοσ ταχεωσ ελευσομαι
25 αναγκαιον δε ηγησαμην επαφροδιτον τον
αδελφον και συνεργον και συστρατιωτην μου
υμων δε αποστολον και λειτουργον της χρειασ
μου πεμψαι προς υμασ 26 επειδη επιποθων ην
παντασ υμασ και αδημονων διοτι ηκουσατε οτι
ησθηνησεν 27 και γαρ ησθηνησεν παραπλησιον
θανατω αλλα ο θεοσ αυτον ηλησεν ουκ αυτον
δε μονον αλλα και εμε ινα μη λυπην επι λυπην
σχω 28 σπουδαιοτερωσ ουν επεμψα αυτον ινα
ιδοντες αυτον παλιν χαρητε καγω αλυποτεροσ ω
29 προσδεχεσθε ουν αυτον εν κυριω μετα πασησ
χαρασ και τουσ τοιουτουσ εντιμουσ εχετε 30 οτι
δια το εργον του χριστου μεχρι θανατου ηγγισεν
παραβουλευσαμενοσ τη ψυχη ινα αναπληρωση
το υμων υστερημα της προσ με λειτουργιασ

3 το λοιπον αδελφοι μου χαιρετε εν κυριω τα αυτα γραφειν υμιν εμοι μεν ουκ οκηρον υμιν δε ασφαλεσ 2 βλεπετε τους κυνασ βλεπετε τους κακουσ εργατασ βλεπετε την κατατομην 3 ημεισ γαρ εσμεν η περιτομη οι πνευματι θεου λατρευοντεσ και καυχωμενοι εν χριστω ιησου και ουκ εν σαρκι πεποιθοτεσ 4 καιπερ εγω εχων πεποθησιν και εν σαρκι ει τισ δοκει αλλοσ πεποθειναι εν σαρκι εγω μαλλον 5 περιτομη οκταημεροσ εκ γενουσ ισραηλ φυλησ βενιαμιν εβραιουσ εξ εβραιων κατα νομον φαρισαιουσ 6 κατα ζηλον διωκων την εκκλησιαν κατα δικαιοσυνην την εν νομω γενομενοσ αμεμπτοσ 7 αλλ ατινα ην μοι κερδη ταυτα ηγημαι δια τον χριστον ζημιαν 8 αλλα μεν ουν και ηγουμαι παντα ζημιαν ειναι δια το υπερεχον τησ γνωσεωσ χριστου ιησου του κυριου μου δι ον τα παντα εξημιωθην και ηγουμαι σκυβαλα ειναι ινα χριστον κερδησω 9 και ευρεθω εν αυτω μη εχων εμην δικαιοσυνην την εκ νομου αλλα την δια πιστεωσ χριστου την εκ θεου δικαιοσυνην επι τη πιστει 10 του γνωναυτον και την δυναμιν τησ αναστασεωσ αυτου και την κοινωνιαν των παθηματων αυτου συμμορφουμενοσ τω θανατω αυτου 11 ει πωσ καταντησω εισ την εξαναστασιν των νεκρων 12 ουχ οτι ηδη ελαβον η ηδη τετελειωμαι διωκω δε ει και καταλαβω εφ ω και κατεληφθην υπο του χριστου ιησου 13 αδελφοι εγω εμαυτον ου λογιζομαι κατειληφεναι εν δε τα μεν οπισω επιλανθανομενοσ τοισ δε εμπροσθεν επεκτεινομενοσ 14 κατα σκοπον διωκω επι το βραβειον τησ ανω κλησεωσ του θεου εν χριστω ιησου 15 οσοι ουν τελειοι τουτου φρονωμεν και

ει τι ετερωσ φρονειτε και τουτο ο θεοσ υμιν αποκαλυψει 16 πλην εισ ο εφθασαμεν τω αυτω στοιχειν κανονι το αυτο φρονειν 17 συμμιμηται μοι γινεσθε αδελφοι και σκοπειτε τουσ ουτωσ περιπατουντασ καθωσ εχετε τυπον ημασ 18 πολλοι γαρ περιπατουσιν ουσ πολλακισ ελεγον υμιν νυν δε και κλαιων λεγω τουσ εχθρουσ του σταυρου του χριστου 19 ων το τελοσ απωλειων ο θεοσ η κοιλια και η δοξα εν τη αισχυνη αυτων οι τα επιγεια φρονουντεσ 20 ημων γαρ το πολιτευμα εν ουρανοισ υπαρχει εξ ου και σωτηρα απεκδεχομεθα κυριον ιησουν χριστον 21 οσ μετασηματισει το σωμα τησ ταπεινωσεωσ ημων εισ το γενεσθαι αυτο συμμορφον τω σωματι τησ δοξησ αυτου κατα την ενεργειαν του δυνασθαι αυτον και υποταξαι εαυτω τα παντα

4 ωστε αδελφοι μου αγαπητοι και επιποθητοι χαρα και στεφανοσ μου ουτωσ στηκετε εν κυριω αγαπητοι 2 ευοδιαν παρακαλω και συντυχην παρακαλω το αυτο φρονειν εν κυριω 3 ναι ερωτω και σε συζυγε γνησιε συλλαμβανου αυταισ αιτινεσ εν τω ευαγγελιω συνηθλησαν μοι μετα και κλημεντοσ και των λοιπων συνεργων μου ων τα ονοματα εν βιβλω ζωησ 4 χαιρετε εν κυριω παντοτε παλιν ερω χαιρετε 5 το επιεικεσ υμων γνωσθητω πασιν ανθρωποισ ο κυριοσ εγγυσ 6 μηδεν μεριμνατε αλλ εν παντι τη προσευχη και τη δεησει μετα ευχαριστιασ τα αιτηματα υμων γνωριζεσθω προσ τον θεον 7 και η ειρηνη του θεου η υπερεχουσα παντα νουν φρουρησει τασ καρδιασ υμων και τα νοηματα υμων εν χριστω ιησου 8 το λοιπον αδελφοι οσα εστιν αληθη οσα σεμνα οσα δικαγια οσα αγνα οσα

προσφιλη οσα ευφημα ει τις αρετη και ει τις
επαινος ταυτα λογιζεσθε 9 α και εμαθετε και
παρελαβετε και ηκουσατε και ειδετε εν εμοι
ταυτα πρασσετε και ο θεος της ειρηνης εσται μεθ
υμων 10 εχαρην δε εν κυριω μεγαλωσ οτι ηδη
ποτε ανεθαλετε το υπερ εμου φρονειν εφ ω και
εφρονειτε ηκαιρεισθε δε 11 ουχ οτι καθ υστερησιν
λεγω εγω γαρ εμαθον εν οισ ειμι αυταρκησ ειναι
12 οιδα και ταπεινουσθαι οιδα και περισσευειν εν
παντι και εν πασιν μεμνημαι και χορταζεσθαι
και πειναν και περισσευειν και υστερεισθαι 13
παντα ισχυω εν τω ενδυναμουντι με χριστω 14
πλην καλωσ εποιησατε συγκοινωνησαντες μου
τη θλιψει 15 οιδατε δε και υμεις φιλιπησιοι
οτι εν αρχη του ευαγγελιου οτε εξηλθον απο
μακεδονιασ ουδεμια μοι εκκλησια εκοινωνησεν
εις λογον δοσεωσ και ληψεωσ ει μη υμεις
μονοι 16 οτι και εν θεσσαλονικη και απαξ και
δισ εισ την χρεϊαν μοι επεμψατε 17 ουχ οτι
επιζητω το δομα αλλ επιζητω τον καρπον τον
πλεοναζοντα εισ λογον υμων 18 απεχω δε παντα
και περισσευω πεπληρωμαι δεξαμενος παρα
επαφροδιτου τα παρ υμων οσμην ευωδιασ θυσιαν
δεκτην ευαρεστον τω θεω 19 ο δε θεος μου
πληρωσει πασαν χρεϊαν υμων κατα τον πλουτον
αυτου εν δοξη εν χριστω ιησου 20 τω δε θεω
και πατρι ημων η δοξα εισ τουσ αιωνασ των
αιωνων αμην (aiōn g165) 21 ασπασασθε παντα
αγιον εν χριστω ιησου ασπαζονται υμασ οι συν
εμοι αδελφοι 22 ασπαζονται υμασ παντες οι αγιοι
μαλιστα δε οι εκ της καισαροσ οικιασ 23 η χαρισ
του κυριου ιησου χριστου μετα παντων υμων
αμην

Προς Κολοσσαεις

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος **2** τοις εν κολασσαις αγιοις και πιστοις αδελφοις εν χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου **3** ευχαριστουμεν τω θεω και πατρι του κυριου ημων ιησου χριστου παντοτε περι υμων προσευχομενοι **4** ακουσαντες την πιστιν υμων εν χριστω ιησου και την αγαπην την εις παντας τους αγιους **5** δια την ελπιδα την αποκειμενην υμιν εν τοις ουρανοις ην προηκουσατε εν τω λογω της αληθειας του ευαγγελιου **6** του παροντος εις υμας καθωσ και εν παντι τω κοσμω και εστιν καρποφορουμενον και αυξανομενον καθωσ και εν υμιν αφ ησ ημερας ηκουσατε και επεγνωτε την χαριν του θεου εν αληθεια **7** καθωσ και εμαθετε απο επαφρα του αγαπητου συνδουλου ημων οσ εστιν πιστος υπερ υμων διακονος του χριστου **8** ο και δηλωσας ημιν την υμων αγαπην εν πνευματι **9** δια τουτο και ημεις αφ ησ ημερας ηκουσαμεν ου παυομεθα υπερ υμων προσευχομενοι και αιτουμενοι ινα πληρωθητε την επιγνωσιν του θεληματος αυτου εν παση σοφια και συνεσει πνευματικη **10** περιπατησαι υμας αξιωσ του κυριου εις πασαν αρεσκειαν εν παντι εργω αγαθω καρποφορουντες και αυξανομενοι εις την επιγνωσιν του θεου **11** εν παση δυναμει δυναμουμενοι κατα το κρατος της δοξης αυτου εις πασαν υπομονην και μακροθυμιαν μετα χαρας **12** ευχαριστουντες τω πατρι τω ικανωσαντι ημας εις την μεριδα του κληρου των αγιων εν τω φωτι **13** οσ ερρυσατο ημας εκ της εξουσιας

του σκοτους και μετεστησεν εις την βασιλειαν του υιου της αγαπης αυτου **14** εν ω εχομεν την απολυτρωσιν την αφεσιν των αμαρτιων **15** οσ εστιν εικων του θεου του αορατου πρωτοτοκος πασης κτισεωσ **16** οτι εν αυτω εκτισθη τα παντα τα εν τοις ουρανοις και τα επι της γης τα ορατα και τα αορατα ειτε θronoi ειτε κυριοτητες ειτε αρχαι ειτε εξουσιαι τα παντα δι αυτου και εις αυτον εκτισται **17** και αυτος εστιν προ παντων και τα παντα εν αυτω συνεστηκεν **18** και αυτος εστιν η κεφαλη του σωματος της εκκλησιασ οσ εστιν αρχη πρωτοτοκος εκ των νεκρων ινα γενηται εν πασιν αυτος πρωτευων **19** οτι εν αυτω ευδοκησεν παν το πληρωμα κατοικησαι **20** και δι αυτου αποκαταλλαξαι τα παντα εις αυτον ειρηνοποιησας δια του αιματος του σταυρου αυτου δι αυτου ειτε τα επι της γης ειτε τα επι τοις ουρανοις **21** και υμας ποτε οντας απηλλοτριωμενους και εχθρους τη διανοια εν τοις εργοις τοις πονηροις νυν δε αποκατηλλαξεν **22** εν τω σωματι της σαρκος αυτου δια του θανατου παραστησαι υμας αγιους και αμωμους και ανεγκλητους κατενωπιον αυτου **23** ειγε επιμενετε τη πιστει τεθεμελιωμενοι και εδραιoi και μη μετακινουμενοι απο της ελπιδος του ευαγγελιου ου ηκουσατε του κηρυχθεντος εν παση τη κτισει τη υπο τον ουρανον ου εγενομην εγω παυλος διακονος **24** νυν χαιρω εν τοις παθημασιν υπερ υμων και ανταναπληρω τα υστερηματα των θλιψεων του χριστου εν τη σαρκι μου υπερ του σωματος αυτου ο εστιν η εκκλησια **25** ησ εγενομην εγω διακονος κατα την οικονομιαν του θεου την δοθεισαν μοι

εις υμας πληρωσαι τον λογον του θεου **26**
το μυστηριον το αποκεκρυμμενον απο των
αιωνων και απο των γενεων νυνι δε εφανερωθη
τοις αγιοις αυτου (aiōn g165) **27** οισ ηθελησεν
ο θεος γνωρισαι τι το πλουτος της δοξης του
μυστηριου τουτου εν τοις εθνεσιν ος εστιν
χριστος εν υμιν η ελπισ της δοξης **28** ον ημεις
καταγγελλομεν νουθετουντες παντα ανθρωπον
και διδασκοντες παντα ανθρωπον εν παση σοφια
ινα παραστησωμεν παντα ανθρωπον τελειον εν
χριστω ιησου **29** εις ο και κοπιω αγωνιζομενος
κατα την ενεργειαν αυτου την ενεργουμενην εν
εμοι εν δυναμει

2 θελω γαρ υμας ειδεναι ηλικον αγωνα
εχω περι υμων και των εν λαοδικεια και
οσοι ουχ εωρακασιν το προσωπον μου εν
σαρκι **2** ινα παρακληθωσιν αι καρδια αυτων
συμβιβασθεντων εν αγαπη και εις παντα πλουτον
της πληροφοριας της συνεσεως εις επιγνωσιν
του μυστηριου του θεου και πατρος και του
χριστου **3** εν ω εισιν παντες οι θησαυροι της
σοφιας και της γνωσεως αποκρυφοι **4** τουτου
δε λεγω ινα μη τισ υμας παραλογιζεται εν
πιθανολογια **5** ει γαρ και τη σαρκι απειμι
αλλα τω πνευματι συν υμιν ειμι χαιρων και
βλεπων υμων την ταξιν και το στερεωμα της
εις χριστον πιστεως υμων **6** ωσ ουν παρελαβετε
τον χριστον ιησουν τον κυριον εν αυτω
περιπατειτε **7** ερριζωμενοι και εποικοδομουμενοι
εν αυτω και βεβαιουμενοι εν τη πιστει καθωσ
εδιδαχθητε περισσευοντες εν αυτη εν ευχαριστια
8 βλεπετε μη τισ υμας εσται ο συλαγωγων δια
της φιλοσοφιας και κενης απατης κατα την

παραδοσιν των ανθρωπων κατα τα στοιχεια
του κοσμου και ου κατα χριστον **9** οτι εν
αυτω κατοικει παν το πληρωμα της θεοτητος
σωματικωσ **10** και εστε εν αυτω πεπληρωμενοι
ος εστιν η κεφαλη πασης αρχης και εξουσιας **11**
εν ω και περιετμηθητε περιτομη χειροποιητω
εν τη απεκδυσει του σωματος των αμαρτιων
της σαρκος εν τη περιτομη του χριστου **12**
συνταφεντες αυτω εν τω βαπτισματι εν ω και
συνηγερθητε δια της πιστεως της ενεργειας του
θεου του εγειραντος αυτον εκ των νεκρων **13** και
υμας νεκρους οντας εν τοις παραπτωμασιν και τη
ακροβυστια της σαρκος υμων συνεζωοποιησεν
υμας συν αυτω χαρισαμενος ημιν παντα τα
παραπτωματα **14** εξαλειψας το καθ ημων
χειρογραφον τοις δογμασιν ο ην υπεναντιον
ημιν και αυτο ηρκεν εκ του μεσου προσηλωσας
αυτο τω σταυρω **15** απεκδυσαμενος τας αρχας
και τας εξουσιας εδειγματισεν εν παρρησια
θριαμβευσας αυτους εν αυτω **16** μη ουν τισ υμας
κρινετω εν βρωσει η εν ποσει η εν μερει εορτης
η νουμηνιας η σαββατων **17** α εστιν σκια των
μελλοντων το δε σωμα χριστου **18** μηδεις υμας
καταβραβευετω θελων εν ταπεινοφροσυνη και
θρησκεια των αγγελων α μη εωρακεν εμβατευων
εικη φυσιουμενος υπο του νοου της σαρκος
αυτου **19** και ου κρατων την κεφαλην εξ ου
παν το σωμα δια των αφων και συνδεσμων
επιχορηγουμενον και συμβιβαζομενον αυξει την
αυξησιν του θεου **20** ει απεθανετε συν χριστω
απο των στοιχειων του κοσμου τι ωσ ζωντες
εν κοσμω δογματιζεσθε **21** μη αψη μηδε γευση
μηδε θιγησ **22** α εστιν παντα εις φθοραν τη

αποχρησει κατα τα ενταλματα και διδασκαλιας των ανθρωπων 23 ατινα εστιν λογον μεν εχοντα σοφιας εν εθελοθηρησκεια και ταπεινοφροσυνη και αφειδια σωματος ουκ εν τιμη τινι προς πλησμονην της σαρκος

3 ει ουν συνηγερθητε τω χριστω τα ανω ζητειτε ου ο χριστος εστιν εν δεξια του θεου καθημενος 2 τα ανω φρονειτε μη τα επι της γης 3 απεθανετε γαρ και η ζωη υμων κεκρυπται συν τω χριστω εν τω θεω 4 οταν ο χριστος φανερωθη η ζωη ημων τοτε και υμεις συν αυτω φανερωθησεσθε εν δοξη 5 νεκρωσατε ουν τα μελη υμων τα επι της γης πορνειαν ακαθαρσιαν παθος επιθυμιαν κακην και την πλεονεξιαν ητις εστιν ειδωλολατρευια 6 δι α ερχεται η οργη του θεου επι τους υιους της απειθειας 7 εν οισ και υμεις περιεπατησατε ποτε οτε εξητε εν αυτοις 8 νυν δε αποθεσθε και υμεις τα παντα οργην θυμον κακιαν βλασφημιαν αισχρολογιαν εκ του στοματος υμων 9 μη ψευδεσθε εις αλληλους απεκδυσαμενοι τον παλαιον ανθρωπον συν ταις πραξεσιν αυτου 10 και ενδυσασθε τον νεον τον ανακαινουμενον εις επιγνωσιν κατ εικονα του κτισαντος αυτον 11 οπου ουκ ενι ελλην και ιουδαιος περιτομη και ακροβυστια βαρβαρος σκυθης δουλος ελευθερος αλλα τα παντα και εν πασιν χριστος 12 ενδυσασθε ουν ως εκλεκτοι του θεου αγιοι και ηγαπημενοι σπλαγχνα οικτιρμου χρηστοτητα ταπεινοφροσυνην πραοτητα μακροθυμιαν 13 ανεχομενοι αλληλων και χαριζομενοι εαυτοις εαν τις προς τινα εχη μομφην καθως και ο χριστος εχαρισατο υμιν ουτως και υμεις 14 επι πασιν δε τουτοις την αγαπην ητις εστιν

συνδεσμος της τελειοτητος 15 και η ειρηνη του θεου βραβευετω εν ταις καρδιαις υμων εις ην και εκληθητε εν ενι σωματι και ευχαριστοι γινεσθε 16 ο λογος του χριστου ενοικειτω εν υμιν πλουσιως εν παση σοφια διδασκοντες και νουθετωντες εαυτους ψαλμοις και υμνοις και ωδαις πνευματικαις εν χαριτι αδοντες εν τη καρδια υμων τω κυριω 17 και παν ο τι αν ποιητε εν λογω η εν εργω παντα εν ονοματι κυριου ιησου ευχαριστωντες τω θεω και πατρι δι αυτου 18 αι γυναικες υποτασσεσθε τοις ιδιοις ανδρασιν ως ανηκεν εν κυριω 19 οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας και μη πικραινεσθε προς αυτας 20 τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν κατα παντα τουτο γαρ εστιν ευαρεστον εν κυριω 21 οι πατερες μη ερεθιζετε τα τεκνα υμων ινα μη αθυμωσιν 22 οι δουλοι υπακουετε κατα παντα τοις κατα σαρκα κυριοις μη εν οφθαλμοδουλειαις ως ανθρωπαρεσκοι αλλ εν απλοτητι καρδιας φοβουμενοι τον θεον 23 και παν ο τι εαν ποιητε εκ ψυχης εργαζεσθε ως τω κυριω και ουκ ανθρωποις 24 ειδοτες οτι απο κυριου ληψεσθε την ανταποδοσιν της κληρονομιας τω γαρ κυριω χριστω δουλευετε 25 ο δε αδικων κομιεται ο ηδικησεν και ουκ εστιν προσωποληψια

4 οι κυριοι το δικαιον και την ισοτητα τοις δουλοις παρεχεσθε ειδοτες οτι και υμεις εχετε κυριον εν ουρανοις 2 τη προσευχη προσκαρτερειτε γρηγορουντες εν αυτη εν ευχαριστια 3 προσευχομενοι αμα και περι ημων ινα ο θεος ανοιξη ημιν θυραν του λογου λαλησαι το μυστηριον του χριστου δι ο και δεδεμαι 4 ινα φανερωσω αυτο ως δει με λαλησαι 5 εν

σοφια περιπατειτε προς τους εξω τον καιρον
εξαγοραζομενοι 6 ο λογος υμων παντοτε εν
χαριτι αλατι ηρτυμενος ειδεναι πως δει υμας
ενι εκαστω αποκρινεσθαι 7 τα κατ εμε παντα
γνωρισει υμιν τυχικος ο αγαπητος αδελφος και
πιστος διακονος και συνδουλος εν κυριω 8 ον
επεμψα προς υμας εις αυτο τουτο ινα γνω τα
περι υμων και παρακαλεση τας καρδιας υμων 9
συν ονησιμω τω πιστω και αγαπητω αδελφω ος
εστιν εξ υμων παντα υμιν γνωριουσιν τα ωδε 10
ασπαζεται υμας αρισταρχος ο συναιχμαλωτος
μου και μαρκος ο ανεψιος βαρναβα περι ου
ελαβετε εντολας εαν ελθη προς υμας δεξασθε
αυτον 11 και ιησους ο λεγομενος ιουστος οι
οντες εκ περιτομησ ουτοι μονοι συνεργοι εις
την βασιλειαν του θεου οιτινες εγενηθησαν μοι
παρηγορια 12 ασπαζεται υμας επαφρας ο εξ
υμων δουλος χριστου παντοτε αγωνιζομενος
υπερ υμων εν ταισ προσευχαισ ινα στητε τελειοι
και πεπληρωμενοι εν παντι θεληματι του θεου
13 μαρτυρω γαρ αυτω οτι εχει ζηλον πολυν υπερ
υμων και των εν λαοδικεια και των εν ιεραπολει
14 ασπαζεται υμας λουκας ο ιατροσ ο αγαπητος
και δημασ 15 ασπασασθε τους εν λαοδικεια
αδελφους και νυμφαν και την κατ οικον αυτου
εκκλησιαν 16 και οταν αναγνωσθη παρ υμιν η
επιστολη ποιησατε ινα και εν τη λαοδικαιων
εκκλησια αναγνωσθη και την εκ λαοδικειας ινα
και υμεις αναγνωτε 17 και ειπατε αρχιπρω βλεπε
την διακονιαν ην παρελαβες εν κυριω ινα αυτην
πληροισ 18 ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου
μνημονευετε μου των δεσμων η χαρισ μεθ υμων
αμην

Προς Θεσσαλονικεις Α΄

1 παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι και κυριω ιησου χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου **2** ευχαριστουμεν τω θεω παντοτε περι παντων υμων μνειαν υμων ποιουμενοι επι των προσευχων ημων **3** αδιαλειπτως μνημονευοντες υμων του εργου της πιστεωσ και του κοπου της αγαπησ και της υπομονησ της ελπιδοσ του κυριου ημων ιησου χριστου εμπροσθεν του θεου και πατροσ ημων **4** ειδοτεσ αδελφοι ηγαπημενοι υπο θεου την εκλογην υμων **5** οτι το ευαγγελιον ημων ουκ εγενηθη εισ υμασ εν λογω μονον αλλα και εν δυναμει και εν πνευματι αγιω και εν πληροφορια πολλη καθωσ οιδατε οιοι εγενηθημεν εν υμιν δι υμασ **6** και υμεισ μιμηται ημων εγενηθητε και του κυριου δεξαμενοι τον λογον εν θλιψει πολλη μετα χαρασ πνευματοσ αγιου **7** ωστε γενεσθαι υμασ τυπουσ πασιν τοισ πιστευουσιν εν τη μακεδονια και τη αχαια **8** αφ υμων γαρ εξιχηται ο λογοσ του κυριου ου μονον εν τη μακεδονια και εν τη αχαια αλλα και εν παντι τοπω η πιστισ υμων η προσ τον θεον εξηληλυθεν ωστε μη χρειαν ημασ εχειν λαλειν τι **9** αυτοι γαρ περι ημων απαγγελουσιν οποιαν εισοδον εσχομεν προσ υμασ και πωσ επεστρεψατε προσ τον θεον απο των ειδωλων δουλευειν θεω ζωντι και αληθινω **10** και αναμενειν τον υιον αυτου εκ των ουρανων ον ηγειρεν εκ των νεκρων ιησουν τον ρυομενον ημασ απο της οργησ της ερχομενησ

2 αυτοι γαρ οιδατε αδελφοι την εισοδον ημων την προσ υμασ οτι ου κενη γεγονεν **2** αλλα προπαθοντεσ και υβρισθεντεσ καθωσ οιδατε εν φιλιπποισ επαρρησιασαμεθα εν τω θεω ημων λαλησαι προσ υμασ το ευαγγελιον του θεου εν πολλω αγωνι **3** η γαρ παρακλησισ ημων ουκ εκ πλανησ ουδε εξ ακαθαρσιασ ουτε εν δολω **4** αλλα καθωσ δεδοκιμασαμεθα υπο του θεου πιστευθηναι το ευαγγελιον ουτωσ λαλουμεν ουχ ωσ ανθρωποισ αρεσκοντεσ αλλα τω θεω τω δοκιμαζοντι τασ καρδιασ ημων **5** ουτε γαρ ποτε εν λογω κολακειασ εγενηθημεν καθωσ οιδατε ουτε εν προφασει πλεονεξιασ θεοσ μαρτυσ **6** ουτε ζητουντεσ εξ ανθρωπων δοξαν ουτε αφ υμων ουτε απο αλλων δυναμενοι εν βαρει ειναι ωσ χριστου αποστολοι **7** αλλ εγενηθημεν ηπιοι εν μεσω υμων ωσ αν τροφοσ θαληη τα εαυτησ τεκνα **8** ουτωσ ομειρομενοι υμων ευδοκουμεν μεταδουναι υμιν ου μονον το ευαγγελιον του θεου αλλα και τασ εαυτων ψυχασ διοτι αγαπητοι ημιν γεγενησθε **9** μνημονευετε γαρ αδελφοι τον κοπον ημων και τον μοχθον νυκτοσ γαρ και ημερασ εργαζομενοι προσ το μη επιβαρησαι τινα υμων εκηρυξαμεν εισ υμασ το ευαγγελιον του θεου **10** υμεισ μαρτυρεσ και ο θεοσ ωσ οσιωσ και δικαιωσ και αμεμπτωσ υμιν τοισ πιστευουσιν εγενηθημεν **11** καθαπερ οιδατε ωσ ενα εκαστον υμων ωσ πατηρ τεκνα εαυτου παρακαλουντεσ υμασ και παραμυθουμενοι **12** και μαρτυρομενοι εισ το περιπατησαι υμασ αξιωσ του θεου του καλουντοσ υμασ εισ την εαυτου βασιλειαν και δοξαν **13** δια τουτο και ημεισ ευχαριστουμεν τω θεω αδιαλειπτωσ οτι παραλαβοντεσ λογον

ακοησ παρ ημων του θεου εδεξασθε ου λογον ανθρωπων αλλα καθωσ εστιν αληθωσ λογον θεου οσ και ενεργειται εν υμιν τοισ πιστευουσιν 14 υμεισ γαρ μιμηται εγενηθητε αδελφοι των εκκλησιων του θεου των ουσων εν τη ιουδαια εν χριστω ιησου οτι τα αυτα επαθετε και υμεισ υπο των ιδιων συμφυλετων καθωσ και αυτοι υπο των ιουδαιων 15 των και τον κυριον αποκτειναντων ιησουν και τουσ ιδιουσ προφητασ και ημασ εκδιωξαντων και θεω μη αρεσκοντων και πασιν ανθρωποισ εναντιων 16 κωλυοντων ημασ τοισ εθνεσιν λαλησαι ινα σωθωσιν εισ το αναπληρωσαι αυτων τασ αμαρτιασ παντοτε εφθασεν δε επ αυτουσ η οργη εισ τελοσ 17 ημεισ δε αδελφοι απορφανισθεντεσ αφ υμων προσ καιρον ωρασ προσωπω ου καρδια περισσοτερωσ εσπουδασαμεν το προσωπον υμων ιδειν εν πολλη επιθυμια 18 διο ηθελησαμεν ελθειν προσ υμασ εγω μεν παυλοσ και απαξ και διο και ενεκοψεν ημασ ο σατανασ 19 τισ γαρ ημων ελπισ η χαρα η στεφανοσ καυχησεωσ η ουχι και υμεισ εμπροσθεν του κυριου ημων ιησου εν τη αυτου παρουσια 20 υμεισ γαρ εστε η δοξα ημων και η χαρα

3 διο μηκετι στεγοντεσ ευδοκησαμεν καταλειφθηναι εν αθηναισ μονοι 2 και επεμψαμεν τιμοθεον τον αδελφον ημων και διακονον του θεου και συνεργον ημων εν τω ευαγγελιω του χριστου εισ το στηριζαι υμασ και παρακαλεσαι υμασ περι της πιστεωσ υμων 3 το μηδενα σαινεσθαι εν ταισ θλιψεισιν ταυταισ αυτοι γαρ οιδατε οτι εισ τουτο κειμεθα 4 και γαρ οτε προσ υμασ ημεν προελεγομεν υμιν οτι μελλομεν θλιβεσθαι καθωσ και εγενετο και

οιδατε 5 δια τουτο καγω μηκετι στεγων επεμψα εισ το γνωναι την πιστιν υμων μηπωσ επειρασεν υμασ ο πειραζων και εισ κενον γενηται ο κοποσ ημων 6 αρτι δε ελθοντοσ τιμοθεου προσ ημασ αφ υμων και ευαγγελισαμενου ημιν την πιστιν και την αγαπην υμων και οτι εχετε μνεια ημων αγαπην παντοτε επιποθουντεσ ημασ ιδειν καθαπερ και ημεισ υμασ 7 δια τουτο παρεκληθημεν αδελφοι εφ υμιν επι παση τη θλιψει και αναγκη ημων δια της υμων πιστεωσ 8 οτι νυν ζωμεν εαν υμεισ στηκετε εν κυριω 9 τινα γαρ ευχαριστιαν δυναμεθα τω θεω ανταποδουнай περι υμων επι παση τη χαρα η χαιρομεν δι υμασ εμπροσθεν του θεου ημων 10 νυκτοσ και ημερασ υπερ εκπερισσου δεομενοι εισ το ιδειν υμων το προσωπον και καταρτισαι τα υστερηματα της πιστεωσ υμων 11 αυτοσ δε ο θεοσ και πατηρ ημων και ο κυριοσ ημων ιηουσοσ χριστοσ κατευθυнай την οδον ημων προσ υμασ 12 υμασ δε ο κυριοσ πλεονασαι και περισσευσαι τη αγαπη εισ αλληλουσ και εισ παντασ καθαπερ και ημεισ εισ υμασ 13 εισ το στηριζαι υμων τασ καρδιασ αμεμπτουσ εν αγιωσυνη εμπροσθεν του θεου και πατροσ ημων εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων των αγιων αυτου

4 λοιπον ουν αδελφοι ερωτωμεν υμασ και παρακαλουμεν εν κυριω ιησου καθωσ παρελαβετε παρ ημων το πωσ δει υμασ περιπατειν και αρεσκειν θεω ινα περισσευητε μαλλον 2 οιδατε γαρ τινασ παραγγελιασ εδωκαμεν υμιν δια του κυριου ιησου 3 τουτο γαρ εστιν θελημα του θεου ο αγιασμοσ υμων απεχεσθαι υμασ

απο της πορνειας 4 ειδεναι εκαστον υμων το
εαυτου σκευος κτασθαι εν αγιασμω και τιμη
5 μη εν παθει επιθυμιασ καθαπερ και τα εθνη
τα μη ειδοτα τον θεον 6 το μη υπερβαινειν και
πλεονεκτειν εν τω πραγματι τον αδελφον αυτου
διοτι εκδικιος ο κυριος περι παντων τουτων
καθωσ και προειπομεν υμιν και διεμαρτυραμεθα
7 ου γαρ εκαλεσεν ημασ ο θεοσ επι ακαθαρσια
αλλ εν αγιασμω 8 τοιγαρουν ο αθετων ουκ
ανθρωπον αθετει αλλα τον θεον τον και δοντα
το πνευμα αυτου το αγιον εισ υμασ 9 περι
δε της φιλαδελφιασ ου χρεϊαν εχετε γραφειν
υμιν αυτοι γαρ υμεις θεοδιδακτοι εστε εισ το
αγαπαν αλληλους 10 και γαρ ποιεϊτε αυτο εισ
παντασ τουσ αδελφουσ τουσ εν ολη τη μακεδονια
παρακαλουμεν δε υμασ αδελφοι περισσευειν
μαλλον 11 και φιλοτιμεισθαι ησυχάζειν και
πρασσειν τα ιδια και εργαζεσθαι ταισ ιδιαισ
χερσιν υμων καθωσ υμιν παρηγγειλαμεν 12
ινα περιπατητε ευσημονωσ προσ τουσ εξω και
μηδενοσ χρεϊαν εχητε 13 ου θελομεν δε υμασ
αγνοειν αδελφοι περι των κεκοιμημενων ινα
μη λυπησθε καθωσ και οι λοιποι οι μη εχοντεσ
ελπιδα 14 ει γαρ πιστευομεν οτι ιησουσ απεθανεν
και ανεστη ουτωσ και ο θεοσ τουσ κοιμηθεντασ
δια του ιησου αξει συν αυτω 15 τουτο γαρ υμιν
λεγομεν εν λογω κυριου οτι ημεις οι ζωντεσ οι
περιλειπομενοι εισ την παρουσιαν του κυριου ου
μη φθασωμεν τουσ κοιμηθεντασ 16 οτι αυτοσ
ο κυριος εν κελευσματι εν φωνη αρχαγγελου
και εν σαλπγγι θεου καταβησεται απ ουρανου
και οι νεκροι εν χριστω αναστησονται πρωτον
17 επειτα ημεις οι ζωντεσ οι περιλειπομενοι

αμα συν αυτοισ αρπαγησομεθα εν νεφελαισ
εισ απαντησιν του κυριου εισ αερα και ουτωσ
παντοτε συν κυριω εσομεθα 18 ωστε παρακαλειτε
αλληλουσ εν τοισ λογοισ τουτοισ

5 περι δε των χρονων και των καιρων αδελφοι
ου χρεϊαν εχετε υμιν γραφεσθαι 2 αυτοι γαρ
ακριβωσ οιδατε οτι η ημερα κυριου ωσ κλεπτησ
εν νυκτι ουτωσ ερχεται 3 οταν γαρ λεγωσιν
ειρηνη και ασφαλεια τοτε αιφνιδιοσ αυτοισ
εφισταται ολεθροσ ωσπερ η ωδιν τη εν γαστρι
εχουση και ου μη εκφυγωσιν 4 υμεις δε αδελφοι
ουκ εστε εν σκοτει ινα η ημερα υμασ ωσ
κλεπτησ καταλαβη 5 παντεσ υμεις υιοι φωτοσ
εστε και υιοι ημερασ ουκ εσμεν νυκτοσ ουδε
σκοτουσ 6 αρα ουν μη καθευδωμεν ωσ και οι
λοιποι αλλα γρηγορωμεν και νηφωμεν 7 οι
γαρ καθευδοντεσ νυκτοσ καθευδουσιν και οι
μεθυσκομενοι νυκτοσ μεθουσιν 8 ημεις δε
ημερασ οντεσ νηφωμεν ενδυσαμενοι θωρακα
πιστεωσ και αγαπησ και περικεφαλαιαν ελπιδα
σωτηριασ 9 οτι ουκ εθετο ημασ ο θεοσ εισ οργην
αλλ εισ περιποησιν σωτηριασ δια του κυριου
ημων ιησου χριστου 10 του αποθανοντοσ υπερ
ημων ινα ειτε γρηγορωμεν ειτε καθευδωμεν αμα
συν αυτω ζησωμεν 11 διο παρακαλειτε αλληλουσ
και οικοδομειτε εισ τον ενα καθωσ και ποιεϊτε
12 ερωτωμεν δε υμασ αδελφοι ειδεναι τουσ
κοπιωντασ εν υμιν και προισταμενουσ υμων εν
κυριω και νουθετουντασ υμασ 13 και ηγεισθαι
αυτουσ υπερ εκπερισσου εν αγαπη δια το εργον
αυτων ειρηνευετε εν εαυτοισ 14 παρακαλουμεν
δε υμασ αδελφοι νουθετειτε τουσ ατακτουσ
παραμυθεισθε τουσ ολιγοψυχουσ αντεχεσθε των

ασθενων μακροθυμειτε προς παντας 15 ορατε μη
τισ κακον αντι κακου τινη αποδω αλλα παντοτε
το αγαθον διωκετε και εις αλληλους και εις
παντας 16 παντοτε χαιρετε 17 αδιαλειπτως
προσευχασθε 18 εν παντι ευχαριστειτε τουτο
γαρ θελημα θεου εν χριστω ιησου εις υμας
19 το πνευμα μη σβεννυτε 20 προφητειασ μη
εξουθενειτε 21 παντα δε δοκιμαζετε το καλον
κατεχετε 22 απο παντος ειδουσ πονηρου απεχεσθε
23 αυτος δε ο θεοσ της ειρηνης αγιασαι υμασ
ολοτελεισ και ολοκληρον υμων το πνευμα και
η ψυχη και το σωμα αμεμπτωσ εν τη παρουσια
του κυριου ημων ιησου χριστου τηρηθειη 24
πιστοσ ο καλων υμασ οσ και ποιησει 25 αδελφοι
προσευχασθε περι ημων 26 ασπασασθε τουσ
αδελφουσ παντας εν φιληματι αγιω 27 ορκιζω
υμασ τον κυριον αναγνωσθηναι την επιστολην
πασιν τοισ αγιοισ αδελφοισ 28 η χαρισ του κυριου
ημων ιησου χριστου μεθ υμων αμην

Προς Θεσσαλονικεις Β΄

1 παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι ημων και κυριω ιησου χριστω **2** χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατροσ ημων και κυριου ιησου χριστου **3** ευχαριστην οφειλομεν τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι καθωσ αξιον εστιν οτι υπεραυξανει η πιστισ υμων και πλεοναζει η αγαπη ενοσ εκαστου παντων υμων εισ αλληλουσ **4** ωστε ημασ αυτοουσ εν υμιν καυχασθαι εν ταισ εκκλησιαισ του θεου υπερ της υπομονησ υμων και πιστεωσ εν πασιν τοισ διωγομοισ υμων και ταισ θλιψεσιν αισ ανεχεσθε **5** ενδειγμα της δικαιοσ κρισεωσ του θεου εισ το καταξιωθηναι υμασ της βασιλειασ του θεου υπερ ησ και πασχετε **6** ειπερ δικαιον παρα θεω ανταποδουναι τοισ θλιβοουσιν υμασ θλιψιν **7** και υμιν τοισ θλιβομενοισ ανεσιν μεθ ημων εν τη αποκαλυψει του κυριου ιησου απ ουρανου μετ αγγελων δυναμεωσ αυτου **8** εν πυρι φλογοσ διδοντοσ εκδικησιν τοισ μη ειδοσιν θεον και τοισ μη υπακουουσιν τω ευαγγελιω του κυριου ημων ιησου **9** οιτινεσ δικην τισουσιν ολεθρον αιωνιον απο προσωπου του κυριου και απο της δοξησ της ισχυοσ αυτου (αἰῶνιος g166) **10** οταν ελθη ενδοξασθηναι εν τοισ αγιοισ αυτου και θαυμασθηναι εν πασιν τοισ πιστευσασιν οτι επιστευθη το μαρτυριον ημων εφ υμασ εν τη ημερα εκεινη **11** εισ ο και προσευχομεθα παντοτε περι υμων ινα υμασ αξιωση της κλησεωσ ο θεοσ ημων και πληρωση πασαν ευδοκιαν αγαθωσυνησ και εργον πιστεωσ εν δυναμει **12** οπωσ ενδοξασθη το ονομα του κυριου ημων ιησου εν υμιν και

υμεισ εν αυτω κατα την χαριν του θεου ημων και κυριου ιησου χριστου

2 ερωτωμεν δε υμασ αδελφοι υπερ της παρουσιασ του κυριου ημων ιησου χριστου και ημων επισυναγωγησ επ αυτον **2** εισ το μη ταχεωσ σαλευθηναι υμασ απο του νοοσ μητε θροεισθαι μητε δια πνευματοσ μητε δια λογου μητε δι επιστολησ ωσ δι ημων ωσ οτι ενεστηκεν η ημερα του χριστου **3** μη τισ υμασ εξαπατηση κατα μηδενα τροπον οτι εαν μη ελθη η αποστασια πρωτον και αποκαλυφθη ο ανθρωποσ της αμαρτιασ ο υιοσ της απωλειασ **4** ο αντικειμενοσ και υπεрайρομενοσ επι παντα λεγομενον θεον η σεβασμα ωστε αυτον εισ τον ναον του θεου ωσ θεοσ καθισαι αποδεικνυντα εαυτον οτι εστιν θεοσ **5** ου μνημονευετε οτι ετι ων προς υμασ ταυτα ελεγον υμιν **6** και νυν το κατεχον οιδατε εισ το αποκαλυφθηναι αυτον εν τω εαυτου καιρω **7** το γαρ μυστηριον ηδη ενεργειται της ανομιασ μονον ο κατεχων αρτι εωσ εκ μεσου γενηται **8** και τοτε αποκαλυφθησεται ο ανομοσ ον ο κυριοσ αναλωσει τω πνευματι του στοματοσ αυτου και καταργησει τη επιφανεια της παρουσιασ αυτου **9** ου εστιν η παρουσια κατ ενεργειαν του σατανα εν παση δυναμει και σημειοισ και τερασιν ψευδοσ **10** και εν παση απατη της αδικιασ εν τοισ απολλυμενοισ ανθ ων την αγαπην της αληθειασ ουκ εδεξαντο εισ το σωθηναι αυτοουσ **11** και δια τουτο πεμψει αυτοισ ο θεοσ ενεργειαν πλανησ εισ το πιστευσαι αυτοουσ τω ψευδει **12** ινα κριθωσιν παντεσ οι μη πιστευσαντεσ τη αληθεια αλλ ευδοκησαντεσ εν τη αδικια **13** ημεισ δε οφειλομεν ευχαριστην τω θεω παντοτε περι

υμων αδελφοι ηγαπημενοι υπο κυριου οτι ειλετο υμας ο θεος απ αρχης εις σωτηριαν εν αγιασμω πνευματος και πιστει αληθειας 14 εις ο εκαλεσεν υμας δια του ευαγγελιου ημων εις περιποιησιν δοξης του κυριου ημων ιησου χριστου 15 αρα ουν αδελφοι στηκετε και κρατειτε τας παραδοσεις ας εδιδαχθητε ειτε δια λογου ειτε δι επιστολης ημων 16 αυτος δε ο κυριος ημων ιησους χριστος και ο θεος και πατηρ ημων ο αγαπησας ημας και δους παρακλησιν αιωνιαν και ελπιδα αγαθην εν χαριτι (aiōnios g166) 17 παρακαλεσαι υμων τας καρδιας και στηριξαι υμας εν παντι λογω και εργω αγαθω

3 το λοιπον προσευχεσθε αδελφοι περι ημων ινα ο λογος του κυριου τρεχη και δοξαζηται καθως και προσ υμας 2 και ινα ρυσθωμεν απο των ατοπων και πονηρων ανθρωπων ου γαρ παντων η πιστις 3 πιστος δε εστιν ο κυριος ος στηριζει υμας και φυλαξει απο του πονηρου 4 πεποιθαμεν δε εν κυριω εφ υμας οτι α παραγγελλομεν υμιν και ποιειτε και ποιησετε 5 ο δε κυριος κατευθυναι υμων τας καρδιας εις την αγαπην του θεου και εις την υπομονην του χριστου 6 παραγγελλομεν δε υμιν αδελφοι εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου στελλεσθαι υμας απο παντος αδελφου ατακτως περιπατουντος και μη κατα την παραδοσιν ην παρελαβον παρ ημων 7 αυτοι γαρ οιδατε πως δει μιμεισθαι ημας οτι ουκ ητακτησαμεν εν υμιν 8 ουδε δωρεαν αρτον εφαγομεν παρα τινος αλλ εν κοπω και μοχθω νυκτα και ημεραν εργαζομενοι προσ το μη επιβαρησαι τινα υμων 9 ουχ οτι ουκ εχομεν εξουσιαν αλλ ινα εαυτους τυπον δωμεν υμιν

εις το μιμεισθαι ημας 10 και γαρ οτε ημεν προσ υμας τουτο παρηγγελλομεν υμιν οτι ει τις ου θελει εργαζεσθαι μηδε εσθιτω 11 ακουομεν γαρ τινας περιπατουντας εν υμιν ατακτως μηδεν εργαζομενους αλλα περιεργαζομενους 12 τοις δε τοιουτοις παραγγελλομεν και παρακαλουμεν δια του κυριου ημων ιησου χριστου ινα μετα ησυχιας εργαζομενοι τον εαυτων αρτον εσθιωσιν 13 υμεις δε αδελφοι μη εκκακησητε καλοποιουντες 14 ει δε τις ουχ υπακουει τω λογω ημων δια της επιστολης τουτον σημειουσθε και μη συναμιγνυσθε αυτω ινα εντραπη 15 και μη ως εχθρον ηγεισθε αλλα νουθετειτε ως αδελφον 16 αυτος δε ο κυριος της ειρηνης δωη υμιν την ειρηνην δια παντος εν παντι τροπω ο κυριος μετα παντων υμων 17 ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου ο εστιν σημειον εν παση επιστολη ουτως γραφω 18 η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

Προς Τιμοθεον Α΄

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου κατ επιταγην θεου σωτηρος ημων και κυριου ιησου χριστου της ελπιδος ημων **2** τιμοθεω γνησιω τεκνω εν πιστει χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος ημων και χριστου ιησου του κυριου ημων **3** καθωσ παρεκαλεσα σε προσμειναι εν εφεσω πορευομενος εις μακεδονιαν ινα παραγγειλησ τισιν μη ετεροδιδασκαλειν **4** μηδε προσεχειν μυθοις και γενεαλογιαις απεραντοις αιτινεις ζητησεις παρεχουσιν μαλλον η οικονομιαν θεου την εν πιστει **5** το δε τελος της παραγγελιας εστιν αγαπη εκ καθαρας καρδιας και συνειδησεως αγαθης και πιστεως ανυποκριτου **6** ων τινες αστοχησαντες εξετραπησαν εις ματαιολογιαν **7** θελοντες ειναι νομοδιδασκαλοι μη νοουντες μητε α λεγουσιν μητε περι τινων διαβεβαιουνται **8** οιδαμεν δε οτι καλος ο νομος εαν τισ αυτω νομιμωσ χρηται **9** ειδωσ τουτο οτι δικαιο νομος ου κειται ανομοιοις δε και ανυποτακτοις ασεβειν και αμαρτωλοις ανοσιοις και βεβηλοις πατρολwaiς και μητρολwaiς ανδροφονοις **10** πορνοις αρσενοκοιταις ανδραποδισταις ψευσταις επιορκοις και ει τι ετερον τη υγιαίνουση διδασκαλια αντικειται **11** κατα το ευαγγελιον της δοξης του μακαριου θεου ο επιστευθην εγω **12** και χαριν εχω τω ενδυναμωσαντι με χριστω ιησου τω κυριω ημων οτι πιστον με ηγησατο θεμενος εις διακονιαν **13** τον προτερον οντα βλασφημον και διωκτην και υβριστην αλλα ηλεθην οτι αγνων εποιησα εν απιστια **14** υπερεπλεονασεν δε η χαρις του κυριου ημων μετα πιστεως και αγαπης της εν χριστω ιησου **15** πιστος ο λογος και πασης

αποδοχησ αξιος οτι χριστος ιησους ηλθεν εις τον κοσμον αμαρτωλους σωσαι ων πρωτος ειμι εγω **16** αλλα δια τουτο ηλεθην ινα εν εμοι πρωτω ενδειξηται ιησους χριστος την πασαν μακροθυμιαν προσ υποτυπωσιν των μελλοντων πιστευειν επ αυτω εις ζωην αιωνιον (aiōnios g166) **17** τω δε βασιλει των αιωνων αφθαρτω αορατω μονω σοφω θεω τιμη και δοξα εις τουσ αιωνασ των αιωνων αμην (aiōn g165) **18** ταυτην την παραγγελιαν παρατιθεμαι σοι τεκνον τιμοθεε κατα τας προαγουσας επι σε προφητειας ινα στρατευη εν αυταις την καλην στρατειαν **19** εχων πιστιν και αγαθην συνειδησιν ην τινες απωσαμενοι περι την πιστιν εναυαγησαν **20** ων εστιν υμεναιοσ και αλεξανδρος ουσ παρεδωκα τω σατανα ινα παιδευθωσιν μη βλασφημειν

2 παρακαλω ουν πρωτον παντων ποιεισθαι δεησεις προσευχασ εντευξεισ ευχαριστιασ υπερ παντων ανθρωπων **2** υπερ βασιλεων και παντων των εν υπεροχη οντων ινα ηρεμον και ησυχιον βιον διαγωμεν εν παση ευσεβεια και σεμνοτητι **3** τουτο γαρ καλον και αποδεκτον ενωπιον του σωτηρος ημων θεου **4** οσ παντας ανθρωπουσ θελει σωθηναι και εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν **5** εις γαρ θεοσ εις και μεσιτησ θεου και ανθρωπων ανθρωποσ χριστοσ ιησοσ **6** ο δουσ εαυτον αντιλυτρον υπερ παντων το μαρτυριον καιροιοσ ιδιοιοσ **7** εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολοσ αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι διδασκαλοσ εθνων εν πιστει και αληθεια **8** βουλομαι ουν προσευχεσθαι τουσ ανδρασ εν παντι τοπω επαιροντασ οσιοιοσ χειρασ χωρισ οργησ και διαλογισμου **9** ωσαυτωσ και τας

γυναικας εν καταστολη κοσμιω μετα αιδους και σωφροσυνης κοσμειν εαυτας μη εν πλεγμασιν η χρυσω η μαργαριταισ η ιματισμω πολυτελει 10 αλλ ο πρεπει γυναιξιν επαγγελλομεναισ θεοσεβειαν δι εργαων αγαθων 11 γυνη εν ησυχια μανθανετω εν παση υποταγη 12 γυναικι δε διδασκειν ουκ επιτρεπω ουδε αυθεντειν ανδρος αλλ ειναι εν ησυχια 13 αδαμ γαρ πρωτος επλασθη ειτα ευα 14 και αδαμ ουκ ηπατηθη η δε γυνη απατηθεισα εν παραβασει γεγονεν 15 σωθησεται δε δια της τεκνογονιασ εαν μεινωσιν εν πιστει και αγαπη και αγιασμω μετα σωφροσυνης

3 πιστος ο λογος ει τισ επισκοπησ ορεγεται καλου εργου επιθυμει 2 δει ουν τον επισκοπον ανεπιληπτον ειναι μιασ γυναικοσ ανδρα νηφαλεον σωφρονα κοσμιον φιλοξενον διδακτικον 3 μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη αλλ επιεικη αμαχον αφιλαργυρον 4 του ιδιου οικου καλωσ προισταμενον τεκνα εχοντα εν υποταγη μετα πασης σεμνοτητος 5 ει δε τισ του ιδιου οικου προστηναι ουκ οιδεν πως εκκλησιασ θεου επιμελησεται 6 μη νεοφυτον ινα μη τυφωθεις εις κριμα εμπεση του διαβολου 7 δει δε αυτον και μαρτυριαν καλην εχειν απο των εξωθεν ινα μη εις ονειδισμον εμπεση και παγιδα του διαβολου 8 διακονουσ ωσαυτωσ σεμνουσ μη διλογουσ μη οινω πολλω προσεχοντασ μη αισχροκερδεις 9 εχοντασ το μυστηριον της πιστεωσ εν καθαρα συνειδησει 10 και ουτοι δε δοκιμαζεσθωσαν πρωτον ειτα διακονειτωσαν ανεγκλητοι οντεσ 11 γυναικασ ωσαυτωσ σεμνασ μη διαβολουσ νηφαλεουσ πιστασ εν πασιν 12 διακονοι εστωσαν μιασ γυναικοσ ανδρεσ τεκνων

καλωσ προισταμενοι και των ιδιων οικων 13 οι γαρ καλωσ διακονησαντεσ βαθμον εαυτοισ καλον περιποιουνται και πολλην παρρησιαν εν πιστει τη εν χριστω ιησου 14 ταυτα σοι γραφω ελπιζων ελθειν προς σε ταχιον 15 εαν δε βραδυνω ινα ειδησ πως δει εν οικω θεου αναστρεφεσθαι ητισ εστιν εκκλησια θεου ζωντοσ στυλοσ και εδραιωμα της αληθειας 16 και ομολογουμενωσ μεγα εστιν το της ευσεβειας μυστηριον θεοσ εφανερωθη εν σαρκι εδικαιωθη εν πνευματι ωφθη αγγελιοισ εκηρυχθη εν εθνεσιν επιστευθη εν κοσμω ανεληφθη εν δοξη

4 το δε πνευμα ρητωσ λεγει οτι εν υστεροισ καιροισ αποστησονται τινεσ της πιστεωσ προσεχοντεσ πνευμασιν πλανοισ και διδασκαλιαισ δαιμονιων 2 εν υποκρισει ψευδολογων κεκαυτηριασμενων την ιδιαν συνειδησιν 3 κωλυοντων γαμειν απεχεσθαι βρωματων α ο θεοσ εκτισεν εις μεταληψιν μετα ευχαριστιασ τοισ πιστοιισ και επεγνωκοσιν την αληθειαν 4 οτι παν κτισμα θεου καλον και ουδεν αποβλητον μετα ευχαριστιασ λαμβανομενον 5 αγιαζεται γαρ δια λογου θεου και εντευξεωσ 6 ταυτα υποτιθεμενοσ τοισ αδελφοισ καλοσ εση διακονοσ ιησου χριστου εντρεφομενοσ τοισ λογοισ της πιστεωσ και της καλησ διδασκαλιασ η παρηκολουθηκασ 7 τουσ δε βεβηλουσ και γραωδεις μυθουσ παραιτου γυμναζε δε σεαυτον προς ευσεβειαν 8 η γαρ σωματικη γυμνασια προς ολιγον εστιν ωφελιμοσ η δε ευσεβεια προς παντα ωφελιμοσ εστιν επαγγελιαν εχουσα ζωησ της νυν και της μελλουσης 9 πιστος ο λογος και πασης αποδοχησ αξιοσ 10 εις τουτο γαρ και

κοπιωμεν και ονειδιζομεθα οτι ηλπικαμεν επι θεω ζωντι οσ εστιν σωτηρ παντων ανθρωπων μαλιστα πιστων **11** παραγγελλε ταυτα και διδασκε **12** μηδεις σου της νεοτητος καταφρονειτω αλλα τυπος γινου των πιστων εν λογω εν αναστροφη εν αγαπη εν πνευματι εν πιστει εν αγνεια **13** εως ερχομαι προσεχε τη αναγνωσει τη παρακλησει τη διδασκαλια **14** μη αμελει του εν σοι χαρισματος ο εδοθη σοι δια προφητειας μετα επιθεσεως των χειρων του πρεσβυτεριου **15** ταυτα μελετα εν τουτοις ισθι ινα σου η προκοπη φανερα η εν πασιν **16** επεχε σεαυτω και τη διδασκαλια επιμενε αυτοις τουτο γαρ ποιων και σεαυτον σωσεις και τουσ ακουοντας σου

5 πρεσβυτερω μη επιπληξης αλλα παρακαλει ωσ πατερα νεωτερουσ ωσ αδελφουσ **2** πρεσβυτερας ωσ μητερας νεωτερας ωσ αδελφασ εν παση αγνεια **3** χηρασ τιμα τασ οντωσ χηρασ **4** ει δε τισ χηρα τεκνα η εκγονα εχει μανθανετωσαν πρωτον τον ιδιον οικον ευσεβειν και αμοιβασ αποδιδοναι τοις προγονοις τουτο γαρ εστιν αποδεκτον ενωπιον του θεου **5** η δε οντωσ χηρα και μεμονωμενη ηλπικεν επι τον θεον και προσμενει ταισ δεησεσιν και ταισ προσευχαισ νυκτοσ και ημερασ **6** η δε σπαταλωσα ζωσα τεθνηκεν **7** και ταυτα παραγγελλε ινα ανεπιληπτοι ωσιν **8** ει δε τισ των ιδιων και μαλιστα των οικειων ου προνοιε την πιστιν ηρηνηται και εστιν απιστου χειρων **9** χηρα καταλεγεσθω μη ελαττον ετων εξηκοντα γεγονυια ενος ανδρουσ γυνη **10** εν εργοις καλοισ μαρτυρουμενη ει ετεκνοτροφησεν ει εξενοδοχησεν ει αγιων ποδασ ενιψεν ει θλιβομενοισ επηρκεσεν ει παντι εργω αγαθω

επηκολουθησεν **11** νεωτερας δε χηρασ παραιτου οταν γαρ καταστρηνιασωσιν του χριστου γαμειν θελουσιν **12** εχουσαι κριμα οτι την πρωτην πιστιν ηθετησαν **13** αμα δε και αργαι μανθανουσιν περιερχομεναι τασ οικιασ ου μονον δε αργαι αλλα και φλυαροι και περιεργοι λαλουσαι τα μη δεοντα **14** βουλομαι ουν νεωτερας γαμειν τεκνογονειν οικοδεσποτειν μηδεμιαν αφορμην διδοναι τω αντικειμενω λοιδοριασ χαριν **15** ηδη γαρ τινεσ εξετραπησαν οπισω του σατανα **16** ει τισ πιστοσ η πιστη εχει χηρασ επαρκειτω αυταισ και μη βαρεισθω η εκκλησια ινα ταισ οντωσ χηραισ επαρκηση **17** οι καλωσ προεστωτεσ πρεσβυτεροι διπλησ τιμησ αξιουσθωσαν μαλιστα οι κοπιωντεσ εν λογω και διδασκαλια **18** λεγει γαρ η γραφη βουν αλωωντα ου φιμωσεις και αξιοσ ο εργατησ του μισθου αυτου **19** κατα πρεσβυτερου κατηγοριαν μη παραδεχου εκτοσ ει μη επι δυο η τριων μαρτυρων **20** τουσ αμαρτανοντασ ενωπιον παντων ελεγγε ινα και οι λοιποι φοβον εχωσιν **21** διαμαρτυρομαι ενωπιον του θεου και κυριου ιησου χριστου και των εκλεκτων αγγελων ινα ταυτα φυλαξης χωρισ προκριματοσ μηδεν ποιων κατα προσκλησιν **22** χειρασ ταχεωσ μηδενι επιτιθει μηδε κοινωνει αμαρτιαισ αλλοτριαισ σεαυτον αγνον τηρει **23** μηκετι υδροποτει αλλ οινω ολιγω χρω δια τον στομαχον σου και τασ πυκνας σου ασθενειας **24** τινων ανθρωπων αι αμαρτια προδηλοι εισιν προαγουσαι εισ κρισιν τισιν δε και επακολουθουσιν **25** ωσαυτωσ και τα καλα εργα προδηλα εστιν και τα αλλωσ εχοντα κρυβηναι ου δυνανται

6 όσοι εισιν υπο ζυγον δουλοι τουσ ιδιουσ δεσποτασ πασησ τιμησ αξιουσ ηγεισθωσαν ινα μη το ονομα του θεου και η διδασκαλια βλασφημηται **2** οι δε πιστουσ εχοντεσ δεσποτασ μη καταφρονειτωσαν οτι αδελφοι εισιν αλλα μαλλον δουλευετωσαν οτι πιστοι εισιν και αγαπητοι οι της ευεργεσιασ αντιλαμβανομενοι ταυτα διδασκε και παρακαλει **3** ει τις ετεροδιδασκαλει και μη προσερχεται υγιανουσιν λογοισ τοισ του κυριου ημων ιησου χριστου και τη κατ ευσεβειαν διδασκαλια **4** τετυφωται μηδεν επισταμενοσ αλλα νοσων περι ζητησεισ και λογομαχιασ εξ ων γινεται φθονοσ ερισ βλασφημιαι υπονοιαι πονηραι **5** διαπαρατριβαι διεφθαρμενων ανθρωπων τον νουν και απεστερημενων της αληθειας νομιζοντων πορισμον εισιν την ευσεβειαν αφιστασο απο των τοιουτων **6** εστιν δε πορισμοσ μεγασ η ευσεβεια μετα αυταρκειασ **7** ουδεν γαρ εισηνεγκαμεν εισ τον κοσμον δηλον οτι ουδε εξενεγκειν τι δυναμεθα **8** εχοντεσ δε διατροφασ και σκεπασματα τουτοισ αρκεσθησομεθα **9** οι δε βουλομενοι πλουτειν εμπιπτουσιν εισ πειρασμον και παγιδα και επιθυμιασ πολλασ ανοητουσ και βλαβερασ αιτινεσ βυθιζουσιν τουσ ανθρωπουσ εισ ολεθρον και απωλειαν **10** ριζα γαρ παντων των κακων εστιν η φιλαργυρια ησ τινεσ ορεγομενοι απεπλανηθησαν απο της πιστεωσ και εαυτουσ περιπειραν οδυναισ πολλαισ **11** συ δε ω ανθρωπε του θεου ταυτα φευγε διωκε δε δικαιοσυνην ευσεβειαν πιστιν αγαπην υπομονην πραοτητα **12** αγωνιζου τον καλον αγωνα της πιστεωσ επιλαβου της αιωνιου ζωησ εισ ην εκληθησ

και ωμολογησασ την καλην ομολογιαν ενωπιον πολλων μαρτυρων (aiōnios g166) **13** παραγγελλω σοι ενωπιον του θεου του ζωοποιουντοσ τα παντα και χριστου ιησου του μαρτυρησαντοσ επι ποντιου πιλατου την καλην ομολογιαν **14** τηρησαι σε την εντολην ασπιλον ανεπιληπτον μεχρι της επιφανειασ του κυριου ημων ιησου χριστου **15** ην καιροισ ιδιοισ δειξει ο μακαριοσ και μονοσ δυναστησ ο βασιλευσ των βασιλευοντων και κυριοσ των κυριεοντων **16** ο μονοσ εχων αθανασιαν φωσ οικων απροσιτον ον ειδεν ουδεισ ανθρωπων ουδε ιδειν δυναται ω τιμη και κρατοσ αιωνιον αμην (aiōnios g166) **17** τοισ πλουσιοισ εν τω νυν αιωνι παραγγελλε μη υψηλοφρονειν μηδε ηλπικεναι επι πλουτου αδηλοτητι αλλ εν τω θεω τω ζωντι τω παρεχοντι ημιν παντα πλουσιωσ εισ απολαυσιν (aiōn g165) **18** αγαθοεργειν πλουτειν εν εργοισ καλοισ ευμεταδοτουσ εισιν κοινωνικουσ **19** αποθησαυριζοντασ εαυτοισ θεμελιον καλον εισ το μελλον ινα επιλαβωνται της αιωνιου ζωησ **20** ω τιμοθεε την παραθηκην φυλαξον εκτρεπομενοσ τασ βεβηλουσ κενοφωνιασ και αντιθεσεισ της ψευδωνυμου γνωσεωσ **21** ην τινεσ επαγγελλομενοι περι την πιστιν ηστοχησαν η χαρισ μετα σου αμην

Προς Τιμοθεον Β΄

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου κατ επαγγελιαν ζωης της εν χριστω ιησου **2** τιμοθεω αγαπητω τεκνω χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του κυριου ημων **3** χαριν εχω τω θεω ω λατρευω απο προγονων εν καθαρα συνειδησει ωσ αδιαλειπτον εχω την περι σου μνειαν εν ταισ δεησεσιν μου νυκτος και ημερας **4** επιποθων σε ιδειν μεμνημενος σου των δακρυων ινα χαρας πληρωθω **5** υπομνησιν λαμβανων της εν σοι ανυποκριτου πιστεωσ ητισ ενωκησεν πρωτον εν τη μαμμη σου λωιδι και τη μητρι σου ευνικη πεπεισμαι δε οτι και εν σοι **6** δι ην αιτιαν αναμνησκω σε αναζωπυρειν το χαρισμα του θεου ο εστιν εν σοι δια της επιθεσεωσ των χειρων μου **7** ου γαρ εδωκεν ημιν ο θεος πνευμα δειλιασ αλλα δυναμεωσ και αγαπης και σωφρονισμου **8** μη ουν επαισχυνθησ το μαρτυριον του κυριου ημων μηδε εμε τον δεσμιον αυτου αλλα συγκακοπαθησον τω ευαγγελιω κατα δυναμιν θεου **9** του σωσαντος ημασ και καλεσαντος κλησει αγια ου κατα τα εργα ημων αλλα κατ ιδιαν προθεσιν και χαριν την δοθισαν ημιν εν χριστω ιησου προ χρονων αιωνιων (aiōnios g166) **10** φανερωθειςαν δε νυν δια της επιφανειας του σωτηροσ ημων ιησου χριστου καταργησαντοσ μεν τον θανατον φωτισαντοσ δε ζωην και αφθαρσιαν δια του ευαγγελιου **11** εισ ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος και διδασκαλος εθνων **12** δι ην αιτιαν και ταυτα πασχω αλλ ουκ επαισχυνομαι οίδα γαρ ω πεπιστευκα και πεπεισμαι οτι δυνατοσ εστιν την παραθηκην μου

φυλαξαι εισ εκεινην την ημεραν **13** υποτυπωσιν εχε υγιαινωντων λογων ων παρ εμου ηκουσασ εν πιστει και αγαπη τη εν χριστω ιησου **14** την καλην παραθηκην φυλαξον δια πνευματοσ αγιου του ενοικουντοσ εν ημιν **15** οιδασ τουτο οτι απεστραφησαν με παντεσ οι εν τη ασια ων εστιν φυγελοσ και ερμογενησ **16** δωη ελεοσ ο κυριοσ τω ονησιφοροσ οικω οτι πολλακισ με ανεψυξεν και την αλυσιν μου ουκ επαισχυνθη **17** αλλα γενομενοσ εν ρωμη σπουδαιοτερον εξητησεν με και ευρεν **18** δωη αυτω ο κυριοσ ευρειν ελεοσ παρα κυριου εν εκεινη τη ημερα και οσα εν εφεσω διηκονησεν βελτιον συ γινωσκεισ

2 συ ουν τεκνον μου ενδυναμου εν τη χαριτι τη εν χριστω ιησου **2** και α ηκουσασ παρ εμου δια πολλων μαρτυρων ταυτα παραθου πιστοισ ανθρωποισ οιτινεσ ικανοι εσονται και ετερουσ διδαξαι **3** συ ουν κακοπαθησον ωσ καλοσ στρατιωτησ ιησου χριστου **4** ουδεισ στρατευομενοσ εμπλεκεται ταισ του βιου πραγματειαισ ινα τω στρατολογησαντι αρεση **5** εαν δε και αθλητισ ου στεφανουται εαν μη νομιμωσ αθληση **6** τον κοπιωντα γεωργον δει πρωτον των καρπων μεταλαμβανειν **7** νοει α λεγω δωη γαρ σοι ο κυριοσ συνεσιν εν πασιν **8** μνημονευε ιησουν χριστον εγηγερμενον εκ νεκρων εκ σπερματοσ δαυιδ κατα το ευαγγελιον μου **9** εν ω κακοπαθω μεχρι δεσμων ωσ κακουργοσ αλλ ο λογοσ του θεου ου δεδεται **10** δια τουτο παντα υπομενω δια τουσ εκλεκτουσ ινα και αυτοι σωτηριασ τυχωσιν της εν χριστω ιησου μετα δοξησ αιωνιου (aiōnios g166) **11** πιστοσ ο λογοσ ει γαρ συναπεθανομεν και συζησομεν **12** ει

υπομενομεν και συμβασιλευσομεν ει αρνουμεθα
κακεινοσ αρνησεται ημασ 13 ει απιστουμεν
εκεινοσ πιστοσ μενει αρνησασθαι εαυτον ου
δυναται 14 ταυτα υπομιμνησκε διαμαρτυρομενοσ
ενωπιον του κυριου μη λογομαχειν εισ ουδεν
χρησιμον επι καταστροφη των ακουοντων 15
σπουδασον σεαυτον δοκιμον παραστησαι τω θεω
εργατην ανεπαισχυντον ορθοτομουντα τον λογον
της αληθειας 16 τασ δε βεβηλουσ κενοφωνιασ
περιστασο επι πλειον γαρ προκοψουσιν ασεβειασ
17 και ο λογοσ αυτων ωσ γαγγραινα νομην
εξει ων εστιν υμεναιοσ και φιλητοσ 18 οιτινεσ
περι την αληθειαν ηστοχησαν λεγοντεσ την
αναστασιν ηδη γεγονεναι και ανατρεπουσιν την
τινων πιστιν 19 ο μεντοι στερεοσ θεμελιοσ του
θεου εστηκεν εχων την σφραγιδα ταυτην εγνω
κυριοσ τουσ οντασ αυτου και αποστητω απο
αδικιασ πασ ο ονομαζων το ονομα κυριου 20 εν
μεγαλη δε οικια ουκ εστιν μονον σκευη χρυσα
και αργυρα αλλα και ξυλινα και οστρακινα
και α μεν εισ τιμην α δε εισ ατιμιαν 21 εαν
ουν τισ εκκαθαρη εαυτον απο τουτων εσται
σκευοσ εισ τιμην ηγιασμενον και ευχρηστον τω
δεσποτη εισ παν εργον αγαθον ητοιμασμενον
22 τασ δε νεωτερικασ επιθυμιασ φυγε διωκε δε
δικαιοσυνην πιστιν αγαπην ειρηνην μετα των
επικαλουμενων τον κυριον εκ καθαρασ καρδιασ
23 τασ δε μωρασ και απαιδευτουσ ζητησεισ
παραιτου ειδωσ οτι γεννωσιν μαχασ 24 δουλον
δε κυριου ου δει μαχεσθαι αλλ ηπιον ειναι προσ
παντασ διδακτικον ανεξικακον 25 εν πραοτητι
παιδευοντα τουσ αντιδιατιθεμενουσ μηποτε δω
αυτοισ ο θεοσ μετανοιαν εισ επιγνωσιν αληθειας

26 και ανανηψωσιν εκ της του διαβολου παγιδοσ
εζωγρημενοι υπ αυτου εισ το εκεινου θελημα
3 τουτο δε γινωσκε οτι εν εσχαταισ ημεραισ
ενστησονται καιροι χαλεποι 2 εσονται γαρ
οι ανθρωποι φιλαυτοι φιλαργυροι αλαζονεσ
υπερηφανοι βλασφημοι γονευσιν απειθεισ
αχαριστοι ανοσοιοι 3 αστοργοι ασπονδοι διαβολοι
ακρατεισ ανημεροι αφιλαγαθοι 4 προδοται
προπετεισ τετυφωμενοι φιληδονοι μαλλον η
φιλοθεοι 5 εχοντεσ μορφωσιν ευσεβειας την δε
δυναμιν αυτησ ηρηνημενοι και τουτουσ αποτρεπου
6 εκ τουτων γαρ εισιν οι ενδυνοντεσ εισ τασ οικιασ
και αιχμαλωτευοντεσ γυναικαρια σεσωρευμενα
αμαρτιασ αγομενα επιθυμιασ ποικιλιασ 7
παντοτε μανθανοντα και μηδεποτε εισ επιγνωσιν
αληθειας ελθειν δυναμενα 8 ον τροπον δε
ιαννησ και ιαμβρησ αντεστησαν μωσησ ουτωσ
και ουτοι ανθιστανται τη αληθεια ανθρωποι
κατεφθαρμενοι τον νουν αδοκιμοι περι την
πιστιν 9 αλλ ου προκοψουσιν επι πλειον η γαρ
ανοια αυτων εκδηλοσ εσται πασιν ωσ και η
εκεινων εγενετο 10 συ δε παρηκολουθηκασ μου
τη διδασκαλια τη αγωγη τη προθεσει τη πιστει
τη μακροθυμια τη αγαπη τη υπομονη 11 τοισ
διωγμοισ τοισ παθημασιν οια μοι εγενετο εν
αντιοχεια εν ικονιω εν λυστροισ οιοουσ διωγμουσ
υπηνεγκα και εκ παντων με ερρυσατο ο κυριοσ
12 και παντεσ δε οι θελοντεσ ευσεβωσ ζην
εν χριστω ιησου διωχθησονται 13 πονηροι δε
ανθρωποι και γοητεσ προκοψουσιν επι το χειρον
πλανωντεσ και πλανωμενοι 14 συ δε μενε εν
οισ εμαθεσ και επιστωθησ ειδωσ παρα τινοσ
εμαθεσ 15 και οτι απο βρεφουσ τα ιερα γραμματα

οιδας τα δυναμενα σε σοφισαι εις σωτηριαν δια πιστεωσ της εν χριστω ιησου 16 πασα γραφη θεοπνευστος και ωφελιμος προς διδασκαλιαν προς ελεγχον προς επανορθωσιν προς παιδειαν την εν δικαιοσυνη 17 ινα αρτιος η ο του θεου ανθρωπος προς παν εργον αγαθον εξηριτισμενος

4 διαμαρτυρομαι ουν εγω ενωπιον του θεου και του κυριου ιησου χριστου του μελλοντος κρινειν ζωντας και νεκρους κατα την επιφανειαν αυτου και την βασιλειαν αυτου 2 κηρυξον τον λογον επιστηθι ευκαιρωσ ακαιρωσ ελεγχον επιτιμησον παρακαλεσον εν παση μακροθυμια και διδαχη 3 εσται γαρ καιρος οτε της υγιαινουσης διδασκαλιασ ουκ ανεξονται αλλα κατα τασ επιθυμιασ τασ ιδιασ εαυτοισ επισωρευουσιν διδασκαλους κνηθομενοι την ακοην 4 και απο μεν της αληθειας την ακοην αποστρεψουσιν επι δε τουσ μυθουσ εκτραπησονται 5 συ δε νηφε εν πασιν κακοπαθησον εργον ποιησον ευαγγελιστου την διακονιαν σου πληροφορησον 6 εγω γαρ ηδη σπενδομαι και ο καιρος της εμησ αναλυσεωσ εφεστηκεν 7 τον αγωνα τον καλον ηγωνισμαι τον δρομον τετελεκα την πιστιν τετηρηκα 8 λοιπον αποκειται μοι ο της δικαιοσυνης στεφανος ον αποδωσει μοι ο κυριος εν εκεινη τη ημερα ο δικαιος κριτης ου μονον δε εμοι αλλα και πασιν τοις ηγαπηκοσιν την επιφανειαν αυτου 9 σπουδασον ελθειν προς με ταχεωσ 10 δημασ γαρ με εγκατελιπεν αγαπησασ τον νυν αιωνα και επορευθη εις θεσσαλονικην κρησκησ εις γαλατιαν τιτος εις δαλματιαν (αιθν g165) 11 λουκασ εστιν μονοσ μετ εμου μαρκον αναλαβων αγε μετα σεαυτου εστιν γαρ μοι

ευχρηστος εις διακονιαν 12 τυχικον δε απεστειλα εις εφεσον 13 τον φελονην ον απελιπον εν τρωαδι παρα καρπω ερχομενοσ φερε και τα βιβλια μαλιστα τασ μεμβρανας 14 αλεξανδροσ ο χαλκευσ πολλα μοι κακα ενεδειξατο αποδωη αυτω ο κυριος κατα τα εργα αυτου 15 ον και συ φυλασσου λιαν γαρ ανθεστηκεν τοισ ημετεροισ λογοισ 16 εν τη πρωτη μου απολογια ουδεις μοι συμπαραγενετο αλλα παντες με εγκατελιπον μη αυτοισ λογισθειη 17 ο δε κυριος μοι παρεστη και ενεδυναμωσεν με ινα δι εμου το κηρυγμα πληροφορηθη και ακουση παντα τα εθνη και ερρυσθην εκ στοματος λεοντος 18 και ρυσεται με ο κυριος απο παντος εργου πονηρου και σωσει εις την βασιλειαν αυτου την επουρανιον ω η δοξα εις τουσ αιωνασ των αιωνων αμην (αιθν g165) 19 ασπασαι πρισκαν και ακυλαν και τον ονησιφορου οικον 20 εραστος εμεινεν εν κορινθω τροφιμον δε απελιπον εν μιλητω ασθενουντα 21 σπουδασον προ χειμωνοσ ελθειν ασπαζεταισ σε ευβουλοσ και πουδησ και λινοσ και κλαυδια και οι αδελφοι παντες 22 ο κυριος ιησουσ χριστοσ μετα του πνευματοσ σου η χαρισ μεθ υμων αμην

Προς Τιτον

1 παυλος δουλος θεου αποστολος δε ιησου χριστου κατα πιστιν εκλεκτων θεου και επιγνωσιν αληθειας της κατ ευσεβειαν **2** επελπιδι ζωης αιωνιου ην επηγγειλατο ο αψευδης θεος προ χρονων αιωνιων (aiōnios g166) **3** εμφανερωσεν δε καιροισ ιδιοισ τον λογον αυτου εν κηρυγματι ο επιστευθην εγω κατ επιταγην του σωτηρος ημων θεου **4** τιτω γνησιω τεκνω κατα κοινην πιστιν χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου του σωτηρος ημων **5** τουτου χαριν κατελιπον σε εν κρητη ινα τα λειποντα επιδιορθωση και καταστησης κατα πολιν πρεσβυτερουσ ως εγω σοι διαταξαμην **6** ει τις εστιν ανεγκλητος μias γυναικοσ ανηρ τεκνα εχων πιστα μη εν κατηγορια ασωτιασ η ανυποτακτα **7** δει γαρ τον επισκοπον ανεγκλητον ειναι ως θεου οικονομον μη αυθαδη μη οργιλον μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη **8** αλλα φιλοξενον φιλαγαθον σωφρονα δικαιον οσιον εγκρατη **9** αντεχομενον του κατα την διδαχην πιστου λογου ινα δυνατοσ η και παρακαλει εν τη διδασκαλια τη υγαινουση και τουσ αντιλεγοντασ ελεγχειν **10** εισιν γαρ πολλοι και ανυποτακτοι ματαιολογοι και φρεναπαται μαλιστα οι εκ περιτομησ **11** ουσ δει επιστομιζειν οιτινεσ ολουσ οικουσ ανατρεπουσιν διδασκοντεσ α μη δει αισχρου κερδουσ χαριν **12** ειπεν τις εξ αυτων ιδιοσ αυτων προφητησ κρητεσ αιει ψευσαι κακα θηρια γαστερεσ αργαι **13** η μαρτυρια αυτη εστιν αληθησ δι ην αιτιαν ελεγε αυτουσ αποτομωσ ινα υγαινωσιν εν τη πιστει **14** μη προσεχοντεσ ιουδαικοισ μυθοισ και εντολαιοσ ανθρωπων

αποστρεφομενων την αληθειαν **15** παντα μεν καθαρα τοισ καθαροισ τοισ δε μεμιασμενοισ και απιστοισ ουδεν καθαρων αλλα μεμιανται αυτων και ο νουσ και η συνειδησισ **16** θεον ομολογουσιν ειδεναι τοισ δε εργοισ αρνουνται βδελυκτοι οντεσ και απειθεισ και προσ παν εργον αγαθον αδοκιμοι

2 συ δε λαλει α πρεπει τη υγαινουση διδασκαλια **2** πρεσβυτασ νηφαλεουσ ειναι σεμνουσ σωφρονασ υγαινοντασ τη πιστει τη αγαπη τη υπομονη **3** πρεσβυτιδασ ωσαυτωσ εν καταστηματι ιεροπρεπεισ μη διαβολουσ μη οινω πολλω δεδουλωμενασ καλοδιδασκαλουσ **4** ινα σωφρονιζωσιν τασ νεασ φιλανδρουσ ειναι φιλοτεκνουσ **5** σωφρονασ αγνασ οικουρουσ αγαθασ υποτασσομενασ τοισ ιδιοισ ανδρασιν ινα μη ο λογοσ του θεου βλασφημηται **6** τουσ νεωτερουσ ωσαυτωσ παρακαλει σωφρονειν **7** περι παντα σεαυτον παρεχομενοσ τυπον καλων εργων εν τη διδασκαλια αδιαφοριαν σεμνοτητα αφθαρσιαν **8** λογον υγιη ακαταγνωστον ινα ο εξ εναντιασ εντραπη μηδεν εχων περι ημων λεγειν φαυλον **9** δουλουσ ιδιοισ δεσποταισ υποτασσεσθαι εν πασιν ευαρεστοουσ ειναι μη αντιλεγοντασ **10** μη νοσφιζομενουσ αλλα πιστιν πασαν ενδεικνυμενουσ αγαθην ινα την διδασκαλιαν του σωτηρος ημων θεου κοσμωσιν εν πασιν **11** επεφανη γαρ η χαρισ του θεου η σωτηριοσ πασιν ανθρωποισ **12** παιδευουσα ημασ ινα αρνησαμενοι την ασεβειαν και τασ κοσμικασ επιθυμιασ σωφρονωσ και δικαιοσ και ευσεβωσ ζωσωμεν εν τω νυν αιωνι (aiōn g165) **13** προσδεχομενοι την μακαριαν ελπιδα

και επιφανειαν της δοξης του μεγαλου θεου και σωτηρος ημων ιησου χριστου 14 ος εδωκεν εαυτον υπερ ημων ινα λυτρωσεται ημας απο πασης ανομιαις και καθαριση εαυτω λαον περιουσιον ζηλωτην καλων εργαων 15 ταυτα λαλει και παρακαλει και ελεγε μετ πασης επιταγης μηδεις σου περιφρονειτω

3 υπομιμησκει αυτους αρχαις και εξουσιας υποτασσεσθαι πειθαρχειν προς παν εργον αγαθον ετοιμους εινα 2 μηδενα βλασφημειν αμαχους εινα επιεικεις πασαν ενδεικνυμενους πραοτητα προς παντας ανθρωπους 3 ημεν γαρ ποτε και ημεις ανοητοι απειθεις πλανωμενοι δουλευοντες επιθυμιας και ηδοναις ποικιλαις εν κακια και φθονω διαγοντες στυγητοι μισουντες αλληλους 4 οτε δε η χρηστοτης και η φιλανθρωπια επεφανη του σωτηρος ημων θεου 5 ουκ εξ εργαων των εν δικαιοσυνη των εποιησαμεν ημεις αλλα κατα τον αυτου ελεον εσωσεν ημας δια λουτρον παλιγγενεσιαις και ανακαινωσεως πνευματος αγιου 6 ου εξεχεεν εφ ημας πλουσιωσ δια ιησου χριστου του σωτηρος ημων 7 ινα δικαιωθεντες τη εκεινου χαριτι κληρονομοι γενωμεθα κατα ελπιδα ζωης αιωνιου (aiōnios g166) 8 πιστος ο λογος και περι τουτων βουλομαι σε διαβεβαιουσθαι ινα φροντιζωσιν καλων εργαων προιστασθαι οι πεπιστευκοτες θεω ταυτα εστιν τα καλα και ωφελιμα τοις ανθρωποις 9 μωρας δε ζητησεις και γενεαλογιας και ερεις και μαχας νομικας περιστασο εισιν γαρ ανωφελεις και ματαιοι 10 αιρετικον ανθρωπον μετ μιαν και δευτεραν νουθεσιαν παραιτου 11 ειδωσ οτι εξεστραπται ο τοιουτος και αμαρτανει των αυτοκατακριτος

12 οταν πεμψω αρτεμαν προς σε η τυχικον σπουδασον ελθειν προς με εισ νικοπολιν εκει γαρ κεκρικα παραχειμασαι 13 ζηναν τον νομικον και απολλω σπουδαιωσ προπεμψον ινα μηδεν αυτοις λειπη 14 μανθανετωσαν δε και οι ημετεροι καλων εργαων προιστασθαι εισ τας αναγκαιας χρειας ινα μη ωσιν ακαρποι 15 ασπαζονται σε οι μετ εμου παντες ασπασαι τους φιλονυτας ημας εν πιστει η χαρις μετ παντων υμων αμην

Προς Φιλημονα

1 παυλος δεσμιος χριστου ιησου και τιμοθεος ο αδελφος φιλημονι τω αγαπητω και συνεργω ημων **2** και απφια τη αγαπητη και αρχιππω τω συστρατιωτη ημων και τη κατ οικον σου εκκλησια **3** χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου **4** ευχαριστω τω θεω μου παντοτε μνειαν σου ποιουμενος επι των προσευχων μου **5** ακουων σου την αγαπην και την πιστιν ην εχεις προσ τον κυριον ιησουν και εις παντασ τους αγιουσ **6** οπως η κοινωνια της πιστεωσ σου ενεργησ γενηται εν επιγνωση παντοσ αγαθου του εν ημιν εις χριστον ιησουν **7** χαριν γαρ εχομεν πολλην και παρακλησιν επι τη αγαπη σου οτι τα σπλαγχνα των αγιων αναπεπαυται δια σου αδελφε **8** διο πολλην εν χριστω παρρησιαν εχων επιτασσειν σοι το ανηκον **9** δια την αγαπην μαλλον παρακαλω τοιουτοσ ων ωσ παυλος πρεσβυτησ νυνι δε και δεσμιος ιησου χριστου **10** παρακαλω σε περι του εμου τεκνου ον εγεννησα εν τοις δεσμοις μου ονησιμον **11** τον ποτε σοι αχρηστον νυνι δε σοι και εμοι ευχρηστον ον ανεπεμψα **12** συ δε αυτον τουτ εστιν τα εμα σπλαγχνα προσλαβου **13** ον εγω εβουλομην προσ εμαυτον κατεχειν ινα υπερ σου διακονη μοι εν τοις δεσμοις του ευαγγελιου **14** χωρισ δε της σης γνωμησ ουδεν ηθελησα ποιησαι ινα μη ωσ κατα αναγκην το αγαθον σου η αλλα κατα εκουσιον **15** ταχα γαρ δια τουτο εχωρισθη προσ ωραν ινα αιωνιον αυτον απεχησ (αιδῆνιος g166) **16** ουκετι ωσ δουλων αλλ υπερ δουλων αδελφον αγαπητον μαλιστα εμοι ποσω δε μαλλον σοι και εν σαρκι και εν

κυριω **17** ει συν με εχεις κοινωνον προσλαβου αυτον ωσ εμε **18** ει δε τι ηδικησεν σε η οφειλει τουτο εμοι ελλογει **19** εγω παυλος εγραψα τη εμη χειρι εγω αποτισω ινα μη λεγω σοι οτι και σεαυτον μοι προσοφειλεισ **20** ναι αδελφε εγω σου οναιμην εν κυριω αναπαυσον μου τα σπλαγχνα εν κυριω **21** πεποιθωσ τη υπακοη σου εγραψα σοι ειδωσ οτι και υπερ ο λεγω ποιησεισ **22** αμα δε και ετοιμαζε μοι ξενιαν ελπίζω γαρ οτι δια των προσευχων υμων χαρισθησομαι υμιν **23** ασπαζονται σε επαφρασ ο συναιχμαλωτοσ μου εν χριστω ιησου **24** μαρκοσ αρισταρχοσ δημασ λουκασ οι συνεργοι μου **25** η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματοσ υμων αμην

Προς Εβραιοις

1 πολυμερωσ και πολυτροπωσ παλαι ο θεοσ λαλησασ τοισ πατρασιν εν τοισ προφηταισ επ εσχατου των ημερων τουτων ελαλησεν ημιν εν υιω **2** ον εθηκεν κληρονομον παντων δι ου και τουσ αιωνασ εποιησεν (aiōn g165) **3** οσ ων απαυγασμα τησ δοξησ και χαρακτηρ τησ υποστασεωσ αυτου φερων τε τα παντα τω ρηματι τησ δυναμεωσ αυτου δι εαυτου καθαρισμον ποιησαμενοσ των αμαρτιων ημων εκαθισεν εν δεξια τησ μεγαλωσυνησ εν υψηλοισ **4** τοσουτω κρειπτων γενομενοσ των αγγελων οσω διαφορωτερον παρ αυτουσ κεκληρονομηκεν ονομα **5** τινη γαρ ειπεν ποτε των αγγελων υιοσ μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε και παλιν εγω εσομαι αυτω εισ πατερα και αυτοσ εσται μοι εισ υιον **6** οταν δε παλιν εισαγαγη τον πρωτοτοκον εισ την οικουμενην λεγει και προσκνησατωσαν αυτω παντεσ αγγελοι θεου **7** και προσ μεν τουσ αγγελουσ λεγει ο ποιων τουσ αγγελουσ αυτου πνευματα και τουσ λειτουργουσ αυτου πυροσ φλογα **8** προσ δε τον υιον ο θρονοσ σου ο θεοσ εισ τον αιωνα του αιωνοσ ραβδοσ ευθυτητοσ η ραβδοσ τησ βασιλειασ σου (aiōn g165) **9** ηγαπησασ δικαιοσυνην και εμισησασ ανομιαν δια τουτο εχρισεν σε ο θεοσ ο θεοσ σου ελαιον αγαλλιασεωσ παρα τουσ μετοχουσ σου **10** και συ κατ αρχασ κυριε την γην εθεμελιωσασ και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι **11** αυτοι απολουνται συ δε διαμενεισ και παντεσ ωσ ιματιον παλαιωθησονται **12** και ωσει περιβολαιον ελιξεισ αυτουσ και αλλαγησονται συ δε ο αυτοσ ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν **13** προσ τινα

δε των αγγελων ειρηκεν ποτε καθου εκ δεξιων μου εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου **14** ουχι παντεσ εισιν λειτουργικα πνευματα εισ διακονιαν αποστελλομενα δια τουσ μελλοντασ κληρονομειν σωτηριαν

2 δια τουτο δει περισσοτερωσ ημασ προσεχειν τοισ ακουσθεισιν μηποτε παραρρυωμεν **2** ει γαρ ο δι αγγελων λαληθεισ λογοσ εγενετο βεβαιοσ και πασα παραβασισ και παρακοη ελαβεν ενδικον μισθαποδοσιαν **3** πωσ ημεισ εκφευξομεθα τηλικαυτησ αμελησαντεσ σωτηριασ ητισ αρχην λαβουσα λαλεισθαι δια του κυριου υπο των ακουσαντων εισ ημασ εβεβαιωθη **4** συνεπιμαρτυρουντοσ του θεου σημειοισ τε και τερασιν και ποικιλαισ δυναμεσιν και πνευματοσ αγιου μερισμοισ κατα την αυτου θελησιν **5** ου γαρ αγγελοισ υπεταξεν την οικουμενην την μελλουσαν περι ησ λαλουμεν **6** διεμαρτυρατο δε που τισ λεγων τι εστιν ανθρωποσ οτι μιμησκη αυτου η υιοσ ανθρωπου οτι επισκεπη αυτον **7** ηλαττωσασ αυτον βραχυ τι παρ αγγελουσ δοξη και τιμη εστεφανωσασ αυτον **8** παντα υπεταξασ υποκατω των ποδων αυτου εν γαρ τω υποταξαι αυτω τα παντα ουδεν αφηκεν αυτω ανυποτακτον νυν δε ουπω ορωμεν αυτω τα παντα υποτεταγμενα **9** τον δε βραχυ τι παρ αγγελουσ ηλαττωμενον βλεπομεν ιησουν δια το παθημα του θανατου δοξη και τιμη εστεφανωμενον οπωσ χαριτι θεου υπερ παντοσ γευσηται θανατου **10** επρεπεν γαρ αυτω δι ον τα παντα και δι ου τα παντα πολλουσ υιουσ εισ δοξαν αγαγοντα τον αρχηγον τησ σωτηριασ αυτων δια παθηματων τελειωσαι **11** ο τε γαρ αγιαζων και

οι αγιαζόμενοι εξ ενός παντες δι ην αιτιαν ουκ επαισχυνεται αδελφους αυτους καλειν 12 λεγων απαγγελω το ονομα σου τοις αδελφοις μου εν μεσω εκκλησιας υμνησω σε 13 και παλιν εγω εσομαι πεποιθωσ επ αυτω και παλιν ιδου εγω και τα παιδια α μοι εδωκεν ο θεος 14 επει ουν τα παιδια κεκοινωνηκεν σαρκος και αιματος και αυτοσ παραπλησιωσ μετεσχεν των αυτων ινα δια του θανατου καταργηση τον το κρατος εχοντα του θανατου τουτ εστιν τον διαβολον 15 και απαλλαξη τουτους οσοι φοβω θανατου δια παντος του ζην ενοχοι ησαν δουλειας 16 ου γαρ δηπου αγγελων επιλαμβανεται αλλα σπερματος αβρααμ επιλαμβανεται 17 οθεν ωφειλεν κατα παντα τοις αδελφοις ομοιωθηναι ινα ελεημων γενηται και πιστος αρχιερευς τα προσ τον θεον εισ το ιλασκεσθαι τας αμαρτιασ του λαου 18 εν ω γαρ πεπονθεν αυτοσ πειρασθεις δυναται τοις πειραζόμενοις βοηθησαι

3 οθεν αδελφοι αγιοι κλησεωσ επουρανιου μετοχοι κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερεα της ομολογιασ ημων ιησουν χριστον 2 πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον ωσ και μωυσησ εν ολω τω οικω αυτου 3 πλειονοσ γαρ δοξησ ουτοσ παρα μωυσην ηξιωται καθ οσον πλειονα τιμην εχει του οικου ο κατασκευασασ αυτον 4 πασ γαρ οικοσ κατασκευαζεται υπο τινοσ ο δε τα παντα κατασκευασασ θεοσ 5 και μωυσησ μεν πιστοσ εν ολω τω οικω αυτου ωσ θεραπων εισ μαρτυριον των λαληθησομενων 6 χριστοσ δε ωσ υιοσ επι τον οικον αυτου ου οικοσ εσμεν ημεισ εανπερ την παρρησιαν και το καυχημα της ελπιδοσ μεχρι τελουσ βεβαιαν κατασχωμεν 7 διο

καθωσ λεγει το πνευμα το αγιον σημερον εαν της φωνησ αυτου ακουσητε 8 μη σκληρυνητε τας καρδιασ υμων ωσ εν τω παραπικρασμω κατα την ημεραν του πειρασμου εν τη ερημω 9 ου επειρασαν με οι πατερεσ υμων εδοκιμασαν με και ειδον τα εργα μου τεσσαρακοντα ετη 10 διο προσωχθισα τη γενεα εκεινη και ειπον αι πλανωνται τη καρδια αυτοι δε ουκ εγνωσαν τασ οδοουσ μου 11 ωσ ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου 12 βλεπετε αδελφοι μηποτε εσται εν τινι υμων καρδια πονηρα απιστιασ εν τω αποστηναι απο θεου ζωντοσ 13 αλλα παρακαλειτε εαυτουσ καθ εκαστην ημεραν αχρι ου το σημερον καλειται ινα μη σκληρυνθη εξ υμων τισ απατη της αμαρτιασ 14 μετοχοι γαρ γεγοναμεν του χριστου εανπερ την αρχην της υποστασεωσ μεχρι τελουσ βεβαιαν κατασχωμεν 15 εν τω λεγεσθαι σημερον εαν της φωνησ αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τας καρδιασ υμων ωσ εν τω παραπικρασμω 16 τινεσ γαρ ακουσαντεσ παρεπικραναν αλλ ου παντεσ οι εξελθοντεσ εξ αιγυπτου δια μωυσεωσ 17 τισιν δε προσωχθισεν τεσσαρακοντα ετη ουχι τοις αμαρτησασιν ων τα κωλα επεσεν εν τη ερημω 18 τισιν δε ωμοσεν μη εισελευσεσθαι εις την καταπαυσιν αυτου ει μη τοις απειθησασιν 19 και βλεπομεν οτι ουκ ηδυνηθησαν εισελθειν δι απιστιαν

4 φοβηθωμεν ουν μηποτε καταλειπομενησ επαγγελιασ εισελθειν εις την καταπαυσιν αυτου δοκη τισ εξ υμων υστερηκεναι 2 και γαρ εσμεν ευηγγελισμενοι καθαπερ κακεινοι αλλ ουκ ωφελησεν ο λογοσ της ακοησ εκεινουσ

μη συγκεκριμενους τη πιστει τοις ακουσασιν 3 εισερχομεθα γαρ εις την καταπαυσιν οι πιστευσαντες καθωσ ειρηκεν ωσ ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου καιτοι των εργαων απο καταβολησ κοσμου γενηθεντων 4 ειρηκεν γαρ που περι της εβδομησ ουτωσ και κατεπαυσεν ο θεοσ εν τη ημερα τη εβδομη απο παντων των εργαων αυτου 5 και εν τούτω παλιν ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου 6 επει ουν απολειπεται τινασ εισελθειν εις αυτην και οι προτερον ευαγγελισθεντες ουκ εισηλθον δι απειθειαν 7 παλιν τινα οριζει ημεραν σημερον εν δαυιδ λεγων μετα τοσουτον χρονον καθωσ ειρηται σημερον εαν της φωνησ αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τασ καρδιασ υμων 8 ει γαρ αυτουσ ιησουσ κατεπαυσεν ουκ αν περι αλλησ ελαλει μετα ταυτα ημερασ 9 αρα απολειπεται σαββατισμοσ τω λαω του θεου 10 ο γαρ εισελθων εις την καταπαυσιν αυτου και αυτοσ κατεπαυσεν απο των εργαων αυτου ωσπερ απο των ιδιων ο θεοσ 11 σπουδασωμεν ουν εισελθειν εις εκεινην την καταπαυσιν ινα μη εν τω αυτω τισ υποδειγματι πεση της απειθειασ 12 ζων γαρ ο λογοσ του θεου και ενεργησ και τομωτεροσ υπερ πασαν μαχαιραν διστομον και δικνουμενοσ αχρι μερισμου ψυχησ τε και πνευματοσ αρμων τε και μυελων και κριτικοσ ενθυμησεων και εννοιων καρδιασ 13 και ουκ εστιν κτισισ αφανησ ενωπιον αυτου παντα δε γυμνα και τετραηλισμενα τοις οφθαλμοισ αυτου προσ ον ημιν ο λογοσ 14 εχοντες ουν αρχιερεα μεγαν διεληλυθοτα τουσ ουρανουσ ιησουν τον υιον του θεου κρατωμεν της ομολογιασ 15 ου γαρ

εχομεν αρχιερεα μη δυναμενον συμπαθησαι ταισ ασθενειαισ ημων πεπειραμενον δε κατα παντα καθ ομοιοτητα χωρισ αμαρτιασ 16 προσερχωμεθα ουν μετα παρρησιασ τω θρονω της χαριτοσ ινα λαβωμεν ελεον και χαριν ευρωμεν εις ευκαιρον βοθηειαν

5 πασ γαρ αρχιερευσ εξ ανθρωπων λαμβανομενοσ υπερ ανθρωπων καθισταται τα προσ τον θεον ινα προσφερη δωρα τε και θυσιασ υπερ αμαρτιων 2 μετριοπαθειν δυναμενοσ τοις αγνοουσιν και πλανωμενοισ επει και αυτοσ περικειται ασθενειαν 3 και δια ταυτην οφειλει καθωσ περι του λαου ουτωσ και περι εαυτου προσφερειν υπερ αμαρτιων 4 και ουχ εαυτω τισ λαμβανει την τιμην αλλα καλουμενοσ υπο του θεου καθαπερ και ααρων 5 ουτωσ και ο χριστοσ ουχ εαυτον εδοξασεν γενηθηναι αρχιερεα αλλ ο λαλησασ προσ αυτον υιοσ μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε 6 καθωσ και εν ετερω λεγει συ ιερευσ εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισηδεκ (aiōn g165) 7 οσ εν ταισ ημεραισ της σαρκοσ αυτου δεησεις τε και ικετηριασ προσ τον δυναμενον σωζειν αυτον εκ θανατου μετα κραυγησ ισχυρασ και δακρυων προσενεγκασ και εισακουσθεις απο της ευλαβειασ 8 καιπερ ων υιοσ εμαθεν αφ ων επαθεν την υπακοην 9 και τελειωθεις εγενετο τοις υπακουουσιν αυτω πασιν αιτιοσ σωτηριασ αιωνιου (aiōnios g166) 10 προσαγορευθεις υπο του θεου αρχιερευσ κατα την ταξιν μελχισηδεκ 11 περι ου πολυσ ημιν ο λογοσ και δυσερμηνευτοσ λεγειν επει νωθροι γεγονατε ταισ ακοαισ 12 και γαρ οφειλοντες ειναι διδασκαλοι δια τον χρονον παλιν χρειαν εχετε του διδασκειν υμασ

τινα τα στοιχεια της αρχησ των λογιων του θεου και γεγονατε χρειαν εχοντες γαλακτος και ου στερεασ τροφησ **13** πασ γαρ ο μετεχων γαλακτος απειροσ λογου δικαιοσυνησ νηπιουσ γαρ εστιν **14** τελειων δε εστιν η στερεα τροφη των δια την εξιν τα αισθητηρια γεγυμνασμενα εχοντων προς διακρισιν καλου τε και κακου

6 διο αφεντες τον της αρχησ του χριστου λογον επι την τελειοτητα φερωμεθα μη παλιν θεμελιον καταβαλλομενοι μετανοιασ απο νεκρων εργων και πιστεωσ επι θεον **2** βαπτισμων διδαχησ επιθεσεωσ τε χειρων αναστασεωσ τε νεκρων και κριματοσ αιωνιου (**aiōnios g166**) **3** και τουτο ποιησωμεν εανπερ επιτρεπη ο θεοσ **4** αδυνατον γαρ τουσ απαξ φωτισθεντασ γευσαμενουσ τε της δωρεασ της επουρανιου και μετοχουσ γενηθεντασ πνευματοσ αγιου **5** και καλον γευσαμενουσ θεου ρημα δυναμεισ τε μελλοντοσ αιωνοσ (**aiōn g165**) **6** και παραπεσοντασ παλιν ανακαινιζειν εισ μετανοιαν ανασταυρουντασ εαυτοισ τον υιον του θεου και παραδειγματιζοντασ **7** γη γαρ η πιουσα τον επ αυτησ πολλακισ ερχομενον υετον και τικτουσα βοτανην ευθετον εκεινοισ δι ουσ και γεωργειται μεταλαμβανει ευλογιασ απο του θεου **8** εκφερουσα δε ακανθασ και τριβολουσ αδοκιμοσ και καταρασ εγγυσ ησ το τελοσ εισ καυσιν **9** πεπεισμεθα δε περι υμων αγαπητοι τα κρεισσονα και εχομενα σωτηριασ ει και ουτωσ λαλουμεν **10** ου γαρ αδικοσ ο θεοσ επιλαθεσθαι του εργου υμων και του κοπου της αγαπησ ησ ενεδειξασθε εισ το ονομα αυτου διακονησαντεσ τοισ αγιοισ και διακονουντεσ **11** επιθυμουμεν δε εκαστον υμων την αυτην ενδεικνυσθαι σπουδην

προς την πληροφοριαν της ελπιδοσ αχρι τελουσ **12** ινα μη νωθροι γενησθε μιμηται δε των δια πιστεωσ και μακροθυμιασ κληρονομουντων τασ επαγγελιασ **13** τω γαρ αβρααμ επαγγειλαμενοσ ο θεοσ επει κατ ουδενοσ ειχεν μειζονοσ ομοσαι ωμοσεν καθ εαυτου **14** λεγων η μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω σε **15** και ουτωσ μακροθυμησασ επετυχεν της επαγγελιασ **16** ανθρωποι μεν γαρ κατα του μειζονοσ ομνυουσιν και πασησ αυτοισ αντιλογιασ περασ εισ βεβαιωσιν ο ορκοσ **17** εν ω περισσοτερον βουλομενοσ ο θεοσ επιδειξει τοισ κληρονομοισ της επαγγελιασ το αμεταθετον της βουλησ αυτου εμεσιτευσεν ορκω **18** ινα δια δυο πραγματων αμεταθετων εν οισ αδυνατον ψευσασθαι θεον ισχυραν παρακλησιν εχωμεν οι καταφυγοντεσ κρατησαι της προκειμενησ ελπιδοσ **19** ην ωσ αγκυραν εχομεν της ψυχησ ασφαλη τε και βεβαιαν και εισερχομενην εισ το εσωτερον του καταπετασματοσ **20** οπου προδρομοσ υπερ ημων εισηλθεν ιηουσοσ κατα την ταξιν μελχισεδεκ αρχιερευσ γενομενοσ εισ τον αιωνα (**aiōn g165**)

7 ουτοσ γαρ ο μελχισεδεκ βασιλευσ σαλημ ιερευσ του θεου του υψιστου ο συναντησασ αβρααμ υποστρεφοντι απο της κοπησ των βασιλεων και ευλογησασ αυτον **2** ω και δεκατην απο παντων εμερισεν αβρααμ πρωτον μεν ερμηνευομενοσ βασιλευσ δικαιοσυνησ επειτα δε και βασιλευσ σαλημ ο εστιν βασιλευσ ειρηνησ **3** απατωρ αμητωρ αγνεαλογητοσ μητε αρχην ημερων μητε ζωησ τελοσ εχων αφωμοιωμενοσ δε τω υιω του θεου μενει ιερευσ εισ το διηνεκεσ **4** θεωρειτε δε ηλικικοσ ουτοσ ω και δεκατην αβρααμ εδωκεν

εκ των ακροθινιων ο πατριαρχις 5 και οι μεν εκ των υιων λειυ την ιερατειαν λαμβανοντες εντολην εχουσιν αποδεκατον τον λαον κατα τον νομον τουτ εστιν τους αδελφους αυτων καιπερ εξεληλυθοτασ εκ της οσφουσ αβρααμ 6 ο δε μη γενεαλογουμενοσ εξ αυτων δεδεκατωκεν τον αβρααμ και τον εχοντα τασ επαγγελιασ ευλογηκεν 7 χωρισ δε πασησ αντιλογιασ το ελαττον υπο του κρειττονοσ ευλογεϊται 8 και ωδε μεν δεκατασ αποθνησκοντεσ ανθρωποι λαμβανουσιν εκει δε μαρτυρουμενοσ οτι ζη 9 και ωσ εποσ ειπειν δια αβρααμ και λειυ ο δεκατασ λαμβανων δεδεκατωται 10 ετι γαρ εν τη οσφυϊ του πατροσ ην οτε συνηνητησεν αυτω ο μελχισεδεκ 11 ει μεν ουν τελειωσισ δια της λευιτικησ ιερωσυνησ ην ο λαοσ γαρ επ αυτη νενομοθετητο τισ ετι χρεια κατα την ταξιν μελχισεδεκ ετερον ανιστασθαι ιερα και ου κατα την ταξιν ααρων λεγεσθαι 12 μετατιθεμενησ γαρ της ιερωσυνησ εξ αναγκησ και νομου μεταθεσισ γινεται 13 εφ ον γαρ λεγεται ταυτα φυλησ ετερασ μετεσχηκεν αφ ησ ουδεισ προσεσχηκεν τω θυσιαστηριω 14 προδηλον γαρ οτι εξ ιουδα ανατεταλκεν ο κυριοσ ημων εισ ην φυλην ουδεν περι ιερωσυνησ μωυσησ ελαλησεν 15 και περισσοτερον ετι καταδηλον εστιν ει κατα την ομοιοτητα μελχισεδεκ ανισταται ιερευσ ετεροσ 16 οσ ου κατα νομον εντολησ σαρκικησ γεγονεν αλλα κατα δυναμιν ζωησ ακαταλυτου 17 μαρτυρει γαρ οτι συ ιερευσ εισ τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ (aiōn g165) 18 αθετησισ μεν γαρ γινεται προαγουσησ εντολησ δια το αυτησ ασθενεσ και ανωφελεσ 19 ουδεν γαρ ετελειωσεν

ο νομοσ επεισαγωγή δε κρειττονοσ ελπιδοσ δι ησ εγγιζομεν τω θεω 20 και καθ οσον ου χωρισ ορκωμοσιασ οι μεν γαρ χωρισ ορκωμοσιασ εισιν ιερεισ γεγονοτεσ 21 ο δε μετα ορκωμοσιασ δια του λεγοντοσ προσ αυτον ωμοσεν κυριοσ και ου μεταμεληθησεται συ ιερευσ εισ τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ (aiōn g165) 22 κατα τοσουτον κρειττονοσ διαθηκησ γεγονεν εγγυοσ ιηουσοσ 23 και οι μεν πλειονεσ εισιν γεγονοτεσ ιερεισ δια το θανατω κωλυεσθαι παραμενειν 24 ο δε δια το μενειν αυτον εισ τον αιωνα απαραβατον εχει την ιερωσυνην (aiōn g165) 25 οθεν και σωζειν εισ το παντελεσ δυναται τουσ προσερχομενουσ δι αυτου τω θεω παντοτε ζων εισ το εντυγανειν υπερ αυτων 26 τοιουτοσ γαρ ημιν επρεπεν αρχιερευσ οσιοσ ακακοσ αμϊαντοσ κεχωρισμενοσ απο των αμαρτωλων και υψηλοτεροσ των ουρανων γενομενοσ 27 οσ ουκ εχει καθ ημεραν αναγκην ωσπερ οι αρχιερεισ προτερον υπερ των ιδιων αμαρτιων θυσιασ αναφερειν επειτα των του λαου τουτο γαρ εποιησεν εφαπαξ εαυτον ανενεγκασ 28 ο νομοσ γαρ ανθρωπουσ καθιστησιν αρχιερεισ εχοντασ ασθeneϊαν ο λογοσ δε της ορκωμοσιασ της μετα τον νομον υιον εισ τον αιωνα τετελειωμενον (aiōn g165)

8 κεφαலைον δε επι τοισ λεγομενοισ τοιουτον εχομεν αρχιερα οσ εκαθισεν εν δεξια του θρονου της μεγαλωσυνησ εν τοισ ουρανοισ 2 των αγιων λειτουργοσ και της σκηνησ της αληθινησ ην επηξεν ο κυριοσ και ουκ ανθρωποσ 3 πασ γαρ αρχιερευσ εισ το προσφερειν δωρα τε και θυσιασ καθισταται οθεν αναγκαιον εχειν τι και τουτον ο προσενεγκη 4 ει μεν γαρ ην επι γησ ουδ αν ην

ιερευς οντων των ιερων των προσφεροντων
κατα τον νομον τα δωρα 5 οιτινες υποδειγματι
και σκια λατρευουσιν των επουρανιων καθως
κεχηρηματισται μωυσης μελλων επιτελειν την
σκηνην ορα γαρ φησιν ποιησεις παντα κατα
τον τυπον τον δειχθεντα σοι εν τω ορει 6 νυν
δε διαφορωτερας τετυχεν λειτουργιας οσω και
κρειττονος εστιν διαθηκης μεσιτης ητις επι
κρειττοσιν επαγγελιαισ νενομοθετηται 7 ει γαρ
η πρωτη εκεινη ην αμεμπτως ουκ αν δευτερας
εζητειτο τοπος 8 μεμφομενος γαρ αυτοις λεγει
ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και συντελεσω
επι τον οικον ισραηλ και επι τον οικον ιουδα
διαθηκην καινην 9 ου κατα την διαθηκην
ην εποιησα τοις πατρασιν αυτων εν ημερα
επιλαβομενου μου της χειρος αυτων εξαγαγειν
αυτους εκ γης αιγυπτου οτι αυτοι ουκ ενεμειναν
εν τη διαθηκη μου καγω ημελησα αυτων λεγει
κυριος 10 οτι αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι
τω οικω ισραηλ μετα τας ημερας εκεινας λεγει
κυριος διδους νομους μου εις την διανοιαν
αυτων και επι καρδιασ αυτων επιγραψω αυτους
και εσομαι αυτοις εις θεον και αυτοι εσονται μοι
εις λαον 11 και ου μη διδαξουσιν εκαστος τον
πολιτην αυτου και εκαστος τον αδελφον αυτου
λεγων γνωθι τον κυριον οτι παντες ειδησουσιν
με απο μικρου αυτων εως μεγαλου αυτων 12
οτι ιλεωσ εσομαι ταισ αδικιασ αυτων και των
αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη
μνησθω ετι 13 εν τω λεγειν καινην πεπαλαιωκεν
την πρωτην το δε παλαιουμενον και γηρασκον
εγγυσ αφανισμου

9 ειχεν μεν ουν και η πρωτη δικαιωματα
λατρειας το τε αγιον κοσμικον 2 σκηνη γαρ
κατεσκευασθη η πρωτη εν η η τε λυχνια και
η τραπεζα και η προθεσις των αρτων ητις
λεγεται αγια 3 μετα δε το δευτερον καταπετασμα
σκηνη η λεγομενη αγια αγιων 4 χρυσου
εχουσα θυμιατηριον και την κιβωτον της
διαθηκης περικεκαλυμμενη παντοθεν χρυσιω
εν η σταμνος χρυση εχουσα το μαννα και η
ραβδος ααρων η βλαστησασα και αι πλακεσ
της διαθηκης 5 υπερανω δε αυτης χερουβιμ
δοξης κατασκιαζοντα το ιλαστηριον περι ων ουκ
εστιν νυν λεγειν κατα μερος 6 τουτων δε ουτως
κατεσκευασμενων εις μεν την πρωτην σκηνην
δια παντος εισιασιν οι ιερεις τας λατρειας
επιτελουντες 7 εις δε την δευτεραν απαξ του
ενιαυτου μονος ο αρχιερευς ου χωρισ αιματος
ο προσφερει υπερ εαυτου και των του λαου
αγνοηματων 8 τουτο δηλοντος του πνευματος
του αγιου μηπω πεφανερωσθαι την των αγιων
οδον ετι της πρωτης σκηνης εχουσης στασιν 9
ητις παραβολη εις τον καιρον τον ενεστηκοτα
καθ ον δωρα τε και θυσαι προσφερονται
μη δυναμεναι κατα συνειδησιν τελειωσαι τον
λατρευοντα 10 μονον επι βρωμασιν και πομασιν
και διαφοροις βαπτισμοισ και δικαιωμασιν
σαρκος μεχρι καιρου διορθωσεωσ επικειμενα
11 χριστος δε παραγενομενος αρχιερευς των
μελλοντων αγαθων δια της μειζονος και
τελειωτερας σκηνης ου χειροποιητου τουτ εστιν
ου ταυτης της κτισεωσ 12 ουδε δι αιματος
τραγων και μοσχων δια δε του ιδιου αιματος
εισηλθεν εφαπαξ εις τα αγια αιωνιαν λυτρωσιν

ευραμενος (aiōnios g166) 13 ει γαρ το αιμα ταυρων και τραγων και σποδος δαμαλεωσ ραντιζουσα τους κεκοινωνημενους αγιαζει προσ την της σαρκος καθαροτητα 14 ποσω μαλλον το αιμα του χριστου οσ δια πνευματος αιωνιου εαυτον προσηνεγκεν αμωμον τω θεω καθαριει την συνειδησιν υμων απο νεκρων εργων εισ το λατρευειν θεω ζωντι (aiōnios g166) 15 και δια τουτο διαθηκησ καινησ μεσιτησ εστιν οπωσ θανατου γενομενου εισ απολυτρωσιν των επι τη πρωτη διαθηκη παραβασεων την επαγγελιαν λαβωσιν οι κεκλημενοι της αιωνιου κληρονομιασ (aiōnios g166) 16 οπου γαρ διαθηκη θανατον αναγκη φερεσθαι του διαθεμενου 17 διαθηκη γαρ επι νεκροισ βεβαια επει μηποτε ισχυει οτε ζη ο διαθεμενος 18 οθεν ουδ η πρωτη χωρισ αιματος εγκεκαινισται 19 λαληθεισισ γαρ πασησ εντολησ κατα νομον υπο μωυσεωσ παντι τω λαω λαβων το αιμα των μοσχωσ και τραγων μετα υδατοσ και εριου κοκκινου και υσσωπου αυτο τε το βιβλιον και παντα τον λαον ερραντισεν 20 λεγων τουτο το αιμα της διαθηκησ ησ ενετειλατο προσ υμασ ο θεοσ 21 και την σκηνην δε και παντα τα σκευη της λειτουργιασ τω αιματι ομοιωσ ερραντισεν 22 και σχεδον εν αιματι παντα καθαριζεται κατα τον νομον και χωρισ αιματεκχυσιασ ου γινεται αφεσισ 23 αναγκη ουν τα μεν υποδειγματα των εν τοισ ουρανοισ τουτοισ καθαριζεσθαι αυτα δε τα επουρανια κρειττοσιν θυσιασ παρα ταυτασ 24 ου γαρ εισ χειροποιητα αγια εισηλθεν ο χριστοσ αντιτυπα των αληθινωσ αλλ εισ αυτον τον ουρανον νυν εμφανισθηται τω προσωπω του θεου υπερ ημων 25 ουδ ινα

πολλακισ προσφερη εαυτον ωσπερ ο αρχιερευσ εισερχεται εισ τα αγια κατ ενιαυτον εν αιματι αλλοτριω 26 επει εδει αυτον πολλακισ παθειν απο καταβολησ κοσμου νυν δε απαξ επι συντελεια των αιωνων εισ αθετησιν αμαρτιασ δια της θυσιασ αυτου πεφανερωται (aiōn g165) 27 και καθ οσον αποκειται τοισ ανθρωποισ απαξ αποθανειν μετα δε τουτο κρισισ 28 ουτωσ και ο χριστοσ απαξ προσενεχθεισ εισ το πολλων ανενεγκειν αμαρτιασ εκ δευτερου χωρισ αμαρτιασ οφθησεται τοισ αυτον απεκδεχομενοισ εισ σωτηριαν

10 σκιαν γαρ εχων ο νομοσ των μελλοντων αγαθων ουκ αυτην την εικονα των πραγματων κατ ενιαυτον ταισ αυταισ θυσιασ ασ προσφερουσιν εισ το διηνεκεσ ουδεποτε δυνανται τουσ προσερχομενουσ τελειωσαι 2 επει ουκ αν επαυσαντο προσφερομεναι δια το μηδεμιαν εχειν επι συνειδησιν αμαρτιων τουσ λατρευοντασ απαξ κεκαθαρμενουσ 3 αλλ εν αυταισ αναμνησισ αμαρτιων κατ ενιαυτον 4 αδυνατον γαρ αιμα ταυρων και τραγων αφαιρειν αμαρτιασ 5 διο εισερχομενοσ εισ τον κοσμον λεγει θυσιαν και προσφοραν ουκ ηθελησασ σωμα δε κατηρτισω μοι 6 ολοκαυτωματα και περι αμαρτιασ ουκ ευδοκησασ 7 τοτε ειπον ιδου ηκω εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται περι εμου του ποιησαι ο θεοσ το θελημα σου 8 ανωτερον λεγων οτι θυσιαν και προσφοραν και ολοκαυτωματα και περι αμαρτιασ ουκ ηθελησασ ουδε ευδοκησασ αιτινεσ κατα τον νομον προσφερονται 9 τοτε ειρηκεν ιδου ηκω του ποιησαι ο θεοσ το θελημα σου αναιρει το πρωτον ινα το δευτερον στηση 10 εν ω θεληματι ηγιασμενοι εσμεν οι δια της προσφορασ του

σωματος ιησου χριστου εφαπαξ **11** και πασ μεν ιερειουσ εστηκεν καθ ημεραν λειτουργων και τας αυτας πολλακις προσφερων θυσιασ αιτινους ουδεποτε δυνανται περιελειν αμαρτιασ **12** αυτος δε μιαν υπερ αμαρτιων προσενεγκασ θυσιαν εισ το διηνεκεσ εκαθισεν εν δεξια του θεου **13** το λοιπον εκδεχομενος εως τεθωσιν οι εχθροι αυτου υποποδιον των ποδων αυτου **14** μια γαρ προσφορα τετελειωκεν εισ το διηνεκεσ τους αγιαζομενους **15** μαρτυρει δε ημιν και το πνευμα το αγιον μετα γαρ το προειρηκεναι **16** αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι προς αυτους μετα τας ημερασ εκεινας λεγει κυριος διδουσ νομους μου επι καρδιασ αυτων και επι των διανοιων αυτων επιγραψω αυτους **17** και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη μνησθω ετι **18** οπου δε αφεσις τουτων ουκετι προσφορα περι αμαρτιασ **19** εχοντες ουν αδελφοι παρρησιαν εισ την εισοδον των αγιων εν τω αιματι ιησου **20** ην ενεκαινισεν ημιν οδον προσφατον και ζωσαν δια του καταπετασματος τουτ εστιν της σαρκος αυτου **21** και ιερα μεγαν επι τον οικον του θεου **22** προσερχωμεθα μετα αληθινισ καρδιασ εν πληροφορια πιστεωσ ερραντισμενοι τας καρδιασ απο συνειδησεωσ πονηρασ και λελουμενοι το σωμα υδατι καθαρω **23** κατεχωμεν την ομολογιαν της ελπιδοσ ακλινη πιστοσ γαρ ο επαγγελιαμενοσ **24** και κατανοωμεν αλληλουσ εισ παροξυσμον αγαπησ και καλων εργαων **25** μη εγκαταλειποντες την επισυναγωγην εαυτων καθωσ εθουσ τισιν αλλα παρακαλουντες και τοσοιτω μαλλον οσω βλεπετε εγγιζουσαν την ημεραν **26** εκουσιωσ γαρ αμαρτανοντων ημων

μετα το λαβειν την επιγνωσιν της αληθειας ουκετι περι αμαρτιων απολειπεται θυσια **27** φοβερα δε τισ εκδοχη κρισεωσ και πυροσ ζηλοσ εσθιειν μελλοντοσ τουσ υπεναντιουσ **28** αθετησασ τισ νομον μωυσεωσ χωρισ οικτιριμων επι δυσιν η τρισιν μαρτυσιν αποθνησκει **29** ποσω δοκειτε χειρονοσ αξιωθησεται τιμωριασ ο τον υιον του θεου καταπατησασ και το αιμα της διαθηκησ κοινον ηγησαμενοσ εν ω ηγιασθη και το πνευμα της χαριτοσ ενυβρισασ **30** οιδαμεν γαρ τον ειποντα εμοι εκδικησισ εγω ανταποδωσω λεγει κυριος και παλιν κυριος κρινει τον λαον αυτου **31** φοβερον το εμπεσειν εισ χειρασ θεου ζωντοσ **32** αναμιμνησκεσθε δε τασ προτερον ημερασ εν αισ φωτισθεντες πολλην αθλησιν υπεμεινατε παθηματων **33** τουτο μεν ονειδισμοισ τε και θλιψεσιν θεατριζομενοι τουτο δε κοινωνοι των ουτωσ αναστρεφομενων γενηθεντες **34** και γαρ τοισ δεσμοισ μου συνεπαθησατε και την αρπαγην των υπαρχοντων υμων μετα χαρασ προσεδεξασθε γινωσκοντες εχειν εαυτοισ κρειττονα υπαρξιν εν ουρανοισ και μενουσαν **35** μη αποβαλητε ουν την παρρησιαν υμων ητισ εχει μισθαποδοσιαν μεγαλην **36** υπομονησ γαρ εχετε χρειαν ινα το θελημα του θεου ποιησαντες κομισησθε την επαγγελιαν **37** ετι γαρ μικρον οσον οσον ο ερχομενοσ ηξει και ου χρονιει **38** ο δε δικαιοσ εκ πιστεωσ ζησεται και εαν υποστειληται ουκ ευδοκει η ψυχη μου εν αυτω **39** ημεισ δε ουκ εσμεν υποστολησ εισ απωλειαν αλλα πιστεωσ εισ περιποιησιν ψυχησ

11 εστιν δε πιστισ ελπιζομενων υποστασισ πραγματων ελεγχουσ ου βλεπομενων **2** εν

ταυτη γαρ εμαρτυρηθησαν οι πρεσβυτεροι **3** πιστει νοουμεν κατηρτισθαι τους αιωνας ρηματι θεου εις το μη εκ φαινομενων τα βλεπομενα γεγονεναι (αιδ̄n g165) **4** πιστει πλειονα θυσιαν αβελ παρα καιν προσηνεγκεν τω θεω δι ησ εμαρτυρηθη ειναι δικαιοσ μαρτυρουντος επι τοις δωροισ αυτου του θεου και δι αυτησ αποθανων ετι λαλειται **5** πιστει ενωχ μετετεθη του μη ιδειν θανατον και ουχ ευρισκετο διοτι μετεθηκεν αυτον ο θεοσ προ γαρ της μεταθεσεωσ αυτου μεμαρτυρηται ευηρεστηκεναι τω θεω **6** χωρισ δε πιστεωσ αδυνατον ευαρεστησαι πιστευσαι γαρ δει τον προσερχομενον τω θεω οτι εστιν και τοις εκζητουσιν αυτον μισθαποδοτησ γινεται **7** πιστει χρηματισθεις νωε περι των μηδεπω βλεπομενων ευλαβηθεις κατεσκευασεν κιβωτον εις σωτηριαν του οικου αυτου δι ησ κατεκρινεν τον κοσμον και της κατα πιστιν δικαιοσυνησ εγενετο κληρονομοσ **8** πιστει καλουμενοσ αβρααμ υπηκουσεν εξελθειν εις τον τοπον ον ημελλεν λαμβανειν εις κληρονομιαν και εξηλθεν μη επισταμενοσ που ερχεται **9** πιστει παρωκησεν εις γην της επαγγελιασ ωσ αλλοτριαν εν σκηναισ κατοικησασ μετα ισαακ και ιακωβ των συγκληρονομων της επαγγελιασ της αυτησ **10** εξεδεχετο γαρ την τουσ θεμελιουσ εχουσαν πολιν ησ τεχνητησ και δημιουργοσ ο θεοσ **11** πιστει και αυτη σαρρα δυναμιν εις καταβολην σπερματοσ ελαβεν και παρα καιρον ηλικιασ ετεκεν επει πιστον ηγησατο τον επαγγειλαμενον **12** διο και αφ ενοσ εγεννηθησαν και ταυτα νενεκρωμενου καθωσ τα αστρα του ουρανου τω πληθει και ωσ η αμμοσ η παρα το

χειλοσ της θαλασσης η αναριθμητοσ **13** κατα πιστιν απεθανον ουτοι παντεσ μη λαβοντεσ τασ επαγγελιασ αλλα πορρωθεν αυτασ ιδοντεσ και ασπασαμενοι και ομολογησαντεσ οτι ξενοι και παρεπιδημοι εισιν επι της γησ **14** οι γαρ τοιαυτα λεγοντεσ εμφανιζουσιν οτι πατριδα επιζητουσιν **15** και ει μεν εκεινησ εμνημονευον αφ ησ εξηλθον ειχον αν καιρον ανακαμψαι **16** νυν δε κρειττονοσ ορεγονται τουτ εστιν επουρανιου διο ουκ επαισχυνεται αυτουσ ο θεοσ θεοσ επικαλεισθαι αυτων ητοιμασεν γαρ αυτοισ πολιν **17** πιστει προσενηνοχεν αβρααμ τον ισαακ πειραζομενοσ και τον μονογενη προσεφερεν ο τασ επαγγελιασ αναδεξαμενοσ **18** προς ον ελαληθη οτι εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα **19** λογισαμενοσ οτι και εκ νεκρων εγειρειν δυνατοσ ο θεοσ οθεν αυτον και εν παραβολη εκομισατο **20** πιστει περι μελλοντων ευλογησεν ισαακ τον ιακωβ και τον ησαυ **21** πιστει ιακωβ αποθνησκων εκαστον των υιων ιωσηφ ευλογησεν και προσεκυνησεν επι το ακρον της ραβδου αυτου **22** πιστει ιωσηφ τελευτων περι της εξοδου των υιων ισραηλ εμνημονευσεν και περι των οστεων αυτου ενετειλατο **23** πιστει μωυσησ γεννηθεις εκρυβη τριμηνον υπο των πατερων αυτου διοτι ειδον αστειον το παιδιον και ουκ εφοβηθησαν το διαταγμα του βασιλεωσ **24** πιστει μωυσησ μεγασ γενομενοσ ηρνησατο λεγεσθαι υιοσ θυγατροσ φαραω **25** μαλλον ελομενοσ συγκακουχεισθαι τω λαω του θεου η προσκαιρον εχειν αμαρτιασ απολαυσιν **26** μειζονα πλουτον ηγησαμενοσ των αιγυπτου θησαυρων τον ονειδισμον του χριστου απεβλεπεν

γαρ εις την μισθαποδοσιαν 27 πιστει κατελιπεν αιγυπτον μη φοβηθεις τον θυμον του βασιλεωσ τον γαρ αορατον ωσ ορων εκαρτερησεν 28 πιστει πεποιηκεν το πασχα και την προσχυσιν του αιματοσ ινα μη ο ολοθρευων τα πρωτοτοκα θιγη αυτων 29 πιστει διεβησαν την ερυθραν θαλασσαν ωσ δια ξηρασ ησ πειραν λαβοντες οι αιγυπτιοι κατεποθησαν 30 πιστει τα τειχη ιεριχω επεσεν κυκλωθεντα επι επτα ημερασ 31 πιστει ρααβ η πορνη ου συναπωλετο τοισ απειθησασιν δεξαμενη τουσ κατασκοπουσ μετ ειρηνησ 32 και τι επι λεγω επιλειψει γαρ με διηγουμενον ο χρονοσ περι γεδεων βαρακ τε και σαμψων και ιεφθαε δαυιδ τε και σαμουηλ και των προφητων 33 οι δια πιστεωσ κατηγωνισαντο βασιλειασ ειργασαντο δικαιοσυνην επετυχον επαγγελιων εφραξαν στοματα λεοντων 34 εσβεσαν δυναμιν πυροσ εφυγον στοματα μαχαιρασ ενεδυναμωθησαν απο ασθeneιασ εγενηθησαν ισχυροι εν πολεμω παρεμβολασ εκλιναν αλλοτριων 35 ελαβον γυναικεσ εξ αναστασεωσ τουσ νεκρουσ αυτων αλλοι δε ετυμπανισθησαν ου προσδεξαμενοι την απολυτρωσιν ινα κρειττονοσ αναστασεωσ τυχωσιν 36 ετεροι δε εμπαιγμων και μαστιγων πειραν ελαβον επι δε δεσμων και φυλακησ 37 ελιθασθησαν επρισθησαν επειρασθησαν εν φονω μαχαιρασ απεθανον περιηλθον εν μηλωταισ εν αιγειοισ δερμασιν υστερουμενοι θλιβομενοι κακουχουμενοι 38 ων ουκ ην αξιοσ ο κοσμοσ εν ερημιαισ πλανωμενοι και ορεσιν και σπηλαιοισ και ταισ οπαισ της γησ 39 και ουτοι παντες μαρτυρηθεντες δια της πιστεωσ ουκ εκομισαντο

την επαγγελιαν 40 του θεου περι ημων κρειττον τι προβλεψαμενου ινα μη χωρισ ημων τελειωθωσιν **12** τοιγαρουν και ημεισ τοσουτον εχοντες περικειμενον ημιν νεφοσ μαρτυρων ογκον αποθεμενοι παντα και την ευπεριστατον αμαρτιαν δι υπομονησ τρεχωμεν τον προκειμενον ημιν αγωνα 2 αφορωντες εις τον της πιστεωσ αρχηγον και τελειωτην ιησουσ οσ αντι της προκειμενησ αυτω χαρασ υπεμεινεν σταυρον αισχυνησ καταφρονησασ εν δεξια τε του θρονου του θεου κεκαθικεν 3 αναλογισασθε γαρ τον τοιαυτην υπομεμενηκοτα υπο των αμαρτωλων εις αυτον αντιλογιαν ινα μη καμητε ταισ ψυχαισ υμων εκλυομενοι 4 ουπω μεχρι αιματοσ αντικατεστητε προσ την αμαρτιαν ανταγωνιζομενοι 5 και εκλελησθε της παρακλησεωσ ητισ υμιν ωσ υιοισ διαλεγεται υιε μου μη ολιγωρει παιδειασ κυριου μηδε εκλυου υπ αυτου ελεγχομενοσ 6 ον γαρ αγαπα κυριοσ παιδευει μαστιγοι δε παντα υιον ον παραδεχεται 7 εις παιδειαν υπομενετε ωσ υιοισ υμιν προσφερεται ο θεοσ τισ γαρ εστιν υιοσ ον ου παιδευει πατηρ 8 ει δε χωρισ εστε παιδειασ ησ μετοχοι γεγονασιν παντες αρα νοθοι εστε και ουχ υιοι 9 ειτα τουσ μεν της σαρκοσ ημων πατερασ ειχομεν παιδευτασ και ενετρεπομεθα ου πολλω μαλλον υποταγησομεθα τω πατρι των πνευματων και ζησομεν 10 οι μεν γαρ προσ ολιγασ ημερασ κατα το δοκουν αυτοισ επαιδευον ο δε επι το συμφερον εις το μεταλαβειν της αγιοτητοσ αυτου 11 πασα δε παιδεια προσ μεν το παρον ου δοκει χαρασ ιναι αλλα λυπησ υστερον δε καρπον ειρηνικον

τοισ δι αυτησ γεγυμνασμενοισ αποδιδωσιν δικαιοσυνησ 12 διο τασ παρειμενασ χειρασ και τα παραλελυμενα γονατα ανορθωσατε 13 και τροχιασ ορθασ ποιησατε τοισ ποσιν υμων ινα μη το χωλον εκτραπη ιαθη δε μαλλον 14 ειρηνην διωκετε μετα παντων και τον αγιασμον ου χωρισ ουδεις οψεται τον κυριον 15 επισκοπουντες μη τισ υστερων απο της χαριτος του θεου μη τισ ριζα πικριασ ανω φυουσα ενοχλη και δια ταυτησ μιανθωσιν πολλοι 16 μη τισ πορνουσ η βεβηλοσ ωσ ησαυ οσ αντι βρωσεωσ μιασ απεδοδο τα πρωτοτοκια αυτου 17 ιστε γαρ οτι και μετεπειτα θελων κληρονομησαι την ευλογιαν απεδοκιμασθη μετανοιασ γαρ τοπον ουχ ευρεν καιπερ μετα δακρυων εκζητησασ αυτην 18 ου γαρ προσεληλυθατε ψηλαφωμενω ορει και κεκαυμενω πυρι και γνοφω και σκοτω και θυελλη 19 και σαλπιγγουσ ηχω και φωνη ρηματων ησ οι ακουσαντες παρητησαντο μη προστεθηναι αυτοισ λογον 20 ουκ εφερον γαρ το διαστελλομενον καν θηριον θιγη του ορουσ λιθοβοληθησεται 21 και ουτωσ φοβερον ην το φανταζομενον μωυσησ ειπεν εκφοβοσ ειμι και εντρομοσ 22 αλλα προσεληλυθατε σιων ορει και πολει θεου ζωντοσ ιερουσαλημ επουρανιω και μυριασιν αγγελων 23 πανηγυρει και εκκλησιασ πρωτοτοκων εν ουρανοισ απογεγραμμενων και κριτη θεω παντων και πνευμασιν δικαιων τετελειωμενων 24 και διαθηκησ νεασ μεσιτη ιησου και αιματι ραντισμου κρειττον λαλουντι παρα τον αβελ 25 βλεπετε μη παραιτησησθε τον λαλουντα ει γαρ εκεινοι ουκ εφυγον τον επι γησ παραιτησαμενοι χρηματιζοντα πολλω μαλλον

ημεισ οι τον απ ουρανων αποστρεφομενοι 26 ου η φωνη την γην εσαλευσεν τοτε νυν δε επηγγελται λεγων ετι απαξ εγω σειω ου μονον την γην αλλα και τον ουρανον 27 το δε ετι απαξ δηλοι των σαλευομενων την μεταθεσιν ωσ πεποιημενων ινα μεινη τα μη σαλευομενα 28 διο βασιλειαν ασαλευτον παραλαμβανοντες εχωμεν χαριν δι ησ λατρευομεν ευαρεστωσ τω θεω μετα αιδουσ και ευλαβιασ 29 και γαρ ο θεοσ ημων πυρ καταναλισκον

13 η φιλαδελφια μενετω 2 της φιλοξενιασ μη επιλανθανεσθε δια ταυτησ γαρ ελαθον τινεσ ξενισαντεσ αγγελουσ 3 μιμησθεσθε των δεσμιων ωσ συνδεδεμενοι των κακουχουμενων ωσ και αυτοι οντεσ εν σωματι 4 τιμιοσ ο γαμοσ εν πασιν και η κοιτη αμιαντοσ πορνουσ δε και μοιχουσ κρινει ο θεοσ 5 αφιλαργυροσ ο τροποσ αρκουμενοι τοισ παρουσιν αυτοσ γαρ ειρηκεν ου μη σε ανω ουδ ου μη σε εγκαταλειπω 6 ωστε θαρρουντασ ημασ λεγειν κυριοσ εμοι βοηθοσ και ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωποσ 7 μνημονευετε των ηγουμενων υμων οιτινεσ ελαλησαν υμιν τον λογον του θεου ων αναθεωρουντεσ την εκβασιν της αναστροφησ μιμεισθε την πιστιν 8 ιησοουσ χριστουσ χθεσ και σημερον ο αυτοσ και εισ τουσ αιωνασ (aiōn g165) 9 διδαχαιοσ ποικιλαιοσ και ξεναιοσ μη παραφερεσθε καλον γαρ χαριτι βεβαιουσθαι την καρδιαν ου βρωμασιν εν οισ ουκ ωφεληθησαν οι περιπατησαντεσ 10 εχομεν θυσιαστηριον εξ ου φαγειν ουκ εχουσιν εξουσιαν οι τη σκηνη λατρευοντεσ 11 ων γαρ εισφερεται ζωνν το αιμα περι αμαρτιασ εισ τα αγια δια του

αρχιερεωσ τουτων τα σωματα κατακαιεται εξω της παρεμβολησ 12 διο και ιησους ινα αγιαση δια του ιδιου αιματοσ τον λαον εξω της πυλησ επαθεν 13 τοινυν εξερχωμεθα προσ αυτον εξω της παρεμβολησ τον ονειδισμον αυτου φεροντες 14 ου γαρ εχομεν ωδε μενουσαν πολιν αλλα την μελλουσαν επιζητουμεν 15 δι αυτου ουν αναφερωμεν θυσιαν αινεσεωσ δια παντοσ τω θεω τουτ εστιν καρπον χειλεων ομολογουντων τω ονοματι αυτου 16 της δε ευποιασ και κοινωνιασ μη επιλανθανεσθε τοιαυταισ γαρ θυσιαισ ευαρεστειται ο θεοσ 17 πειθεσθε τοισ ηγουμενοισ υμων και υπεικετε αυτοι γαρ αγρυπνουσιν υπερ των ψυχων υμων ωσ λογον αποδωσοντες ινα μετα χαρασ τουτο ποιωσιν και μη στεναζοντες αλυσιτελεσ γαρ υμιν τουτο 18 προσευχεσθε περι ημων πεποιθαμεν γαρ οτι καλην συνειδησιν εχομεν εν πασιν καλωσ θελοντες αναστρεφεσθαι 19 περισσοτερωσ δε παρακαλω τουτο ποιησαι ινα ταχιον αποκατασταθω υμιν 20 ο δε θεοσ της ειρηνησ ο αναγαγων εκ νεκρων τον ποιμενα των προβατων τον μεγαν εν αιματι διαθηκησ αιωνιου τον κυριον ημων ιησουν (aiōnios g166) 21 καταρτισαι υμασ εν παντι εργω αγαθω εισ το ποιησαι το θελημα αυτου ποιων εν υμιν το ευαρεστον ενωπιον αυτου δια ιησου χριστου ω η δοξα εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην (aiōn g165) 22 παρακαλω δε υμασ αδελφοι ανεχεσθε του λογου της παρακλησεωσ και γαρ δια βραχεων επεστειλα υμιν 23 γινωσκετε τον αδελφον τιμοθεον απολελυμενον μεθ ου εαν ταχιον ερχηται οψομαι υμασ 24 ασπασασθε παντασ

τουσ ηγουμενουσ υμων και παντασ τουσ αγιουσ ασπαζονται υμασ οι απο της ιταλιασ 25 η χαρισ μετα παντων υμων αμην

Ιακωβου

1 Ιακωβος θεου και κυριου ιησου χριστου
δουλος ταισ δωδεκα φυλαισ ταισ εν τη διασπορα
χαιρειν **2** πασαν χαραν ηγησασθε αδελφοι
μου οταν πειρασμοισ περιπεσητε ποικιλοισ **3**
γινωσκοντες οτι το δοκιμιον υμων της πιστεωσ
κατεργαζεται υπομονην **4** η δε υπομονη εργον
τελειον εχετω ινα ητε τελειοι και ολοκληροι
εν μηδενι λειπομενοι **5** ει δε τισ υμων λειπεται
σοφιασ αιτειτω παρα του διδοντος θεου πασιν
απλωσ και ουκ ονειδιζοντος και δοθησεται αυτω
6 αιτειτω δε εν πιστει μηδεν διακρινομενος ο
γαρ διακρινομενος εοικεν κλυδωνι θαλασσης
ανεμιζομενω και ριπιζομενω **7** μη γαρ οισθω
ο ανθρωπος εκεινος οτι ληψεται τι παρα του
κυριου **8** ανηρ διψυχος ακαταστατος εν πασαισ
ταισ οδοισ αυτου **9** καυχασθω δε ο αδελφος ο
ταπεινος εν τω υψει αυτου **10** ο δε πλουσιος
εν τη ταπεινωσει αυτου οτι ωσ ανθος χορτου
παρελευσεται **11** ανετειλεν γαρ ο ηλιος συν τω
καυσωνι και εξηρανεν τον χορτον και το ανθος
αυτου εξεπεσεν και η ευπρεπεια του προσωπου
αυτου απωλετο ουτως και ο πλουσιος εν ταισ
πορειαισ αυτου μαρανθησεται **12** μακαριος ανηρ
οσ υπομενει πειρασμον οτι δοκιμος γενομενος
ληψεται τον στεφανον της ζωησ ον επηγγειλατο
ο κυριος τοισ αγαπωσιν αυτον **13** μηδεις
πειραζομενος λεγετω οτι απο θεου πειραζομαι ο
γαρ θεοσ απειραστος εστιν κακων πειραζει δε
αυτος ουδενα **14** εκαστος δε πειραζεται υπο της
ιδιασ επιθυμιασ εξελκομενος και δελεαζομενος
15 ειτα η επιθυμια συλλαβουσα τικτει αμαρτιαν
η δε αμαρτια αποτελεσθεισα αποκυει θανατον

16 μη πλανασθε αδελφοι μου αγαπητοι **17** πασα
δοσισ αγαθη και παν δωρημα τελειον ανωθεν
εστιν καταβαινον απο του πατροσ των φωτων
παρ ω ουκ ενι παραλλαγη η τροπησ αποσκιασμα
18 βουληθεισ απεκυησεν ημασ λογω αληθειασ
εισ το ειναι ημασ απαρχην τινα των αυτου
κτισματων **19** ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εστω
πασ ανθρωπος ταχυσ εισ το ακουσαι βραδυσ
εισ το λαλησαι βραδυσ εισ οργην **20** οργη γαρ
ανδρος δικαιοσυνην θεου ου κατεργαζεται **21**
διο αποθεμενοι πασαν ρυπαριαν και περισσειαν
κακιασ εν πραυτητι δεξασθε τον εμφυτον λογον
τον δυναμενον σωσαι τασ ψυχασ υμων **22**
γινεσθε δε ποιηται λογου και μη μονον ακροαται
παραλογιζομενοι εαυτουσ **23** οτι ει τισ ακροατησ
λογου εστιν και ου ποιητησ ουτος εοικεν ανδρι
κατανοουντι το προσωπον της γενεσεωσ αυτου
εν εσοπτρω **24** κατενοησεν γαρ εαυτον και
απεληλυθεν και ευθεωσ επελαθετο οποιοσ ην
25 ο δε παρακυψασ εισ νομον τελειον τον της
ελευθεριασ και παραμεινας ουτος ουκ ακροατησ
επιλησμονησ γενομενος αλλα ποιητησ εργου
ουτος μακαριος εν τη ποιησει αυτου εσται **26** ει
τισ δοκει θρησκος ειναι εν υμιν μη χαλιναγωγων
γλωσσαν αυτου αλλα απατων καρδιαν αυτου
τουτου ματαιοισ η θρησκεια **27** θρησκεια καθαρα
και αμιαντος παρα θεω και πατρι αυτη εστιν
επισκεπτεσθαι ορφανουσ και χηρασ εν τη θλιψει
αυτων ασπιλον εαυτον τηρειν απο του κοσμου
2 αδελφοι μου μη εν προσωποληψιασ εχετε
την πιστιν του κυριου ημων ιησου χριστου της
δοξησ **2** εαν γαρ εισελθη εισ την συναγωγην
υμων ανηρ χρυσοδακτυλιοσ εν εσθητι λαμπρα

εισελθη δε και πτωχος εν ρυπαρα εσθητι **3** και επιβλεψητε επι τον φορουντα την εσθητα την λαμπραν και ειπητε αυτω συ καθου ωδε καλωσ και τω πτωχω ειπητε συ στηθι εκει η καθου ωδε υπο το υποποδιον μου **4** και ου διεκριθητε εν εαυτοις και εγενεσθε κριται διαλογισμων πονηρων **5** ακουσατε αδελφοι μου αγαπητοι ουχ ο θεος εξελεξατο τους πτωχους του κοσμου πλουσιους εν πιστει και κληρονομους της βασιλειας ης επηγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον **6** υμεις δε ητιμασατε τον πτωχον ουχ οι πλουσιοι καταδυναστευουσιν υμων και αυτοι ελκουσιν υμας εις κριτηρια **7** ουκ αυτοι βλασφημουσιν το καλον ονομα το επικληθεν εφ υμας **8** ει μεντοι νομον τελειτε βασιλικον κατα την γραφην αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον καλωσ ποιειτε **9** ει δε προσωποληπτειτε αμαρτιαν εργαζεσθε ελεγχομενοι υπο του νομου ως παραβαται **10** οστις γαρ ολον τον νομον τηρησει πταισει δε εν ενι γεγονεν παντων ενοχος **11** ο γαρ ειπων μη μοιχευσεις ειπεν και μη φονευσεις ει δε ου μοιχευσεις φονευσεις δε γεγονας παραβατης νομου **12** ουτως λαλειτε και ουτως ποιειτε ως δια νομου ελευθεριας μελλοντες κρινεσθαι **13** η γαρ κρισισ ανελεος τω μη ποιησαντι ελεος κατακαυχεται ελεον κρισεωσ **14** τι το οφελος αδελφοι μου εαν πιστιν λεγη τις εχειν εργα δε μη εχη μη δυναται η πιστις σωσαι αυτον **15** εαν δε αδελφος η αδελφη γυμνοι υπαρχωσιν και λειπομενοι ωσιν της εφημερου τροφησ **16** ειπη δε τις αυτοις εξ υμων υπαγετε εν ειρηνη θερμαινεσθε και χορταζεσθε μη δωτε δε αυτοις τα επιτηδεια του σωματος τι το οφελος **17** ουτως

και η πιστις εαν μη εργα εχη νεκρα εστιν καθ εαυτην **18** αλλ ερει τις συ πιστιν εχεις καγω εργα εχω δειζον μοι την πιστιν σου εκ των εργαων σου καγω δειζω σοι εκ των εργαων μου την πιστιν μου **19** συ πιστευεις οτι ο θεος εις εστιν καλωσ ποιεις και τα δαιμονια πιστευουσιν και φρισσουσιν **20** θελεις δε γνωναι ω ανθρωπε κενε οτι η πιστις χωρισ των εργαων νεκρα εστιν **21** αβρααμ ο πατηρ ημων ουκ εξ εργαων εδικαιωθη ανενεγκασ ισαακ τον υιον αυτου επι το θυσιαστηριον **22** βλεπεισ οτι η πιστις συνηργει τοις εργοις αυτου και εκ των εργαων η πιστις ετελειωθη **23** και πληρωθη η γραφη η λεγουσα επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην και φιλος θεου εκληθη **24** ορατε τοιουν οτι εξ εργαων δικαιουται ανθρωπος και ουκ εκ πιστεωσ μονον **25** ομοιωσ δε και ρααβ η πορνη ουκ εξ εργαων εδικαιωθη υποδεξαμενη τους αγγελουσ και ετερα οδω εκβαλουσα **26** ωσπερ γαρ το σωμα χωρισ πνευματος νεκρον εστιν ουτως και η πιστις χωρισ των εργαων νεκρα εστιν

3 μη πολλοι διδασκαλοι γινεσθε αδελφοι μου ειδοτες οτι μειζον κριμα ληψομεθα **2** πολλα γαρ πταιομεν απαντες ει τις εν λογω ου πταιει ουτος τελειοσ ανηρ δυνατοσ χαλιναγωγησαι και ολον το σωμα **3** ιδε των ιππων τουσ χαλινουσ εις τα στοματα βαλλομεν προσ το πειθεσθαι αυτουσ ημιν και ολον το σωμα αυτων μεταγομεν **4** ιδου και τα πλοια τηλικαυτα οντα και υπο σκληρων ανεμων ελαυνομενα μεταγεται υπο ελαχιστου πηδαλιου οπου αν η ορμη του ευθυνοντοσ βουληται **5** ουτως και η γλωσσα μικρον μελοσ εστιν και μεγαλαυχει ιδου ολιγον πυρ ηλικην

υλην αναπτει **6** και η γλωσσα πυρ ο κοσμος της αδικιας ουτως η γλωσσα καθισταται εν τοις μελεσιν ημων η σπιλουσα ολον το σωμα και φλογιζουσα τον τροχον της γενεσεως και φλογιζομενη υπο της γεεννης (**Geenna g1067**) **7** πασα γαρ φυσις θηριων τε και πετεινων ερπετων τε και εναλιων δαμαζεται και δεδαμαστα τη φυσει τη ανθρωπινη **8** την δε γλωσσαν ουδεις δυναται ανθρωπων δαμασαι ακατασχετον κακον μεστη του θανατηφορου **9** εν αυτη ευλογουμεν τον θεον και πατερα και εν αυτη καταρωμεθα τους ανθρωπους τους καθ ομοιωσιν θεου γεγονοτας **10** εκ του αυτου στοματος εξερχεται ευλογια και καταρα ου χρη αδελφοι μου ταυτα ουτως γινεσθαι **11** μητι η πηγη εκ της αυτης οπισ βρυει το γλυκυ και το πικρον **12** μη δυναται αδελφοι μου συκη ελαιας ποιησαι η αμπελος συκα ουτως ουδεμια πηγη αλυκον και γλυκυ ποιησαι υδωρ **13** τισ σοφος και επιστημων εν υμιν δειξατω εκ της καλης αναστροφης τα εργα αυτου εν πραυτητι σοφιας **14** ει δε ζηλον πικρον εχετε και εριθειαν εν τη καρδια υμων μη κατακαυχασθε και ψευδεσθε κατα της αληθειας **15** ουκ εστιν αυτη η σοφια ανωθεν κατερχομενη αλλ επιγειος ψυχικη δαιμονιωδης **16** οπου γαρ ζηλος και εριθεια εκει ακαταστασια και παν φαυλον πραγμα **17** η δε ανωθεν σοφια πρωτον μεν αγνη εστιν επειτα ειρηνικη επιεικης ευπειθης μεστη ελεους και καρπων αγαθων αδιακριτος και ανυποκριτος **18** καρπος δε της δικαιοσυνης εν ειρηνη σπειρεται τοις ποιουσιν ειρηνην

4 ποθεν πολεμοι και μαχαι εν υμιν ουκ εντευθεν εκ των ηδονων υμων των στρατευομενων εν

τοις μελεσιν υμων **2** επιθυμειτε και ουκ εχετε φονευετε και ζηλουτε και ου δυνασθε επιτυχειν μαχεσθε και πολεμειτε ουκ εχετε δια το μη αιτεισθαι υμας **3** αιτειτε και ου λαμβανετε διοτι κακωσ αιτεισθε ινα εν ταις ηδοναις υμων δαπανησητε **4** μοιχοι και μοιχαλιδες ουκ οιδατε οτι η φιλια του κοσμου εχθρα του θεου εστιν ος αν ουν βουληθη φιλος ειναι του κοσμου εχθρος του θεου καθισταται **5** η δοκειτε οτι κενωσ η γραφη λεγει προς φθονον επιποθει το πνευμα ο κατωκησεν εν ημιν **6** μειζονα δε διδωσιν χαριν διο λεγει ο θεος υπερηφανοις αντιτασεται ταπεινοις δε διδωσιν χαριν **7** υποταγητε ουν τω θεω αντιστητε δε τω διαβολω και φευζεται αφ υμων **8** εγγισατε τω θεω και εγγιει υμιν καθαρισατε χειρας αμαρτωλοι και αγνισατε καρδιας διψυχοι **9** ταλαιπωρησατε και πενησατε και κλαυσατε ο γελωσ υμων εισ πενθος μεταστραφητω και η χαρα εισ κατηφειαν **10** ταπεινωθητε ενωπιον του κυριου και υψωσει υμας **11** μη καταλαλειτε αλληλων αδελφοι ο καταλαλων αδελφου και κρινων τον αδελφον αυτου καταλαλει νομου και κρινει νομον ει δε νομον κρινεισ ουκ ει ποιητης νομου αλλα κριτης **12** εισ εστιν ο νομοθετης ο δυναμενος σωσαι και απολεσαι συ δε τισ ει ος κρινεισ τον ετερον **13** αγε νυν οι λεγοντες σημερον και αυριον πορευσωμεθα εισ τηνδε την πολιν και ποιησωμεν εκει ενιαυτον ενα και εμπορευσωμεθα και κερδησωμεν **14** οιτινες ουκ επιστασθε το της αυριον ποια γαρ η ζωη υμων ατμισ γαρ εσται η προς ολιγον φαινομενη επειτα δε και αφανιζομενη **15** αντι του λεγειν υμας εαν ο

κυριος θεληση και ζησωμεν και ποιησωμεν τουτο η εκεινο **16** νυν δε καυχασθε εν ταισ αλαζονειαισ υμων πασα καυχησισ τοιαυτη πονηρα εστιν **17** ειδοτι ουν καλον ποιειν και μη ποιουντι αμαρτια αυτω εστιν

5 αγε νυν οι πλουσιοι κλαυσατε ολολυζοντες επι ταισ ταλαιπωριαισ υμων ταισ επερχομεναισ **2** ο πλουτος υμων σεσηπεν και τα ιματια υμων σητοβρωτα γεγονεν **3** ο χρυσος υμων και ο αργυρος κατιωται και ο ιος αυτων εισ μαρτυριον υμιν εσται και φαγεται τασ σαρκασ υμων ωσ πυρ εθησαυρισατε εν εσχαταισ ημεραισ **4** ιδου ο μισθος των εργατων των αμησαντων τασ χωρασ υμων ο απεστερημενος αφ υμων κραζει και αι βοαι των θερισαντων εισ τα ωτα κυριου σαβαωθ εισεληλυθασιν **5** ετρυφησατε επι της γησ και εσπαταλησατε εθρευσατε τασ καρδιασ υμων ωσ εν ημερα σφαγησ **6** κατεδικασατε εφονευσατε τον δικαιον ουκ αντιτασεται υμιν **7** μακροθυμησατε ουν αδελφοι εωσ της παρουσιασ του κυριου ιδου ο γεωργος εκδεχεται τον τιμιον καρπον της γησ μακροθυμων επ αυτον εωσ λαβη υετον πρωιμον και οψιμον **8** μακροθυμησατε και υμεισ στηριξατε τασ καρδιασ υμων οτι η παρουσια του κυριου ηγγικεν **9** μη στεναζετε κατ αλληλων αδελφοι ινα μη κριθητε ιδου ο κριτησ προ των θυρων εστηκεν **10** υποδειγμα λαβετε αδελφοι μου της κακοπαθειας και της μακροθυμιασ τουσ προφητασ οι ελαλησαν τω ονοματι κυριου **11** ιδου μακαριζομεν τουσ υπομενοντασ την υπομονην ιωβ ηκουσατε και το τελος κυριου ιδετε οτι πολυσπλαγχνοσ εστιν και οικτιρμων **12** προ παντων δε αδελφοι μου μη ομνυετε μητε τον

ουρανον μητε την γην μητε αλλον τινα ορκον ητω δε υμων το ναι ναι και το ου ου ινα μη εισ υποκρισιν πεσητε **13** κακοπαθει τισ εν υμιν προσευχεσθω ευθυμει τισ ψαλλετω **14** ασθενει τισ εν υμιν προσκαλεσασθω τουσ πρεσβυτερουσ της εκκλησιασ και προσευξασθωσαν επ αυτον αλειψαντες αυτον ελαιω εν τω ονοματι του κυριου **15** και η ευχη της πιστεωσ σωσει τον καμνοντα και εγερει αυτον ο κυριος καν αμαρτιασ η πεποηκωσ αφεθησεται αυτω **16** εξομολογεισθε αλληλοισ τα παραπτωματα και ευχεσθε υπερ αλληλων οπωσ ιαθητε πολυ ισχυει δεησισ δικαιου ενεργουμενη **17** ηλιασ ανθρωποσ ην ομοιοπαθησ ημιν και προσευχη προσηυξατο του μη βρεξαι και ουκ εβρεξεν επι της γησ ενιαυτουσ τρεισ και μηνασ εξ **18** και παλιν προσηυξατο και ο ουρανοσ υετον εδωκεν και η γη εβλαστησεν τον καρπον αυτησ **19** αδελφοι εαν τισ εν υμιν πλανηθη απο της αληθειας και επιστρεψη τισ αυτον **20** γινωσκετω οτι ο επιστρεψασ αμαρτωλον εκ πλανησ οδου αυτου σωσει ψυχην εκ θανατου και καλυπει πληθοσ αμαρτιων

Πετρου Α΄

1 πετρος αποστολος ιησου χριστου εκλεκτοις παρεπιδημοις διασπορας ποντου γαλατιας καππαδοκιας ασιας και βιθυνιας **2** κατα προγνωσιν θεου πατρος εν αγιασμω πνευματος εισ υπακοην και ραντισμον αιματος ιησου χριστου χαρις υμιν και ειρηνη πληθυνθειη **3** ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο κατα το πολυ αυτου ελεος αναγεννησας ημας εισ ελπιδα ζωσαν δι αναστασεωσ ιησου χριστου εκ νεκρων **4** εισ κληρονομιαν αφθαρτον και αμιαντον και αμαραντον τετηρημενην εν ουρανοισ εισ υμασ **5** τουσ εν δυναμει θεου φρουρουμενουσ δια πιστεωσ εισ σωτηριαν ετοιμην αποκαλυφθηναι εν καιρω εσχατω **6** εν ω αγαλλιασθε ολιγον αρτι ει δεον εστιν λυπηθεντες εν ποικιλοισ πειρασμοισ **7** ινα το δοκιμιον υμων της πιστεωσ πολυ τιμιωτερον χρυσιου του απολλυμενου δια πυροσ δε δοκιμαζομενου ευρεθη εισ επαινων και τιμην και εισ δοξαν εν αποκαλυψει ιησου χριστου **8** ον ουκ ειδοτεσ αγαπατε εισ ον αρτι μη ορωντεσ πιστευοντεσ δε αγαλλιασθε χαρα ανεκκλαητω και δεδοξασμενη **9** κομιζομενοι το τελοσ της πιστεωσ υμων σωτηριαν ψυχων **10** περι ησ σωτηριασ εξεζητησαν και εξηρευνησαν προφηται οι περι της εισ υμασ χαριτοσ προφητευσαντεσ **11** ερευνωντεσ εισ τινα η ποιον καιρον εδηλου το εν αυτοισ πνευμα χριστου προμαρτυρομενον τα εισ χριστον παθηματα και τασ μετα ταυτα δοξασ **12** οισ απεκαλυφθη οτι ουχ εαυτοισ υμιν δε διηκονουν αυτα α νυν ανηγγελη υμιν δια των ευαγγελισαμενων υμασ εν πνευματι αγιω

αποσταλεντι απ ουρανου εισ α επιθυμουσιν αγγελιοι παρακυψαι **13** διο αναζωσαμενοι τασ οσφρασ της διανοιασ υμων νηφοντεσ τελειωσ ελπισατε επι την φερομενην υμιν χαριν εν αποκαλυψει ιησου χριστου **14** ωσ τεκνα υπακοησ μη συσχηματιζομενοι ταισ προτερον εν τη αγνοια υμων επιθυμιαισ **15** αλλα κατα τον καλεσαντα υμασ αγιον και αυτοι αγιοι εν παση αναστροφη γενηθητε **16** διοτι γεγραπται αγιοι γινεσθε οτι εγω αγιοσ ειμι **17** και ει πατερα επικαλεισθε τον απροσωποληπτωσ κρινοντα κατα το εκαστου εργον εν φοβω τον της παροικιασ υμων χρονον αναστραφητε **18** ειδοτεσ οτι ου φθαρμοισ αργυριω η χρυσιω ελυτρωθητε εκ της ματαιιασ υμων αναστροφησ πατροπαραδοτου **19** αλλα τιμιω αιματι ωσ αμνου αμωμου και ασπιλου χριστου **20** προεγνωσμενου μεν προ καταβολησ κοσμου φανερωθεντοσ δε επ εσχατων των χρονων δι υμασ **21** τουσ δι αυτου πιστευοντασ εισ θεον τον εγειραντα αυτον εκ νεκρων και δοξαν αυτω δοντα ωστε την πιστιν υμων και ελπιδα ειναι εισ θεον **22** τασ ψυχασ υμων ηγνικοτεσ εν τη υπακοη της αληθειασ δια πνευματος εισ φιλαδελφιαν ανυποκριτον εκ καθαρασ καρδιασ αλληλουσ αγαπησατε εκτενωσ **23** αναγεγεννημενοι ουκ εκ σπορασ φθαρτησ αλλα αφθαρτου δια λογου ζωντοσ θεου και μενοντοσ εισ τον αιωνα (aiōn g165) **24** διοτι πασα σαρξ ωσ χορτοσ και πασα δοξα ανθρωπου ωσ ανθοσ χορτου εξηρανθη ο χορτοσ και το ανθοσ αυτου εξεπεσεν **25** το δε ρημα κυριου μενει εισ τον αιωνα τουτο δε εστιν το ρημα το ευαγγελισθεν εισ υμασ (aiōn g165)

2 αποθεμενοι ουν πασαν κακιαν και παντα δολον και υποκρισεις και φθονους και πασας καταλαλιας **2** ωσ αρτιγεννητα βρεφη το λογικον αδολον γαλα επιποθησατε ινα εν αυτω αυξηθητε **3** ειπερ εγευσασθε οτι χριστος ο κυριος **4** προς ον προσερχομενοι λιθον ζωντα υπο ανθρωπων μεν αποδεδοκιμασμενον παρα δε θεω εκλεκτον εντιμον **5** και αυτοι ωσ λιθοι ζωντες οικοδομεισθε οικος πνευματικος ιερατευμα αγιον ανενεγκαι πνευματικας θυσιας ευπροσδεκτους τω θεω δια ιησου χριστου **6** διοτι περιεχει εν τη γραφη ιδου τιθημι εν σιων λιθον ακρογωνιαιον εκλεκτον εντιμον και ο πιστευων επ αυτω ου μη καταισχυνη **7** υμιν ουν η τιμη τοις πιστευουσιν απειθουσιν δε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας **8** και λιθος προσκομματος και πετρα σκανδαλου οι προσκοπτουσιν τω λογω απειθουντες εις ο και ετεθησαν **9** υμεις δε γενος εκλεκτον βασιλειον ιερατευμα εθνος αγιον λαος εις περιποιησιν οπως τας αρετας εξαγγειλητε του εκ σκοτους υμας καλεσαντος εις το θαυμαστον αυτου φωσ **10** οι ποτε ου λαος νυν δε λαος θεου οι ουκ ηλημενοι νυν δε ελεηθεντες **11** αγαπητοι παρακαλω ωσ παροικους και παρεπιδημους απεχεσθαι των σαρκικων επιθυμιων αιτινες στρατευονται κατα της ψυχης **12** την αναστροphen υμων εχοντες καλην εν τοις εθνεσιν ινα εν ω καταλαλουσιν υμων ωσ κακοποιων εκ των καλων εργων εποπτευσαντες δοξασωσιν τον θεον εν ημερα επισκοπησ **13** υποταγητε ουν παση ανθρωπινη κτισει δια τον κυριον ειτε βασιλει ωσ υπερεχοντι **14** ειτε ηγεμοσιν ωσ δι

αυτου πεμπομενοις εις εκδικησιν κακοποιων επαινον δε αγαθοποιων **15** οτι ουτως εστιν το θελημα του θεου αγαθοποιουντας φιμουν την των αφρονων ανθρωπων αγνωσιν **16** ωσ ελευθεροι και μη ωσ επικαλυμμα εχοντες της κακιας την ελευθεριαν αλλ ωσ δουλοι θεου **17** παντας τιμησατε την αδελφοτητα αγαπησατε τον θεον φοβεισθε τον βασιλεα τιματε **18** οι οικεται υποτασσομενοι εν παντι φοβω τοις δεσποταισ ου μονον τοις αγαθοις και επιεικεισιν αλλα και τοις σκολιοις **19** τουτο γαρ χαρις ει δια συνειδησιν θεου υποφερει τις λυπασ πασων αδικωσ **20** ποιον γαρ κλεος ει αμαρτανοντες και κολαφιζομενοι υπομενειτε αλλ ει αγαθοποιουντες και πασχοντες υπομενειτε τουτο χαρις παρα θεω **21** εις τουτο γαρ εκληθητε οτι και χριστος επαθεν υπερ ημων υμιν υπολιμπανων υπογραμμον ινα επακολουθησητε τοις ιχνεσιν αυτου **22** οσ αμαρτιαν ουκ εποιησεν ουδε ευρεθη δολος εν τω στοματι αυτου **23** οσ λοιδορουμενος ουκ αντελοιδορει πασων ουκ ηπειλει παρεδιδου δε τω κρινοντι δικαιωσ **24** οσ τας αμαρτιας ημων αυτοσ ανηνεγκεν εν τω σωματι αυτου επι το ξυλον ινα ταισ αμαρτιασ απογενομενοι τη δικαιοσυνη ζησωμεν ου τω μωλωπι αυτου ιαθητε **25** ητε γαρ ωσ προβατα πλανωμενα αλλ επεστραφητε νυν επι τον ποιμενα και επισκοπον των ψυχων υμων

3 ομοιωσ αι γυναικες υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν ινα και ει τινες απειθουσιν τω λογω δια της των γυναικων αναστροφησ ανευ λογου κερδηθησονται **2** εποπτευσαντες την εν φοβω αγνην αναστροphen υμων **3** ων εστω ουχο εξωθεν εμπλοκησ τριχων και περιθεσεωσ χρυσιων η

ενδυσσεωσ ιματιων κοσμος 4 αλλ ο κρυπτος της καρδιασ ανθρωπος εν τω αφθαρτω του πραεσ και ησυχιου πνευματοσ ο εστιν ενωπιον του θεου πολυτελεσ 5 ουτωσ γαρ ποτε και αι αγιαι γυναικεσ αι ελπίζουσαι επι θεον εκοσμουν εαυτασ υποτασσομεναι τοισ ιδιοισ ανδρασιν 6 ωσ σαρρα υπηκουσεν τω αβρααμ κυριον αυτον καλουσα ησ εγενηθητε τεκνα αγαθοποιουσαι και μη φοβουμεναι μηδεμιαν πτοησιν 7 οι ανδρεσ ομοιωσ συνοικουντεσ κατα γνωσιν ωσ ασθενεστερω σκευει τω γυναικειω απονεμοντεσ τιμην ωσ και συγκληρονομοι χαριτοσ ζωησ εισ το μη εγκοπτεσθαι τασ προσευχασ υμων 8 το δε τελοσ παντεσ ομοφρονεσ συμπαθεισ φιλαδελφοι ευσπλαγχνοι φιλοφρονεσ 9 μη αποδιδοντεσ κακον αντι κακου η λοιδοριαν αντι λοιδοριασ τουναντιον δε ευλογουντεσ ειδοτεσ οτι εισ τουτο εκληθητε ινα ευλογιαν κληρονομησητε 10 ο γαρ θελων ζωην αγαπαν και ιδειν ημερασ αγαθασ παυσατω την γλωσσαν αυτου απο κακου και χειλη αυτου του μη λαλησαι δολον 11 εκκλινατω απο κακου και ποιησατω αγαθον ζηησατω ειρηνην και διωξατω αυτην 12 οτι οφθαλμοι κυριου επι δικαιοουσ και ωτα αυτου εισ δεησιν αυτων προσωπον δε κυριου επι ποιουντασ κακα 13 και τισ ο κακωσων υμασ εαν του αγαθου μιμηται γενησθε 14 αλλ ει και πασχοιτε δια δικαιοσυνην μακαριοι τον δε φοβον αυτων μη φοβηθητε μηδε ταραχθητε 15 κυριον δε τον θεον αγιασατε εν ταισ καρδιαισ υμων ετοιμοι δε αιει προσ απολογιαν παντι τω αιτουντι υμασ λογον περι της εν υμιν ελπιδοσ μετα πραυητοσ και φοβου 16 συνειδησιν

εχοντεσ αγαθην ινα εν ω καταλαλουσιν υμων ωσ κακοποιων καταισχυνθωσιν οι επηρεαζοντεσ υμων την αγαθην εν χριστω αναστροφην 17 κρειττον γαρ αγαθοποιουντασ ει θελοι το θελημα του θεου πασχειν η κακοποιουντασ 18 οτι και χριτοσ απαξ περι αμαρτιων επαθεν δικαιοσ υπερ αδικων ινα υμασ προσαγαγη τω θεω θανατωθεισ μεν σαρκι ζωοποιηθεισ δε πνευματι 19 εν ω και τοισ εν φυλακη πνευμασιν πορευθεισ εκηρυξεν 20 απειθησασιν ποτε οτε απεξεδεχετο η του θεου μακροθυμια εν ημεραισ νωε κατασκευαζομενησ κιβωτου εισ ην ολιγαι τουτ εστιν οκτω ψυχαι διεσωθησαν δι υδατοσ 21 ο αντιτυπον νυν και ημασ σωζει βαπτισμα ου σαρκοσ αποθεσισ ρυπου αλλα συνειδησεωσ αγαθησ επερωτημα εισ θεον δι αναστασεωσ ιησου χριτου 22 οσ εστιν εν δεξια του θεου πορευθεισ εισ ουρανον υποταγεντων αυτω αγγελων και εξουσιων και δυναμεων

4 χριτου ουν παθοντοσ υπερ ημων σαρκι και υμεισ την αυτην εννοιαν οπλισασθε οτι ο παθων εν σαρκι πεπαυται αμαρτιασ 2 εισ το μηκετι ανθρωπων επιθυμιαισ αλλα θεληματι θεου τον επιλοιπον εν σαρκι βιωσαι χρονον 3 αρκετοσ γαρ ημιν ο παρεληλυθωσ χρονοσ του βιου το θελημα των εθνων κατεργασασθαι πεπορευμενουσ εν ασελγειαισ επιθυμιαισ οينوφλυγιαισ κωμοισ ποτοισ και αθεμιτοισ ειδωλολατρειαισ 4 εν ω ξενιζονται μη συντρεχοντων υμων εισ την αυτην της ασωτιασ αναχουσιν βλασφημουντεσ 5 οι αποδωσουσιν λογον τω ετοιμωσ εχοντι κριναι ζωντασ και νεκρουσ 6 εισ τουτο γαρ και νεκροισ ευηγγελισθη ινα κριθωσιν μεν κατα ανθρωπουσ σαρκι ζωσιν δε κατα θεον πνευματι

7 παντων δε το τελος ηγγικεν σωφρονησατε ουν και νηψατε εισ τας προσευχας 8 προ παντων δε την εισ εαυτους αγαπην εκτενη εχοντες οτι αγαπη καλυπει πληθος αμαρτιων 9 φιλοξενου εισ αλληλους ανευ γογγυσμων 10 εκαστος καθως ελαβεν χαρισμα εισ εαυτους αυτο διακονουντες ως καλοι οικονομοι ποικιλησ χαριτος θεου 11 ει τις λαλει ως λογια θεου ει τις διακονει ως εξ ισχυος ως χορηγει ο θεος ινα εν πασιν δοξαζηται ο θεος δια ιησου χριστου ω εστιν η δοξα και το κρατος εισ τους αιωνας των αιωνων αμην (aiōn g165) 12 αγαπητοι μη ξενιζεσθε τη εν υμιν πυρωσει προς πειρασμον υμιν γινομενη ως ξενου υμιν συμβαινοντος 13 αλλα καθο κοινωνειτε τοις του χριστου παθημασιν χαιρετε ινα και εν τη αποκαλυψει της δοξης αυτου χαρητε αγαλλιωμενοι 14 ει ονειδιζεσθε εν ονοματι χριστου μακαριοι οτι το της δοξης και το του θεου πνευμα εφ υμασ αναπαυεται κατα μεν αυτους βλασφημειται κατα δε υμασ δοξαζεται 15 μη γαρ τις υμων πασχετω ως φονευς η κλεπτης η κακοποιος η ως αλλοτριεπισκοπος 16 ει δε ως χριστιανος μη αισχυνεσθω δοξαζετω δε τον θεον εν τω μερει τουτω 17 οτι ο καιρος του αρξασθαι το κριμα απο του οικου του θεου ει δε πρωτον αφ ημων τι το τελος των απειθουντων τω του θεου ευαγγελιω 18 και ει ο δικαιοσ μολις σωζεται ο ασεβησ και αμαρτωλος που φανειται 19 ωστε και οι πασχοντες κατα το θελημα του θεου ως πιστω κτιστη παρατιθεσθωσαν τας ψυχας αυτων εν αγαθοποια

5 πρεσβυτερουσ τουσ εν υμιν παρακαλω ο συμπρεσβυτεροσ και μαρτυσ των του

χριστου παθηματων ο και της μελλουσης αποκαλυπτεσθαι δοξης κοινωνοσ 2 ποιμανατε το εν υμιν ποιμνιον του θεου επισκοπουντες μη αναγκαστωσ αλλ εκουσιωσ μηδε αισχροκερδωσ αλλα προθυμωσ 3 μηδε ως κατακυριευοντες των κληρων αλλα τυποι γινομενοι του ποιμνιου 4 και φανερωθεντοσ του αρχιποιμενοσ κομεισθε τον αμαραντινον της δοξης στεφανον 5 ομοιωσ νεωτεροι υποταγητε πρεσβυτεροισ παντεσ δε αλληλοισ υποτασσομενοι την ταπεινοφροσυνην εγκομβωσασθε οτι ο θεοσ υπερηφανοισ αντιτασσεται ταπεινοισ δε διδωσιν χαριν 6 ταπεινωθητε ουν υπο την κραταιαν χειρα του θεου ινα υμασ υψωση εν καιρω 7 πασαν την μεριμναν υμων επιρριψαντες επ αυτον οτι αυτω μελει περι υμων 8 νηψατε γρηγορησατε ο αντιδικοσ υμων διαβολοσ ως λεων ωρυομενοσ περιπατει ζητων τινα καταπιη 9 ω αντιστητε στερεοι τη πιστει ειδοτεσ τα αυτα των παθηματων τη εν κοσμω υμων αδελφοτητι επιτελεισθαι 10 ο δε θεοσ πασησ χαριτοσ ο καλεσασ υμασ εισ την αιωνιον αυτου δοξαν εν χριστω ιησου ολιγον παθοντασ αυτοσ καταρτισαι υμασ στηριξει σθενωσει θεμελιωσει (aiōnios g166) 11 αυτω η δοξα και το κρατος εισ τους αιωνασ των αιωνων αμην (aiōn g165) 12 δια σιλουανου υμιν του πιστου αδελφου ως λογιζομαι δι ολιγων εγραψα παρακαλων και επιμαρτυρων ταυτην ειναι αληθη χαριν του θεου εισ ην εστηκατε 13 ασπαζεται υμασ η εν βαβυλωνι συνεκλεκτη και μαρκοσ ο υιοσ μου 14 ασπασασθε αλληλουσ εν φιληματι αγαπησ ειρηνη υμιν πασιν τοισ εν χριστω ιησου αμην

Πετρου Β΄

1 συμεων πετροσ δουλос και αποστολος ιησου χριστου τοις ισοτιμον ημιν λαχουσιν πιστιν εν δικαιοσυνη του θεου ημων και σωτηροσ ιησου χριστου **2** χαρισ υμιν και ειρηνη πληθυνθει εν επιγνωσει του θεου και ιησου του κυριου ημων **3** ωσ παντα ημιν της θειας δυναμεωσ αυτου τα προσ ζων και ευσεβειαν δεδωρημενησ δια της επιγνωσεωσ του καλεσαντοσ ημασ δια δοξησ και αρετησ **4** δι ων τα τιμια ημιν και μεγαιστα επαγγελματα δεδωρηται ινα δια τουτων γενησθε θειας κοινωνοι φυσεωσ αποφυγοντεσ της εν κοσμω εν επιθυμια φθορασ **5** και αυτο τουτο δε σπουδην πασαν παρεισενεγκαντεσ επιχορηγησατε εν τη πιστει υμων την αρετην εν δε τη αρετη την γνωσιν **6** εν δε τη γνωσει την εγκρατειαν εν δε τη εγκρατεια την υπομονην εν δε τη υπομονη την ευσεβειαν **7** εν δε τη ευσεβεια την φιλαδελφιαν εν δε τη φιλαδελφια την αγαπην **8** ταυτα γαρ υμιν υπαρχοντα και πλεοναζοντα ουκ αργουσ ουδε ακαρπουσ καθιστησιν εισ την του κυριου ημων ιησου χριστου επιγνωσιν **9** ω γαρ μη παρεστιν ταυτα τυφλοσ εστιν μυωπαζων ληθην λαβων του καθαρισμου των παλαι αυτου αμαρτιων **10** διο μαλλον αδελφοι σπουδασατε βεβαιαν υμων την κλησιν και εκλογην ποιεισθαι ταυτα γαρ ποιουντεσ ου μη πταισητε ποτε **11** ουτωσ γαρ πλουσιωσ επιχορηγηθησεται υμιν η εισοδοσ εισ την αιωνιον βασιλειαν του κυριου ημων και σωτηροσ ιησου χριστου (aiōnios g166) **12** διο ουκ αμελησω αι υμασ υπομιμησκειν περι τουτων καιπερ ειδοτασ και εστηριγμενουσ εν

τη παρουση αληθεια **13** δικαιοσ δε ηγουμαι εφ οσον ειμι εν τουτω τω σκηνωματι διεγειρειν υμασ εν υπομνησει **14** ειδωσ οτι ταχην εστιν η αποθεσισ του σκηνωματοσ μου καθωσ και ο κυριοσ ημων ιησουσ χριστοσ εδηλωσεν μοι **15** σπουδασω δε και εκαστοτε εχειν υμασ μετα την εμην εξοδον την τουτων μνημην ποιεισθαι **16** ου γαρ σεσοφισμενοισ μυθοισ εξακολουθησαντεσ εγνωρισαμεν υμιν την του κυριου ημων ιησου χριστου δυναμιν και παρουσιαν αλλ εποπται γενηθεντεσ της εκεινου μεγαλειοτητοσ **17** λαβων γαρ παρα θεου πατροσ τιμην και δοξαν φωνησ ενεχθεισησ αυτω τοιασδε υπο της μεγαλοπρεπουσ δοξησ ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εισ ον εγω ευδοκησα **18** και ταυτην την φωνην ημεισ ηκουσαμεν εξ ουρανου ενεχθεισαν συν αυτω οντεσ εν τω ορει τω αγιω **19** και εχομεν βεβαιωτερον τον προφητικον λογον ω καλωσ ποιειτε προσεχοντεσ ωσ λυχνω φαινοντι εν αυχηρω τοπω εωσ ου ημερα διαυγαση και φωσφοροσ ανατειλη εν ταισ καρδιαισ υμων **20** τουτο πρωτον γινωσκοντεσ οτι πασα προφητεια γραφησ ιδιασ επιλυσεωσ ου γινεται **21** ου γαρ θεληματι ανθρωπου ηνεχθη ποτε προφητεια αλλ υπο πνευματοσ αγιου φερομενοι ελαλησαν αγιοσ θεου ανθρωποι

2 εγενοντο δε και ψευδοπροφηται εν τω λαω ωσ και εν υμιν εσονται ψευδοδιδασκαλοι οιτινεσ παρεισαξουσιν αιρεσεισ απωλειασ και τον αγορασαντα αυτουσ δεσποτην αρνουμενοι επαγοντεσ εαυτοισ ταχηνην απωλειαν **2** και πολλοι εξακολουθησουσιν αυτων ταισ ασελγειαισ δι ουσ η οδοσ της αληθειασ βλασφημηθησεται

3 και εν πλεονεξια πλαστοισ λογοισ υμασ
εμπορευσονται οισ το κριμα εκπαλαι ουκ αργει
και η απωλεια αυτων ου νυσταξει 4 ει γαρ ο θεοσ
αγγελων αμαρτησαντων ουκ εφεισατο αλλα
σειραισ ζοφου ταρταρωσασ παρεδωκεν εισ κρισιν
τηρουμενουσ (Tartarō g5020) 5 και αρχαιου κοσμου
ουκ εφεισατο αλλα ογδοον νωε δικαιοσυνησ
κηρυκα εφυλαξεν κατακλυσμον κοσμω ασεβων
επαξασ 6 και πολεισ σοδομων και γομορρασ
τεφρωσασ καταστροφη κατεκρινεν υποδειγμα
μελλοντων ασεβειν τεθεικωσ 7 και δικαιον
λωτ καταπονουμενον υπο τησ των αθεσμων
εν ασελγεια αναστροφησ ερρυσασ 8 βλεμματι
γαρ και ακοη ο δικαιοσ εγκατοικων εν αυτοισ
ημεραν εξ ημερασ ψυχην δικαιαν ανομοισ εργοισ
εβασανιζεν 9 οιδεν κυριοσ ευσεβεισ εκ πειρασμου
ρυεσθαι αδικουσ δε εισ ημεραν κρισεωσ
κολαζομενουσ τηρειν 10 μαλιστα δε τουσ οπισω
σαρκοσ εν επιθυμια μιασμου πορευομενουσ
και κυριοτητοσ καταφρονουντασ τολμηται
αυθαδεισ δοξασ ου τρεμουσιν βλασφημουντεσ
11 οπου αγγελιοι ισχυι και δυναμει μειζονεσ
οντεσ ου φερουσιν κατ αυτων παρα κυριω
βλασφημον κρισιν 12 ουτοι δε ωσ αλογα ζωα
φυσικα γεγενημενα εισ αλωσιν και φθοραν εν
οισ αγνοουσιν βλασφημουντεσ εν τη φθορα
αυτων καταφθαρησονται 13 κομιουμενοι μισθον
αδικιασ ηδονην ηγουμενοι την εν ημερα τρυφην
σπιλοι και μωμοι εντρυφωντεσ εν ταισ απαταισ
αυτων συνευωχουμενοι υμιν 14 οφθαλμουσ
εχοντεσ μεστουσ μοιχαλιδοσ και ακαταπαυστουσ
αμαρτιασ δελεαζοντεσ ψυχασ αστηρικτουσ
καρδιαν γεγυμνασμενην πλεονεξιασ εχοντεσ

καταρασ τεκνα 15 καταλιποντεσ ευθειαν οδον
επλανηθησαν εξακολουθησαντεσ τη οδω του
βαλααμ του βοσορ οσ μισθον αδικιασ ηγαπησεν
16 ελεγξιν δε εσχεν ιδιασ παρανομιασ υποζυγιον
αφωνων εν ανθρωπου φωνη φθεγξαμενον
εκωλυσεν την του προφητου παραφρονιαν
17 ουτοι εισιν πηγαι ανυδροι νεφελαι υπο
λαιλαποσ ελαννομεναι οισ ο ζοφοσ του σκοτουσ
εισ αιωνα τετηρηται (questioned) 18 υπερογκα
γαρ ματαιοτητοσ φθεγγομενοι δελεαζουσιν
εν επιθυμιαισ σαρκοσ ασελγειαισ τουσ οντωσ
αποφυγοντασ τουσ εν πλανη αναστρεφομενουσ
19 ελευθεριαν αυτοισ επαγγελλομενοι αυτοι
δουλοι υπαρχοντεσ τησ φθορασ ω γαρ τισ ητηται
τουτω και δεδουλωται 20 ει γαρ αποφυγοντεσ τα
μιασματα του κοσμου εν επιγνωσει του κυριου
και σωτηροσ ιησου χριστου τουτοισ δε παλιν
εμπλακεντεσ ηττωνται γεγονεν αυτοισ τα εσχατα
χειρονα των πρωτων 21 κρειττον γαρ ην αυτοισ
μη επεγνωκεναι την οδον τησ δικαιοσυνησ η
επιγνουσιν επιστρεψαι εκ τησ παραδοθεισησ
αυτοισ αγιασ εντολησ 22 συμβεβηκεν δε αυτοισ
το τησ αληθουσ παροιμιασ κυων επιστρεψασ επι
το ιδιον εξεραμα και υσ λουσαμενη εισ κυλισμα
βορβορου

3 ταυτην ηδη αγαπητοι δευτεραν υμιν γραφω
επιστολην εν αισ διεγειρω υμων εν υπομνησει
την ειλικρινη διανοιαν 2 μνησθηναι των
προειρημενων ρηματων υπο των αγιων
προφητων και τησ των αποστολων υμων εντολησ
του κυριου και σωτηροσ 3 τουτο πρωτον
γινωσκοντεσ οτι ελευσονται επ εσχατου των
ημερων εμπαικται κατα τασ ιδιασ επιθυμιασ

αυτων πορευομενοι 4 και λεγοντες που εστιν η επαγγελια της παρουσιας αυτου αφ ης γαρ οι πατερες εκοιμηθησαν παντα ουτως διαμενει απ αρχης κτισεωσ 5 λανθανει γαρ αυτους τουτο θελοντας οτι ουρανοι ησαν εκπαλαι και γη εξ υδατος και δι υδατος συνεστωσα τω του θεου λογω 6 δι ων ο τοτε κοσμος υδατι κατακλυσθεις απωλετο 7 οι δε νυν ουρανοι και η γη τω αυτου λογω τεθησαυρισμενοι εισιν πυρι τηρουμενοι εισ ημεραν κρισεωσ και απωλειας των ασεβων ανθρωπων 8 εν δε τουτο μη λανθανετω υμασ αγαπητοι οτι μια ημερα παρα κυριω ωσ χιλια ετη και χιλια ετη ωσ ημερα μια 9 ου βραδυνει ο κυριος της επαγγελιας ωσ τινεσ βραδυτητα ηγουνται αλλα μακροθυμει εισ ημασ μη βουλομενοσ τινασ απολεσθαι αλλα παντασ εισ μετανοιαν χωρησαι 10 ηξει δε η ημερα κυριου ωσ κλεπτησ εν νυκτι εν η οι ουρανοι ροιζηδον παρελευσονται στοιχεια δε καυσουμενα λυθησονται και γη και τα εν αυτη εργα κατακαησεται 11 τουτων ουν παντων λυομενων ποταπουσ δει υπαρχειν υμασ εν αγιαισ αναστροφαισ και ευσεβειαισ 12 προσδοκωντασ και σπευδοντασ την παρουσιαν της του θεου ημερασ δι ην ουρανοι πυρουμενοι λυθησονται και στοιχεια καυσουμενα τηκεται 13 καινουσ δε ουρανουσ και γην καινην κατα το επαγγελμα αυτου προσδοκωμεν εν οισ δικαιοσυνη κατοικει 14 διο αγαπητοι ταυτα προσδοκωντεσ σπουδασατε ασπιλοι και αμωμητοι αυτω ευρεθηναι εν ειρηνη 15 και την του κυριου ημων μακροθυμιαν σωτηριαν ηγεισθε καθωσ και ο αγαπητοσ ημων αδελφοσ παυλοσ κατα την αυτω δοθεισαν σοφιαν εγραψεν υμιν 16 ωσ και εν πασαισ ταισ επιστολαισ

λαλων εν αυταισ περι τουτων εν οισ εστιν δυσνοητα τινα α οι αμαθεισ και αστηρικτοι στρεβλουσιν ωσ και τασ λοιπασ γραφασ προς την ιδιαν αυτων απωλειαν 17 υμεισ ουν αγαπητοι προγινωσκοντεσ φυλασσεσθε ινα μη των αθεσμων πλανη συναπαχθεντεσ εκπεσητε του ιδιου στηριγμου 18 αυξανετε δε εν χαριτι και γνωσει του κυριου ημων και σωτηροσ ιησου χριστου αυτω η δοξα και νυν και εισ ημεραν αιωνοσ αμην (αϊδη g165)

Ιωαννου Α΄

1 ο ην απ αρχησ ο ακηκοαμεν ο εωρακαμεν τοις οφθαλμοις ημων ο εθεασαμεθα και αι χειρες ημων εψηλαφησαν περι του λογου της ζωης **2** και η ζωη εφανερωθη και εωρακαμεν και μαρτυρουμεν και απαγγελλομεν υμιν την ζωην την αιωνιον ητισ ην προσ τον πατερα και εφανερωθη ημιν (aiōnios g166) **3** ο εωρακαμεν και ακηκοαμεν απαγγελλομεν υμιν ινα και υμεις κοινωνιαν εχητε μεθ ημων και η κοινωνια δε η ημετερα μετα του πατροσ και μετα του υιου αυτου ιησου χριστου **4** και ταυτα γραφομεν υμιν ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη **5** και εστιν αυτη η αγγελια ην ακηκοαμεν απ αυτου και αναγγελλομεν υμιν οτι ο θεοσ φωσ εστιν και σκοτια εν αυτω ουκ εστιν ουδεμια **6** εαν ειπωμεν οτι κοινωνιαν εχομεν μετ αυτου και εν τω σκοτει περιπατωμεν ψευδομεθα και ου ποιουμεν την αληθειαν **7** εαν δε εν τω φωτι περιπατωμεν ωσ αυτοσ εστιν εν τω φωτι κοινωνιαν εχομεν μετ αλληλων και το αιμα ιησου χριστου του υιου αυτου καθαριζει ημασ απο πασης αμαρτιασ **8** εαν ειπωμεν οτι αμαρτιαν ουκ εχομεν εαυτουσ πλανωμεν και η αληθεια ουκ εστιν εν ημιν **9** εαν ομολογωμεν τασ αμαρτιασ ημων πιστοσ εστιν και δικαιοσ ινα αφη ημιν τασ αμαρτιασ και καθαριση ημασ απο πασης αδικιασ **10** εαν ειπωμεν οτι ουχ ημαρτηκαμεν ψευστην ποιουμεν αυτον και ο λογοσ αυτου ουκ εστιν εν ημιν

2 τεκνια μου ταυτα γραφω υμιν ινα μη αμαρτητε και εαν τισ αμαρτη παρακλητον εχομεν προσ τον πατερα ιησουν χριστον δικαιον **2** και αυτοσ

ιλασμοσ εστιν περι των αμαρτιων ημων ου περι των ημετερων δε μονον αλλα και περι ολου του κοσμου **3** και εν τουτω γινωσκομεν οτι εγνωκαμεν αυτον εαν τασ εντολασ αυτου τηρωμεν **4** ο λεγων εγνωκα αυτον και τασ εντολασ αυτου μη τηρων ψευστησ εστιν και εν τουτω η αληθεια ουκ εστιν **5** οσ δ αν τηρη αυτου τον λογον αληθωσ εν τουτω η αγαπη του θεου τετελειωται εν τουτω γινωσκομεν οτι εν αυτω εσμεν **6** ο λεγων εν αυτω μενειν οφειλει καθωσ εκεινοσ περιεπατησεν και αυτοσ ουτωσ περιπατειν **7** αδελφοι ουκ εντολην καινην γραφω υμιν αλλ εντολην παλαιαν ην ειχετε απ αρχησ η εντολη η παλαια εστιν ο λογοσ ον ηκουσατε απ αρχησ **8** παλιν εντολην καινην γραφω υμιν ο εστιν αληθεσ εν αυτω και εν υμιν οτι η σκοτια παραγεται και το φωσ το αληθινον ηδη φαινει **9** ο λεγων εν τω φωτι ειναι και τον αδελφον αυτου μισων εν τη σκοτια εστιν εωσ αρτι **10** ο αγαπων τον αδελφον αυτου εν τω φωτι μενει και σκανδαλον εν αυτω ουκ εστιν **11** ο δε μισων τον αδελφον αυτου εν τη σκοτια εστιν και εν τη σκοτια περιπατει και ουκ οιδεν που υπαγει οτι η σκοτια ετυφλωσεν τουσ οφθαλμουσ αυτου **12** γραφω υμιν τεκνια οτι αφεωνται υμιν αι αμαρτιαι δια το ονομα αυτου **13** γραφω υμιν πατερεσ οτι εγνωκατε τον απ αρχησ γραφω υμιν νεανισκοι οτι νενικηκατε τον πονηρον γραφω υμιν παιδια οτι εγνωκατε τον πατερα **14** εγραψα υμιν πατερεσ οτι εγνωκατε τον απ αρχησ εγραψα υμιν νεανισκοι οτι ισχυροι εστε και ο λογοσ του θεου εν υμιν μενει και νενικηκατε τον πονηρον **15** μη αγαπατε τον

κοσμον μηδε τα εν τω κοσμω εαν τις αγαπα τον κοσμον ουκ εστιν η αγαπη του πατρος εν αυτω **16** οτι παν το εν τω κοσμω η επιθυμια της σαρκος και η επιθυμια των οφθαλμων και η αλαζονεια του βιου ουκ εστιν εκ του πατρος αλλ εκ του κοσμου εστιν **17** και ο κοσμος παραγεται και η επιθυμια αυτου ο δε ποιων το θελημα του θεου μενει εις τον αιωνα (aiōn g165) **18** παιδια εσχατη ωρα εστιν και καθωσ ηκουσατε οτι ο αντιχριστος ερχεται και νυν αντιχριστοι πολλοι γεγονασιν οθεν γινωσκομεν οτι εσχατη ωρα εστιν **19** εξ ημων εξηλθον αλλ ουκ ησαν εξ ημων ει γαρ ησαν εξ ημων μεμενηκεισαν αν μεθ ημων αλλ ινα φανερωθωσιν οτι ουκ εισιν παντες εξ ημων **20** και υμεις χρισμα εχετε απο του αγιου και οιδατε παντα **21** ουκ εγραψα υμιν οτι ουκ οιδατε την αληθειαν αλλ οτι οιδατε αυτην και οτι παν ψευδος εκ της αληθειας ουκ εστιν **22** τις εστιν ο ψευστης ει μη ο αρνουμενος οτι ιησους ουκ εστιν ο χριστος ουτος εστιν ο αντιχριστος ο αρνουμενος τον πατερα και τον υιον **23** πασ ο αρνουμενος τον υιον ουδε τον πατερα εχει **24** υμεις ουν ο ηκουσατε απ αρχησ εν υμιν μενετω εαν εν υμιν μεινη ο απ αρχησ ηκουσατε και υμεις εν τω υιω και εν τω πατρι μενειτε **25** και αυτη εστιν η επαγγελια ην αυτοσ επηγγειλατο ημιν την ζωην την αιωνιον (aiōnios g166) **26** ταυτα εγραψα υμιν περι των πλανωντων υμασ **27** και υμεις το χρισμα ο ελαβετε απ αυτου εν υμιν μενει και ου χρειαν εχετε ινα τις διδασκη υμασ αλλ ωσ το αυτο χρισμα διδασκει υμασ περι παντων και αληθεσ εστιν και ουκ εστιν ψευδος και καθωσ εδιδαξεν υμασ μενειτε εν αυτω **28** και νυν τεκνια

μενετε εν αυτω ινα οταν φανερωθη εχωμεν παρρησιαν και μη αισχυνθωμεν απ αυτου εν τη παρουσια αυτου **29** εαν ειδητε οτι δικαιοσ εστιν γινωσκετε οτι πασ ο ποιων την δικαιοσυνην εξ αυτου γεγεννηται

3 ιδετε ποταπην αγαπην δεδωκεν ημιν ο πατηρ ινα τεκνα θεου κληθωμεν δια τουτο ο κοσμος ου γινωσκει υμασ οτι ουκ εγνω αυτον **2** αγαπητοι νυν τεκνα θεου εσμεν και ουπω εφανερωθη τι εσομεθα οιδαμεν δε οτι εαν φανερωθη ομοιοι αυτω εσομεθα οτι οψομεθα αυτον καθωσ εστιν **3** και πασ ο εχων την ελπιδα ταυτην επ αυτω αγνιζει εαυτον καθωσ εκεινος αγνος εστιν **4** πασ ο ποιων την αμαρτιαν και την ανομιαν ποιει και η αμαρτια εστιν η ανομια **5** και οιδατε οτι εκεινος εφανερωθη ινα τασ αμαρτιασ ημων αρη και αμαρτια εν αυτω ουκ εστιν **6** πασ ο εν αυτω μενων ουχ αμαρτανει πασ ο αμαρτανων ουχ εωρακεν αυτον ουδε εγνωκεν αυτον **7** τεκνια μηδεις πλανατω υμασ ο ποιων την δικαιοσυνην δικαιοσ εστιν καθωσ εκεινος δικαιοσ εστιν **8** ο ποιων την αμαρτιαν εκ του διαβολου εστιν οτι απ αρχησ ο διαβολοσ αμαρτανει εις τουτο εφανερωθη ο υιοσ του θεου ινα λυση τα εργα του διαβολου **9** πασ ο γεγεννημενος εκ του θεου αμαρτιαν ου ποιει οτι σπερμα αυτου εν αυτω μενει και ου δυναται αμαρτανειν οτι εκ του θεου γεγεννηται **10** εν τουτω φανερα εστιν τα τεκνα του θεου και τα τεκνα του διαβολου πασ ο μη ποιων δικαιοσυνην ουκ εστιν εκ του θεου και ο μη αγαπων τον αδελφον αυτου **11** οτι αυτη εστιν η αγγελια ην ηκουσατε απ αρχησ ινα αγαπωμεν αλληλουσ **12** ου καθωσ καιν εκ του πονηρου ην

και εσφαξεν τον αδελφον αυτου και χαριν τινος εσφαξεν αυτον οτι τα εργα αυτου πονηρα ην τα δε του αδελφου αυτου δικαια **13** μη θαυμαζετε αδελφοι μου ει μισει υμας ο κοσμος **14** ημεις οιδαμεν οτι μεταβεβηκαμεν εκ του θανατου εις την ζωην οτι αγαπωμεν τους αδελφους ο μη αγαπων τον αδελφον μενει εν τω θανατω **15** πασ ο μισων τον αδελφον αυτου ανθρωποκτονος εστιν και οιδατε οτι πασ ανθρωποκτονος ουκ εχει ζωην αιωνιον εν εαυτω μενουςαν (αιθιος g166) **16** εν τουτω εγνωκαμεν την αγαπην οτι εκεινος υπερ ημων την ψυχην αυτου εθηκεν και ημεις οφειλομεν υπερ των αδελφων τας ψυχας τιθεναι **17** οσ δ αν εχη τον βιον του κοσμου και θεωρη τον αδελφον αυτου χρειαν εχοντα και κλειση τα σπλαγχνα αυτου απ αυτου πως η αγαπη του θεου μενει εν αυτω **18** τεκνια μου μη αγαπωμεν λογω μηδε τη γλωσση αλλ εν εργω και αληθεια **19** και εν τουτω γνωσκομεν οτι εκ της αληθειας εσμεν και εμπροσθεν αυτου πεισομεν τας καρδιας ημων **20** οτι εαν καταγιωσκη ημων η καρδια οτι μειζων εστιν ο θεος της καρδιας ημων και γνωσκει παντα **21** αγαπητοι εαν η καρδια ημων μη καταγιωσκη ημων παρρησιαν εχομεν προς τον θεον **22** και ο εαν αιτωμεν λαμβανομεν παρ αυτου οτι τας εντολας αυτου τηρουμεν και τα αρεστα ενωπιον αυτου ποιουμεν **23** και αυτη εστιν η εντολη αυτου ινα πιστευσωμεν τω ονοματι του υιου αυτου ιησου χριστου και αγαπωμεν αλληλους καθωσ εδωκεν εντολην **24** και ο τηρων τας εντολας αυτου εν αυτω μενει και αυτοσ εν αυτω και εν τουτω γνωσκομεν οτι μενει εν ημιν εκ του πνευματος ου ημιν εδωκεν

4 αγαπητοι μη παντι πνευματι πιστευετε αλλα δοκιμαζετε τα πνευματα ει εκ του θεου εστιν οτι πολλοι ψευδοπροφηται εξεληλυθασιν εις τον κοσμον **2** εν τουτω γνωσκεται το πνευμα του θεου παν πνευμα ο ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθοτα εκ του θεου εστιν **3** και παν πνευμα ο μη ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθοτα εκ του θεου ουκ εστιν και τουτο εστιν το του αντιχριστου ο ακηκοατε οτι ερχεται και νυν εν τω κοσμω εστιν ηδη **4** υμεις εκ του θεου εστε τεκνια και νενικηκατε αυτοουσ οτι μειζων εστιν ο εν υμιν η ο εν τω κοσμω **5** αυτοι εκ του κοσμου εισιν δια τουτο εκ του κοσμου λαλουσιν και ο κοσμος αυτων ακουει **6** ημεις εκ του θεου εσμεν ο γνωσκων τον θεον ακουει ημων οσ ουκ εστιν εκ του θεου ουκ ακουει ημων εκ τουτου γνωσκομεν το πνευμα της αληθειας και το πνευμα της πλανησ **7** αγαπητοι αγαπωμεν αλληλους οτι η αγαπη εκ του θεου εστιν και πασ ο αγαπων εκ του θεου γεγεννηται και γνωσκει τον θεον **8** ο μη αγαπων ουκ εγνω τον θεον οτι ο θεος αγαπη εστιν **9** εν τουτω εφανερωθη η αγαπη του θεου εν ημιν οτι τον υιον αυτου τον μονογενη απεσταλκεν ο θεος εις τον κοσμον ινα ζησωμεν δι αυτου **10** εν τουτω εστιν η αγαπη ουχ οτι ημεις ηγαπησαμεν τον θεον αλλ οτι αυτοσ ηγαπησεν ημασ και απεστειλεν τον υιον αυτου ιλασμον περι των αμαρτιων ημων **11** αγαπητοι ει ουτωσ ο θεος ηγαπησεν ημασ και ημεις οφειλομεν αλληλους αγαπαν **12** θεον ουδεις πωποτε τεθεαται εαν αγαπωμεν αλληλους ο θεος εν ημιν μενει και η αγαπη αυτου τετελειωμενη εστιν εν ημιν **13** εν τουτω

γινωσκομεν οτι εν αυτω μενομεν και αυτος εν ημιν οτι εκ του πνευματος αυτου δεδωκεν ημιν **14** και ημεις θεθαμεθα και μαρτυρουμεν οτι ο πατηρ απεσταλκεν τον υιον σωτηρα του κοσμου **15** ος αν ομολογηση οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου ο θεος εν αυτω μενει και αυτος εν τω θεω **16** και ημεις εγνωκαμεν και πεπιστευκαμεν την αγαπην ην εχει ο θεος εν ημιν ο θεος αγαπη εστιν και ο μενων εν τη αγαπη εν τω θεω μενει και ο θεος εν αυτω μενει **17** εν τουτω τετελειωται η αγαπη μεθ ημων ινα παρρησιαν εχωμεν εν τη ημερα της κρισεως οτι καθως εκεινος εστιν και ημεις εσμεν εν τω κοσμω τουτω **18** φοβος ουκ εστιν εν τη αγαπη αλλ η τελεια αγαπη εξω βαλλει τον φοβον οτι ο φοβος κολασιν εχει ο δε φοβουμενος ου τετελειωται εν τη αγαπη **19** ημεις αγαπωμεν αυτον οτι αυτος πρωτος ηγαπησεν ημας **20** εαν τις ειπη οτι αγαπω τον θεον και τον αδελφον αυτου μιση ψευστης εστιν ο γαρ μη αγαπων τον αδελφον αυτου ον εωρακεν τον θεον ον ουχ εωρακεν πως δυναται αγαπαν **21** και ταυτην την εντολην εχομεν απ αυτου ινα ο αγαπων τον θεον αγαπα και τον αδελφον αυτου **5** πας ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο χριστος εκ του θεου γεγεννηται και πας ο αγαπων τον γεννησαντα αγαπα και τον γεγεννημενον εξ αυτου **2** εν τουτω γινωσκομεν οτι αγαπωμεν τα τεκνα του θεου οταν τον θεον αγαπωμεν και τας εντολας αυτου τηρωμεν **3** αυτη γαρ εστιν η αγαπη του θεου ινα τας εντολας αυτου τηρωμεν και αι εντολαι αυτου βαρειαι ουκ εισιν **4** οτι παν το γεγεννημενον εκ του θεου νικα τον κοσμον και αυτη εστιν η νικη η νικησασα

τον κοσμον η πιστις ημων **5** τις εστιν ο νικων τον κοσμον ει μη ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου **6** ουτος εστιν ο ελθων δι υδατος και αιματος ιησους χριστος ουκ εν τω υδατι μονον αλλ εν τω υδατι και τω αιματι και το πνευμα εστιν το μαρτυρουν οτι το πνευμα εστιν η αληθεια **7** οτι τρεις εισιν οι μαρτυρουντες **8** το πνευμα και το υδωρ και το αιμα και οι τρεις εισ το εν εισιν **9** ει την μαρτυριαν των ανθρωπων λαμβανομεν η μαρτυρια του θεου μειζων εστιν οτι αυτη εστιν η μαρτυρια του θεου ην μεμαρτυρηκεν περι του υιου αυτου **10** ο πιστευων εισ τον υιον του θεου εχει την μαρτυριαν εν αυτω ο μη πιστευων τω θεω ψευστην πεποιηκεν αυτον οτι ου πεπιστευκεν εισ την μαρτυριαν ην μεμαρτυρηκεν ο θεος περι του υιου αυτου **11** και αυτη εστιν η μαρτυρια οτι ζων αιωνιον εδωκεν ημιν ο θεος και αυτη η ζωη εν τω υιω αυτου εστιν (aiōnios g166) **12** ο εχων τον υιον εχει την ζωην ο μη εχων τον υιον του θεου την ζωην ουκ εχει **13** ταυτα εγραψα υμιν τοις πιστεουσιν εισ το ονομα του υιου του θεου ινα ειδητε οτι ζων αιωνιον εχετε και ινα πιστευητε εισ το ονομα του υιου του θεου (aiōnios g166) **14** και αυτη εστιν η παρρησια ην εχομεν προς αυτον οτι εαν τι αιτωμεθα κατα το θελημα αυτου ακουει ημων **15** και εαν οιδαμεν οτι ακουει ημων ο εαν αιτωμεθα οιδαμεν οτι εχομεν τα αιτηματα α ητηκαμεν παρ αυτου **16** εαν τις ιδη τον αδελφον αυτου αμαρτανοντα αμαρτιαν μη προς θανατον αιτησει και δωσει αυτω ζωην τοις αμαρτανουσιν μη προς θανατον εστιν αμαρτια προς θανατον ου περι εκεινησ λεγω ινα ερωτηση **17** πασα

αδικια αμαρτια εστιν και εστιν αμαρτια ου προς
θανατον **18** οιδαμεν οτι πας ο γεγεννημενος
εκ του θεου ουχ αμαρτανει αλλ ο γεννηθεισ
εκ του θεου τηρει εαυτον και ο πονηρος ουχ
απτεται αυτου **19** οιδαμεν οτι εκ του θεου εσμεν
και ο κοσμος ολος εν τω πονηρω κειται **20**
οιδαμεν δε οτι ο υιος του θεου ηκει και δεδωκεν
ημιν διανοιαν ινα γνωσκωμεν τον αληθινον και
εσμεν εν τω αληθινω εν τω υιω αυτου ιησου
χριστω ουτος εστιν ο αληθινος θεος και ζωη
αιωνιος (**aiōnios g166**) **21** τεκνια φυλαξατε εαυτα
απο των ειδωλων αμην

Ιωαννου Β΄

η πεπληρωμενη 13 ασπαζεται σε τα τεκνα της
αδελφης σου της εκλεκτης αμην

1 ο πρεσβυτερος εκλεκτη κυρια και τοις τεκνοις
αυτης ους εγω αγαπω εν αληθεια και ουκ
εγω μονος αλλα και παντες οι εγνωκοτες την
αληθειαν **2** δια την αληθειαν την μενουσαν εν
ημιν και μεθ ημων εσται εις τον αιωνα (aiōn g165)
3 εσται μεθ ημων χαρις ελεος ειρηνη παρα θεου
πατρος και παρα κυριου ιησου χριστου του υιου
του πατρος εν αληθεια και αγαπη **4** εχαρην λιαν
οτι ευρηκα εκ των τεκνων σου περιπατοντας
εν αληθεια καθωσ εντολην ελαβομεν παρα του
πατρος **5** και νυν ερωτω σε κυρια ουχ ωσ εντολην
γραφων σοι καινην αλλα ην ειχομεν απ αρχησ
ινα αγαπωμεν αλληλους **6** και αυτη εστιν η
αγαπη ινα περιπατωμεν κατα τας εντολας αυτου
αυτη εστιν η εντολη καθωσ ηκουσατε απ αρχησ
ινα εν αυτη περιπατητε **7** οτι πολλοι πλανοι
εισηλθον εις τον κοσμον οι μη ομολογουντες
ιησουν χριστον ερχομενον εν σαρκι ουτος εστιν
ο πλανος και ο αντιχριστος **8** βλεπετε εαυτους
ινα μη απολεσωμεν α ειργασαμεθα αλλα μισθον
πληρη απολαβωμεν **9** πασ ο παραβαινων και μη
μενων εν τη διδαχη του χριστου θεου ουκ εχει
ο μενων εν τη διδαχη του χριστου ουτος και
τον πατερα και τον υιον εχει **10** ει τις ερχεται
προς υμας και ταυτην την διδαχην ου φερει μη
λαμβανετε αυτον εις οικιαν και χαιρειν αυτω μη
λεγετε **11** ο γαρ λεγων αυτω χαιρειν κοινωνει
τοις εργοις αυτου τοις πονηροις **12** πολλα εχων
υμιν γραφειν ουκ εβουληθην δια χαρτου και
μελανοσ αλλα ελπίζω ελθειν προς υμασ και
στομα προς στομα λαλησαι ινα η χαρα ημων

Ιωαννου Γ΄

1ο πρεσβυτερος γαιω τω αγαπητω ον εγω αγαπω εν αληθεια **2** αγαπητε περι παντων ευχομαι σε ευοδουσθαι και υγιαειν καθωσ ευοδουται σου η ψυχη **3** εχαρην γαρ λιαν ερχομενων αδελφων και μαρτυρουντων σου τη αληθεια καθωσ συ εν αληθεια περιπατεισ **4** μειζοτεραν τουτων ουκ εχω χαραν ινα ακουω τα εμα τεκνα εν αληθεια περιπατουντα **5** αγαπητε πιστον ποιεισ ο εαν εργαση εις τουσ αδελφουσ και εις τουσ ξενουσ **6** οι εμαρτυρησαν σου τη αγαπη ενωπιον εκκλησιασ ουσ καλωσ ποιησεισ προπεμψασ αξιωσ του θεου **7** υπερ γαρ του ονοματοσ εξηλθον μηδεν λαμβανοντεσ απο των εθνων **8** ημεισ ουν οφειλομεν απολαμβανειν τουσ τοιουτουσ ινα συνεργοι γινωμεθα τη αληθεια **9** εγραψα τη εκκλησια αλλ ο φιλοπρωτευων αυτων διοτρεφησ ουκ επιδεχεται ημασ **10** δια τουτο εαν ελθω υπομνησω αυτου τα εργα α ποιει λογοισ πονηροισ φλυαρων ημασ και μη αρκουμενοσ επι τουτοισ ουτε αυτοσ επιδεχεται τουσ αδελφουσ και τουσ βουλομενουσ κωλυει και εκ της εκκλησιασ εκβαλλει **11** αγαπητε μη μιμου το κακον αλλα το αγαθον ο αγαθοποιων εκ του θεου εστιν ο κακοποιων ουχ εωρακεν τον θεον **12** δημητριω μεμαρτυρηται υπο παντων και υπ αυτησ της αληθειας και ημεισ δε μαρτυρουμεν και οιδατε οτι η μαρτυρια ημων αληθησ εστιν **13** πολλα ειχον γραφειν αλλ ου θελω δια μελανοσ και καλαμου σοι γραψαι **14** ελπιζω δε ευθεωσ ιδειν σε και στομα προς στομα λαλησομεν ειρηνη σοι ασπαζονται σε οι φιλοι ασπαζου τουσ φιλουσ κατ ονομα

Ιουδα

1 Ιουδας Ιησού Χριστού δούλος αδελφός δε Ιακώβου τοῖς ἐν Θεῷ πατρὶ ἡγιασμένοις καὶ Ἰησού Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς **2** ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθύνθει **3** ἀγαπῆτοι πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας ἀναγκὴν ἔσχον γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τὴν ἀπαξ παραδοθεῖσιν τοῖς ἁγίοις πιστεῖ **4** παρεῖσεδυσαν γὰρ τινες ἀνθρώποι οἱ παλαί προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα ἀσεβεῖς τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατίθεντες εἰς ἀσελγίαν καὶ τὸν μόνον δεσποτὴν Θεόν καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι **5** ὑπομνήσαι δε ὑμᾶς βουλομαι εἰδοτάς ὑμᾶς ἀπαξ τοῦτο ὅτι ὁ κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστευσάντας ἀπώλεσεν **6** ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἐαυτῶν ἀρχὴν ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς αἰδίοις ὑποζοφόν τετήρηκεν (aīdios g126) **7** ὡς σοδομα καὶ γομορρα καὶ αὐτὰ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὁμοῖον τοῦτοῖς τρόπον ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθούσαι ὀπίσω σὰρκοσ ἑτέρας προκείνται δειγμὰ πυρὸς αἰωνίου δίκῃν ὑπεχούσαι (aīdnios g166) **8** ὁμοίως μὲντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σὰρκα μὲν μαινοῦσιν κυριότητα δε ἀθετοῦσιν δοξάσ δε βλασφημοῦσιν **9** ὁ δε Μιχαὴλ ὁ ἀρχαγγέλος ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ μῦσεως σώματος οὐκ ἐτόλμησεν κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας ἀλλ' εἶπεν ἐπιτιμῆσαι σοὶ κύριος **10** οὗτοι δε ὅσα μὲν οὐκ οἶδασιν βλασφημοῦσιν ὅσα δε φυσικῶς ὡς τὰ ἀλόγα ζῶα ἐπιστάνται ἐν

τούτοις φθείρονται **11** οὐαὶ αὐτοῖς ὅτι τὴν ὁδὸν τοῦ καινῆς ἐπορευθῆσαν καὶ τὴν πλάνην τοῦ βαλαάμ μισθοῦ ἐξεχούθησαν καὶ τὴν ἀντιλογία τοῦ κορέ ἀπώλονται **12** οὗτοι εἰσιν ἐν ταῖς ἀγαπαῖς ὑμῶν σπιλάδες συνευωχούμενοι ἀφοβῶσ ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες νεφέλαι ἀνυδροὶ ὑπὸ ἀνεμῶν παραφερομένοι δένδρα φθινοπωρινὰ ἀκαρπὰ δις ἀποθάνοντα ἐκρίζωθεντα **13** κύματα ἀγρία θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχυνάσ ἀστῆρες πλανῆται οἱσ ὁ ζοφὸς τοῦ σκοτοῦσ εἰς αἰῶνα τετήρηται (aīdn g165) **14** προεφήτευσεν δε καὶ τούτοις ἑβδομοσ ἀπὸ ἀδάμ ἐνωχ λέγων ἰδοὺ ἦλθεν κύριος ἐν ἁγίαισ μυριασίν αὐτοῦ **15** ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλεγξάι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἐργῶν ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσεβῆσαν καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἀμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς **16** οὗτοι εἰσιν γογγύσαι μεμψιμοῖροι κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπερογκὰ θαυμάζοντες προσώπα ὠφελείας χάριν **17** ὑμεῖσ δε ἀγαπῆτοι μνησθήτε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστολῶν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ **18** ὅτι ἐλέγον ὑμῖν ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαίκται κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβείων **19** οὗτοι εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ψυχικοῦ πνεύματος μὴ ἔχοντες **20** ὑμεῖσ δε ἀγαπῆτοι τὴν ἀγιωτάτην ὑμῶν πιστεῖ ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς ἐν πνεύματι ἁγίῳ προσευχόμενοι **21** ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τηρήσατε προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ζῶην αἰωνίον (aīdnios g166) **22** καὶ οὐσ μὲν ἐλεεῖτε διακρινόμενοι **23**

ους δε εν φοβω σωζετε εκ πυροσ αρπαζοντες
μισουντες και τον απο της σαρκος εσπιλωμενον
χιτωνα 24 τω δε δυναμενω φυλαξαι αυτους
απταιστους και στησαι κατενωπιον της δοξης
αυτου αμωμους εν αγαλλιασει 25 μονω σοφω
θεω σωτηρι ημων δοξα και μεγαλωσυνη κρατος
και εξουσια και νυν και εις παντασ τουσ αιωνασ
αμην (aiōn g165)

Αποκαλυψις Ιωαννου

1 αποκαλυψις ιησου χριστου ην εδωκεν αυτω ο θεος δειξαι τοις δουλοις αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει και εσημανεν αποστειλας δια του αγγελου αυτου τω δουλω αυτου ιωαννη **2** ος εμαρτυρησεν τον λογον του θεου και την μαρτυριαν ιησου χριστου οσα ειδεν **3** μακαριος ο αναγινωσκων και οι ακουοντες τους λογους της προφητειας και τηρουντες τα εν αυτη γεγραμμενα ο γαρ καιρος εγγυς **4** ιωαννης ταις επτα εκκλησιαις ταις εν τη ασια χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου ο ων και ο ην και ο ερχομενος και απο των επτα πνευματων α ενωπιον του θρονου αυτου **5** και απο ιησου χριστου ο μαρτυς ο πιστος ο πρωτοτοκος των νεκρων και ο αρχων των βασιλειων της γησ τω αγαπωντι ημας και λουσαντι ημας απο των αμαρτιων ημων εν τω αιματι αυτου **6** και εποιησεν ημας βασιλειαν ιερεισ τω θεω και πατρι αυτου αυτω η δοξα και το κρατος εις τους αιωνα των αιωνων αμην (aiōn g165) **7** ιδου ερχεται μετα των νεφελων και οψεται αυτον πασ οφθαλμοσ και οιτινες αυτον εξεκεντησαν και κοιπονται επ αυτον πασαι αι φυλαι της γησ ναι αμην **8** εγω ειμι το αλφα και το ω λεγει κυριος ο θεος ο ων και ο ην και ο ερχομενος ο παντοκρατωρ **9** εγω ιωαννης ο αδελφος υμων και κοινωνος εν τη θλιψει και βασιλεια και υπομονη εν χριστω ιησου εγενομην εν τη νησω τη καλουμενη πατμω δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν ιησου χριστου **10** εγενομην εν πνευματι εν τη κυριακη ημερα και ηκουσα φωνην οπισω μου μεγαλην ωσ σαλπιγγος **11** λεγουσης ο βλεπεισ γραψον εις βιβλιον και πεμψον ταις

επτα εκκλησιαις εις εφεσον και εις σμυρναν και εις περγαμον και εις θυατειρα και εις σαρδεισ και εις φιλαδελφειαν και εις λαοδικειαν **12** και εκει επεστρεψα βλεπειν την φωνην ητισ ελαλει μετ εμου και επιστρεψασ ειδον επτα λυχνιασ χρυσασ **13** και εν μεσω των επτα λυχνιων ομοιον υιω ανθρωπου ενδεδυμενον ποδηρη και περιεζωσμενον προς τοις μαστοις ζωνην χρυσην **14** η δε κεφαλη αυτου και αι τριχεσ λευκαι ωσ εριον λευκον ωσ χιων και οι οφθαλμοι αυτου ωσ φλοξ πυροσ **15** και οι ποδεσ αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ωσ εν καμινω πετυρωμενοι και η φωνη αυτου ωσ φωνη υδατων πολλων **16** και εχων εν τη δεξια αυτου χειρι αστερασ επτα και εκ του στοματος αυτου ρομφαια διστομοσ οξεια εκπορευομενη και η οψις αυτου ωσ ο ηλιοσ φαινει εν τη δυναμει αυτου **17** και οτε ειδον αυτον επεσα προς τουσ ποδασ αυτου ωσ νεκροσ και εθηκεν την δεξιαν αυτου επ εμε λεγων μη φοβου εγω ειμι ο πρωτοσ και ο εσχατοσ **18** και ο ζων και εγενομην νεκροσ και ιδου ζων ειμι εις τουσ αιωνασ των αιωνων αμην και εχω τασ κλεισ του θανατου και του αδου (aiōn g165, Hades g86) **19** γραψον ουν α ειδεσ και α εισιν και α μελλει γινεσθαι μετα ταυτα **20** το μυστηριον των επτα αστερων ων ειδεσ επι της δεξιασ μου και τασ επτα λυχνιασ τασ χρυσασ οι επτα αστερεσ αγγελιοι των επτα εκκλησιων εισιν και αι λυχνιαι αι επτα επτα εκκλησιαι εισιν

2 τω αγγελω της εν εφεσω εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο κρατων τουσ επτα αστερασ εν τη δεξια αυτου ο περιπατων εν μεσω των επτα λυχνιων των χρυσων **2** οιδα τα εργα σου και

τον κοπον σου και την υπομονην σου και οτι ου δυνη βαστασαι κακους και επειρασας τους λεγοντας εαυτους αποστολους ειναι και ουκ εισιν και ευρες αυτους ψευδεις 3 και υπομονην εχεις και εβαστασας δια το ονομα μου και ουκ εκοπιασας 4 αλλα εχω κατα σου οτι την αγαπην σου την πρωτην αφηκας 5 μνημονευε ουν ποθεν πεπτωκας και μετανοησον και τα πρωτα εργα ποιησον ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και κινησω την λυχνιαν σου εκ του τοπου αυτης εαν μη μετανοησης 6 αλλα τουτο εχεις οτι μισεις τα εργα των νικολαιτων α καγω μισω 7 ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαισ τω νικωντι δωσω αυτω φαγειν εκ του ζυλου της ζωης ο εστιν εν τω παραδεισω του θεου μου 8 και τω αγγελω της εν σμυρνη εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο πρωτος και ο εσχατος ος εγενετο νεκρος και εξησεν 9 οιδα σου τα εργα και την θλιψιν και την πτωχειαν αλλα πλουσιος ει και την βλασφημιαν εκ των λεγοντων ιουδαιουσι ειναι εαυτους και ουκ εισιν αλλα συναγωγη του σατανα 10 μηδεν φοβου α μελλεις παθειν ιδου δη μελλει βαλειν ο διαβολος εξ υμων εισ φυλακην ινα πειρασθητε και εξετε θλιψιν ημερων δεκα γινου πιστος αχρι θανατου και δωσω σοι τον στεφανον της ζωης 11 ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαισ ο νικων ου μη αδικηθη εκ του θανατου του δευτερου 12 και τω αγγελω της εν περγαμω εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο εχων την ρομφαιαν την διστομον την οξειαν 13 οιδα τα εργα σου και που κατοικεις οπου ο θρονος του σατανα και κρατεισ το ονομα μου και ουκ ηρνησω την πιστιν μου

εν ταις ημεραις εν αις αντιπασ ο μαρτυς μου ο πιστος ος απεκτανθη παρ υμιν οπου ο σατανας κατοικει 14 αλλ εχω κατα σου ολιγα οτι εχεις εκει κρατουντας την διδαχην βαλααμ ος εδιδαξεν τον βαλακ βαλειν σκανδαλον ενωπιον των υιων ισραηλ και φαγειν ειδωλοθυτα και πορνευσαι 15 ουτως εχεις και συ κρατουντας την διδαχην των νικολαιτων ομοιωσ 16 μετανοησον ουν ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και πολεμησω μετ αυτων εν τη ρομφαια του στοματος μου 17 ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαισ τω νικωντι δωσω αυτω του μαννα του κεκρυμμενου και δωσω αυτω ψηφον λευκην και επι την ψηφον ονομα καινον γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη ο λαμβανων 18 και τω αγγελω της εν θυατειροις εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο υιος του θεου ο εχων τους οφθαλμους αυτου ωσ φλογα πυρος και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω 19 οιδα σου τα εργα και την αγαπην και την πιστιν και την διακονιαν και την υπομονην σου και τα εργα σου τα εσχατα πλειονα των πρωτων 20 αλλ εχω κατα σου οτι αφεις την γυναικα σου ιεζαβελ η λεγει εαυτην προφητιν και διδασκει και πλανα τους εμους δουλους πορνευσαι και φαγειν ειδωλοθυτα 21 και εδωκα αυτη χρονον ινα μετανοηση και ου θελει μετανοησαι εκ της πορνειας αυτης 22 ιδου βαλλω αυτην εισ κληνην και τους μοιχευοντας μετ αυτης εισ θλιψιν μεγαλην εαν μη μετανοησωσιν εκ των εργαων αυτης 23 και τα τεκνα αυτης αποκτενω εν θανατω και γνωσονται πασαι αι εκκλησιαι οτι εγω ειμι ο ερευνων νεφρους και καρδιας και δωσω υμιν εκαστω κατα τα εργα υμων 24 υμιν

δε λεγω τοις λοιποισ τοις εν θυατειροις οσοι ουκ εχουσιν την διδαχην ταυτην οτινεσ ουκ εγνωσαν τα βαθεα του σατανα ως λεγουσιν ου βαλλω εφ υμασ αλλο βαροσ **25** πλην ο εχετε κρατησατε αχρι ου αν ηξω **26** και ο νικων και ο τηρων αχρι τελουσ τα εργα μου δωσω αυτω εξουσιαν επι των εθνων **27** και ποιμανει αυτουσ εν ραβδω σιδηρα ως τα σκευη τα κεραμικα συντριβησεται ως καγω ειληφα παρα του πατροσ μου **28** και δωσω αυτω τον αστερα τον πρωινον **29** ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ

3 και τω αγγελω της εν σαρδεσιν εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο εχων τα επτα πνευματα του θεου και τουσ επτα αστερασ οίδα σου τα εργα οτι ονομα εχεισ οτι ζησ και νεκροσ ει **2** γινου γρηγορων και στηρισον τα λοιπα α εμελλεσ αποβαλλειν ου γαρ ευρηκα σου τα εργα πεπληρωμενα ενωπιον του θεου μου **3** μνημονευε ουν πως ειληφασ και ηκουσασ και τηρει και μετανοησον εαν ουν μη γρηγορησ ηξω επι σε ως κλεπτησ και ου μη γνωσ ποιαν ωραν ηξω επι σε **4** αλλ ολιγα εχεισ ονοματα εν σαρδεσιν α ουκ εμολυναν τα ιματια αυτων και περιπατησουσιν μετ εμου εν λευκοισ οτι αξιοι εισιν **5** ο νικων ουτοσ περιβαλειται εν ιματιοισ λευκοισ και ου μη εξαλειψω το ονομα αυτου εκ της βιβλου της ζωησ και ομολογησω το ονομα αυτου ενωπιον του πατροσ μου και ενωπιον των αγγελων αυτου **6** ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ **7** και τω αγγελω της εν φιλαδελφεια εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο αγιοσ ο αληθिनοσ ο εχων την

κλειν του δαυιδ ο ανοιγων και ουδεις κλεισει αυτην ει μη ο ανοιγων και ουδεις ανοιξει **8** οίδα σου τα εργα ιδου δεδωκα ενωπιον σου θυραν ανεωγμενην ην ουδεις δυναται κλεισαι αυτην οτι μικραν εχεισ δυναμιν και ετηρησασ μου τον λογον και ουκ ηρνησω το ονομα μου **9** ιδου διδωμι εκ της συναγωγησ του σατανα των λεγοντων εαυτουσ ιουδαιουσ ειναι και ουκ εισιν αλλα ψευδονται ιδου ποιησω αυτουσ ινα ηξωσιν και προσκυνησωσιν ενωπιον των ποδων σου και γνωσιν οτι ηγαπησα σε **10** οτι ετηρησασ τον λογον της υπομονησ μου καγω σε τηρησω εκ της ωρασ του πειρασμου της μελλουσησ ερχεσθαι επι της οικουμενησ ολησ πειρασαι τουσ κατοικουντασ επι της γησ **11** ερχομαι ταχυ κρατει ο εχεισ ινα μηδεις λαβη τον στεφανον σου **12** ο νικων ποιησω αυτον στυλον εν τω ναω του θεου μου και εξω ου μη εξελθη ετι και γραψω επ αυτον το ονομα του θεου μου και το ονομα της πολεωσ του θεου μου της καινησ ιερουσαλημ η καταβαινει εκ του ουρανου απο του θεου μου και το ονομα μου το καινον **13** ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ **14** και τω αγγελω της εν λαοδικεια εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο αμην ο μαρτυσ ο πιστοσ και αληθिनοσ η αρχη της κτισεωσ του θεου **15** οίδα σου τα εργα οτι ουτε ψυχροσ ει ουτε ζεστοσ οφελον ψυχροσ ησ η ζεστοσ **16** ουτωσ οτι χλιαροσ ει και ου ζεστοσ ουτε ψυχροσ μελλω σε εμεσαι εκ του στοματοσ μου **17** οτι λεγεισ πλουσιοσ ειμι και πεπλουτηκα και ουδενοσ χρειαν εχω και ουκ οιδασ οτι συ ει ο ταλαιπωροσ και ο ελεεινοσ και πτωχοσ και τυφλοσ και γυμνοσ **18** συμβουλευω σοι αγορασαι

χρυσιον παρ εμου πεπυρωμενον εκ πυρος ινα
πλουτησης και ιματια λευκα ινα περιβαλη και
μη φανερωθη η αισχυνη της γυμνοτητος σου
και κολλυριον ινα εγχριση τους οφθαλμους
σου ινα βλεπης **19** εγω οσους εαν φιλω ελεγχω
και παιδευω ζηλωσον ουν και μετανοησον **20**
ιδου εστηκα επι την θυραν και κρουω εαν τις
ακουση της φωνης μου και ανοιξη την θυραν
και εισελουσομαι προς αυτον και δειπνησω μετ
αυτου και αυτος μετ εμου **21** ο νικων δωσω
αυτω καθισαι μετ εμου εν τω θρονω μου ως
καγω ενικησα και εκαθισα μετα του πατρος μου
εν τω θρονω αυτου **22** ο εχων ους ακουσατω τι
το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις

4 μετα ταυτα ειδον και ιδου θυρα ανεωγμενη
εν τω ουρανω και η φωνη η πρωτη ην ηκουσα
ως σαλπιγγος λαλουσης μετ εμου λεγων αναβα
ωδε και δειξω σοι α δει γενεσθαι μετα ταυτα
2 και ευθεωσ εγενομην εν πνευματι και ιδου
θρονος εκειτο εν τω ουρανω και επι τον θρονον
καθημενος **3** ομοιος ορασει λιθω ιασπιδι και
σαρδιω και ιρις κυκλοθεν του θρονου ομοιος
ορασις σμαραγδινων **4** και κυκλοθεν του θρονου
θρονου εικοσι τεσσαρες και επι τους θρονους
τους εικοσι τεσσαρας πρεσβυτερουσ καθημενουσ
περιβεβλημενουσ εν ιματιοις λευκοις και επι
τας κεφαλασ αυτων στεφανουσ χρυσουσ **5**
και εκ του θρονου εκπορευονται αστραπαι και
φωναι και βρονται και επτα λαμπαδες πυρος
καιομεναι ενωπιον του θρονου αυτου αι εισιν
επτα πνευματα του θεου **6** και ενωπιον του
θρονου ως θαλασσα υαλινη ομοια κρυσταλλω
και εν μεσω του θρονου και κυκλω του θρονου

τεσσαρα ζωα γεμοντα οφθαλμων εμπροσθεν
και οπισθεν **7** και το ζων το πρωτον ομοιον
λεοντι και το δευτερον ζων ομοιον μοσχω και
το τριτον ζων εχον προσωπον ανθρωπου και
το τεταρτον ζων ομοιον αετω πετομενω **8** και
τα τεσσαρα ζωα εν καθ εν εχον ανα πτερυγασ
εξ κυκλοθεν και εσωθεν γεμουσιν οφθαλμων
και αναπαουσιν ουκ εχουσιν ημερασ και νυκτοσ
λεγοντες αγιοσ αγιοσ αγιοσ κυριοσ ο θεοσ ο
παντοκρατωρ ο ην και ο ων και ο ερχομενοσ
9 και οταν δωσιν τα ζωα δοξαν και τιμην και
ευχαριστιαν τω καθημενω επι του θρονου τω
ζωντι εισ τους αιωνασ των αιωνων (αιθ̄ν g165)
10 πεσουνται οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι
ενωπιον του καθημενου επι του θρονου και
προσκυνησουσιν τω ζωντι εισ τους αιωνασ των
αιωνων και βαλουσιν τους στεφανουσ αυτων
ενωπιον του θρονου λεγοντες (αιθ̄ν g165) **11** αξιοσ
ει ο κυριοσ και ο θεοσ ημων ο αγιοσ λαβειν την
δοξαν και την τιμην και την δυναμιν οτι συ
εκτισασ παντα και δια το θελημα σου ησαν και
εκτισθησαν

5 και ειδον επι την δεξιαν του καθημενου
επι του θρονου βιβλιον γεγραμμενον εσωθεν
και εξωθεν κατεσφραγισμενον σφραγισιν επτα
2 και ειδον αγγελον ισχυρον κηρυσσοντα εν
φωνη μεγαλη τισ αξιοσ εστιν ανοιξαι το βιβλιον
και λυσαι τασ σφραγιδασ αυτου **3** και ουδεισ
εδυνατο εν τω ουρανω ανω ουτε επι της γησ
ουτε υποκατω της γησ ανοιξαι το βιβλιον ουτε
βλεπειν αυτο **4** και εγω εκλαιον πολυ οτι ουδεισ
αξιοσ ευρεθη ανοιξαι το βιβλιον ουτε βλεπειν
αυτο **5** και εισ εκ των πρεσβυτερων λεγει μοι

μη κλαιε ιδου ενικησεν ο λεων ο εκ της φυλης
ιουδα η ριζα δαυιδ ο ανοιγων το βιβλιον και τας
επτα σφραγιδας αυτου **6** και ειδον εν μεσω του
θρονου και των τεσσαρων ζων και εν μεσω των
πρεσβυτερων αρνιον εστηκεσ ως εσφαγμενον
εχον κερατα επτα και οφθαλμους επτα α εισιν
τα επτα πνευματα του θεου αποστελλομενα εισ
πασαν την γην **7** και ηλθεν και ειληφεν εκ της
δεξιασ του καθημενου επι του θρονου **8** και
οτε ελαβεν το βιβλιον τα τεσσαρα ζωα και οι
εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι επεσον ενωπιον
του αρνιου εχοντες εκαστος κιθαραν και φιαλασ
χρυσασ γεμουσασ θυμιαματων αι εισιν προσευχαι
των αγιων **9** και αδουσιν ωδην καινην λεγοντες
αξιουσ ει λαβειν το βιβλιον και ανοιξει τας
σφραγιδας αυτου οτι εσφαγησ και ηγορασασ τω
θεω ημασ εν τω αιματι σου εκ πασης φυλης και
γλωσσης και λαου και εθνουσ **10** και εποιησασ
αυτους τω θεω ημων βασιλεις και ιερεις και
βασιλευσουσιν επι της γησ **11** και ειδον και
ηκουσα ως φωνην αγγελων πολλων κυκλω του
θρονου και των ζων και των πρεσβυτερων
και ην ο αριθμος αυτων μυριαδες μυριαδων και
χιλιαδες χιλιαδων **12** λεγοντες φωνη μεγαλη
αξιον εστιν το αρνιον το εσφαγμενον λαβειν
την δυναμιν και τον πλουτον και σοφιαν και
ισχυν και τιμην και δοξαν και ευλογιαν **13** και
παν κτισμα ο εν τω ουρανω και επι της γησ
και υποκατω της γησ και επι της θαλασσης
εστιν και τα εν αυτοις παντας ηκουσα λεγοντας
τω καθημενω επι του θρονου και τω αρνιω η
ευλογια και η τιμη και η δοξα και το κρατος
εισ τους αιωνασ των αιωνων αμην (aiōn **g165**)

14 και τα τεσσαρα ζωα λεγοντα το αμην και οι
πρεσβυτεροι επεσον και προσεκυνησαν

6 και ειδον οτι ηνοιξεν το αρνιον μιαν εκ
των επτα σφραγιδων και ηκουσα ενος εκ των
τεσσαρων ζων λεγοντος ως φωνη βροντης
ερχου και ιδε **2** και ιδου ιππος λευκος και ο
καθημενος επ αυτον εχων τοξον και εδοθη
αυτω στεφανος και εξηλθεν νικων και ινα
νικηση **3** και οτε ηνοιξεν την δευτεραν σφραγιδα
ηκουσα του δευτερου ζου λεγοντος ερχου **4** και
εξηλθεν αλλοσ ιππος πυρος και τω καθημενω
επ αυτον εδοθη αυτω λαβειν την ειρηνην εκ
της γησ ινα αλληλους σφαξωσιν και εδοθη
αυτω μαχαιρα μεγαλη **5** και οτε ηνοιξεν την
σφραγιδα την τριτην ηκουσα του τριτου ζου
λεγοντος ερχου και ιδε και ιδου ιππος μελασ
και ο καθημενος επ αυτον εχων ζυγον εν τη
χειρι αυτου **6** και ηκουσα φωνην εν μεσω των
τεσσαρων ζων λεγουσαν χοινιξ σιτου δηναριου
και τρεις χοινικεσ κριθησ δηναριου και το ελαιον
και τον οινον μη αδικησησ **7** και οτε ηνοιξεν την
σφραγιδα την τεταρτην ηκουσα του τεταρτου
ζου λεγοντος ερχου και ιδε **8** και ιδου ιππος
χλωρος και ο καθημενος επανω αυτου ονομα
αυτω ο θανατος και ο αδησ ηκολουθει αυτω
και εδοθη αυτω εξουσια επι το τεταρτον της
γησ αποκτειναι εν ρομφαια και εν λιμω και
εν θανατω και υπο των θηριων της γησ (Hadēs
g86) **9** και οτε ηνοιξεν την πεμπτην σφραγιδα
ειδον υποκατω του θυσιαστηριου τας ψυχασ
των εσφαγμενων δια τον λογον του θεου και
δια την μαρτυριαν του αρνιου ην ειχον **10** και
εκραξαν φωνη μεγαλη λεγοντες εωσ ποτε ο

δεσποτης ο αγιος και αληθινος ου κρινεις και εκδικεις το αιμα ημων εκ των κατοικουντων επι της γης **11** και εδοθη αυτοις εκατω στολη λευκη και ερρεθη αυτοις ινα αναπαυσωνται επι χρονον εως πληρωσωσιν και οι συνδουλοι αυτων και οι αδελφοι αυτων και οι μελλοντες αποκτενεσθαι ωσ και αυτοι **12** και ειδον οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εκτην και σεισμος μεγας εγενετο και ο ηλιος μελας εγενετο ωσ σακκος τριχινος και η σεληνη ολη εγενετο ωσ αιμα **13** και οι αστερες του ουρανου επεσον εις την γην ωσ συκη βαλουσα τους ολυνθους αυτησ υπο ανεμου μεγαλου σειομενη **14** και ο ουρανος απεχωρισθη ωσ βιβλιον ελισσομενον και παν ορος και νησος εκ των τοπων αυτων εκινηθησαν **15** και οι βασιλεις της γης και οι μεγαστανες και οι χιλιαρχοι και οι πλουσιοι και οι ισχυροι και πασ δουλος και ελευθερος εκρυψαν εαυτους εις τα σπηλαια και εις τας πετρασ των ορειων **16** και λεγουσιν τοις ορεσιν και ταισ πετραισ πεσετε εφ ημασ και κρυψατε ημασ απο προσωπου του καθημενου επι του θρονου και απο της οργησ του αρνιου **17** οτι ηλθεν η ημερα η μεγαλη της οργησ αυτου και τισ δυναται σταθηναι

7 και μετα τουτο ειδον τεσσαρας αγγελουσ εστωτας επι τασ τεσσαρας γωνιασ της γησ κρατουντας τους τεσσαρας ανεμους της γησ ινα μη πνεη ανεμος επι της γησ μητε επι της θαλασσησ μητε επι τι δενδρον **2** και ειδον αλλον αγγελον αναβαινοντα απο ανατολησ ηλιου εχοντα σφραγιδα θεου ζωντοσ και εκραξεν φωνη μεγαλη τοις τεσσαρσιν αγγελοισ οισ εδοθη αυτοις αδικησαι την γην και την θαλασσαν **3**

λεγων μη αδικησητε την γην μητε την θαλασσαν μητε τα δενδρα αχρι ου σφραγισωμεν τους δουλους του θεου ημων επι των μετωπων αυτων **4** και ηκουσα τον αριθμον των εσφραγισμενων εκατον και τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες εσφραγισμενων εκ πασησ φυλησ υιων ισραηλ **5** εκ φυλησ ιουδα δωδεκα χιλιαδες εσφραγισμεναι εκ φυλησ ρουβιμ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλησ γαδ δωδεκα χιλιαδες **6** εκ φυλησ ασηρ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλησ νεφθαλειμ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλησ μανασση δωδεκα χιλιαδες **7** εκ φυλησ συμειων δωδεκα χιλιαδες εκ φυλησ λευι δωδεκα χιλιαδες εκ φυλησ ισαχαρ δωδεκα χιλιαδες **8** εκ φυλησ ζαβουλων δωδεκα χιλιαδες εκ φυλησ ιωσηφ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλησ βενιαμιν δωδεκα χιλιαδες εσφραγισμεναι **9** μετα ταυτα ειδον και ιδου οχλοσ πολυσ ον αριθμησαι ουδεις εδυνατο εκ παντοσ εθνουσ και φυλων και λαων και γλωσσων εστωτας ενωπιον του θρονου και ενωπιον του αρνιου περιβεβλημενουσ στολασ λευκασ και φοινικασ εν ταισ χερσιν αυτων **10** και κραζουσιν φωνη μεγαλη λεγοντες η σωτηρια τω θεω ημων τω καθημενω επι τω θρονω και τω αρνιω **11** και παντες οι αγγελοι εισηκεισαν κυκλω του θρονου και των πρεσβυτερων και των τεσσαρων ζων και επεσον ενωπιον του θρονου επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω **12** λεγοντες αμην η ευλογια και η δοξα και η σοφια και η ευχαριστια και η τιμη και η δυναμις και η ισχυς τω θεω ημων εις τουσ αιωνασ των αιωνων αμην (αϊὸν g165) **13** και απεκριθη εις εκ των πρεσβυτερων λεγων μοι ουτοι οι περιβεβλημενοι τασ στολασ τασ λευκασ τινεσ εισιν και ποθεν

ηλθον **14** και ειπον αυτω κυριε μου συ οιδασ και ειπεν μοι ουτοι εισιν οι ερχομενοι εκ της θλιψεωσ της μεγαλησ και επλυναν τασ στολασ αυτων και ελευκαναν εν τω αιματι του αρνιου **15** δια τουτο εισιν ενωπιον του θρονου του θεου και λατρευουσιν αυτω ημερασ και νυκτοσ εν τω ναω αυτου και ο καθημενοσ επι τω θρονω σκηνωσει επ αυτουσ **16** ου πεινασουσιν ετι ουδε διψησουσιν ετι ουδ ου μη πεση επ αυτουσ ο ηλιοσ ουδε παν καυμα **17** οτι το αρνιον το αναμεσον του θρονου ποιμαινει αυτουσ και οδηγει αυτουσ επι ζωησ πηγασ υδατων και εξαλειπει ο θεοσ παν δακρυον εκ των οφθαλμων αυτων

8 και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εβδομην εγενετο σιγη εν τω ουρανω ωσ ημιωριον **2** και ειδον τουσ επτα αγγελουσ οι ενωπιον του θεου εστηκασιν και εδοθησαν αυτοισ επτα σαλπιγγεσ **3** και αλλοσ αγγελοσ ηλθεν και εσταθη επι του θυσιαστηριου εχων λιβανωτον χρυσουν και εδοθη αυτω θυμιαματα πολλα ινα δωση ταισ προσευχαισ των αγιων παντων επι το θυσιαστηριον το χρυσουν το ενωπιον του θρονου **4** και ανεβη ο καπνοσ των θυμιαματων ταισ προσευχαισ των αγιων εκ χειροσ του αγγελου ενωπιον του θεου **5** και ειληφεν ο αγγελοσ τον λιβανωτον και εγεμισεν αυτον εκ του πυροσ του θυσιαστηριου και εβαλεν εισ την γην και εγενοντο βρονται και φωνα και αστραπαι και σεισμοσ **6** και οι επτα αγγελοι οι εχοντεσ τασ επτα σαλπιγγασ ητοιμασαν εαυτουσ ινα σαλπισωσιν **7** και ο πρωτοσ εσαλπισεν και εγενετο χαλαζα και πυρ μεμιγμενα εν αιματι και εβληθη εισ την γην και το τριτον της γησ κατεκαη και το τριτον

των δενδρων κατεκαη και πασ χορτοσ χλωροσ κατεκαη **8** και ο δευτεροσ αγγελοσ εσαλπισεν και ωσ οροσ μεγα καιομενον εβληθη εισ την θαλασσαν και εγενετο το τριτον της θαλασσησ αιμα **9** και απεθανεν το τριτον των κτισματων εν τη θαλασση τα εχοντα ψυχασ και το τριτον των πλοιων διεφθαρη **10** και ο τριτοσ αγγελοσ εσαλπισεν και επεσεν εκ του ουρανου αστηρ μεγασ καιομενοσ ωσ λαμπασ και επεσεν επι το τριτον των ποταμων και επι τασ πηγασ των υδατων **11** και το ονομα του αστεροσ λεγεται ο αφινθοσ και εγενετο το τριτον των υδατων εισ αφινθον και πολλοι των ανθρωπων απεθανον εκ των υδατων οτι επικρανθησαν **12** και ο τεταρτοσ αγγελοσ εσαλπισεν και επληγη το τριτον του ηλιου και το τριτον της σεληνησ και το τριτον των αστερων ινα σκοτισθη το τριτον αυτων και το τριτον αυτησ μη φανη η ημερα και η νυξ ομοιωσ **13** και ειδον και ηκουσα ενοσ αετου πετομενου εν μεσουρανηματι λεγοντοσ φωνη μεγαλη ουαι ουαι ουαι τοισ κατοικουσιν επι της γησ εκ των λοιπων φωνων της σαλπιγγοσ των τριων αγγελων των μελλοντων σαλπίζειν

9 και ο πεμπτοσ αγγελοσ εσαλπισεν και ειδον αστερα εκ του ουρανου πεπτωκοτα εισ την γην και εδοθη αυτω η κλεισ του φρεατοσ της αβυσσου (**Abyssos g12**) **2** και ηνοιξεν το φρεαρ της αβυσσου και ανεβη καπνοσ εκ του φρεατοσ ωσ καπνοσ καμινου καιομενησ και εσκοτισθη ο ηλιοσ και ο αηρ εκ του καπνου του φρεατοσ (**Abyssos g12**) **3** και εκ του καπνου εξηλθον ακριδεσ εισ την γην και εδοθη αυταισ εξουσια ωσ εχουσιν εξουσιαν οι σκορπιοι της γησ **4** και ερρεθη αυταισ ινα

μη αδικησωσιν τον χορτον της γης ουδε παν χλωρον ουδε παν δενδρον ει μη τους ανθρωπους οτινεσ ουκ εχουσιν την σφραγιδα του θεου επι των μετωπων αυτων 5 και εδοθη αυτοις ινα μη αποκτεινωσιν αυτοσ αλλ ινα βασανισθωσιν μηνασ πεντε και ο βασανισμοσ αυτων ωσ βασανισμοσ σκορπιου οταν παιση ανθρωπον 6 και εν ταισ ημεραισ εκειναισ ζητησουσιν οι ανθρωποι τον θανατον και ου μη ευρησουσιν αυτον και επιθυμησουσιν αποθανειν και φευζεται απ αυτων ο θανατοσ 7 και τα ομοιωματα των ακριδων ομοια ιπποισ ητοιμασμενοισ εισ πολεμον και επι τασ κεφαλασ αυτων ωσ στεφανοι χρυσοι και τα προσωπα αυτων ωσ προσωπα ανθρωπων 8 και ειχον τριχασ ωσ τριχασ γυναικων και οι οδοντεσ αυτων ωσ λεοντων ησαν 9 και ειχον θωρακασ ωσ θωρακασ σιδηρουσ και η φωνη των πτερυγων αυτων ωσ φωνη αρματων ιππων πολλων τρεχοντων εισ πολεμον 10 και εχουσιν ουρασ ομοιασ σκορπιοισ και κεντρα και εν ταισ ουραισ αυτων εξουσιαν εχουσιν του αδικησαι τους ανθρωπουσ μηνασ πεντε 11 εχουσαι βασιλεα επ αυτων αγγελον της αβυσσου ονομα αυτω εβραιστι αββαδων εν δε τη ελληνικη ονομα χει απολλων (Abyssos g12) 12 η ουαι η μια απηλθεν ιδου ερχεται επι δυο ουαι μετα ταυτα 13 και ο εκτοσ αγγελοσ εσαλπισεν και ηκουσα φωνην μιαν εκ των τεσσαρων κερατων του θυσιαστηριου του χρυσου του ενωπιον του θεου 14 λεγουσαν τω εκτω αγγελω ο εχων την σαλπιγγα λυσον τους τεσσαρασ αγγελουσ τους δεδεμενουσ επι τω ποταμω τω μεγαλω ευφρατη 15 και ελυθησαν οι τεσσαρεσ αγγελοι οι ητοιμασμενοι εισ την

ωραν και εισ την ημεραν και μηνα και ενιαυτον ινα αποκτεινωσιν το τριτον των ανθρωπων 16 και ο αριθμοσ των στρατευματων του ιππου μυριαδεσ μυριαδων ηκουσα τον αριθμον αυτων 17 και ουτωσ ειδον τους ιππουσ εν τη ορασει και τους καθημενουσ επ αυτων εχοντασ θωρακασ πυρινουσ και υακινθινουσ και θειωδεισ και αι κεφαλαι των ιππων ωσ κεφαλαι λεοντων και εκ των στοματων αυτων εκπορευεται πυρ και καπνοσ και θειον 18 απο των τριων πληγων τουτων απεκτανθησαν το τριτον των ανθρωπων απο του πυροσ και του καπνου και του θειου του εκπορευομενου εκ των στοματων αυτων 19 η γαρ εξουσια των ιππων εν τω στοματι αυτων εστιν και εν ταισ ουραισ αυτων αι γαρ ουραι αυτων ομοiai οφειων εχουσαι κεφαλασ και εν αυταισ αδικουσιν 20 και οι λοιποι των ανθρωπων οι ουκ απεκτανθησαν εν ταισ πληγαισ ταυταισ ου μετενοησαν εκ των εργαων των χειρων αυτων ινα μη προσκνησωσιν τα δαιμονια και τα ειδωλα τα χρυσα και τα αργυρα και τα χαλκα και τα λιθινα και τα ξυλινα α ουτε βλεπειν δυναται ουτε ακουειν ουτε περιπατειν 21 και ου μετενοησαν εκ των φωνων αυτων ουτε εκ των φαρμακειων αυτων ουτε εκ της πορνειας αυτων ουτε εκ των κλεμματων αυτων

10 και ειδον αγγελον ισχυρον καταβαινοντα εκ του ουρανου περιβεβλημενον νεφελην και η ιρισ επι της κεφαλης αυτου και το προσωπον αυτου ωσ ο ηλιοσ και οι ποδεσ αυτου ωσ στυλοι πυροσ 2 και εχων εν τη χειρι αυτου βιβλιον ανεωγμενον και εθηκεν τον ποδα αυτου τον δεξιον επι της θαλασσης τον δε ευωνυμον επι

της γης 3 και εκραξεν φωνη μεγαλη ωσπερ
λεων μυκαται και οτε εκραξεν ελαλησαν αι
επτα βρονται τας εαυτων φωνας 4 και οτε
ελαλησαν αι επτα βρονται εμελλον γραφειν
και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν
σφραγισον α ελαλησαν αι επτα βρονται και μη
αυτα γραψησ 5 και ο αγγελος ον ειδον εστωτα
επι της θαλασσης και επι της γης ηρεν την
χειρα αυτου την δεξιαν εισ τον ουρανον 6 και
ωμοσεν τω ζωντι εισ τους αιωνας των αιωνων
ος εκτισεν τον ουρανον και τα εν αυτω και την
γην και τα εν αυτη και την θαλασσαν και τα εν
αυτη οτι χρονος ουκετι εσται (aiōn g165) 7 αλλ εν
ταις ημεραις της φωνης του εβδομου αγγελου
οταν μελλη σαλπιζειν και ετελεσθη το μυστηριον
του θεου ωσ ευηγγελισεν τους δουλους αυτου
τους προφητας 8 και η φωνη ην ηκουσα εκ του
ουρανου παλιν λαουσα μετ εμου και λεγουσα
υπαγε λαβε το βιβλιδαριον το ανεωγμενον εν τη
χειρι του αγγελου του εστωτος επι της θαλασσης
και επι της γης 9 και απηλθον προς τον αγγελον
λεγων αυτω δουναι μοι το βιβλιδαριον και λεγει
μοι λαβε και καταφαγε αυτο και πικρανει σου
την κοιλιαν αλλ εν τω στοματι σου εσται γλυκυ
ωσ μελι 10 και ελαβον το βιβλιον εκ της χειρος
του αγγελου και κατεφαγον αυτο και ην εν τω
στοματι μου ωσ μελι γλυκυ και οτε εφαγον αυτο
επικρανθη η κοιλια μου 11 και λεγουσιν μοι δει
σε παλιν προφητευσαι επι λαοις και επι εθνεσιν
και γλωσσαις και βασιλευσιν πολλοις

11 και εδοθη μοι καλαμος ομοιος ραβδω λεγων
εγειραι και μετρησον τον ναον του θεου και το
θυσιαστηριον και τους προσκυνουντας εν αυτω

2 και την αυλην την εξωθεν του ναου εκβαλε εξω
και μη αυτην μετρησης οτι εδοθη τοις εθνεσιν
και την πολιν την αγιαν πατησουσιν μηνασ
τεσσαρακοντα και δυο 3 και δωσω τοις δυσιν
μαρτυσιν μου και προφητευσουσιν ημερας χιλιας
διακοσιας εξηκοντα περιβεβλημενοι σακκουσ 4
ουτοι εισιν αι δυο ελαιαι και αι δυο λυχνιαι αι
ενωπιον του κυριου της γης εστωσαι 5 και ει
τις αυτους θελει αδικησαι πυρ εκπορευεται εκ
του στοματος αυτων και κατεσθιει τους εχθρους
αυτων και ει τις θελει αυτους αδικησαι ουτως
δει αυτον αποκτανθηναι 6 ουτοι εχουσιν τον
ουρανον εξουσιαν κλεισαι ινα μη υετος βρεχη
τας ημερας της προφητειας αυτων και εξουσιαν
εχουσιν επι των υδατων στρεφειν αυτα εισ αιμα
και παταξαι την γην οσακισ εαν θελησωσιν εν
παση πληγη 7 και οταν τελεσωσιν την μαρτυριαν
αυτων το θηριον το αναβαινον εκ της αβυσσου
ποιησει μετ αυτων πολεμον και νικησει αυτους
και αποκτενει αυτους (Abyssos g12) 8 και το πτωμα
αυτων επι της πλατειας της πολεως της μεγαλης
ητις καλειται πνευματικωσ σοδομα και αιγυπτος
οπου και ο κυριος αυτων εσταυρωθη 9 και
βλεπουσιν εκ των λαων και φυλων και γλωσσων
και εθνων το πτωμα αυτων ημερας τρεις ημισυ
και τα πτωματα αυτων ουκ αφησουσιν τεθηναι
εισ μνημα 10 και οι κατοικουντες επι της
γης χαιρουσιν επ αυτοις και ευφρανθησονται
και δωρα δωσουσιν αλληλοις οτι ουτοι οι δυο
προφηται εβασανισαν τους κατοικουντας επι
της γης 11 και μετα τας τρεις ημερας και ημισυ
πνευμα ζωης εκ του θεου εισηλθεν εισ αυτους
και εστησαν επι τους ποδας αυτων και φοβος

μεγας επεσεν επι τους θεωρουντας αυτους 12 και ηκουσα φωνην μεγαλην εκ του ουρανου λεγουσαν αυτοις αναβητε ωδε και ανεβησαν εις τον ουρανον εν τη νεφελη και εθεωρησαν αυτους οι εχθροι αυτων 13 και εν εκεινη τη ημερα εγενετο σεισμος μεγας και το δεκατον της πολεωσ επεσεν και απεκτανθησαν εν τω σεισμο ωνοματα ανθρωπων χιλιαδες επτα και οι λοιποι εμφοβοι εγενοντο και εδωκαν δοξαν τω θεω του ουρανου 14 η ουαι η δευτερα απηλθεν η ουαι η τριτη ιδου ερχεται ταχυ 15 και ο εβδομος αγγελος εσαλπισεν και εγενοντο φωνα μεγαλαι εν τω ουρανω λεγουσαι εγενετο η βασιλεια του κοσμου του κυριου ημων και του χριστου αυτου και βασιλευσει εις τους αιωνας των αιωνων (aiōn g165) 16 και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι οι ενωπιον του θρονου του θεου καθημενοι επι τους θρονους αυτων επεσον επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω 17 λεγοντες ευχαριστουμεν σοι κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ ο ων και ο ην οτι ειληφασ την δυναμιν σου την μεγαλην και εβασιλευσας 18 και τα εθνη ωργισθησαν και ηλθεν η οργη σου και ο καιρος των νεκρων κριθηναι και δουναι τον μισθον τοις δουλοις σου τοις προφηταις και τοις αγιοις και τοις φοβουμενοις το ονομα σου τοις μικροις και τοις μεγαλοις και διαφθειραι τους διαφθειροντας την γην 19 και ηνοιγη ο ναος του θεου εν τω ουρανω και ωφθη η κιβωτος της διαθηκης του κυριου εν τω ναω αυτου και εγενοντο αστραπαι και φωνα και βρονται και χαλαζα μεγαλη

12 και σημειον μεγα ωφθη εν τω ουρανω γυνη περιβεβλημενη τον ηλιον και η σεληνη υποκατω των ποδων αυτης και επι της κεφαλης αυτης στεφανος αστερων δωδεκα 2 και εν γαστρι εχουσα εκραζεν ωδινουσα και βασανιζομενη τεκειν 3 και ωφθη αλλο σημειον εν τω ουρανω και ιδου δρακων πυρος μεγας εχων κεφαλας επτα και κερата δεκα και επι τας κεφαλας αυτου επτα διαδηματα 4 και η ουρα αυτου συρει το τριτον των αστερων του ουρανου και εβαλεν αυτους εις την γην και ο δρακων εστηκεν ενωπιον της γυναικος της μελλουσης τεκειν ινα οταν τεκη το τεκνον αυτης καταφαγη 5 και ετεκεν υιον αρρενα ος μελλει ποιμαινει παντα τα εθνη εν ραβδω σιδηρα και ηρπασθη το τεκνον αυτης προς τον θεον και προς τον θρονον αυτου 6 και η γυνη εφυγεν εις την ερημον οπου εχει εκει τοπον ητοιμασμενον υπο του θεου ινα εκει εκτρεφωσιν αυτην ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα 7 και εγενετο πολεμος εν τω ουρανω ο μιχαηλ και οι αγγελοι αυτου πολεμησαι μετα του δρακοντος και ο δρακων επολεμησεν και οι αγγελοι αυτου 8 και ουκ ισχυσεν ουδε τοπος ευρεθη αυτω ετι εν τω ουρανω 9 και εβληθη ο δρακων ο μεγας ο οφισ ο αρχαιος ο καλουμενος διαβολος και σατανας ο πλανων την οικουμενην ολην εβληθη εις την γην και οι αγγελοι αυτου μετ αυτου εβληθησαν 10 και ηκουσα φωνην μεγαλην εν τω ουρανω λεγουσαν αρτι εγενετο η σωτηρια και η δυναμις και η βασιλεια του θεου ημων και η εξουσια του χριστου αυτου οτι εβληθη ο κατηγορος των αδελφων ημων ο κατηγορων αυτων ενωπιον του θεου ημων

ημερας και νυκτος **11** και αυτοι ενικησαν αυτον δια το αιμα του αρνιου και δια τον λογον της μαρτυριας αυτων και ουκ ηγαπησαν την ψυχη αυτων αχρι θανατου **12** δια τουτο ευφραινεσθε ουρανοι και οι εν αυτοις σκηνουντες ουαι τη γη και τη θαλασση οτι κατεβη ο διαβολος προς υμας εχων θυμον μεγαν ειδωσ οτι ολιγον καιρον εχει **13** και οτε ειδεν ο δρακων οτι εβληθη εις την γην εδιωξεν την γυναικα ητις ετεκεν τον αρρενα **14** και εδοθησαν τη γυναικι δυο περυγες του αετου του μεγαλου ινα πετηται εις την ερημον εις τον τοπον αυτης οπως τρεφηται εκει καιρον και καιρους και ημισυ καιρου απο προσωπου του οφεως **15** και εβαλεν ο οφισ εκ του στοματος αυτου οπισω της γυναικος υδωρ ως ποταμον ινα αυτην ποταμοφορητον ποιηση **16** και εβοηθησεν η γη τη γυναικι και ηνοιξεν η γη το στομα αυτης και κατεπιεν τον ποταμον ον εβαλεν ο δρακων εκ του στοματος αυτου **17** και ωργισθη ο δρακων επι τη γυναικι και απηλθεν ποιησαι πολεμον μετα των λοιπων του σπερματος αυτης των τηρουντων τας εντολας του θεου και εχοντων την μαρτυριαν ιησου

13 και εσταθην επι την αμμον της θαλασσης και ειδον εκ της θαλασσης θηριον αναβαινον εχον κερατα δεκα και κεφαλας επτα και επι των κερατων αυτου δεκα διαδηματα και επι τας κεφαλας αυτου ονοματα βλασφημιας **2** και το θηριον ο ειδον ην ομοιον παρδαλει και οι ποδες αυτου ως αρκου και το στομα αυτου ως στομα λεοντος και εδωκεν αυτω ο δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον αυτου και εξουσιαν μεγαλην **3** και μιαν εκ των κεφαλων

αυτου ωσει εσφαγμενην εις θανατον και η πληγη του θανατου αυτου εθεραπευθη και εθαυμασεν ολη η γη οπισω του θηριου **4** και προσεκυνησαν τω δρακοντι τω δεδωκοτι την εξουσιαν τω θηριω και προσεκυνησαν τω θηριω λεγοντες τισ ομοιος τω θηριω και τισ δυνατος πολεμησαι μετ αυτου **5** και εδοθη αυτω στομα λαλουν μεγαλα και βλασφημιαν και εδοθη αυτω εξουσια πολεμον ποιησαι μηνασ τεσσαρακοντα δυο **6** και ηνοιξεν το στομα αυτου εις βλασφημιαν προς τον θεον βλασφημησαι το ονομα αυτου και την σκηνην αυτου τους εν τω ουρανω σκηνουντας **7** και εδοθη αυτω ποιησαι πολεμον μετα των αγιων και νικησαι αυτους και εδοθη αυτω εξουσια επι πασαν φυλην και λαον και γλωσσαν και εθνος **8** και προσκυνησουσιν αυτω παντες οι κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπται το ονομα εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου του εσφαγμενου απο καταβολης κοσμου **9** ει τις εχει ους ακουσατω **10** ει τις εχει αιχμαλωσιαν υπαγει ει τις εν μαχαιρα αποκτενει δει αυτον εν μαχαιρα αποκτανθηται ωδε εστιν η υπομονη και η πιστις των αγιων **11** και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ της γης και ειχεν κερατα δυο ομοια αρνιω και ελαλει ως δρακων **12** και την εξουσιαν του πρωτου θηριου πασαν ποιει ενωπιον αυτου και εποιει την γην και τους εν αυτη κατοικουντας ινα προσκυνησωσιν το θηριον το πρωτον ου εθεραπευθη η πληγη του θανατου αυτου **13** και ποιει σημεια μεγαλα και πυρ ινα εκ του ουρανου καταβαινη επι την γην ενωπιον των ανθρωπων **14** και πλανα τους εμους τους κατοικουντας επι της γης δια τα σημεια α εδοθη αυτω ποιησαι

ενωπιον του θηριου λεγων τοις κατοικοιουσιν επι της γησ ποιησαι εικονα τω θηριω ο ειχεν την πληγην και εξησεν απο της μαχαιρας 15 και εδοθη αυτω πνευμα δουναι τη εικονι του θηριου ινα και λαληση η εικων του θηριου και ποιηση οσοι εαν μη προσκυνησωσιν τη εικονι του θηριου αποκτανθωσιν 16 και ποιει παντας τους μικρους και τους μεγαλους και τους πλουσιους και τους πτωχους και τους ελευθερους και τους δουλους ινα δωσωσιν αυτοις χαραγματα επι της χειροσ αυτων της δεξιασ η επι το μετωπον αυτων 17 και ινα μη τισ δυναται αγορασαι η πωλησαι ει μη ο εχων το χαραγμα το ονομα του θηριου η τον αριθμον του ονοματοσ αυτου 18 ωδε η σοφια εστιν ο εχων νουν ψηφισατω τον αριθμον του θηριου αριθμοσ γαρ ανθρωπου εστιν και ο αριθμοσ αυτου εστιν εξακοσια εξηκοντα εξ

14 και ειδον και ιδου το αρνιον εστηκοσ επι το οροσ σιων και μετ αυτου αριθμοσ εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρεσ χιλιαδεσ εχουσαι το ονομα αυτου και το ονομα του πατροσ αυτου γεγραμμενον επι των μετωπων αυτων 2 και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου ωσ φωνην υδατων πολλων και ωσ φωνην βροντησ μεγαλησ και η φωνη ην ηκουσα ωσ κιθαρωδων κιθαριζοντων εν ταισ κιθαραισ αυτων 3 και αδουσιν ωδην καινην ενωπιον του θρονου και ενωπιον των τεσσαρων ζων και των πρεσβυτερων και ουδεις εδυνατο μαθειν την ωδην ει μη αι εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρεσ χιλιαδεσ οι ηγορασμενοι απο της γησ 4 ουτοι εισιν οι μετα γυναικων ουκ εμολυνθησαν παρθενοι γαρ εισιν ουτοι εισιν οι ακολουθουντεσ τω αρνιω

που αν υπαγη ουτοι υπο ιησου ηγορασθησαν απο των ανθρωπων απαρχη τω θεω και τω αρνιω 5 και ουχ ευρεθη εν τω στοματι αυτων ψευδοσ αμωμοι γαρ εισιν 6 και ειδον αγγελον πετομενον εν μεσουρανηματι εχοντα ευαγγελιον αιωνιον ευαγγελισαι τους καθημενουσ επι της γησ και επι παν εθνοσ και φυλην και γλωσσαν και λαον (aiōnios g166) 7 λεγων εν φωνη μεγαλη φοβηθητε τον κυριον και δοτε αυτω δοξαν οτι ηλθεν η ωρα της κρισεωσ αυτου και προσκυνησατε αυτον τον ποιησαντα τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και πηγασ υδατων 8 και αλλοσ δευτεροσ αγγελοσ ηκολουθησεν λεγων επεσεν βαβυλων η μεγαλη εκ του οινου του θυμου της πορνειασ αυτησ πεποτικεν παντα τα εθνη 9 και αλλοσ αγγελοσ τριτοσ ηκολουθησεν αυτοισ λεγων εν φωνη μεγαλη ει τισ προσκυνει το θηριον και την εικονα αυτου και λαμβανει χαραγμα επι του μετωπου αυτου η επι την χειρα αυτου 10 και αυτοσ πιεται εκ του οινου του θυμου του θεου του κεκερασμενου ακρατου εν τω ποτηριω της οργησ αυτου και βασανισθησεται εν πυρι και θειω ενωπιον των αγιων αγγελων και ενωπιον του αρνιου 11 και ο καπνοσ του βασανισμου αυτων εισ αιωνασ αιωνων αναβαινει και ουκ εχουσιν αναπαυσιν ημερασ και νυκτοσ οι προσκυνουντεσ το θηριον και την εικονα αυτου και ει τισ λαμβανει το χαραγμα του ονοματοσ αυτου (aiōn g165) 12 ωδε η υπομονη των αγιων εστιν οι τηρουντεσ τασ εντολασ του θεου και την πιστιν ιησου 13 και ηκουσα φωνησ εκ του ουρανου λεγουσησ γραψον μακαριοι οι νεκροι οι εν κυριω αποθηησκοντεσ απ αρτι λεγει ναι

το πνευμα ινα αναπαυσωνται εκ των κοπων αυτων τα δε εργα αυτων ακολουθει μετ αυτων **14** και ειδον και ιδου νεφελη λευκη και επι την νεφελην καθημενον ομοιον υιω ανθρωπου εχων επι της κεφαλης αυτου στεφανον χρυσου και εν τη χειρι αυτου δρεπανον οξυ **15** και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου κραζων εν φωνη μεγαλη τω καθημενω επι της νεφελης πεμψον το δρεπανον σου και θερισον οτι ηλθεν η ωρα θερισαι οτι εξηρανθη ο θερισμος της γης **16** και εβαλεν ο καθημενος επι την νεφελην το δρεπανον αυτου επι την γην και εθερισθη η γη **17** και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου του εν τω ουρανω εχων και αυτοσ δρεπανον οξυ **18** και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του θυσιαστηριου εχων εξουσιαν επι του πυροσ και εφωνησεν κραυγη μεγαλη τω εχοντι το δρεπανον το οξυ λεγων πεμψον σου το δρεπανον το οξυ και τρυγησον τουσ βοτρυασ της αμπελου της γησ οτι ηκμασαν αι σταφυλαι αυτησ **19** και εβαλεν ο αγγελος το δρεπανον αυτου εις την γην και ετρυγησεν την αμπελον της γησ και εβαλεν εις την ληνον του θυμου του θεου τον μεγαν **20** και επατηθη η ληνος εξωθεν της πολεωσ και εξηλθεν αιμα εκ της ληνουσ αχρι των χαλιων των ιππων απο σταδιων χιλιων εξακοσιων

15 και ειδον αλλο σημειον εν τω ουρανω μεγα και θαυμαστον αγγελουσ επτα εχοντασ πληγασ επτα τασ εσχατασ οτι εν αυταισ ετελεσθη ο θυμοσ του θεου **2** και ειδον ωσ θαλασσαν υαλινην μεμιγμενην πυρι και τουσ νικωντασ εκ του θηριου και εκ της εικονοσ αυτου και εκ του αριθμου του ονοματοσ αυτου εστωτασ επι

την θαλασσαν την υαλινην εχοντασ κιθαρασ του θεου **3** και αδουσιν την ωδην μωυσεωσ του δουλου του θεου και την ωδην του αρνιου λεγοντεσ μεγαλα και θαυμαστα τα εργα σου κυριε ο θεοσ ο παντοκρατωρ δικαιοι και αληθινοι αι οδοι σου ο βασιλευσ των εθνων **4** τισ ου μη φοβηθη σε κυριε και δοξαση το ονομα σου οτι μονοσ αγιοσ οτι παντα τα εθνη ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον σου οτι τα δικαιωματα σου εφανερωθησαν **5** και μετα ταυτα ειδον και ηνοιγη ο ναοσ της σκηνησ του μαρτυριου εν τω ουρανω **6** και εξηλθον οι επτα αγγελοι οι εχοντεσ τασ επτα πληγασ εκ του ναου οι ησαν ενδεδυμενοι λινον καθαρον λαμπρον και περιεζωσμενοι περι τα στηθη ζωνασ χρυσασ **7** και εν εκ των τεσσαρων ζωνωσ εδωκεν τοισ επτα αγγελοισ επτα φιαλασ χρυσασ γεμουσασ του θυμου του θεου του ζωντοσ εις τουσ αιωνασ των αιωνων (aiōn g165) **8** και εγεμισθη ο ναοσ καπνου εκ της δοξησ του θεου και εκ της δυναμεωσ αυτου και ουδεισ εδυνατο εισελθειν εις τον ναον αχρι τελεσθωσιν αι επτα πληγαι των επτα αγγελων

16 και ηκουσα φωνησ μεγαλησ εκ του ναου λεγουσησ τοισ επτα αγγελοισ υπαγετε και εκχεατε τασ επτα φιαλασ του θυμου του θεου εις την γην **2** και απηλθεν ο πρωτοσ και εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την γην και εγενετο ελκοσ κακον και πονηρον επι τουσ ανθρωπουσ τουσ εχοντασ το χαραγμα του θηριου και τουσ προσκυνουντασ τη εικονι αυτου **3** και ο δευτεροσ αγγελοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την θαλασσαν και εγενετο αιμα ωσ νεκρου και πασα ψυχη

ζωσα απεθανεν εν τη θαλασση 4 και ο τριτος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις τους ποταμους και εις τας πηγασ των υδατων και εγενετο αιμα 5 και ηκουσα του αγγελου των υδατων λεγοντος δικαιος ει ο ων και ο ην ο οσιος οτι ταυτα εκρινας 6 οτι αιμα αγιων και προφητων εξεχεαν και αιμα αυτοις εδωκασ πειν αξιοι εισιν 7 και ηκουσα του θυσιαστηριου λεγοντος ναι κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ αληθιναι και δικαιαι αι κρισεις σου 8 και ο τεταρτος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ηλιον και εδοθη αυτω καυματισαι εν πυρι τους ανθρωπους 9 και εκαυματισθησαν οι ανθρωποι καυμα μεγα και εβλασφημησαν οι ανθρωποι το ονομα του θεου του εχοντος εξουσιαν επι τας πληγασ ταυτας και ου μετενοησαν δουναι αυτω δοξαν 10 και ο πεμπτος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον θρονον του θηριου και εγενετο η βασιλεια αυτου εσκοτωμενη και εμασωντο τας γλωσσασ αυτων εκ του πονου 11 και εβλασφημησαν τον θεον του ουρανου εκ των πονων αυτων και εκ των ελκων αυτων και ου μετενοησαν εκ των εργαων αυτων 12 και ο εκτος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ποταμον τον μεγαν ευφρατην και εξηρανθη το υδωρ αυτου ινα ετοιμασθη η οδος των βασιλεων των απο ανατολης ηλιου 13 και ειδον εκ του στοματος του δρακοντος και εκ του στοματος του θηριου και εκ του στοματος του ψευδοπροφητου πνευματα ακαθαρτα τρια ως βατραχοι 14 εισιν γαρ πνευματα δαιμονιων ποιουντα σημεια α εκπορευεται επι τους βασιλεις της οικουμενης ολης συναγαγειν αυτους εις τον πολεμον της ημερας εκεινης της μεγαλης του θεου του

παντοκρατορος 15 ιδου ερχομαι ως κλεπτης μακαριος ο γρηγορων και τηρων τα ιματια αυτου ινα μη γυμνος περιπατη και βλεπωσιν την ασχημοσυνην αυτου 16 και συνηγαγεν αυτους εις τον τοπον τον καλουμενον εβραιστι αρμαγεδων 17 και ο εβδομος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον αερα και εξηλθεν φωνη μεγαλη απο του ναου του ουρανου απο του θρονου λεγουσα γεγονεν 18 και εγενοντο αστραπαι και βρονται και φωναι και σεισμος μεγας οιος ουκ εγενετο αφ ου οι ανθρωποι εγενοντο επι της γης τηλικουτος σεισμος ουτωσ μεγας 19 και εγενετο η πολις η μεγαλη εις τρια μερη και αι πολεις των εθνων επεσον και βαβυλων η μεγαλη εμνησθη ενωπιον του θεου δουναι αυτη το ποτηριον του οινου του θυμου της οργης αυτου 20 και πασα νησοσ εφυγεν και ορη ουχ ευρεθησαν 21 και χαλαζα μεγαλη ως ταλαντιαια καταβαινει εκ του ουρανου επι τους ανθρωπους και εβλασφημησαν οι ανθρωποι τον θεον εκ της πληγης της χαλαζης οτι μεγαλη εστιν η πληγη αυτης σφοδρα

17 και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλασ και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι το κριμα της πορνης της μεγαλης της καθημενης επι των υδατων των πολλων 2 μεθ ησ επορνευσαν οι βασιλεις της γης και εμεθυσθησαν οι κατοικουντες την γην εκ του οινου της πορνειας αυτης 3 και απηνεγκεν με εις ερημον εν πνευματι και ειδον γυναικα καθημενην επι θηριον κοκκινον γεμον ονοματα βλασφημιασ εχον κεφαλασ επτα και κερατα δεκα 4 και η γυνη ην περιβεβλημενη

πορφυρουν και κοκκινον κεχρυσωμενη χρυσιω και λιθω τιμιω και μαργαριταισ εχουσα ποτηριον χρυσουν εν τη χειρι αυτησ γεμον βδελυγματων και τα ακαθαρτα της πορνειας αυτησ 5 και επι το μετωπον αυτησ ονομα γεγραμμενον μυστηριον βαβυλων η μεγαλη η μητηρ των πορνων και των βδελυγματων της γησ 6 και ειδον την γυναικα μεθουσαν εκ του αιματος των αγιων εκ του αιματος των μαρτυρων ιησου και εθαυμασα ιδων αυτην θαυμα μεγα 7 και ειπεν μοι ο αγγελος δια τι εθαυμασας εγω ερω σοι το μυστηριον της γυναικος και του θηριου του βασταζοντος αυτην του εχοντος τας επτα κεφαλασ και τα δεκα κερατα 8 το θηριον ο ειδεσ ην και ουκ εστιν και μελλει αναβαινειν εκ της αβυσσου και εις απωλειαν υπαγειν και θαυμασονται οι κατοικουντες επι της γησ ων ου γεγραπται τα ονοματα επι το βιβλιον της ζωησ απο καταβολησ κοσμου βλεποντων οτι ην το θηριον και ουκ εστιν και παρεσται (Abyssos g12) 9 ωδε ο νουσ ο εχων σοφιαν αι επτα κεφαλαι επτα ορη εισιν οπου η γυνη καθηται επ αυτων 10 και βασιλεισ εισιν επτα οι πεντε επεσον ο εις εστιν ο αλλοσ ουπω ηλθεν και οταν ελθη ολιγον δει αυτον μιναι 11 και το θηριον ο ην και ουκ εστιν και αυτοσ ογδοοσ εστιν και εκ των επτα εστιν και εις απωλειαν υπαγει 12 και τα δεκα κερατα α ειδεσ δεκα βασιλεισ εισιν οιτινεσ βασιλειαν ουπω ελαβον αλλ εξουσιαν ωσ βασιλεισ μιαν ωραν λαμβανουσιν μετα του θηριου 13 ουτοι μιαν εχουσιν γνωμην και την δυναμιν και την εξουσιαν αυτων τω θηριω διδοασιν 14 ουτοι μετα του αρνιου πολεμησουσιν και το αρνιον

νικησει αυτους οτι κυριοσ κυριων εστιν και βασιλευσ βασιλεων και οι μετ αυτου κλητοι και εκλεκτοι και πιστοι 15 και λεγει μοι τα υδατα α ειδεσ ου η πορνη καθηται λαοι και οχλοι εισιν και εθνη και γλωσσαι 16 και τα δεκα κερατα α ειδεσ και το θηριον ουτοι μισησουσιν την πορνην και ηρημωμενην ποιησουσιν αυτην και γυμνην ποιησουσιν αυτην και τασ σαρκασ αυτησ φαγονται και αυτην κατακαουσουσιν εν πυρι 17 ο γαρ θεοσ εδωκεν εις τασ καρδιασ αυτων ποιησαι την γνωμην αυτου και ποιησαι γνωμην μιαν και δουναι την βασιλειαν αυτων τω θηριω αχρι τελεσθωσιν οι λογοι του θεου 18 και η γυνη ην ειδεσ εστιν η πολισ η μεγαλη η εχουσα βασιλειαν επι των βασιλεων της γησ

18 μετα ταυτα ειδον αλλον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα εξουσιαν μεγαλην και η γη εφωτισθη εκ της δοξησ αυτου 2 και εκραξεν ισχυρα φωνη λεγων επεσεν βαβυλων η μεγαλη και εγενετο κατοικητηριον δαιμονων και φυλακη παντοσ πνευματοσ ακαθαρτου και φυλακη παντοσ ορνεου ακαθαρτου και μεμισημενου 3 οτι εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτησ πεπτωκασιν παντα τα εθνη και οι βασιλεισ της γησ μετ αυτησ επορνευσαν και οι εμποροι της γησ εκ της δυναμεωσ του στερηνουσ αυτησ επλουτησαν 4 και ηκουσα αλλην φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν εξελθε εξ αυτησ ο λαοσ μου ινα μη συγκοινωνησηταισ αμαρτιασ αυτησ και εκ των πληγων αυτησ ινα μη λαβητε 5 οτι εκολληθησαν αυτησ αι αμαρτιαι αχρι του ουρανου και εμνημονευσεν ο θεοσ τα αδικηματα αυτησ 6 αποδοτε αυτη ωσ

και αυτη απεδωκεν και διπλωσατε αυτη διπλα
κατα τα εργα αυτης εν τω ποτηριω ω εκερασεν
κερασατε αυτη διπλουν 7 οσα εδοξασεν αυτην
και εστηνιασεν τοσουτον δοτε αυτη βασανισμον
και πενθος οτι εν τη καρδια αυτης λεγει οτι
καθημαι βασιλισσα και χηρα ουκ ειμι και πενθος
ου μη ιδω 8 δια τουτο εν μια ημερα ηξουσιν αι
πληγαι αυτης θανατος και πενθος και λιμος
και εν πυρι κατακαυθησεται οτι ισχυρος κυριος
ο θεος ο κρινας αυτην 9 και κλαουσουσιν και
κοψονται επ αυτην οι βασιλεις της γης οι μετ
αυτης πορνευσαντες και στηνιασαντες οταν
βλεπωσιν τον καπνον της πυρωσεως αυτης 10
απο μακροθεν εστηκοτες δια τον φοβον του
βασανισμου αυτης λεγοντες ουαι ουαι η πολις
η μεγαλη βαβυλων η πολις η ισχυρα οτι μια
ωρα ηλθεν η κρισις σου 11 και οι εμποροι της
γης κλαουσουσιν και πενθησουσιν επ αυτη οτι
τον γομον αυτων ουδεις αγοραζει ουκετι 12
γομον χρυσου και αργυρου και λιθου τιμιου
και μαργαριτου και βυσσινου και πορφυρου
και σηρικου και κοκκινου και παν ξυλον
θυνινον και παν σκευος ελεφαντινον και παν
σκευος εκ ξυλου τιμιωτατου και χαλκου και
σιδηρου και μαρμαρου 13 και κιναμωμον και
θυμιαματα και μυρον και λιβανον και οινον και
ελαιον και σεμιδαλιν και σιτον και προβατα
και κτηνη και ιππων και ραιδων και σωματων
και ψυχας ανθρωπων 14 και η οπωρα της
επιθυμιας της ψυχης σου απηλθεν απο σου
και παντα τα λιπαρα και τα λαμπρα απωλετο
απο σου και ουκετι αυτα ου μη ευρησ 15 οι
εμποροι τουτων οι πλουτησαντες απ αυτης

απο μακροθεν στησονται δια τον φοβον του
βασανισμου αυτης κλαιοντες και πενθουντες
16 και λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη η
περιβεβλημενη βυσσινον και πορφυρον και
κοκκινον και κεχρυσωμενη χρυσιω και λιθω
τιμιω και μαργαριταις 17 οτι μια ωρα ηρημωθη
ο τοσουτος πλουτος και πας κυβερνητης και
πας ο επι τοπον πλεων και ναυται και οσοι την
θαλασσαν εργαζονται απο μακροθεν εστησαν
18 και εκραζον βλεποντες τον καπνον της
πυρωσεως αυτης λεγοντες τισ ομοια τη πολει τη
μεγαλη 19 και εβαλον χουν επι τας κεφαλαι
αυτων και εκραζον κλαιοντες και πενθουντες
και λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη εν
η επλουτησαν παντες οι εχοντες τα πλοια εν
τη θαλασση εκ της τιμιοτητος αυτης οτι μια
ωρα ηρημωθη 20 ευφραινου επ αυτη ουρανε και
οι αγιοι και οι αποστολοι και οι προφηται οτι
εκρινεν ο θεος το κριμα υμων εξ αυτης 21 και
ηρεν εις αγγελος ισχυρος λιθον ωσ μυλον μεγαν
και εβαλεν εις την θαλασσαν λεγων ουτως
ορμηματι βληθησεται βαβυλων η μεγαλη πολις
και ου μη ευρεθη ετι 22 και φωνη κιθαρωδων
και μουσικων και αυλητων και σαλπιστων ου
μη ακουσθη εν σοι ετι και πας τεχνητης πασης
τεχνης ου μη ευρεθη εν σοι ετι και φωνη μυλου
ου μη ακουσθη εν σοι ετι 23 και φως λυχνου
ου μη φανη εν σοι ετι και φωνη νυμφιου και
νυμφης ου μη ακουσθη εν σοι ετι οτι οι εμποροι
σου ησαν οι μεγαιστανες της γης οτι εν τη
φαρμακεια σου επλανηθησαν παντα τα εθνη 24
και εν αυτη αιματα προφητων και αγιων ευρεθη
και παντων των εσφαγμενων επι της γης

19 μετα ταυτα ηκουσα ως φωνην μεγαλην οχλου πολλου εν τω ουρανω λεγοντων αλληλουια η σωτηρια και η δυναμις και η δοξα του θεου ημων 2 οτι αληθιναι και δικαιαι αι κρισεις αυτου οτι εκρινεν την πορνην την μεγαλην ητις διεφθειρεν την γην εν τη πορνεια αυτησ και εξεδικησεν το αιμα των δουλων αυτου εκ χειροσ αυτησ **3** και δευτερον ειρηκεν αλληλουια και ο καπνοσ αυτησ αναβαινει εισ τουσ αιωνασ των αιωνων (αιδη g165) **4** και επεσον οι πρεσβυτεροι οι εικοσι τεσσαρεσ και τα τεσσαρα ζωα και προσεκυνησαν τω θεω τω καθημενω επι του θρονου λεγοντεσ αμην αλληλουια **5** και φωνη απο του θρονου εξηλθεν λεγουσα αινειτε τον θεον ημων παντεσ οι δουλοι αυτου και οι φοβουμενοι αυτον οι μικροι και οι μεγαλοι **6** και ηκουσα ως φωνην οχλου πολλου και ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντων ισχυρων λεγοντεσ αλληλουια οτι εβασιλευσεν κυριοσ ο θεοσ ημων ο παντοκρατωρ **7** χαιρωμεν και αγαλλιωμεθα και δωμεν την δοξαν αυτω οτι ηλθεν ο γαμοσ του αρνιου και η γυνη αυτου ητοιμασεν εαυτην **8** και εδοθη αυτη ινα περιβαληται βυσσινον λαμπρον και καθαρον το γαρ βυσσινον τα δικαιωματα των αγιων εστιν **9** και λεγει μοι γραψον μακαριοι οι εισ το δειπνον του γαμου του αρνιου κεκλημενοι και λεγει μοι ουτοι οι λογοι αληθινοι του θεου εισιν **10** και επεσα εμπροσθεν των ποδων αυτου προσκυνησαι αυτω και λεγει μοι ορα μη συνδουλοσ σου ειμι και των αδελφων σου των εχοντων την μαρτυριαν ιησου τω θεω προσκυνησον η γαρ μαρτυρια του ιησου εστιν το πνευμα τησ προφητειασ **11** και

ειδον τον ουρανον ανεωγμενον και ιδου ιπποσ λευκοσ και ο καθημενοσ επ αυτον καλουμενοσ πιστοσ και αληθिनοσ και εν δικαιοσυνη κρινει και πολεμει **12** οι δε οφθαλμοι αυτου φλοξ πυροσ και επι την κεφαλην αυτου διαδηματα πολλα εχων ονοματα γεγραμμενα και ονομα γεγραμμενον ο ουδεισ οιδεν ει μη αυτοσ **13** και περιβεβλημενοσ ιματιον βεβαμμενον αιματι και καλειται το ονομα αυτου ο λογοσ του θεου **14** και τα στρατευματα τα εν τω ουρανω ηκολουθει αυτω επι ιπποισ λευκοισ ενδεδυμενοι βυσσινον λευκον καθαρον **15** και εκ του στοματοσ αυτου εκπορευεται ρομφαια διστομοσ οξεια ινα εν αυτη παταξη τα εθνη και αυτοσ ποιμανει αυτοουσ εν ραβδω σιδηρα και αυτοσ πατει την ληνον του οινου του θυμου τησ οργησ του θεου του παντοκρατοροσ **16** και εχει επι το ιματιον και επι τον μηρον αυτου ονομα γεγραμμενον βασιλευσ βασιλεων και κυριοσ κυριων **17** και ειδον αγγελον εστωτα εν τω ηλιω και εκραξεν φωνη μεγαλη λεγων πασιν τοισ ορνεοισ τοισ πετομενοισ εν μεσουρανηματι δευτε συναχθητε εισ το δειπνον το μεγα του θεου **18** ινα φαγητε σαρκασ βασιλεων και σαρκασ χιλιαρχων και σαρκασ ισχυρων και σαρκασ ιππων και των καθημενων επ αυτων και σαρκασ παντων ελευθερων τε και δουλων και μικρων τε και μεγαλων **19** και ειδον το θηριον και τουσ βασιλεισ τησ γησ και τα στρατευματα αυτων συνηγμενα ποιησαι πολεμον μετα του καθημενου επι του ιππου και μετα του στρατευματοσ αυτου **20** και επιασθη το θηριον και ο μετ αυτου ψευδοπροφητησ ο ποιησασ τα σημεια ενωπιον αυτου εν οισ επλανησεν τουσ λαβοντασ το

χαραγμα του θηριου και τους προσκυνουντας τη
εικονι αυτου ζωντες εβληθησαν οι δυο εις την
λιμνην του πυρος την καιομενην εν θειω (Limnē
Pyr g3041 g4442) 21 και οι λοιποι απεκτανθησαν
εν τη ρομφαια του καθημενου επι του ιππου τη
εξελθουση εκ του στοματος αυτου και παντα τα
ορνεα εχορτασθησαν εκ των σαρκων αυτων

20 και ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του
ουρανου εχοντα την κλειν της αβυσσου και
αλυσιν μεγαλην επι την χειρα αυτου (Abyssos
g12) 2 και εκρατησεν τον δρακοντα τον οφιν
τον αρχαιον ος εστιν διαβολος και ο σατανας ο
πλανων την οικουμενην ολην και εδησεν αυτον
χιλια ετη 3 και εβαλεν αυτον εις την αβυσσον
και εκλεισεν και εσφραγισεν επανω αυτου ινα
μη πλανα ετι τα εθνη αχρι τελεσθη τα χιλια ετη
και μετα ταυτα δει αυτον λυθηναι μικρον χρονον
(Abyssos g12) 4 και ειδον θρονους και εκαθισαν επ
αυτους και κριμα εδοθη αυτοις και τας ψυχας
των πεπελεκισμενων δια την μαρτυριαν ιησου
και δια τον λογον του θεου και οιτινες ου
προσεκυνησαν το θηριον ουδε την εικονα αυτου
και ουκ ελαβον το χαραγμα επι το μετωπον και
επι την χειρα αυτων και εζησαν και εβασιλευσαν
μετα του χριστου τα χιλια ετη 5 και οι λοιποι των
νεκρων ουκ εζησαν αχρι τελεσθη τα χιλια ετη
αυτη η αναστασις η πρωτη 6 μακαριος και αγιος
ο εχων μερος εν τη αναστασει τη πρωτη επι
τουτων ο δευτερος θανατος ουκ εχει εξουσιαν
αλλ εσονται ιερεις του θεου και του χριστου και
βασιλευσουσιν μετ αυτου χιλια ετη 7 και οταν
τελεσθη τα χιλια ετη λυθησεται ο σατανας εκ
της φυλακης αυτου 8 και εξελευσεται πλανησαι

τα εθνη τα εν ταις τεσσαρσιν γωνιαις της γης
τον γωγ και τον μαγωγ συναγαγειν αυτους εις
τον πολεμον ων ο αριθμος ωσ η αμμος της
θαλασσης 9 και ανεβησαν επι το πλατος της
γης και εκυκλωσαν την παρεμβολην των αγιων
και την πολιν την ηγαπημενην και κατεβη πυρ
εκ του ουρανου απο του θεου και κατεφαγεν
αυτους 10 και ο διαβολος ο πλανων αυτους
εβληθη εις την λιμνην του πυρος και θειου
οπου και το θηριον και ο ψευδοπροφητης και
βασανισθησονται ημερας και νυκτος εις τους
αιωνας των αιωνων (aiōn g165, Limnē Pyr g3041
g4442) 11 και ειδον θρονον μεγαλν λευκον και τον
καθημενον επ αυτον ου απο προσωπου εφυγεν η
γη και ο ουρανος και τοπος ουχ ευρεθη αυτοις
12 και ειδον τους νεκρους τους μεγαλους και
τους μικρους εστωτας ενωπιον του θρονου και
βιβλια ηνεωχθησαν και αλλο βιβλιον ηνεωχθη
ο εστιν της ζωης και εκριθησαν οι νεκροι εκ
των γεγραμμενων εν τοις βιβλιοις κατα τα εργα
αυτων 13 και εδωκεν η θαλασσα τους νεκρους
τους εν αυτη και ο θανατος και ο αδις εδωκαν
τους νεκρους τους εν αυτοις και εκριθησαν
εκαστος κατα τα εργα αυτων (Hadēs g86) 14 και ο
θανατος και ο αδις εβληθησαν εις την λιμνην
του πυρος ουτος ο θανατος ο δευτερος εστιν η
λιμνη του πυρος (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442)
15 και ει τις ουχ ευρεθη εν τω βιβλιω της ζωης
γεγραμμενος εβληθη εις την λιμνην του πυρος
(Limnē Pyr g3041 g4442)

21 και ειδον ουρανον καινην και γην καινην ο
γαρ πρωτος ουρανος και η πρωτη γη απηλθον
και η θαλασσα ουκ εστιν ετι 2 και την πολιν την

αγιαν ιερουσαλημ καινην ειδον καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου ητοιμασμενην ως νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτησ 3 και ηκουσα φωνησ μεγαλησ εκ του ουρανου λεγουσησ ιδου η σκηνη του θεου μετα των ανθρωπων και σκηνωσει μετ αυτων και αυτοι λαοσ αυτου εσονται και αυτοσ ο θεοσ εσται μετ αυτων 4 και εξαλειψει παν δακρυον απο των οφθαλμων αυτων και ο θανατοσ ουκ εσται ετι ουτε πενθοσ ουτε κραυγη ουτε πονοσ ουκ εσται ετι οτι τα πρωτα απηλθον 5 και ειπεν ο καθημενοσ επι τω θρονω ιδου παντα καινα ποιω και λεγει μοι γραψον οτι ουτοι οι λογοι αληθινοι και πιστοι εισιν 6 και ειπεν μοι γεγωνα το αλφα και το ω η αρχη και το τελοσ εγω τω διψωντι δωσω εκ τησ πηγησ του υδατοσ τησ ζωησ δωρεαν 7 ο νικων κληρονομησει ταυτα και εσομαι αυτω θεοσ και αυτοσ εσται μοι υιοσ 8 τοισ δε δειλοισ και απιστοισ και αμαρτωλοισ και εβδελυγμενοισ και φονευσιν και πορνοισ και φαρμακοισ και ειδωλοατραισ και πασιν τοισ ψευδεσιν το μεροσ αυτων εν τη λιμνη τη καιομενη πυρι και θειω ο εστιν ο θανατοσ ο δευτεροσ (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 και ηλθεν εισ εκ των επτα αγγελων των εχοντων τασ επτα φιαλασ γεμουσασ των επτα πληγων των εσχατων και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι την γυναικα την νυμφην του αρνιου 10 και απηνεγκεν με εν πνευματι επ οροσ μεγα και υψηλον και εδειξεν μοι την πολιν την μεγαλην την αγιαν ιερουσαλημ καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου 11 εχουσαν την δοξαν του θεου ο φωστηρ αυτησ ομοιοσ λιθω τιμιωτατω ωσ λιθω ιασπιδι κρυσταλλιζοντι 12 εχουσα τειχοσ

μεγα και υψηλον εχουσα πυλωνασ δωδεκα και επι τοισ πυλωσιν αγγελουσ δωδεκα και ονοματα επιγεγραμμενα α εστιν ονοματα των δωδεκα φυλων των υιων ισραηλ 13 απο ανατολων πυλωνεσ τρεισ και απο βορρα πυλωνεσ τρεισ και απο νοτου πυλωνεσ τρεισ και απο δυσμων πυλωνεσ τρεισ 14 και το τειχοσ τησ πολεωσ εχον θεμελιοσ δωδεκα και επ αυτων δωδεκα ονοματα των δωδεκα αποστολων του αρνιου 15 και ο λαλων μετ εμου ειχεν μετρον καλαμον χρυσουν ινα μετρηση την πολιν και τουσ πυλωνασ αυτησ και το τειχοσ αυτησ 16 και η πολισ τετραγωνοσ κειται και το μηκοσ αυτησ οσον το πλατοσ και εμετρησεν την πολιν τω καλαμω επι σταδιουσ δωδεκα χιλιαδων δωδεκα το μηκοσ και το πλατοσ και το υψοσ αυτησ ισα εστιν 17 και εμετρησεν το τειχοσ αυτησ εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρων πηγων μετρον ανθρωπου ο εστιν αγγελου 18 και ην η ενδομησισ του τειχουσ αυτησ ιασπισ και η πολισ χρυσιον καθαρον ομοιον υελω καθαρω 19 οι θεμελιοι του τειχουσ τησ πολεωσ παντι λιθω τιμιω κεκοσμημενοι ο θεμελιοσ ο πρωτοσ ιασπισ ο δευτεροσ σαπφειροσ ο τριτοσ χαλκηδων ο τεταρτοσ σμαραγδοσ 20 ο πεμπτοσ σαρδονυξ ο εκτοσ σαρδιον ο εβδομοσ χρυσολιθοσ ο ογδοοσ βηρυλλοσ ο ενατοσ τοπαζιον ο δεκατοσ χρυσοπρασοσ ο ενδεκατοσ υακινθοσ ο δωδεκατοσ αμεθυσοσ 21 και οι δωδεκα πυλωνεσ δωδεκα μαργαριται ανα εισ εκαστοσ των πυλωνων ην εξ ενοσ μαργαριτου και η πλατεια τησ πολεωσ χρυσιον καθαρον ωσ υελοσ διαυγησ 22 και ναον ουκ ειδον εν αυτη ο γαρ κυριοσ ο θεοσ ο παντοκρατωρ ναοσ αυτησ εστιν και το αρνιον 23

και η πολις ου χριαν εχει του ηλιου ουδε της
σεληνης ινα φαινωσιν αυτη η γαρ δοξα του θεου
εφωτισεν αυτην και ο λυχνος αυτης το αρνιον
24 και περιπατησουσιν τα εθνη δια του φωτος
αυτης και οι βασιλεις της γης φερουσιν αυτω
δοξαν και τιμην των εθνων εισ αυτην 25 και οι
πυλωνες αυτης ου μη κλεισθωσιν ημερας νυξ
γαρ ουκ εσται εκει 26 και οισουσιν την δοξαν
και την τιμην των εθνων εισ αυτην 27 και ου
μη εισελθη εισ αυτην παν κοινον και ποιουν
βδελυγμα και ψευδος ει μη οι γεγραμμενοι εν
τω βιβλιω της ζωης του αρνιου

22 και εδειξεν μοι ποταμον καθαρον υδατος
ζωης λαμπρον ως κρυσταλλον εκπορευομενον
εκ του θρονου του θεου και του αρνιου 2 εν μεσω
της πλατειας αυτης και του ποταμου εντευθεν
και εκειθεν ξυλον ζωης ποιουν καρπους δωδεκα
κατα μηνα εκαστον αποδιδουσ τον καρπον αυτου
και τα φυλλα του ξυλου εισ θεραπειαν των
εθνων 3 και παν καταθεμα ουκ εσται ετι και
ο θρονος του θεου και του αρνιου εν αυτη
εσται και οι δουλοι αυτου λατρευσουσιν αυτω 4
και οψονται το προσωπον αυτου και το ονομα
αυτου επι των μετωπων αυτων 5 και νυξ
ουκ εσται εκει και χριαν ουκ εχουσιν λυχνου
και φωτος ηλιου οτι κυριος ο θεος φωτιει
αυτους και βασιλευσουσιν εισ τους αιωνας
των αιωνων (aiōn g165) 6 και λεγει μοι ουτοι οι
λογοι πιστοι και αληθινοι και κυριος ο θεος
των πνευματων των προφητων απεστειλεν τον
αγγελον αυτου δειξαι τοις δουλοις αυτου α
δει γενεσθαι εν ταχει 7 και ιδου ερχομαι ταχυ
μακαριος ο τηρων τους λογους της προφητειας

του βιβλιου τουτου 8 καγω ιωαννης ο ακουων
και βλεπων ταυτα και οτε ηκουσα και εβλεψα
επεσον προσκνησαι εμπροσθεν των ποδων του
αγγελου του δεικνυοντος μοι ταυτα 9 και λεγει
μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων
σου των προφητων και των τηρουντων τους
λογους του βιβλιου τουτου τω θεω προσκνησον
10 και λεγει μοι μη σφραγισης τους λογους
της προφητειας του βιβλιου τουτου ο καιρος
γαρ εγγυς εστιν 11 ο αδικων αδικησατω ετι
και ο ρυπαρος ρυπαρευθητω ετι και ο δικαιος
δικαιοσυνην ποιησατω ετι και ο αγιος αγιασθητω
ετι 12 ιδου ερχομαι ταχυ και ο μισθος μου μετ
εμου αποδουναι εκαστω ως το εργον εσται αυτου
13 εγω το αλφα και το ω ο πρωτος και ο εσχατος
η αρχη και το τελος 14 μακαριοι οι ποιουντες τας
εντολας αυτου ινα εσται η εξουσια αυτων επι το
ξυλον της ζωης και τοις πυλωσιν εισελθωσιν εισ
την πολιν 15 εξω οι κυνες και οι φαρμακοι και οι
πορνοι και οι φονεις και οι ειδωλολατραι και πας
φιλων και ποιων ψευδος 16 εγω ιησους επεμψα
τον αγγελον μου μαρτυρησαι υμιν ταυτα επι ταις
εκκλησιασις εγω ειμι η ριζα και το γενοσ δαυιδ ο
αστηρ ο λαμπρος ο πρωινος 17 και το πνευμα και
η νυμφη λεγουσιν ερχου και ο ακουων ειπατω
ερχου και ο διψων ερχεσθω ο θελων λαβετω
υδωρ ζωης δωρεαν 18 μαρτυρω εγω παντι
τω ακουοντι τους λογους της προφητειας του
βιβλιου τουτου εαν τις επιθη επ αυτα επιθησαι
ο θεος επ αυτον τας πληγας τας γεγραμμενας
εν τω βιβλιω τουτω 19 και εαν τις αφελη απο
των λογων του βιβλιου της προφητειας ταυτης
αφελει ο θεος το μερος αυτου απο του ξυλου

της ζωης και εκ της πολεως της αγιας των
γεγραμμενων εν τω βιβλιω τουτω **20** λεγει ο
μαρτυρων ταυτα ναι ερχομαι ταχυ αμην ναι
ερχου κυριε ιησου **21** η χαρις του κυριου ιησου
χριστου μετα παντων των αγιων αμην

Και την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καινην ειδον καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου ητοιμασμενην ωσ νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτησ και ηκουσα φωνησ μεγαλησ εκ του ουρανου λεγουσησ ιδου η σκηνη του θεου μετ των ανθρωπων και σκηνωσει μετ αυτων και αυτοι λαοσ αυτου εσονται και αυτοσ ο θεοσ εσται μετ αυτων
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Greek-Majority-Text/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατα Λουκαν 8:31
Προς Ρωμαιοις 10:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:3

aidios

Προς Ρωμαιοις 1:20
Ιουδα 1:6

aiōn

Κατα Ματθαιον 12:32
Κατα Ματθαιον 13:22
Κατα Ματθαιον 13:39
Κατα Ματθαιον 13:40
Κατα Ματθαιον 13:49
Κατα Ματθαιον 21:19
Κατα Ματθαιον 24:3
Κατα Ματθαιον 28:20
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 4:19
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Μαρκον 11:14
Κατα Λουκαν 1:33
Κατα Λουκαν 1:55
Κατα Λουκαν 1:70
Κατα Λουκαν 16:8
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Λουκαν 20:34
Κατα Λουκαν 20:35
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 6:51
Κατα Ιωαννην 6:58
Κατα Ιωαννην 8:35
Κατα Ιωαννην 8:51
Κατα Ιωαννην 8:52
Κατα Ιωαννην 9:32
Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 11:26
Κατα Ιωαννην 12:34
Κατα Ιωαννην 13:8
Κατα Ιωαννην 14:16

Πραξεις 3:21
Πραξεις 15:18
Προς Ρωμαιοις 1:25
Προς Ρωμαιοις 9:5
Προς Ρωμαιοις 11:36
Προς Ρωμαιοις 12:2
Προς Ρωμαιοις 16:27
Προς Κορινθιους Α' 1:20
Προς Κορινθιους Α' 2:6
Προς Κορινθιους Α' 2:7
Προς Κορινθιους Α' 2:8
Προς Κορινθιους Α' 3:18
Προς Κορινθιους Α' 8:13
Προς Κορινθιους Α' 10:11
Προς Κορινθιους Β' 4:4
Προς Κορινθιους Β' 9:9
Προς Κορινθιους Β' 11:31
Προς Γαλατας 1:4
Προς Γαλατας 1:5
Προς Εφεσιους 1:21
Προς Εφεσιους 2:2
Προς Εφεσιους 2:7
Προς Εφεσιους 3:9
Προς Εφεσιους 3:11
Προς Εφεσιους 3:21
Προς Εφεσιους 6:12
Προς Φιλιππησιους 4:20
Προς Κολοσσαεις 1:26
Προς Τιμοθεον Α' 1:17
Προς Τιμοθεον Α' 6:17
Προς Τιμοθεον Β' 4:10
Προς Τιμοθεον Β' 4:18
Προς Τιτον 2:12
Προς Εβραιους 1:2
Προς Εβραιους 1:8
Προς Εβραιους 5:6
Προς Εβραιους 6:5
Προς Εβραιους 6:20
Προς Εβραιους 7:17
Προς Εβραιους 7:21
Προς Εβραιους 7:24
Προς Εβραιους 7:28
Προς Εβραιους 9:26
Προς Εβραιους 11:3
Προς Εβραιους 13:8
Προς Εβραιους 13:21
Πετρον Α' 1:23

Πετρον Α' 1:25
Πετρον Α' 4:11
Πετρον Α' 5:11
Πετρον Β' 3:18
Ιωαννου Α' 2:17
Ιωαννου Β' 1:2
Ιουδα 1:13
Ιουδα 1:25
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:9
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 5:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 7:12
Αποκαλυψις Ιωαννου 10:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 15:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 19:3
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατα Ματθαιον 18:8
Κατα Ματθαιον 19:16
Κατα Ματθαιον 19:29
Κατα Ματθαιον 25:41
Κατα Ματθαιον 25:46
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 10:17
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Λουκαν 10:25
Κατα Λουκαν 16:9
Κατα Λουκαν 18:18
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Ιωαννην 3:15
Κατα Ιωαννην 3:16
Κατα Ιωαννην 3:36
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 4:36
Κατα Ιωαννην 5:24
Κατα Ιωαννην 5:39
Κατα Ιωαννην 6:27
Κατα Ιωαννην 6:40
Κατα Ιωαννην 6:47
Κατα Ιωαννην 6:54
Κατα Ιωαννην 6:68

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β΄ 4:17
Προς Κορινθιους Β΄ 4:18
Προς Κορινθιους Β΄ 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 2:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:12
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:16
Προς Τιμοθεον Β΄ 1:9
Προς Τιμοθεον Β΄ 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλημονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α΄ 5:10
Πετρου Β΄ 1:11
Ιωαννου Α΄ 1:2
Ιωαννου Α΄ 2:25
Ιωαννου Α΄ 3:15
Ιωαννου Α΄ 5:11
Ιωαννου Α΄ 5:13
Ιωαννου Α΄ 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēse

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43

Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6

Hadēs

Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α΄ 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
΄Αριθμοί 16:30
΄Αριθμοί 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειών Α΄ 2:6
Βασιλειών Β΄ 22:6
Βασιλειών Γ΄ 2:6
Βασιλειών Γ΄ 2:9
΄Ιώβ 7:9
΄Ιώβ 11:8
΄Ιώβ 14:13
΄Ιώβ 17:13
΄Ιώβ 17:16
΄Ιώβ 21:13
΄Ιώβ 24:19
΄Ιώβ 26:6
Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48

Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμίας 1:12
Παροιμίας 5:5
Παροιμίας 7:27
Παροιμίας 9:18
Παροιμίας 15:11
Παροιμίας 15:24
Παροιμίας 23:14
Παροιμίας 27:20
Παροιμίας 30:16
΄Εκκλησιαστής 9:10
΄Ασμα ΄Ασμάτων 8:6
΄Ησαΐας 5:14
΄Ησαΐας 7:11
΄Ησαΐας 14:9
΄Ησαΐας 14:11
΄Ησαΐας 14:15
΄Ησαΐας 28:15
΄Ησαΐας 28:18
΄Ησαΐας 38:10
΄Ησαΐας 38:18
΄Ησαΐας 57:9
΄Ιεζεκιήλ 31:15
΄Ιεζεκιήλ 31:16
΄Ιεζεκιήλ 31:17
΄Ιεζεκιήλ 32:21
΄Ιεζεκιήλ 32:27
΄Ωσηέ΄ 13:14
΄Αμώς΄ 9:2
΄Ιωνάς΄ 2:2
Άμβακούμ 2:5

Tartaroō

Πετρου Β΄ 2:4

Questioned

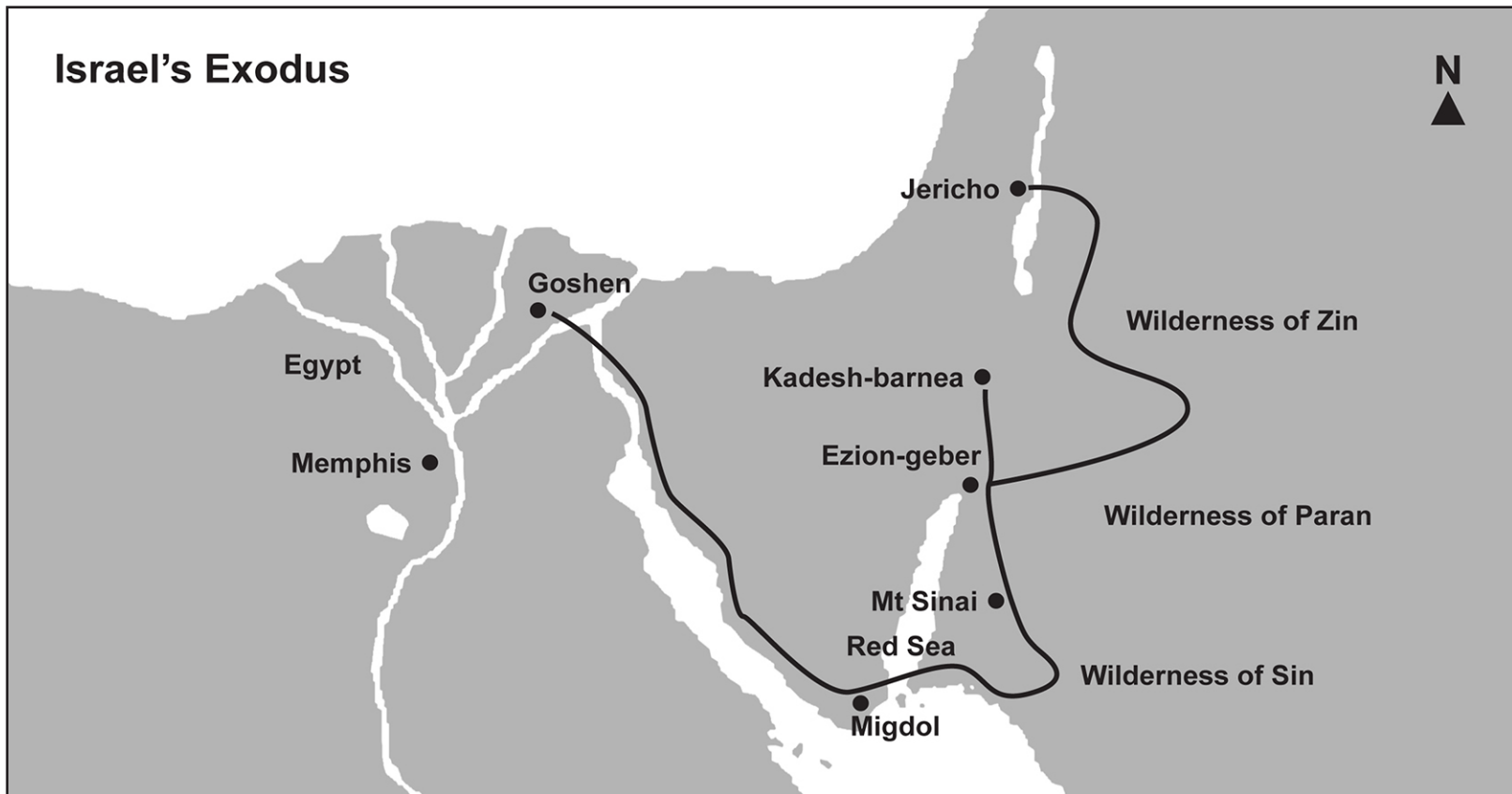
Πετρου Β΄ 2:17

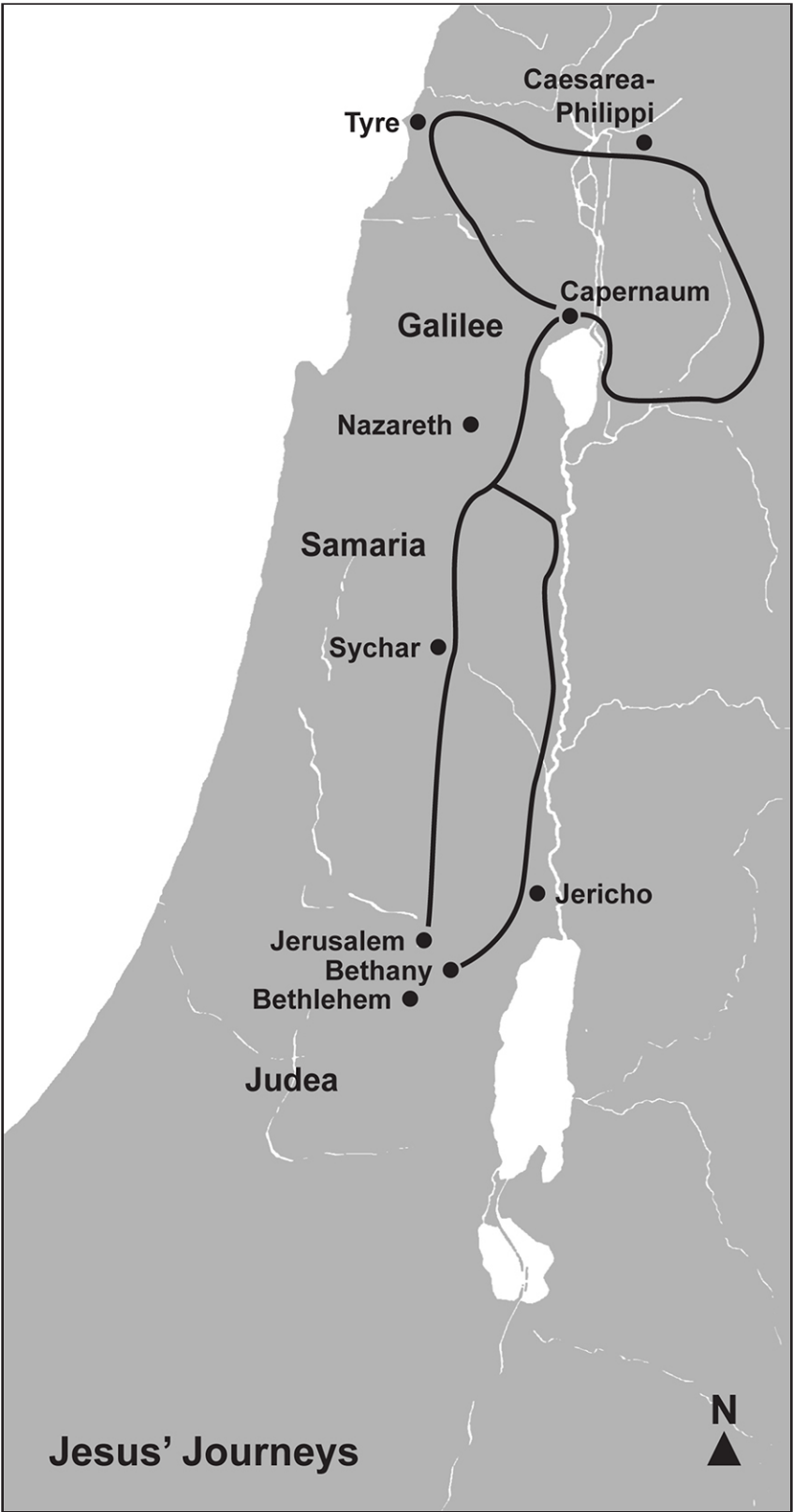
Πιστει καλουμενος αβρααμ υπηκουσεν εξελθειν εισ τον τοπον ον ημελλεν λαμβανειν εισ κληρονομιαν και εξηλθεν μη επισταμενος που ερχεται - Προς Εβραιους 11:8

Israel's Exodus

ως δε εξαπεστειλεν φαραω τον λαον ουχ ωδηγησεν αυτους ο θεος οδον γης φυλιστιμ οτι εγγυς ην ειπεν γαρ ο θεος μηποτε μεταμεληση τω λαω ιδοντι πολεμον και αποστρεψη εις αιγυπτον - "Εξοδος 13:17

Και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων - Κατα Μαρκον 10:45

Παυλος δουλος ιησου χριστου κλητος αποστολος αφωρισμενος εις ευαγγελιον θεου - Προς Ρωμαιους 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyrd in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Titus destroys the Jewish Temple
52	Paul imprisoned in Rome, Italy
39	Thomas reaches Malabar, India
33	Peter reaches Gentile Cornelius
	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3		Mankind is created in God's image, male and female He created us				
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19		Sin entered the world through Adam and then death through sin				
Where are we? ▶			When are we? ▼						
			Innocence		Fallen			Glory	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
Who are we? ▶	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City	
		Son	God's perfect fellowship		John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate		Luke 23:43 Paradise
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people		Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise				
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
	Angels	Holy		Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command					
		Imprisoned		2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus					
		Fugitive		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind		Revelation 20:13 Thalaasa		
		First Beast	Revelation 19:20 Lake of Fire						
	False Prophet	Revelation 20:2 Abys							
	Satan				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels				
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all				

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Πορευθεντες μαθητευσατε παντα τα εθνη βαπτιζοντες αυτους εις το ονομα του πατρος και του υιου και του αγιου πνευματος - Κατα Ματθαιον 28:19